

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(තනියො භාගො)

4. චතුක්කනිපාතො

[301] 1. චූළකාලිඨගජාතකවණ්ණනා

1. කාලිඨගවග්ගො

විවරට්ඨාසං ද්වාරන්ති ඉදං සන්ථා ජෙනවතො විහරන්තො චතුන්නං පරිබ්බාජිකානං පබ්බජ්ජං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වෙසාලියං කිර ලිච්ඡවිරාජ්ජනං සත්ත සහස්සානි සත්ත සතානි සත්ත ව ලිච්ඡවී වසිංසු. තෙ සබ්බෙපි පුච්ඡාපටිපුච්ඡාවිත්තකා අහෙසුං. අපේකො පඤ්චපු වාදසතෙසු බ්බත්තො නිගණ්ඨො වෙසාලියං සම්පාපුණි, තෙ තස්ස සබ්බගං අකංසු. අපරාපි එවරුපා නිගණ්ඨ සම්පාපුණි. රාජානො ද්වෙපි ජනෙ වාදං කාරෙසුං, උභොපි සදිසාව අහෙසුං. තනො ලිච්ඡවීනං එතදහොසි “ඉමෙ ද්වෙපි පටිච්ච උප්පන්නො පුත්තො බ්බත්තො භවිස්සති”ති. තෙසං විවාහං කාරෙත්වා ද්වෙපි එකතො වාසෙසුං. අථ නෙසං සංවාසමත්ථාය පටිපාටියා චතස්සො දාරිකායො එකො ව දාරකො ජායි. දාරිකානං “සච්චා, ලොලා, අවධාරිකා, පටිච්ඡාදා”ති නාමං අකංසු, දාරකස්ස “සච්චකො”ති. තෙ පඤ්චපි ජනා විඤ්ඤානං පත්තා මානිතො පඤ්ච වාදසතානි, පිනිතො පඤ්ච වාදසතානිති වාදසහස්සං උග්ගණ්ඨිංසු. මාතාපිතරො දාරිකානං එවං ඔවදිංසු “සච්ච කොචි ගිහී කුම්භාකං වාදං භින්දිස්සති, තස්ස පාදපරිවාරිකා භවෙය්‍යාථ. සච්ච පබ්බජිතො භින්දිස්සති, තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජෙය්‍යාථ”ති.

අපරභාගෙ මාතාපිතරො කාලමකංසු. තෙසු කාලකතෙසු සච්චකනිගණ්ඨො තත්ථෙව වෙසාලියං ලිච්ඡවීනං සිප්පං සික්ඛාපෙත්තො වසි. භගිනියො ජම්බුසාබං ගහෙත්වා වාදත්ථාය නගරා නගරං වරමානා සාවත්ථී. පත්ථා නගරද්වාරෙ සාබං නිබ්ඤ්ඤත්වා “යො අම්භාකං වාදං ආරොපෙතුං සක්කොති ගිහී වා පබ්බජිතො වා, සො එතං පංසුපුඤ්ජං පාදෙහි විකිරිත්වා පාදෙහෙව සාබං මද්දතු”ති දාරිකානං වත්ථා භික්ඛාය නගරං පවිසිංසු. අථායස්මා සාරිපුත්තො අසමමට්ඨට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා රිත්තසට්ඨෙසු පානීයං උපට්ඨපෙත්වා ගිලානෙ ව පටිජග්ගිත්වා දිවාතරං සාවත්ථී. පිණ්ඩාය පවිසන්තො තං සාබං දිස්වා දාරකෙ පුච්ඡි, දාරකා තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. ථෙරො දාරකෙහෙව පාතාපෙත්වා මද්දාපෙත්වා “යෙහි අයං සාබා යපිතා, තෙ කතහත්තකිච්චො ආගන්ත්වා ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ මං පස්සන්තු”ති දාරිකානං වත්ථා නගරං පවිසිත්වා කතහත්තකිච්චො විහාරද්වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසි. තාපි පරිබ්බාජිකා භික්ඛාය වරිත්වා ආගතා සාබං මද්දිතං දිස්වා “කෙනායං මද්දිතා”ති වත්ථා “සාරිපුත්තත්ථෙරෙන, සච්ච කුම්භෙ වාදත්ථිකා, ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකං ගච්ඡතා”ති දාරකෙහි වුත්තා පුන නගරං පවිසිත්වා මහාජනං සන්තිපාතෙත්වා විහාරද්වාරකොට්ඨකං ගන්ත්වා ථෙරං වාදසහස්සං පුච්ඡිංසු. ථෙරො තං විස්සජ්ජෙත්වා “අඤ්ඤං කිඤ්ච ජානාමා”ති පුච්ඡි. “න ජානාම, සාමී”ති. “අහං පන වො කිඤ්චි පුච්ඡාමී”ති. “පුච්ඡ, සාමී, ජානන්තියො කට්ඨෙසාමා”ති.

ථෙරො “එකං නාම කි”න්ති පුච්ඡි. තා න ජානිංසු. ථෙරො විස්සජ්ජෙසි. තා “අම්භාකං, සාමී, පරාජයො, කුම්භාකං ජයො”ති ආහංසු. “ඉදානි කිං කරිස්සමා”ති? “අම්භාකං මාතාපිතූහි අයං ඔවාදො දින්නො ‘සච්ච වො ගිහී වාදං භින්දිස්සති, තස්ස පජාපතියො භවෙය්‍යාථ. සච්ච පබ්බජිතො, තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජෙය්‍යාථ’ති, පබ්බජ්ජං නො දෙමා”ති. ථෙරො “සාමු”ති වත්ථා තා උප්පලවණ්ණාය ථෙරියා සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. තා සබ්බාපි න වරස්සෙව අරහත්තං පාපුණිංසු. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො චතුන්නං පරිබ්බාජිකානං අවස්සයො හුත්වා සබ්බා අරහත්තං පාපෙසි”ති. සන්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස එතාසං අවස්සයො අහොසි, ඉදානි පන පබ්බජ්ජාහිසෙකං දාපෙසි, පුබ්බෙ රාජමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාලිඨගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කාලිඨගරාජෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ අස්සකරට්ඨෙ පාටලිනගරෙ අස්සකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. කාලිඨගො සම්පන්නබලවාහනො සයම්පි නාගබලො පටියොධං න පස්සති. සො යුජ්ඣකුකාමො හුත්වා අමච්චානං ආරොවෙසි “අහං යුද්ධන්තීකො, පටියොධං පන න පස්සාමි, කිං කරොමා”ති. අමච්චා “අත්ථෙකො, මහාරාජ, උපායො, ධීතරො තෙ චතස්සො උත්තමරුපධරා, තා පසාධෙත්වා පටිච්ඡන්තයානෙ නිසීදාපෙත්වා බලපරිවුතා ගාමනිගමරාජධානියො වරාපෙථ. යො රාජා තා අත්තනො ගෙහෙ කාතුකාමො භවිස්සති, තෙන සද්ධිං යුද්ධං කරිස්සාමා”ති වදිංසු. රාජා තථා කාරෙසි. තාහි ගතගතට්ඨානෙ රාජානො භයෙන තාසං නගරං පවිසිතුං න දෙන්නි, පණ්ණාකාරං පෙසෙත්වා බහිනගරෙයෙව වසාපෙන්නි. එවං සකලජම්බුදිපං විවරිත්වා අස්සකරට්ඨෙ පාටලිනගරං පාපුණිංසු. අස්සකොපි නගරද්වාරානි පිදහාපෙත්වා පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. තස්ස නන්දිසෙනො නාම අමච්චො පණ්ඩිතො බ්බත්තො උපායකුසලො. සො චිත්තෙසි “ඉමා කිර රාජධීතරො

සකලජම්බුදීපං විවරිත්වා පටියොධං න ලභිංසු, එවං සන්නෙ ජම්බුදීපො තුවඡො නාම අහොසි, අහං කාලිඬිගෙන සද්ධිං යුජ්ඣිස්සාමි”ති. සො නගරද්වාරං ගන්ත්වා දොවාරිකෙ ආමන්තෙත්වා තාසං ද්වාරං විවරාපෙතුං පටිමං ගාථමාහ –

1. “විවරට්ඨමාසං ද්වාරං, නගරං පවිසන්තු අරුණරාජස්ස;
සිහෙන සුසිට්ඨෙන, සුරක්ඛිතං නන්දිසෙනෙනා”ති.

තත්ථ අරුණරාජස්සාති සො හි රජ්ජෙ පතිට්ඨිතකාලෙ රට්ඨනාමවසෙන අස්සකො නාම ජාතො, කුලදත්තියං පනස්ස නාමං අරුණොති. තෙනාහ “අරුණරාජස්සා”ති. සිහෙනාති පුරිසසිහෙන. සුසිට්ඨෙනාති ආවරියෙහි සුට්ඨ අනුසාසිතෙන. නන්දිසෙනෙනාති මයා නන්දිසෙනෙන නාම.

සො එවං වත්වා ද්වාරං විවරාපෙත්වා තා ගහෙත්වා අස්සකරඤ්ඤො දත්වා “තුම්හෙ මා භාගිත්ථ, යුද්ධෙ සති අහං ජීනිස්සාමි, ඉමා උත්තමරුපධරා රාජධිතරො මහෙසියො කරොථා”ති තාසං අභිසෙකං දාපෙත්වා තාහි සද්ධිං ආගතෙ පුරිසෙ “ගච්ඡ, තුම්හෙ රාජධිතුතං අස්සකරාජෙන මහෙසිට්ඨානෙ යපිතභාවං තුම්හාකං රඤ්ඤො ආචික්ඛං”ති උයොයාජෙසි. තෙ ගන්ත්වා ආරොවෙසුං. කාලිඬිගො “න හි නුත සො මය්හං බලං ජානාති”ති වත්වා තාවදෙව මහතියා සෙනාය නික්ඛිමි. නන්දිසෙනො තස්ස ආගමනං ඤත්වා “අත්තනො කිර රජ්ජසීමායමෙව හොතු, මා අම්මාකං රඤ්ඤො රජ්ජසීමං ඔක්කමතු, උභින්තං රජ්ජානං අත්තරෙ යුද්ධං භවිස්සති”ති සාසනං පෙසෙසි. සො සාසනං සුත්වා අත්තනො රජ්ජපරියන්තෙයෙව අට්ඨාසි. අස්සකොපි අත්තනො රජ්ජපරියන්තෙ අට්ඨාසි. තදා බොධිසත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තෙසං ද්වින්තං රජ්ජානං අත්තරෙ පණ්ණසාලායං වසති. කාලිඬිගො චිත්තෙසි “සමණා නාම කිඤ්ච ජාතිස්සන්ති, කො ජානාති, කිං භවිස්සති, කස්ස ජයො වා පරාජයො වා භවිස්සති, තාපසං පුච්ඡිස්සාමි”ති අඤ්ඤාතකවෙසෙන බොධිසත්තං උපසඩ්ධකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “හන්තෙ, කාලිඬිගො ව අස්සකො ව යුජ්ඣිතුකාමා අත්තනො අත්තනො රජ්ජසීමායමෙව යිතා, එතෙසු කස්ස ජයො භවිස්සති, කස්ස පරාජයො”ති පුච්ඡි. මහාපුඤ්ඤ, අහං “අසුකස්ස ජයො, අසුකස්ස පරාජයො”ති න ජානාමි, සක්කො පන දෙවරාජා ඉධාගච්ඡති, තමහං පුච්ඡිත්වා කට්ඨෙස්සාමි, ස්වෙ ආගච්ඡෙය්‍යාසීති. සක්කො බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානං ආගන්ත්වා නිසිදි, අථ නං බොධිසත්තො තමත්ථං පුච්ඡි. හන්තෙ, කාලිඬිගො ජීනිස්සති, අස්සකො පරාජිස්සති, ඉදඤ්චිදඤ්ච පුබ්බනිමිත්තං පඤ්ඤායිස්සතිති.

කාලිඬිගො පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා පුච්ඡි, බොධිසත්තොපිස්ස ආචික්ඛි. සො “කිං නාම පුබ්බනිමිත්තං භවිස්සති”ති අපුච්ඡිත්වා “අහං කිර ජීනිස්සාමි”ති උට්ඨාය තුට්ඨියා පක්කාමි. සා කථා විත්ථාරිකා අහොසි. තං සුත්වා අස්සකො නන්දිසෙනං පක්කොසාපෙත්වා “කාලිඬිගො කිර ජීනිස්සති, මයං පරාජිස්සාම, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති ආහ. සො “කො එතං ජානාති මහාරාජ, කස්ස ජයො වා පරාජයො වා, තුම්හෙ මා චිත්තයිත්ථා”ති රාජානං අස්සාසෙත්වා බොධිසත්තං උපසඩ්ධකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො “හන්තෙ, කො ජීනිස්සති, කො පරාජිස්සති”ති පුච්ඡි. “කාලිඬිගො ජීනිස්සති, අස්සකො පරාජිස්සති”ති? “හන්තෙ, ජීනන්තස්ස පුබ්බනිමිත්තං කිං භවිස්සති, කිං පරාජිනන්තස්සා”ති? “මහාපුඤ්ඤ, ජීනන්තස්ස ආරක්ඛදෙවතා සබ්බසෙනො උසහො භවිස්සති, ඉතරස්ස සබ්බකාලකො, උභින්තම්පි ආරක්ඛදෙවතා යුජ්ඣිත්වා ජයපරාජයං කරිස්සන්ති”ති. නන්දිසෙනො තං සුත්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා රඤ්ඤො සභායෙ සහස්සමත්තෙ මහායොධෙ ගහෙත්වා අවිදුරෙ පබ්බතං අභිරුය්හ “අම්මො, අම්මාකං රඤ්ඤො ජීවිතං දාතුං සක්ඛිස්සං”ති පුච්ඡි. “ආම, සක්ඛිස්සාමා”ති. “තෙන හි ඉමස්මිං පපාතෙ පතං”ති. තෙ පතිතුං ආරභිංසු. අථ නෙ වාරෙත්වා “අලං එත්ථ පතනෙන, අම්මාකං රඤ්ඤො ජීවිතං දාතුං සුභදයා අනිවත්තිනො හුත්වා යුජ්ඣං”ති ආහ. තෙ සම්පට්ඨිංසු.

අථ සඬිගාමෙ උපට්ඨිතෙ කාලිඬිගො “අහං කිර ජීනිස්සාමි”ති වොසානං ආපජ්ජි, බලකායාපිස්ස “අම්මාකං කිර ජයො”ති වොසානං ආපජ්ජිත්වා සන්නාහං අකත්වා වග්ගවග්ගා හුත්වා යථාරුචි පක්කම්ඃසු, වීරියකරණකාලෙ වීරියං න කරිංසු. උභොපි රාජානො අස්සං අභිරුහිත්වා “යුජ්ඣිස්සාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං උපසඩ්ධකම්ත්ති. උභින්තං ආරක්ඛදෙවතා පුරතො ගන්ත්වා කාලිඬිගරඤ්ඤො ආරක්ඛදෙවතා සබ්බසෙනො උසහො අහොසි, ඉතරස්ස සබ්බකාලකො. තා දෙවතාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං යුජ්ඣිනාකාරං දස්සෙන්තා උපසඩ්ධකම්ඃසු. තෙ පන උසහා උභින්තං රාජුනංයෙව පඤ්ඤායන්ති, න අඤ්ඤෙසං. නන්දිසෙනො අස්සකං පුච්ඡි “පඤ්ඤායති තෙ, මහාරාජ, ආරක්ඛදෙවතා”ති. “ආම, පඤ්ඤායති”ති. “කෙනාකාරෙනා”ති. “කාලිඬිගරඤ්ඤො ආරක්ඛදෙවතා සබ්බසෙනො උසහො හුත්වා පඤ්ඤායති, අම්මාකං ආරක්ඛදෙවතා සබ්බකාලකො කිලමන්තො හුත්වා තිට්ඨති”ති. “මහාරාජ, තුම්හෙ මා භාග්‍යථ, මයං ජීනිස්සාම, කාලිඬිගො පරාජිස්සති, තුම්හෙ අස්සපිට්ඨිතො ඔතරිත්වා ඉමං සත්තිං ගහෙත්වා සුසික්ඛිතසින්ධවං උදරපස්සෙ වාමහත්ථෙත උජ්ජිලෙත්වා ඉම්මා පුරිසසහස්සෙන සද්ධිං වෙගෙන ගන්ත්වා කාලිඬිගරඤ්ඤො ආරක්ඛදෙවතං සත්තිප්පහාරෙන පාතෙථ, තතො මයං සහස්සමත්තා සත්තිසහස්සෙන පහරිස්සාම, එවං කාලිඬිගස්ස ආරක්ඛදෙවතා නස්සිස්සති, තතො කාලිඬිගො පරාජිස්සති, මයං ජීනිස්සාමා”ති. රාජා “සාධු”ති නන්දිසෙනෙන දින්නසඤ්ඤාය ගන්ත්වා සත්තියා පහරි, සුරයොධසහස්සාපි අමච්චා සත්තිසහස්සෙන පහරිංසු. ආරක්ඛදෙවතා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි, තාවදෙව කාලිඬිගො පරාජිත්වා පලායි. තං පලායමානං දිස්වා සහස්සමත්තා අමච්චා “කාලිඬිගො පලායති”ති උන්තදිංසු. කාලිඬිගො මරණභයභිතො පලායමානො තං තාපසං අක්කොසන්තො දුතියං ගාථමාහ –

2. “ජයො කලිඬිගානමසය්‍යසාහිතං, පරාජයො අනායො අස්සකානං;
ඉච්චෙව තෙ භාසිතං බ්‍රහ්මවාරි, න උජ්ජුභුතා විතථං භණන්ති”ති.

තත්ථ අසය්‍යසාහිතන්ති අසය්‍යං දුස්සං සහිතං සමත්ථානං. ඉච්චෙව තෙ භාසිතන්ති එවං තයා කුටතාපස ලඤ්ඡං ගහෙන්වා පරාජිතකරාජානං ජිනිස්සති, ජිනනරාජානඤ්ච පරාජිස්සති භාසිතං. න උප්පුභුතාති යෙ කායෙන වාචය මනසා ව උප්පුභුතා, න තෙ මුසා භණන්තිති.

එවං සො තාපසං අක්කොසන්තො පලායන්තො අත්තනො නගරමෙව ගතො, නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුම්පි නාසක්ඛි. තතො කතිපාභව්වයෙන සක්කො තාපසස්ස උපට්ඨානං අගමාසි. තාපසො තෙන සද්ධිං කථෙන්නො තතියං ගාථමාහ —

3. “දෙවා මුසාවාදමුපාතිවත්තා, සච්චං ධනං පරමං තෙසු සක්ක;
තං තෙ මුසා භාසිතං දෙවරාජ, කිං වා පටිච්ච මසවා මහින්දා”ති.

තත්ථ තං තෙ මුසා භාසිතන්ති යං තයා මය්‍යං භාසිතං, තං අත්ථභඤ්ජනකමුසාවාදං කථෙන්නෙන තයා මුසා භාසිතං, තයා කිං කාරණං පටිච්ච එවං භාසිතන්ති?

තං සුත්වා සක්කො චතුත්ථං ගාථමාහ —

4. “නනු තෙ සුතං බ්‍රාහ්මණ භඤ්ඤමානො, දෙවා න ඉස්සන්ති පුරිසපරක්කමස්ස;
දමො සමාධි මනසො අභෙජ්ජො, අබ්‍යග්ගතා නික්කමනඤ්ච කාලෙ;
දජ්ඣඤ්ච විරියං පුරිසපරක්කමො ව, තෙනෙව ආසි විජයො අස්සකාන”න්ති.

තස්සත්ථො — කිං තයා, බ්‍රාහ්මණ, තත්ථ තත්ථ වචනෙ භඤ්ඤමානො ඉදං න සුතපුබ්බං, යං දෙවා පුරිසපරක්කමස්ස න ඉස්සන්ති න උසුයන්ති, අස්සකරඤ්ඤො විරියකරණවසෙන අත්තදමනසථිබ්බානො දමො, සමග්ගභාවෙන මනසො අභෙජ්ජො, අභෙජ්ජසමාධි, අස්සකරඤ්ඤො සභායානං විරියකරණකාලෙ අබ්‍යග්ගතා යථා කාලිඨගස්ස මනුස්සා වග්ගවග්ගා හුත්වා ඔසක්කිංසු, එවං අනොසක්කනං සමග්ගභාවෙන අභෙජ්ජවිත්තානං විරියඤ්ච පුරිසපරක්කමො ව ටීරො අහොසි, තෙනෙව කාරණෙන අස්සකානං ජයො අහොසිති.

පලාතෙ ව පන කාලිඨගෙ අස්සකරාජා විලොපං ගාභාපෙත්වා අත්තනො නගරං ගතො. නන්දිසෙනො කාලිඨගස්ස සාසනං පෙසෙසි “ඉමාසං චතුත්තං රාජකඤ්ඤානං දායජ්ජකොට්ඨාසං පෙසෙතු, සචෙ න පෙසෙති, කාතබ්බමෙත්ථ ජානිස්සාමි”ති. සො තං සාසනං සුත්වා භීතතසිතො තාහි ලද්ධබ්බදායජ්ජං පෙසෙසි, තතො පට්ඨාය සමග්ගවාසං වසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා කාලිඨගරඤ්ඤො ධීතරො ඉමා දහරහික්ඛුනියො අභෙසුං, නන්දිසෙනො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[302] 2. මහාඅස්සාරොහජාතකවණ්ණනා පද්ධතා. ^{වුළුකාලිඨගජාතකවණ්ණනා}

අදෙයොසුං දදං දානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු හෙට්ඨා කථිතමෙව. සත්ථා “පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො උපකාරවසෙනෙව කිරිංසු”ති වත්වා ඉධාපි අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බොධිසත්තො බාරාණසිරාජා හුත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙති, දානං දෙති, සීලං රක්ඛති. සො “පච්චන්තං කුපිතං වූපසමෙස්සාමි”ති බලවාහනපරිවුතො ගන්ත්වා පරාජිතො අස්සං අභිරුහිත්වා පලායමානො එකං පච්චන්තගාමං පාපුණි. තත්ථ තිංස ජනා රාජසෙවකා වසන්ති. තෙ පාතොව ගාමමජ්ඣෙ සන්නිපතිත්වා ගාමකිච්චං කරොන්ති. තස්මිං බණෙ රාජා වම්මිතං අස්සං අභිරුහිත්වා අලභිකතපටියන්තො ගාමද්වාරෙන අන්තොගාමං පාවිසි. තෙ “කිං නු බො ඉද”න්ති හිතා පලායිත්වා සකසකගෙහානි පටිසිංසු. එකො පනෙත්ථ අත්තනො ගෙහං අගන්ත්වා රඤ්ඤො පච්චුග්ගමනං කත්වා “රාජා කිර පච්චන්තං ගතො”ති සුයාති, කොසි ත්වං රාජපුරිසො වොරපුරිසොති? “රාජපුරිසො, සම්මා”ති. “තෙන හි එථා”ති රාජානං ගෙහං නෙත්වා අත්තනො පීඨකෙ නිසීදාපෙත්වා “එහි, හද්දෙ, සභායකස්ස පාදෙ ධොවා”ති හරියං තස්ස පාදෙ ධොවාපෙත්වා අත්තනො බලානුරූපෙන ආහාරං දත්වා “මුහුත්තං විස්සමා”ති සයනං පඤ්ඤාපෙසි, රාජා නිපජ්ජි. ඉතරො අස්සස්ස සන්නාහං මොචෙත්වා වඬිකමාපෙත්වා උදකං පායෙත්වා පිට්ඨිං තෙලෙන මක්ඛෙත්වා තිණං අදාසි. එවං තයො වත්තාරො දිවසෙ රාජානං පටිජග්ගිත්වා “ගච්ඡාමහං, සම්මා”ති වුත්තෙ පුත රඤ්ඤො ව අස්සස්ස ව කත්තබ්බයුත්තකං සබ්බමකාසි. රාජා තුස්සිත්වා ගච්ජන්තො “අහං, සම්ම, මහාඅස්සාරොහො නාම, නගරමජ්ඣෙ අම්මාකං ගෙහං, සචෙ කෙනවි කිච්චෙන නගරං ආගච්ජසි, දක්ඛිණද්වාරෙ යත්වා දොවාරිකං ‘මහාඅස්සාරොහො කතරගෙහෙ වසති’ති පුච්ඡිත්වා දොවාරිකං ගහෙන්වා අම්මාකං ගෙහං ආගච්ජෙයාසි”ති වත්වා පක්කාමි.

බලකායොපි රාජානං අදිස්වා බහිනගරෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා ධීතො රාජානං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පරිවාරෙසි. රාජා නගරං පටිසන්තො ද්වාරන්තරෙ යත්වා දොවාරිකං පක්කොසාපෙත්වා මහාජනං පටික්කමාපෙත්වා “තාත,

එකො පව්වන්තගාමවාසී මං දට්ඨකාමො ආගන්ත්වා ‘මහාඅස්සාරොහස්ස ගෙහං කන්’න්ති තං පුච්ඡස්සති, තං ත්වං හත්ථෙ ගහෙන්වා ආනෙත්වා මං දස්සෙය්‍යාසී, තදා ත්වං සහස්සං ලභිස්සසී”ති ආහ. සො නාගච්ඡති, තස්මිං අනාගච්ඡන්තෙ රාජා තස්ස වසනගාමෙ බලිං වඩ්ඨාපෙසී, බලිමිති වඩ්ඨිතෙ නාගච්ඡති. එවං දුතියමිපි තතියමිපි බලිං වඩ්ඨාපෙසී, තෙව ආගච්ඡති. අප් නං ගාමවාසීනො සන්තිපතිත්වා ආහංසු “අය්‍ය, තව සභායස්ස මහාඅස්සාරොහස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය මයං බලිනා පිළියමානා සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කොම, ගච්ඡ තව සභායස්ස මහාඅස්සාරොහස්ස වත්වා අමිහාකං බලිං විස්සජ්ජාපෙහි”ති. සාධු ගච්ඡස්සාමි, න පන සක්කා තුව්ඡහත්ථෙතා ගන්තුං, මය්හං සභායස්ස ද්වෙ දාරකා අත්ථි, තෙසඤ්ච භරියාය වස්ස සභායකස්ස ව මෙ නිවාසනපාරුපනපිළන්ධනාදිති සජ්ජෙට්ඨාති. “සාධු සජ්ජස්සාමා”ති තෙ සබ්බං පණ්ණාකාරං සජ්ජයිංසු.

සො තඤ්ච අත්තනො සරෙ පක්කපුච්ඤ්ච ආදාය ගන්ත්වා දක්ඛණද්වාරං පත්වා දොවාරිකං පුච්ඡ “කහං, සම්ම, මහාඅස්සාරොහස්ස ගෙහ”න්ති. සො “එහි දස්සෙමි තෙ”ති තං හත්ථෙ ගහෙන්වා රාජද්වාරං ගන්ත්වා “දොවාරිකො එකං පව්වන්තගාමවාසීං ගහෙන්වා ආගතො”ති පටිවෙදෙසී. රාජා තං සුත්වා ආසනා උට්ඨාය “මය්හං සභායො ව තෙන සද්ධිං ආගතා ව පවිසන්තු”ති පව්වුග්ගමනං කත්වා දිස්වා ව නං පරිස්සජිත්වා “මය්හං සභායිකා ව දාරකා ව අරොගා”ති පුච්ඡිත්වා හත්ථෙ ගහෙන්වා මහාතලං අභිරුහිත්වා සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා රාජාසනෙ නිසීදාපෙත්වා අග්ගමහෙසීං පක්කොසාපෙත්වා “හද්දෙ, සභායස්ස මෙ පාදෙ ධොවා”ති ආහ. සා තස්ස්ස පාදෙ ධොවි, රාජා සුවණ්ණභිඤ්ඤා රෙන උදකං ආසිඤ්චි. දෙවිපි පාදෙ ධොවිත්වා ගන්ධතෙලෙන මක්ඛෙසී. රාජා “කිං, සම්ම, අත්ථි, කිඤ්චි අමිහාකං බාදනීය”න්ති පුච්ඡ. සො “අත්ථි”ති පසිබ්බකතො පුච්ච නිහරාපෙසී. රාජා සුවණ්ණතට්ටකෙන ගහෙන්වා තස්ස සඬගහං කරොන්තො “මම සභායෙන ආනීතං බාදට්ඨා”ති දෙවියා ව අමච්චානඤ්ච බාදාපෙත්වා සයමිපි බාදි. ඉතරො ඉතරමිපි පණ්ණාකාරං දස්සෙසී. රාජා තස්ස සඬගහත්ථං කාසිකවත්ථාති අපනෙත්වා තෙන ආහතවත්ථයුගං නිවාසෙසීං. දෙවිපි කාසිකවත්ථඤ්චෙව ආහරණානි ව අපනෙත්වා තෙන ආහතවත්ථං නිවාසෙත්වා ආහරණානි පිළන්ධි.

අප් නං රාජා රාජාරහං භොජනං භොජාපෙත්වා එකං අමච්චං ආණාපෙසී “ගච්ඡ ඉමස්ස මම කරණනියාමෙනෙව මස්සුකම්මං කාරෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා සතසහස්සග්ගස්ස නිකං කාසිකවත්ථං නිවාසාපෙත්වා රාජාලඬිකාරෙන අලඬිකාරාපෙත්වා ආනෙහි”ති. සො තථා අකාසී. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා අමච්චෙ සන්තිපාතාපෙත්වා සෙතච්ඡත්තස්ස මජ්ඣෙ ජාතිහිඬ්ගුලකසුත්තං පාතෙත්වා උපඩ්ඨරජ්ජං අදාසී. තෙ තතො පට්ඨාය එකතො භුඤ්ජන්ති පිවන්ති සයන්ති, විස්සාසො ථීරො අහොසී කෙනචි අහෙජ්ජො. අප්ස්ස රාජා සුත්තදාරෙපි පක්කොසාපෙත්වා අන්තොනගරෙ නිවෙසනං මාපෙත්වා අදාසී. තෙ සමග්ගා සම්මොදමානා රජ්ජං කාරෙත්ති.

අප් අමච්චා කුජ්ඣිත්වා රාජසුත්තං ආහංසු “කුමාර, රාජා එකස්ස ගහපතිකස්ස උපඩ්ඨරජ්ජං දත්වා තෙන සද්ධිං එකතො භුඤ්ජන්ති පිවන්ති සයති, දාරකෙ ව වන්දාපෙති, ඉමිනා රඤ්ඤා කතකම්මං න ජානාම, කිං කරොති රාජා, මයං ලජ්ජාම, ත්වං රඤ්ඤො කථෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා සබ්බං තං කථං රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා “මා එවං කරොහි, මහාරාජා”ති ආහ. “තාත, අහං යුද්ධපරාජිතො කහං වසීං, අපි නු ජානාට්ඨා”ති. “න ජානාම, දෙවා”ති. “අහං එතස්ස සරෙ වසන්තො අරොගො හුත්වා ආගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙසීං, එවං මම උපකාරිනො කස්මා සම්පත්තිං න දස්සාමි”ති එවං වත්වා ව පන බොධිසත්තො “තාත, යො හි අදාතබ්බයුත්තකස්ස දෙනි, දාතබ්බයුත්තකස්ස න දෙනි, සො ආපදං පත්වා කිඤ්චි උපකාරං න ලහති”ති දස්සෙත්තො ඉමා ගාට්ඨා ආහ –

5. “අදෙයොසු දදං දානං, දෙයොසු නප්පවෙච්ඡති;
ආපාසු ඛ්‍යාසනං පත්තො, සභායං නාධිගච්ඡති.
6. “නාදෙයොසු දදං දානං, දෙයොසු යො පවෙච්ඡති;
ආපාසු ඛ්‍යාසනං පත්තො, සභායමධිගච්ඡති.
7. “සඤ්ඤොගසම්භොගවිසෙසදස්සනං, අනරියධම්මෙසු සයෙසු නස්සති;
කතඤ්ච අරියෙසු ව අප්පවෙසු, මහප්පලං හොති අණුමිපි තාදිසු.
8. “යො පුබ්බෙ කතකල්‍යාණො, අකා ලොකෙ සුදුක්කරං;
පච්ඡා කයිරා න වා කයිරා, අච්චන්තං පුජනාරහො”ති.

තත්ථ අදෙයොසුති පුබ්බෙ අකතුපකාරෙසු. දෙයොසුති පුබ්බෙ කතුපකාරෙසු. නප්පවෙච්ඡතිති න පවෙසෙති න දෙනි. ආපාසුති ආපදාසු. ඛ්‍යාසනන්ති දුක්ඛං. සඤ්ඤොගසම්භොගවිසෙසදස්සනන්ති යො මිත්තෙන කතො සඤ්ඤොගො වෙව සම්භොගො ව, තස්ස විසෙසදස්සනං ගුණදස්සනං සුකතං මය්හං ඉමිනාති එතං සබ්බං අසුද්ධධම්මත්තා අනරියධම්මෙසු කෙරාටිකත්තා සයෙසු නස්සති. අරියෙසුති අත්තනො කතගුණජානෙන අරියෙසු පරිසුද්ධෙසු. අප්පවෙසුති තෙනෙව කාරණෙන උජුකෙසු අකුට්ටෙසු. අණුමිපිති අප්පමත්තකම්පි. තාදිසුති යෙ තාදිසා පුග්ගලා හොන්ති අරියා උජුභුතා, තෙසු අප්පමිපි කතං මහප්පලං හොති මහාජුතිකං මහාවිප්ථාරං, සුබෙත්තෙ වුත්තබ්බමිව න නස්සති, ඉතරස්මිං පන පාපෙ බහුමිපි කතං අග්ගිමිහි බිත්තබ්බමිව නස්සතිති අත්ථො. වුත්තමිපි වෙනං

“යථාපි බ්‍රහ්මග්ගිමිහි, ධර්මනි න විරුහති;

එවං කතං අසප්පුරිසෙ, නස්සති න විරුහති.

“කතඤ්ඤාමිති ව පොසමිති, සීලවන්තෙ අරියවුත්තිනෙ;
සුඛෙත්තෙ විය බීජානි, කතං තමිති න නස්සති”ති. (ජා. 1.10.77-78);

පුබ්බෙ කතකල්‍යාණොති පට්ඨමතරං උපකාරං කත්වා යීතො. අකානි අකරි, අයං ලොකෙ සුදුක්කරං නාම අකාසීති අත්ථො. පච්ඡා කසිරාති සො පච්ඡා අඤ්ඤං කිඤ්චි ගුණං කරොතු වා මා වා, තෙනෙව පට්ඨකතෙන ගුණෙන අවචන්තං පූජනාරහො හොති, සබ්බං සක්කාරසම්මානං අරහතීති.

ඉදං පන සුත්වා නෙව අමච්චා, න රාජපුත්තො පුත කිඤ්චි කට්ඨෙයිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පච්චන්තගාමවාසී ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[303] 3. එකරාජජාතකවණ්ණනා මහාඅස්සාරොහජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අනුත්තරෙ කාමගුණෙ සම්ඤ්ඤානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කොසලරාජසෙවකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. පච්චුප්පන්තවත්ථු හෙට්ඨා සෙය්‍යජාතකෙ (ජා. 1.3.94 ආදයො) කථිතමෙව. ඉධ පන සත්ථා “න ත්වඤ්ඤෙව අනත්ථො අත්ථං ආහරි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි අත්තනො අනත්ථො අත්ථං ආහරිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසිරඤ්ඤො උපට්ඨාකො අමච්චො රාජන්තෙපුරෙ දුබ්භි. රාජා පච්චක්ඛන්තොව තස්ස දොසං දිස්වා තං රට්ඨා පබ්බාපෙයි. සො දුබ්භිසෙනං නාම කොසලරාජානං උපට්ඨහන්තොති සබ්බං මහාසීලවජාතකෙ (ජා. 1.1.51) කථිතමෙව. ඉධ පන දුබ්භිසෙනො මහාතලෙ අමච්චමජ්ඣෙ නිසින්තං බාරාණසිරාජානං ගණ්භාපෙත්වා සික්කාය පක්ඛිපාපෙත්වා උත්තරුම්මාරෙ හෙට්ඨාසිසකං ඔලම්බාපෙයි. රාජා වොරරාජානං ආරබ්භ මෙත්තං භාවෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානං නිබ්බන්තෙයි, ඛන්ධනං ඡීජ්ජී, තතො රාජා ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදි. වොරරාජස්ස සරිරෙ දාහො උප්පජ්ජී, “ඨස්භාමි ඨස්භාමි”ති භූමියං අපරාපරං පරිවත්තති. “කිමෙත”න්ති වුත්තෙ “මහාරාජ, තුම්හෙ එවරුපං ධම්මිකරාජානං නිරපරාධං ද්වාරස්ස උත්තරුම්මාරෙ හෙට්ඨාසිසකං ඔලම්බාපෙථා”ති වදිංසු. තෙන හි වෙගෙන ගන්ත්වා මොවෙථ නන්ති. පුරිසා ගන්ත්වා රාජානං ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසින්තං දිස්වා ආගන්ත්වා දුබ්භිසෙනස්ස ආරොවෙසුං. සො වෙගෙන ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා බ්‍රමාපෙතුං පට්ඨං ගාථමාහ –

9. “අනුත්තරෙ කාමගුණෙ සම්ඤ්ඤානි භුත්වාන පුබ්බෙ වසි එකරාජ;
සොදානි දුග්ගෙ නරකමිති බිත්තො, නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණ”න්ති.

තත්ථ වසිති වුත්ථො. එකරාජාති බොධිසත්තං නාමෙනාලපති. සොදානීති සො ත්වං ඉදානි. දුග්ගෙති විසමෙ. නරකමිති ආවාටෙ. ඔලම්බිතට්ඨානං සන්ධායෙනං වුත්තං. නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණන්ති එවරුපෙ විසමට්ඨානෙ බිත්තොපි පොරාණකවණ්ණඤ්ච බලඤ්ච නප්පජ්ජහිති පුච්ඡති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො සෙසගාථා අවොච –

10. “පුබ්බෙව ඛන්ති ව තපො ව මය්හං, සම්පත්ථිතා දුබ්භිසෙන අහොසි;
තංදානි ලද්ධාන කථං නු රාජ, ජහෙ අහං වණ්ණබලං පුරාණං.
11. “සබ්බා කිරෙවං පරිනිවයීතානි, යසස්සිනං පඤ්ඤවත්තං විසය්හ;
යසො ව ලද්ධා පුරිමං උළාරං, නප්පජ්ජහෙ වණ්ණබලං පුරාණං.
12. “පනුජ්ජ දුක්ඛෙන සුඛං ජනිත්ද, සුඛෙන වා දුක්ඛමසය්හසාහි;
උභයත්ථ සන්තො අභිනිබ්බුතත්තා, සුඛෙ ව දුක්ඛෙ ව භවන්ති තුල්‍යා”ති.

තත්ථ ඛන්තීති අධිවාසනඛන්ති. තපොති තපවරණං. සම්පත්ථිතාති ඉච්ඡිතා අභිකඩ්ඛිතා . දුබ්භිසෙනාති තං නාමෙනාලපති. තංදානි ලද්ධානාති තං පත්ථනං ඉදානාහං ලභිත්වා. ජහෙති කෙන කාරණෙන අහං ජහෙය්‍යං. යස්ස හි දුක්ඛං වා දොමනස්සං වා හොති, සො තං ජහෙය්‍යාති දීපෙති.

“සබ්බා කිරෙවං පරිනිවයීතානි”ති අනුස්සවවසෙන අත්තනො සම්පත්තිං දස්සෙත්තො ආහ . ඉදං වුත්තං හොති – සබ්බානෙව මම කත්තබ්බකිච්චානි දානසීලභාවනාඋපොසප්කම්මානි පුබ්බෙව නිට්ඨිතානිති. යසස්සිනං පඤ්ඤවත්තං විසය්හාති පරිවාරසම්පත්තියා යසස්සි, පඤ්ඤාසම්පදාය පඤ්ඤවත්ත, අසය්හසාහිතාය විසය්හ. එවං තීණ්‍යපෙනාති ආලපනානෙව. නන්ති පනෙත්ථ නිපාතො . බ්‍යඤ්ජනසීලිට්ඨතාවසෙනත්තකාරස්ස සානුනාසිකතා කතාති පච්චෙතබ්බා. යසො වාති යසඤ්ච, අයමෙව වා පායො. ලද්ධා පුරිමන්ති ලභිත්වා පුරිමං පුබ්බෙ අලද්ධපුබ්බං.

උළාරන්ති මහන්තං. කිලෙසවික්ඛම්භනමෙත්තාභාවනාක්කානුප්පත්තියො සන්ධායෙවමාහ. නප්පජ්ජහෙති එවරුපං යසං ලද්ධා කිංකාරණා පුරාණවණ්ණඛලං ජහිස්සාමීති අත්ථො.

දුක්ඛෙනාති තයා උප්පාදිතෙන නරකමිහි බිපනදුක්ඛෙන මම රජ්ජසුඛං පනුදිත්වා. සුඛෙන වා දුක්ඛන්ති ක්කානසුඛෙන වා තං දුක්ඛං පනුදිත්වා. උභයත්ථ සන්තොති යෙ සන්තො භොන්ති මාදිසා, තෙ ද්විසුපි එතෙසු කොට්ඨාසෙසු අභිනිබ්බුතසභාවා මජ්ඣන්තා සුඛෙ ව දුක්ඛෙ ව භවන්ති තුල්යා, එකසදිසා නිබ්බිකාරාව භොන්තිති.

ඉදං සුත්වා දුබ්භිසෙනො බොධිසත්තං බමාපෙත්වා “තුම්භාකං රජ්ජං තුම්භෙව කාරෙථ, අහං වො වොරෙ පටිබාහිස්සාමි”ති වත්වා තස්ස දුට්ඨාමච්චස්ස රාජාණං කාරෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තොපි රජ්ජං අමච්චානං නියායාදෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුබ්භිසෙනො ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[304] 4. දද්දරජාතකවණ්ණනා එකරාජජාතකවණ්ණනා තතියා.

ඉමානි මන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කොධනං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කථිතමෙව. තදා හි ධම්මසභායං තස්ස කොධනභාවකථාය සමුට්ඨිතාය සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිස්සිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං හික්ඛු කොධනොසි”ති වත්වා “ආම, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කොධනොයෙව, කොධනභාවෙනෙවස්ස පොරාණකපණ්ඩිතා පරිසුද්ධා නාගරාජභාවෙ ධීතාපි තිණි වස්සානි ගුප්පරිතාය උක්කාරභූමියං වසිංසු”ති වත්වා අතිතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ දද්දරපබ්බතපාදෙ දද්දරනාගභවනං නාම අත්ථී, තත්ථ රජ්ජං කාරෙත්තස්ස දද්දරරඤ්ඤො පුත්තො මහාදද්දරො නාම අහොසි, කතිට්ඨභාතා පනස්ස වුළදද්දරො නාම. සො කොධනො ඵරුසො නාගමාණුවකෙ අක්කොසන්තො පරිභාසන්තො පහරන්තො විවරති. නාගරාජා තස්ස ඵරුසභාවං ඤත්වා නාගභවනතො තං නිහරාපෙතුං ආණාපෙසි. මහාදද්දරො පන පිතරං බමාපෙත්වා නිවාරෙසි. දුතියමිපි රාජා තස්ස කුජ්ඣි, දුතියමිපි බමාපෙසි. තතියවාරෙ පන “ත්ථං මං ඉමං අනාචාරං නිහරාපෙත්තං නිවාරෙසි, ගච්ඡ ධ්වං ජනා ඉමම්භා නාගභවනා නික්ඛමීත්වා බාරාණසියං උක්කාරභූමියං තිණි වස්සානි වසටා”ති නාගභවනා නික්කඩ්ඨාපෙසි. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා වසිංසු. අථ නෙ උක්කාරභූමියං උදකපරියන්තෙ ගොවරං පරියෙසමානෙ ගාමදාරකා දිස්වා පහරන්තා ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදයො බිපන්තා “කෙ ඉමෙ පුටුලසීසා සුවිනඬ්ගුට්ඨා උදකදෙඩ්ඛුභා මණ්ඩුකභක්ඛා”තිආදීනි වත්වා අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති.

වුළදද්දරො වණ්ඩඵරුසතාය තෙසං තං අවමානං අසභන්තො “භාතික, ඉමෙ දාරකා අම්භෙ පරිභවන්ති, ආසිච්ඡභාවං නො න ජානන්ති, අහං තෙසං අවමානං සහිතුං න සක්කොමි, නාසාවාතෙන තෙ නාසෙස්සාමි”ති භාතරා සද්ධිං සල්ලපන්තො පඨමං ගාථමාහ –

13. “ඉමානි මං දද්දර තාපයන්ති, වාචාදුරුත්තානි මනුස්සලොකෙ;
මණ්ඩුකභක්ඛා උදකන්තසෙවි, ආසිච්ඡං මං අවිසා සපන්ති”ති.

තත්ථ තාපයන්තිති දුක්ඛාපෙත්ති. මණ්ඩුකභක්ඛා උදකන්තසෙවිති “මණ්ඩුකභක්ඛා”ති ව “උදකන්තසෙවි”ති ව වදන්තා එතෙ අවිසා ගාමදාරකා මං ආසිච්ඡං සමානං සපන්ති අක්කොසන්තිති.

තස්ස වචනං සුත්වා මහාදද්දරො සෙසගාථා අභාසි –

14. “සකා රට්ඨා පබ්බාජිතො, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො;
මහන්තං කොට්ඨං කයිරාථ, දුරුත්තානං නිධෙතවෙ.
15. “යත්ථ පොසං න ජානන්ති, ජාතියා විනයෙන වා;
න තත්ථ මානං කයිරාථ, වසමඤ්ඤාතකෙ ජනෙ.
16. “විදෙසවාසං වසතො, ජාතවෙදසමෙතපි;
බම්බබ්බං සපඤ්ඤො, අපි දාසස්ස තජ්ජිත”න්ති.

තත්ථ දුරුත්තානං නිධෙතවෙති යථා ධඤ්ඤානිධානත්ථාය මහන්තං කොට්ඨං කත්වා පුරෙත්වා කිච්චෙ උප්පන්තෙ ධඤ්ඤං වළඤ්ඤෙත්ති, එවමෙවං විදෙසං ගතො අන්තොභද්දෙයෙ පණ්ඩිතො පොසො දුරුත්තානං නිධානත්ථාය මහන්තං කොට්ඨං කයිරාථ. තත්ථ තානි දුරුත්තානි නිදහිත්වා පුන අත්තතො පහොනකකාලෙ කාතබ්බං කරිස්සති. ජාතියා විනයෙන වානි “අයං බත්තියො බ්‍රාහ්මණො”ති වා “සීලවා බහුස්සුතො ගුණසම්පන්නො”ති වා එවං

යන්ට ජාතියා විනයයෙන් වා න ජානන්තිති අත්ථො. මානන්ති එවරුපං මං ලාමකවොහාරෙන වොහරන්ති, න සක්කරොන්ති න ගරුං කරොන්තිති මානං න කරොයා. වසමඤ්ඤාතකෙ ජනෙති අත්තනො ජාතිගොත්තාදීති අජානන්තස්ස ජනස්ස සන්තිකෙ වසන්තො. වසතොති වසතා, අයමෙව වා පායො.

එවං තෙ තත්ථ තීණි වස්සානි වසිංසු. අප් නෙ පිතා පක්කොසාපෙසි. තෙ තනො පටියාය නිහතමානා ජාතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කොධනො භික්ඛු අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨති. “තදා චුළදද්දරො කොධනො භික්ඛු අහොසි, මහාදද්දරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[305] 5. සීලවිමංසනජාතකවණ්ණනා ද්ද්දරජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

නත්ථී ලොකෙ රහො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කිලෙසනිග්ගහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු එකාදසකතිපාතෙ පාතීයජාතකෙ (ජා. 1.11.59 ආදයො) ආචි භවිස්සති. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො – පඤ්චසතා භික්ඛු අත්තොජෙනවනෙ වසන්තා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ කාමචිතක්කං චිතක්කයිංසු. සත්ථා ජසුපි රත්තිදිවාකොටියාසෙසු යථා එකවක්ඛුකො වක්ඛුං, එකපුත්තො පුත්තං, වාමරී වාලං අප්පමාදෙන රක්ඛති, එවං නිච්චකාලං භික්ඛු ඔලොකෙති. සො රත්තිභාගෙ දිබ්බවක්ඛුනා ජෙනවනං ඔලොකෙත්තො වක්කවත්තිරඤ්ඤො අත්තනො නිවෙසනෙ උප්පන්නවොරෙ විය තෙ භික්ඛු දිස්වා ගන්ධකුටිං විවරිත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙත්වා “ආනන්ද, අත්තොජෙනවනෙ කොටිසත්ථාරෙ වසනකභික්ඛු සන්තිපාතාපෙත්වා ගන්ධකුටිද්වාරෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙති”ති ආහ. සො තථා කත්වා සත්ථු පටිවෙදෙසි. සත්ථා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා සබ්බසඬගාහිකවසෙන ආමන්තෙත්වා “භික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතා ‘පාපකරණෙ රහො නාම නත්ථී’ති පාපං න කරිංසු”ති වත්ථා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තත්ථෙව බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ පඤ්චන්තං මාණවකසතානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සිප්පං උග්ගණ්හාති. ආවරියස්ස පන වයප්පත්තා ධිතා අත්ථී. සො චිත්තෙසි “ඉමෙසං මාණවකානං සීලං විමංසිත්වා සීලසම්පන්නස්සෙව ධිතරං දස්සාමි”ති. සො එකදිවසං මාණවකෙ ආමන්තෙත්වා “තාතා, මය්හං ධිතා වයප්පත්තා, විවාහමස්සා කාරෙස්සාමි, වත්ථාලඬකාරං ලද්ධුං වට්ටති, ගච්ඡට්තුම්හෙ අත්තනො අත්තනො ඤාතකානං අපස්සන්තානඤ්ඤෙව ථෙන්නත්වා වත්ථාලඬකාරෙ ආහරට්, කෙනචි අදිට්ඨමෙව ගණ්හාමි, දස්සෙත්වා ආහතං න ගණ්හාමි”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථ්වා තනො පටියාය ඤාතකානං අපස්සන්තානං ථෙන්නත්වා වත්ථපිළන්ධනාදීති ආහරන්ති. ආවරියො ආහතාහතං විසුං විසුං යපෙසි. බොධිසත්තො පන න කිඤ්චි ආහරි. අප් නං ආවරියො ආහ “ත්ථං පන, තාත, න කිඤ්චි ආහරසි”ති. “ආම, ආවරියා”ති. “කස්මා, තාතා”ති. “තුම්හෙ න කස්සචි පස්සස්සන්තස්ස ආහතං ගණ්හට්, අහං පන පාපකරණෙ රහො නාම න පස්සාමි”ති දිපෙන්නො ඉමා ද්වෙ ගාථා ආහ –

17. “නත්ථී ලොකෙ රහො නාම, පාපකම්මං පකුබ්බතො;
පස්සන්ති වනභුතානි, තං බාලො මඤ්ඤති රහො.

18. “අහං රහො න පස්සාමි, සුඤ්ඤං වාපි න විජ්ජති;
යන්ට අඤ්ඤං න පස්සාමි, අසුඤ්ඤං හොති තං මයා”ති.

තත්ථ රහොති පටිච්ඡන්තට්ඨානං. වනභුතානීති වනෙ නිබ්බන්තභුතානි. තං බාලොති තං පාපකම්මං රහො මයා කතන්ති බාලො මඤ්ඤති. සුඤ්ඤං වාපිති යං වා යානං සත්තෙහි සුඤ්ඤං තුව්ඡං භවෙයා, තම්පි නත්ථීති ආහ.

ආවරියො තස්ස පසිදිත්වා “තාත, න මය්හං ගෙහෙ ධනං නත්ථී, අහං පන සීලසම්පන්නස්ස ධිතරං දාතුකාමො ඉමෙ මාණවකෙ විමංසන්තො එවමකාසිං, මම ධිතා තුය්හමෙව අනුච්ඡවිකා”ති ධිතරං අලඬකරිත්වා බොධිසත්තස්ස අදාසි. සෙසමාණවකෙ “තුම්හෙහි ආහතාහතං තුම්හාකං ගෙහමෙව නෙථා”ති ආහ.

සත්ථා “ඉති බො, භික්ඛවෙ, තෙ දුස්සීලමාණවකා අත්තනො දුස්සීලතාය තං ඉත්ථීං න ලභිංසු, ඉතරො පණ්ඩිතමාණවො සීලසම්පන්නතාය ලභි”ති වත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

19. “දුප්පච්චො ව සුප්පච්චො ව, නන්දො ව සුබ්බධිසීතො;
වජ්ජො ව අද්ධුච්චිලො ව, තෙ ධම්මං ජහුමත්ථිකා.

20. “බ්‍රාහ්මණො ව කප්පං ජහෙ, සබ්බධම්මාන පාරගු;
යො ධම්මමනුපාලෙති, ධිතිමා සච්චතික්කමො”ති.

තත්ථ දුප්පච්චොතිආදයො ජ ජෙට්ඨකමාණවා, තෙසං නාමං ගණ්හි, අවසෙසානං නාමං අග්ගහෙත්වා සබ්බසඬගාහිකවසෙනෙව “තෙ ධම්මං ජහුමත්ථිකා”ති ආහ. තත්ථ තෙති සබ්බෙපි තෙ මාණවා. ධම්මන්ති ඉත්ථීපටිලාභසභාවං. ජහුමත්ථිකාති ජහුං අත්ථිකා, අයමෙව වා පායො. මකාරො පදබ්‍යාඤ්ජනසන්ධිවසෙන චුත්තො.

ඉදං වුත්තං හොති – සබ්බෙපි තෙ මාණවා තාය ඉත්ථියා අත්ථිකාව හුත්වා අත්තනො දුස්සිලතාය තං ඉත්ථිපට්ඨාහසභාවං ජහිංසු.

බ්‍රාහ්මණො වාති ඉතරො පන සීලසම්පන්නො බ්‍රාහ්මණො. කථං ජහෙති කෙන කාරණෙන තං ඉත්ථිපට්ඨාහසභාවං ජහිස්සති. සබ්බධම්මානන්ති ඉමස්මිං යානෙ ලොකියාති පඤ්ච සීලාති, දස සීලාති, තිණි සුවරිතාති ව, සබ්බධම්මා නාම, තෙසං සො පාරං ගතොති පාරගු. ධම්මන්ති වුත්තප්පකාරමෙව ධම්මං යො අනුපාලෙති රක්ඛති. ධිතිමාති සීලරක්ඛනධිතියා සමන්තාගතො. සච්චනික්කමොති සච්චෙ සභාවතුතෙ යථාචුත්තෙ සීලධම්මෙ නික්කමෙන සමන්තාගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ තාති පඤ්ච භික්ඛුසතාති අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

තදා ආචරියො සාරිපුත්තො අහොසි, පණ්ඩිතමාණුවො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[306] 6. සුජාතාජාතකවණ්ණනා සීලවිමංසනජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

කිමණ්ඩකාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මල්ලිකං දෙවිං ආරබ්භ කපෙසි. එකදිවසං කිර රඤ්ඤො තාය සද්ධිං සිරිවිවාදො අහොසි, “සයනකලහො”තිපි වදන්තියෙව. රාජා කුජ්ඣිත්වා තස්සා අත්ථිභාවම්පි න ජානාති. මල්ලිකා දෙවිපි “සත්ථා රඤ්ඤො මයි කුද්ධභාවං න ජානාති මඤ්ඤෙ”ති වින්තෙසි. සත්ථාපි ඤත්වා “ඉමෙසං සමග්ගභාවං කරිස්සාමි”ති පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය පඤ්චභික්ඛුසතපරිවාරො සාවත්ථිං පවිසිත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. රාජා තථාගතස්ස පත්තං ගහෙත්වා නිවෙසනං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස දක්ඛණොදකං දත්වා යාගුඛප්පකං ආහරි. සත්ථා පත්තං හත්ථෙන පිදහිත්වා “මහාරාජ, කහං දෙවි”ති ආහ. “කිං, හත්තෙ, තාය අත්තනො යසෙන මත්තායා”ති? “මහාරාජ, සයමෙව යසං දත්වා මාතුගාමං උක්ඛිපිත්වා තාය කතස්ස අපරාධස්ස අසහනං නාම න යුත්ත”න්ති. රාජා සත්ථු වචනං සුත්වා තං පක්කොසාපෙසි, සා සත්ථාරං පරිවිසි. සත්ථා “අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගෙහි භවිතුං වට්ටති”ති සාමග්ගිරසවණ්ණං කපෙත්වා පක්කාමි. තතො පට්ඨාය උභො සමග්ගවාසං වසිංසු. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු. “ආවුසො, සත්ථා එකච්චෙනෙනෙව උභො සමග්ගෙ අකාසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාහං එතෙ එකවාදෙනෙව සමග්ගෙ අකාසි”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. අපෙකදිවසං රාජා වාතපානං විවරිත්වා රාජධිගණං ඔලොකයමානො අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ එකා පණ්ණිකධිතා අභිරූපා පට්ඨමයෙ ධිතා සුජාතා නාම බදරපච්ඡිං සීසෙ කත්වා “බදරාති ගණ්භථ, බදරාති ගණ්භථා”ති වදමානා රාජධිගණෙන ගච්ඡති. රාජා තස්සා සද්දං සුත්වා තාය පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා අසාමිකභාවං ඤත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා අග්ගමගෙසිට්ඨානෙ යටෙත්වා මහන්තං යසං අදාසි. සා රඤ්ඤො පියා අහොසි මනාපා. අපෙකදිවසං රාජා සුවණ්ණතට්ටකෙ බදරාති බාදන්තො නිසිදි. තදා සුජාතා දෙවි රාජානං බදරාති බාදන්තං දිස්වා “මහාරාජ, කිං නාම තුම්හෙ බාදථා”ති පුච්ඡන්ති පට්ඨං ගාථමාහ –

21. “කිමණ්ඩකා ඉමෙ දෙව, නික්ඛිත්තා කංසමල්ලකෙ;
උපලොභිතකා වග්ගු, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ කිමණ්ඩකාති කිංඵලාති නාමෙතාති, පරිමණ්ඩලවසෙන පන අණ්ඩකාති ආහ. කංසමල්ලකෙති සුවණ්ණතට්ටකෙ. උපලොභිතකාති රත්තවණ්ණො. වග්ගුති වොක්ඛා නිම්මලා.

රාජා කුජ්ඣිත්වා “බදරවාණිජකෙ පණ්ණිකගහපතිකස්ස ධිතෙ අත්තනො කුලසන්තකාති බදරාතිපි න ජානාසි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

22. “යාති පුරෙ තුවං දෙවි, හණ්ඩු නන්තකවාසිනී;
උච්ඡධිගහත්ථා පච්ඡාසි, තස්සා තෙ කොලියං ඵලං.

23. “උඩ්ඛය්ගතෙ න රමති, හොගා විජ්ජහන්ති තං;
තත්ථෙවිමං පටිනෙථ, යත්ථ කොලං පච්ඡස්සති”ති.

තත්ථ හණ්ඩුති මුණ්ඩසියා හුත්වා. නන්තකවාසිනීති ජිණ්ණපිලොතිකතිවත්ථා. උච්ඡධිගහත්ථා පච්ඡාසිති අට්ඨං පවිසිත්වා අඩ්ඣුසකෙන සාබං ඔනාමෙත්වා ඔවිතොවිතං හත්ථෙන ගහෙත්වා උච්ඡධිගෙ පක්ඛිපනවසෙන උච්ඡධිගහත්ථා හුත්වා පච්ඡාසි ඔවිතාසි. තස්සා තෙ කොලියං ඵලන්ති තස්සා තව ඵලං පච්ඡන්ති යා ඔවිතන්ති යා යමහං ඉදානි බාදාමි, ඉදං කොලියං කුලදත්තියං ඵලන්ති අත්ථො.

උඩඩය්හතෙ න රමනීති අයං ජමමි ඉමස්මිං රාජකුලෙ වසමානා ලොහකුමහියං පක්ඛිත්තා විය ඩය්හති නාහිරමති. හොගාති රාජහොගා ඉමං අලක්ඛිකං විජ්ජප්පහන්ති. යත්ථ කොලං පච්ඡස්සති යත්ථ ගන්ත්වා සුත බදරමෙව පවිනිත්වා වික්කිණන්ති ජීවිකං කප්පෙස්සති, තත්ථෙව නං නෙථාති වදති.

බොධිසත්තො “යථෙත්වා මං අඤ්ඤො ඉමෙ සමග්ගෙ කාතුං න සක්ඛිස්සති”ති රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා “ඉමිස්සා අනික්කඬ්ඨනං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ —

24. “හොන්ති හෙතෙ මහාරාජ, ඉද්ධිප්පත්තාය නාරියා;
බම දෙව සුජාතාය, මාස්සා කුජ්ඣ රථෙසහා”ති.

තස්සත්ථො — මහාරාජ, එතෙ එවරුපා පමාදදොසා යසං පත්තාය නාරියා හොන්තියෙව, එතං එවරුපෙ උච්චෙ යානෙ යථෙත්වා ඉදානි “එත්තකස්ස අපරාධස්ස අසහනං නාම න යුත්තං කුම්භාකං, තස්මා බම, දෙව, සුජාතාය, එතිස්සා මා කුජ්ඣ රථෙසහ රථපෙට්ඨකාති.

රාජා තස්ස වචනෙන දෙවියා තං අපරාධං සහිත්වා යථායානෙයෙව නං යථෙසි. තතො පට්ඨාය උභො සමග්ගවාසං වසිංසුති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා බාරාණසිරාජා කොසලරාජා අහොසි, සුජාතා මල්ලිකා, අමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[307] 7. පලාසජාතකවණ්ණනා සුජාතාජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

අවෙතනං බ්‍රාහ්මණ අස්සුණන්තන්ති ඉදං සත්ථා පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්නො ආනන්දත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි. සොභායස්මා “අජ්ජ රත්තියා පච්චුසසමයෙ සත්ථා පරිනිබ්බායිස්සති”ති ඤත්වා “අහඤ්චමිහි සෙක්ඛො සකරණියො, සත්ථු ව මෙ පරිනිබ්බානං භවිස්සති, පඤ්චවිසති වස්සානි සත්ථු කතං උපට්ඨානං නිජ්ජලං භවිස්සති”ති සොකාහිභූතො උය්‍යානඔවරකෙ කපිසිසං ආලම්බිත්වා පරොදි. සත්ථා තං අපස්සන්තො “කහං, හික්ඛෙව, ආනන්දො”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “කතපුඤ්ඤොසි ත්වං, ආනන්ද, පධානමනුයුඤ්ජ, ඛිජ්ජං හොහිසි අනාසවො, මා වින්තයි, ඉදානි තයා මම කතං උපට්ඨානං කිංකාරණා නිජ්ජලං භවිස්සති, යස්ස තෙ පුබ්බෙ සරාගාදිකාලෙපි මම කතං උපට්ඨානං නිජ්ජලං නාහොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසිතො අවිදුරෙ පලාසරුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා බාරාණසිවාසිනො මනුස්සා දෙවතාමඬිගලිකා අහෙසුං නිච්චං බලිකරණාදිසු පයුත්තා. අපෙකො දුග්ගතබ්‍රාහ්මණො “අහමි ඵකං දෙවතං පටිජග්ගිස්සාමි”ති ඵකස්මිං උන්නතප්පදෙසෙ ධීතස්ස මහතො පලාසරුක්ඛස්ස මූලං සමං නිත්තිණං කත්වා පරික්ඛිපිත්වා වාලුකං ඔකිරිත්වා සම්මජ්ජිත්වා රුක්ඛෙ ගන්ධපඤ්චඩගුලිකානි දත්වා මාලාගන්ධධූමෙහි පුපෙත්වා දීපං ජාලෙත්වා “සුබං සයා”ති වත්වා රුක්ඛං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමති. දුතියදිවසෙ පාතොව ගන්ත්වා සුබසෙය්‍යං පුච්ඡති. අපෙකදිවසං රුක්ඛදෙවතා වින්තෙසි “අයං බ්‍රාහ්මණො අතිවිය මං පටිජග්ගති, ඉමං බ්‍රාහ්මණං වීමංසිත්වා යෙන කාරණෙන මං පටිජග්ගති, තං දස්සාමි”ති. සා තස්මිං බණෙ බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා රුක්ඛමූලෙ සම්මජ්ජන්තෙ මහල්ලකබ්‍රාහ්මණවෙසෙන සමීපෙ යත්වා පට්ඨං ගාථමාහ —

25. “අවෙතනං බ්‍රාහ්මණ අස්සුණන්තං, ජානො අජානන්තමිමං පලාසං;
ආරද්ධවිරියො ධූවං අප්පමත්තො, සුබසෙය්‍යං පුච්ඡසි කිස්ස හෙතු”ති.

තත්ථ අස්සුණන්තන්ති අවෙතනත්තාව අසුණන්තං. ජානොති තුවං ජානමානො හුත්වා ධූවං අප්පමත්තොති නිච්චං අප්පමත්තො.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො දුතියං ගාථමාහ —

26. “දුරෙ සුතො වෙච බ්‍රහා ව රුක්ඛො, දෙසෙ ධීතො භූතනිවාසරුපො;
තස්මා නමස්සාමි ඉමං පලාසං, යෙ වෙන්ථ භූතා තෙ ධනස්ස හෙතු”ති.

තත්ථ දුරෙ සුතොති බ්‍රාහ්මණ අයං රුක්ඛො දුරෙ සුතො විස්සුතො, න ආසන්නට්ඨානෙයෙව පාකටො. බ්‍රහා වාති මහන්තො ව. දෙසෙ ධීතොති උන්නතෙ සමෙ භූමිප්පදෙසෙ ධීතො. භූතනිවාසරුපොති දෙවතානිවාසසභාවො, අද්ධා එත්ථ මහෙසක්ඛා දෙවතා නිවුත්ථා භවිස්සති. තෙ ධනස්ස හෙතුති ඉමඤ්ච රුක්ඛං යෙ වෙන්ථ නිවුත්ථා භූතා, තෙ ධනස්ස හෙතු නමස්සාමි, න නික්කාරණාති.

තං සුත්වා රුක්ඛදෙවතා බ්‍රාහ්මණස්ස පසන්නා “අහං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමස්මිං රුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතා, මා භායි, ධනං තෙ දස්සාමි”ති තං අස්සාසෙත්වා අත්තනො විමානද්වාරෙ මහන්තෙන දෙවතානුභාවෙන ආකාසෙ යත්වා ඉතරා

ද්වේ ගාථා අභාසි -

27. “සො තෙ කරිස්සාමි යථානුභාවං, කතඤ්ඤතං බ්‍රාහ්මණ පෙක්ඛමානො;
කථඤ්ඤි ආගම්ම සතං සකාසෙ, මොසානි තෙ අස්සු පරිචන්දිතානි.
28. “යො තින්ද්‍රකරුක්ඛස්ස පරො පිලක්ඛො, පරිවාරිතො පුබ්බයඤ්ඤො උළාරො;
තස්සෙස මූලස්මිං නිධි නිබානො, අදායාදො ගච්ඡ තං උද්ධරාහි”ති.

තත්ථ යථානුභාවන්ති යථාසත්ති යථාබලං. කතඤ්ඤතන්ති තයා මය්හං කතගුණං ජානන්තො තං අත්තති විජ්ජමානං කතඤ්ඤතං පෙක්ඛමානො. ආගම්මාති ආගන්ත්වා. සතං සකාසෙති සප්පුරිසානං සන්තිකෙ. මොසානි තෙ අස්සු පරිචන්දිතානිති සුබසෙය්‍යාපුවිජ්ජනවසෙන වාචාචන්දිතානි සම්මජ්ජනාදිකරණෙන කායචන්දිතානි ච තව කථං අචලානි භවිස්සන්ති.

යො තින්ද්‍රකරුක්ඛස්ස පරො පිලක්ඛොති යො එස තින්ද්‍රකරුක්ඛස්ස පරතො පිලක්ඛරුක්ඛො ධීතොති විමානද්වාරෙ ධීතාවා හත්ථං පසාරෙත්වා දස්සෙති. පරිවාරිතොතිආදියු තස්ස පිලක්ඛරුක්ඛස්ස මූලෙ එස තං රුක්ඛමූලං පරික්ඛිපිත්වා නිහිතතාය පරිවාරිතො, පුබ්බෙ යිට්ඨයඤ්ඤවසෙන පුරිමසාමිකානං උප්පන්නතාය පුබ්බයඤ්ඤො, අනෙකනිධිකුම්භි භාවෙන මහන්තත්තා උළාරො, භූමිං ඛණිත්වා යපිතත්තා නිබානො, ඉදාති දායාදානං අභාවතො අදායාදො. ඉදං වුත්තං හොති - එස තං රුක්ඛමූලං පරික්ඛිපිත්වා ගිවාය ගිවං පහරන්තිනං නිධිකුම්භිනං වසෙන මහානිධි නිබානො අසාමිකො, ගච්ඡ තං උද්ධරිත්වා ගණ්හාති.

එවඤ්ච පන වත්වා සා දෙවතා “බ්‍රාහ්මණ, ත්වං එතං උද්ධරිත්වා ගණ්හන්තො කිලම්ස්සසි, ගච්ඡ ත්වං, අහමෙව තං තව සරං නෙත්වා අසුකස්මිං අසුකස්මිඤ්ච යානෙ නිදහිස්සාමි, ත්වං එතං ධනං යාවජීවං පරිභුඤ්ජන්තො දානං දෙහි, සීලං රක්ඛාහි”ති බ්‍රාහ්මණස්ස ඔවාදං දත්වා තං ධනං අත්තතො ආනුභාවෙන තස්ස සරෙ පතිට්ඨාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[308] 8. සකුණජාතකවණ්ණනා පලාසජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අකරම්භස තෙ කිච්චන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස අකතඤ්ඤතං ආරබ්භ කට්ඨෙ. “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො අකතඤ්ඤයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ රුක්ඛකොට්ටකසකුණො හුන්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨකස්ස සීහස්ස මංසං බාදන්තස්ස අට්ඨි ගලෙ ලග්ගි, ගලො උද්ධුමායි, ගොවරං ගණ්හිතුං න සක්කොති, බරා වෙදනා පවත්තති. අට්ඨං සො සකුණො ගොවරප්පසුතො දිස්වා සාබාය නිලීනො “කිං තෙ, සම්ම, දුක්ඛ”න්ති පුච්ඡී. සො තමත්ථං ආචික්ඛි. “අහං තෙ, සම්ම, එතං අට්ඨිං අපනෙය්‍යං, භයෙන පන තෙ මුඛං පච්ඡිතුං න විසභාමි, බාදෙය්‍යාසිපි ම”න්ති. “මා භායි, සම්ම, නාහං තං බාදාමි, ජීවිතං මෙ දෙහි”ති. සො “සාධු”ති තං වාමපස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා “කො ජානාති, කම්මපෙස කරිස්සති”ති වින්තෙත්වා යථා මුඛං පිදහිතුං න සක්කොති, තථා තස්ස අධරොට්ඨෙ ව උත්තරොට්ඨෙ ව දණ්ඩකං යපෙත්වා මුඛං පච්ඡිත්වා අට්ඨිකොට්ඨි තුණ්ඛෙන පහරි, අට්ඨි පතිත්වා ගතං. සො අට්ඨිං පාතෙත්වා සීහස්ස මුඛතො නික්ඛමන්තො දණ්ඩකං තුණ්ඛෙන පහරිත්වා පාතෙත්තොව නික්ඛමිත්වා සාබග්ගෙ නිලීයි. සීහො නිරොගො හුන්වා එකදිවසං එකං වනමහිංසං වධිත්වා බාදති. සකුණො “විමංසිස්සාමි න”න්ති තස්ස උපරිභාගෙ සාබාය නිලීයිත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාට්ඨාහ -

29. “අකරම්භස තෙ කිච්චං, යං බලං අහුවම්භසෙ;
මීගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කිඤ්චි ලභාමසෙ”ති.

තත්ථ අකරම්භස තෙ කිච්චන්ති හො, සීහ, මයම්පි තව එකං කිච්චං අකරම්භ. යං බලං අහුවම්භසෙති යං අම්භාකං බලං අහොසි, තෙන බලෙන තතො කිඤ්චි අභාපෙත්වා අකරම්භයෙව.

තං සුත්වා සීහො දුතියං ගාට්ඨාහ -

30. “මම ලොහිතභක්ඛස්ස, නිච්චං ලුද්දානි කුබ්බතො;
දන්තන්තරගතො සන්තො, තං බහුං යම්පි ජීවසි”ති.

තං සුත්වා සකුණො ඉතරා ද්වේ ගාථා අභාසි -

31. “අකතඤ්ඤමකත්තාරං, කතස්ස අප්පට්ඨකාරකං;
යස්මිං කතඤ්ඤතා නත්ථි, නිරත්ථා තස්ස සෙවනා.

32. “යස්ස සම්මුඛච්ඡේණෙන, මිත්තධම්මො න ලබ්භති;
අනුසුයමනක්කොසං, සණ්ඨං තම්භා අපක්කමෙ”න්ති.

තත්ථ අකතඤ්ඤාන්ති කතගුණං අජානන්තං. අකත්තාරන්ති යංකිඤ්චි අකරොන්තං. සම්මුඛච්ඡේණොති සම්මුඛෙ කතෙන ගුණෙන. අනුසුයමනක්කොසන්ති තං පුග්ගලං න උසුයන්තො න අක්කොසන්තො සණ්ඨං තම්භා පාපපුග්ගලා අපගච්ඡෙය්‍යාති. එවං චත්වා සො සකුණො පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා සීභො දෙවදත්තො අහොසි, සකුණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[309] 9. ඡවජාතකච්ඡේණනා සකුණජාතකච්ඡේණනා අට්ඨමා.

සබ්බමිදං වරිමං කතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛූ ආරබ්භ කටෙසි. චත්ථු වීනයෙ (පාවි. 646) විත්ථාරතො ආගතමෙව. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො – සත්ථා ඡබ්බග්ගියෙ පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, නිවෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා උච්චෙ ආසනෙ නිසින්තස්ස ධම්මං දෙසෙථා”ති පුච්ඡිත්වා “එවං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ තෙ භික්ඛූ ගරහිත්වා “අසුත්තං, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං මම ධම්මෙ අගාරවකරණං, පොරාණකපණ්ඩිතා හි නිවෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා බාහිරකමන්තෙපි වාචෙන්තෙ ගරහිංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො චණ්ඩාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයස්පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙසි. තස්ස හරියා අම්බදොහළිති හුත්වා තං ආහ “සාමී, ඉච්ඡාමහං අම්බං බාදිතු”න්ති. “හද්දෙ, ඉමස්මිං කාලෙ අම්බං නත්ථී, අඤ්ඤං කිඤ්චි අම්බිලඵලං ආහරිස්සාමි”ති. “සාමී, අම්බඵලං ලභමානාව ජීවිස්සාමි, අලභමානාය මෙ ජීවිතං නත්ථී”ති. සො තස්සා පටිබද්ධවිත්තො “කහං නු බො අම්බඵලං ලභිස්සාමි”ති වින්තෙසි. තෙන බො පන සමයෙන බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ අම්බො ධුවඵලො හොති. සො “තතො අම්බපක්කං ආහරිත්වා ඉමස්සා දොහළං පටිප්පස්සම්භෙස්සාමි”ති රත්තිභාගෙ උය්‍යානං ගන්ත්වා අම්බං අභිරුහිත්වා නිලීනො සාබාය සාබං අම්බං ඔලොකෙන්තො විචරි. තස්ස තථා කරොන්තස්සෙව රත්ති විභාසි. සො වින්තෙසි “සචෙ ඉදානි ඔතරිත්වා ගම්ස්සාමි, දිස්වා මං ‘වොරො’ති ගණ්ඨිස්සන්ති, රත්තිභාගෙ ගම්ස්සාමි”ති. අටෙකං විටපං අභිරුහිත්වා නිලීනො අච්ඡි.

තදා බාරාණසිරාජා “පුරොහිතස්ස සන්තිකෙ මන්තෙ උග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති උය්‍යානං පටිසිත්වා අම්බරුක්ඛමුලෙ උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා ආවරියං නිවෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා මන්තෙ උග්ගණ්ඨි. බොධිසත්තො උපරි නිලීනො වින්තෙසි – “යාව අධම්මිකො අයං රාජා, යො උච්චාසනෙ නිසීදිත්වා මන්තෙ උග්ගණ්ඨාති. අයං බ්‍රාහ්මණොපි අධම්මිකො, යො නිවාසනෙ නිසීදිත්වා මන්තෙ වාචෙති. අහම්පි අධම්මිකො, යො මාතුගාමස්ස වසං ගන්ත්වා මම ජීවිතං අගණෙත්වා අම්බං ආහරාමි”ති. සො රුක්ඛතො ඔතරන්තො එකං ඔලම්බනසාබං ගහෙත්වා තෙසං උභින්තම්පි අන්තරෙ පතිට්ඨාය “මහාරාජ, අහං නට්ඨො, ත්වං මුළුහො, පුරොහිතො මනො”ති ආහ. සො රඤ්ඤා “කිංකාරණා”ති පුට්ඨො පඨමං ගාථමාහ –

33. “සබ්බමිදං වරිමං කතං, උභො ධම්මං න පස්සරෙ;
උභො පකතියා චුතා, යො වායං මන්තෙජ්ඣාපෙති;
යො ව මන්තං අධියති”ති.

තත්ථ සබ්බමිදං වරිමං කතන්ති යං අම්භෙහි තිහි ජනෙහි කතං, සබ්බං ඉදං කිච්චං ලාමකං නිම්මරියාදං අධම්මිකං. එවං අත්තනො වොරභාවං තෙසඤ්ච මන්තෙසු අගාරවං ගරහිත්වා පුන ඉතරෙ ද්වෙයෙව ගරහන්තො “උභො ධම්මං න පස්සරෙ”තිආදිමාහ. තත්ථ උභොති ඉමෙ ද්වෙපි ජනා ගරුකාරාරහං පොරාණකධම්මං න පස්සන්ති, තතො ධම්මපකතිතො චුතා. ධම්මො හි පඨමුප්පත්තිවසෙන පකති නාම. චුත්තම්පි වෙනං –

“ධම්මො හචෙ පාතුරහොසි පුබ්බෙ;
පච්ඡා අධම්මො උදපාදි ලොකෙ”ති. (ජා. 1.11.28);

යො වායන්ති යො ව අයං නිවාසනෙ නිසීදිත්වා මන්තෙ අජ්ඣාපෙති, යො ව උච්චෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා අධියති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො දුතියං ගාථමාහ –

34. “සාලීනං ඔදනං භුඤ්ජෙ, සුචිං මංසුපසෙවනං;
තස්මා එතං න සෙවාමි, ධම්මං ඉසිහි සෙවිත”න්ති.

තස්සත්ථො – අහඤ්ඨි හො ඉමස්ස රඤ්ඤො සන්තකං සාලීනං ඔදනං සුචිං පණ්ඩරං නානප්පකාරාය මංසචිකතියා සිත්තං මංසුපසෙවනං භුඤ්ජාමි, තස්මා උදරෙ බද්ධො හුත්වා එතං එසිතගුණෙහි ඉසිහි සෙවිතං ධම්මං න සෙවාමිති.

තං සුත්වා ඉතරො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

35. “පරිබ්බජ මහා ලොකො, පවත්තඤ්ඤෙපි පාණිනො;
මා තං අධම්මො ආචරිතො, අස්මා කුම්භමිවාහිදා.
36. “ධිරත්ථු තං යසලාහං, ධනලාභඤ්ච බ්‍රාහ්මණ;
යා වුත්ති විනිපාතෙන, අධම්මවරණෙන වා”ති.

තත්ථ පරිබ්බජාති ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡ. මහාති අයං ලොකො නාම මහා. පවත්තඤ්ඤෙපි පාණිනොති ඉමස්මිං ජම්බුදිපෙ අඤ්ඤෙපි පාණිනො පවත්ති, නායමෙවෙකො රාජා. අස්මා කුම්භමිවාහිදාති පාසාණො සංචං විය. ඉදං වුත්තං හොති - යං ත්වං අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා ඉධ වසන්තො අධම්මං ආචරසී, සො අධම්මො එවං ආචරිතො පාසාණො සංචං විය මා තං හින්දි.

“ධිරත්ථු”ති ගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො - බ්‍රාහ්මණ යො එස එවං තව යසලාහො ව ධනලාභො ව ධිරත්ථු, තං ගරහාම මයං. කස්මා? යස්මා අයං තයා ලද්ධලාභො ආයතිං අපායෙසු විනිපාතනහෙතුනා සම්පති ව අධම්මවරණෙන ජීවිතවුත්ති නාම හොති, යා වෙසා වුත්ති ඉමිනා ආයතිං විනිපාතෙන ඉධ අධම්මවරණෙන වා නිජපජ්ජති, කිං තාය, තෙන තං එවං වදාමිති.

අථස්ස ධම්මකථාය රාජා පසිදිත්වා “හො, පුරිස, කිංජාතිකොසී”ති පුච්ඡි. “චණ්ඩාලො අහං, දෙවා”ති. හො “සවෙ ත්වං ජාතිසම්පන්නො අභවිස්සස්ස, රජ්ජං තෙ අහං අදස්සං, ඉතො පටියාය පන අහං දිවා රාජා භවිස්සාමි, ත්වං රත්තිං රාජා හොති”ති අත්තනො කණ්ඨෙ පිළන්ධනං පුජ්චදාමං තස්ස ගීවායං පිළන්ධාපෙත්වා තං නගරගුත්තිකං අකාසි. අයං නගරගුත්තිකානං කණ්ඨෙ රත්තපුජ්චදාමපිළන්ධනවංසො. තතො පටියාය පන රාජා තස්සොවාදෙ යත්වා ආචරියෙ ගාරවං කරිත්වා නිවෙ ආසනෙ නිසින්නො මන්තෙ උග්ගණ්හිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, චණ්ඩාලපුත්තො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[310] 10. සෙය්‍යජාතකවණ්ණනා ඡවජාතකවණ්ණනා නවමා.

සසමුද්දපරියායන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අභිරුපං අලඬිකතපටියත්තං ඉත්ථිං දිස්වා උක්කණ්ඨිතො සාසනෙ නාහිරමි. අථ භික්ඛු භගවතො ආරොචෙසුං. සො භගවතා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසී”ති පුටියො “සච්චං, හන්තෙ”ති වත්වා “කො තං උක්කණ්ඨාපෙසී”ති වුත්තෙ තමත්ථං ආරොචෙසි. සත්ථා “කස්මා ත්වං එවරුපෙ නියානාතිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා උක්කණ්ඨිතොසි, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා පුරොහිතටියානං ලභන්තාපි තං පටික්ඛිපිත්වා පබ්බජිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා රඤ්ඤො පුත්තෙන සද්ධිං එකදිවසෙ විජායි. රාජා “අත්ථි නු බො කොච් මෙ පුත්තෙන සද්ධිං එකදිවසෙ ජාතො”ති අමුවෙව පුච්ඡි. “අත්ථි, මහාරාජ, පුරොහිතස්ස පුත්තො”ති. රාජා තං ආහරාපෙත්වා ධාතීනං දත්වා පුත්තෙන සද්ධිං එකතොව පටිජග්ගාපෙසි. උභින්නං ආහරණාති වෙව පානභොජනාදීනි ව එකසදිසානෙව අහෙසුං. තෙ වයජ්ජත්තා එකතොව තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිජ්ජාති උග්ගණ්හිත්වා ආගමංසු. රාජා පුත්තස්ස ඔපරජ්ජං අදාසි, මහායසො අහොසි. තතො පටියාය බොධිසත්තො රාජපුත්තෙන සද්ධිං එකතොව බාදති පිචති සයති, අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සාසො ථිරො අහොසි.

අපරභාගෙ රාජපුත්තො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිටියාය මහාසම්පත්තිං අනුභවි. බොධිසත්තො වින්තෙසි “මය්හං සභායො රජ්ජමනුසාසති, සල්ලක්ඛිතක්ඛණ්ණෙයෙව බො පන මය්හං පුරොහිතටියානං දස්සති, කිං මෙ සරාවාසෙන, පබ්බජිත්වා විවෙකමනුබ්‍රහ්මෙස්සාමි”ති? සො මාතාපිතරො වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා මහාසම්පත්තිං ඡඩ්ඛෙත්වා එකකොච නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා මනොරමෙ භූමිභාගෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා ඤානකිළං කිළන්තො විහාසි. තදා රාජා තං අනුස්සරිත්වා “මය්හං සභායො න පඤ්ඤායති, කහං සො”ති පුච්ඡි. අමුවවා තස්ස පබ්බජිතභාවං ආරොචෙත්වා “රමණියෙ කිර වනසණ්ඨෙ වසති”ති ආහංසු. රාජා තස්ස වසනොකාසං පුච්ඡිත්වා සෙය්‍යං නාම අමුවං “ගච්ඡ සභායං මෙ ගහෙත්වා එහි, පුරොහිතටියානමස්ස දස්සාමි”ති ආහ. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා බාරාණසිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන පච්චන්තගාමං පත්වා තත්ථ ඛන්ධාවාරං යපෙත්වා වනවරකෙහි සද්ධිං බොධිසත්තස්ස වසනොකාසං ගන්ත්වා බොධිසත්තං පණ්ණසාලද්වාරෙ සුවණ්ණපටිමං විය නිසින්නං දිස්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා කතපටිසන්ථාරො “හන්තෙ, රාජා තුය්හං පුරොහිතටියානං දාතුකාමො, ආගමනං තෙ ඉච්ඡති”ති ආහ.

බොධිසත්තො “තිට්ඨතු පුරොහිතටියානං, අහං සකලං කාසිකොසලජම්බුදිපරජ්ජං චක්කවත්තිසිරිමෙව වා ලභන්තොපි න ගච්ඡිස්සාමි, න හි පණ්ඩිතා සකිං ජහිතකිලෙසෙ පුන ගණ්හන්ති, සකිං ජහිතඤ්ඤි නිට්ඨුභබ්බෙසදිසං

හොඳින්” නි වත්වා ඉමා ගාලා අහායි –

37. “සසමුද්දපරියායං, මහිං සාගරකුණ්ඩලං;
න ඉච්ඡෙ සහ නින්දාය, එවං සෙය්‍යා විජානති.
38. “ධරත්ථු තං යසලාභං, ධනලාභඤ්ච බ්‍රාහ්මණ;
යා චුත්ති විනිපාතෙන, අධම්මචරණෙන වා.
39. “අපි වෙ පත්තමාදාය, අනගාරො පරිබ්බජෙ;
සායෙව ජීවිකා සෙය්‍යා, යා වාධම්මෙන එසනා.
40. “අපි වෙ පත්තමාදාය, අනගාරො පරිබ්බජෙ;
අඤ්ඤං අහිංසයං ලොකෙ, අපි රජ්ජෙන තං වර”න්ති.

තත්ථ සසමුද්දපරියායන්ති පරියායො චුච්චති පරිවාරො, සමුද්දං පරිවාරත්වා යීතෙන චක්කවාළපබ්බතෙන සද්ධිං, සමුද්දසංඛාතෙන වා පරිවාරෙන සද්ධින්ති අත්ථො. සාගරකුණ්ඩලන්ති සාගරමජ්ඣෙ දීපවසෙන යීතත්තා තස්ස කුණ්ඩලභූතන්ති අත්ථො. නින්දායාති ක්‍රිකානසුඛසම්පන්නං පබ්බජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා ඉස්සරියං ගණ්හිති ඉමාය නින්දාය. සෙය්‍යාති තං නාමෙනාලපති. විජානති ධම්මං විජානාති. යා චුත්ති විනිපාතෙනාති යා පුරොහිතට්ඨානවසෙන ලද්ධා යසලාභධනලාභචුත්ති ක්‍රිකානසුඛතො අත්තවිනිපාතනසංඛාතෙන විනිපාතෙන ඉතො ගන්ත්වා ඉස්සරියමදමත්තස්ස අධම්මචරණෙන වා හොති, තං චුත්තිං ධරත්ථු.

පත්තමාදායාති හික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා. අනගාරොති අපි අහං අගාරවිරහිතො පරකුලෙසු වරෙය්‍යං. සායෙව ජීවිකාති සා එව මෙ ජීවිකා සෙය්‍යො වරතරා. යා වාධම්මෙන එසනාති යා ව අධම්මෙන එසනා. ඉදං චුත්තං හොති – යා අධම්මෙන එසනා, තතො එසාව ජීවිකා සුන්දරතරාති. අහිංසයන්ති අවිභෙදේන්තො. අපි රජ්ජෙනාති එවං පරං අවිභෙදේන්තො කපාලභත්ථස්ස මම ජීවිකකප්පනං රජ්ජෙනාපි වරං උත්තමන්ති.

ඉති සො පුනස්පුනං යාවත්තම්පි තං පටික්ඛිපි. සෙය්‍යොපි තස්ස මනං අලහිත්වා තං වන්දිත්වා ගන්ත්වා තස්ස අනාගමනභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අපරෙපි බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි සච්ඡිකරිංසු.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, සෙය්‍යො සාරිපුත්තො, පුරොහිතපුත්තො පන අභමෙව අහොසින්ති.

සෙය්‍යාජාතකවණ්ණනා දසමා.

කාලිඬගවග්ගො පඨමො.

2. පුට්ඨමන්දවග්ගො

[311] 1. පුට්ඨමන්දජාතකවණ්ණනා

උට්ඨෙහි වොරාති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ථෙරෙ කිර රාජගහං උපනිස්සාය අරඤ්ඤකුටිකාය විහරන්තෙ එකො වොරො නගරද්වාරගාමෙ එකස්මිං ගෙහෙ සන්ධිං ඡීන්දිත්වා භත්ථසාරං ආදාය පලායිත්වා ථෙරස්ස කුටිපරිවෙණං පටිසිත්වා “ඉධ මය්හං ආරක්ඛො භවිස්සති”ති ථෙරස්ස පණ්ණසාලාය පමුඛෙ නිපජ්ජී. ථෙරො තස්ස පමුඛෙ සයිතභාවං ඤත්වා තස්මිං ආසඬ්ඨිකං කත්වා “වොරසංසග්ගො නාම න වට්ටති”ති නික්ඛමිත්වා “මා ඉධ සයි”ති නිහරි. සො වොරො තතො නික්ඛමිත්වා පදං මොහෙත්වා පලායි. මනුස්සා උක්කං ආදාය වොරස්ස පදානුසාරෙන තත්ථ ආගන්ත්වා තස්ස ආගතට්ඨානායිකට්ඨානනිසින්තට්ඨානසයිතට්ඨානාදීනි දිස්වා “වොරො ඉතො ආගතො, ඉධ යීතො, ඉධ නිසින්තො, ඉමිනා යානෙන අපගතො, න දිට්ඨො තො”ති ඉතො විතො ව පක්ඛන්දිත්වා අදිස්වා ව පටිගතා. පුනදිවසෙ ථෙරො පුබ්බණ්ඨසමයං රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො වෙච්චනං ගන්ත්වා තං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො, මොග්ගල්ලාන, ත්වඤ්ඤෙව ආසඬ්ඨිකතබ්බසුත්තකං ආසඬ්ඨිකි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ආසඬ්ඨිකිංසු”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො නගරස්ස සුසානවනෙ නිම්බරුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. අපෙකදිවසං නගරද්වාරගාමෙ කතකම්මවොරො තං සුසානවනං පාවිසි. තදා ව පන තත්ථ නිම්බො ව අස්සත්ථො වාති ද්වෙ පෙට්ඨකරුක්ඛා. වොරො නිම්බරුක්ඛබ්බලෙ භණ්ඩිකං යපෙත්වා නිපජ්ජී. තස්මිං පන කාලෙ වොරෙ ගහෙත්වා නිම්බසුලෙ උත්තාසෙන්නි. අථ සා දෙවතා වින්තෙසි “සචෙ මනුස්සා ආගන්ත්වා ඉමං වොරං

ගණිතසාහිත්‍යය, ඉංග්‍රීසි භාෂාව, නීතිමය සාහිත්‍යය සහ ජාතික භාෂාවන් සහ උත්තරාප්‍රදේශය, එවැනි සාහිත්‍ය රැකවලා
නැතිවීය, හානිදායක නොවන නිවැරදිවීමක්” කී. සා තෙත සද්ධි සල්ලපනති පද්ම ගාමාන -

41. “උච්චේති වොර කිං සෙසි, කො අත්ථො සුපනෙන තෙ;
මා තං ගහෙසුං රාජානො, ගාමෙ කිබ්බිසකාරක” නීති.

තත්ථ රාජානොති රාජපුරිසෙ සන්ධාය වුත්තං. කිබ්බිසකාරකනති දාරුණසාහසිකවොරකම්මකාරකං.

ඉති නං වත්ථා “යාව තං රාජපුරිසා න ගණිතසාහිත්‍යය, තාව අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡා” ති භාෂාපෙත්වා පලාපෙසි. තස්මිං
පලාතෙ අස්සත්ථදෙවතා දුතියං ගාමාන -

42. “යං නු වොරං ගහෙසිතනි, ගාමෙ කිබ්බිසකාරකං;
කිං තත්ථ පුච්ඡන්දස්ස, වනෙ ජාතස්ස තිට්ඨතො” ති.

තත්ථ වනෙ ජාතස්ස තිට්ඨතොති නිමිතො වනෙ ජාතො වෙව යිතො ව. දෙවතා පන තත්ථ නිබ්බන්ධනා
රුක්ඛසමුදාවාරොනෙව සමුදාවරි.

තං සුත්ථා නිමිතදෙවතා තතියං ගාමාන -

43. “න ත්ථං අස්සත්ථ ජානාසි, මම වොරස්ස වන්තරං;
වොරං ගහෙත්වා රාජානො, ගාමෙ කිබ්බිසකාරකං;
අප්පෙත්ති නිමිසසුලස්මිං, තස්මිං මෙ සඬකතෙ මනො” ති.

තත්ථ අස්සත්ථාති පුරිමනසෙනෙව තස්මිං නිබ්බන්ධනදෙවතං සමුදාවරති. මම වොරස්ස වන්තරන්ති මම ව
වොරස්ස ව එකතො අවසනකාරණං. අප්පෙත්ති නිමිසසුලස්මින්ති ඉමස්මිං කාලෙ රාජානො වොරං නිමිසසුලෙ
ආවුණන්ති. තස්මිං මෙ සඬකතෙ මනොති තස්මිං කාරණෙ මම චිත්තං සඬකති. සවෙ හි ඉමං සුලෙ ආවුණස්සන්ති,
විමානං මෙ නස්සිස්සති, අප් සාධාය ඔලම්බෙස්සන්ති, විමානෙ මෙ කුණපගන්ධො හවිස්සති, තෙනාහං එතං
පලාපෙසිති අත්ථො.

එවං තාසං දෙවතානං අඤ්ඤමඤ්ඤං සල්ලපන්තානඤ්ඤෙව හණ්ඩසාමිකා උක්කාහත්ථා පදානුසාරෙන
ආගන්ත්වා වොරස්ස සයිනට්ඨානං දිස්වා “අම්හො ඉදානෙව වොරො උච්චාය පලාතො, න ලද්ධො නො වොරො,
සවෙ ලභිස්සාම, ඉමස්සෙව නං නිමිසස්ස සුලෙ වා ආවුණත්වා සාධාය වා ඔලම්බෙත්වා ගමිස්සාමා” ති වත්ථා ඉතො
විතො ව පක්ඛන්දිත්වා වොරං අදිස්වා ව ගතා.

තෙසං වචනං සුත්ථා අස්සත්ථදෙවතා චතුත්ථං ගාමාන -

44. “සඬකෙයා සඬකිතබ්බානි, රක්ඛෙයානාගතං භයං;
අනාගතභයා ධිරො, උභො ලොකෙ අවෙක්ඛති” ති.

තත්ථ රක්ඛෙයානාගතං භයන්ති ද්වෙ අනාගතභයානි දිට්ඨධම්මිකඤ්ඤෙව සම්පරායිකඤ්ඤාති. තෙසු
පාපමිත්තෙ පරිවජ්ජෙන්තො දිට්ඨධම්මිකං රක්ඛති, තිණි දුච්චරිතානි පරිවජ්ජෙන්තො සම්පරායිකං රක්ඛති.
අනාගතභයාති අනාගතභයහෙතුතං භයං භායමානො ධිරො පණ්ඩිතො පුරිසො පාපමිත්තසංසග්ගං න කරොති, තිහිපි
ද්වාරෙහි දුච්චරිතං න වරති. උභො ලොකෙති එවං භායන්තො හෙස ඉධිලොකපරිලොකසඬ්ඨානෙ උභො ලොකෙ
අවෙක්ඛති ඔලොකෙති, ඔලොකයමානො ඉධිලොකභයෙන පාපමිත්තෙ විවජ්ජෙති, පරිලොකභයෙන පාපං න
කරොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා අස්සත්ථදෙවතා ආනන්දො අහොසි,
නිමිතදෙවතා පන අහමෙව අහොසි” ති.

[312] 2. කස්සපමන්දියජාතකවණ්ණනා පද්මා. පුච්ඡන්දජාතකවණ්ණනා පද්මා.

අපි කස්සප මන්දියාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මහල්ලකනික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියං
කිරෙකො කුලපුත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා කම්මට්ඨානෙ අනුයුත්තො න විරස්සෙව
අරහත්තං පාපුණි. තස්ස අපරභාගෙ මාතා කාලමකාසි. සො මාතු අච්චයෙන පිතරඤ්ඤ කනිට්ඨභාතරඤ්ඤ
පබ්බාපෙත්වා ජෙනවනෙ වසිත්වා වස්සුපනායිකසමයෙ විවරපච්චයස්ස සුලභතං සුත්ථා එකං ගාමකාවාසං ගන්ත්වා
තයොපි තත්ථෙව වස්සං උපගන්ත්වා වුත්ථවස්සා ජෙනවනමෙව ආගමංසු. දහරහික්ඛු ජෙනවනස්ස ආසන්නට්ඨානෙ
“සාමණෙර ත්ථං ථෙරං චිස්සාමෙත්වා ආනෙයාසාසි, අහං පුරෙතරං ගන්ත්වා පරිවෙණං පට්ඨග්ගිස්සාමි” ති ජෙනවනං
පාවිසි. මහල්ලකත්ථෙරො සණ්ඨං ආගච්ඡති. සාමණෙරො පුනප්පුනං සිසෙන උප්පිළෙන්නො විය “ගච්ඡ, හන්තෙ,

ගව්‍ය, හත්තෙ”ති තං බලක්කාරෙන නෙති. ථෙරො “ත්වං මං අත්තනො වසං ආනෙසී”ති පුන නිවත්තිත්වා කොටිනො පටියාය ආගව්‍යති. තෙසං එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කරොන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථගිනො, අත්ථකාරො ජානො.

ඉතරොපි පරිවෙණං සම්මජ්ජිත්වා උදකං උපට්ඨපෙත්වා තෙසං ආගමනං අපස්සන්තො උක්කං ගහෙත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා තෙ ආගව්‍යන්තෙ දිස්වා “කිං වරායිත්වා”ති පුච්ඡී. මහල්ලකො තං කාරණං කථෙසී. සො තෙ ද්වෙපි විස්සාමෙත්වා සණ්ඨං ආනෙසී. තං දිවසං බුද්ධුපට්ඨානස්ස ඔකාසං න ලභී. අථ නං දුතියදිවසෙ බුද්ධුපට්ඨානං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්නං සත්ථා “කදා ආගතොසී”ති පුච්ඡී. “භියො, හත්තෙ”ති. “භියො ආගන්ත්වා අප්ප බුද්ධුපට්ඨානං කරොසී”ති? සො “ආම, හත්තෙ”ති වත්වා තං කාරණං ආවික්ඛි. සත්ථා මහල්ලකං ගරහිත්වා “න එස ඉදානෙව එවරුපං කම්මං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසී. ඉදානි පන තෙන ත්වං කිලමිතො, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතෙ කිලමෙසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිනිගමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස වයප්පත්තකාලෙ මාතා කාලමකාසී. සො මාතු සරිරකිව්චං කත්වා මාසද්ධමාසව්චයෙන සරෙ විජ්ජමානං ධනං දානං දත්වා පිතරඤ්ච කනිට්ඨභාතරඤ්ච ගහෙත්වා භිමවන්තපදෙසෙ දෙවදත්තියං වක්කලං ගහෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උඤ්ඡාවරියාය වනමුලඵලාඵලෙහි යාපෙත්තො රමණියෙ වනසණ්ඨෙ වසී. භිමවන්තෙ පන වස්සකාලෙ අවිජ්ජන්තධාරෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ න සක්කා භොති කන්දමුලං බණ්ඩු, ඵලානි ච පණ්ණානි ච පතන්ති. තාපසා යෙභුයොන භිමවන්තො නික්ඛමිත්වා මනුස්සපථෙ වසන්ති. තදා බොධිසත්තො පිතරඤ්ච කනිට්ඨභාතරඤ්ච ගහෙත්වා මනුස්සපථෙ වසිත්වා පුන භිමවන්තෙ පුජ්ජිතඵලිතෙ තෙ උභොපි ගහෙත්වා භිමවන්තෙ අත්තනො අස්සමපදං ආගව්‍යන්තො අස්සමස්සාවිදුරෙ සුරියෙ අත්ථගිනෙ “තුම්හෙ සණ්ඨං ආගව්‍යෙය්‍යාථ, අහං පුරතො ගන්ත්වා අස්සමං පටිජග්ගිස්සාමී”ති වත්වා තෙ ඔභාය ගතො. බුද්දකතාපසො පිතරා සද්ධිං සණ්ඨං ගව්‍යන්තො තං කට්ඨපදෙසෙ සීසෙන උප්පිළෙන්නො විය ගව්‍ය ගව්‍යාති තං බලක්කාරෙන නෙති. මහල්ලකො “ත්වං මං අත්තනො රුචියා ආනෙසී”ති පටිනිවත්තිත්වා කොටිනො පටියාය ආගව්‍යති. එවං තෙසං කලහං කරොන්තානඤ්ඤෙව අත්ථකාරො අභොසී.

බොධිසත්තොපි පණ්ණසාලං සම්මජ්ජිත්වා උදකං උපට්ඨපෙත්වා උක්කමාදාය පටිපථං ආගව්‍යන්තො තෙ දිස්වා “එත්තකං කාලං කිං කරිත්වා”ති ආහ. බුද්දකතාපසො පිතරා කතකාරණං කථෙසී. බොධිසත්තො උභොපි තෙ සණ්ඨං නෙත්වා පරික්ඛාරං පටිසාමෙත්වා පිතරං න්භාපෙත්වා පාදධොවනපිට්ඨිසම්බාහනාදීනි කත්වා අභිගාරකපල්ලං උපට්ඨපෙත්වා පටිප්පස්සද්ධකිලමං පිතරං උපනිසීදිත්වා “තාත, තරුණදාරකා නාම මත්තිකාභාජනසදිසා මුහුත්තනෙව භිජ්ජන්ති, සකිං භින්තකාලතො පටියාය පුන න සක්කා භොන්ති සට්ඨං, තෙ අක්කොසන්නාපි පරිභාසන්නාපි මහල්ලකෙහි අධිවාසෙතබ්බා”ති වත්වා පිතරං ඔවදන්තො ඉමා ගාථා අභාසී -

45. “අපි කස්සප මන්දියා, යුවා සපති හන්ති වා;
සබ්බං තං බමතෙ ධිරො, පණ්ඩිතො තං තිතික්ඛති.
46. “සවෙපි සන්තො විවදන්ති, බිජ්ජං සන්තියරෙ පුන;
බාලා පත්තාව භිජ්ජන්ති, න තෙ සමථමජ්ඣගු.
47. “එතෙ භියො සමායන්ති, සන්ධි තෙසං න ජීරති;
යො වාධිපන්නං ජානාති, යො ව ජානාති දෙසනං.
48. “එසො හි උත්තරිතරො, භාරවහො ධුරද්ධරො;
යො පරෙසාධිපන්නානං, සයං සන්ධාතුමරහති”ති.

තත්ථ කස්සපාති පිතරං නාමෙනාලපති. මන්දියාති මන්දිභාවෙන තරුණතාය. යුවා සපති හන්ති වාති තරුණදාරකො අක්කොසතිපි පහරතිපි. ධිරොති ධික්කතපාපො, ධි වා වුව්චති පඤ්ඤා, තාය සමන්තාගතොතිපි අත්ථො. ඉතරං පන ඉමස්සෙව වෙච්චනං. උභයෙනාපි සබ්බං තං බාලදාරකෙහි කතං අපරාධං මහල්ලකො ධිරො පණ්ඩිතො සහති තිතික්ඛති දස්සෙති.

සන්ධියරෙති පුන මිත්තභාවෙන සන්ධියන්ති සට්ඨන්ති. බාලා පත්තාවාති බාලකා පන මත්තිකාපත්තාව භිජ්ජන්ති. න තෙ සමථමජ්ඣගුති තෙ බාලකා අප්පමත්තකම්පි විවාදං කත්වා වෙරුපසමනං න වින්දන්ති නාධිගව්‍යන්ති. එතෙ භියොනි එතෙ ද්වෙ ජනා භින්තාපි පුන සමාගව්‍යන්ති. සන්ධිති මිත්තසන්ධි. තෙසන්ති තෙසඤ්ඤෙව ද්වින්තං සන්ධි න ජීරති. යො වාධිපන්නන්ති යො ව අත්තනා අධිපන්නං අතික්කන්තං අඤ්ඤස්මිං කතදොසං ජානාති. දෙසනන්ති යො ව තෙන අත්තනො දොසං ජානන්තෙන දෙසිතං අවිචයදෙසනං පටිග්ගණ්හිතුං ජානාති.

යො පරෙසාධිපන්නානන්ති යො පරෙසං අධිපන්නානං දොසෙන අභිභූතානං අපරාධකාරකානං. සයං සන්ධාතුමරහති තෙසු අබමාපෙන්නෙසුපි “එහි, හදුමුඛ, උද්දෙසං ගණ්හ, අට්ඨකථං සුණ, භාවනාමනුසුඤ්ජ, කස්මා

පරිබාහිරො හොසි”ති එවං සයං සන්ධානං අරහති මිත්තභාවං සට්ඨං, එසො එවරුපො මෙත්තාවිහාරී උත්තරිතරො මිත්තභාරස්ස මිත්තධුරස්ස ච වහනතො “භාරවහො”ති “ධුරද්ධරො”ති ව සඬ්ඛං ගච්ඡතිති.

එවං බොධිසත්තො පිතු ඔවාදං අදාසි, සොපි තතො පභුති දන්තො අහොසි සුදන්තො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිතා තාපසො මහල්ලකො අහොසි, බුද්දකතාපසො සාමණෙරො, පිතු ඔවාදදායකො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[313] 3. ඛන්තිවාදිජාතකවණ්ණනා කස්සපමන්දියජාතකවණ්ණනා දුතියා.

යො තෙ හත්ථෙ ව පාදෙ වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කොධනභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා කමීතමෙව. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “කස්මා, ත්වං භික්ඛු, අක්කොධනස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා කොධං කරොසි, පොරාණකපණ්ඩිතා සරීරෙ පහාරසහස්සෙ පතන්තෙ හත්ථපාදකණ්ණනාසාසු ඡීජ්ජමානාසු පරස්ස කොධං න කරිංසු”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං කලාබු නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො අසිතිකොට්ඨිහවෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා කුණ්ඩලකුමාරො නාම මාණවො හුත්වා වයජ්ජන්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බස්සපාති උග්ගණ්ණිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා මාතෘපිතුනං අවිචයෙන ධනරාසිං ඔලොකෙන්වා “ඉමං ධනං උජ්ජාදෙන්වා මම ඤාතකා අග්ගහෙත්වා ව ගතා, මයා පනෙතං ගහෙත්වා ගන්තුං වට්ටති”ති සබ්බං ධනං විචෙය්‍යදානවසෙන යො යං ආහරති, තස්ස තං දන්වා භිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිත්වා එලාඵලෙන යාපෙත්තො විරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ආගන්ත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ නගරෙ භික්ඛාය වරන්තො සෙනාපතිස්ස නිවාසනද්වාරං සම්පාපුණි. සෙනාපති තස්ස ඉරියාපට්ඨෙසු පසිදිත්වා සරං පවෙසෙත්වා අත්තනො පටියාදිතභොජනං භොජෙත්වා පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා තත්ථෙව රාජ්‍යයානෙ වසාපෙසි.

අට්ඨකදිවසං කලාබුරාජා සුරාමදමන්තො ඡෙකනාටකපරිවුතො මහන්තෙන යසෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා මඬ්ගලසිලාපට්ටෙ සයනං අත්ථරාපෙත්වා එකිස්සා පියමනාපාය ඉන්ද්‍රියා අඬ්ඤෙ සයි. ගීතවාදිතනවිවෙසු ඡෙකා නාටකින්ද්‍රියො ගීතාදීනි පයොජෙසුං, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො විය මහාසම්පත්ති අහොසි, රාජා නිද්දං ඔක්කම්. අථ තා ඉන්ද්‍රියො “යස්සත්ථාය මයං ගීතාදීනි පයොජයාම, සො නිද්දං උපගතො, කිං නො ගීතාදීනි”ති විණාදීනි තුරියාති තත්ථ තත්ථෙව ඡඩ්ඬෙන්වා උය්‍යානං පක්කන්තා පුජ්ඵලපල්ලවාදීහි පලොභියමානා උය්‍යානෙ අභිරම්සු. තදා බොධිසත්තො තස්මිං උය්‍යානෙ සුපුජ්ඵලසාලමුලෙ පබ්බජ්ජාසුබෙන විනිනාමෙන්තො මත්තවරවාරණො විය නිසින්තො හොති. අථ තා ඉන්ද්‍රියො උය්‍යානෙ වරමානා තං දිස්වා “එථ, අය්‍යායො, එතස්මිං රුක්ඛමුලෙ පබ්බජිතො නිසින්තො, යාව රාජා න පබුජ්ඣති, තාවස්ස සන්තිකෙ කිඤ්චි සුණමානා නිසිදිස්සාමා”ති ගන්ත්වා වන්දිත්වා පරිවාරෙන්වා නිසින්තා “අම්භාකං කට්ඨකබ්බසුත්තකං කිඤ්චි කට්ඨං”ති වදිංසු. බොධිසත්තො තාසං ධම්මං කට්ඨෙසි. අථ සා ඉන්ද්‍රියො අඬ්ඤං වාලෙන්වා රාජානං පබොධෙසි. රාජා පබුද්ධො තා අපස්සන්තො “කභං ගතා වසලියො”ති ආහ. එතා, මහාරාජ, ගන්ත්වා එකං තාපසං පරිවාරෙන්වා නිසිදිංසුති. රාජා කුපිතො බග්ගං ගහෙත්වා “සික්ඛාපෙස්සාමි නං කුට්ඨෙව”න්ති වෙගෙන අගමාසි.

අථ තා ඉන්ද්‍රියො රාජානං කුද්ධං ආගච්ඡන්තං දිස්වා තාසු වල්ලභතරා ගන්ත්වා රඤ්ඤො හත්ථා අසිං ගහෙත්වා රාජානං වූපසමෙසුං. සො ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ යත්වා “කිංවාදි ත්වං, සමණා”ති පුච්ඡි. “ඛන්තිවාදි, මහාරාජා”ති. “කා එසා ඛන්ති නාමා”ති? “අක්කොසන්තෙසු පරිභාසන්තෙසු පහරන්තෙසු අකුජ්ඣනභාවො”ති. රාජා “පස්සිස්සාමි දානි තෙ ඛන්තියා අත්ථිභාව”න්ති වොරසාතකං පක්කොසාපෙසි. සො අත්තනො වාරිත්තෙන ඵරසුඤ්ච කණ්ටකකසඤ්ච ආදාය කාසායනිවසනො රත්තමාලාධරො ආගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා “කිං කරොමි, දෙවා”ති ආහ. ඉමං වොරං දුට්ඨතාපසං ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිත්වා භූමියං පාතෙන්වා කණ්ටකකසං ගහෙත්වා පුරතො ව පච්ඡන්තො ව උභොසු පස්සෙසු වාති වතුසුපි පස්සෙසු ද්වෙපහාරසහස්සමස්ස දෙහිති. සො තථා අකාසි . බොධිසත්තස්ස ඡට්ඨි භිජ්ඡි. වම්මං භිජ්ඡි, මංසං ඡීජ්ඡි, ලොහිතං පග්ගරති.

පුන රාජා “කිංවාදි ත්වං භික්ඛු”ති ආහ. “ඛන්තිවාදි, මහාරාජ”. “ත්වං පන මය්හං වම්මන්තරෙ ඛන්ති”ති මඤ්ඤසි, නත්ථි මය්හං වම්මන්තරෙ ඛන්ති, තයා පන දට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍ය හද්‍යබ්භන්තරෙ මම ඛන්ති පතිට්ඨිතා. “මහාරාජා”ති. පුන වොරසාතකො “කිං කරොමි”ති පුච්ඡි. “ඉමස්ස කුට්ඨෙවස්ස උභො හත්ථෙ ඡීන්දා”ති. සො ඵරසුං ගහෙත්වා ගණ්ඨියං යපෙත්වා හත්ථෙ ඡීන්දි. අථ නං “පාදෙ ඡීන්දා”ති ආහ, පාදෙපි ඡීන්දි. හත්ථපාදකොට්ඨි සට්ඨිද්දෙහි ලාබාරසො විය ලොහිතං පග්ගරති. පුන රාජා “කිංවාදිසි”ති පුච්ඡි. “ඛන්තිවාදි, මහාරාජ”. “ත්වං පන මය්හං හත්ථපාදකොට්ඨි ‘ඛන්ති අත්ථි’ති මඤ්ඤසි, නත්ථෙසා එත්ථ, මය්හං ඛන්ති ගම්භීරට්ඨානෙ පතිට්ඨිතා”ති. සො “කණ්ණනාසමස්ස ඡීන්දා”ති ආහ. ඉතරො කණ්ණනාසං ඡීන්දි, සකලසරීරෙ ලොහිතං අහොසි. පුන නං “කිංවාදි නාම ත්වං”ති පුච්ඡි. “මහාරාජ, ඛන්තිවාදි නාම”. “මා බො පන ත්වං ‘කණ්ණනාසිකකොට්ඨි පතිට්ඨිතා ඛන්ති’ති මඤ්ඤසි, මම ඛන්ති ගම්භීරෙ හද්‍යබ්භන්තරෙ පතිට්ඨිතා”ති. රාජා “කුට්ඨෙව තථ ඛන්තිං ත්වමෙව උක්ඛිපිත්වා නිසිදා”ති බොධිසත්තස්ස හද්‍යං පාදෙන පහරිත්වා පක්කාමි.

තස්මිං ගතෙ සෙනාපති බොධිසත්තස්ස සරිරතො ලොහිතං පුඤ්ජිත්වා හත්ථපාදකණ්ණනාසකොටියො සාටකකණ්ණෙ කත්වා බොධිසත්තං සණ්ඨං නිසීදාපෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා “සචෙ, හන්තෙ, තුම්හෙ කුප්ඤ්ඤාමා, තුම්හෙසු කතාපරාධස්ස රඤ්ඤොව කුප්ඤ්ඤොසාට, මා අඤ්ඤෙස”න්ති යාවන්තො පඨමං ගාථමාහ —

49. “යො තෙ හත්ථෙ ව පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදයි;
තස්ස කුප්ඤ්ඤ මහාවිර, මා රට්ඨං විනසා ඉද”න්ති.

තත්ථ මහාවිරාති මහාවිරිය. මා රට්ඨං විනසා ඉදන්ති ඉදං නිරපරාධං කාසිරට්ඨං මා විනාසෙහි.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ —

50. “යො මෙ හත්ථෙ ව පාදෙ ව, කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදයි;
විරං ජීවතු සො රාජා, න හි කුප්ඤ්ඤන්ති මාදිසා”ති.

තත්ථ මාදිසාති මම සදිසා ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතා පණ්ඩිතා “අයං මං අක්කොසි පරිභාසි පහරි, ඡින්දි හින්දි”ති තං න කුප්ඤ්ඤන්ති.

රඤ්ඤො උයානා නික්ඛමන්තස්ස බොධිසත්තස්ස වක්ඛුපථං විජහනකාලෙයෙව අයං චතුනහුතාධිකා ද්වියොජනසතසහස්සබහලා මහාපථවි බලිබද්ධසාටකො විය එලිතා, අවිචිතො ජාලා නික්ඛමිත්වා රාජානං කුලදත්තියෙන රත්තකම්බලෙන පාරුපන්ති විය ගණ්හි. සො උයානද්වාරෙයෙව පථවිං පවිසිත්වා අවිචිමහානිරයෙ පතිට්ඨහි. බොධිසත්තොපි තං දිවසමෙව කාලමකාසි. රාජපරිසා ව නාගරා ව ගන්ධමාලාධූමහත්ථා ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස සරිරකිවචං අකංසු. කෙච් පනාහු “බොධිසත්තො පුන හිමවන්තමෙව ගතො”ති, තං අභුතං.

51. “අහු අතීතමද්ධානං, සමණො ඛන්තිදීපනො;
තං ඛන්තියායෙව ධීතං, කාසිරාජා අඡෙදයි.
52. “තස්ස කම්මඵරුසස්ස, විපාකො කටුකො අහු;
යං කාසිරාජා වෙදෙසි, නිරයම්හි සමජ්ජිතො”ති. —

ඉමා ද්වෙ අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ අතීතමද්ධානන්ති අතීතෙ අද්ධානෙ. ඛන්තිදීපනොති අධ්වාසනඛන්තිසංවණ්ණනො. අඡෙදයිති මාරාපෙසි. එකච්චෙ පන “බොධිසත්තස්ස පුන හත්ථපාදකණ්ණනාසා සටිතා”ති වදන්ති, තම්පි අභුතමෙව. සමජ්ජිතොති පතිට්ඨිතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කොධනො හික්ඛු අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහි, අඤ්ඤෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණසු.

තදා කලාබුරාජා දෙවදත්තො අහොසි, සෙනාපති සාරිපුත්තො, ඛන්තිවාදී තාපසො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[314] 4. ලොහකුම්භිජාතකවණ්ණනා ඛන්තිවාදීජාතකවණ්ණනා තතියා.

දුප්ජ්චිතමජීවිම්භාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරාජානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා කිර කොසලරාජා රත්තිභාගෙ චතුත්තං තෙරයිකසත්තානං සද්දං සුණි. එකො දු-කාරමෙව හණි, එකො ස-කාරං, එකො න-කාරං, එකො සො-කාරමෙවාති. තෙ කිර අතීතහවෙ සාවත්තියංයෙව පාරදාරිකා රාජපුත්තා අහෙසු. තෙ පරෙසං රක්ඛිතගොපිතමාතුගාමෙසු අපරජ්ඣිත්වා චිත්තකෙළිං කීළන්තා බහුං පාපකම්මං කත්වා මරණවක්කෙන ඡින්තා සාවත්තියාමන්තෙ චතුසු ලොහකුම්භිසු නිබ්බන්තා සට්ඨි වස්සසහස්සානි තත්ථ පච්චිත්වා උග්ගතා ලොහකුම්භිමුඛවට්ටිං දිස්වා “කදා හු බො ඉම්මහා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමා”ති වත්තාරොපි මහන්තෙන සද්දෙන අනුපටිපාටියා වීරවිංසු. රාජා තෙසං සද්දං සුත්වා මරණභයතජ්ජිතො නිසින්තකොව අරුණං උට්ඨාපෙසි.

අරුණුග්ගමනවෙලාය බ්‍රාහ්මණා ආගන්ත්වා රාජානං සුබසයිතං පුච්ඡිංසු. රාජා “කුතො මෙ ආචරියා සුබසයිතං, අජ්ජාහං එවරුපෙ වත්තාරො හිංසනකසද්දෙ සුණි”න්ති. බ්‍රාහ්මණා හත්ථෙ වදුනිංසු. “කිං ආචරියා”ති? “සාහසිකසද්දා, මහාරාජා”ති. “සපටිකම්මා අජ්ජටිකම්මා”ති? “කාමං අජ්ජටිකම්මා, මයං පන සුසික්ඛිතා, මහාරාජා”ති. “කිං කත්වා පටිබාහිස්සාමා”ති? “මහාරාජ, පටිකම්මං මහන්තං න සක්කා කාතුං, මයං පන සබ්බචතුක්කං යඤ්ඤං යජිත්වා භාරෙස්සාමා”ති. “තෙන හි බිජ්ජං වත්තාරො හත්ථි වත්තාරො අස්සෙ වත්තාරො උසහෙ වත්තාරො මනුස්සෙහි ලටුකිකසකුණිකා ආදිං කත්වා වත්තාරො වත්තාරො පාණෙ ගහෙන්වා සබ්බචතුක්කයඤ්ඤං යජිත්වා මම සොත්ථිභාවං කරොමා”ති. “සාධු, මහාරාජා”ති සම්පට්චිජිත්වා යෙනත්ථො, තං

ගහෙත්වා යඤ්ඤාචාටං පච්චුපට්ඨපෙසුං, බහුපාණේ ථුණුපනීතෙ කත්වා යපෙසුං. “බහුං මච්ඡමංසං බාදිස්සාම, බහුං ධනං ලභිස්සාම”ති උස්සාහප්පත්තා හුත්වා “ඉදං ලද්ධං වට්ටති, ඉදං ලද්ධං වට්ටති, දෙවා”ති අපරාපරං වරන්ති.

මල්ලිකා දෙවී රාජානං උපසඬකමිත්වා “කිං නු ඛො, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණා අතිවිය උස්සාහයන්තා විවරන්ති”ති පුච්ඡි. “දෙවී කිං තුය්හිමිනා, ත්වං අත්තනො යසෙනෙව මත්තා පමත්තා, දුක්ඛං පන අමිහාකමෙව න ජානාසි”ති? “කිං, මහාරාජ”ති. “දෙවී, අහං එවරුපං නාම අසොතබ්බං සුඡිං, තතො ඉමෙසං සද්දානං සුතත්තා “කිං හවිස්සති”ති බ්‍රාහ්මණේ පුච්ඡිං, බ්‍රාහ්මණා “තුම්හාකං මහාරාජ රජ්ජස්ස වා හොගානං වා ජීවිතස්ස වා අන්තරායො පඤ්ඤායති, සබ්බවතුක්කෙන යඤ්ඤං යජිත්වා සොත්ථිභාවං කරිස්සාමා”ති වදිංසු, තෙ මය්හං වචනං ගහෙත්වා යඤ්ඤාචාටං කත්වා යෙන යෙනත්ථො, තස්ස තස්ස කාරණා ආගච්ඡන්ති”ති. “කිං පන දෙව, ඉමෙසං සද්දානං නිජ්ඵත්තිං සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගබ්‍රාහ්මණං පුච්ඡිත්ථා”ති? “කො එස දෙව, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගබ්‍රාහ්මණො නාමා”ති? “මහාගොතමො සම්මාසම්බුද්ධො”ති. “දෙවී, සම්මාසම්බුද්ධො මෙ න පුච්ඡිතො”ති? “තෙන හි ගන්ත්වා පුච්ඡ්ථා”ති.

රාජා තස්සා වචනං ගහෙත්වා භුත්තපාතරාසො රථවරමාරුය්හ ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුච්ඡි “අහං, හන්තෙ, රත්තිභාගෙ වත්තාරො සද්දෙ සුත්වා බ්‍රාහ්මණේ පුච්ඡිං, තෙ ‘සබ්බවතුක්කයඤ්ඤං යජිත්වා සොත්ථි කරිස්සාමා’ති වත්වා යඤ්ඤාචාටෙ කම්මං කරොන්ති, තෙසං සද්දානං සුතත්තා මය්හං කිං හවිස්සති”ති. “න කිඤ්චි, මහාරාජ, තෙරයිකසත්තා දුක්ඛමනුභවන්තා එවං විරචිංසු, න ඉමෙ සද්දා ඉදානි තයා එව සුතා, පොරාණකරාජුහිපි සුතායෙව, තෙපි බ්‍රාහ්මණේ පුච්ඡිත්වා පසුසාතයඤ්ඤං කත්තුකාමා හුත්වා පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා න කරිංසු, පණ්ඩිතා තෙසං සද්දානං අන්තරං කථෙත්වා මහාජනං විස්සජ්ජාපෙත්වා සොත්ථිමකංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං කාසිගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො හිමවන්තෙ රමණියෙ වනසණ්ඨෙ වසති. තදා බාරාණසිරාජා චතුත්තං තෙරයිකානං ඉමෙව වත්තාරො සද්දෙ සුත්වා භීතතසිතො ඉමිනාව නියාමෙන බ්‍රාහ්මණෙහි “තිණ්ණං අන්තරායානං අඤ්ඤතරො හවිස්සති, සබ්බවතුක්කයඤ්ඤෙන තං වූපසමෙස්සාමා”ති චුත්තෙ සම්පට්චිඡි. පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං යඤ්ඤාචාටං පච්චුපට්ඨාපෙසි, මහාජනො ථුණුපනීතො අහොසි. තදා බොධිසත්තො මෙත්තාභාවනං පුරෙවාරිකං කත්වා දිබ්බවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා “අජ්ජ, මයා ගන්තුං වට්ටති, මහාජනස්ස සොත්ථි හවිස්සති”ති ඉද්ධිබලෙන වෙහාසං උප්පතිත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ ඔඝරිත්වා මඬිගලසිලාපට්ටෙ කඤ්චනරූපකං විය නිසිදි. තදා පුරොහිතස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො ආචරියං උපසඬකමිත්වා “නනු, ආචරිය, අමිහාකං වෙදෙසු පරං මාරෙත්වා සොත්ථිකරණං නාම නත්ථි”ති ආහ. පුරොහිතො “ත්වං රාජධනං රක්ඛසි, බහුං මච්ඡමංසං බාදිස්සාම, ධනං ලභිස්සාම, තුණ්හි හොහි”ති තං පටිබාහි.

සො “නාහං එත්ථ සහායො හවිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා රාජ්‍යයානං ගන්ත්වා බොධිසත්තං දිස්වා වන්දිත්වා කතපට්ඨත්ථාරො එකමත්තං නිසිදි. බොධිසත්තො “කිං, මාණව, රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති”ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති, රත්තිභාගෙ පන වත්තාරො සද්දෙ සුත්වා බ්‍රාහ්මණේ පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා ‘සබ්බවතුක්කයඤ්ඤං යජිත්වා සොත්ථි කරිස්සාමා’”ති වදිංසු. රාජා පසුසාතකම්මං කත්වා අත්තනො සොත්ථි කාතුකාමො මහාජනො ථුණුපනීතො, “කිං නු ඛො, හන්තෙ, තුම්හාදියානං සීලවත්තානං තෙසං සද්දානං නිජ්ඵත්තිං වත්වා මහාජනං මරණමුඛා මොවෙතුං වට්ටති”ති. “මාණව, රාජා අමිහෙ න ජානාති, මයමිපි තං න ජානාම, ඉමෙසං පන සද්දානං නිජ්ඵත්තිං ජානාම, සවෙ රාජා අමිහෙ උපසඬකමිත්වා පුච්ඡෙය්‍ය, රාජානං නික්කඩ්ඛං කත්වා කථෙස්සාමා”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, මුහුත්තං ඉධෙව හොථ, අහං රාජානං ආනෙස්සාමි”ති. “සාධු, මාණවා”ති. සො ගන්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙත්වා රාජානං ආනෙසි.

අථ රාජා බොධිසත්තං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසිත්තො පුච්ඡි “සච්චං කිර තුම්හෙ මයා සුතසද්දානං නිජ්ඵත්තිං ජානාමා”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “කථෙථ, හන්තෙ”ති. “මහාරාජ, එතෙ පුරිමභවෙ පරෙසං රක්ඛිතගොපිතෙසු දාරෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජිත්වා බාරාණසිසාමන්තෙ චතුසු ලොහකුම්භිසු නිබ්බත්තා පක්කුටීතෙ බාරලොහොදකෙ ඵෙණුද්දෙහකං පච්චමානා තිංස වස්සසහස්සානි අධො ගන්ත්වා කුම්භිතලං ආහව්ව උද්ධං ආරොහන්තා තිංසවස්සසහස්සෙනෙව කාලෙන කුම්භිමුඛං දිස්වා බහි ඔලොකෙන්වා වත්තාරො ජනා වතස්සො ගාථා පරිපුණ්ණං කත්වා වත්තුකාමාපි තථා කාතුං අසක්කොන්තා එකෙකමෙව අක්ඛරං වත්වා පුත ලොහකුම්භිසුයෙව නිමුග්ගා. තෙසු දු-කාරං වත්වා නිමුග්ගස්ත්තො එවං වත්තුකාමො අහොසි –

53. ‘දුජ්ජීවිතමජීවිමහ , යෙ සන්තෙ න දදම්හසෙ;
විජ්ජමානෙසු හොගෙසු, දීපං නාකම්හ අත්තනො’ති. –

තං ගාථං පරිපුණ්ණං කාතුං නාසක්ඛි”ති වත්වා බොධිසත්තො අත්තනො ඤාණෙන තං ගාථං පරිපුණ්ණං කත්වා කථෙසි. සෙසාසුපි එසෙව නයො.

තෙසු ස-කාරං වත්වා වත්තුකාමස්ස අයං ගාථා –

54. “සට්ටි වස්සසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අන්තො භවිස්සති”ති.

න-කාරං වත්වා වත්තුකාමස්ස අයං ගාථා –

55. “නත්ථි අන්තො කුතො අන්තො, න අන්තො පටිදිස්සති;
තදා හි පකතං පාපං, මම කුය්හඤ්ච මාරිසා”ති.

සො-කාරං වත්වා වත්තුකාමස්ස අයං ගාථා –

56. “සොභං නුන ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නො, කාහාමි කුසලං බහු”න්ති.

තත්ථ දුප්ඵ්ඵිතන්ති තිණි දුච්චරිතානි වරන්තො දුප්ඵ්ඵිතං ලාමකඵ්ඵිතං ජීවති නාම, සොපි තදෙව සන්ධායාහ
“දුප්ඵ්ඵිතමථිච්චිතා”ති. යෙ සන්නෙ න දදම්භසෙති යෙ මයං දෙයාධම්මෙ ව පටිග්ගාහකෙ ව සංවිජ්ජමානෙයෙව න
දානං දදම්භ. දීපං නාකම්භ අත්තනොති අත්තනො පතිට්ඨං න කරම්භ. පරිපුණ්ණානීති අනුනානි අනාධිකානි.
සබ්බසොති සබ්බාකාරොන. පච්චමානානන්ති අම්භාකං ඉමස්මිං නිරයෙ පච්චමානානං.

නත්ථි අන්තොති “අම්භාකං අසුකකාලෙ නාම මොක්ඛො භවිස්සති”ති එවං කාලපරිච්ඡේදො නත්ථි. කුතො
අන්තොති කෙන කාරණෙන අන්තො පඤ්ඤාධිස්සති. න අන්තොති අන්තං දට්ඨකාමානම්පි නො දුක්ඛස්ස අන්තො න
පටිදිස්සති. තදා හි පකතන්ති තස්මිං කාලෙ මාරිසා මම ව කුය්හඤ්ච පකතං පාපං පකට්ඨං කතං අතිබහුමෙව කතං.
“තථා හි පකත”න්තිපි පාඨො, තෙන කාරණෙන කතං, යෙනස්ස අන්තො දට්ඨං න සක්කාති අත්ථො. මාරිසාති මයා
සදිසා, පියාලපනමෙතං එතෙසං. නුනාති එකංසත්ථෙ නිපානො, සො අහං ඉතො ගන්ත්වා යොනිං මානුසිං ලද්ධාන
වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නො හුත්වා එකංසෙනෙව බහුං කුසලං කරිස්සාමිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

ඉති බොධිසත්තො එකමෙකං ගාථං වත්වා “මහාරාජ, සො තෙරයිකසත්තො ඉමං ගාථං පරිපුණ්ණං කත්වා
වත්තුකාමො අත්තනො පාපස්ස මහත්තතාය තථා කට්ඨං නාසක්ඛි, ඉති සො අත්තනො කම්මච්චිපාකං අනුභවන්තො
විරචි. කුම්භාකං එතස්ස සද්දස්ස සවනපච්චයා අන්තරායො නාම නත්ථි, කුම්භෙ මා භාගිත්ථා”ති රාජානං
සඤ්ඤාපෙසි. රාජා මහාජනං විස්සජ්ජාපෙත්වා සුවණ්ණහෙරිං වරාපෙත්වා යඤ්ඤාචාටං විද්ධංසාපෙසි. බොධිසත්තො
මහාජනස්ස සොත්ථිං කත්වා කතිපාහං වසිත්වා තත්ථෙව ගන්ත්වා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පුරොහිතස්ස
ජෙට්ඨන්තෙවාසිකමාණුවො සාරිපුත්තො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[315] 5. සබ්බමංසලාභජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

එරුසා වත තෙ වාචාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරොන පීතවිරෙවනානං
දින්නරසපිණ්ඩපාතං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා කිර ජෙතවනෙ එකච්චෙ භික්ඛු ස්තෙනවිරෙවනං පිටිංසු. තෙසං
රසපිණ්ඩපාතෙන අත්ථො හොති, ගිලානුපට්ඨාකා “රසහත්තං ආභරිස්සාමා”ති සාවත්ථිං පටිසිත්වා ඔදනිකසරව්ථීයං
පිණ්ඩාය වරිත්ථාපි රසහත්තං අලභිත්වා නිවත්තිංසු. ථෙරො දිවාතරං පිණ්ඩාය පච්චමානො තෙ භික්ඛු දිස්වා “කිං,
ආවුසො, අතිපගෙව නිවත්තථා”ති පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. ථෙරො “තෙන හි එථා”ති තෙ ගහෙත්වා තමෙව
වීථිං අගමාසි, මනුස්සා පුරෙත්වා රසහත්තං අදංසු. ගිලානුපට්ඨාකා රසහත්තං ආභරිත්වා ගිලානානං අදංසු, තෙ
පරිභුඤ්ජිංසු. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, ථෙරො කිර පීතවිරෙවනානං
උපට්ඨාකෙ රසහත්තං අලභිත්වා නික්ඛමන්තෙ ගහෙත්වා ඔදනිකසරව්ථීයං වරිත්වා බහුං රසපිණ්ඩපාතං පෙසෙසි”ති.
සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න,
භික්ඛවෙ, ඉදානි සාරිපුත්තොව මංසං ලභි, පුබ්බෙපි මුදුවා පියවවනා වත්තුං ඡෙකා පණ්ඩිතා ලභිංසු”ති වත්වා අතීතං
ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අට්ඨකදිවසං එකො
මිගලුද්දකො බහුං මංසං ලභිත්වා යානකං පුරෙත්වා “වික්කිණ්ණස්සාමි”ති නගරං ආගච්ඡති. තදා බාරාණසිවාසිකා
වත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා නගරා නික්ඛමිත්වා එකස්මිං මග්ගසභාගට්ඨානෙ කිඤ්චි දිට්ඨං සුතං සල්ලපන්නා නිසීදිංසු.
එතෙසු එකො සෙට්ඨිපුත්තො තං මංසයානකං දිස්වා “එතං ලුද්දකං මංසඛණ්ඩං ආහරාපෙමි”ති ආහ. “ගච්ඡ
ආහරාපෙහි”ති. සො තං උපසඬකමිත්වා “අරෙ, ලුද්දක, දෙහි මෙ මංසඛණ්ඩ”න්ති ආහ. ලුද්දකො “මාරිස, පරං
කිඤ්චි යාවත්තෙන නාම පියවවනෙන භවිතබ්බං, තයා කථිතවාචාය අනුච්ඡිකං මංසඛණ්ඩං ලභිස්සසි”ති වත්වා
පඨමං ගාථමාහ –

57. “එරුසා වත තෙ වාචා, මංසං යාවනකො අසි;
කිලොමසදිසි වාචා, කිලොමං සම්ම දම්මි තෙ”ති.

තත්ථ කිලොමසදිසිති ඵරුසතාය කිලොමසදිසි. කිලොමං සම්ම දම්මී තෙනි හන්ද ගණ්හ, ඉදං තෙ වාචාය සදිසං කිලොමං දම්මීති නිරසං නිමංසලොහිතං කිලොමකඛණ්ඩං උක්ඛිපිත්වා අදාසි.

අථ නං අපරො සෙට්ඨිපුත්තො “කිත්ති වත්වා යාවසී”ති පුච්ඡී. “අරො”ති වත්වාති. සො “අහම්පි නං යාවස්සාමී”ති වත්වා ගන්ත්වා “ජෙට්ඨභානික, මංසඛණ්ඩං මෙ දෙහී”ති ආහ. ඉතරො “තච වචනස්ස අනුච්ඡවිකං මංසඛණ්ඩං ලභිස්සසී”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

58. “අඛිගමෙනං මනුස්සානං, භාතා ලොකෙ පචුච්චති;
අඛිගස්ස සදිසි වාචා, අඛිගං සම්ම දදාමී තෙ”ති.

තස්සත්ථො – ඉමස්මිං ලොකෙ මනුස්සානං අඛිගසදිසත්තා අඛිගමෙනං යදිදං භාතා භගිනීති, තස්මා තවෙසා අඛිගසදිසි වාචාති ඵතිස්සා අනුච්ඡවිකං අඛිගමෙව දදාමී තෙනි. ඵචඤ්ච පන වත්වා අඛිගමංසං උක්ඛිපිත්වා අදාසි.

තම්පි අපරො සෙට්ඨිපුත්තො “කිත්ති වත්වා යාවසී”ති පුච්ඡී. “භානිකා”ති වත්වාති. සො “අහම්පි නං යාවස්සාමී”ති වත්වා ගන්ත්වා “තාත, මංසඛණ්ඩං මෙ දෙහී”ති ආහ. ලුද්දකො තච වචනානුරූපං ලච්ඡසී”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

59. “තාතාති පුත්තො වදමානො, කම්පෙති හදයං පිතු;
හදයස්ස සදිසි වාචා, හදයං සම්ම දම්මී තෙ”ති.

ඵචඤ්ච පන වත්වා හදයමංසෙන සද්ධිං මධුරමංසං උක්ඛිපිත්වා අදාසි.

තං චතුත්ථො සෙට්ඨිපුත්තො “කිත්ති වත්වා යාවසී”ති පුච්ඡී. සො “තාතා”ති වත්වාති. සො “අහම්පි යාවස්සාමී”ති වත්වා ගන්ත්වා “සභාය මංසඛණ්ඩං මෙ දෙහී”ති ආහ. ලුද්දකො “තච වචනානුරූපං ලච්ඡසී”ති වත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ –

60. “යස්ස ගාමෙ සඛා නත්ථී, යථාරඤ්ඤං තථෙව තං;
සඛිඛස්ස සදිසි වාචා, සඛිඛං සම්ම දදාමී තෙ”ති.

තස්සත්ථො – යස්ස පුරිසස්ස ගාමෙ සුඛදුක්ඛෙසු සහ අයනතො සභායසඛිඛාතො සඛා නත්ථී, තස්ස තං යානං යථා අමනුස්සං අරඤ්ඤං තථෙව භොති, ඉති අයං තච වාචා සඛිඛස්ස සදිසි, සඛිඛෙන අත්තතො සන්තකෙන විභවෙන සදිසි, තස්මා සඛිඛමෙව ඉමං මම සන්තකං මංසයානකං දදාමී තෙනි.

ඵචඤ්ච පන වත්වා “ඵහි, සම්ම, සඛිඛමෙව ඉදං මංසයානකං තච ගෙහං ආහරිස්සාමී”ති ආහ. සෙට්ඨිපුත්තො තෙන යානකං පාජාපෙත්තො අත්තතො සරං ගන්ත්වා මංසං ඕතාරාපෙත්වා ලුද්දකස්ස සක්කාරසම්මානං කත්වා පුත්තදාරම්පිස්ස පක්කොසාපෙත්වා ලුද්දකම්මතො අපනෙත්වා අත්තතො කුටුම්ඛමජ්ඣෙව වසාපෙත්තො තෙන සද්ධිං අභෙජ්ජසභායො හුත්වා යාවජීවං සමග්ගවාසං වසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලුද්දකො සාරිපුත්තො අභොසි, සඛිඛමංසලාභී සෙට්ඨිපුත්තො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[316] 6. සසපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා සඛිඛමංසලාභජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

සත්ත මෙ රොහිතා මච්ඡාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සඛිඛපරික්ඛාරදානං ආරඛිත කථෙසි. සාවත්ථීයං කිර ඵකො කුටුම්භිකො බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඛිස්ස සඛිඛපරික්ඛාරදානං සජ්ජෙත්වා සරද්ධාරෙ මණ්ඩපං කාරොත්වා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඛිස්ස නිමන්තෙත්වා සුසජ්ජිතමණ්ඩපෙ පඤ්ඤත්තවරාසනෙ නිසීදාපෙත්වා නානග්ගරසං පණ්ණදානං දත්වා පුන ස්වාතනායාති සත්තභං නිමන්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ බුද්ධජපමුඛානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසභානං සඛිඛපරික්ඛාරෙ අදාසි. සත්ථා භත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කරොන්තො “උපාසක, තයා පීතිසොමනස්සං කාතුං වට්ඨති, ඉදඤ්චි දානං නාම පොරාණකපණ්ඩිතානං වංසො, පොරාණකපණ්ඩිතා හි සම්පත්තයාවකානං ජීවිතං පරිච්චිත්වා අත්තතො මංසම්පි අදංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො සසයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අරඤ්ඤෙ වසී. තස්ස පන අරඤ්ඤස්ස ඵකතො පබ්බතපාදො ඵකතො නදී ඵකතො පච්චන්තගාමකො අභොසි. අපරෙපිස්ස තයො සභායා අභෙසුං මක්කටො ව සීඨිගාලො ව උද්දො වාති. තෙ වත්තාරොපි පණ්ඩිතා ඵකතොව වසන්තා අත්තතො අත්තතො ගොවරට්ඨානෙ ගොවරං ගහෙත්වා සායන්භසමයෙ ඵකතො සන්තිපතන්ති. සසපණ්ඩිතො “දානං දාතබ්බං, සීලං රක්ඛිතබ්බං, උපොසථකම්මං කාතබ්බං”න්ති තිණ්ණං ජනානං ඔවාදවසෙන ධම්මං දෙසෙති. තෙ තස්ස ඔවාදං සම්පට්චිත්වා අත්තතො අත්තතො නිවාසගුම්ඛං පවිසිත්වා වසන්ති. ඵං කාලෙ ගච්ඡන්තෙ ඵකදිවසං බොධිසත්තො ආකාසං ඔලොකෙත්වා වන්දං දිස්වා “ස්වෙ උපොසථදිවසො”ති ඤත්වා ඉතරෙ තයො ආහ “ස්වෙ උපොසථො,

තුම්හෙපි තයො ජනා සිලං සමාදිසිත්වා උපොසථිකා හොථ, සිලෙ පතිට්ඨාය දින්නදානං මහජ්ඵලං හොති, තස්මා යාවකෙ සම්පන්නෙ තුම්හෙහි බාදිතබ්බාභාරතො දානං දත්වා බාදෙය්‍යාපා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානෙසු වසිංසු.

පුනදිවසෙ තෙසු උද්දො පාතොව “ගොවරං පරියෙසිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා ගඬගාතිරං ගතො. අපේකො බාලිසිකො සත්ත රොහිතමච්ඡෙ උද්ධරිත්වා වල්ලියා ආවුණිත්වා නෙත්වා ගඬගාතිරෙ වාලුකං වියුහිත්වා වාලිකාය පටිච්ඡාදෙත්වා පුන මච්ඡෙ ගණ්හන්තො අධොගඬගං ගච්ඡි. උද්දො මච්ඡගන්ධං සායිත්වා වාලුකං වියුහිත්වා මච්ඡෙ දිස්වා නිහරිත්වා “අත්ථි නු බො එතෙසං සාමිකො”ති නික්ඛත්තුං සොසෙත්වා සාමිකං අපස්සන්තො වල්ලිකොටිං ඩංසිත්වා නෙත්වා අත්තනො වසනගුම්ඛෙ යපෙත්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමි”ති අත්තනො සිලං ආවජ්ජෙත්තො නිපජ්ජි. සිඬගාලොපි වසනට්ඨානතො නික්ඛමිත්වා ගොවරං පරියෙසන්තො එකස්ස ඛේතගොපකස්ස කුටියං ද්වෙ මංසසුලානි එකං ගොධං එකඤ්ච දධිවාරකං දිස්වා “අත්ථි නු බො එතෙසං සාමිකො”ති නික්ඛත්තුං සොසෙත්වා සාමිකං අදිස්වා දධිවාරකස්ස උග්ගහණරජ්ජුකං ගීවාය පවෙසෙත්වා ද්වෙ මංසසුලෙ ව ගොධඤ්ච මුඛෙන ඩංසිත්වා නෙත්වා අත්තනො වසනගුම්ඛෙ යපෙත්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමි”ති අත්තනො සිලං ආවජ්ජෙත්තො නිපජ්ජි. මක්කටොපි වසනට්ඨානතො නික්ඛමිත්වා වනසණ්ඨං පටිසිත්වා අම්බපිණ්ඩං ආහරිත්වා අත්තනො වසනගුම්ඛෙ යපෙත්වා “වෙලායමෙව බාදිස්සාමි”ති අත්තනො සිලං ආවජ්ජෙත්තො නිපජ්ජි.

බොධිසත්තො පන “වෙලායමෙව වසනට්ඨානතො නික්ඛමිත්වා දබ්බනිණානි බාදිස්සාමි”ති අත්තනො වසනගුම්ඛෙයෙව නිපන්නො චිත්තෙසි “මම සන්තිකං ආගතානං යාවකානං තිණානි දාතුං න සක්කා, තිලතණ්ඩුලාදයොපි මය්හං නත්ථි, සවෙ මෙ සන්තිකං යාවකො ආගච්ඡිස්සති, අත්තනො සරිරමංසං දස්සාමි”ති. තස්ස සිලතෙජෙන සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො ඉදං කාරණං දිස්වා “සසරාජානං විමංසිස්සාමි”ති පයමං උද්දස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන අට්ඨාසි. “බ්‍රාහ්මණ, කිමත්ථං ඩිතොසි”ති චුත්තො පණ්ඩිත සවෙ කිඤ්චි ආහාරං ලභෙය්‍යං, උපොසථිකො හුත්වා වසෙය්‍යන්ති. සො “සාධු දස්සාමි තෙ ආහාර”න්ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාථමාහ —

61. “සත්ත මෙ රොහිතා මච්ඡා, උදකා ථලමුඛහතා;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වනෙ වසා”ති.

තත්ථ ථලමුඛහතානි උදකතො ථලෙ යපිතා, කෙවට්ටෙන වා උද්ධටා. එතං භුත්වානි එතං මම සන්තිකං මච්ඡාහාරං පචිත්වා භුඤ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො රමණීයෙ රුක්ඛමුලෙ නිසින්නො ඉමස්මිං වනෙ වසාති.

බ්‍රාහ්මණො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති සිඬගාලස්ස සන්තිකං ගතො. තෙනාපි “කිමත්ථං ඩිතොසි”ති චුත්තො තපේවාහ. සිඬගාලො “සාධු දස්සාමි”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො දුතියං ගාථමාහ —

62. “දුස්ස මෙ ඛේතපාලස්ස, රත්තිහත්තං අපාහතං;
මංසසුලා ව ද්වෙ ගොධා, එකඤ්ච දධිවාරකං;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වනෙ වසා”ති.

තත්ථ දුස්ස මෙති යො එස මම අවිදුරෙ ඛේතපාලො වසති, දුස්ස අමුස්සාති අත්ථො. අපාහතන්ති ආහතං ආනිතං. මංසසුලා ව ද්වෙ ගොධානි අඬගාරපක්කානි ද්වෙ මංසසුලානි ව එකා ව ගොධා. දධිවාරකන්ති දධිවාරකො. ඉදන්ති ඉදං එත්තකං මම අත්ථි, එතං සබ්බමිපි යථාහිරුචිතෙන පාකෙන පචිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා උපොසථිකො හුත්වා රමණීයෙ රුක්ඛමුලෙ නිසිදිත්වා සමණධම්මං කරොන්තො ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ වසාති අත්ථො.

බ්‍රාහ්මණො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති මක්කටස්ස සන්තිකං ගතො. තෙනාපි “කිමත්ථං ඩිතොසි”ති චුත්තො තපේවාහ. මක්කටො “සාධු දස්සාමි”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො තතියං ගාථමාහ —

63. “අම්බපක්කං දකං සීතං, සීතච්ඡායා මනොරමා;
ඉදං බ්‍රාහ්මණ මෙ අත්ථි, එතං භුත්වා වනෙ වසා”ති.

තත්ථ අම්බපක්කන්ති මධුරඅම්බජ්ඵලං. දකං සීතන්ති ගඬගාය උදකං සීතලං. එතං භුත්වා වනෙ වසාති බ්‍රාහ්මණ එතං අම්බපක්කං පරිභුඤ්ජිත්වා සීතලං උදකං පිචිත්වා යථාහිරුචිතෙ රමණීයෙ රුක්ඛමුලෙ නිසින්නො සමණධම්මං කරොන්තො ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ වසාති.

බ්‍රාහ්මණො “පගෙව තාව හොතු, පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති සසපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං ගතො. තෙනාපි “කිමත්ථං ඩිතොසි”ති චුත්තො තපේවාහ. තං සුත්වා බොධිසත්තො සොමනස්සජ්ජන්තො “බ්‍රාහ්මණ, සුට්ඨු තෙ කතං ආහාරත්ථාය මම සන්තිකං ආගච්ඡන්තෙන, අජ්ජාහං අදින්නපුබ්බං දානං දස්සාමි . ත්වං පන සීලවා පාණාතිපාතං න කරිස්සසි, ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, නානාදාරුනි සඬකඩ්ඪිත්වා අඬගාරෙ කත්වා මය්හං ආරොවෙහි, අහං අත්තානං පරිච්චිත්වා අඬගාරමජ්ඣෙ පතිස්සාමි . මම සරිරෙ පක්කෙ ත්වං මංසං බාදිත්වා සමණධම්මං කරෙය්‍යාසි”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො වතුත්ථං ගාථමාහ —

64. “න සසස්ස තිලා අත්ථි, න මුග්ගා නපි තණ්ඩුලා;
ඉමිනා අග්ගිනා පක්කං, මමං භුත්වා වනෙ වසා”ති.

තත්ථ මමං භුත්වානි යං තං අහං අග්ගිං කරොහිති වදාමි, ඉමිනා අග්ගිනා පක්කං මං භුඤ්ජිත්වා ඉමස්මිං වනෙ වස, එකස්ස සසස්ස සරීරං නාම එකස්ස පුරිසස්ස යාපනමත්තං හොතිති.

සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන එකං අභිගාරරාසිං මාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. සො දබ්බතිණසයනතො උට්ඨාය තත්ථ ගන්ත්වා “සවෙ මෙ ලොමන්තරෙසු පාණකා අත්ථි, තෙ මා මරිංසු”ති තික්ඛන්තුං සරීරං විධුනිත්වා සකලසරීරං දානමුඛෙ යපෙත්වා ලඬ්ඝිත්වා පද්මසරෙ රාජහංසො විය පමුදිතචිත්තො අභිගාරරාසිමිති පති. සො පන අග්ගි බොධිසත්තස්ස සරීරෙ ලොමකුපමත්තමිපි උණ්භං කාතුං නාසක්ඛි, හිමගබ්භං පච්චියො විය අහොසි. අප් සක්කං ආමන්තෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, තයා කතො අග්ගි අතිසීතලො, මම සරීරෙ ලොමකුපමත්තමිපි උණ්භං කාතුං න සක්කොති, කිං නාමෙත”න්ති ආහ. “සසපණ්ඩිත, නාහං බ්‍රාහ්මණො, සක්කොහමස්මි, තව විමංසනත්ථාය ආගතොමිති”ති. “සක්ක, ත්වං තාව තිට්ඨ, සකලොපි වෙ ලොකසන්නිවාසො මං දානෙන විමංසෙය්‍යා, නෙව මෙ අදාතුකාමනං පස්සෙය්‍යා”ති බොධිසත්තො සීහනාදං නදි. අප් නං සක්කො “සසපණ්ඩිත, තව ගුණො සකලකප්පං පාකටො හොතු”ති පබ්බතං පිළෙත්වා පබ්බතරසං ආදාය චන්දමණ්ඩලෙ සසලක්ඛණං ලිඛිත්වා බොධිසත්තං ආනෙත්වා තස්මිං වනසණ්ඨෙ තස්මිංයෙව වනගුමිඛෙ තරුණදබ්බතිණපිටියෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො. තෙපි චන්තාරො පණ්ඩිතා සමග්ගා සම්මොදමානා සීලං පුරෙත්වා දානං දත්වා උපොසථකම්මං කත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සබ්බපරික්ඛාරදානදායකො ගහපති සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා උද්දො ආනන්දො අහොසි, සිඬ්ගාලො මොග්ගල්ලානො, මක්කටො සාරිපුත්තො, සක්කො අනුරුද්ධො, සසපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[317] 7. මතරොදනජාතකවණ්ණනා සසපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

මතං මතං එව රොදථානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං සාවන්ථිවාසිං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස කිර භාතා කාලමකාසි. සො තස්ස කාලකිරියාය සොකාහිභුතො න න්භායති න භුඤ්ජති න විලිම්පති, පාතොව සුසානං ගන්ත්වා සොකසමප්පිතො රොදති. සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙත්තො තස්ස සොතාපත්තිඵලපතිස්සයං දිස්වා “ඉමස්ස අතිතකාරණං ආභරිත්වා සොකං වූපසමෙත්වා සොතාපත්තිඵලං දාතුං යපෙත්වා මං අඤ්ඤො කොචි සමත්ථො නත්ථි, ඉමස්ස මයා අවස්සයෙන භවිතුං වට්ඨති”ති පුනදිවසෙ පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො පච්ඡාසමණං ආදාය තස්ස සරද්ධාරං ගන්ත්වා “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා “පවෙසෙථා”ති කුටුම්භිකෙන වුත්තො පච්චිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසීදි. කුටුම්භිකොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අප් නං සත්ථා “කිං කුටුම්භික චිත්තෙසි”ති ආහ. “ආම, භන්තෙ, මම භාතු මතකාලතො පට්ඨාය චිත්තෙමි”ති. “ආවුසො, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා, හිජ්ජිතබ්බයුත්තකං හිජ්ජති, න තත්ථ චිත්තෙතබ්බං, පොරාණකපණ්ඩිතාපි භාතරි මතෙපි ‘හිජ්ජිතබ්බයුත්තකං හිජ්ජති’ති න චිත්තයිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අසිතිකොට්ඨිහවෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්ති, තස්ස වයප්පත්තස්ස මානාපිතරො කාලමකංසු. තෙසු කාලකතෙසු බොධිසත්තස්ස භාතා කුටුම්භං විචාරෙති, බොධිසත්තො තං නිස්සාය ජීවති. සො අපරභාගෙ තථාරූපෙන බ්‍යාධිතා කාලමකාසි. ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා සන්නිපතිත්වා බාහා පග්ගස්භ කන්දන්ති රොදන්ති, එකොපි සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාසක්ඛි, බොධිසත්තො පන නෙව කන්දති න රොදති. මනුස්සා “පස්සථ හො, ඉමස්ස භාතරි මතෙ මුඛසඬ්ඛකොවනමත්තමිපි නත්ථි, අතිවිය ථද්ධහදයො, ‘ද්වෙපි කොට්ඨාසෙ අහමෙව පරිභුඤ්ජිස්සාමි’ති භාතු මරණං ඉච්ඡති මඤ්ඤ”ති බොධිසත්තං ගරහිංසු. ඤාතකාපි නං “ත්වං භාතරි මතෙ න රොදසි”ති ගරහිංසුයෙව. සො තෙසං කථං සුත්වා “තුම්භෙ අත්තනො අන්ධබාලභාවෙන අට්ඨ ලොකධම්මෙ අජානන්තා ‘මම භාතා මතො’ති රොදථ, අහමිපි මරිස්සාමි, තුම්භෙපි මරිස්සථ, අත්තනාමිපි ‘මයමිපි මරිස්සාමා’ති කස්මා න රොදථ. සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා හුත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙනෙව සභාවෙන සණ්ඨාතුං සමත්ථො එකසඬ්ඛාරොපි නත්ථි. තුම්භෙ අන්ධබාලා අඤ්ඤාණතාය අට්ඨ ලොකධම්මෙ අජානිත්වා රොදථ, අහං කිමත්ථං රොදිස්සාමි”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

65. “මතං මතං එව රොදථ, න හි තං රොදථ යො මරිස්සති;
සබ්බෙපි සරිරධාරිනො, අනුපුබ්බෙන ජහන්ති ජීවිතං.

66. “දෙවමනුස්සා චතුප්පදා, පක්ඛිගණො උරගා ව හොගිනො;
සම්භි සරීරෙ අතිස්සරා, රමමානාව ජහන්ති ජීවිතං.

67. “එවං වලිතං අසණ්ඨිතං, සුඛදුක්ඛං මනුෂ්‍යස්වපෙක්ඛිය;

කන්දිතරුදින නිරන්තරයෙන්, කිං වො සොකගණාභිකිරරෙ.

68. “ධුත්තා ව සොණ්ඩා අකතා, බාලා සුරා අයොගිනො;
ධිරං මඤ්ඤන්ති බාලොති, යෙ ධම්මස්ස අකොවිදා”ති.

තත්ථ මතං මතං එවාති මතං මතංයෙව. අනුපුබ්බෙනාති අත්තනො අත්තනො මරණවාරෙ සම්පත්තෙ පටිපාටියා ජහන්ති ජීවිතං, න එකතොව සබ්බෙ මරන්ති, යදි එවං මරෙය්සං, ලොකප්පවත්ති උච්ඡිජ්ජෙය්සා. භොගිනොති මහත්තෙන සරීරභොගෙන සමන්තාගතා. රමමානාවාති තත්ථ තත්ථ නිබ්බන්තා සබ්බෙ පිනෙ දෙවාදයො සත්තා අත්තනො අත්තනො නිබ්බන්තට්ඨානෙ අභිරමමානාව අනුක්කණ්ඨිතාව ජීවිතං ජහන්ති. එවං චලිතන්ති එවං තිසු භවෙසු නිව්චලභාවස්ස ව සණ්ඨිතභාවස්ස ව අභාවා චලිතං අසණ්ඨිතං. කිං වො සොකගණාභිකිරරෙති කිංකාරණා තුම්භෙ සොකරාසි අභිකිරන්ති අප්පකොත්ථරන්ති.

ධුත්තා ව සොණ්ඩා අකතාති ඉන්ට්ඨුත්තා සුරාධුත්තා අක්ඛ්ඛුත්තා ව සුරාසොණ්ඩාදයො සොණ්ඩා ව අකතබුද්ධිනො අසික්ඛිතකා ව. බාලාති බාලොන සමන්තාගතා අවිද්දසුනො. සුරා අයොගිනොති අයොනිසොමනසිකාරෙන සුරා, යොගෙසු අයුත්තතාය අයොගිනො. “අයොධිනො”තිපි පාඨො, කිලෙසමාරෙන සද්ධිං යුජ්ඣිතුං අසමත්ථාති අත්ථො. ධිරං මඤ්ඤන්ති බාලොති, යෙ ධම්මස්ස අකොවිදාති යෙ එවරුපා ධුත්තාදයො අට්ඨවිධස්ස ලොකධම්මස්ස අකොවිදා, තෙ අප්පමත්තකෙපි දුක්ඛධම්මෙ උප්පත්තෙ අත්තනා කන්දමානා රොදමානා අට්ඨ ලොකධම්මෙ කථනො ජාතිත්වා ඤාතිමරණාදිසු අකන්දන්තං අරොදන්තං මාදිසං ධිරං පණ්ඨිතං “බාලො අයං න රොදති”ති මඤ්ඤන්තිති.

එවං බොධිසත්තො තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා සබ්බෙපි තෙ නිස්සොකෙ අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මහාජනස්ස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා නිස්සොකභාවකරපණ්ඩිතො පන අභමෙව අභොසිත්ති.

[318] 8. කණුවෙරජාතකවණ්ණනා මතරොදනජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

යං තං වසන්ත සමයෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) ආච් භවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “පුබ්බෙ ත්වං භික්ඛු එතං නිස්සාය අසිනා සිසච්ඡෙදං පටිලභී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බුභ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිගාමකෙ එකස්ස ගහපතිකස්ස සරෙ වොරනක්ඛන්තෙන ජාතො වයප්පත්තො වොරකම්මං කත්වා ජීවිකං කප්පෙන්නො ලොකෙ පාකටො අභොසි සුරො නාගබලො, කොච් නං ගණ්ඨිතුං නාසක්ඛි. සො එකදිවසං එකස්මිං සෙට්ඨිසරෙ සන්ධිං ඡින්දිත්වා බහුං ධනං අවහරී. නාගරා රාජානං උපසඩ්ධම්මත්වා “දෙව, එකො මහාවොරො නගරං විලුම්පති, තං ගණ්ඨාපෙට්ඨා”ති වදිංසු. රාජා තස්ස ගහණත්ථාය නගරගුත්තිකං ආණාපෙසි. සො රත්තිභාගෙ තත්ථ තත්ථ වග්ගබන්ධනෙන මනුස්සෙ යපෙත්වා තං සභොධිසං ගාභාපෙත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “සිසමස්ස ඡින්දා”ති නගරගුත්තිකඤ්ඤෙව ආණාපෙසි. නගරගුත්තිකො තං පච්ඡාබාහං ගාල්භබන්ධනං බන්ධාපෙත්වා ගීවායස්ස රත්තකණුවිරමාලං ලග්ගෙත්වා සීසෙ ඉට්ඨකවුණ්ණං ඔකිරිත්වා වතුක්කෙ වතුක්කෙ කසාහි තාළාපෙත්තො බරස්සරෙන පණුවෙන ආසාතනං නෙති. “ඉමස්මිං කිර නගරෙ විලොපකාරකො වොරො ගහිතො”ති සකලනගරං සඬ්ඛුහි.

තදා ව බාරාණසියං සහස්සං ගණ්ඨන්ති සාමා නාම ගණිකා භොති රාජවල්ලභා පඤ්චසතවණ්ණදාසීපරිවාරා. සා පාසාදනලෙ වාතපානං විවරිත්වා යීතා තං නියමානං පස්සි. සො පන අභිරුපො පාසාදිකො අතිවිස සොභග්ගප්පත්තො දෙවවණ්ණො සබ්බෙසං මත්ථකමත්ථකෙන පඤ්ඤායති. සාමා තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා “කෙන නු බො උපායෙනාහං ඉමං පුරිසං අත්තනො සාමිකං කරෙය්”න්ති විත්තයන්ති “අත්ථෙකො උපායො”ති අත්තනො අත්ථවරිකාය එකස්සා හත්ථෙ නගරගුත්තිකස්ස සහස්සං පෙසෙසි “අයං වොරො සාමාය භාතා, අඤ්ඤා සාමාය අඤ්ඤො එතස්ස අවස්සෙයො නන්ථී, තුම්භෙ කිර ඉදං සහස්සං ගහෙත්වා එතං විස්සජ්ජෙට්ඨා”ති . සා ගන්ත්වා තථා අකාසි. නගරගුත්තිකො “අයං වොරො පාකටො, න සක්කා එතං විස්සජ්ජෙතුං, අඤ්ඤං පන මනුස්සං ලභිත්වා ඉමං පටිච්ඡන්තයානකෙ නිසිදාපෙත්වා පෙසෙතුං සක්කා”ති ආහ. සා ගන්ත්වා තස්සා ආරොවෙසි.

තදා පනෙකො සෙට්ඨිපුත්තො සාමාය පටිබද්ධවිත්තො දෙවසිකං සහස්සං දෙති. සො තං දිවසම්පි සුරියත්ථගමනවෙලාය සහස්සං ගණ්ඨන්ති තං සරං අගමාසි. සාමාපි සහස්සගණ්ඨිකං ගහෙත්වා උභරුසු යපෙත්වා පරොදන්ති නිසින්තා භොති. “කිං එතං”න්ති ව චුත්තා “සාමී, අයං වොරො මම භාතා, ‘අහං නිවකම්මං කරොමී’ති මය්හං සන්තිකං න එති, නගරගුත්තිකස්ස පහිතං ‘සහස්සං ලභමානො විස්සජ්ජෙස්සාමී න’න්ති සාසනං පෙසෙසි. ඉදානි ඉමං සහස්සං ආදාය නගරගුත්තිකස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තං න ලභාමී”ති ආහ. සො තස්සා පටිබද්ධවිත්තතාය “අහං ගම්ස්සාමී”ති ආහ. “තෙන හි තයා ආහනමෙව ගහෙත්වා ගච්ඡාහී”ති. සො තං ගහෙත්වා නගරගුත්තිකස්ස

ගෙහං ගඤ්ඤි. සො තං සෙට්ඨපුත්තං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙන යපෙත්වා වොරං පටිච්ඡන්තයානකෙ නිසිදාපෙත්වා සාමාය පභිණ්ණත්වා “අයං වොරො රට්ඨෙ පාකටො, තමන්ධකාරං තාව හොතු, අථ නං මනුස්සස්සානං පටිසල්ලීනවෙලාය සාතාපෙස්සාමි”ති අපදෙසං කත්වා මුහුත්තං චිත්තාමෙන්වා මනුස්සෙසු පටිසල්ලීනෙසු සෙට්ඨපුත්තං මහත්තෙතාරක්ඛෙන ආසාතනං තෙත්වා අසිනා සිසං ඡින්දිත්වා සරීරං සුලෙ ආරොපෙත්වා නගරං පාවිසි.

තතො පට්ඨාය සාමා අඤ්ඤෙසං හත්ථතො කිඤ්චි න ගණ්හාති, තෙනෙව සද්ධිං අභිරමමානා විවරති. සො චින්තෙසි “සවෙ අයං අඤ්ඤස්මිං පටිබද්ධචිත්තා භවිස්සති, මමපි මාරාපෙත්වා තෙන සද්ධිං අභිරමිස්සති, අච්චන්තං මිත්තදුබ්භිනි එසා, මයා ඉධ අවසිත්වා ඛිප්පං පලායිතුං වට්ටති, ගච්ඡන්තො ච පන තුව්ඡහත්ථො අගන්ත්වා එතිස්සා ආහරණභණ්ඩං ගහෙත්වා ගච්ඡිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා එකස්මිං දිවසෙ තං ආහ – “භද්දෙ, මයං පඤ්ජරෙ පක්ඛිත්තකුක්කුටා විය නිව්චං සරෙයෙව හොම, එකදිවසං උය්‍යානකිලං කරිස්සාමා”ති. සා “සාධු”ති සමපට්චිත්තවා බාදනියභොජනියාදිං සබ්බං පටියාදෙන්වා සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතා තෙන සද්ධිං පටිච්ඡන්තයානෙන නිසිදිත්වා උය්‍යානං අගමාසි. සො තත්ථ තාය සද්ධිං කිලන්තො “ඉදානි මය්හං පලායිතුං වට්ටති”ති තාය සද්ධිං කිලෙසරනියා රමිතුකාමො විය එකං කණවීරගච්ඡන්තරං පටිසිත්වා තං ආලිඬගන්තො විය නිප්පිලෙන්වා විසඤ්ඤං කත්වා පාතෙත්වා සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා තස්සායෙව උත්තරාසඬගෙන බන්ධිත්වා භණ්ඩිකං බන්ධෙ යපෙත්වා උය්‍යානවතිං ලඬිසිත්වා පක්කාමි.

සාපි පටිලද්ධසඤ්ඤා උට්ඨාය පරිවාරිකානං සන්තිකං ආගන්ත්වා “අයාපුත්තො කහ”න්ති පුච්ඡී. “න ජානාම, අයො”ති. “මං මතාති සඤ්ඤාය භාගිත්වා පලාතො භවිස්සති”ති අනන්තමනා හුත්වා තතොයෙව ගෙහං ගන්ත්වා “මම පියසාමිකස්ස අදිට්ඨකාලතො පට්ඨායෙව අලඬිකතසයනෙ න සයිස්සාමි”ති භූමියං නිපජ්ජී. තතො පට්ඨාය මනාපං සාටකං න නිවාසෙති, ද්වෙ හත්තානි න භුඤ්ජති, ගන්ධමාලාදීනි න පටිසෙවති, “යෙන කෙනවි උපායෙන අයාපුත්තං පරියෙසිත්වා පක්කොසාපෙස්සාමි”ති නටෙ පක්කොසාපෙත්වා සහස්සං අදාසි. “කිං කරොම, අයො”ති චුත්තෙ “තුම්භාකං අගමනට්ඨානං නාම නත්ථී, තුම්හෙ ගාමනිගමරාජධානියො වරන්තා සමජ්ජං කත්වා සමජ්ජමණ්ඩලෙ පය්මමෙව ඉමං ගීතං ගායෙය්‍යාථා”ති නටෙ සික්ඛාපෙත්ති පය්මං ගාථං වත්වා “තුම්හෙහි ඉමස්මිං ගීතකෙ ගීතෙ සවෙ අයාපුත්තො තස්මිං පරිසන්තරෙ භවිස්සති, තුම්හෙහි සද්ධිං කට්ඨස්සති, අට්ඨස්ස මම අරොගභාවං කට්ඨත්වා තං ආදාය ආගච්ඡෙය්‍යාථ, තො වෙ ආගච්ඡති, සාසනං පෙසෙය්‍යාථා”ති පරිබ්බයං දත්වා නටෙ උයොයාපෙසි. තෙ බාරාණසිතො නික්ඛමිත්වා තත්ථ තත්ථ සමජ්ජං කරොන්තා එකං පච්චන්තගාමකං අගමීංසු. සොපි වොරො පලායිත්වා තත්ථ වසති. තෙ තත්ථ සමජ්ජං කරොන්තා පය්මමෙව ඉමං ගීතකං ගායිංසු –

69. “යං තං වසන්තසමයෙ, කණුවෙරෙසු භාණුසු;
සාමං බාහාය පිළෙසි, සා තං ආරොග්‍යමබුච්චි”ති.

තත්ථ කණුවෙරෙසුති කරවීරෙසු. භාණුසුති රත්තවණ්ණානං පුජ්ථානං පභාය සම්පන්නෙසු. සාමන්ති එවංනාමිකං. පිළෙසිති කිලෙසරනියා රමිතුකාමො විය ආලිඬගන්තො පිළෙසි. සා තන්ති සා සාමා අරොගා, ත්වං පන “සා මතා”ති සඤ්ඤාය හීතො පලායසි, සා අත්තනො ආරොග්‍යං අබුච්චි කට්ඨසි, ආරොවෙසිති අත්ථො.

වොරො තං සුත්වා නටං උපසඬකමිත්වා “ත්වං ‘සාමා ජීවති’ති වදසි, අහං පන න සද්දභාමි”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො දුතියං ගාථමාහ –

70. “අම්භො න කිර සද්දෙය්‍යං, යං වාතො පබ්බතං වහෙ;
පබ්බතඤ්චෙව වහෙ වාතො, සබ්බමපි පථවිං වහෙ;
යත්ථ සාමා කාලකතා, සා මං ආරොග්‍යමබුච්චි”ති.

තස්සත්ථො – අම්භො නට, ඉදං කිර න සද්දෙය්‍යං න සද්දභිතබ්බං. යං වාතො තිණපණ්ණානි විය පබ්බතං වහෙය්‍ය, සවෙපි සො පබ්බතං වහෙය්‍ය, සබ්බමපි පථවිං වහෙය්‍ය, යථා වෙතං අසද්දෙය්‍යං, තථා ඉදන්ති. යත්ථ සාමා කාලකතාති යා නාම සාමා කාලකතා, සා මං ආරොග්‍යං අබුච්චිති කිංකාරණා සද්දෙය්‍යං. මතා නාම න කස්සචි සාසනං පෙසෙන්නිති.

තස්ස වචනං සුත්වා නටො තතියං ගාථමාහ –

71. “න වෙච සා කාලකතා, න ච සා අඤ්ඤම්චිත්ති;
එකහත්තිකිනි සාමා, තමෙව අභිකඬ්ඛති”ති.

තත්ථ තමෙව අභිකඬ්ඛතිති අඤ්ඤං පුරිසං න ඉච්ඡති, තඤ්ඤෙව කඬ්ඛති ඉච්ඡති පත්ථෙතිති.

තං සුත්වා වොරො “සා ජීවතු වා මා වා, න තාය මය්හං අත්ථො”ති වත්වා වතුත්ථං ගාථමාහ –

72. “අසන්ථුතං මං වීරසන්ථුතෙන, නිමිති සාමා අධුචං ධුවෙන;
මයාපි සාමා නිමිතෙය්‍ය අඤ්ඤං, ඉතො අහං දුරතරං ගමිස්ස”න්ති.

තත්ප් අසන්ථුතන්ති අකතසංසග්ගං. විරසන්ථුතෙනාති විරකතසංසග්ගෙන. නිමිනිති පරිවත්තෙසි. අධුවං
ධුවෙනාති මං අධුවං තෙන ධුවසාමිකෙන පරිවත්තෙතුං නගරගුත්තිකස්ස සහස්සං දත්වා මං ගණ්හිති අත්ථො. මයාපි
සාමා නිමිනෙය්‍ය අඤ්ඤන්ති සාමා මයාපි අඤ්ඤං සාමිකං පරිවත්තත්වා ගණ්හෙය්‍යා. ඉතො අහං දුරතරං ගමිස්සන්ති
යත්ප් න සක්කා තස්සා සාසනං වා පවත්තිං වා සොතුං, තාදිසං දුරතරං යානං ගමිස්සං, තස්මා මම ඉතො අඤ්ඤන්තං
ගතභාවං තස්සා ආරොවෙට්ඨාති වත්වා තෙසං පස්සන්තානඤ්ඤෙව ගාල්හතරං නිවාසෙත්වා වෙගෙන පලායි.

නටා ගන්ත්වා තෙන කතකිරියං තස්සා කට්ඨිංසු. සා විජ්ජපට්ඨාරිනී හුත්වා අත්තනො පකතියා එව විනිනාමෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙන
උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා සෙට්ඨිපුත්තො අයං භික්ඛු අහොසි, සාමා පුරාණදුතියිකා, වොරො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[319] 9. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා කණ්වෙරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

සුසුඛං වත ජීවාමීති ඉදං සත්ථා කොසම්බියං නිස්සාය බද්ධිකාරාමෙ විහරන්තො රාහුලත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි.
වත්ථු හෙට්ඨා තිපල්ලත්ථජාතකෙ (ජා. 1.1.16) විත්ථාරිතමෙව. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො,
රාහුලො සික්ඛාකාමො කුක්කුච්චකො ඔවාදක්ඛමො”ති. තස්සායස්මතො ගුණකථාය සමුට්ඨාපිතාය සත්ථා ආගන්ත්වා
“කාය නුත්ප්, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ,
ඉදානෙව, පුබ්බෙපි රාහුලො සික්ඛාකාමො කුක්කුච්චකො ඔවාදක්ඛමොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයස්පත්තො
තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා නික්ඛම්ම භිමවන්තපදෙසෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව
සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා ඤානකීළං කීළන්තො රමණීයෙ වනයණ්ඩෙ වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය
අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමකං අගමාසි. තත්ප් නං මනුස්සා දිස්වා පසන්තවිත්තා අඤ්ඤතරස්මිං අරඤ්ඤෙ පණ්ණසාලං
කාරොත්වා පච්චයෙහි උපට්ඨහන්තා වාසාපෙසුං. තදා තස්මිං ගාමකෙ එකො සාකුණිකො එකං දීපකතිත්තිරං ගහෙත්වා
සුට්ඨු සික්ඛාපෙත්වා පඤ්ජරෙ පක්ඛිපිත්වා පටිජග්ගති. සො තං අරඤ්ඤං නෙත්වා තස්ස සද්දෙන ආගතාගතෙ
තිත්තිරෙ ගහෙත්වා වික්කිණිත්වා ජීවිකං කප්පෙසි. තිත්තිරො “මං එකං නිස්සාය බහු මම ඤාතකා තස්සන්ති,
මය්හමෙනං පාප”න්ති නිස්සද්දො අහොසි. සො තස්ස නිස්සද්දභාවං ඤත්වා වෙච්චෙසිකාය නං සීසෙ පහරති.
තිත්තිරො දුක්ඛාතුරතාය සද්දං කරොති. එවං සො සාකුණිකො තං නිස්සාය තිත්තිරෙ ගහෙත්වා ජීවිකං කප්පෙසි.

අථ සො තිත්තිරො වින්තෙසි “ඉමෙ මරන්තුති මය්හං වෙනනා නත්ථී, පටිච්චකම්මං පන මං චුසති, මයි සද්දං
අකරොන්තෙ එතෙ නාගච්ඡන්ති, කරොන්තෙයෙව ආගච්ඡන්ති, ආගතාගතෙ අයං ගහෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙති,
අත්ථී නු බො එත්ප් මය්හං පාපං, නත්ථී”ති. සො තතො පට්ඨාය “කො නු බො මෙ ඉමං කඩ්ඛං ඡින්දෙය්‍යා”ති
තථාරූපං පණ්ඩිතං උපධාරොන්තො වරති. අට්ඨකදිවසං සො සාකුණිකො බහු තිත්තිරෙ ගහෙත්වා පච්ඡං පුරෙත්වා
“පානියං පිච්ඡසාමී”ති බොධිසත්තස්ස අස්සමං ගන්ත්වා තං පඤ්ජරං බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ යපෙත්වා පානියං
පිච්ඡත්වා වාලුකාතලෙ නිපන්තො නිද්දං ඔක්කමී. තිත්තිරො තස්ස නිද්දොක්කන්තභාවං ඤත්වා “මම කඩ්ඛං ඉමං
තාපසං පුච්ඡිස්සාමී, ජානන්තො මෙ කට්ඨස්සති”ති පඤ්ජරෙ නිසින්නොයෙව තං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

73. “සුසුඛං වත ජීවාමී, ලභාමී වෙව භුඤ්ජිතුං;
පරිපන්ථෙ ව තිට්ඨාමී, කා නු භන්තෙ ගතී මමා”ති.

තත්ප් සුසුඛං වත ජීවාමීති අහං, භන්තෙ, ඉමං සාකුණිකං නිස්සාය සුට්ඨු සුඛං ජීවාමී. ලභාමීති යථාරූචිතං
බාදනියං භොජනියං භුඤ්ජිතුමිපි ලභාමී. පරිපන්ථෙ ව තිට්ඨාමීති අපිච්ච බො යත්ප් මම ඤාතකා මම සද්දෙන
ආගතාගතා විනයස්සන්ති, තස්මිං පරිපන්ථෙ තිට්ඨාමී. කා නු, භන්තෙ, ගතී මමාති කා නු බො, භන්තෙ, මම ගතී, කා
නිප්පත්ති හවිස්සතිති පුච්ඡි.

තස්ස පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්නො බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

74. “මනො වෙ තෙ නප්පණමති, පක්ඛි පාපස්ස කම්මුනො;
අබ්‍යාවටස්ස හදස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති.

තත්ප් පාපස්ස කම්මුනොති යදි තව මනො පාපකම්මස්සත්ථාය න පණමති, පාපකරණෙ තන්තින්තො
තප්පොණො තප්පබ්භාරො න භොති. අබ්‍යාවටස්සාති එවං සන්තෙ පාපකම්මකරණත්ථාය අබ්‍යාවටස්ස උස්සුක්කං
අනාපන්තස්ස තව හදස්ස සුද්ධස්සෙව සතො පාපං න උපලිම්පති න අල්ලියතිති.

තං සුත්වා තිත්තිරො තතියං ගාථමාහ –

75. “ඥාතකො නො නිසින්නොති, බහු ආගච්ඡතෙ ජනො;
පටිච්චකම්මං ඵුසති, තස්මිං මෙ සඬ්ඛතෙ මනො”ති.

තස්සත්ථො – හන්තෙ, සවාහං සද්දං න කරෙය්‍යං, අයං තිත්තිරජනො න ආගච්ඡෙය්‍යා, මයි පන සද්දං කරොන්තෙ “ඥාතකො නො නිසින්නොති”ති අයං බහු ජනො ආගච්ඡති, තං ආගතාගතං ලුද්දො ගහෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්තො මං පටිච්ච නිස්සාය එතං පාණාතිපාතකම්මං ඵුසති පටිලහති චිත්තේති, තස්මිං මං පටිච්ච කතෙ පාපෙ මම නු බො එතං පාපන්ති එවං මෙ මනො සඬ්ඛතෙ පරිසඬ්ඛති කුක්කුච්චං ආපජ්ජතිති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො චතුත්ථං ගාමමාහ –

76. “න පටිච්චකම්මං ඵුසති, මනො චෙ තප්පදුස්සති;
අප්පොස්සුක්කස්ස හදුස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති.

තස්සත්ථො – යදි තව පාපකිරියාය මනො න පදුස්සති, තත්තින්නො තප්පොනො තප්පබ්භාරො න හොති, එවං සන්තෙ ලුද්දෙන ආයස්මන්තං පටිච්ච කතම්පි පාපකම්මං තං න ඵුසති න අල්ලියති, පාපකිරියාය හි අප්පොස්සුක්කස්ස නිරාලයස්ස හදුස්ස පරිසුද්ධස්සෙව සතො තව පාණාතිපාතවේතනාය අභාවා තං පාපං න උපලිම්පති, තව චිත්තං න අල්ලියතිති.

එවං මහාසත්තො තිත්තිරං සඤ්ඤාපෙසි, සොපි තං නිස්සාය නික්කුක්කුච්චො අහොසි. ලුද්දො පබුද්ධො බොධිසත්තං චන්දිත්වා පඤ්ජරං ආදාය පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා තිත්තිරො රාහුලො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[320] 10. සුවච්ඡජාතකවණ්ණනා තිත්තිරජාතකවණ්ණනා නවමා.

සුවච්ඡං චත නච්චජීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර “ගාමකෙ උද්ධාරං සාධෙස්සාමි”ති හරියාය සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා සාධෙත්වා ධනං ආහරිත්වා “පච්ඡා නෙස්සාමි”ති එකස්මිං කුලෙ යිපෙත්වා පුත සාවත්ථිං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකං පබ්බතං අද්දස. අප් නං හරියා ආහ “සවෙ, සාමි, අයං පබ්බතො සුවණ්ණමයො භවෙය්‍යා, දදෙය්‍යාසි පන මෙ කිඤ්චි”ති. “කාසි ත්වං, න කිඤ්චි දස්සාමි”ති. සා “යාව ථද්ධහදයො චතායං, පබ්බතෙ සුවණ්ණමයෙ ජාතෙපි මය්හං කිඤ්චි න දස්සති”ති අනත්තමනා අහොසි. තෙ ජෙනවනස්මිපං ආගන්ත්වා “පානියං පිච්ඡස්සාමා”ති විහාරං පවිසිත්වා පානියං පිටිංසු. සත්ථාපි පටිවුසකාලෙයෙව තෙසං සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා ආගමනං ඔලොකයමානො ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො. තෙපි පානියං පිච්ඡත්වා ආගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කහං ගතාත්ථා”ති පුච්ඡී. “අම්භාකං ගාමකෙ උද්ධාරං සාධනාත්ථාය, හන්තෙ”ති. “කිං, උපාසිකෙ තව සාමිකො තුය්හං හිතං පටිකඬ්ඛති, උපකාරං තෙ කරොති”ති. හන්තෙ, අහං ඉමස්මිං සසිනෙහා, අයං පන මයි නිස්සිනෙහො, අජ්ජ මයා පබ්බතං දිස්වා “සවායං පබ්බතො සුවණ්ණමයො අස්ස, කිඤ්චි මෙ දදෙය්‍යාසි”ති චුත්තො “කාසි ත්වං, න කිඤ්චි දස්සාමි”ති ආහ, එවං ථද්ධහදයො අයන්ති. “උපාසිකෙ, එවං නාමෙස වදති, යදා පන තව ගුණං සරති, තදා සබ්බස්සරියං තෙ දෙති”ති චත්වා “කටෙප්, හන්තෙ”ති තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස සබ්බකිච්චකාරකො අමච්චො අහොසි. අටෙකදිවසං රාජා පුත්තං උපරාජානං උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං මම අන්තෙපුරෙ දුබ්භෙය්‍යා”ති තං පක්කොසාපෙන්වා “තාත, යාවාහං ජීවාමි, තාව නගරෙ වසිතුං න ලච්ඡසි, අඤ්ඤත්ථ වසිත්වා මමච්චයෙන රජ්ජං කාරෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති පිතරං චන්දිත්වා ජෙට්ඨහරියාය සද්ධිං නගරා නික්ඛම්ත්වා පටිවන්තං ගන්ත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පණ්ණසාලං මාපෙන්වා වනමුලඵලාඵලෙහි යාපෙන්තො වසි. අපරභාගෙ රාජා කාලමකාසි. උපරාජා නක්ඛන්තං ඔලොකෙන්තො තස්ස කාලකතභාවං ඤත්වා බාරාණසිං ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකං පබ්බතං අද්දස. අප් නං හරියා ආහ “සවෙ, දෙව, අයං පබ්බතො සුවණ්ණමයො අස්ස, දදෙය්‍යාසි මෙ කිඤ්චි”ති. “කාසි ත්වං, න කිඤ්චි දස්සාමි”ති. සා “අහං ඉමස්මිං සිනෙහං ඡන්දිතුං අසක්කොන්ති අරඤ්ඤං පාවිසිං, අයඤ්ච එවං වදති, අතිවිය ථද්ධහදයො, රාජා හුත්වාපි එස මය්හං කිං කල්‍යාණං කරිස්සති”ති අනත්තමනා අහොසි. සො ආගන්ත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යිපෙසි, ඉදං යසමත්තකමෙව අදාසි. උත්තරි පන සක්කාරස්මිමානො නත්ථි, තස්සා අත්ථිභාවම්පි න ජානාති.

බොධිසත්තො “අයං දෙව ඉමස්ස රඤ්ඤො උපකාරිකා දුක්ඛං අගණෙත්වා අරඤ්ඤවාසං වසි. අයං පනෙතං අගණෙත්වා අඤ්ඤාහි සද්ධිං අභිරමන්තො විවරති, යථා එසා සබ්බස්සරියං ලහති, තථා කරිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා එකදිවසං තං උපසඬ්ඛම්ත්වා “මහාදෙවි මයං තුම්භාකං සන්තිකා පිණ්ඩපාතමත්තම්පි න ලභාම, කස්මා අම්භෙසු පමජ්ජිත්ථ, අතිවිය ථද්ධහදයා අත්ථා”ති ආහ. “තාත, සවාහං අත්තනා ලභෙය්‍යං, තුය්හම්පි දදෙය්‍යං, අලභමානා පන කිං දස්සාමි, රාජාපි මය්හං ඉදානි කිං නාම දස්සති, සො අන්තරාමග්ගෙ ‘ඉමස්මිං පබ්බතෙ සුවණ්ණමයෙ ජාතෙ මය්හං

කිසිදු දේශයකින් වුත්තො ‘කාසි ත්වං, න කිසිදු දේශයකින්’ ආහ, සුපරිච්ඡේදින පරිච්ඡේදින. “කිං පන රක්ඛෙය්ඤා සන්තිකෙ ඉමං කථං කථෙතුං සක්ඛිස්සපා”ති? “සක්ඛිස්සමි, තාතා”ති. “තෙන හි අහං රක්ඛෙය්ඤා සන්තිකෙ ධීතො පුච්ඡිස්සාමි, තුම්හෙ කථෙය්ඤාපා”ති. “සාධු, තාතා”ති. බොධිසත්තො දෙවියා රක්ඛෙය්ඤා උපට්ඨානං ආගන්ත්වා ධීතකාලෙ ආහ “නනු, අයො, මයං තුම්හාකං සන්තිකා කිසිදු න ලභාමා”ති? “තාත, අහං ලභාමානා තුස්මං දෙය්ඤං, අහමෙව කිසිදු න ලභාමි, අලභාමානා තුස්මං කිං දේශයාමි, රාජාපි ඉදාහි මස්මං කිං නාම දේශයාමි, සො අරක්ඛෙය්ඤා ආගමනකාලෙ එකං පබ්බතං දිස්වා ‘සවායං පබ්බතො සුවණ්ණමයො අස්ස, කිසිදු මෙ දෙය්ඤාසි’ති වුත්තො ‘කාසි ත්වං, න කිසිදු දේශයකින්’ වදනි, සුපරිච්ඡේදින පරිච්ඡේදින”ති එතමත්ථං දීපෙන්ති පට්ඨමං ගාථමාහ –

77. “සුවච්ඡං වත නච්චජී, වාචාය අදදං ගිරිං;
කිසිදුහි තස්සවජන්තස්ස, වාචාය අදද පබ්බත”ති.

තත්ථ සුවච්ඡං වතාති සුබෙන චජීතුං සක්කුණෙය්ඤාමිති න චජී. අදදන්ති වචනමත්තෙනාපි පබ්බතං අදදමානො. කිසිදුහි තස්සවජන්තස්සාති තස්ස නාමෙනස්ස මයා යාවිතස්ස න වජන්තස්ස කිසිදුහි වජෙය්ඤා. වාචාය අදද පබ්බතන්ති සවායං මයා යාවිතො මම වචනෙන සුවණ්ණමයමිති භොන්තං තං පබ්බතං වාචාය අදද, වචනමත්තෙන අදස්සාති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා දුතියං ගාථමාහ –

78. “යඤ්ඤි කසිරා තඤ්ඤි වදෙ, යං න කසිරා න තං වදෙ;
අකරොන්තං භාසමානං, පරිජානන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තස්සත්ථො – යදෙව හි පණ්ඩිතො පුරිසො කායෙන කරෙය්ඤා, තං වාචාය වදෙය්ඤා. යං න කසිරා, න තං වදෙය්ඤා, දාතුකාමොව දමිතීති වදෙය්ඤා, න අදාතුකාමොති අධිප්පායො. කිංකාරණා? යො හි “දේශයාමි”ති වත්ථාපි පච්ඡා න දදාති, තං අකරොන්තං කෙවලං මුසා භාසමානං පරිජානන්ති පණ්ඩිතා. අයං “දේශයාමි”ති වචනමත්තමෙව භාසති, න පන දෙනි, යඤ්ඤි බො පන අදින්තමිති වචනමත්තෙනෙව දින්තං භොති, තං පුරෙතරමෙව ලද්ධං නාම භවිස්සතීති එවං තස්ස මුසාවාදිභාවං පරිජානන්ති පණ්ඩිතා, බාලා පන වචනමත්තෙනෙව තුස්සන්තිති.

තං සුත්වා දෙවි රක්ඛෙය්ඤා අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා තතියං ගාථමාහ –

79. “රාජපුත්ත නමො ත්‍යත්ථු, සච්චෙ ධම්මෙ ධීතො වසි;
යස්ස තෙ බ්‍යසනං පත්තො, සච්චස්මිං රමතෙ මනො”ති.

තත්ථ සච්චෙ ධම්මෙති වච්ඡච්චෙ ව සභාවධම්මෙ ව. බ්‍යසනං පත්තොති යස්ස තව රට්ඨා පබ්බාජනීයසඛිකානං බ්‍යසනං පත්තොපි මනො සච්චස්මිංයෙව රමති.

එවං රක්ඛෙය්ඤා ගුණකථං කථයමානාය දෙවියා තං සුත්වා බොධිසත්තො තස්සා ගුණකථං කථෙන්නො වතුත්ථං ගාථමාහ –

80. “යා දලිද්දි දලිද්දස්ස, අඬ්ඬා අඬ්ඬස්ස කිත්තිම;
සා හිස්ස පරමා හරියා, සහිරක්ඛෙය්ඤා ඉත්ථියො”ති.

තත්ථ කිත්තිමාති කිත්තිසම්පන්නාති අත්ථො. සා හිස්ස පරමාති යා දලිද්දස්ස සාමිකස්ස දලිද්දකාලෙ සයමිති දලිද්දි හුත්වා තං න පරිච්ඡති. අඬ්ඬස්සාති අඬ්ඬකාලෙ අඬ්ඬා හුත්වා සාමිකමෙව අනුවත්තති, සමානසුබ්බක්ඛාව භොති, සා හි තස්ස පරමා උත්තමා හරියා නාම. සහිරක්ඛෙය්ඤා පන ඉස්සරියෙ ධීතස්ස ඉත්ථියො නාම භොන්තියෙව, අනච්ඡරියමෙව එතන්ති.

එවඤ්ඤා පන වත්ථා බොධිසත්තො “අයං, මහාරාජ, තුම්හාකං දුක්ඛිතකාලෙ අරක්ඛෙය්ඤා සමානසුබ්බා හුත්වා වසි, ඉම්ස්සා සම්මානං කාතුං වට්ටති”ති දෙවියා ගුණං කථෙයි. රාජා තස්ස වචනෙන දෙවියා ගුණං සරිත්වා “පණ්ඩිත, තව කථායාහං දෙවියා ගුණං අනුස්සරි”න්ති වත්ථා තස්සා සබ්බස්සරියමදාසි. “තයාහං දෙවියා ගුණං සරාපිතො”ති බොධිසත්තස්සපි මහන්තං සක්කාරං අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උභො ජයම්පතිකා සොතාපත්තිචලෙ පතිට්ඨහිංසු.

තදා බාරාණසිරාජා අයං කුටුම්භිකො අභොසි, දෙවි අයං උපාසිකා, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අභොසිත්ති.

සුවච්ඡජාතකවණ්ණනා දසමා.

පුච්චන්දවග්ගො දුතියො.

3. කුටිදුසකවග්ගො

[321] 1. කුටිදුසකජාතකවග්ගො

මනුස්සස්සෙව තෙ සීසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාකස්සපන්ථෙරස්ස පණ්ණසාලකුටියං විහරති, දහරහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨං. වත්ථු පන රාජගහෙ සමුට්ඨිං. තදා කිර ථෙරො රාජගහං නිස්සාය අරඤ්ඤකුටියං විහරති, තස්ස ද්වෙ දහරා උපට්ඨානං කරොන්ති. තෙසු එකො ථෙරස්ස උපකාරකො, එකො දුබ්බවො ඉතරෙන කතං අත්තනා කතසදිසං කරොති. තෙන මුඛොදකාදීසු උපට්ඨාපිතෙසු ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, උදකං යපිතං, මුඛං ධොව්වා”ති ආදීති වදති. තෙන කාලස්සෙව වුට්ඨාය ථෙරස්ස පරිවෙණෙ සම්මට්ඨෙ ථෙරස්ස නික්ඛමනවෙලාය ඉතො විතො ව පහරන්තො සකලපරිවෙණං අත්තනා සම්මට්ඨං විය කරොති. වත්තසම්පන්නො වින්තෙසි “අයං දුබ්බවො මයා කතං අත්තනා කතසදිසං කරොති, එතස්ස සයකම්මං පාකටං කරිස්සාමි”ති.

තස්මිං අන්තොගාමෙ භුත්වා ආගන්ත්වා නිද්දායන්තෙව න්හානොදකං තාපෙත්වා පිට්ඨිකොට්ඨකෙ යපෙත්වා අඤ්ඤං අභිචන්තාමිත්තං උදකං උද්ධමෙන යපෙසි. ඉතරො පඤ්ඤාත්ථා ව ගන්ත්වා උසුමං උට්ඨහන්තං දිස්වා “උදකං තාපෙත්වා කොට්ඨකෙ යපිතං හවිස්සති”ති ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, න්හානකොට්ඨකෙ උදකං යපිතං, න්හායථ”ති ආහ. ථෙරො “න්හායස්සාමි”ති තෙන සද්ධිංයෙව ආගන්ත්වා කොට්ඨකෙ උදකං අදිත්වා “කහං උදක”න්ති පුච්ඡී. සො වෙගෙන අග්ගිසාලං ගන්ත්වා තුව්ඡහාජනෙ උච්චිකං ඔතාරෙසි, උච්චිකො තුව්ඡහාජනස්ස තලෙ පටිහතො “තතා”ති සද්දමකාසි. තතො පට්ඨාය තස්ස “උච්චිකසද්දකො”ත්වෙව නාමං ජාතං.

තස්මිං ඛණෙ ඉතරො පිට්ඨිකොට්ඨකතො උදකං ආහරිත්වා “න්හායථ, හන්තෙ”ති ආහ. ථෙරො න්හන්වා ආවජ්ජෙත්තො උච්චිකසද්දකස්ස දුබ්බවහාවං ඤාත්වා තං සායං ථෙරුපට්ඨානං ආගතං ඔවදි “ආවුසො, සමණෙන නාම අත්තනා කතමෙව ‘කතං මෙ’ති වත්තුං වට්ටති, අඤ්ඤාටා සම්පජානමුසාවාදො හොති, ඉතො පට්ඨාය එවරුපං මා අකාසි”ති. සො ථෙරස්ස කුප්ඤ්ඤාත්වා පුනදිවසෙ ථෙරෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය ගාමං න පාවිසි. ථෙරො ඉතරෙනෙව සද්ධිං පාවිසි. උච්චිකසද්දකොපි ථෙරස්ස උපට්ඨාකකුලං ගන්ත්වා “හන්තෙ, ථෙරො කහ”න්ති වුත්තෙ “අභාසුකෙන විහාරෙයෙව නිසින්තො”ති වත්වා “කිං, හන්තෙ, ලද්ධං වට්ටති”ති වුත්තෙ “ඉදඤ්චිදඤ්ච දෙථා”ති ගහෙත්වා අත්තනො රුචිතට්ඨානං ගන්ත්වා භුඤ්ජිත්වා විහාරං අගමාසි.

පුනදිවසෙ ථෙරො තං කුලං ගන්ත්වා නිසීදි. මනුස්සෙහි “කිං, හන්තෙ, අයාස්ස අභාසුකං, හියොසා කිරත්ථ විහාරෙයෙව නිසින්තා, අසුකදහරස්ස හන්ථෙ ආහාරං පෙසයිමිහ, පරිභුන්තො අයොනා”ති වුත්තෙ ථෙරො තුණ්හිභුතොව හත්තකිව්වං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා සායං ථෙරුපට්ඨානකාලෙ ආගතං ආමන්තෙත්වා “ආවුසො, අසුකගාමෙ නාම අසුකකුලෙ ‘ථෙරස්ස ඉදඤ්චිදඤ්ච ලද්ධං වට්ටති’ති විඤ්ඤාපෙත්වා කිර තෙ භුත්ත”න්ති වත්වා “විඤ්ඤත්ති නාම න වට්ටති, මා පුන එවරුපං අනාවාරං වරා”ති ආහ. සො එත්තකෙන ථෙරෙ ආසාතං බන්ධිත්වා “අයං හියොසාපි උදකමත්තං නිස්සාය මයා සද්ධිං කලහං කරි, ඉදානි පනස්ස උපට්ඨාකානං ගෙහෙ මයා හත්තමුට්ඨි භුත්තාති අසහන්තො පුන කලහං කරොති, ජානිස්සාමිස්ස කත්තබ්බයුත්තක”න්ති පුනදිවසෙ ථෙරෙ පිණ්ඩාය පට්ටියෙ මුග්ගරං ගහෙත්වා පරිභොගහාජනාති හින්දිත්වා පණ්ණසාලං කුට්ඨෙත්වා පලායි. සො ජීවමානොව මනුස්සපෙනො හුත්වා සුස්සිත්වා කාලං කත්වා අවිච්ඡිකානිරයෙ නිබ්බන්ති. සො තෙන කතො අනාවාරො මහාජනස්ස මජ්ඣෙ පාකටො ජාතො.

අට්ඨකව්වෙ භික්ඛු රාජගහා සාවත්ථිං ගන්ත්වා සහාගට්ඨානෙ පත්තව්වරං පට්ඨාමෙත්වා සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං පට්ඨන්ථාරං කත්වා “කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡී. “රාජගහා, හන්තෙ”ති. “කො තත්ථ ඔවාදදායකො ආවරියො”ති. “මහාකස්සපන්ථෙරො, හන්තෙ”ති. “සුඛං, හික්ඛවෙ, කස්සපස්ස”ති. “ආම, හන්තෙ, ථෙරස්ස සුඛං, සද්ධිවිහාරිකො පනස්ස ඔවාදෙ දින්නෙ කුප්ඤ්ඤාත්වා ථෙරස්ස පණ්ණසාලං කුට්ඨෙත්වා පලායිති. තං සුත්වා සත්ථා “හික්ඛවෙ, කස්සපස්ස එවරුපෙන බාලෙන සද්ධිං වරණතො එකවරියාව සෙයො”ති වත්වා ඉමං ධම්මපදෙ ගාථමාහ –

“වරඤ්චෙ නාධගච්ඡෙයා, සෙයාං සදිසමත්තනො;
එකවරියං දළ්භං කයිරා, නත්ථි බාලෙ සහායනා”ති. (ධ. ප. 61);

ඉදඤ්ච පන වත්වා පුන තෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො කුටිදුසකො, පුබ්බෙපි කුටිදුසකොයෙව, න ව ඉදානෙව ඔවාදදායකස්ස කුප්ඤ්ඤාති, පුබ්බෙපි කුප්ඤ්ඤෙයවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සිඬ්ගිලසකුණයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අත්තනො මනාපං අනොවස්සකං කුලාවකං කත්වා හිමවන්තපදෙසෙ වසති. අට්ඨකො මක්කටො වස්සකාලෙ අවිජින්නධාරෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ සීතපිළිතො දන්තෙ බාදන්තො බොධිසත්තස්ස අවිදුරෙ නිසීදි. බොධිසත්තො තං තථා කිලමන්තං දිස්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පයමං ගාථමාහ –

“මනුස්සස්සෙව තෙ සීසං, හත්ථපාදා ව වානර;

අප කෙන නු වණ්ණෙන, අගාරං තෙ න විජ්ජති”ති.

තත්ථ වණ්ණෙනාති කාරණෙන. අගාරන්ති තව නිවාසගෙහං කෙන කාරණෙන නත්ථීති පුච්ඡි.

තං සුත්ථා වානරො දුතියං ගාථමාහ —

82. “මනුස්සස්සෙව මෙ සීසං, හත්ථපාදා ව සිඬගිල;
යාහු සෙට්ඨා මනුස්සෙසු, සා මෙ පඤ්ඤා න විජ්ජති”ති.

තත්ථ සිඬගිලාති තං සකුණං නාමෙනාලපති. යාහු සෙට්ඨා මනුස්සෙසුති යා මනුස්සෙසු සෙට්ඨාති කථෙන්නි, සා මම විචාරණපඤ්ඤා නත්ථී. සීසහත්ථපාදකායබලාති හි ලොකෙ අප්පමාණං, විචාරණපඤ්ඤාව සෙට්ඨා, සා මම නත්ථී, තස්මා මෙ අගාරං න විජ්ජතිති.

තං සුත්ථා බොධිසත්තො ඉතරං ගාථාද්වයමාහ —

83. “අනවට්ඨිතචිත්තස්ස, ලහුවිත්තස්ස දුබ්භිනො;
නිච්චං අද්ධුවසීලස්ස, සුඛභාවො න විජ්ජති.
84. “සො කරස්සු ආනුභාවං, චිතිවත්තස්ස සීලියං;
සීතවාතපරිත්තාණං, කරස්සු කුට්ඨං කපි”ති.

තත්ථ අනවට්ඨිතචිත්තස්සාති අප්පතිට්ඨිතචිත්තස්ස. දුබ්භිනොති මිත්තදුබ්භිස්ස. අද්ධුවසීලස්සාති න සබ්බකාලං සීලරක්ඛකස්ස. සො කරස්සු ආනුභාවන්ති සො ත්වං සම්ම මක්කට පඤ්ඤාය උප්පාදනත්ථං ආනුභාවං බලං උපායං කරොහි. චිතිවත්තස්ස සීලියන්ති අත්තනො දුස්සීලභාවසඬබ්බතං සීලියං අතික්කමිත්වා සීලවා හොති. කුට්ඨං කපිති සීතවාතස්ස පරිත්තාණසමත්ථං අත්තනො කුට්ඨං කුලාවකං එකං වසනාගාරකං කරොහිති.

මක්කටො චිත්තෙසි “අයං තාව අත්තනො අනොවස්සකට්ඨානෙ නිසින්නභාවෙන මං පරිභාසති, න නිසීදාපෙස්සාමි නං ඉමස්මිං කුලාවකෙ”ති. තතො බොධිසත්තං ගණ්හිතුකාමො පක්ඛන්දි, බොධිසත්තො උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො. මක්කටො කුලාවකං විද්ධංසෙත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කත්වා පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මක්කටො කුට්ඨාපකො අහොසි, සිඬගිලසකුණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[322] 2. දුද්දුහජාතකවණ්ණනා කුට්ඨසකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

දුද්දුහායති හද්දන්තෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතිත්ථියෙ ආරබ්භ කථෙසි. තිත්ථියා කිර ජෙනවනස්ස සමීපෙ තස්මිං තස්මිං ධානෙ කණ්ටකාපස්සයෙ සෙය්‍යාං කප්පෙන්ති, පඤ්චාතපං තපෙන්ති, නානප්පකාරං මිච්ඡාතපං වරන්ති. අප් සම්බහුලා භික්ඛු සාවන්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා ජෙනවනං ආගච්ඡන්තා අත්තරාමග්ගෙ තෙ දිස්වා ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා “අත්ථී නු බො, හන්තෙ, අඤ්ඤතිත්ථියානං වතසමාදානෙ සාරො”ති පුච්ඡිසු. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තෙසං වතසමාදානෙ සාරො වා විසෙසො වා අත්ථී, තඤ්ඤි නිසංසියමානං උපපරික්ඛියමානං උක්කාරභූමිමග්ගසදිසං සසකස්ස දුද්දුහසදිසං හොති”ති වත්වා “දුද්දුහසදිසභාවමස්ස මයං න ජානාම, කථෙට්ඨ නො, හන්තෙ”ති තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සීහයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අරඤ්ඤෙ පටිවසති. තදා පන පච්ඡිමසමුද්දසමීපෙ බෙලුවමීස්සකතාලවනං හොති. තත්‍රෙකො සසකො බෙලුවරුක්ඛමුලෙ එකස්ස තාලගච්ඡස්ස හෙට්ඨා වසති. සො එකදිවසං ගොවරං ආදාය ආගන්ත්වා තාලපණ්ණස්ස හෙට්ඨා නිපන්තො චිත්තෙසි “සවෙ අයං පථවී සංවට්ටෙය්‍ය, කහං නු බො ගමිස්සාමි”ති. තස්මිං බණෙ එකං බෙලුවපක්කං තාලපණ්ණස්ස උපරි පති. සො තස්ස සද්දෙන “අද්ධා පථවී සංවට්ටති”ති උප්පතිත්වා පච්ඡතො අනොලොකෙන්තොව පලායි. තං මරණභයභීතං වෙගෙන පලායන්තං අඤ්ඤො සසකො දිස්වා පුච්ඡි “කිං හො, අතිවිය භීතො පලායසි”ති. “මා පුච්ඡි, හො”ති. සො “කිං හො, කිං හො”ති පච්ඡතො ධාවතෙව. ඉතරො නිවන්තිත්වා අනොලොකෙන්තොව “එත්ථ පථවී සංවට්ටති”ති ආහ. සොපි තස්ස පච්ඡතො පලායි. එවං තමඤ්ඤො අද්දස, තමඤ්ඤොති එවං සසකසහස්සං එකතො හුත්වා පලායි. තෙ එකොපි මීගො දිස්වා එකතො හුත්වා පලායි. එකො සුකරො, එකො ගොකණ්ණො, එකො මහිංසො, එකො ගවයො, එකො බග්ගො, එකො බාග්ගො, එකො සීහො, එකො හත්ථී දිස්වා “කිමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “එත්ථ පථවී සංවට්ටති”ති චුත්තෙ පලායි. එවං අනුක්කමෙන යොජනමත්තං තිරච්ඡානබලං අහොසි.

තදා බොධිසත්තො තං බලං පලායන්තං දිස්වා “කිමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “එත්ථ පථවී සංවට්ටති”ති සුත්ථා චිත්තෙසි “පථවීසංවට්ටනං නාම න කදාවි අත්ථී, අද්ධා එතෙසං කිඤ්චි දුස්සුතං භවිස්සති, මයි බො පන උස්සුක්කං

අනාපජ්ජන්තෙ සබ්බෙ නස්සිස්සන්ති, ජීවිතං නෙසං දස්සාමි”ති සීහවෙගෙන පුරතො පබ්බතපාදං ගන්ත්වා තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදි. තෙ සීහහයනජ්ජිනා නිවත්තිත්වා පිණ්ඩිකා අට්ඨංසු. සීහො තෙසං අන්තරං පවිසිත්වා “කිමත්ථං පලායාම”ති පුච්ඡි. “පථවී සංවට්ටති”ති. “කෙන සංවට්ටමානා දිට්ඨා”ති? “හත්ථි ජානන්ති”ති. හත්ථි පුච්ඡි. තෙ “මයං න ජානාම, සීහා ජානන්ති”ති වදිංසු, සීහාපි “මයං න ජානාම, බ්‍යග්ඝා ජානන්ති”ති, බ්‍යග්ඝාපි “මයං න ජානාම, ඛග්ගා ජානන්ති”ති, ඛග්ගාපි “ගවයා ජානන්ති”ති, ගවයාපි “මහිංසා ජානන්ති”ති, මහිංසාපි “ගොකණ්ණා ජානන්ති”ති, ගොකණ්ණාපි “සුකරා ජානන්ති”ති, සුකරාපි “මීගා ජානන්ති”ති, මීගාපි “මයං න ජානාම, සසකා ජානන්ති”ති, සසකෙසු පුච්ඡියමානෙසු “අයං කපෙති”ති තං සසකං දස්සෙසුං. අථ තං “ඵචං කිර, සම්ම, පස්සසි පථවී සංවට්ටති”ති පුච්ඡි. “ආම, සාමි මයා දිට්ඨා”ති. “කත්ථ වසන්තො පස්සසි”ති? “පච්ඡිමසමුද්දසම්පෙ බෙලුවම්ස්සකතාලවනෙ වසාමි. අහස්සි තත්ථ බෙලුවරුක්ඛමුලෙ තාලගව්ජෙ තාලපණ්ණස්ස හෙට්ඨා නිපන්තො චිත්තෙසිං “සවෙ පථවී සංවට්ටති, කහං ගම්ස්සාමි”ති, අථ තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පට්ඨියා සංවට්ටනසද්දං සුත්වා පලාතොමිති”ති.

සීහො චිත්තෙසි “අද්ධා තස්ස තාලපණ්ණස්ස උපරි බෙලුවපක්කං පතිත්වා දුද්දුභායනසද්දමකාසි, ස්වායං තං සද්දං සුත්වා ‘පථවී සංවට්ටති’ති සඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා පලායි, තථතො ජානිස්සාමි”ති. සො තං සසකං ගහෙන්වා මහාජනං අස්සාසෙන්වා “අහං ඉමිනා දිට්ඨව්‍යානෙ පට්ඨියා සංවට්ටනභාවං වා අසංවට්ටනභාවං වා තථතො ජානිත්වා ආගම්ස්සාමි, යාව මමාගමනා තුම්හෙ එත්ථෙව හොථා”ති සසකං පිට්ඨියං ආරොපෙන්වා සීහවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා තාලවනෙ සසකං ඔතාරෙන්වා “එහි තයා දිට්ඨව්‍යානං දස්සෙහි”ති ආහ. “න විසභාමි සාමි”ති. “එහි මා භායි”ති. සො බෙලුවරුක්ඛං උපසඬ්ඛමිතුං අසක්කොන්තො අවිදුරෙ යත්වා “ඉදං සාමි දුද්දුභායනව්‍යාන”න්ති චත්වා පඨමං ගාථමාහ —

85. “දුද්දුභායති හද්දන්තෙ, යස්මිං දෙසෙ වසාමහං;
අහම්පෙනං න ජානාමි, කිමෙන දුද්දුභායති”ති.

තත්ථ දුද්දුභායතිති දුද්දුභසද්දං කරොති. හද්දන්තෙති හද්දං තව අත්ථු. කිමෙනන්ති යස්මිං පදෙසෙ අහං වසාමි, තත්ථ දුද්දුභායති, අහම්පි න ජානාමි “කිං වා එතං දුද්දුභායති, කෙන වා කාරණෙන දුද්දුභායති, කෙවලං දුද්දුභායනසද්දං අස්සොසි”න්ති.

ඵචං චුත්තෙ සීහො බෙලුවරුක්ඛමුලං ගන්ත්වා තාලපණ්ණස්ස හෙට්ඨා සසකෙන නිපන්තව්‍යානඤ්ඤෙව තාලපණ්ණමත්ථකෙ පතිතං බෙලුවපක්කඤ්ඤෙව දිස්වා පට්ඨියා අසංවට්ටනභාවං තථතො ජානිත්වා සසකං පිට්ඨියං ආරොපෙන්වා සීහවෙගෙන බිජ්ජං මිගසඬ්ඛානං සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං පචන්ති. ආරොචෙන්වා “තුම්හෙ මා භායාම”ති මිගගණං අස්සාසෙන්වා විස්සජ්ජෙසි. සවෙ හි තදා බොධිසත්තො න භවෙයා, සබ්බෙ සමුද්දං පවිසිත්වා නස්සෙය්‍යං. බොධිසත්තං පන නිස්සාය සබ්බෙ ජීවිතං ලහිංසුති.

86. “බෙලුවං පතිතං සුත්වා, දුද්දුභන්ති සසො ජවි;
සසස්ස වචනං සුත්වා, සන්තත්තා මිගවාහිනී.

87. “අප්පත්වා පදවිඤ්ඤාණං, පරසොසානුසාරිනො;
පනාදපරමා බාලා, තෙ හොන්ති පරපත්තියා.

88. “යෙ ව සීලෙන සම්පන්නා, පඤ්ඤායුපසමෙ රතා;
ආරකා චිරතා ධීරා, න හොන්ති පරපත්තියා”ති. —

ඉමා තිස්සො අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ බෙලුවන්ති බෙලුවපක්කං. දුද්දුභන්තිති ඵචං සද්දං කුරුමානං. සන්තත්තාති උත්තස්සා. මිගවාහිනීති අනෙකසහස්සඬ්ඛා මිගසෙනා. පදවිඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණපදං, සොතවිඤ්ඤාණකොට්ඨාසං අපාපුණිත්වාති අත්ථො. තෙ හොන්ති පරපත්තියාති තෙ පරසොසානුසාරිනො තමෙව පරසොසඬ්ඛානං පනාදං “පරම”න්ති මඤ්ඤමානා බාලා අන්ධපුප්ප්ජනා විඤ්ඤාණපදස්ස අප්පත්තියා පරපත්තියාව හොන්ති, පරෙසං වචනං සද්දහිත්වා යං වා තං වා කරොන්ති.

සීලෙනාති අරියමග්ගෙන ආගතසීලෙන සමන්තාගතා. පඤ්ඤායුපසමෙ රතාති මග්ගෙනෙව ආගතපඤ්ඤාය කිලෙසුපසමෙ රතා, යථා වා සීලෙන, ඵචං පඤ්ඤායපි සම්පන්නා, කිලෙසුපසමෙ රතාතිපි අත්ථො. ආරකා චිරතා ධීරාති පාපකිරියතො ආරකා චිරතා පණ්ඩිතා. න හොන්තිති තෙ ඵවරුපා සොතාපන්නා පාපතො ඔරතභාවෙන කිලෙසුපසමෙ අභිරතභාවෙන ව එකවාරං මග්ගඤ්ඤාණෙන පටිච්ච්ඨාමිමා අඤ්ඤෙසං කපෙන්නානම්පි න සද්දහන්ති න ගණන්ති. කස්මා? අත්තනො පච්චක්ඛන්තාති. තෙන චුත්තං —

“අස්සද්ධො අකතඤ්ඤ ච, සන්ධිච්ඡෙදො ච යො නරො;
හතාවකාසො චන්තාසො, ස වෙ උත්තමපොරිසො”ති. (ධ. ප. 97);

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා සීහො අභමෙව අහොයි”න්ති.

[323] 3. බ්‍රහ්මදත්තජාතකවණ්ණනා දුද්දුභජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ද්වයං යාවනකොති ඉදං සත්ථා ආලවං නිස්සාය අග්ගාලවෙ වෙනියෙ විහරන්තො කුටිකාරසික්ඛාපදං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු පන හෙට්ඨා මණිකණ්ඩජාතකෙ (ජා. 1.3.7 ආදයො) ආගතමෙව. ඉධ පන සත්ථා “සච්චං කිර තුම්හෙ, හික්ඛෙවෙ, යාවනබහුලා විඤ්ඤත්තිබහුලා විහරං”ති වත්ථා “ආම, හන්තෙ”ති චුත්තෙ තෙ හික්ඛු ගරහිත්වා “හික්ඛෙවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතා පට්ඨස්සරෙන රඤ්ඤා පචාරිතාපි පණ්ණවිජත්තඤ්ච එකපට්ඨිකං උපාහනායුගඤ්ච යාවිතුකාමා හිරොත්තප්පහෙදනහයෙන මහාජනමප්ඤ්ඤා අකටෙත්වා රහො කට්ඨංසු”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ උත්තරපඤ්චාලරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං නිගමගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා අපරහාගෙ තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාඵලෙන යාපෙන්තො වීරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං විවරන්තො උත්තරපඤ්චාලනගරං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛං පරියෙසමානො නගරං පවිසිත්වා රාජද්වාරං සම්පාපුණි. රාජා තස්සාවාරෙ ව විහාරෙ ව පසිදිත්වා මහාතලෙ නිසීදාපෙන්වා රාජාරහං පණිතභොජනං භොජෙන්වා පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා උයානෙයෙව වසාපෙසි. සො නිබ්බං රාජසරෙයෙව භුඤ්ජන්තො වස්සානස්ස අච්චයෙන හිමවන්තමෙව ගන්තුකාමො හුත්වා චින්තෙසි “මය්හං මග්ගං ගච්ජන්තස්ස එකපට්ඨිකා උපාහනා වෙව පණ්ණවිජත්තඤ්ච ලද්ධං වට්ටති, රාජානං යාවස්සාමි”ති. සො එකදිවසං රාජානං උයානං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තං දිස්වා “උපාහනඤ්ච ඡන්තඤ්ච යාවස්සාමි”ති චින්තෙන්වා පුන චින්තෙසි “පරං ‘ඉමං නාම දෙහී’ති යාවන්තො රොදති නාම, පරොපි ‘නත්ථී’ති වදන්තො පටිරොදති නාම, ‘මා බො පන මං රොදන්තං මහාජනො අද්දස, මා රාජාන’න්ති රහො පටිච්ජන්තට්ඨානෙ උහොපි රොදිත්වා තුණ්හි භවිස්සාමා”ති. අථ නං “මහාරාජ, රහො පච්චාසිසාමි”ති ආහ. රාජා තං සුත්වා රාජපුරියෙ අපසක්කි. බොධිසත්තො “සවෙ මයි යාවන්තෙ රාජා න දස්සති, මෙන්ති නො හිප්පස්සති, තස්මා න යාවස්සාමි”ති තං දිවසං නාමං ගහෙතුං අසක්කොන්තො “ගච්ජ, තාව, මහාරාජ, පුනෙකදිවසං ජානිස්සාමි”ති ආහ.

පුනෙකදිවසං රඤ්ඤො උයානං ආගතකාලෙ තට්ඨෙව පුන තට්ඨොති එවං යාවිතුං අසක්කොන්තස්සෙව ද්වාදස සංවච්ජරානි අතික්කන්තානි. තතො රාජා චින්තෙසි “මය්හං අයොයා ‘මහාරාජ, රහො පච්චාසිසාමි’ති වත්ථා පරිසාය අපගතාය කිඤ්චි වත්තුං න විසහති, වත්තුකාමස්සෙවස්ස ද්වාදස වස්සානි අතික්කන්තානි, වීරං බො පනස්ස බ්‍රහ්මචරියං වරන්තස්ස උක්කණ්ඨිත්වා භොගෙ භුඤ්ජිතුකාමො රජ්ජං පච්චාසිසති මඤ්ඤො, රජ්ජස්ස පන නාමං ගහෙතුං අසක්කොන්තො තුණ්හි භොති, අජ්ජ දානිස්සාහං රජ්ජං ආදිං කත්වා යං ඉච්ඡති, තං දස්සාමි”ති. සො උයානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තො බොධිසත්තෙන “රහො පච්චාසිසාමි”ති චුත්තෙ පරිසාය අපගතාය තං කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්තං ආහ “තුම්හෙ ද්වාදස වස්සානි ‘රහො පච්චාසිසාමි’ති වත්ථා රහො ලද්ධාපි කිඤ්චි වත්තුං න සක්කොට්, අහං වො රජ්ජං ආදිං කත්වා සබ්බං පචාරෙමි, නිබ්භයා හුත්වා යං වො රුච්චති, තං යාවටා”ති. “මහාරාජ, යමහං යාවාමි, තං දස්සමි”ති? “දස්සාමි, හන්තෙ”ති. “මහාරාජ, මය්හං මග්ගං ගච්ජන්තස්ස එකපට්ඨිකා උපාහනා ව පණ්ණවිජත්තඤ්ච ලද්ධං වට්ටති”ති. “එත්තකං, හන්තෙ, තුම්හෙ ද්වාදස සංවච්ජරානි යාවිතුං න සක්කොටා”ති. “ආම, මහාරාජා”ති. “කිංකාරණා, හන්තෙ, එවමකත්ථා”ති. “මහාරාජ, ‘ඉමං නාම මෙ දෙහී’ති යාවන්තො රොදති නාම, ‘නත්ථී’ති වදන්තො පටිරොදති නාම. ‘සවෙ ත්ථං මයා යාවිතො න දදෙයාසි, තං නො රොදිතපටිරොදිතං නාම මහාජනො මා පස්සතු’ති එතදත්ථං රහො පච්චාසිසාමි”ති වත්ථා ආදිතො තිස්සො ගාටා අහාසි –

89. “ද්වයං යාවනකො රාජ, බ්‍රහ්මදත්ත නිගච්ඡති;
අලාහං ධනලාහං වා, එවංධම්මා හි යාවනා.
90. “යාවනං රොදනං ආහු, පඤ්චාලානං රටෙසහ;
යො යාවනං පච්චක්ඛාති, තමාහු පටිරොදනං.
91. “මා මද්දසංසු රොදන්තං, පඤ්චාලා සුසමාගතා;
තුචං වා පටිරොදන්තං, තස්මා ඉච්ඡාමහං රහො”ති.

තත්ථ රාජ බ්‍රහ්මදත්තාති ද්විහිපි රාජානං ආලපති. නිගච්ඡති ලහති චින්දති. එවංධම්මානි එවංසභාවා. ආහුති පණ්ඩිතා කටෙත්ති. පඤ්චාලානං රටෙසහාති පඤ්චාලරට්ඨස්ස ඉස්සර රටපවර. යො යාවනං පච්චක්ඛාතිති යො පන යං යාවනකං “නත්ථී”ති පටික්ඛිපති. තමාහුති තං පටික්ඛිපනං “පටිරොදන”න්ති වදන්ති. මා මද්දසංසුති තච රට්ඨවාසිනො පඤ්චාලා සුසමාගතා මං රොදන්තං මා අද්දසංසුති.

රාජා බොධිසත්තස්ස ගාරවලක්ඛණෙ පසිදිත්වා වරං දදමානො චතුත්ථං ගාටමාහ –

92. “දදාමි තෙ බ්‍රාහ්මණ රොහිණිනං, ගවං සහස්සං සහ පුඬ්ගවෙන;
අරියො හි අරියස්ස කථං න දජ්ජා, සුත්වාන ගාටා තච ධම්මයුත්තා”ති.

තත්පර රොහිණිනන්ති රත්තවණ්ණානං. අරියොති ආචාරසම්පන්නො. අරියස්සාති ආචාරසම්පන්නස්ස. කථං න දජ්ජාති කෙන කාරණෙන න දදෙය්‍ය. ධම්මසුත්තාති කාරණසුත්තා.

බොධිසත්තො පන “නාහං, මහාරාජ, වත්ථුකාමෙහි අත්ථිකො, යං අහං යාවාමි, තදෙව මෙ දෙහි”ති එකපටලිකා උපාහනා ව පණ්ණවිජන්තඤ්ච ගභෙන්වා “මහාරාජ, අප්පමත්තො හොහි, දානං දෙහි, සීලං රක්ඛාහි, උපොසථකම්මං කරොහි”ති රාජානං ඔවදිත්වා තස්ස යාවත්තස්සෙව හිමවත්තමෙව ගතො. තත්පර අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[324] 4. වම්මසාටකජාතකවණ්ණනා බ්‍රහ්මදත්තජාතකවණ්ණනා තතියා.

කල්‍යාණරූපො වනයන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වම්මසාටකං නාම පරිබ්බාජකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස කිර වම්මමෙව නිවාසනඤ්ච පාරුපනඤ්ච හොති. සො එකදිවසං පරිබ්බාජකාරාමා නික්ඛමිත්වා සාවත්ථියං භික්ඛාය වරන්තො එළකානං යුජ්ඣන්ති. එළකො තං දිස්වා පහරිතුකාමො ඔසක්කි. පරිබ්බාජකො “එස මය්හං අපවිතිං දස්සෙති”ති න පටික්කමි. එළකො වෙගෙනාගන්ත්වා තං ඌරුමිහි පහරිත්වා පාතෙසි. තස්ස තං අසන්තපග්ගහණකාරණං භික්ඛුසඨසෙ පාකටං අහොසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, වම්මසාටකපරිබ්බාජකො අසන්තපග්ගහණං කත්වා විනාසං පත්තො”ති සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස අසන්තපග්ගහණං කත්වා විනාසං පත්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං වාණිජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො වණිජ්ජං කරොති. තදා එකො වම්මසාටකපරිබ්බාජකො බාරාණසියං භික්ඛාය වරන්තො එළකානං යුජ්ඣන්ති. පත්වා එළකං ඔසක්කන්තං දිස්වා “අපවිතිං මෙ කරොති”ති සඤ්ඤාය අපටික්කමිත්වා “ඉමෙසං එත්තකානං මනුස්සානං අත්තරෙ අයං එකො එළකො අමීහාකං ගුණං ජානාති”ති තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගභෙන්වා ධීතොව පඨමං ගාථමාහ –

93. “කල්‍යාණරූපො වනයං චතුප්පදො, සුභද්දකො වෙව සුපෙසලො ව;
යො බ්‍රාහ්මණං ජාතිමන්තුපපන්නං, අපවායති මෙණ්ඩවරො යසස්සි”ති.

තත්පර කල්‍යාණරූපොති කල්‍යාණජාතිකො. සුපෙසලොති සුට්ඨු පියසිලො. ජාතිමන්තුපපන්නන්ති ජාතියා ව මන්තෙහි ව සම්පන්නං. යසස්සිති වණ්ණහණනමෙතං.

තස්මිං බණෙ ආපණෙ නිසින්නො පණ්ඩිතවාණිජො තං පරිබ්බාජකං නියෙධෙන්තො දුතියං ගාථමාහ –

94. “මා බ්‍රාහ්මණ ඉත්තරදස්සනෙන, විස්සාසමාපජ්ජි චතුප්පදස්ස;
දළ්භප්පහාරං අභිකඬ්ඛමානො, අවසක්කති දස්සති සුප්පහාර”න්ති.

තත්පර ඉත්තරදස්සනෙනාති බණ්ඩකදස්සනෙන.

තස්ස පණ්ඩිතවාණිජස්ස කට්ඨන්තස්සෙව සො මෙණ්ඩකො වෙගෙනාගන්ත්වා ඌරුමිහි පහරිත්වා තං තත්ථෙව වෙදනාප්පත්තං කත්වා පාතෙසි. සො පරිදෙවමානො නිපජ්ජි. සත්ථා තං කාරණං පකාසෙන්තො තතියං ගාථමාහ –

95. “ඌරුට්ඨි හග්ගං වට්ටිතො බාරිභාරො, සබ්බඤ්ච හණ්ඩං බ්‍රාහ්මණස්ස භින්නං;
උහොපි බාහා පග්ගය්හ කන්දති, අතිධාවථ හඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරී”ති.

තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, තස්ස පරිබ්බාජකස්ස ඌරුට්ඨිකං හග්ගං, බාරිභාරො වට්ටිතො පවට්ටිතො, තස්මිං පවට්ටිමානෙ යං තත්පර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උපකරණහණ්ඩං, තම්පි සබ්බං භින්නං, සොපි උහො බාහා උක්ඛිපිත්වා පරිවාරෙන්වා ධීතපරිසං සන්ධාය “අතිධාවථ, හඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරී”ති වදන්තො කන්දති රොදති පරිදෙවතිති.

පරිබ්බාජකො චතුත්ථං ගාථං ආහ –

96. “එවං සො නිහතො සෙති, යො අපුජං පසංසති;
යථාහමජ්ජ පහතො, හතො මෙණ්ඩෙන දුම්මති”ති.

තත්පර අපුජන්ති අපුජනීයං. යථාහමජ්ජාති යථා අහං අප්ජ අසන්තපග්ගහණං කත්වා ධීතො මෙණ්ඩෙන දළ්භප්පහාරෙන පහතො එත්ථෙව මාරිතො . දුම්මතීති දුප්පඤ්ඤො. එවං යො අඤ්ඤොපි අසන්තපග්ගහණං කරිස්සති,

සොපි අභං විය දුක්ඛං අනුභවිස්සතීති සො පරිදෙවන්තො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වම්මසාටකො එතරහි වම්මසාටකො අහොසි, පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[325] 5. ගොධරාජජාතකවණ්ණනා වම්මසාටකජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

සමණං තං මඤ්ඤමානොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. චත්ථු හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව. ඉධාපි භික්ඛු තං භික්ඛුං ආනෙත්වා “අයං, හන්තෙ, භික්ඛු කුහකො”ති සත්ථු දස්සෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුහකොයෙවා”ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගොධයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කායබලෙන සම්පන්නො අරඤ්ඤෙ වසති. එකො දුසිලතාපසොපි තස්ස අවිදුරෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. බොධිසත්තො ගොවරාය වරන්තො තං දිස්වා “සිලවන්තතාපසස්ස පණ්ණසාලා භවිස්සති”ති තත්ථ ගන්ත්වා තං චන්දිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගවිජති. අටෙකදිවසං සො කුටතාපසො උපට්ඨාකකුලෙ සම්පාදිතං මධුරමංසං ලභිත්වා “කිං මංසං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “ගොධමංස”න්ති සුත්වා රසතණ්භාය අභිභූතො “මය්හං අස්සමපදං නිබද්ධං ආගවිජමානං ගොධං මාරෙත්වා යථාරූපි පචිත්වා බාදිස්සාමි”ති සප්පිදධිකටුකභණ්ඩාදිනි ගහෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මුග්ගරං ගහෙත්වා කාසාවෙන පටිච්ඡාදෙත්වා බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්නො පණ්ණසාලද්වාරෙ උපසන්තුපසන්තො විය නිසිදි.

සො ආගන්ත්වා තං පදුට්ඨිත්ථියං දිස්වා “ඉමිනා අම්භාකං සජාතිකමංසං බාදිතං භවිස්සති, පරිග්ගණ්භිස්සාමි න”න්ති අධොවාතෙ යත්වා සරිරගන්ධං ඝායිත්වා සජාතිමංසස්ස බාදිතභාවං ඤත්වා තාපසං අනුපගම්ම පටික්කම්ත්වා වරි. තාපසොපි තස්ස අනාගමනභාවං ඤත්වා මුග්ගරං බිපි, මුග්ගරො සරිරෙ අපතිත්වා නඩගුට්ඨකොටිං පාපුණි. තාපසො “ගවිජ වීරද්ධොස්මි”ති ආහ. බොධිසත්තො “මං තාව වීරද්ධොසි, චත්තාරො පන අපායෙ න වීරද්ධොසි”ති චත්ථා පලායිත්වා වඩ්ඤ්ඤානකොටියං යීතං වම්මිකං පටිසිත්වා අඤ්ඤාන ඡිද්දෙන සිසං නිහරිත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

97. “සමණං තං මඤ්ඤමානො, උපගවිජිමසඤ්ඤතං;
සො මං දණ්ඩෙන පාහාසි, යථා අස්සමණො තථා.

98. “කිං තෙ ජට්ඨාහි දුම්මෙධ, කිං තෙ අජිනසාටියා;
අබ්භන්තරං තෙ ගහනං, බාහිරං පරිමජ්ජසි”ති.

තත්ථ අසඤ්ඤානන්ති අභං කායාදිහි අසඤ්ඤානං අස්සමණමෙව සමානං තං “සමණො එසො”ති සම්මතපාපතාය සමණං මඤ්ඤමානො උපගවිජිං. පාහාසිති පහරි. අජිනසාටියාති එකංසං කත්වා පාරුතෙන අජිනවම්මෙන තුය්හං කො අත්ථො. අබ්භන්තරං තෙ ගහනන්ති තව සරිරබ්භන්තරං විසජුරා විය අලාබ්‍හ, ගුට්ඨරො විය ආවාටො, ආසිට්ඨසජුරො විය වම්මිකො කිලෙසගහනං. බාහිරන්ති කෙවලං බහිසරිරං පරිමජ්ජසි, තං අන්තොඵරුසතාය බහිමට්ඨතාය හත්ථිලණ්ඩං විය අස්සලණ්ඩං විය ව හොතීති.

තං සුත්වා තාපසො තතියං ගාථමාහ –

99. “එහි ගොධ නිවත්තස්සු, භුඤ්ජ සාලිනමොදනං;
තෙලං ලොණඤ්ඤං මෙ අත්ථි, පහුතං මය්හ පිප්ඵලි”ති.

තත්ථ පහුතං මය්හ පිප්ඵලිති න කෙවලං සාලිනමොදනං තෙලලොණමෙව,
හිඩ්ගුජීරකසිඬ්ඨිවෙරලසුණමරිවපිප්ඵලිප්පහෙදං කටුකභණ්ඩමපි මය්හං බහු අත්ථි, තෙනාහිසඬ්ඨිතං සාලිනමොදනං භුඤ්ජාහිති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

100. “එස හියොයා පචෙක්ඛාමි, වම්මිකං සතපොරිසං;
තෙලං ලොණඤ්ඤං කිත්තෙසි, අහිතං මය්හ පිප්ඵලි”ති.

තත්ථ පචෙක්ඛාමිති පටිසිස්සාමි. අහිතන්ති යං එතං තව කටුකභණ්ඩසඬ්ඨිතං පිප්ඵලි, එතං මය්හං අහිතං අසප්පායන්ති.

එවඤ්ඤං පන චත්ථා “අරෙ, කුට්ඨල, සවෙ ඉධ වසිස්සසි, ගොවරගාමෙ මනුස්සෙහෙව තං ‘අයං වොරො’ති ගාභාපෙත්වා විප්පකාරං පාපෙස්සාමි, සිසං පලායස්සු”ති සන්තප්පෙසි. කුට්ඨලො තතො පලායි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කුටජට්ඨො අයං කුහකභික්ඛු අහොසි, ගොධරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[326] 6. කක්කාරුජාතකවණ්ණනා ගොධරාජජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

කායෙන යො නාවහරෙති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්ස හි සඬ්ඝං භින්දිත්වා ගතස්ස අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං පරිසාය පක්කන්තාය උණ්භං ලොභිතං මුඛතො උග්ගඤ්ජි. අථ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා සඬ්ඝං භින්දිත්වා ඉදානි ගිලානො හුත්වා මහාදුක්ඛං අනුභොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මුසාවාදියෙව, න වෙස ඉදානෙව මුසාවාදං කත්වා මහාදුක්ඛං අනුභොති, පුබ්බෙපි අනුභොසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො නාවතිංසභවනෙ අඤ්ඤතරො දෙවපුත්තො අහොසි. තෙන බො පන සමයෙන බාරාණසියං මහාඋස්සවො අහොසි. බහු නාගා ව සුපණ්ණා ව භූමට්ඨකා ව දෙවා ආගන්ත්වා උස්සවං ඔලොකයිංසු. තාවතිංසභවනතොපි වත්තාරො දෙවපුත්තා කක්කාරුති නාම දිබ්බපුප්ථානි තෙහි කතවුම්ඛකං පිළන්ධිත්වා උස්සවදස්සනං ආගමීංසු. ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිනගරං තෙසං පුප්ථානං ගන්ධෙන එකගන්ධං අහොසි. මනුස්සා “ඉමානි පුප්ථානි කෙන පිළන්ධිතානි”ති උපධාරෙන්තා විවරන්ති. තෙ දෙවපුත්තා “අම්භෙ එතෙ උපධාරෙන්ති”ති ඤත්වා රාජඨගණෙ උප්පතිත්වා මහත්තෙන දෙවානුභාවෙන ආකාසෙ අට්ඨංසු. මහාජනො සන්නිපති, රාජාපි සද්ධිං උපරාජාදිහි අගමාසි. අථ නෙ “කතරදෙවලොකතො, සාමී, ආගච්ඡථා”ති පුච්ඡිංසු. “තාවතිංසදෙවලොකතො ආගච්ඡාමා”ති. “කෙන කම්මෙන ආගතත්ථා”ති. “උස්සවදස්සනත්ථායා”ති. “කිංපුප්ථානි නාමෙතානි”ති? “දිබ්බකක්කාරුපුප්ථානි නාමා”ති. “සාමී, තුම්භෙ දෙවලොකෙ අඤ්ඤානි පිළන්ධෙය්‍යාථ, ඉමානි අම්භාකං දෙථා”ති. දෙවපුත්තා “දිබ්බකක්කාරුපුප්ථානි මහානුභාවානි දෙවානඤ්ඤෙව අනුච්ඡවිකානි, මනුස්සලොකෙ ලාමකානං දුප්පඤ්ඤානං භීනාධිමුත්තිකානං දුස්සීලානං නානුච්ඡවිකානි. යෙ පන මනුස්සා ඉමෙහි ව ඉමෙහි ව ගුණෙහි සමන්නාගතා, තෙසං එතානි අනුච්ඡවිකානි”ති ආහංසු.

එවඤ්ච පන වත්වා තෙසු ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො පඨමං ගාථමාහ –

101. “කායෙන යො නාවහරෙ, වාචාය න මුසා භණ්‍ය;
යසො ලද්ධා න මජ්ජෙය්‍ය, ස වෙ කක්කාරුමරහති”ති.

තස්සත්ථො – යො කායෙන පරස්ස සන්නකං තිණසලාකම්පි නාවහරති, වාචාය ජීවිතං පරිච්චජමානොපි මුසාවාදං න භණ්‍යති. දෙසනාසිසමෙවෙනං, කායද්වාරවිද්වාරමනොද්වාරෙහි පන යො දසපි අකුසලකම්මපටෙ න කරොතිති අයමෙන්ථ අධිප්පායො. යසො ලද්ධාති ඉස්සරියඤ්ච ලභිත්වා යො ඉස්සරියමදමන්තො සතිං විස්සජ්ජෙත්වා පාපකම්මං න කරොති, ස වෙ එවරුපො ඉමෙහි ගුණෙහි යුත්තො පුග්ගලො ඉමං දිබ්බපුප්ථං අරහති. තස්මා යො ඉමෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතො, සො ඉමානි පුප්ථානි යාවිතුං අරහති, තස්ස දස්සාමිති.

තං සුත්ථා පුරොහිතො විත්තෙයි “මය්‍යං ඉමෙසු ගුණෙසු එකොපි නත්ථී, මුසාවාදං පන වත්වා එතානි පුප්ථානි ගහෙන්වා පිළන්ධිස්සාමි, එවං මං මහාජනො ‘ගුණසම්පන්නො අය’න්ති ජානිස්සති”ති. සො “අහං එතෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතො”ති වත්වා තානි පුප්ථානි ආහරාපෙත්වා පිළන්ධිත්වා දුතියං දෙවපුත්තං යාවි. සො දුතියං ගාථමාහ –

102. “ධම්මෙන විත්තමෙසෙය්‍ය, න නිකත්‍යා ධනං හරෙ;
භොගෙ ලද්ධා න මජ්ජෙය්‍ය, ස වෙ කක්කාරුමරහති”ති.

තස්සත්ථො – ධම්මෙන පරිසුද්ධාජීවෙන සුවණ්ණරජතාදිවිත්තං පරියෙසෙය්‍ය. න නිකත්‍යාති න වඤ්චනාය ධනං හරෙය්‍ය, වත්ථාහරණාදිකෙ භොගෙ ලභිත්වා පමාදං නාපජ්ජෙය්‍ය, එවරුපො ඉමානි පුප්ථානි අරහතිති.

පුරොහිතො “අහං එතෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතො”ති වත්වා තානි ආහරාපෙත්වා පිළන්ධිත්වා තතියං දෙවපුත්තං යාවි. සො තතියං ගාථමාහ –

103. “යස්ස විත්තං අභාලිද්දං, සද්ධා ව අවිරාගිනී;
එකො සාදුං න භුඤ්ජෙය්‍ය, ස වෙ කක්කාරුමරහති”ති.

තස්සත්ථො – යස්ස පුග්ගලස්ස විත්තං අභාලිද්දං හලිද්දිරාගො විය බිජ්ජං න විරජ්ජති, ටීරමෙව භොති. සද්ධා ව අවිරාගිනීති කම්මං වා විපාකං වා ඔකප්පනියස්ස වා පුග්ගලස්ස වචනං සද්දහිත්වා අප්පමත්තකෙනෙව න විරජ්ජති න හිජ්ජති. යො යාවකෙ වා අඤ්ඤෙ වා සංවිභාගාරහෙ පුග්ගලෙ බහි කත්වා එකකොව සාදුරසභොජනං න භුඤ්ජති, නෙසං සංවිහජිත්වා භුඤ්ජති, සො ඉමානි පුප්ථානි අරහතිති.

පුරොහිතො “අහං එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො”ති වත්වා තානි පුප්ඵානි ආහරාපෙන්වා පිළන්ධිත්වා වතුත්ථං දෙවපුත්තං යාචි. සො වතුත්ථං ගාථමාහ –

104. “සම්මුඛා වා තිරොක්ඛා වා, යො සන්නෙ න පරිභාසති;
යථාචාදී තථාකාරී, ස වෙ කක්කාරුමරහති”ති.

තස්සත්ථො – යො පුග්ගලො සම්මුඛා වා පරම්මුඛා වා සීලාදිගුණයුත්තෙ සන්නෙ උත්තමපණ්ඩිතපුරිසෙ න අක්කොසති න පරිභාසති, යං වාචාය වදති, තදෙව කායෙන කරොති, සො ඉමානි පුප්ඵානි අරහතිති.

පුරොහිතො “අහං එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො”ති වත්වා තානිපි ආහරාපෙන්වා පිළන්ධි. වත්තාරො දෙවපුත්තා වත්තාරි පුප්ඵමුඛිකානි පුරොහිතස්ස දත්වා දෙවලොකමෙව ගතා. තෙසං ගතකාලෙ පුරොහිතස්ස සීසෙ මහති වෙදනා උප්පජ්ජි, තිබ්බසිඛරෙන නිම්මජ්ජිතං විය ව අයපට්ටෙන පිළිතං විය ව සීසං අහොසි. සො වෙදනාප්පත්තො අපරාපරං පරිවත්තමානො මහාසද්දෙන චිරචි, “කිමෙත”න්ති ව චුත්තෙ “අහං මමඛනන්තරෙ අවිජ්ජමානෙයෙව ගුණෙ ‘අත්ථි’ති මුසාවාදං කත්වා තෙ දෙවපුත්තෙ ඉමානි පුප්ඵානි යාචිං, හරට්ඨොති මම සීසතො”ති ආහ. තානි හරන්තාපි හරිතුං නාසක්ඛිංසු, අයපට්ටෙන ඛද්ධානි විය අහෙසුං. අථ නං උක්ඛිපිත්වා ගෙහං නයිංසු. තත්ථ තස්ස චිරවත්තස්ස සත්ත දිවසා චිතිවත්තා.

රාජා අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “දුස්සීලබ්බාහමණො මරිස්සති, කිං කරොමා”ති ආහ. “දෙව, පුත උස්සවං කාරෙම, දෙවපුත්තා පුත ආගච්ඡිස්සන්ති”ති. රාජා පුත උස්සවං කාරෙසි. දෙවපුත්තා පුත ආගන්ත්වා සකලනගරං පුප්ඵගන්ධෙන එකගන්ධං කත්වා තට්ඨ රාජඨගණෙ අට්ඨංසු, මහාජනො සන්නිපතිත්වා දුස්සීලබ්බාහමණං ආනෙත්වා තෙසං පුරතො උත්තානං නිපජ්ජාපෙසි. සො “ජීවිතං මෙ දෙට්, සාමී”ති දෙවපුත්තෙ යාචි. දෙවපුත්තා “තුය්හං දුස්සීලස්ස පාපධම්මස්ස අනනුවිජ්ජිකානෙවෙනානි පුප්ඵානි, ත්වං පන ‘අමිහෙ වඤ්චෙස්සාමී’ති සඤ්ඤී අහොසි, අත්තනො මුසාවාදථලං ලද්ධ”න්ති මහාජනමජ්ඣෙ දුස්සීලබ්බාහමණං ගරහිත්වා සීසතො පුප්ඵමුඛිකං අපනෙත්වා මහාජනස්ස ඔවාදං දත්වා සකට්ඨානමෙව අගමංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො දෙවදත්තො අහොසි, තෙසු දෙවපුත්තෙසු එකො කස්සපො, එකො මොග්ගල්ලානො, එකො සාරිපුත්තො, ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[327] 7. කාකවතීජාතකවණ්ණනා කක්කාරුජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

වාතී වායං තතො ගන්ධොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරඛ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති ප්‍රච්ඡි. “සච්චං, හන්තෙ”ති. “කස්මා උක්කණ්ඨිතොසි”ති? “කිලෙසවසෙන, හන්තෙ”ති. “භික්ඛු මාතුගාමො නාම අරක්ඛියො, න සක්කා රක්ඛිතුං, පොරාණකපණ්ඩිතා පන මාතුගාමං මහාසමුද්දමජ්ඣෙ සිම්බලිරුක්ඛවීමානෙ වසාපෙන්තාපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මි. නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අච්චයෙන රජ්ජං කාරෙසි. කාකවතී නාමස්ස අග්ගමහෙසී අහොසි අභිරුපා දෙවච්ඡරා විය. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පන අතීතවත්ථු කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආචි භවිස්සති. තදා පනෙකො සුපණ්ණරාජා මනුස්සවෙසෙන ආගන්ත්වා රඤ්ඤා සහ ජුතං කීළන්තො කාකවතියා අග්ගමහෙසියා පටිඛද්ධවිත්තො තං ආදාය සුපණ්ණභවනං නෙත්වා තාය සද්ධිං අභිරමී. රාජා දෙචිං අපස්සන්තො නටකුචෙරං නාම ගන්ධබ්බං “ත්වං විචිනාහි න”න්ති ආහ. සො තං සුපණ්ණරාජානං පරිග්ගහෙත්වා එකස්මිං සරෙ ඵරකවනෙ නිපජ්ජිත්වා තතො සුපණ්ණස්ස ගමනකාලෙ පත්තන්තරෙ නිසීදිත්වා සුපණ්ණභවනං පත්වා පත්තන්තරතො නික්ඛම්ත්වා තාය සද්ධිං කිලෙසසංසග්ගං කත්වා පුත තස්සෙව පත්තන්තරෙ නිසින්නො ආගන්ත්වා සුපණ්ණස්ස රඤ්ඤා සද්ධිං ජුතකීළනකාලෙ අත්තනො විණං ගහෙත්වා ජුතමණ්ඩලං ගන්ත්වා රඤ්ඤො සන්නිකෙ ධිතො ගීතවසෙන පඨමං ගාථමාහ –

105. “වාතී වායං තතො ගන්ධො, යත්ථ මෙ වසති පියා;
දුරෙ ඉතො හි කාකවතී, යත්ථ මෙ නිරතො මනො”ති.

තත්ථ ගන්ධොති තස්සා දිබ්බගන්ධවිලිත්තාය සරිරගන්ධො. යත්ථ මෙනි යත්ථ සුපණ්ණභවනෙ මම පියා වසති, තතො ඉමිනා සද්ධිං කතකායසංසග්ගාය තස්සා ඉමස්ස කායෙන සද්ධිං ආගතො ගන්ධො වායතීති අධිජ්ජායො. දුරෙ ඉතොති ඉමමිහා යානා දුරෙ. හි-කාරො නිපාතමත්තො. කාකවතීති කාකවතී දෙචි. යත්ථ මෙනි යස්සා උපරි මම මනො නිරතො.

තං සුත්වා සුපණ්ණො දුතියං ගාථමාහ –

106. “කථං සමුද්දමතරි, කථං අතරි කෙපුකං;
කථං සත්ත සමුද්දානි, කථං සිම්බලිමාරුහි”ති.

තස්සත්ථො – ත්වං ඉමං ජම්බුදීපසමුද්දං තස්ස පරතො කෙපුකං නාම නදිං පබ්බතන්තරෙසු ධීතානි සත්ත සමුද්දානි ච කථං අතරි, කෙනුපායෙන තිණ්ණො සත්ත සමුද්දානි අතික්කමිත්වා ධීතං අමිභාකං භවනං සිම්බලිමාරුහි කථං ආරුහිති.

තං සුත්වා නටකුචෙරො තතියං ගාථමාහ –

107. “තයා සමුද්දමතරිං, තයා අතරි කෙපුකං;
තයා සත්ත සමුද්දානි, තයා සිම්බලිමාරුහි”න්ති.

තත්ථ තයාති තයා කරණභූතෙන තච පත්තන්තරෙ නිසින්තො අහං සබ්බමෙතං අකාසින්ති අත්ථො.

තතො සුපණ්ණරාජා චතුත්ථං ගාථමාහ –

108. “ධිරත්ථු මං මහාකායං, ධිරත්ථු මං අවෙනනං;
යත්ථ ජායායහං ජාරං, ආචහාමි චහාමි චා”ති.

තත්ථ ධිරත්ථු මන්ති අත්තානං ගරහන්තො ආහ. අවෙනනන්ති මහාසරිරතාය ලහුභාවගරුභාවස්ස අජානනාය අවෙනනං. යත්ථාති යස්මා. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා අහං අත්තතො ජායාය ජාරං ඉමං ගන්ධබ්බං පත්තන්තරෙ නිසින්තං ආනෙන්තො ආචහාමි නෙන්තො ච චහාමි, තස්මා ධිරත්ථු මන්ති. සො තං ආනෙන්වා බාරාණසිරඤ්ඤා දත්වා පුත නගරං නාගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා නටකුචෙරො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, රාජා පන අහමෙව අහොසින්ති.

[328] 8. අනනුසොචියජාතකවණ්ණනා කාකචතිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

බහුනං විජ්ජති හොතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං මතහරියං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර හරියාය මතාය න න්භායි න පිටි න ලිම්පි න භුඤ්ජී, න කම්මන්තෙ පයොජෙසි, අඤ්ඤදත්ථු සොකාභිභූතො ආලාභනං ගන්ත්වා පරිදෙවමානො විවරි. අබ්භන්තරෙ පනස්ස කුටෙ පදීපො විය සොතාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයො ජලති. සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා “ඉමස්ස මං යපෙන්වා අඤ්ඤො කොචි සොකං නීහරිත්වා සොතාපත්තිමග්ගස්ස දායකො නත්ථී, භවිස්සාමිස්ස අවස්සයො”ති පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො පච්ඡාසමණං ආදාය තස්ස ගෙහද්වාරං ගන්ත්වා කුටුම්භිකෙන සුතාගමනො කතපච්චුග්ගමනාදිසක්කාරො පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො කුටුම්භිකං ආගන්ත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තං “කිං, උපාසක, චිත්තෙසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ, හරියා මෙ කාලකතා, තමහං අනුසොචන්තො චිත්තෙමි”ති චුත්තෙ “උපාසක, භිජ්ජනධම්මං නාම භිජ්ජති, තස්මිං භින්නෙ න යුත්තං චිත්තෙතො, පොරාණකපණ්ඩිතාපි හරියාය මතාය ‘භිජ්ජනධම්මං භිජ්ජති’ති න චිත්තයිංසු”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි. අතීතචත්ථු දසකනිපාතෙ චූළබොධිජාතකෙ (ජා. 1.10.49 ආදයො) ආචි භවිස්සති, අයං පනෙන්ථ සඬබ්බෙපො.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්ණිත්වා මාතාපිතුනං සන්තිකං අගමාසි. ඉමස්මිං ජාතකෙ බොධිසත්තො කොමාරබ්‍රහ්මචාරී අහොසි. අප්පස් මාතාපිතරො “තච දාරිකපරියෙසනං කරොමා”ති ආරොචයිංසු. බොධිසත්තො “න මය්හං සරාවාසෙනත්ථො, අහං තුම්භාකං අච්චයෙන පබ්බජිස්සාමි”ති චත්වා තෙහි පුනප්පුනං යාවිතො එකං කඤ්චනරූපකං කාරෙන්වා “ඵචරූපං කුමාරිකං ලභමානො ගණ්ණිස්සාමි”ති ආහ. තස්ස මාතාපිතරො තං කඤ්චනරූපකං පටිච්ඡන්තයානෙ ආරොපෙන්වා “ගච්ඡ ජම්බුදීපතලං විවරන්තා යත්ථ ඵචරූපං බ්‍රාහ්මණකුමාරිකං පස්සථ, තත්ථ ඉමං කඤ්චනරූපකං දත්වා තං ආනෙථා”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන මනුස්සෙ පෙසෙසුං.

තස්මිං පන කාලෙ එකො පුඤ්ඤවා සත්තො බ්‍රහ්මලොකතො චචිත්වා කාසිරට්ඨෙයෙව නිගමගාමෙ අසිතිකොට්ඨිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ කුමාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, “සම්මිල්ලභාසිනී”තිස්සා නාමං අකංසු. සා සොළසවස්සකාලෙ අභිරූපා අහොසි පාසාදිකා දෙවච්ඡරප්පටිභාගා සබ්බඬ්ගසම්පන්නා. තස්සාපි කිලෙසවසෙන චිත්තං නාම න උප්පන්නපුබ්බං, අච්චන්තබ්‍රහ්මචාරිනී අහොසි. කඤ්චනරූපකං ආදාය විවරන්තා මනුස්සා තං ගාමං පාපුණ්ණං. තත්ථ මනුස්සා තං දිස්වා “අසුකබ්‍රාහ්මණස්ස ධීතා සම්මිල්ලභාසිනී කිංකාරණා ඉධ ධීතා”ති ආහංසු. මනුස්සා තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණකුලං ගන්ත්වා සම්මිල්ලභාසිනී වාරෙසුං. සා “අහං තුම්භාකං අච්චයෙන පබ්බජිස්සාමි, න මෙ සරාවාසෙනත්ථො”ති මාතාපිතුනං සාසනං පෙසෙසි. තෙ “කිං කරොසි කුමාරිකෙ”ති චත්වා කඤ්චනරූපකං

ගහෙත්වා තං මහත්තෙන පරිවාරෙන පෙසයිංසු. බොධිසත්තස්ස ච සම්මිල්ලභාසිනියා ච උභින්නම්පි අනිච්ඡන්තානඤ්ඤෙව මඩ්ගලං කරිංසු. තෙ එකගබ්භෙ වසමානා එකස්මිං සයනෙ සයන්තාපි න අඤ්ඤමඤ්ඤං කිලෙසවසෙන ඔලොකයිංසු, ද්වෙ භික්ඛු ද්වෙ බ්‍රාහ්මානො විය ච එකස්මිං යානෙ වසිංසු.

අපරභාගෙ බොධිසත්තස්ස මාතෘපිතරො කාලමකංසු. සො තෙසං සරිරකිව්චං කත්වා සම්මිල්ලභාසිනිං පක්කොසාපෙත්වා “භද්දෙ, මම කුලසත්තකා අසීතිකොටියො, තව කුලසත්තකා අසීතිකොටියොති ඉමං එත්තකං ධනං ගහෙත්වා ඉමං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහි, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. “අයාපුත්ත, තයි පබ්බජන්තෙ අහම්පි පබ්බජිස්සාමි, න සක්කොමි තං ජහිතු”න්ති. “තෙන හි එහි”ති සබ්බං ධනං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා බෙළපිණ්ඩං විය සම්පත්තිං පහාය හිමවන්තං පටිසිත්වා උභොපි තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වනමුලඵලාභාරා තත්ථ චිරං වසිත්වා ලොභමිඛිලසෙවනත්ථාය හිමවන්තා ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිංසු.

තෙසං තත්ථ වසන්තානං සුබ්‍රමාලාය පරිබ්බාජිකාය නිරොජං මිස්සකහත්තං පරිභුඤ්ජන්තියා ලොහිතපක්ඛන්දිකාබාධො උජ්ජජි. සා සජ්ජායභෙසජ්ජං අලභමානා දුබ්බලා අභොසි. බොධිසත්තො භික්ඛාචාරවෙලාය තං පරිග්ගහෙත්වා නගරද්වාරං නෙත්වා එකිස්සා සාලාය ඵලකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සයං භික්ඛාය පාවිසි. සා තස්මිං අනික්ඛන්තෙයෙව කාලමකාසි. මහාජනො පරිබ්බාජිකාය රූපසම්පත්තිං දිස්වා පරිවාරෙත්වා රොදති පරිදෙවති. බොධිසත්තො භික්ඛං වරිත්වා ආගතො තස්සා මතභාවං ඤත්වා “භිජ්ජනධම්මං භිජ්ජති, සබ්බෙ සඩ්ධාරා අනිච්චා ඵවංගතිකායෙවා”ති වත්වා තාය නිපන්තඵලකෙයෙව නිසිදිත්වා මිස්සකභොජනං භුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙසි. පරිවාරෙත්වා ධීතමහාජනො “අයං තෙ, හන්තෙ, පරිබ්බාජිකා කිං භොති”ති පුච්ඡි. “ගිහිකාලෙ මෙ පාදපරිවාරිකා අභොසි”ති. “හන්තෙ, මයං තාව න සණ්ඨාම රොදාමු පරිදෙවාම, තුම්භෙ කස්මා න රොදාමු”ති? බොධිසත්තො “ජීවමානා තාව එසා මම කිඤ්චි භොති, ඉදානි පරලොකසමඬ්ඛිතාය න කිඤ්චි භොති, මරණවසං ගතා, අහං කිස්ස රොදාමි”ති මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

109. “බහුනං විජ්ජති භොති, තෙහි මෙ කිං භවිස්සති;
තස්මා එතං න සොවාමි, පියං සම්මිල්ලභාසිනිං.
110. “තං තං වෙ අනුසොවෙය්‍ය, යං යං තස්ස න විජ්ජති;
අත්තානමනුසොවෙය්‍ය, සදා මච්චුවසං පතං.
111. “න භෙව ධීතං නාසීනං, න සයානං න පද්ධගුං;
යාව බ්‍යාති නිමිසති, තත්‍රාපි රසති වයො.
112. “තත්ථත්තති වතජ්ජද්ධෙ, විනාභාවෙ අසංසයෙ;
භූතං සෙසං දයිතබ්බං, චිතං අනනුසොචිය”න්ති.

තත්ථ බහුනං විජ්ජති භොතිති අයං භොති අම්භෙ ඡඩ්ඛෙත්වා ඉදානි අඤ්ඤෙසං බහුනං මතකසත්තානං අන්තරෙ විජ්ජති අත්ථි උපලබ්භති. තෙහි මෙ කිං භවිස්සතිති තෙහි මතකසත්තෙහි සද්ධිං වත්තමානා ඉදානෙවෙසා මය්භං කිං භවිස්සති, තෙහි වා මතකසත්තෙහි අතිරෙකසම්බන්ධවසෙනෙසා මය්භං කිං භවිස්සති, කා නාම භවිස්සති, කිං හරියා, උදාහු භගිනිති? “තෙහි මෙක”න්තිපි පාඨො, තෙහි මතකෙහි සද්ධිං ඉදම්පි මෙ කළෙවරං එකං භවිස්සතිති අත්ථො. තස්මාති යස්මා එසා මතකෙසු සඩ්ධං ගතා, මය්භං සා න කිඤ්චි භොති, තස්මා එතං න සොවාමි.

යං යං තස්සාති යං යං තස්ස අනුසොවනකස්ස සත්තස්ස න විජ්ජති නත්ථි, මතං නිරුද්ධං, තං තං සවෙ අනුසොවෙය්‍යාති අත්ථො. “යස්සා”තිපි පාඨො, යං යං යස්ස න විජ්ජති, තං තං සො අනුසොවෙය්‍යාති අත්ථො. මච්චුවසං පතන්ති ඵවං සන්තෙ නිච්චං මච්චුවසං පතන්තං ගච්ඡන්තං අත්තානමෙව අනුසොවෙය්‍ය, තෙනස්ස අසොවනකාලොයෙව න භවෙය්‍යාති අත්ථො.

තතියගාථාය න භෙව ධීතං නාසීනං, න සයානං න පද්ධගුන්ති කඤ්චි සත්තං ආයුසඩ්ධාරො අනුගච්ඡන්ති පාඨසෙසො. තත්ථ පද්ධගුන්ති පරිවත්තෙත්වා වරමානං. ඉදං චුත්තං භොති – ඉමෙ සත්තා වතුසුපි ඉරියාපටෙසු පමත්තා විහරන්ති, ආයුසඩ්ධාරා පත රත්තිඤ්ච දිවා ව සබ්බිරියාපටෙසු අප්පමත්තා අත්තතො බයගමනකම්මමෙව කරොන්තිති. යාව බ්‍යාතිති යාව උම්මිසති. අයඤ්චි තස්මිං කාලෙ වොභාරො. ඉදං චුත්තං භොති – යාව උම්මිසති ව නිමිසති ව, තත්‍රාපි ඵවං අප්පමත්තකෙ කාලෙ ඉමෙසං සත්තානං රසති වයො, තිසු වයෙසු සො සො වයො භායතෙව න වඩ්ඪන්ති.

තත්ථත්තති වතජ්ජද්ධෙති තත්ථ වත අත්තති පද්ධෙ. ඉදං චුත්තං භොති තස්මිං වත ඵවං රසමානෙ වයෙ අයං “අත්තා”ති සඩ්ධායං ගතො අත්තභාවො පද්ධො භොති, වයෙන අඩ්ඪෙයො උපඩ්ඪෙයො අපරිපුණ්ණොව භොති. ඵවං තත්ථ ඉමස්මිං අත්තති පද්ධෙ යො වෙස තත්ථ තත්ථ නිබ්බන්තානං සත්තානං විනාභාවො අසංසයො, තස්මිං විනාභාවෙපි අසංසයෙ නිස්සංසයෙ යං භූතං සෙසං අමතං ජීවමානං, තං ජීවමානමෙව දයිතබ්බං පියායිතබ්බං මෙත්තායිතබ්බං, “අයං සත්තො අරොගො භොතු අබ්‍යාපජ්ජො”ති ඵවං තස්මිං මෙත්තාභාවනා කාතබ්බා. යං පනෙතං චිතං විගතං මතං, තං අනනුසොචියං න අනුසොචිතබ්බන්ති.

එවං මහාසත්තො චතුභි ගාථාහි අනිච්චාකාරං දීපෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො පරිබ්බාජිකාය සරිරකිච්චං අකාසි. බොධිසත්තො හිමවන්තමෙව පටිසිත්වා ඤානාභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා සම්මිල්ලහාසිනී රාහුලමානා අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[329] 9. කාළබාහුජාතකවණ්ණනා අනුසෞචියජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යං අන්තපානස්සාති ඉදං සත්ථා වෙඵ්චනෙ විහරන්තො හතලාහසක්කාරං දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙවදත්තෙන හි තථාගතෙ අට්ඨානකොපං බන්ධිත්වා ධනුග්ගහෙසු පයොජිතෙසු නාළාගිරිවිස්සජ්ජනෙන තස්ස දොසො පාකටො ජාතො. අට්ඨස්ස පට්ඨපිතානි ධුවහත්තාදීනි මනුස්සස්සා න කරිංසු, රාජාපි නං න ඔලොකෙසි. සො හතලාහසක්කාරො කුලෙසු විඤ්ඤාපෙන්වා භුඤ්ජන්තො විචරි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො ‘ලාහසක්කාරං උප්පාදෙස්සාමි’ති උප්පන්නම්පි ථීරං කාතුං නාසක්ඛි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස හතලාහසක්කාරො අහොසි”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං ධනඤ්ජයෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො රාධො නාම සුකො අහොසි මහාසරිරො පරිපුණ්ණගන්තො, කනිට්ඨො පනස්ස පොට්ඨපාදො නාම. එකො ලුද්දකො තෙ ද්වෙපි ජනෙ බන්ධිත්වා නෙන්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අදාසි. රාජා උභොපි තෙ සුවණ්ණපඤ්ජරෙ පක්ඛිපිත්වා සුවණ්ණතට්ටකෙන මධුලාපෙ බාදාපෙන්තො සක්ඛරොදකං පායෙන්තො පටිජග්ගි. සක්කාරො ච මහා අහොසි, ලාහග්ගයසග්ගජ්ජන්තා අහෙසුං. අට්ඨෙකො වනවරකො කාළබාහුං නාමෙකං මහාකාළමක්කටං ආනෙන්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අදාසි. තස්ස පච්ඡා ආගන්ත්වා මහන්තරො ලාහසක්කාරො අහොසි, සුකානං පරිභාසි. බොධිසත්තො තාදිලක්ඛණයොගතො න කිඤ්චි ආහ, කනිට්ඨො පනස්ස තාදිලක්ඛණාභාවා නං මක්කටස්ස සක්කාරං අසහන්තො “භාතික, පුබ්බෙ ඉමස්මිං රාජකුලෙ සාධුරසබාදනීයාදීනි අමිභාකමෙව දෙන්ති, ඉදානි පන මයං න ලභාම, කාළබාහුමක්කටස්සෙව දෙන්ති. මයං ධනඤ්ජයරඤ්ඤො සන්නිකා ලාහසක්කාරං අලහන්තා ඉමස්මිං යානෙ කිං කරිස්සාම, එහි අරඤ්ඤමෙව ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පට්ඨමං ගාථමාහ –

113. “යං අන්තපානස්ස පුරෙ ලභාම, තං දානි සාබ්බිගමෙව ගච්ඡති;
ගච්ඡාම දානි වනමෙව රාධ, අසක්කතා වස්ම ධනඤ්ජයායා”ති.

තත්ථ යං අන්තපානස්සාති යං අන්තපානං අස්ස රඤ්ඤො සන්නිකා. උපයොගත්ථෙ වා සාම්ච්චනං. ධනඤ්ජයායාති කරණත්ථෙ සම්පදානවචනං, ධනඤ්ජයෙන. අසක්කතා වස්මාති අන්තපානං න ලභාම, ඉමිනා ච න සක්කතම්භාති අත්ථො.

තං සුත්ථා රාධො දුතියං ගාථමාහ –

114. “ලාහො අලාහො යසො අයසො ච, නින්දා පසංසා ච සුඛඤ්ච දුක්ඛං;
එතෙ අනිච්චා මනුපෙසු ධම්මා, මා සොචි කිං සොචසි පොට්ඨපාදා”ති.

තත්ථ යසොති ඉස්සරියපරිවාරො. අයසොති තස්සාභාවො. එතෙති එතෙ අට්ඨ ලොකධම්මා මනුපෙසු අනිච්චා, ලාහග්ගයසග්ගජ්ජන්තා හුත්වාපි අපරෙන සමයෙන අප්පලාහා අප්පසක්කාරා භොන්ති, නිච්චලාහිනො නාම න භොන්ති. යසාදීසුපි එසෙව නයො.

තං සුත්ථා පොට්ඨපාදො මක්කටෙ උසුයං අපනෙතුං අසක්කොන්තො තතියං ගාථමාහ –

115. “අද්ධා තුවං පණ්ඩිතකොසි රාධ, ජානාසි අත්ථානි අනාගතානි;
කථං නු සාබ්බිගං දක්ඛිසාම, නිද්ධාවිතං රාජකුලතොව ජම්ම”න්ති.

තත්ථ කථං නුති කෙන නු බො උපායෙන. දක්ඛිසාමාති දක්ඛිස්සාම. නිද්ධාවිතන්ති නිවුට්ඨාපිතං නික්කඩ්ඨාපිතං. ජම්මන්ති ලාමකං.

තං සුත්ථා රාධො චතුත්ථං ගාථමාහ –

116. “වාලෙති කණ්ණං හකුට්ඨං කරොති, මුහුං මුහුං භායයතෙ කුමාරෙ;
සයමෙව තං කාහති කාළබාහු, යෙනාරකා යස්සති අන්තපානා”ති.

තත්ථ භායයනෙ කුමාරෙති රාජකුමාරෙ උත්‍රාසෙති. යෙනාරකා ධස්සති අන්තපානාති යෙන කාරණෙන ඉමමිභා අන්තපානා දුරෙ ධස්සති, සයමෙව තං කාරණං කරිස්සති, මා ත්වං එතස්ස වින්තයීති අත්ථො.

කාළබාහුපි කතිපාහෙනෙව රාජකුමාරානං පුරතො ධත්වා කණ්ණවලනාදීති කරොන්තො කුමාරෙ භායාපෙසි. තෙ භීතතසිතා විස්සරමකංසු. රාජා “කිං එත”න්ති පුච්ඡන්තවා තමත්ථං සුත්වා “නික්කඩ්ඪප්ප න”න්ති මක්කටං නික්කඩ්ඪාපෙසි. සුකානං ලාභසක්කාරො පුත පාකතිකො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාළබාහු දෙවදත්තො අහොසි, පොට්ඨපාදො ආනන්දො, රාධො පත අහමෙව අහොසි”න්ති.

[330] 10. සීලවිමංසජාතකවණ්ණනා කාළබාහුජාතකවණ්ණනා නවමා.

සීලං කිරෙව කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සීලවිමංසකත්‍රාහිමණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ද්වෙපි වත්ථුනි හෙට්ඨා කථිතානෙව. ඉධ පත බොධිසත්තො බාරාණසිරඤ්ඤො පුරොහිතො අහොසි. සො අත්තනො සීලං විමංසන්තො තිණි දිවසාති හෙරඤ්ඤිකථලකතො කභාපණං ගණ්ඨි. තං “වොරො”ති ගහෙන්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. සො රඤ්ඤො සන්තිකෙ යීතො –

117. “සීලං කිරෙව කල්‍යාණං, සීලං ලොකෙ අනුත්තරං;
පස්ස සොරවිසො නාගො, සීලවාති න හඤ්ඤති”ති. –

ඉමාය පට්මගාථාය සීලං වණ්ණෙත්වා රාජානං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා පබ්බජිතුං ගච්ඡති.

අට්ඨකස්මීං දිවසෙ සුනාපණතො සෙනො මංසපෙසිං ගහෙන්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තමඤ්ඤෙ සකුණා පරිවාරෙත්වා පාදනබතුණ්ඩකාදීහි පහරන්ති. සො තං දුක්ඛං සහිතුං අසක්කොන්තො මංසපෙසිං ඡඩ්ඨෙසි, අපරො ගණ්ඨි. සොපි තට්ඨ විහෙයීයමානො ඡඩ්ඨෙසි, අපඤ්ඤො ගණ්ඨි. එවං යො යො ගණ්ඨි, තං තං සකුණා අනුබන්ධංසු. යො යො ඡඩ්ඨෙසි, සො සො සුඛිතො අහොසි. බොධිසත්තො තං දිස්වා “ඉමෙ කාමා නාම මංසපෙසුපමා, එතෙ ගණ්ඨන්තානංයෙව දුක්ඛං, විස්සජ්ජෙන්තානං සුඛං”න්ති වින්තෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

118. “යාවදෙවස්සහු කිඤ්චි, තාවදෙව අබාදිසුං;
සඬිගම්ම කුලලා ලොකෙ, න හිංසන්ති අකිඤ්චන”න්ති.

තස්සත්ථො – යාවදෙව අස්ස සෙනස්ස අහු කිඤ්චි මුඛෙන ගහිතං මංසබණ්ඩං, තාවදෙව නං ඉමස්මීං ලොකෙ කුලලා සමාගන්ත්වා අබාදිංසු. තස්මීං පත විස්සට්ඨෙය තමෙතං අකිඤ්චනං නිජ්ජලිබොධං පක්ඛිං සෙසපක්ඛිතො න හිංසන්තිති.

සො නගරා නික්ඛමීත්වා අන්තරාමග්ගෙ එකස්මීං ගාමෙ සායං එකස්ස ගෙහෙ නිපජ්ජී. තත්ථ පත පිඩ්ගලා නාම දාසි “අසුකවෙලාය ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති එකෙන පුරිසෙන සද්ධිං සඬිකෙතමකාසී. සා සාමිකානං පාදෙ ධොවිත්වා තෙසු නිපන්තෙසු තස්සාගමනං ඔලොකෙන්ති උම්මාරෙ නිසීදිත්වා “ඉදානි ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති”ති පට්මයාමම්පි මජ්ඣිමයාමම්පි විනිතාමෙසි. පච්චුසසමයෙ පත “න සො ඉදානි ආගමිස්සති”ති ඡින්නාසා හුත්වා නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කම්. බොධිසත්තො ඉදං කාරණං දිස්වා “අයං දාසී ‘සො පුරිසො ආගමිස්සති’ති ආසාය එත්තකං කාලං නිසින්තා, ඉදානිස්ස අනාගමනභාවං ඤ්ඤත්වා ඡින්නාසා හුත්වා සුඛං සුපති. කිලෙසෙසු හි ආසා නාම දුක්ඛං, නිරාසභාවොව සුඛං”න්ති වින්තෙත්වා තතියං ගාථමාහ –

119. “සුඛං නිරාසා සුපති, ආසා ඵලවතී සුඛා;
ආසං නිරාසං කත්වාන, සුඛං සුපති පිඩ්ගලා”ති.

තත්ථ ඵලවතීති යස්සා ආසාය ඵලං ලද්ධං හොති, සා තස්ස ඵලස්ස සුඛතාය සුඛා නාම. නිරාසං කත්වානාති අනාසං කත්වා ඡින්නදිත්වා පජ්ඣිත්වාති අත්ථො. පිඩ්ගලාති එසා පිඩ්ගලදාසී ඉදානි සුඛං සුපතිති.

සො පුනදිවසෙ තතො ගාමා අරඤ්ඤං පවිසන්තො අරඤ්ඤෙ එකං තාපසං ඤානං අප්පෙත්වා නිසින්තං දිස්වා “ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව ඤානසුඛතො උත්තරිතරං සුඛං නාම නත්ථී”ති වින්තෙත්වා වතුත්ථං ගාථමාහ –

120. “න සමාධිපරො අත්ථී, අස්මීං ලොකෙ පරම්භි ව;
න පරං නාපි අත්තානං, විහිංසති සමාහිතො”ති.

තත්ථ න සමාධිපරොති සමාධිතො පරො අඤ්ඤො සුඛධම්මො නාම නත්ථීති.

සො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාහිඤ්ඤා උප්පාදෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පුරොහිතො අභමෙව අහොසි”න්ති.

සීලවිමංසජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුට්ඨසකවග්ගො තතියො.

[331] 1. කොකිලජාතකවණ්ණනා **4. කොකිලවග්ගො**

යො වෙ කාලෙ අසම්පත්තෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. චන්ද්‍ර තක්කාරියජාතකෙ චිත්ථාරිතමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො ඔවාදකො අහොසි, රාජා බහුභාණි අහොසි. බොධිසත්තො “තස්ස බහුභාණිතං නිසෙධෙස්සාමි”ති එකං උපමං උපධාරොන්තො විචරති. අටේකදිවසං රාජා උය්‍යානං ගතො මඬගලසීලාපට්ටෙ නිසීදි, තස්සුපරි අම්බරුක්බො අත්ථී. තත්‍රෙකස්මිං කාකකුලාවකෙ කාලකොකිලා අත්තනො අණ්ඩකං නික්ඛිපිත්වා අගමාසි. කාකී තං කොකිලඅණ්ඩකං පට්ඨග්ගි, අපරභාගෙ තතො කොකිලපොතකො නික්ඛමි. කාකී “පුත්තො මෙ”ති සඤ්ඤාය මුඛතුණ්ඩකෙන ගොවරං ආහරිත්වා තං පට්ඨග්ගි. සො අවිරුල්භපක්බො අකාලෙයෙව කොකිලරවං රචි. කාකී “අයං ඉදානෙව තාව අඤ්ඤං රචං රචති, වඩ්ඪන්තො කිං කරස්සති”ති තුණ්ඩකෙන කොට්ටෙන්වා මාරෙන්වා කුලාවකා පාතෙසි. සො රඤ්ඤො පාදමූලෙ පති.

රාජා බොධිසත්තං පුච්ඡි “කිමෙතං සභායා”ති? බොධිසත්තො “අහං රාජානං නිවාරෙතුං එකං උපමං පරියෙසාමි, ලද්ධා දානි මෙ සා”ති වින්තෙන්වා “මහාරාජ, අතිමුඛරා අකාලෙ බහුභාණිතො එවරුපං ලභන්ති. අයං මහාරාජ, කොකිලපොතකො කාකියා පුට්ඨො අවිරුල්භපක්බො අකාලෙයෙව කොකිලරවං රචි. අථ තං කාකී ‘නායං මම පුත්තකො’ති ඤාත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන කොට්ටෙන්වා මාරෙන්වා කුලාවකා පාතෙසි. මනුස්සා වා හොන්තු තිරච්ඡානා වා, අකාලෙ බහුභාණිතො එවරුපං දුක්ඛං ලභන්ති”ති චන්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

- 121. “යො වෙ කාලෙ අසම්පත්තෙ, අතිවෙලං පභාසති;
එවං සො නිභතො සෙති, කොකිලායිව අත්‍රජො.
- 122. “න හි සත්ථං සුනිසිතං, විසං හලාහලාමිව;
එවං නිකට්ඨෙ පාතෙති, වාචා දුබ්භාසිතා යථා.
- 123. “තස්මා කාලෙ අකාලෙ වා, වාවං රක්ඛෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
නාතිවෙලං පභාසෙය්‍ය, අපි අත්තසම්මිති වා.
- 124. “යො ව කාලෙ මිතං භාසෙ, මනිපුබ්බො විචක්ඛණො;
සබ්බෙ අමිත්තෙ ආදෙති, සුපණ්ණො උරගාමිවා”ති.

තත්ථ කාලෙ අසම්පත්තෙති අත්තනො වචනකාලෙ අසම්පත්තෙ. අතිවෙලන්ති වෙලාතික්කන්තං කත්වා අතිරෙකප්පමාණං භාසති. හලාහලාමිවාති හලාහලං ඉව. නිකට්ඨෙති තස්මිංයෙව බණෙ අප්පමත්තකෙ කාලෙ. තස්මාති යස්මා සුනිසිතසත්ථහලාහලවිසතොපි ඛිජ්ජතරං දුබ්භාසිතවචනමෙව පාතෙසි, තස්මා. කාලෙ අකාලෙ වාති චන්තුං යුත්තකාලෙ ව අකාලෙ ව වාවං රක්ඛෙය්‍ය, අතිවෙලං න භාසෙය්‍ය අපි අත්තනා සමෙ නින්තානාකරණෙපි පුග්ගලෙති අත්ථො.

මනිපුබ්බොති මනිං පුරෙවාරිකං කත්වා කථනෙන මනිපුබ්බො. විචක්ඛණොති ඤාණෙන විචාරෙන්වා අත්ථවින්දනපුග්ගලො විචක්ඛණො නාම. උරගාමිවාති උරගං ඉව. ඉදං චුත්තං හොති – යථා සුපණ්ණො සමුද්දං බොහෙත්වා මහාභොගං උරගං ආදෙති ගණ්භාති, ආදියිත්වා ව තඬ්ඨණඤ්ඤෙව නං සිම්බලිං ආරොපෙන්වා මංසං බාදති, එවමෙව යො මනිපුබ්බඬගමො විචක්ඛණො චන්තුං යුත්තකාලෙ මිතං භාසති, සො සබ්බෙ අමිත්තෙ ආදෙති ගණ්භාති, අත්තනො වසෙ චන්තෙතිති.

රාජා බොධිසත්තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා තතො පට්ඨාය මිත්භාණි අහොසි, යසඤ්චස්ස වඩ්ඪෙත්වා මහන්තතරං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කොකිලපොතකො කොකාලිකො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[332] 2. රථලට්ඨිජාතකවණ්ණනා **කොකිලජාතකවණ්ණනා පඨමා.**

අපි හත්තවා හතො බුනිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර රටෙන අත්තනො භොගගාමං ගච්ඡන්තො සම්බාධෙ මග්ගෙ රථං පාපෙන්තො එකං සකට්ඨස්ථං දිස්වා “තුම්භාකං සකටං අපනෙථා”ති ගච්ඡන්තො සකටෙ අනප්‍රියමානෙ කුප්ඤ්ඤිත්වා පතොදලට්ඨියා පුරිමසකටෙ සාකටිකස්ස රථධුරෙ පහරි. සා රථධුරෙ පටිහතා නිවත්තිත්වා තස්සෙව නලාටං පහරි. තාවදෙවස්ස නලාටෙ ගණ්ඨො උට්ඨති. සො නිවත්තිත්වා “සාකටිකෙහි පහටොම්හි”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසි. සාකටිකෙ පක්කොසාපෙන්වා විනිවිජ්ජන්තා තස්සෙව දොසං අද්දසංසු. අපේකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, රඤ්ඤො කිර පුරොහිතො ‘සාකටිකෙහි පහටොම්හි’ති අඩ්ඨං කරොන්තො සයමෙව පරජ්ජි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ඵවරුපං අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්සෙව විනිවිජ්ජාමච්චො අහොසි. අථ රඤ්ඤො පුරොහිතො රටෙන අත්තනො භොගගාමං ගච්ඡන්තොති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. ඉධ පන තෙන රඤ්ඤො ආරොවිතෙ රාජා සයං විනිවිජ්ජෙ නිසීදිත්වා සාකටිකෙ පක්කොසාපෙන්වා කම්මං අසොධෙත්වා “තුම්භෙහි මම පුරොහිතං කොට්ටෙන්වා නලාටෙ ගණ්ඨො උට්ඨාපිතො”ති වත්වා “සබ්බස්සහරණං තෙසං කරොථා”ති ආහ. අථ නං බොධිසත්තො “තුම්භෙ, මහාරාජ, කම්මං අසොධෙත්වා ඵනෙසං සබ්බස්සං හරාපෙථ, එකච්චෙ පන අත්තනාව අත්තානං පහරිත්වාපි ‘පරෙන පහටම්හා’ති වදන්ති, තස්මා අවිචිතිත්වා කාතුං න යුත්තං, රජ්ජං කාරොන්තෙන නාම නිසාමෙන්වා කම්මං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි.

125. “අපි හත්තවා හතො බුනි, ජෙන්වා ජිනොති භාසති;
පුබ්බමක්ඛායිනො රාජ, අඤ්ඤදත්ථු න සද්දහෙ.
126. “තස්මා පණ්ඩිතජාතියො, සුඤ්ඤායා ඉතරස්සපි;
උභින්නං වචනං සුත්වා, යථා ධම්මො තථා කරෙ.
127. “අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.
128. “නිසම්ම ඛත්තියො කයිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරිනො රාජ, යසො කිත්ති ව වඩ්ඪති”ති.

තත්ථ අපි හත්තවාති අපි එකො අත්තනාව අත්තානං හත්තවා “පරෙන පහටොම්හි”ති බුනි කට්ඨෙසි. ජෙන්වා ජිනොති සයං වා පන පරං ජිත්වා “අහං ජිනොම්හි”ති භාසති. අඤ්ඤදත්ථුති මහාරාජ, පුබ්බමෙව රාජකුලං ගන්ත්වා අක්ඛායන්තස්ස පුබ්බමක්ඛායිනො අඤ්ඤදත්ථු න සද්දහෙ, එකංසෙන වචනං න සද්දහෙය්‍ය. තස්මාති යස්මා පඨමතරං ආගන්ත්වා කට්ඨෙන්තස්ස එකංසෙන වචනං න සද්දහාතබ්බං, තස්මා. යථා ධම්මොති යථා විනිවිජ්ජසභාවො යිතො, තථා කරෙය්‍ය.

අසඤ්ඤොති කායාදීහි අසඤ්ඤො දුස්සීලො. තං න සාධුති යං තස්ස පණ්ඩිතස්ස ඤාණවතො පුග්ගලස්ස ආධානග්ගානිවසෙන දල්භකොපසඬ්ඛාතං කොධනං, තං න සාධු. නානිසම්මාති න අනිසාමෙන්වා. දිසම්පතිති දිසානං පති, මහාරාජ. යසො කිත්ති වාති ඉස්සරියපරිවාරො වෙව කිත්තිසද්දො ව වඩ්ඪති.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා ධම්මෙන විනිවිජ්ජිති, ධම්මෙන විනිවිජ්ජමානෙ බ්‍රාහ්මණස්සෙව දොසො ජානොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො එතරහි බ්‍රාහ්මණොව අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[333] 3. පක්කගොධජාතකවණ්ණනා රථලට්ඨිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

තදෙව මෙ ත්වන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන තෙසං උද්ධාරං සාධෙත්වා ආගච්ඡන්තානං අත්තරාමග්ගෙ ලුද්දකො “උභොපි බාදථා”ති එකං පක්කගොධං අදාසි. සො පුරිසො හරියං පාතියත්ථාය පෙසෙන්වා සබ්බං ගොධං බාදිත්වා තස්සා ආගතකාලෙ “හද්දෙ, ගොධා පලාතා”ති ආහ. “සාධු, සාමී, පක්කගොධාය පලායන්තියා කිං සක්කා කාතු”න්ති? සා ජෙනවනෙ පාතියං පිචිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ නිසින්නා සත්ථාරා “කිං උපාසිකෙ, අයං තෙ හිතකාමො සසිනෙනො උපකාරකො”ති පුච්ඡිතා “හන්තෙ, අහං එතස්ස හිතකාමා සසිනෙනා, අයං පන මයි නිස්සිනෙනො”ති ආහ. සත්ථා “හොතු මා චිත්තයි, එවං නාමෙස කරොති. යදා පන තෙ ගුණං සරති, තදා තුය්හමෙව සබ්බස්සරියං දෙති”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතිතමිහි හෙට්ටා වුත්තසදිසමෙව. ඉඳ පන තෙසං නිවත්තන්තානං අන්තරාමග්ගෙ ලුද්දකො කිලන්තභාවං දිස්වා “ද්වෙපි ජනා බාදා” ති එකං පක්කගොධං අදාසි. රාජධිතා නං වල්ලියා බන්ධිත්වා ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජී. තෙ එකං සරං දිස්වා මග්ගා ඔක්කමම අස්සත්ථමුලෙ නිසිදිංසු. රාජපුත්තො “ගච්ඡ හද්දෙ, සරතො පදුමිනිපත්තෙන උදකං ආහර, මංසං බාදිස්සාමා” ති ආහ. සා ගොධං සාබාය ලග්ගෙන්වා පානියත්ථාය ගතා. ඉතරො සබ්බං ගොධං බාදිත්වා අග්ගනඬගුට්ඨං ගහෙන්වා පරමිමුබො නිසිදි. සො තාය පානියං ගහෙන්වා ආගතාය “හද්දෙ, ගොධා සාබාය ඔතරිත්වා වම්මිකං පාවිසි, අහං ධාවිත්වා අග්ගනඬගුට්ඨං අග්ගහෙසිං, ගහිතට්ඨානං හත්ථෙයෙව කත්වා ජිජ්ජිත්වා බිලං පට්ටියා” ති ආහ. “හොතු, දෙව, පක්කගොධාය පලායන්තියා කිං කරිස්සාම, එහි ගච්ඡාමා” ති. තෙ පානියං පිටිත්වා බාරාණසිං අගමංසු.

රාජපුත්තො රජ්ජං පත්වා නං අග්ගමහෙසිට්ඨානමත්තෙ ධ්වපෙසි, සක්කාරසම්මානො පනස්සා නත්ථී. බොධිසත්තො තස්සා සක්කාරං කාරෙතුකාමො රඤ්ඤො සන්තිකෙ ධ්වත්වා “නනු මයං අයො තුම්භාකං සන්තිකා කිඤ්චි න ලභාම, කිං නො න ඔලොකෙටා” ති ආහ. “තාත, අහමෙව රඤ්ඤො සන්තිකා කිඤ්චි න ලභාමි, තුය්හං කිං දස්සාමි, රාජාපි මය්හං ඉදානි කිං දස්සති, සො අරඤ්ඤො ආගමනකාලෙ පක්කගොධං එකකොව බාදී” ති. “අයො, න දෙවො එවරුපං කරිස්සති, මා එවං අවචුත්ථා” ති. අථ නං දෙවී “තුය්හං තං, තාත, න පාකටං, රඤ්ඤොයෙව මය්හඤ්ච පාකට” ති වත්වා පයමං ගාමාහ —

129. “තදෙව මෙ ත්වං විදිතො, වනමජ්ඣෙ රථෙසහ;
යස්ස තෙ බග්ගබද්ධස්ස, සන්තද්ධස්ස තිරිටිනො;
අස්සත්ථදුමසාබාය, පක්කගොධා පලායටා” ති.

තත්ථ තදෙවති තස්මිංයෙව කාලෙ “අයං මය්හං අදායකො” ති එවං ත්වං විදිතො. අඤ්ඤෙ පන තව සභාවං න ජානන්තිති අත්ථො. බග්ගබද්ධස්සාති බද්ධබග්ගස්ස. තිරිටිනොති තිරිටවත්ථනිවත්ථස්ස මග්ගාගමනකාලෙ. පක්කගොධාති අඬගාරපක්කා ගොධා පලායටාති.

එවං රඤ්ඤො කතදොසං පරිසමජ්ඣෙ පාකටං කත්වා කථෙසි. තං සුත්වා බොධිසත්තො “අයො, දෙවස්ස අප්පියකාලතො පභුති උභින්නමිහි අථාසුකං කත්වා කස්මා ඉධ වසටා” ති වත්වා ද්වෙ ගාටා අභාසි —

130. “නමෙ නමන්තස්ස හපෙ හපන්තං, කිච්චානුකුබ්බස්ස කරෙය්‍ය කිච්චං;
නානත්ථකාමස්ස කරෙය්‍ය අත්ථං, අසම්භජන්තමිහි න සම්භජෙය්‍ය.
131. “චජෙ චජන්තං වනථං න කයිරා, අපෙතචිත්තෙන න සම්භජෙය්‍ය;
දිජො දුමං ඛිණ්ණඵලන්ති ඤත්වා, අඤ්ඤං සමෙක්ඛෙය්‍ය මහා හි ලොකො” ති.

තත්ථ නමෙ නමන්තස්සාති යො අත්තනි මුදුචිත්තෙන නමති, තස්සෙව පටිනමෙය්‍ය. කිච්චානුකුබ්බස්සාති අත්තනො උප්පන්නං කිච්චං අනුකුබ්බන්තස්සෙව. අනත්ථකාමස්සාති අවධිභීකාමස්ස. වනථං න කයිරාති තස්මිං චජන්තෙ තණ්හාස්සෙනහං න කරෙය්‍ය. අපෙතචිත්තෙනාති අපගතචිත්තෙන චිරන්තචිත්තෙන. න සම්භජෙය්‍යාති න සමාගච්ඡෙය්‍ය. අඤ්ඤං සමෙක්ඛෙය්‍යාති අඤ්ඤං ඔලොකෙය්‍ය, යටා දිජො ඛිණ්ණඵලං දුමං රුක්ඛං ඤත්වා අඤ්ඤං ඵලහරිතං රුක්ඛං ගච්ඡති, තටා ඛිණ්ණරාගං පුරිසං ඤත්වා අඤ්ඤං සසිනෙහං උපගච්ඡෙය්‍යාති අධිප්පායො.

රාජා බොධිසත්තෙ කථෙන්නෙ එව තස්සා ගුණං සරිත්වා “හද්දෙ, එත්තකං කාලං තව ගුණං න සල්ලක්ඛෙසිං, පණ්ඩිතස්සෙව කටාය සල්ලක්ඛෙසිං, මම අපරාධං සහන්තියා ඉදං සකලරජ්ජං තුය්හමෙව දම්මි” ති වත්වා චතුත්ථං ගාමාහ —

132. “සො තෙ කරිස්සාමි යටානුභාවං, කතඤ්ඤතං බන්තියෙ පෙක්ඛමානො;
සබ්බඤ්ච තෙ ඉස්සරියං දදාමි, යස්සිච්ඡසි තස්ස තුවං දදාමි” ති.

තත්ථ සොති සො අහං. යටානුභාවන්ති යටාසත්ති යටාබලං. යස්සිච්ඡසිති යස්ස ඉච්ඡසි, තස්ස ඉදං රජ්ජං ආදිං කත්වා යං ත්වං ඉච්ඡසි, තං දදාමිති.

එවඤ්ච පන වත්වා රාජා දෙවියා සබ්බස්සරියං අදාසි, “ඉම්නාහං එතිස්සා ගුණං සරාපිතො” ති පණ්ඩිතස්සපි මහන්නං ඉස්සරියං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උභො ජයම්පතිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

තදා ජයම්පතිකා එතරහි ජයම්පතිකාව අහෙසුං, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසින්ති.

ගවං වෙ තරමානානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජොවාදං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු තෙසකුණ්ණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) ආවි භවිස්සති. ඉධ පන සත්ථා “මහාරාජ, පොරාණකරාජානොපි පණ්ඩිතානං කථං සුත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරොන්තා සග්ගපුරං පුරයමානා ගමිංසු”ති වත්ථා රඤ්ඤා යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පන්තො සික්ඛිතසබ්බසිප්පො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා රමණියෙ භිමවන්තපදෙසෙ වනමූලඵලාභාරො විභාසි. අප් රාජා අගුණපරියෙසකො හුත්වා “අත්ථී නු බො මෙ කොචි අගුණං කට්ඨන්තො”ති පරියෙසන්තො අන්තොජනෙ ව බහිජනෙ ව අන්තොනගරෙ ව බහිනගරෙ ව කඤ්චි අත්තනො අවණ්ණවාදිං අදිස්වා “ජනපදෙ නු බො කථ”න්ති අඤ්ඤාතකවෙසෙන ජනපදං වරි. තත්‍රාපි අවණ්ණවාදිං අපස්සන්තො අත්තනො ගුණකථමෙව සුත්වා “භිමවන්තපදෙසෙ නු බො කථ”න්ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා විවරන්තො බොධිසත්තස්ස අස්සමං පත්වා තං අභිවාදෙත්වා කතපටිසත්ථාරො එකමන්තං නිසීදි.

තදා බොධිසත්තො අරඤ්ඤන්තො පරිපක්කානි නිග්‍රොධඵලානි ආහරිත්වා පරිභුඤ්ජි, තානි භොන්ති මධුරානි ඔජවන්තානි සක්ඛරවුණ්ණසමරසානි. සො රාජානම්පි ආමන්තෙත්වා “ඉමං මහාපුඤ්ඤ, නිග්‍රොධපක්කඵලං බාදිත්වා පාතියං පිවා”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡී “කිං නු බො, භන්තෙ, ඉමං නිග්‍රොධපක්කං අති විය මධුර”න්ති? “මහාපුඤ්ඤ, නුන රාජා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙති, තෙනෙනං මධුරන්ති. රඤ්ඤො අධම්මිකකාලෙ අමධුරං නු බො, භන්තෙ, භොති”ති. “ආම, මහාපුඤ්ඤ, රාජුසු අධම්මිකෙසු තෙලමධුඵාණිතාදීනිපි වනමූලඵලානිපි අමධුරානි භොන්ති නිරොජානි, න කෙවලං ඵ්තානි, සකලම්පි රට්ඨං නිරොජං කසටං භොති. තෙසු පන ධම්මිකෙසු සබ්බානි තානි මධුරානි භොන්ති ඔජවන්තානි, සකලම්පි රට්ඨං ඔජවන්තමෙව භොති”ති. රාජා “එවං භවිස්සති, භන්තෙ”ති අත්තනො රාජභාවං අජානාපෙත්වා ව බොධිසත්තං වන්දිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා “තාපසස්ස වචනං විමංසිස්සාමි”ති අධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්වා “ඉදානි ජානිස්සාමි”ති කිඤ්චි කාලං විනිනාමෙත්වා පුන තත්ථ ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි.

බොධිසත්තොපිස්ස තට්ඨෙව වත්ථා නිග්‍රොධපක්කං අදාසි, තං තස්ස තිත්තකරසං අභොසි. රාජා “අමධුරං නිරස”න්ති සහ බෙළෙන ජඩ්ඛෙත්වා “තිත්තකං, භන්තෙ”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාපුඤ්ඤ, නුන රාජා අධම්මිකො භවිස්සති. රාජුනාඤ්ඤි අධම්මිකකාලෙ අරඤ්ඤෙ ඵලාඵලං ආදිං කත්වා සබ්බං අමධුරං නිරොජං ජාත”න්ති වත්ථා ඉමා ගාථා අභාසි –

133. “ගවෙ වෙ තරමානානං, ජිම්භං ගච්ඡති පුඩ්ගවො;
සබ්බා තා ජිම්භං ගච්ඡන්ති, නෙත්තෙ ජිම්භං ගතෙ සති.
134. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො භොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො වෙ අධම්මං වරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං දුබං සෙති, රාජා වෙ භොති අධම්මිකො.
135. “ගවං වෙ තරමානානං, උජුං ගච්ඡති පුඩ්ගවො;
සබ්බා ගාවී උජුං යන්ති, නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති.
136. “එවමෙව මනුස්සෙසු, යො භොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො සවෙ ධම්මං වරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං සුබං සෙති, රාජා වෙ භොති ධම්මිකො”ති.

තත්ථ ගච්ඡන්ති ගුන්තං. තරමානානන්ති නදිං ඔතරන්තානං. ජිම්භන්ති කුට්ටං වඩ්ඪං. නෙත්තෙති නායකෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡෙට්ඨකෙ උසහෙ පුඩ්ගවෙ. පගෙව ඉතරා පජානි ඉතරෙ සත්තා පුරෙතරමෙව අධම්මං වරන්තිති අත්ථො. දුබං සෙතීති න කෙවලං සෙති, වතුසුපි ඉරියාපට්ඨෙසු දුක්ඛමෙව වින්දති. අධම්මිකොති යදි රාජා ඡන්දාදිඅගතිගමනවසෙන අධම්මිකො භොති. සුබං සෙතීති සවෙ රාජා අගතිගමනං පභාය ධම්මිකො භොති, සබ්බං රට්ඨං වතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු සුඛප්පත්තමෙව භොතිති.

රාජා බොධිසත්තස්ස ධම්මං සුත්වා අත්තනො රාජභාවං ජානාපෙත්වා “භන්තෙ, පුබ්බෙ නිග්‍රොධපක්කං අභමෙව මධුරං කත්වා තිත්තකං අකාසිං, ඉදානි පුන මධුරං කරිස්සාමි”ති බොධිසත්තං වන්දිත්වා නගරං ගන්ත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරොන්තො සබ්බං පටිපාකතිකං අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අභොසි, තාපසො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

බ්‍රහ්‍ම පව්‍යාසයා සොති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස සුගතාලයකරණං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව, අයං පනෙත්ථ සඬබ්‍රෙසො. සත්ථාරා “සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො තුම්හෙ දිස්වා කිං අකාසී”ති චුත්තො ථෙරො ආහ “හත්තෙ, සො තුම්හාකං අනුකරොන්තො මම හත්ථෙ ඛිජනිං දත්වා නිපජ්ජී. අප්පං නං කොකාලිකො උරෙ ජණ්ණුනා පහරි, ඉති සො තුම්හාකං අනුකරොන්තො දුක්ඛං අනුභවී”ති. තං සුත්වා සත්ථා “න බො, සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම අනුකරොන්තො දුක්ඛං අනුභොති, පුබ්බෙපෙස අනුභොසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සිහයොනියං නිබ්බන්තිත්වා හිමවන්තෙ ගුහායං වසන්තො එකදිවසං මහිංසං වධිත්වා මංසං බාදිත්වා පානියං පිචිත්වා ගුහං ආගච්ඡති. එකො සිඬගාලො තං දිස්වා පලායිතුං අසක්කොන්තො උරෙන නිපජ්ජී, “කිං ජම්බුකා”ති ච චුත්තෙ “උපට්ඨතිස්සාමි තං, හද්දන්තෙ”ති ආහ. සීහො “තෙන හි එහී”ති තං අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ මංසං ආහරිත්වා පොසෙසි. තස්ස සිහවිසාසෙන පුලසරීරතං පත්තස්ස එකදිවසං මානො උජ්ජජ්ජී. සො සීහං උපසඬකම්භිත්වා ආහ “අහං, සාමී, නිච්චකාලං තුම්හාකං පලිබොධො, තුම්හෙ නිච්චං මංසං ආහරිත්වා මං පොසෙප්පං, අජ්ජ තුම්හෙ ඉධෙව හොප්පං, අහං එකං වාරණං වධිත්වා මංසං බාදිත්වා තුම්හාකම්පි ආහරිස්සාමි”ති. සීහො “මා තෙ , ජම්බුකා, එතං රුච්චි, න ත්වං වාරණං වධිත්වා මංසබාදකයොනියං නිබ්බන්තො, අහං තෙ වාරණං වධිත්වා දස්සාමි, වාරණො නාම මහාකායො පව්‍යාසයා, මා වාරණං ගණ්හි, මම වචනං කරොහී”ති වත්වා පයමං ගාමමාහ.

137. “බ්‍රහ්‍ම පව්‍යාසයා සො, දීඝදායො ව ජම්බුකා;
න ත්වං තත්ථ කුලෙ ජාතො, යත්ථ ගණ්හන්ති කුඤ්ජර”න්ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මාති මහන්තො. පව්‍යාසයාති උද්ධං උග්ගතකායො. දීඝදායොති දීඝදන්තො තෙහි දන්තෙහි තුම්හාදිසෙ පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයෙ පාපෙති. යත්ථාති යස්මිං සීහකුලෙ ජාතා මත්තවාරණං ගණ්හන්ති, ත්වං න තත්ථ ජාතො, සිඬගාලකුලෙ පන ජාතොසිති අත්ථො.

සිඬගාලො සීහෙන වාරිතොයෙව ගුහා නික්ඛම්භිත්වා තික්ඛන්තුං “බුක්ක බුක්කා”ති සිඬගාලිකං නදං නදිත්වා පබ්බතකුටෙ යීතො පබ්බතපාදං ඔලොකොන්තො එකං කාලවාරණං පබ්බතපාදෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා උල්ලඬ්ඝිත්වා “තස්ස කුම්හෙ පතිස්සාමි”ති පරිවන්තිත්වා පාදමුලෙ පති. වාරණො පුරිමපාදං උක්ඛිපිත්වා තස්ස මත්ථකෙ පතිට්ඨාපෙසි, සීහං හිජ්ජිත්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං ජාතං . සො තත්ථෙව අනුත්ථුනන්තො සයි, වාරණො කොඤ්චනාදං කරොන්තො පක්කාමි. බොධිසත්තො ගන්ත්වා පබ්බතමත්ථකෙ යීතො තං විනාසප්පත්තං දිස්වා “අත්තනො මානං නිස්සාය නට්ඨො සිඬගාලො”ති තිස්සො ගාමා අභාසි -

138. “අසීහො සීහමානෙන, යො අත්තානං විකුබ්බති;
කොත්ථුව ගපමාසජ්ජ, සෙති භූමා අනුත්ථුනං.

139. “යසස්සිතො උත්තමපුග්ගලස්ස, සඤ්ජාතඛන්ධස්ස මහබ්බලස්ස;
අසමෙක්ඛිය ථාමබ්බපපත්තිං, ස සෙති නාගෙන හතොයං ජම්බුකො.

140. “යො වීධ කම්මං කුරුතෙ පමාය, ථාමබ්බලං අත්තනි සංවිදිත්වා;
ජප්පෙන මන්තෙන සුභාසිතෙන, පරික්ඛවා සො විපුලං ජිනාති”ති.

තත්ථ විකුබ්බතිති පරිවත්තෙති. කොත්ථුවාති සිඬගාලො විය. අනුත්ථුනන්ති අනුත්ථුනන්තො. ඉදං චුත්තං හොති - යථා අයං කොත්ථු මහන්තං ගජං පත්වා අනුත්ථුනන්තො භූමියං සෙති, එවං යො අඤ්ඤො දුබ්බලො බලවතා විග්ගහං කරොති, සොපි එවරුපොව හොතිති.

යසස්සිතොති ඉස්සරියවතො. උත්තමපුග්ගලස්සාති කායබලෙන ව ඤාණබලෙන ව උත්තමපුග්ගලස්ස. සඤ්ජාතඛන්ධස්සාති සුසංණ්ඨිතමහාඛන්ධස්ස. මහබ්බලස්සාති එ මහාමායස්ස. ථාමබ්බපපත්තින්ති එවරුපස්ස සීහස්ස ථාමසඬබාතං බලඤ්චෙව සීහජාතිසඬබාතං උපපත්තිඤ්ච අජානිත්වා, කායමාසඤ්ච ඤාණබලඤ්ච සීහඋපපත්තිඤ්ච අජානිත්වාති අත්ථො. ස සෙතිති අත්තානම්පි සීහෙන සදිසං මඤ්ඤමානො, සො අයං ජම්බුකො නාගෙන හතො මතසයනං සෙති.

පමායාති පමීනිත්වා උපපරික්ඛිත්වා. “පමාණා”තිපි පායො, අත්තනො පමාණං ගහෙත්වා යො අත්තනො පමාණෙන කම්මං කුරුතෙති අත්ථො. ථාමබ්බලන්ති ථාමසඬබාතං බලං, කායමාසඤ්ච ඤාණබලඤ්චාතිපි අත්ථො. ජප්පෙනාති ජපෙන, අජ්ඣෙදනෙනාති අත්ථො. මන්තෙනාති අඤ්ඤෙහි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා කරණෙන. සුභාසිතෙනාති සවිවාදිගුණයුත්තෙන අනවජ්ජවචනෙන. පරික්ඛවාති පරික්ඛාසම්පන්නො. සො විපුලං ජිනාතිති යො එවරුපො හොති, යං කිඤ්චි කම්මං කුරුමානො අත්තනො ථාමඤ්ච බලඤ්ච ඤාත්වා ජප්පමන්තවසෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා සුභාසිතං භාසන්තො කරොති, සො විපුලං මහන්තං අත්ථං ජිනාති න පරිභායතිති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාහි තීහි ගාමාහි ඉමස්මිං ලොකෙ කත්තබ්බයුත්තකං කම්මං කපෙසි.

සත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬ්ගාලො දෙවදත්තො අහොසි, සිහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[336] 6. බ්‍රහ්මචරිත්‍යානකවණ්ණනා ජම්බුකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

තිණං තිණන්ති ලපසිති ඉදං සත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු කථිතමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. බාරාණසිරාජා මහතියා සෙනායා කොසලරාජානං අබ්භුග්ගන්ත්වා සාවත්ථිං පත්වා යුද්ධෙන නගරං පවිසිත්වා රාජානං ගණ්ඨි. කොසලරජ්ජෙඤ්ඤා පන පුත්තො ඡත්තො නාම කුමාරො අත්ථි. සො අඤ්ඤාතකවෙසෙන නික්ඛම්ත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා තයො වෙදෙ ව අට්ඨාරස සිප්පානි ව උග්ගණ්ඨිත්වා තක්කසිලතො නික්ඛම්ම සබ්බසමයසිප්පානි සික්ඛන්තො එකං පච්චන්තගාමං පාපුණි. තං නිස්සාය පඤ්චසත්තාපසා අරඤ්ඤෙ පණ්ණසාලාසු වසන්ති. කුමාරො තෙ උපසඬ්කම්ත්වා “ඉමෙසම්පි සන්තිකෙ කිඤ්චි සික්ඛස්සාමි”ති පබ්බජිත්වා යං තෙ ජානන්ති, තං සබ්බං උග්ගණ්ඨි. සො අපරභාගෙ ගණසත්වා ජාතො.

අට්ඨකදිවසං ඉසිගණං ආමන්තෙත්වා “මාරිසා, කස්මා මජ්ඣිමදෙසං න ගච්ඡා”ති පුච්ඡි. “මාරිස, මජ්ඣිමදෙසෙ මනුස්සා නාම පණ්ඩිතා, තෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, අනුමොදනං කාරාපෙන්ති, මඬිගලං භණ්ඩපෙන්ති, අසක්කොත්තෙ ගරහන්ති, මයං තෙන භයෙන න ගච්ඡාමා”ති. “මා තුම්භෙ භායථ, අහමෙතං සබ්බං කරිස්සාමි”ති. “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති සබ්බෙ අත්තනො අත්තනො බාරිච්චිධමාදාය අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්තා. බාරාණසිරාජාසි කොසලරජ්ජං අත්තනො හත්ථගතං කත්වා තත්ථ රාජයුත්තෙ යට්ඨෙත්වා සයං තත්ථ විජ්ජමානං ධනං ගහෙත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා උය්‍යානෙ ලොභවාටියො පුරාපෙන්වා නිදහිත්වා තස්මිං සමයෙ බාරාණසියමෙව වසති. අථ තෙ ඉසයො රාජ්‍යයානෙ රත්ති. වසිත්වා පුතදිවසෙ නගරං භික්ඛාය පවිසිත්වා රාජද්වාරං අගමංසු. රාජා තෙසං ඉරියාපට්ඨස්සු පසිදිත්වා පක්කොසාපෙන්වා මහාතලෙ නිසීදාපෙන්වා යාගුබ්බජකං දත්වා යාව භත්තකාලා තං තං පඤ්ඤං පුච්ඡි. ඡත්තො රඤ්ඤො චිත්තං ආරාධෙන්තො සබ්බපඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙන්වා භත්තකිච්චාවසානෙ විචිත්‍රං අනුමොදනං අකාසි. රාජා සුට්ඨුතරං පසන්තො පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සබ්බෙපි තෙ උය්‍යානෙ වාසාපෙසි.

ඡත්තො නිධිඋද්ධරණමන්තං ජානාති. සො තත්ථ වසන්තො “කහං නු බො ඉමිනා මම පිතු සන්තකං ධනං නිදහිත්”න්ති මන්තං පරිවත්තෙත්වා ඔලොකෙන්තො උය්‍යානෙ නිදහිතභාවං ඤත්වා “ඉදං ධනං ගහෙත්වා මම රජ්ජං ගණ්ඨිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා තාපසෙ ආමන්තෙත්වා “මාරිසා, අහං කොසලරජ්ජෙඤ්ඤා පුත්තො, බාරාණසිරඤ්ඤා අම්භාකං රජ්ජෙ ගහිතෙ අඤ්ඤාතකවෙසෙන නික්ඛම්ත්වා එත්තකං කාලං අත්තනො ජීවිතං අනුරක්ඛිං, ඉදානි කුලසන්තකං ධනං ලද්ධං, අහං එතං ආදාය ගන්ත්වා අත්තනො රජ්ජං ගණ්ඨිස්සාමි, තුම්භෙ කිං කරිස්සාමා”ති ආහ. “මයම්පි තයාව සද්ධිං ගම්ඡස්සාමා”ති. සො “සාධු”ති මහන්තෙ මහන්තෙ වම්මපසිබ්බකෙ කාරෙත්වා රත්තිභාගෙ භූමිං බණ්ණිත්වා ධනවාටියො උද්ධරිත්වා පසිබ්බකෙසු ධනං පක්ඛිපිත්වා වාටියො තිණස්ස පුරාපෙන්වා පඤ්ච ව ඉසිසතානි අඤ්ඤෙ ව මනුස්සෙ ධනං ගාභාපෙන්වා පලායිත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා සබ්බෙ රාජයුත්තෙ ගාභාපෙන්වා රජ්ජං ගහෙත්වා පාකාරඅට්ඨාලකාදිපටිසඬ්ඛරණං කාරාපෙන්වා පුත සපත්තරඤ්ඤා යුද්ධෙන අග්ගහෙතබ්බං කත්වා නගරං අජ්ඣාචසති. බාරාණසිරඤ්ඤාපි “තාපසා උය්‍යානතො ධනං ගහෙත්වා පලාතා”ති ආරොචයිංසු. සො උය්‍යානං ගන්ත්වා වාටියො විවරාපෙන්වා තිණමෙව පස්සි, තස්ස ධනං නිස්සාය මහන්තො සොකො උජ්ජජ්ජි. සො නගරං ගන්ත්වා “තිණං තිණ”න්ති විජ්ජලපන්තො වරති, නාස්ස කොචි සොකං නිබ්බාපෙතුං සක්කොති.

බොධිසත්තො චිත්තෙසි “රඤ්ඤො මහන්තො සොකො, විජ්ජලපන්තො වරති, යට්ඨෙත්වා බො පන මං නාස්ස අඤ්ඤො කොචි සොකං විනොදෙතුං සමත්ථො, නිස්සොකං නං කරිස්සාමි”ති. සො එකදිවසං තෙන සද්ධිං සුබ්බනිසිත්තො තස්ස විජ්ජලපනකාලෙ පට්ඨං ගාමමාහ –

141. “තිණං තිණන්ති ලපසි, කො නු තෙ තිණමාහරි;
කිං නු තෙ තිණකිච්චත්ථි, තිණමෙව පභාසසි”ති.

තත්ථ කිං නු තෙ තිණකිච්චත්ථිති කිං නු තව තිණෙන කිච්චං කාතබ්බං අත්ථි. තිණමෙව පභාසසිති ත්වඤ්ඨි කෙවලං “තිණං තිණ”න්ති තිණමෙව පභාසසි, “අසුකතිණං නාමා”ති න කට්ඨෙසි, තිණනාමං තාවස්ස කට්ඨි “අසුකතිණං නාමා”ති, මයං තෙ ආහරිස්සාම, අථ පන තෙ තිණෙනත්ථො නත්ථි, නික්කාරණා මා විජ්ජලපිති.

තං සුත්වා රාජා දුතියං ගාමමාහ –

142. “ඉධාගමා බ්‍රහ්මචාරී, බ්‍රහ්ම ඡත්තො බ්‍රහ්ස්සුතො;
සො මෙ සබ්බං සමාදාය, තිණං නික්ඛිප්ප ගච්ඡති”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මාදිසො. ඡත්තොති තස්ස නාමං. සබ්බං සමාදායාති සබ්බං ධනං ගහෙත්වා. තිණං නික්ඛිප්ප ගච්ඡතිති වාටිසු තිණං නික්ඛිපිත්වා ගතොති දස්සෙන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ —

143. “එවෙනං හොති කත්තබ්බං, අප්පෙන බහුමිච්ඡතා;
සබ්බං සකස්ස ආදානං, අනාදානං තිණස්ස වා”ති.

තස්සත්ථො — අප්පෙන තිණෙන බහුධනං ඉච්ඡතා එවං එතං කත්තබ්බං හොති, යදිදං පිතු සන්තකත්තා සකස්ස ධනස්ස සබ්බං ආදානං අගය්‍යුපගස්ස තිණස්ස ව අනාදානං. ඉති, මහාරාජ, සො බ්‍රහා ඡත්තො ගහෙනබ්බයුත්තකං අත්තනො පිතු සන්තකං ධනං ගහෙන්වා අග්ගහෙනබ්බයුත්තකං තිණං වාටිසු පක්ඛිපිත්වා ගතො, තත්ථ කා පරිදෙවනාති.

තං සුත්වා රාජා චතුත්ථං ගාථමාහ —

144. “සීලවත්තො න කුබ්බන්ති, බාලො සීලානි කුබ්බන්ති;
අනිච්චසීලං දුස්සීලාං, කිං පණ්ඩිච්චං කරිස්සති”ති.

තත්ථ සීලවත්තොති යෙ සීලසම්පන්නා බ්‍රහ්මචාරයො, තෙ එවරුපං න කුබ්බන්ති. බාලො සීලානි කුබ්බන්ති බාලො පන දුරාවාරො එවරුපානි අත්තනො අනාවාරසඩ්ධිතානි සීලානි කරොති. අනිච්චසීලන්ති අද්ධුවෙන දීඝරත්තං අප්පචත්තෙන සීලෙන සමන්තාගතං. දුස්සීලාන්ති දුස්සීලං. කිං පණ්ඩිච්චං කරිස්සති එවරුපං පුග්ගලං බාහුසච්චපරිභාවිතං පණ්ඩිච්චං කිං කරිස්සති කිං සම්පාදෙස්සති, විපත්තිමෙවස්ස කරිස්සති. තං ගරහන්තො චත්වා සො තාය බොධිසත්තස්ස කථාය නිස්සොකො හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා බ්‍රහාඡත්තො කුහකභික්ඛු අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[337] 7. පීඨජාතකවණ්ණනා බ්‍රහාඡත්තජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

න තෙ පීඨමදායිමිහාති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර ජනපදතො ඡෙතවනං ගන්ත්වා පත්තවීරං පටිසාමෙත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා සාමණෙරදහරෙ පුච්ඡි “ආචුසො, සාවත්ථීයං ආගන්තුකභික්ඛුනං කෙ උපකාරකා”ති. “ආචුසො, අනාථපිණ්ඩිකො නාම මහාසෙට්ඨී, විසාබා නාම මහාඋපාසිකා එතෙ භික්ඛුසඩ්ධිස්ස උපකාරකා මාතෘපිතුට්ඨානියා”ති. සො “සාඬු”ති පුනදිවසෙ පාතොව එකභික්ඛුස්සපි අපච්චිට්ඨකාලෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස සරද්ධාරං අගමාසි. තං අවෙලාය ගතත්තා කොචි න ඔලොකෙසි. සො තතො කිඤ්චි අලභිත්වා විසාබාය සරද්ධාරං ගතො. තත්‍රාපි අභිපාතොව ගතත්තා කිඤ්චි න ලභී. සො තත්ථ තත්ථ විචරිත්වා පුනාගච්ඡන්තො යාගුයා නිට්ඨිතාය ගතො, පුනපි තත්ථ තත්ථ විචරිත්වා භත්තෙ නිට්ඨිතෙ ගතො. සො විහාරං ගන්ත්වා “ද්වෙපි කුලානි අස්සද්ධානි අප්පසන්නානි එව, ඉමෙ භික්ඛු පන ‘සද්ධානි පසන්නානි’ති කටෙන්ති”ති තානි කුලානි පරිභවන්තො වරති.

අටෙකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආචුසො, අසුකො කිර ජානපදො භික්ඛු අතිකාලස්සෙව කුලද්ධාරං ගතො භික්ඛං අලභිත්වා කුලානි පරිභවන්තො වරති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර භික්ඛු”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “කස්මා ත්වං භික්ඛු කුජ්ඣසි, පුබ්බෙ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ තාපසාපි තාව කුලද්ධාරං ගන්ත්වා භික්ඛං අලභිත්වා න කුජ්ඣංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා අපරභාගෙ තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ වීරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය බාරාණසී පත්වා උය්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ නගරං භික්ඛාය පාවිසී. තදා බාරාණසීසෙට්ඨී සද්ධො හොති පසන්නො. බොධිසත්තො “කතරං කුලඝරං සද්ධ”න්ති පුච්ඡිත්වා “සෙට්ඨිඝර”න්ති සුත්වා සෙට්ඨිනො සරද්ධාරං අගමාසි. තස්මිං බණෙ සෙට්ඨී රාජුපට්ඨානං ගතො, මනුස්සාපි නං න පස්සිංසු, සො නිවත්තිත්වා ගච්ඡති. අථ නං සෙට්ඨී රාජකුලතො නිවත්තන්තො දිස්වා චන්දිත්වා භික්ඛාභාජනං ගහෙන්වා සරං නෙත්වා නිසීදාපෙත්වා පාදධොවනතෙලමක්ඛනායාගුබ්ඡ්ඡකාදිභි සන්නප්පෙත්වා අත්තරාහත්තෙ කිඤ්චි කාරණං අපුච්ඡිත්වා කතභත්තකිච්චං චන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “භන්තෙ, අමිහාකං සරද්ධාරං ආගතා නාම යාවකා වා ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණා වා සක්කාරසම්මානං අලභිත්වා ගතපුබ්බා නාම නත්ථී, තුම්හෙ පන අප්ප අමිහාකං දාරකෙහි අදිට්ඨන්තා ආසනං වා පානීයං වා පාදධොවනං වා යාගුහත්තං වා අලභිත්වා ගතා, අයං අමිහාකං දොසො, තං නො බම්බුං වට්ටති”ති චත්වා පඨමං ගාථමාහ —

145. “න තෙ පීඨමදායිමිහා, න පානං නපි හොජනං;
බ්‍රහ්මචාරි බමස්සු මෙ, එතං පස්සාමි අච්චය”න්ති.

තත්ථ න තෙ පීඨමදායිමිහාති පීඨමපි තෙ න දාපයිමහ.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ -

146. “නෙවාහිසජ්ජාමි න වාපි කුප්පෙ, න වාපි මෙ අප්පියමාසි කිඤ්චි;
අපොපි මෙ ආසි මනොවිතක්කො, එතාදිසො නුන කුලස්ස ධම්මො”ති.

තත්ථ නෙවාහිසජ්ජාමිති නෙව ලග්ගාමි. එතාදිසොති “ඉමස්ස කුලස්ස එතාදිසො නුන සභාවො, අදායකවංසො එස භවිස්සති”ති එවං මෙ මනොවිතක්කො උප්පන්නො.

තං සුත්වා සෙට්ඨි ඉතරා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

147. “එසස්මාකං කුලෙ ධම්මො, පිතුපිතාමහො සදා;
ආසනං උදකං පජ්ජං, සබ්බෙනං නිපදාමසෙ.

148. “එසස්මාකං කුලෙ ධම්මො, පිතුපිතාමහො සදා;
සක්කච්චං උපතිට්ඨාම, උත්තමං විය ඤාතක”න්ති.

තත්ථ ධම්මොති සභාවො. පිතුපිතාමහොති පිතුනඤ්ච පිතාමහානඤ්ච සන්තකො. උදකන්ති පාදධොවනඋදකං. පජ්ජන්ති පාදමක්ඛනලෙං. සබ්බෙනන්ති සබ්බං එතං. නිපදාමසෙති නිකාරපකාරා උපසග්ගා, දාමසෙති අත්ථො, දදාමාති වුත්තං හොති. ඉමිනා යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා දායකවංසො අමිභාකං වංසොති දස්සෙති. උත්තමං විය ඤාතකන්ති මාතරං විය පිතරං විය ච මයං ධම්මිකං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා දිස්වා සක්කච්චං සහත්ථෙන උපට්ඨනාමාති අත්ථො.

බොධිසත්තො පන කතිපාහං බාරාණසිසෙට්ඨිනො ධම්මං දෙසෙන්නො තත්ථ වසිත්වා පුන හිමවන්තමෙව ගන්ත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා බාරාණසිසෙට්ඨි ආනන්දො අහොසි, තාපසො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

[338] 8. ථූසජාතකවණ්ණනා පිට්ඨපාතකවණ්ණනා සත්තමා.

විදිනං ථූසන්ති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තස්මිං කිර මාතුකුච්ඡිගතෙ තස්ස මාතු කොසලරාජධිනාය බිම්බිසාරරඤ්ඤො දක්ඛිණජාණුලොභිතපිට්ඨනදොහලො උප්පජ්ජිත්වා පණ්ඩු අහොසි. සා පරිවාරිකාහි පුච්ඡිතා තාසං තමත්ථං ආරොචෙසි. රාජාපි සුත්වා නෙමිත්තකෙ පක්කොසාපෙත්වා “දෙවියා කිර ඵ්වරුපො දොහලො උප්පන්නො, තස්ස කා නිජ්ජන්ති”ති පුච්ඡි. නෙමිත්තකා “දෙවියා කුච්ඡිමහි නිබ්බන්තකසත්තො තුම්හෙ මාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්ඨිස්සති”ති ආහංසු. රාජා “සචෙ මම පුත්තො මං මාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්ඨිස්සති, කො එත්ථ දොසො”ති දක්ඛිණජාණුං සත්ථෙත ඵාලාපෙත්වා ලොභිතං සුවණ්ණතට්ටකෙන ගාභාපෙත්වා දෙවියා පායෙසි. සා චිත්තෙසි “සචෙ මම කුච්ඡියං නිබ්බන්තො පුත්තො පිතරං මාරෙස්සති, කිං මෙ තෙනා”ති. සා ගබ්භජාතනත්ථං කුච්ඡිං මද්දාපෙසි.

රාජා ඤාත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “භද්දෙ මය්හං කිර පුත්තො මං මාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්ඨිස්සති, න බො පනාහං අජරො අමරො, පුත්තමුඛං පස්සිතුං මෙ දෙහි, මා ඉතො පහුති ඵ්වරුපං කම්මං අකාසි”ති ආහ. සා තතො පට්ඨාය උය්‍යානං ගන්ත්වා කුච්ඡිං මද්දාපෙසි. රාජා ඤාත්වා තතො පට්ඨාය උය්‍යානගමනං නිවාරෙසි. සා පරිපුණ්ණගබ්භා පුත්තං විජාසි. නාමග්ගභණ්ඩවසෙ වස්ස අජාතසස්සෙව පිතු සත්තුභාවතො “අජාතසත්තු”ත්ථෙව නාමමකංසු. තස්මිං කුමාරපරිභාරෙන වඩ්ඪන්තෙ සත්ථා එකදිවසං පඤ්චසතභික්ඛුපරිවුතො රඤ්ඤො නිවෙසනං ගන්ත්වා නිසීදි. රාජා බුද්ධප්පමුඛං හික්ඛුසඬ්ඨං පණ්ණෙන බාදනියභොජනියෙන පරිවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤන්තො නිසීදි. තස්මිං බණෙ කුමාරං මණ්ඩෙත්වා රඤ්ඤො අදංසු. රාජා බලවසිනෙහෙන පුත්තං ගහෙත්වා උරුමහි නිසීදාපෙත්වා පුත්තගතෙන පෙමෙන පුත්තමෙව මමායන්තො න ධම්මං සුඤ්ඤාති. සත්ථා තස්ස පමාදභාවං ඤාත්වා “මහාරාජ, පුබ්බෙ රාජානො පුත්තෙ ආසඬ්ඨකමානා පටිච්ජන්තෙ කාරෙත්වා ‘අමිභාකං අච්චයෙන නිහරිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙය්‍යාපා’ති ආණාපෙසු”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛආචරියො හුත්වා බහු රාජකුමාරෙ ව බ්‍රාහ්මණකුමාරෙ ව සිජ්ජං වාචෙසි. බාරාණසිරඤ්ඤොපි පුත්තො සොළසවස්සකාලෙ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තයො වෙදෙ ව සබ්බසිජ්ජානි ව උග්ගණ්ඨිත්වා පරිපුණ්ණසිජ්ජො ආචරියං ආපුච්ඡි. ආචරියො අඬ්ගච්ජ්ජාවසෙන තං ඔලොකෙන්නො “ඉමස්ස පුත්තං නිස්සාය අන්තරායො පඤ්ඤායති, තමහං අත්තනො ආනුභාවෙන හරිස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා වතස්සො ගාථා බන්ධිත්වා රාජකුමාරස්ස අදාසි, ඵ්වඤ්ච පන තං වදෙසි “තාන, පට්ඨං ගාථං රජ්ජෙ පතිට්ඨාය තච පුත්තස්ස සොළසවස්සකාලෙ හත්තං භුඤ්ජන්තො වදෙය්‍යාසි, දුතියං මහාඋපට්ඨානකාලෙ, තතියං පාසාදං අභිරුහමානො සොපානසීසෙ යත්වා, චතුත්ථං සයනසිරිගබ්භං පවිසන්තො උම්මාරෙ යත්වා”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා ආචරියං වන්දිත්වා ගතො ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨාය පිතු අච්චයෙන

රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි. තස්ස පුත්තො සොළසවස්සකාලෙ රඤ්ඤො උය්‍යානකීළාදීනං අත්ථාය නික්ඛමන්තස්ස සිරිච්චවං දිස්වා පිතරං මාරොත්වා රජ්ජං ගහෙතුකාමො හුත්වා අත්තනො උපට්ඨාකානං කට්ඨෙසි. තෙ “සාධු දෙව, මහල්ලකකාලෙ ලද්ධෙන ඉස්සරියෙන කො අත්ථො, යෙන කෙනචි උපායෙන රාජානං මාරොත්වා රජ්ජං ගණ්හිතුං වට්ටති”ති වදිංසු. කුමාරො “විසං බාදාපෙත්වා මාරෙස්සාමී”ති පිතරා සද්ධිං සායමාසං භුඤ්ජන්තො විසං ගහෙත්වා නිසීදි. රාජා භත්තපාතියං භත්තෙ අවිජුපන්තෙයෙව පට්ඨං ගාථමාහ –

149. “විදිතං ථුසං උන්දුරානං, විදිතං පන තණ්ඩුලං;
ථුසං ථුසං විචජ්ජෙත්වා, තණ්ඩුලං පන බාදරො”ති.

තත්ථ විදිතන්ති කාලවද්දලෙපි අත්ඨකාරෙ උන්දුරානං ථුසො ථුසභාවෙන තණ්ඩුලො ව තණ්ඩුලභාවෙන විදිතො පාකටොයෙව. ඉධ පන ලිඬිගච්ඡල්ලාසවසෙන “ථුසං තණ්ඩුල”න්ති චුත්තං. බාදරෙති ථුසං ථුසං චජ්ජෙත්වා තණ්ඩුලමෙව බාදන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – තාත කුමාර, යථා උන්දුරානං අත්ඨකාරෙපි ථුසො ථුසභාවෙන තණ්ඩුලො ව තණ්ඩුලභාවෙන පාකටො, තෙ ථුසං චජ්ජෙත්වා තණ්ඩුලමෙව බාදන්ති, එවමෙව මමපි තව විසං ගහෙත්වා නිසීන්තභාවො පාකටොති.

කුමාරො “ඤාතොමිහි”ති හිතො භත්තපාතියං විසං පානෙතුං අවිසහිත්වා උට්ඨාය රාජානං වන්දිත්වා ගතො. සො තමත්ථං අත්තනො උපට්ඨාකානං ආරොවෙත්වා “අජ්ජ තාවමිහි ඤාතො, ඉදානි කථං මාරෙස්සාමී”ති ප්‍රච්ඡී. තෙ තතො පට්ඨාය උය්‍යානෙ පටිච්ජන්තා හුත්වා නිකණ්ණිකවසෙන මන්තයමානා “අත්ථෙකො උපායො, ඛග්ගං සන්නය්හිත්වා මහාඋපට්ඨානං ගතකාලෙ අමච්චානං අත්තරෙ යත්වා රඤ්ඤො පමත්තභාවං ඤත්වා ඛග්ගෙන පහරිත්වා මාරෙතුං වට්ටති”ති වචන්ථපෙසුං. කුමාරො “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා මහාඋපට්ඨානකාලෙ සන්නද්ධඛග්ගො හුත්වා ගන්ත්වා ඉතො විතො ව රඤ්ඤො පහරණොකාසං උපධාරෙති. තස්මිං ඛණෙ රාජා දුතියං ගාථමාහ –

150. “යා මන්තනා අරඤ්ඤස්මිං, යා ව ගාමෙ නිකණ්ණිකා;
යඤ්චෙනං ඉති චිති ව, එතමපි විදිතං මයා”ති.

තත්ථ අරඤ්ඤස්මින්ති උය්‍යානෙ. නිකණ්ණිකාති කණ්ණුලෙ මන්තනා. යඤ්චෙනං ඉති චිති වානි යඤ්ච එතං ඉදානි මම පහරණොකාසපරියෙසනං. ඉදං චුත්තං හොති – තාත කුමාර, යා එසා තව අත්තනො උපට්ඨාකෙහි සද්ධිං උය්‍යානෙ ව ගාමෙ ව නිකණ්ණිකා මන්තනා, යඤ්චෙනං ඉදානි මම මාරණත්ථාය ඉති චිති ව කරණං, එතමපි සබ්බං මයා ඤාතන්ති.

කුමාරො “ජානාති මෙ වෙරිභාවං පිතා”ති තතො පලායිත්වා උපට්ඨාකානං ආරොවෙසි. තෙ සත්තට්ඨ දිවසෙ අතික්කමිත්වා “කුමාර, න තෙ පිතා, වෙරිභාවං ජානාති, තක්කමත්තෙන ත්ථං එවංසඤ්ඤී අහොසි, මාරෙහි න”න්ති වදිංසු. සො එකදිවසං ඛග්ගං ගහෙත්වා සොපානමත්ථකෙ ගබ්භද්වාරෙ අට්ඨාසි. රාජා සොපානමත්ථකෙ ධිතො තතියං ගාථමාහ –

151. “ධම්මෙන කිර ජාතස්ස, පිතා පුත්තස්ස මක්කටො;
දහරස්සෙව සත්තස්ස, දන්තෙහි ඵලමච්ඡිදා”ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති සභාවෙන. පිතා පුත්තස්ස මක්කටොති පිතා මක්කටො පුත්තස්ස මක්කටපොතකස්ස. ඉදං චුත්තං හොති – යථා අරඤ්ඤෙ ජාතො මක්කටො අත්තනො යුථපරිහරණං ආසඩ්ඛන්තො තරුණස්ස මක්කටපොතකස්ස දන්තෙහි ඵලං ඡින්නිත්වා පුරිසභාවං නාසෙති, තථා තව අතිරජ්ජකාමස්ස ඵලානි උප්පාටාපෙත්වා පුරිසභාවං නාසෙස්සාමිති.

කුමාරො “ගණ්හාපෙතුකාමො මං පිතා”ති හිතො පලායිත්වා “පිතරාමිහි සන්නජ්ජිතො”ති උපට්ඨාකානං ආරොවෙසි. තෙ අඩ්ඨමාසමත්තෙ චිතිවත්තෙ “කුමාර, සවෙ රාජා ජානෙය්‍ය, එත්තකං කාලං නාධිවාසෙය්‍ය, තක්කමත්තෙන තයා කථිතං, මාරෙහි න”න්ති වදිංසු. සො එකදිවසං ඛග්ගං ගහෙත්වා උපරිපාසාදෙ සිරිසයනං පච්ඡිත්වා “ආගච්ජන්තමෙව නං මාරෙස්සාමී”ති හෙට්ඨාපල්ලඬිකෙ නිසීදි. රාජා භුත්තසායමාසො පරිජනං උය්‍යාපෙත්වා “නිපජ්ජිස්සාමී”ති සිරිගබ්භං පච්ඡන්තො උම්මාරෙ යත්වා වතුත්ථං ගාථමාහ –

152. “යමෙනං පරිසප්පසි, අජකාණොව සාසපෙ;
යොපායං හෙට්ඨතො සෙති, එතමපි විදිතං මයා”ති.

තත්ථ පරිසප්පසිති භයෙන ඉතො විතො ව සප්පසි. සාසපෙති සාසපබ්බන්තෙ. යොපායන්ති යොපි අයං. ඉදං චුත්තං හොති – යමපි එතං ත්ථං සාසපවනං පටිට්ඨකාණඵළකො විස භයෙන ඉතො විතො ව සංසප්පසි, පට්ඨං විසං ගහෙත්වා ආගතොසි, දුතියං ඛග්ගෙන පහරිතුකාමො හුත්වා ආගතොසි, තතියං ඛග්ගං ආදාය සොපානමත්ථකෙ අට්ඨාසි, ඉදානි මං “මාරෙස්සාමී”ති හෙට්ඨාසයෙන නිපන්නොසි, සබ්බමෙන ජානාමි, න තං ඉදානි විස්සජ්ජෙමි, ගහෙත්වා රාජාණං කාරාපෙස්සාමිති. එවං තස්ස අජානන්තස්සෙව සා සා ගාථා තං තං අත්ථං දිපෙති.

කුමාරො “ඤාතොම්හි පිතරා, ඉදානි මං නාස්සෙස්සති” ති භයජ්ජන්තො හෙට්ඨාසයනා නික්ඛමිත්වා බග්ගං රඤ්ඤො පාදමුලෙ ඡඩ්ඛෙත්වා “බමාහි මෙ, දෙවා” ති පාදමුලෙ උරෙන නිපජ්ජී. රාජා “න මය්හං කොචි කම්මං ජානාතීති ත්වං වින්තෙසී” ති තං තජ්ජෙත්වා සඬබලිකඛන්ධනෙන බන්ධාපෙත්වා බන්ධනාගාරං පවෙසාපෙත්වා ආරක්ඛං යපෙසී. තදා රාජා බොධිසත්තස්ස ගුණං සල්ලක්ඛෙසී. සො අපරභාගෙ කාලමකාසී, තස්ස සරිරකිච්චං කත්වා කුමාරං බන්ධනාගාරා නිහරිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසී – “තදා තක්කසීලායං දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො අභමෙව අහොසී” ත්ති.

[339] 9. බාවෙරුජාතකවණ්ණනා ථුසජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

අදස්සනෙන මොරස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො හතලාභසක්කාරෙ තිත්ථියෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසී. තිත්ථියා හි අනුප්පන්තෙ බුද්ධෙ ලාභිනො අහෙසුං, උප්පන්තෙ පන බුද්ධෙ හතලාභසක්කාරා සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකා විය ජාතා. තෙසං තං පචත්තිං ආරබ්භ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙසි යාව ගුණවත්තා න උප්පජ්ජන්ති, තාව නිග්ගුණා ලාභග්ගයසග්ගජ්ජන්තා අහෙසුං, ගුණවත්තෙසු පන උප්පන්තෙසු නිග්ගුණා හතලාභසක්කාරා ජාතා” ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො මොරයොනියං නිබ්බත්තිත්වා වුඩ්ඪිමන්ථාය සොහග්ගජ්ජන්තො අරඤ්ඤෙ විවරී. තදා එකච්චෙ වාණිජා දිසාකාකං ගහෙත්වා නාවාය බාවෙරුරට්ඨං අගමංසු. තස්මීං කිර කාලෙ බාවෙරුරට්ඨෙය් සකුණා නාම නත්ථී. ආගතාගතා රට්ඨවාසිනො තං පඤ්ජරෙ නිසිත්තං දිස්වා “පස්සමීමස්ස ඡව්චණ්ණං ගලපරියොසානං මුඛතුණ්ඩකං මණ්ගුළසදිසානි අක්ඛිති” ති කාකමෙව පසංසිත්වා තෙ වාණිජකෙ ආහංසු “ඉමං, අය්‍යා, සකුණං අම්භාකං දෙථ, අම්භාකං ඉමිනා අත්ථො, තුම්හෙ අත්තනො රට්ඨෙය් අඤ්ඤං ලභිස්සථා” ති. “තෙන හි මූලෙන ගණ්භවා” ති. “කභාපණෙන නො දෙථා” ති. “න දෙමා” ති. අනුපුබ්බෙන වඩ්ඪිත්වා “සතෙන දෙථා” ති චුත්තෙ “අම්භාකං එස බහුපකාරො, තුම්හෙහි සද්ධිං මෙත්ති හොතු” ති කභාපණසතං ගහෙත්වා අදංසු. තෙ තං නෙත්වා සුවණ්ණපඤ්ජරෙ පක්ඛිපිත්වා නානජ්ජකාරෙන මච්ඡමංසෙන වෙච ඵලාඵලෙන ව පටිජග්ගිංසු. අඤ්ඤෙසං සකුණානං අවිජ්ජමානට්ඨානෙ දසහි අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතො කාකො ලාභග්ගයසග්ගජ්ජන්තො අහොසී.

පුතවාරෙ තෙ වාණිජා එකං මොරරාජානං ගහෙත්වා යථා අච්ඡරසද්දෙන වස්සති, පාණිජ්ජහරණසද්දෙන නච්චති, එචං සික්ඛාපෙත්වා බාවෙරුරට්ඨං අගමංසු. සො මහාජනෙ සන්තිපතිනෙ නාවාය ධුරෙ යත්වා පක්ඛෙ විධුනිත්වා මධුරස්සරං නිච්ජාරෙත්වා නච්චී. මනුස්සා තං දිස්වා සොමනස්සජාතා “එතං, අය්‍යා, සොහග්ගජ්ජන්තං සුසික්ඛිතං සකුණරාජානං අම්භාකං දෙථා” ති ආහංසු. අම්භෙහි පයමං කාකො ආනිතො, තං ගණ්ඨිත්ථ, ඉදානි එකං මොරරාජානං ආනයිමිහා, එතම්පි යාවථ, තුම්භාකං රට්ඨෙය් සකුණං නාම ගහෙත්වා ආගන්තුං න සක්කාති. “හොතු, අය්‍යා, අත්තනො රට්ඨෙය් අඤ්ඤං ලභිස්සථ, ඉමං නො දෙථා” ති මූලං වඩ්ඪෙත්වා සහස්සෙන ගණ්ඨිංසු. අථ තං සත්තරතනච්චිත්තෙ පඤ්ජරෙ යපෙත්වා මච්ඡමංසඵලාඵලෙහි වෙච මධුලාපසක්කරපානකාදිහි ව පටිජග්ගිංසු, මයුරරාජා ලාභග්ගයසග්ගජ්ජන්තො ජාතො, තස්සාගතකාලතො පට්ඨාය කාකස්ස ලාභසක්කාරො පරිභාසී, කොචි නං ඕලොකෙතුම්පි න ඉච්ඡී. කාකො බාදනීයභොජනීයං අලභමානො “කාකා” ති වස්සන්තො ගන්ත්වා උක්කාරභූමියං ඔතරිත්වා ගොවරං ගණ්ඨී.

සත්ථා ද්වෙ වත්ථුනි සට්ඨන්ථා සම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අභාසී –

153. “අදස්සනෙන මොරස්ස, සිඛිනො මඤ්ජුභාණිනො;
කාකං තත්ථ අපුපෙසුං, මංසෙන ව ඵලෙන ව.
154. “යදා ව සරසම්පන්නො, මොරො බාවෙරුමාගමා;
අථ ලාභො ව සක්කාරො, වායසස්ස අභායථ.
155. “යාව නුප්පජ්ජති බුද්ධො, ධම්මරාජා පහඬිකරො;
තාව අඤ්ඤෙ අපුපෙසුං, පුට්ඨ සමණබ්‍රාහ්මණො.
156. “යදා ව සරසම්පන්නො, බුද්ධො ධම්මං අදෙසයි;
අථ ලාභො ව සක්කාරො, තිත්ථියානං අභායථා” ති.

තත්ථ සිඛිනොති සිඛාය සමන්තාගතස්ස. මඤ්ජුභාණිනොති මධුරස්සරස්ස. අපුපෙසුන්ති අපුප්පියංසු. මංසෙන ව ඵලෙන වාති නානජ්ජකාරෙන මංසෙන ඵලාඵලෙන ව. බාවෙරුමාගමාති බාවෙරුරට්ඨං ආගතො. “භාවෙරු” තිපි පාඨො. අභායථාති පරිහීනො. ධම්මරාජාති නච්චී ලොකුත්තරධම්මෙහි පරිසං රඤ්ජෙතිති ධම්මරාජා. පහඬිකරොති සත්තලොකඕකාසලොකසඬ්ඛාරලොකෙසු ආලොකස්ස කතත්තා පහඬිකරො. සරසම්පන්නොති බ්‍රහ්මස්සරෙන සමන්තාගතො. ධම්මං අදෙසයිති වතුසච්චධම්මං පකාසෙසීති.

ඉති ඉමා වතස්සො ගාථා භාසිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කාකො නිගණ්ඨො නාටපුත්තො අහොසි, මොරරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[340] 10. විසය්භජාතකවණ්ණනා බාවෙරුජාතකවණ්ණනා නවමා.

අදාසි දානානීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාට්ඨිණ්ඩිකං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා ඛදිරඬිගාරජාතකෙ (ජා. 1.1.40) විත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන සත්ථා අනාට්ඨිණ්ඩිකං. ආමන්තෙත්වා “පොරාණකපණ්ඩිතාපි ගහපති ‘දානං මා දදාසි’ති ආකාසෙ යත්වා වාරෙන්තං සක්කං දෙවනම්න්දං පටිබාහිත්වා දානං අදංසුයෙවා”ති වත්ථා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අසිතිකොට්ඨිභවො විසය්භො නාම සෙට්ඨි හුත්වා පඤ්චති සීලෙහි සමන්තාගතො දානජ්ඣාසයො දානාහිරතො අහොසි. සො චතුසු නගරද්වාරෙසු, නගරමජ්ඣෙ, අත්තනො සරද්වාරෙති ඡසු යානෙසු දානසාලායො කාරෙන්වා දානං පවත්තෙසි, දිවසෙ දිවසෙ ඡ සතසහස්සානි විස්සජ්ජෙති. බොධිසත්තස්ස ච වනිබ්බකයාවකානඤ්ච ඵකසද්ධිමෙව භත්තං හොති. තස්ස ඡම්බුදීපං උන්නඩගලං කත්වා දානං දදතො දානානුභාවෙන සක්කස්ස භවනං කමිපි, සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කො නු බො මං යානා වාවෙනුකාමො”ති උපධාරෙන්තො මහාසෙට්ඨිං දිස්වා “අයං විසය්භො අතිවිස පත්ථරිත්වා සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කරොන්තො දානං දෙති, ඉමිනා දානෙන මං වාවෙන්වා සයං සක්කො භවිස්සති මඤ්ඤෙ, ධනමස්ස නාසෙත්වා එතං දලිද්දං කත්වා යථා දානං න දෙති, තථා කරිස්සාමි”ති විත්තෙන්වා සබ්බං ධනධඤ්ඤං තෙලමධුථාණිතසක්කරාදීනි අන්තමසො දාසකම්මකරපොරිසම්පි අන්තරධාපෙසි.

තදා දානබ්‍යාවටා ආගන්ත්වා “සාමි දානග්ගං පච්ඡින්නං, යපිතයපිතට්ඨානෙන න කිඤ්චි පස්සාමා”ති ආරොවයිංසු. “ඉතො පරිබ්බයං හරථ, මා දානං පච්ඡින්නද්වා”ති හරියං පක්කොසාපෙත්වා “භද්දෙ, දානං පවත්තාපෙහි”ති ආහ. සා සකලගෙහං විචිනිත්වා අඩ්ඨමාසකමත්තමිපි අදිස්වා “අයා, අම්භාකං නිවත්ථවත්ථං යපෙත්වා අඤ්ඤං කිඤ්චි න පස්සාමි, සකලගෙහං තුච්ඡ”න්ති ආහ. සත්තරතනගබ්භෙසු ද්වාරං විවරාපෙත්වා න කිඤ්චි අද්දස, සෙට්ඨිඤ්ච හරියඤ්ච යපෙත්වා අඤ්ඤෙ දාසකම්මකරාපි න පඤ්ඤායිංසු. පුන මහාසත්තො. හරියං ආමන්තෙත්වා “භද්දෙ, න සක්කා දානං පච්ඡින්නදිතුං, සකලනිවෙසනං විචිනිත්වා කිඤ්චි උපධාරෙහි”ති ආහ. තස්මිං බණෙ එකො තිණභාරකො අසිතඤ්ච කාපඤ්ච තිණබන්ධනරජ්ජුඤ්ච ද්වාරන්තරෙ ඡඩ්ඛෙන්වා පලායි. සෙට්ඨිහරියා තං දිස්වා “සාමි, ඉදං යපෙත්වා අඤ්ඤං න පස්සාමි”ති ආහරිත්වා අදාසි. මහාසත්තො “භද්දෙ, මයා එත්තකං කාලං තිණං නාම න ලායිතපුබ්බං, අජ්ජ පන තිණං ලායිත්වා ආහරිත්වා වික්කිණිත්වා යථානුවච්ඡිකං දානං දස්සාමි”ති දානුපච්ඡෙදභයෙන අසිතඤ්චෙව කාපඤ්ච රජ්ජුඤ්ච ගහෙන්වා නගරා නික්ඛමිත්වා තිණවත්ථුං ගන්ත්වා තිණං ලායිත්වා “එකො අම්භාකං භවිස්සති, එකෙන දානං දස්සාමි”ති ද්වෙ තිණකලාපෙ බන්ධිත්වා කාපෙ ලග්ගෙන්වා ආදාය ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ වික්කිණිත්වා මාසකෙ ගහෙන්වා එකං කොට්ඨාසං යාවකානං අදාසි. යාවකා බහු, තෙසං “මය්හමිපි දෙහි, මය්හමිපි දෙහි”ති වදන්තානං ඉතරම්පි කොට්ඨාසං දත්වා තං දිවසං සද්ධිං හරියාය අනාභාරො චිතිනාමෙසි. ඉමිනා නියාමෙන ඡ දිවසා චිතිවත්තා.

අථස්ස සත්තමෙ දිවසෙ තිණං ආහරමානස්ස සත්තාහං නිරාභාරස්ස අතිසුබ්බමාලස්ස නලාටෙ සූරියාතපෙන පහටමත්තෙ අක්ඛිති හම්ංසු. සො සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො තිණං අවත්ථරිත්වා පති. සක්කො තස්ස කිරියං උපධාරයමානො විවරති. සො තඩ්ඛණඤ්ඤෙව ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා පයමං ගාථමාහ –

157. “අදාසි දානානි පුරෙ විසය්භ, දදතො ච තෙ බයධම්මො අහොසි;
ඉතො පරං වෙ න දදෙයා දානං, තිට්ඨෙයාසුං තෙ සංයමන්තස්ස හොගා”ති.

තස්සත්ථො – අම්භො විසය්භ ත්වං ඉතො පුබ්බෙ තව ගෙහෙ ධනෙ විජ්ජමානෙ සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කරිත්වා දානානි අදාසි. තස්ස ච තෙ එවං දදතො හොගානං බයධම්මො බයසභාවො අහොසි, සබ්බං සාපතෙයාං බිණං, ඉතො පරං වෙපි ත්වං දානං න දදෙයා, කස්සචි කිඤ්චි න දදෙයායි, තව සංයමන්තස්ස අදදන්තස්ස හොගා තට්ඨ තිට්ඨෙයාසුං, “ඉතො පට්ඨාය න දස්සාමි”ති ත්වං මය්හං පටිඤ්ඤං දෙහි, අහං තෙ හොගෙ දස්සෙස්සාමිති.

මහාසත්තො තස්ස වචනං සුත්වා “කොසි ත්ව”න්ති ආහ. “සක්කොහමස්මි”ති. බොධිසත්තො “සක්කො නාම සයං දානං දත්වා සීලං සමාදිසිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා සත්ත වත්තපදානි පුරෙන්වා සක්කත්තං පත්තො, ත්වං පන අත්තනො ඉස්සරියකාරණං දානං වාරෙසි, අනරියං වත කරොසි”ති වත්ථා තිස්සො ගාථා අභාසි –

158. “අනරියමරියෙන සහස්සනෙත්ත, සුදුග්ගතෙනාපි අකිච්චමාහු;
මා වො ධනං තං අහු දෙවරාජ, යං හොගහෙතු විජහෙමු සද්ධං.

159. “යෙන එකො රථො යාති, යාති තෙනපරො රථො;
පොරාණං නිහිතං වත්තං, වත්තතඤ්ඤෙව වාසව.

160. “යදි හෙස්සති දස්සාම, අසන්තෙ කිං දදාමසෙ;
එවංභූතාපි දස්සාම, මා දානං පමදම්භසෙ”ති.

තත්ව අනරියන්ති ලාමකං පාපකම්මං. අරියෙනාති පරිසුද්ධාවාරෙන අරියෙන. සුදුග්ගතෙනාපිති සුදුලිද්දෙනාපි. අකිච්චමාහුති අකත්තබ්බන්ති බුද්ධාදයො අරියා වදන්ති, ත්වං පන මං අනරියං මග්ගං ආරොවෙසිති අධිප්පායො. වොති නිපාතමත්තං. යං භොගහෙතුති යස්ස ධනස්ස පරිභුක්ඡන්තො මයං දානසද්ධං විජහෙමු පරිච්චජෙය්‍යාම, තං ධනමෙව මා අහු, න නො තෙන ධනෙන අත්ථොති දීපෙති.

රථොති යංකිඤ්ච යානං. ඉදං චුත්තං භොති – යෙන මග්ගෙන එකො රථො යාති, අඤ්ඤාපි රථො “රථස්ස ගතමග්ගො එසො”ති තෙනෙව මග්ගෙන යාති. පොරාණං නිහිතං වත්තන්ති යං මයා පුබ්බෙ නිහිතං වත්තං, තං මයි ධරන්තෙ වත්තතුයෙව, මා තිට්ඨතුති අත්ථො. එවංභූතාති එවං තිණ්ණාරකභූතාපි මයං යාව ජීවාම, තාව දස්සාමයෙව. කිංකාරණා? මා දානං පමදම්භසෙති. අදදන්තො හි දානං පමජ්ජති නාම න සරති න සල්ලක්ඛෙති, අහං පන ජීවමානො දානං පමුස්සිතුං න ඉච්ඡාමි, තස්මා දානං දස්සාමියෙවාති දීපෙති.

සක්කො තං පටිබාහිතුං අසක්කොන්තො “කිමත්ථාය දානං දදාසි”ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “නෙව සක්කත්තං, න බ්‍රහ්මත්තං පත්ථයමානො, සබ්බඤ්ඤාතං පත්ථෙන්නො පනාහං දදාමි”ති ආහ. සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨො හත්ථෙන පිට්ඨී. පරිමජ්ජී. බොධිසත්තස්ස තඬ්ඨණඤ්ඤෙව පරිමජ්ජිතමත්තස්සෙව සකලසරීරං පරිපූරී. සක්කානුභාවෙන වස්ස සබ්බො විභවපරිච්ඡෙදො පටිපාකතිකොව අහොසි. සක්කො “මහාසෙට්ඨී, ත්වං ඉතො පට්ඨාය දිවසෙ දිවසෙ ද්වාදස සතසහස්සාති විස්සජ්ජෙන්නො දානං දදාහි”ති තස්ස ගෙහෙ අපරිමාණං ධනං කත්වා තං උයොයාජෙත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සෙට්ඨිහරියා රාහුලමාතා අහොසි, විසය්හො පන සෙට්ඨී අහමෙව අහොසි”න්ති.

විසය්හජාතකවණ්ණනා දසමා.

කොකිලවග්ගො වතුත්ථො.

5. චූළකුණාලවග්ගො

[341] 1. කණ්ඩරිජාතකවණ්ණනා

නරානමාරාමකරාහුති ඉමස්ස ජාතකස්ස විත්ථාරකථා කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආචි භවිස්සති.

[342] 2. වානරජාතකවණ්ණනා කණ්ඩරිජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අසක්ඛිං වත අත්තානන්ති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු (ජා. අට්ඨ. 2.2.සුසුමාරජාතකවණ්ණනා) හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවන්තපදෙසෙ කපියොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ගඬගාතීරෙ වසී. අට්ඨකා අත්තොගඬගායං සංසුමාරී බොධිසත්තස්ස හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙත්වා සංසුමාරස්ස කට්ඨෙසි. සො “තං කපිං උදකෙ නිමුජ්ජාපෙත්වා මාරෙත්වා හදයමංසං ගහෙත්වා සංසුමාරියා දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා මහාසත්තං ආහ – “එහි, සම්ම, අන්තරදීපකෙ ඵලාඵලෙ බාදිතුං ගච්ඡාමා”ති. “කථං, සම්ම, අහං ගම්ස්සාමි”ති. “අහං තං මම පිට්ඨියං නිසීදාපෙත්වා නෙස්සාමි”ති. සො තස්ස විත්තං අජානන්තො ලඬ්ඝිත්වා පිට්ඨියං නිසීදී. සංසුමාරො ථොකං ගන්ත්වා නිමුජ්ජිතුං ආරහි. අථ නං වානරො “කිංකාරණා, භො, මං උදකෙ නිමුජ්ජාපෙසි”ති ආහ. “අහං තං මාරෙත්වා තව හදයමංසං මම හරියාය දස්සාමි”ති. “දන්ධ ත්වං මම හදයමංසං උරෙ අත්ථිති මඤ්ඤසි”ති? “අථ කහං තෙ යපිත”න්ති? “එතං උදුම්බරෙ ඔලම්බන්තං න පස්සසි”ති? “පස්සාමි, දස්සසි පන මෙ”ති. “ආම, දස්සාමි”ති. සංසුමාරො දන්ධතාය තං ගහෙත්වා නදීතීරෙ උදුම්බරමූලං ගතො. බොධිසත්තො තස්ස පිට්ඨිතො ලඬ්ඝිත්වා උදුම්බරරුක්ඛෙ නිසින්තො ඉමා ගාථා අභාසී –

161. “අසක්ඛිං වත අත්තානං, උද්ධාතුං උදකා ථලං;
න දානාහං පුන තුය්හං, වසං ගච්ඡාමි වාරිජ.

162. “අලමෙනෙහි අම්බෙහි, ජම්බුහි පනසෙහි ව;
යාති පාරං සමුද්දස්ස, වරං මය්හං උදුම්බරො.

163. “යො ව උප්පතිතං අත්ථං, න ඛිප්පමනුච්ඡිකති;
අමිත්තවසමන්වෙති, පච්ඡා ව අනුතප්පති.

164. “යො ව උප්පතිතං අත්ථං, ඛිප්පමෙව නිබ්බොධති;
මුච්චිතෙ සත්තුසම්බාධා, න ව පච්ඡානුතප්පති”ති.

තත්ප් අසක්ඛිං වතානි සමත්ථො වත අහොසිං. උද්ධාතුන්ති උද්ධරිතුං. වාරිජාති සංසුමාරං ආලපති. යානි පාරං සමුද්දස්සානි ගඬිගං සමුද්දනාමෙනාලපන්නො “යානි සමුද්දස්ස පාරං ගන්ත්වා බාදිතබ්බානි, අලං තෙහි”ති වදති. පච්ඡා ව අනුතප්පතිති උප්පන්නං අත්ථං ඛිප්පං අජානන්තො අමිත්තවසං ගච්ඡති, පච්ඡා ව අනුතප්පති.

ඉති සො චතුභි ගාථාහි ලොකියකිච්චානං නිප්පත්තිකාරණං කට්ඨන්වා වතසණ්ඩමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සංසුමාරො දෙවදත්තො අහොසි, වානරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[343] 3. කුන්තිනීජාතකවණ්ණනා වානරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අවසිම්භ තවාගාරෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො ගෙහෙ නිවුත්ථං කුන්තිනීසකුණිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා කිර රඤ්ඤො දුතෙය්‍යභාරිකා අහොසි. ද්වෙ පොතකාපිස්සා අත්ථි, රාජා තං සකුණිකං එකස්ස රඤ්ඤො පණ්ණං ගාභාපෙත්වා පෙසෙසි. තස්සා ගතකාලෙ රාජකුලෙ දාරකා තෙ සකුණිකාපොතකෙ හත්ථෙහි පරිමද්දන්තා මාරෙසුං. සා ආගන්ත්වා තෙ පොතකෙ මතෙ පස්සන්ති “කෙන මෙ පුත්තකා මාරිතා”ති පුච්ඡි. “අසුකෙන ව අසුකෙන වා”ති. තස්මිඤ්ච කාලෙ රාජකුලෙ පොසාවනිකඛ්‍යාග්ගො අත්ථි කක්ඛලො ඵරුසො, බන්ධනබලෙන තිට්ඨති. අථ තෙ දාරකා තං ඛ්‍යාග්ගං දස්සනාය අගමංසු. සාපි සකුණිකා තෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා “යථා ඉමෙහි මම පුත්තකා මාරිතා, තථෙව නෙ කරිස්සාමි”ති තෙ දාරකෙ ගහෙත්වා ඛ්‍යාග්ගස්ස පාදමුලෙ බිපි, ඛ්‍යාග්ගො මුරාමුරාපෙත්වා බාදි. සා “ඉදානි මෙ මනොරථො පරිපුණ්ණො”ති උප්පතිත්වා හිමවන්තමෙව ගතා. තං කාරණං සුත්ථා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, රාජකුලෙ කිර අසුකා නාම කුන්තිනී සකුණිකා යෙ හිස්සා පොතකා මාරිතා, තෙ දාරකෙ ඛ්‍යාග්ගස්ස පාදමුලෙ බිපිත්වා හිමවන්තමෙව ගතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා අත්තනො පොතකසාතකෙ දාරකෙ ගහෙත්වා ඛ්‍යාග්ගස්ස පාදමුලෙ බිපිත්වා හිමවන්තමෙව ගතා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බොධිසත්තො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස නිවෙසනෙ එකා කුන්තිනී සකුණිකා දුතෙය්‍යභාරිකානි සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. අයං පන විසෙසො. අයං කුන්තිනී ඛ්‍යාග්ගෙන දාරකෙ මාරාපෙත්වා වින්තෙසි “ඉදානි න සක්කා මයා ඉධ වසිතුං, ගම්ස්සාමි, ගච්ඡන්ති ව පන රඤ්ඤො අනාරොචෙත්වා න ගම්ස්සාමි, ආරොචෙත්වා ව ගම්ස්සාමි”ති. සා රාජානං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා “සාමි, තුම්භාකං පමාදෙන මම පුත්තකෙ දාරකා මාරෙසුං, අහං කොධවසිකා හුත්වා තෙ දාරකෙ පටිමාරෙසිං, ඉදානි මයා ඉධ වසිතුං න සක්කා”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

165. “අවසිම්භ තවාගාරෙ, නිච්චං සක්කතපුජිතා,
ත්වමෙව දානිමකරි, හන්ද රාජ වජාමහ”න්ති.

තත්ප් ත්වමෙව දානිමකරිති මං පණ්ණං ගාභාපෙත්වා පෙසෙත්වා අත්තනො පමාදෙන මම පියපුත්තකෙ අරක්ඛන්තො ත්වඤ්ඤෙව ඉදානි එතං මම දොමනස්සකාරණං අකරි. හන්දානි වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. රාජානි බොධිසත්තං ආලපති. වජාමහන්ති අහං හිමවන්තං ගච්ඡාමිති.

තං සුත්ථා රාජා දුතියං ගාථමාහ –

166. “යො වෙ කතෙ පටිකතෙ, කිබ්බිසෙ පටිකිබ්බිසෙ;
එවං තං සම්මති වෙරං, වස කුන්තිනි මාගමා”ති.

තස්සත්ථො – යො පුග්ගලො පරෙන කතෙ කිබ්බිසෙ අත්තනො පුත්තමාරණාදිකෙ දාරුණෙ කම්මෙ කතෙ පුන අත්තනො තස්ස පුග්ගලස්ස පටිකතෙ පටිකිබ්බිසෙ “පටිකතං මයා තස්සා”ති ජානාති. එවං තං සම්මති වෙරන්ති එත්තකෙන තං වෙරං සම්මති වූපසන්නං හොති, තස්මා වස කුන්තිනි මාගමාති.

තං සුත්ථා කුන්තිනී තතියං ගාථමාහ –

167. “න කතස්ස ව කත්තා ව, මෙත්ති සන්ධියතෙ පුන;
හදයං නානුජානාති, ගච්ඡඤ්ඤෙව රට්ඨසභා”ති.

තත්ප් න කතස්ස ව කත්තා වානි කතස්ස ව අභිභූතස්ස උපපිළිතස්ස පුග්ගලස්ස, ඉදානි විහත්තිවිපරිණාමං කත්ථා යො කත්තා තස්ස වානි ඉමෙසං ද්විත්තං පුග්ගලානං පුන මිත්තභාවො නාම න සන්ධියති න සට්ඨන්ති අත්ථො. හදයං නානුජානාතිති තෙන කාරණෙන මම හදයං ඉධ වාසං නානුජානාති. ගච්ඡඤ්ඤෙව රට්ඨසභානි තස්මා අහං මහාරාජ ගම්ස්සාමියෙවාති.

තං සුත්වා රාජා චතුත්ථං ගාථමාහ –

168. “කතස්ස වෙව කත්තා ව, මෙත්ති සන්ධියතෙ පුන;
ධීරානං නො ච බාලානං, වස කුන්තිති මාගමා”ති.

තස්සත්ථො – කතස්ස වෙව පුග්ගලස්ස, යො ච කත්තා තස්ස මෙත්ති සන්ධියතෙ පුන, සා පන ධීරානං, නො ච බාලානං. ධීරානස්ස මෙත්ති භින්නාපි පුන සට්ඨති, බාලානං පන සකිං භින්නා භින්නාව හොති, තස්මා වස කුන්තිති මාගමාති.

සකුණිකා “එවං සන්තෙපි න සක්කා මයා ඉධ වසිතුං සාමී”ති රාජානං චන්දිත්වා උප්පතිත්වා භිමචන්තමෙව ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුන්තිතියෙව එතරහි කුන්තිති අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[344] 4. අම්බජාතකවණ්ණනා කුන්තිජාතකවණ්ණනා තතියා.

යො නිලියං මණ්ඩයතිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අම්බගොපකත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි. සො කිර මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිත්වා ජෙනවනපච්චන්තෙ අම්බවනෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා අම්බෙ රක්ඛන්තො පතිතාති අම්බපක්කාති බාදන්තො විවරති, අත්තනො සම්බන්ධමනුස්සානම්පි දෙති. තස්මිං භික්ඛාචාරං පට්ටියෙ අම්බවොරකා අම්බාති පාතෙත්වා බාදිත්වා ච ගහෙත්වා ච ගච්ඡන්ති. තස්මිං බණෙ චතස්සො සෙට්ඨිධිතරො අවිරවතියං න්හායිත්වා විවරන්තියො තං අම්බවනං පටිසිංසු. මහල්ලකො ආගන්ත්වා තා දිස්වා “තුම්හෙහි මෙ අම්බාති බාදිතාති”ති ආහ. “හන්තෙ, මයං ඉදානෙව ආගතා, න තුම්හාකං අම්බාති බාදාමා”ති. “තෙන හි සපථං කරොථා”ති? “කරොම, හන්තෙ”ති සපථං කරිංසු. මහල්ලකො තා සපථං කාරෙත්වා උප්පාපෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. තස්ස තං කිරියං සුත්වා භික්ඛු ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො කිර මහල්ලකො අත්තනො වසනකං අම්බවනං පට්ටියා සෙට්ඨිධිතරො සපථං කාරෙත්වා උප්පාපෙත්වා විස්සජ්ජෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස අම්බගොපකො හුත්වා චතස්සො සෙට්ඨිධිතරො සපථං කාරෙත්වා උප්පාපෙත්වා විස්සජ්ජෙසි”ති චත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සක්කත්තං කාරෙසි. තදා එකො කුටජට්ටිලො බාරාණසිං උපනිස්සාය නදීතිරෙ අම්බවනෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා අම්බෙ රක්ඛන්තො පතිතාති අම්බපක්කාති බාදන්තො සම්බන්ධමනුස්සානම්පි දෙත්තො නානප්පකාරෙන මිච්ඡාජිවෙන ජීවිකං කප්පෙත්තො විවරති. තදා සක්කො දෙවරාජා “කෙ නු බො ලොකෙ මාතාපිතරො උපට්ඨහන්ති, කුලෙ ජෙට්ඨාපවයනකම්මං කරොන්ති, දානං දෙන්ති, සීලං රක්ඛන්ති, උපොසථකම්මං කරොන්ති, කෙ පබ්බජිතා සමණධම්මෙ යුත්තපයුත්තා විහරන්ති, කෙ අනාචාරං වරන්ති”ති ලොකං වොලොකෙත්තො ඉමං අම්බගොපකං අනාචාරං කුටජට්ටිලං දිස්වා “අයං කුටජට්ටිලො කසිණපරිකම්මාදිං අත්තනො සමණධම්මං පහාය අම්බවනං රක්ඛන්තො විවරති, සංවෙජ්ජෙසාමී න”න්ති තස්ස ගාමං භික්ඛාය පට්ටියකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන අම්බෙ පාතෙත්වා වොරෙහි විලුම්බිතෙ විය අකාසි.

තදා බාරාණසිනො චතස්සො සෙට්ඨිධිතරො තං අම්බවනං පටිසිංසු. කුටජට්ටිලො තා දිස්වා “තුම්හෙහි මෙ අම්බාති බාදිතාති”ති පලිබුද්ධි. “හන්තෙ, මයං ඉදානෙව ආගතා, න තෙ අම්බාති බාදාමා”ති. “තෙන හි සපථං කරොථා”ති? “කත්වා ච පන ගන්තුං ලභිස්සාමා”ති? “ආම, ලභිස්සථා”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති තාසු ජෙට්ඨිකා සපථං කරොන්ති පඨමං ගාථමාහ –

169. “යො නිලියං මණ්ඩයති, සණ්ඩාසෙන විහඤ්ඤති;
තස්ස සා වසමන්ථෙතු, යා තෙ අම්බෙ අචාහරී”ති.

තස්සත්ථො – යො පුරිසො පලිතානං කාළවණ්ණකරණත්ථාය නිලඵලාදීති යොජෙත්වා කතං නිලියං මණ්ඩයති, නිලකෙසන්තරෙ ච උට්ඨිතං පලිතං උද්ධරන්තො සණ්ඩාසෙන විහඤ්ඤති කිලමති, තස්ස ඵවරූපස්ස මහල්ලකස්ස සා වසං අන්ථෙතු, තථාරූපං පතිං ලහතු, යා තෙ අම්බෙ අචාහරීති.

තාපසො “ත්ථං එකමන්තං තිට්ඨාහී”ති චත්වා දුතියං සෙට්ඨිධිතරං සපථං කාරෙසි. සා සපථං කරොන්ති දුතියං ගාථමාහ –

170. “විසං වා පඤ්චවිසං වා, ඌනතිංසංව ජාතියා;
තාදිසා පති මා ලද්ධා, යා තෙ අම්බෙ අචාහරී”ති.

තස්සත්ථො – නාරියො නාම පන්තරසසොළසවස්සිකකාලෙ පුරිසානං පියා හොන්ති. යා පන තව අම්බාති අචාහරි, සා ඵවරූපෙ යොබ්බතෙ පතිං අලභිත්වා ජාතියා විසං වා පඤ්චවිසං වා එකෙන ද්විතී ඌනතාය ඌනතිංසං වා

වස්සානි පත්වා තාදිසා පරිපක්කවයා හුත්වාපි පතිං මා ලද්ධාති.

තායපි සපථං කත්වා එකමන්තං ධීතාය තතියා තතියං ගාථමාහ —

171. “දීසං ගව්ඡතු අද්ධානං, එකිකා අභිසාරිකා;
සඬකෙතෙ පති මා අද්ද, යා තෙ අමිබෙ අවාහරී”ති.

තස්සත්ථො — යා තෙ අමිබෙ අවාහරී, සා පතිං පත්ථයමානා තස්ස සන්තිකං අභිසරණතාය අභිසාරිකා නාම හුත්වා එකිකා අද්ධානං ගාථනද්විගාථනමන්තං දීසං අද්ධානං ගව්ඡතු, ගන්ත්වාපි ච තස්මිං අසුකට්ඨානං නාම ආගව්ඡෙය්‍යාසීති කතෙ සඬකෙතෙ තං පතිං මා අද්දසාති.

තායපි සපථං කත්වා එකමන්තං ධීතාය චතුත්ථා චතුත්ථං ගාථමාහ —

172. “අලඬිකතා සුවසනා, මාලිනී වන්දනුස්සදා;
එකිකා සයනෙ සෙනු, යා තෙ අමිබෙ අවාහරී”ති. — සා උත්තානත්ථායෙව;

තාපසො “තුම්හෙහි අතිභාරියා සපථා කතා, අඤ්ඤෙහි අමිබානි බාදිතානි භවිස්සන්ති, ගව්ඡථ දානි තුම්හෙ”ති තා උයොපෙසි. සක්කො හෙරවරුපාරම්මණං දස්සෙත්වා කුටතාපසං තතො පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කුටජට්ටො අයං අමිබගොපකො මහල්ලකො අහොසි, චතස්සො සෙට්ඨිධිතරො එතායෙව, සක්කො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[345] 5. රාජකුම්භජාතකවණ්ණනා අමිබජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

වනං යදග්ගි දහතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අලසභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වාපි අලසො අහොසි උද්දෙසපරිපුච්ඡායොනිසොමනසිකාරවත්තපට්ටත්තාදිහි පරිබාහිරො නිවරණාභිභූතො. නිසින්නට්ඨානාදීසු ඉරියාපට්ඨෙසු තථා එව හොති. තස්ස තං ආලසියභාවං ආරබ්භ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු එවරුපෙ නිය්‍යානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා ආලසියො කුසිතො නිවරණාභිභූතො විහරති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ආලසියොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චරතනං අහොසි, බාරාණසිරාජා ආලසියජාතිකො අහොසි. බොධිසත්තො “රාජානං පබ්බොධෙස්සාමී”ති එකං උපමං උපධාරොන්තො විවරති. අපේකදිවසං රාජා උය්‍යානං ගන්ත්වා අමච්චගණපරිවුතො තත්ථ විවරන්තො එකං රාජකුම්භං නාම ආලසියං පස්සි. තථාරූපා කිර ආලසියා සකලදිවසං ගව්ඡන්තාපි එකද්වද්විගුලමත්තමෙව ගව්ඡන්ති. රාජා තං දිස්වා “වයස්ස කො නාම සො”ති බොධිසත්තං පුච්ඡී. මහාසත්තො “රාජකුම්භො නාමෙස, මහාරාජ, ආලසියො. එවරුපො හි සකලදිවසං ගව්ඡන්තොපි එකද්වද්විගුලමත්තමෙව ගව්ඡති”ති වත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො “අම්හො, රාජකුම්භ, තුම්භාකං දන්ධගමනං ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ දාවග්ගිමහි උට්ඨිතෙ කිං කරොථා”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ —

173. “වනං යදග්ගි දහති, පාවකො කණ්ඨවත්තනී;
කථං කරොසි පවලක, එවං දන්ධපරක්කමො”ති.

තත්ථ යදග්ගිති යදා අග්ගි. පාවකො කණ්ඨවත්තනීති අග්ගිනො වෙච්චනං. පවලකාති තං ආලපති. සො හි චලන්තො චලන්තො ගව්ඡති, නිච්චං වා පවලායති, තස්මා “පවලකො”ති චුච්චති. දන්ධපරක්කමොති ගරුචිරියො.

තං සුත්වා රාජකුම්භො දුතියං ගාථමාහ —

174. “බහුනි රුක්ඛජිද්දානි, පඨබ්‍යා විවරානි ව;
තානි වෙ නාභිසම්භොම, හොති නො කාලපරියායො”ති.

තස්සත්ථො — පණ්ඩිත, අම්භාකං ඉතො උත්තරිගමනං නාම නත්ථි. ඉමස්මිං පන අරඤ්ඤෙ රුක්ඛජිද්දානි පඨවියං විවරානි ව බහුනි. යදි තානි න පාපුණාම, හොති නො කාලපරියායොති මරණමෙව නො හොතීති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො ඉතරා ද්වෙ ගාථා අහාසි —

175. “යො දන්ධකාලෙ තරති, තරණියෙ ව දන්ධනී;
සුක්ඛපණ්ණංව අක්කම්ම, අත්ථං භඤ්ජති අත්තනො.

176. “යො දන්ධකාලෙ දන්ධෙති, තරණියෙ ව තාරයි;
සසිව රත්තිං විහජං, තස්සත්ථො පරිපුරති”ති.

තත්ථ දන්ධකාලෙති තෙසං තෙසං කම්මානං සණ්ඨං කත්තබ්බකාලෙ. තරණීති තුරිතතුරිතො වෙගෙන තානි කම්මානි කරොති. සුක්ඛපණ්ණංවාති යථා වාතාතපසුක්ඛං තාලපණ්ණං බලවා පුරිසො අක්කමිත්වා හඤ්ජෙය්‍යා, තත්ථෙව චුණ්ණවිචුණ්ණං කරෙය්‍යා, එවං සො අත්තනො අත්ථං චුද්ධං හඤ්ජති. දන්ධෙතීති දන්ධයති දන්ධකාතබ්බානි කම්මානි දන්ධමෙව කරොති. තාරයිති තුරිතකාතබ්බානි කම්මානි තුරිතොව කරොති. සසිව රත්තිං විහජන්ති යථා වන්දො පුණ්ණපක්ඛං රත්තිං ජොතයමානො කාලපක්ඛරත්තිතො රත්තිං විහජන්තො දිවසෙ දිවසෙ පරිපුරති, එවං තස්ස පුරිසස්ස අත්ථො පරිපුරතිති චුත්තං හොති.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා තතො පට්ඨාය අනලසො ජාතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා රාජකුම්භො ආලසියතික්ඛු අහොසි,
පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[346] 6. කෙසවජාතකවණ්ණනා රාජකුම්භජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

මනුස්සින්දං ජහිත්වානාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විස්සාසහොජනං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.
අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස කිර ගෙහෙ පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං නිබද්ධභත්තං හොති, ගෙහං නිව්චකාලං භික්ඛුසඤ්ඤාසං ඔපානභූතං කාසාවපජ්ජොතං ඉසිවාතපට්ඨානං. අට්ඨකදිවසං රාජා නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො සෙට්ඨිනො නිවෙසනෙ භික්ඛුසඤ්ඤා දිස්වා “අභම්පි අරියසඤ්ඤාසං නිබද්ධං භික්ඛං දස්සාමි”ති විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං නිබද්ධං භික්ඛං පට්ඨපෙයි. තතො පට්ඨාය රාජනිවෙසනෙ නිබද්ධං භික්ඛා දියාති, නිවස්සිකගන්ධසාලිහොජනං පණ්ණං. විස්සාසෙනපි සිනෙහෙනපි සහත්ථා දායකා නත්ථි, රාජයුත්තෙ දාපෙයි. භික්ඛු නිසිදිත්වා භුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡන්ති, නානග්ගරසහත්තං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො උපට්ඨාකකුලං ගන්ත්වා තං භත්තං තෙසං දත්වා තෙහි දින්නං ලුඛං වා පණ්ණං වා භුඤ්ජන්ති.

අට්ඨකදිවසං රඤ්ඤො බහුං ඵලාඵලං ආභරිංසු. රාජා “සඤ්ඤාසං දෙවා”ති ආහ. මනුස්සා භත්තග්ගං ගන්ත්වා එකභික්ඛුමිපි අදිස්වා “එකො භික්ඛුපි නත්ථි”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. “නනු වෙලායෙව තාවා”ති? “ආම, වෙලා, භික්ඛු පන තුම්භාකං ගෙහෙ භත්තං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො විස්සාසිකානං උපට්ඨාකානං ගෙහං ගන්ත්වා තෙසං දත්වා තෙහි දින්නං ලුඛං වා පණ්ණං වා භුඤ්ජන්ති”ති. රාජා “අම්භාකං භත්තං පණ්ණං, කෙන නු බො කාරණෙන අභුත්වා අඤ්ඤං භුඤ්ජන්ති, සත්ථාරං පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුච්ඡි. සත්ථා “මහාරාජ, හොජනං නාම විස්සාසපරමං, තුම්භාකං ගෙහෙ විස්සාසං පවිච්ඡපට්ඨාපෙත්වා සිනෙහෙන දායකානං අභාවා භික්ඛු භත්තං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො විස්සාසිකට්ඨානෙ පරිභුඤ්ජන්ති. මහාරාජ, විස්සාසසදිසො අඤ්ඤො රසො නාම නත්ථි, අවිස්සාසිකෙන දින්නං චතුර්ධරම්පි හි විස්සාසිකෙන දින්නං සාමාකභත්තං න අග්ගති. පොරාණකපණ්ඩිතාපි රොගෙ උප්පන්නෙ රඤ්ඤො පඤ්ච වෙජ්ජකුලානි ගහෙත්වා හෙසජ්ජෙ කාරිතෙපි රොගෙ අවුපසන්නෙ විස්සාසිකානං සන්තිකං ගන්ත්වා අලොණකං සාමාකනිවාරයාගුඤ්ඤෙව උදකමත්තසිත්තං අලොණකපණ්ණඤ්ච පරිභුඤ්ජිත්වා නිරොගා ජාතා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රාමහණකුලෙ නිබ්බන්ති, “කප්පකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පන්නො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා අපරභාගෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තදා කෙසවො නාම තාපසො පඤ්චභි තාපසසතෙහි පරිවුතො ගණසත්ථා හුත්වා හිමවන්තෙ වසති. බොධිසත්තො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්චන්තං අත්තෙවාසිකසත්තානං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො හුත්වා විහාසි, කෙසවනාපසස්ස හිතජ්ඣාසයො සසිනෙහො අහොසි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං අනිවිය විස්සාසිකා අහෙසුං. අපරභාගෙ කෙසවො තෙ තාපසෙ ආදාය ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය මනුස්සප්පං ගන්ත්වා බාරාණසියං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ නගරං භික්ඛාය පවිසිත්වා රාජද්වාරං අගමාසි. රාජා ඉසිගණං දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා අත්තොනිවෙසනෙ හොජෙත්වා පට්ඨකුලං ගහෙත්වා උය්‍යානෙ වසාපෙයි. අථ වස්සාරත්තෙ අතික්කන්තෙ කෙසවො රාජානං ආපුච්ඡි. රාජා “භත්තෙ, තුම්භෙ මහල්ලකා, අම්භෙ තාව උපනිස්සාය වසථ, දහරතාපසෙ හිමවන්තං පෙසෙථා”ති ආහ. සො “සාධු”ති ජෙට්ඨන්තෙවාසිකෙන සද්ධිං තෙ හිමවන්තං පෙසෙත්වා සයං එකකොව ඔගිසි. කප්පො හිමවන්තං ගන්ත්වා තාපසෙහි සද්ධිං වසි.

කෙසවො කප්පෙන විනා වසන්තො උක්කණ්ඨිත්වා තං දට්ඨකාමො හුත්වා නිද්දං න ලභති, තස්ස නිද්දං අලභන්තස්ස සම්මා ආභාරො න පරිණාමං ගච්ඡති, ලොභිතපක්ඛන්දිකා අහොසි, බාල්භා වෙදනා වත්තන්ති. රාජා පඤ්ච වෙජ්ජකුලානි ගහෙත්වා තාපසං පට්ඨග්ගි, රොගො න වූපසම්මති. කෙසවො රාජානං ආහ “මහාරාජ, කිං මය්හං මරණං ඉච්ඡථ, උදාහු අරොගභාව”න්ති? “අරොගභාවං, භත්තෙ”ති. “තෙන හි මං හිමවන්තං පෙසෙථා”ති. “සාධු, භත්තෙ”ති රාජා නාරදං නාම අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “නාරද, අම්භාකං භදන්තං ගහෙත්වා වනවරකෙහි සද්ධිං හිමවන්තං යාහි”ති පෙසෙයි. නාරදො තං තත්ථ නෙත්වා පච්චාගමාසි. කෙසවස්සපි කප්පෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව

වෙනසකරොගො වූපසන්තො, උක්කණ්ඨා පටිප්පස්සමිහි. අප්පස කප්පො අලොණකෙන අධූපනෙන උදකමත්තසිත්තපණ්ණෙන සද්ධිං සාමාකනිවාරයාගං අදාසි, තස්ස තඨ්වණඤ්ඤෙව ලොභිතපක්ඛන්දිකා පටිප්පස්සමිහි.

සුත රාජා නාරදං පෙසෙසි “ගච්ඡ කෙසවස්ස තාපසස්ස පවත්තිං ජානාහි”ති. සො ගන්ත්වා තං අරොගං දිස්වා “භන්තෙ, ඛාරාණසිරාජා පඤ්ච වෙජ්ජකුලානි ගහෙන්වා පටිප්ගගන්තො තුම්හෙ අරොගෙ කාතුං නාසක්ඛි, කථං තෙ කප්පො පටිප්ගගී”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

177. “මනුස්සින්දං ජහිත්වාන, සබ්බකාමසමිද්ධිනං;
කථං නු භගවා කෙසි, කප්පස්ස රමති අස්සමෙ”ති.

තත්ථ මනුස්සින්දන්ති මනුස්සානං ඉන්දං ඛාරාණසිරාජානං. කථං නු භගවා කෙසිති කෙන නු ඛො උපායෙන අයං අම්භාකං භගවා කෙසවනාපසො කප්පස්ස අස්සමෙ රමතිති.

එවං අඤ්ඤෙහි සද්ධිං සල්ලපන්තො විය කෙසවස්ස අභිරතිකාරණං පුච්ඡී. තං සුත්වා කෙසවො දුතියං ගාථමාහ –

178. “සාදුති රමණියානි, සන්ති වක්ඛා මනොරමා;
සුභාසිතානි කප්පස්ස, නාරද රමයන්ති ම”න්ති.

තත්ථ වක්ඛාති රුක්ඛා. පාළියං පන “රුක්ඛා”ත්වෙව ලිඛිතං. සුභාසිතානීති කප්පෙන කට්ඨානි සුභාසිතානි මං රමයන්තිති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා “එවං මං අභිරමාපෙන්තො කප්පො අලොණකං අධූපනං උදකසිත්තපණ්ණමිස්සං සාමාකනිවාරයාගං පායෙසි, තාය මෙ සරීරෙ ඛ්‍යාධි වූපසමිතො, අරොගො ජාතොමිහි”ති ආහ. තං සුත්වා නාරදො තතියං ගාථමාහ –

179. “සාලිතං ඔදනං භුඤ්ජෙ, සුචිං මංසුපසෙවනං;
කථං සාමාකනිවාරං, අලොණං ඡාදයන්ති ත”න්ති.

තත්ථ භුඤ්ජෙති භුඤ්ජසි, අයමෙව වා පායො. ඡාදයන්ති ඡාදයති පීණෙනි තොසෙති. ගාථාඛන්ධසුඛත්ථං පන අනුනාසිකො කතො. ඉදං වුත්තං හොති – යො ත්වං සුචිං මංසුපසෙවනං රාජකුලෙ රාජාරහං සාලිහත්තං භුඤ්ජසි, තං කථමීදං සාමාකනිවාරං අලොණං පීණෙනි තොසෙති, කථං තෙ එතං රුචිවතීති.

තං සුත්වා කෙසවො චතුත්ථං ගාථමාහ –

180. “සාදුං වා යදි වාසාදුං, අප්පං වා යදි වා බහුං;
විස්සත්ථො යත්ථ භුඤ්ජෙය්‍ය, විස්සාසපරමා රසා”ති.

තත්ථ යදි වාසාදුන්ති යදි වා අසාදුං. විස්සත්ථොති නිරාසඬකො විස්සාසපත්තො හුත්වා. යත්ථ භුඤ්ජෙය්‍යාති යස්මිං නිවෙසනෙ එවං භුඤ්ජෙය්‍ය, තත්ථ එවං භුත්තං යංකිඤ්චි හොජනං සාදුමෙව. කස්මා? යස්මා විස්සාසපරමා රසා, විස්සාසො පරමො උත්තමො එතෙසන්ති විස්සාසපරමා රසා. විස්සාසසදිසො හි අඤ්ඤො රසො නාම තත්ථී. අවිස්සාසිකෙන හි දින්නං චතුමධුරම්පි විස්සාසිකෙන දින්නං අම්බිලකඤ්ජියං න අග්ගතීති.

නාරදො තස්ස වචනං සුත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කෙසවො ඉදං නාම කථෙසි”ති ආචික්ඛි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, නාරදො සාරිපුත්තො, කෙසවො බකබ්‍රහ්මා, කප්පො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[347] 7. අයකුටජාතකවණ්ණනා කෙසවජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

සබ්බායසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ලොකත්ථවරියං ආරබ්භ කථෙසි. වන්ථු මහාකණ්ඨජාතකෙ (ජා. 1.12.61 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි තිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො උග්ගහිතසබ්බසිප්පො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා මනුස්සා දෙවමඬගලිකා හුත්වා බහු අපේළකාදයො මාරොත්වා දෙවනානං බලිකම්මං කරොන්ති. බොධිසත්තො “පාණො න භන්නබ්බො”ති හෙරිං වරාපෙසි. යක්ඛා බලිකම්මං අලභමානා බොධිසත්තස්ස කුප්ඤ්ඤිත්වා හිමවන්තෙ යක්ඛසමාගමං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස මාරණත්ථාය එකං කක්ඛලං යක්ඛං පෙසෙසුං. සො කණ්ණිකමත්තං මහන්නං ආදිත්තං

අයකුට ගහෙත්වා “ඉමිනා නං පහරිත්වා මාරෙස්සාමි”ති ආගන්ත්වා මජ්ඣිමනිකායෙ මහනන්තරෙ බොධිසත්තස්ස සයනමත්ථකෙ අට්ඨාසි. තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤත්වා ඉන්ද්‍රවජිරං ආදාය ගන්ත්වා යක්ඛස්ස උපරි අට්ඨාසි. බොධිසත්තො යක්ඛං දිස්වා “කිං නු බො එස මං රක්ඛමානො ධීනො, උදාහු මාරෙතුකාමො”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පට්ඨං ගාමමාහ –

181. “සබ්බායසං කුට්ටනිජපමාණං, පග්ගස්භ යො තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ;
රක්ඛාය මෙ ත්වං විහිතො නුසජ්ජ, උදාහු මෙ චෙතයසෙ වධායා”ති.

තත්ථ විහිතො නුසජ්ජාති විහිතො නු අසි අජ්ජ.

බොධිසත්තො පන යක්ඛමෙව පස්සති, න සක්කං. යක්ඛො සක්කස්ස භයෙන බොධිසත්තං පහරිතුං න සක්කොති. සො බොධිසත්තස්ස කථං සුත්වා “මහාරාජ, නාහං තව රක්ඛණත්ථාය ධීනො, ඉමිනා පන ජලිතෙන අයකුටෙන පහරිත්වා තං මාරෙස්සාමිති ආගතොමිහි, සක්කස්ස භයෙන තං පහරිතුං න සක්කොමි”ති එතමත්ථං දීපෙන්තො දුතියං ගාමමාහ –

182. “දුතො අහං රාජිධ රක්ඛසානං, වධාය තුය්හං පහිතොහමස්මි;
ඉන්ද්‍රො ච තං රක්ඛති දෙවරාජා, තෙනුත්තමඬිගං න තෙ ථාලයාමි”ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො ඉතරා ද්වෙ ගාමා අභාසි –

183. “සවෙ ච මං රක්ඛති දෙවරාජා, දෙවනම්න්ද්‍රො මසවා සුජම්පති;
කාමං පිසාවා විතදන්තු සබ්බෙ, න සන්තසෙ රක්ඛසියා පජාය.

184. “කාමං කන්දන්තු කුමිහණ්ඩා, සබ්බෙ පංසුපිසාවකා;
නාලං පිසාවා යුද්ධාය, මහති සා විහිංසිකා”ති.

තත්ථ රක්ඛසියා පජායාති රක්ඛසිසඬ්ඛාතාය පජාය, රක්ඛසසත්තානන්ති අත්ථො. කුමිහණ්ඩාති කුමිහමත්තරහස්සඬ්ඛා මහොදරා යක්ඛා. පංසුපිසාවකාති සඬ්ඛාරට්ඨානෙ පිසාවා. නාලන්ති පිසාවා නාම මයා සද්ධිං යුද්ධාය න සමත්ථා. මහති සා විහිංසිකාති යං පනෙනෙ යක්ඛා සන්තිපතිත්වා විහිංසිකං දස්සෙන්ති, සා මහති විහිංසිකා භයකාරණදස්සනමත්තමෙව මය්හං, න පනාහං භායාමිති අත්ථො.

සක්කො යක්ඛං පලාපෙන්වා මහාසත්තං ඔවදිත්වා “මා භාසි, මහාරාජ, ඉතො පට්ඨාය තව රක්ඛා මමායත්තා”ති වත්ථා සකට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, බාරාණසිරාජා අභමෙව අහොසි”න්ති.

[348] 8. අරඤ්ඤජාතකවණ්ණනා අයකුටජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අරඤ්ඤා ගාමමාගම්මාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ථුල්ලකුමාරිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු චූළනාරදකස්සපජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආවි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයජ්ජන්තො තක්කසිලායං උග්ගහිතසිජ්ජො හරියාය කාලකතාය පුත්තං ගහෙත්වා ඉසිපඛිඤ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ වසන්තො පුත්තං අස්සමපදෙ ධපෙන්වා එලාඵලත්ථාය ගච්ඡති. තදා වොරෙසු පච්චන්තගාමං පහරිත්වා කරමරෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙසු එකා කුමාරිකා පලායිත්වා තං අස්සමපදං පත්වා තාපසකුමාරං පලොභෙත්වා සීලවිනාසං පාපෙන්වා “එහි ගච්ඡාමා”ති ආහ. “පිතා තාව මෙ ආගච්ඡතු, තං පස්සිත්වා ගමිස්සාමි”ති. “තෙන හි දිස්වා ආගච්ඡා”ති නික්ඛමිත්වා අන්තරාමග්ගෙ නිසිදි. තාපසකුමාරො පිතරි ආගතෙ පට්ඨං ගාමමාහ –

185. “අරඤ්ඤා ගාමමාගම්ම, කිංසිලං කිංවනං අහං;
පුරිසං තාත සෙවෙය්‍යං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ අරඤ්ඤා ගාමමාගම්මාති තාත අහං ඉතො අරඤ්ඤතො මනුස්සපථං වසන්ත්ථාය ගතො වසනගාමං පත්වා කිං කරොමිති.

අට්ඨස්ස පිතා ඔවාදං දදන්තො තිස්සො ගාමා අභාසි –

186. “යො තං විස්සාසයෙ තාත, විස්සාසඤ්ච ඛමෙය්‍ය තෙ;
සුස්සුසි ච තිතික්ඛි ච, තං භජෙහි ඉතො ගතො.

187. “යස්ස කායෙන වාචාය, මනසා නත්ථි දුක්කටං;
උරසිව පතිට්ඨාය, තං භජෙහි ඉතො ගතො.

188. “හලිද්දිරාගං කපිච්ඡන්තං, පුරිසං රාගවිරාගිනං;
තාදිසං තාත මා සෙවි, නිම්මනුස්සමිපි වෙ සියා”ති.

තත්ථ යො තං විස්සාසයෙන යො පුරිසො තං විස්සාසෙයා න පරිසඬිකෙයා. විස්සාසඤ්ච බමෙයා තෙනි යො ව අත්තනි කයිරමානං තව විස්සාසං පත්තො නිරාසඬිකො තං බමෙයා. සුස්සුසීති යො ව තව විස්සාසවචනං සොතුම්චජති. තිතික්ඛිති යො ව තයා කතං අපරාධං බමති. තං භජෙහිති තං පුරිසං භජෙයාසි පයිරුපාසෙයාසි. උරසිව පතිට්ඨායාති යථා තස්ස උරසි පතිට්ඨාය වඩ්ඪිතො ඔරසපුත්තො ත්වමිපි තාදිසො උරසි පතිට්ඨිතපුත්තො විය හුත්වා එවරුපං පුරිසං භජෙයාසිති අත්ථො.

හලිද්දිරාගන්ති හලිද්දිරාගසදිසං අට්ඨවිත්තං. කපිච්ඡන්තන්ති ලහුපරිවත්තිතාය මක්කට්ඨන්තං. රාගවිරාගිනන්ති මුහුත්තෙනෙව රජ්ජනවිරජ්ජනසභාවං. නිම්මනුස්සමිපි වෙ සියාති සවෙපි සකලං ජම්බුදීපතලං කායදුවවරිතාදිවරිතස්ස මනුස්සස්ස අභාවෙන නිම්මනුස්සං සියා, තථාපි, තාත, තාදිසං ලහුවිත්තං මා සෙවි, සබ්බමිපි මනුස්සපථං විචිනිත්වා හෙට්ඨා චුත්තගුණසම්පන්නමෙව භජෙයාසිති අත්ථො.

තං සුත්වා තාපසකුමාරො “අහං, තාත, ඉමෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතං පුරිසං කත්ථ ලභිස්සාමි, න ගච්ඡාමි, තුම්භාකඤ්ඤෙව සන්නිකෙ වසිස්සාමි”ති වත්වා නිවත්ති. අථස්ස පිතා කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. උභොපි අපරිභිනාප්ඤානා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පුත්තො ව කුමාරිකා ව එතෙයෙව අහෙසුං, පිතා තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[349] 9. සන්ධිහෙදජාතකවණ්ණනා අරඤ්ඤජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

නෙව ඉත්ථිසු සාමඤ්ඤන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පෙසුඤ්ඤසික්ඛාපදං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිං කිර සමයෙ සත්ථා “ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු පෙසුඤ්ඤං උපසංහරන්ති”ති සුත්වා තෙ පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං පෙසුඤ්ඤං උපසංහරං, තෙන අනුප්පන්නානි වෙව භණ්ඩනානි උප්පජ්ජන්ති, උප්පන්නානි ව භියොභාවාය සංවත්තන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ තෙ භික්ඛු ගරහිත්වා “භික්ඛවෙ, පිසුණා වාචා නාම තිබ්බසත්තිපභාරසදිසා, දළ්භො විස්සාසොපි තාය බිජ්ජං භිජ්ජති, තඤ්ච පන ගහෙන්වා අත්තතො මෙත්තිහින්දනකජනො සිහඋසහසදිසො හොති”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස පුත්තො හුත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං උග්ගහිතසිප්පො පිතු අච්චයෙන ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා එකො ගොපාලකො අරඤ්ඤෙ ගොකුලෙසු ගාවො පටිපග්ගිත්වා ආගච්ඡන්තො එකං ගබ්හිනිං අසල්ලක්ඛෙන්වා පභාය ආගතො. තස්සා එකාය සිහියා සද්ධිං විස්සාසො උප්පජ්ජි. තා උභොපි දළ්භමිත්තා හුත්වා එකතො විවරන්ති. අපරභාගෙ ගාවී වච්ඡකං, සිහි සිහපොතකං චිජායි. තෙ උභොපි ජනා කුලෙන ආගතමෙත්තියා දළ්භමිත්තා හුත්වා එකතො විවරන්ති. අටෙකො වනවරකො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තෙසං විස්සාසං දිස්වා අරඤ්ඤෙ උප්පජ්ජනකභණ්ඩං ආදාය බාරාණසියං ගන්ත්වා රඤ්ඤො දත්වා “අපි තෙ, සම්ම, කිඤ්චි අරඤ්ඤෙ අච්ඡරියං දිට්ඨපුබ්බ”න්ති රඤ්ඤො පුට්ඨො “දෙව, අඤ්ඤං කිඤ්චි න පස්සාමි, එකං පන සිහඤ්ච උසහඤ්ච අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සාසිකෙ එකතො විවරන්තෙ අද්දස”න්ති ආහ. “එතෙසං තතියෙ උප්පන්නෙ භයං භවිස්සති, යදා තෙසං තතියං පස්සති, අථ මෙ ආචික්ඛෙයාසි”ති. “සාධු, දෙවා”ති.

වනවරකෙ පන බාරාණසියං ගතෙ එකො සිඬිගාලො සිහඤ්ච උසහඤ්ච උපට්ඨති. වනවරකො අරඤ්ඤං ගන්ත්වා තං දිස්වා “තතියස්ස උප්පන්නභාවං රඤ්ඤො කටෙස්සාමි”ති නගරං ගතො. සිඬිගාලො චිත්තෙයි “මයා යට්ඨෙන්වා සිහමංසඤ්ච උසහමංසඤ්ච අඤ්ඤං අබාදිතපුබ්බං නාම නත්ථි, ඉමෙ භින්දිත්වා ඉමෙසං මංසං බාදිස්සාමි”ති. සො “අයං තං එවං වදති, අයං තං එවං වදති”ති උභොපි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දිත්වා න විරස්සෙව කලහං කාරෙත්වා මරණාකාරප්පත්තෙ අකාසි. වනවරකොපි ගන්ත්වා රඤ්ඤො “තෙසං, දෙව, තතියො උප්පන්නො”ති ආහ. “කො සො”ති? “සිඬිගාලො, දෙවා”ති. රාජා “සො උභො මිත්තෙ භින්දිත්වා මාරාපෙස්සති, මයං තෙසං මතකාලෙ සම්පාපුණ්ණස්සාමා”ති වත්වා රථං අභිරුද්ධ වනවරකෙන මග්ගදෙසකෙන ගච්ඡන්තො තෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං කත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තෙසු සම්පාපුණ්ණං. සිඬිගාලො පන හට්ඨතුට්ඨො එකවාරං සිහස්ස මංසං බාදති, එකවාරං උසහස්ස මංසං බාදති. රාජා තෙ උභොපි ජීවිතක්ඛයප්පත්තෙ දිස්වා රථෙ ධීතොව සාරථිනා සද්ධිං සල්ලපන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

189. “නෙව ඉත්ථිසු සාමඤ්ඤං, නාපි භක්ඛෙසු සාරථි;
අථස්ස සන්ධිහෙදස්ස, පස්ස යාව සුවිත්තිනං.

190. “අසි තික්කොව මංසමිහි, පෙසුඤ්ඤං පරිවත්තති;
යන්ටුසහඤ්ච සිහඤ්ච, භක්ඛයන්ති මිගාධමා.

191. “ඉමං සො සයනං සෙනි, යමිමං පස්සසි සාරථී;
යො වාවං සන්ධිභෙදස්ස, පිසුණස්ස නිබ්බාධති.

192. “තෙ ජනා සුඛමෙධන්ති, නරා සග්ගගතාරිච;
යෙ වාවං සන්ධිභෙදස්ස, නාවබ්බාධන්ති සාරථී”ති.

තත්ථ නෙව ඉත්ථිසුති සමිම සාරථී, ඉමෙසං ද්විත්තං ජනානං නෙව ඉත්ථිසු සාමඤ්ඤං අත්ථි න , භක්ඛෙසුපි.
අඤ්ඤමෙව හි ඉත්ථිං සිහො සෙවති, අඤ්ඤං උසහො, අඤ්ඤං භක්ඛං සිහො බාදති, අඤ්ඤං උසහොති අත්ථො.
අට්ඨසාති එවං කලහකාරණෙ අවිජ්ජමානෙපි අට්ඨ ඉමස්ස මිත්තසන්ධිභෙදකස්ස දුට්ඨසිඬ්ඨගාලස්ස “උභිත්තං මංසං
බාදිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉමෙ මාරෙන්තස්ස පස්ස යාව සුවිත්තිතං, සුවිත්තිතං ජාතන්ති අධිජ්ජායො. යත්ථාති යස්මිං
පෙසුඤ්ඤෙ පරිවත්තමානෙ. උසහඤ්ච සිහඤ්ච මිගාධමා සිඬ්ඨගාලා බාදන්ති, තං පෙසුඤ්ඤං මංසමිහි තිබ්බෙණො අසි විය
මිත්තභාවං ඡිත්තන්තමෙව පරිවත්තතිති දිපෙති.

යමිමං පස්සසිති සමිම සාරථී, යං ඉමං පස්සසි ඉමෙසං ද්විත්තං මතසයනං, අඤ්ඤොපි යො පුග්ගලො
සන්ධිභෙදස්ස පිසුණස්ස පිසුණවාචං නිබ්බාධති ගණ්භාති, සො ඉමං සයනං සෙනි, එවමෙවං මරතිති දස්සෙති.
සුඛමෙධන්තිති සුඛං වින්දන්ති ලහන්ති. නරා සග්ගගතාරිවාති සග්ගගතා දිබ්බභොගසම්ඬ්ඨිගිනො නරා විය තෙ සුඛං
වින්දන්ති. නාවබ්බාධන්තිති න සාරතො පච්චෙත්ති, තාදිසං පන වචනං සුත්වා වොදෙත්වා සාරෙත්වා මෙත්ති.
අභිත්තිත්වා පාකතිකාව භොන්තිති.

රාජා ඉමා ගාථා භාසිත්වා සිහස්ස කෙසරවම්මනබද්ධා ගාභාපෙත්වා නගරමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරාජා අභමෙව අභොසි”න්ති.

[350] 10. දෙවතාපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා සුන්ධිභෙදජාතකවණ්ණනා නවමා.

හන්ති හත්ථෙහි පාදෙහිති අයං දෙවතාපුච්ඡා උමඬ්ඨජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආච්චි හවිස්සති.

දෙවතාපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා දසමා.

වුළකුණාලවග්ගො පඤ්චමො.

ජාතකුද්දානං –

කාලිඬ්ඨගො අස්සාරොහො ව, එකරාජා ව දද්දරො;
සීලවිමංසසුජාතා, පලාසො සකුණො ඡවො;
සෙය්‍යාති දස ජාතකා.

පුච්චන්දො කස්සපො ව, බන්තිවාදී ලොහකුම්භි;
සබ්බමංසලාහී සසො, මතාරොදකණුවො;
තිත්තිරො සුවච්ඡො දස.

කුට්ඨසො දුද්දහායො, බ්‍රහ්මදත්තවම්මසාටකො;
ගොධරාජා ව කක්කාරු, කාකවතී නනු සොවියො;
කාලබාහු සීලවිමංසො දස.

කොකාලිකො රථලව්ඨී, පක්කගොධරාජොවාදා;
ජම්බුකබ්‍රහ්මජත්තො ව, පීඨපුසා ව බාවෙරු;
විසය්‍යසෙට්ඨී දසධා.

කිත්තරිවානරකුන්තිනී, අම්බහාරී ගජකුම්භො;
කෙසවායකුටාරඤ්ඤං, සන්ධිභෙදො දෙවතාපඤ්ඤා.

වග්ගුද්දානං –

කාලිඨිගො පුවමන්දො ව, කුට්ඨසකකොකිලා;
වුළකුණාලවග්ගොති, පඤ්චවග්ගා චතුක්කමිහි;
හොන්ති පඤ්ඤාස ජාතකා.

චතුක්කතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. පඤ්චකනිපාතො

[351] 1. මණ්ඩුණ්ඩලජාතකවණ්ණනා 1. මණ්ඩුණ්ඩලවග්ගො

ජීනො රථස්සං මණ්ඩුණ්ඩලෙ වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ සබ්බත්ථසාධකං පදුට්ඨාමච්චං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. චන්ද්‍ර හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙව. ඉධ පන බොධිසත්තො බාරාණසිරාජා අහොසි. පදුට්ඨාමච්චො කොසලරාජානං ආනන්වා කාසිරජ්ජං ගාහාපෙත්වා බාරාණසිරාජානං බන්ධාපෙත්වා බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපාපෙසි. රාජා ඤානං උප්පාදෙත්වා ආකාසෙ පල්ලඛිකෙන නිසීදි, වොරරඤ්ඤො සරීරෙ ඩාහො උප්පජ්ජි. සො බාරාණසිරාජානං උපසඬ්ඛිකමිත්වා පයමං ගාමමාහ —

1. “ජීනො රථස්සං මණ්ඩුණ්ඩලෙ ව, පුත්තෙ ව දාරෙ ව තට්ඨෙ ජීනො;
සබ්බෙසු භොගෙසු අසෙසකෙසු, කස්මා න සන්තප්පසි සොකකාලෙ”ති.

තත්ථ ජීනො රථස්සං මණ්ඩුණ්ඩලෙ වාති මහාරාජ, ත්වං රථඤ්ච අස්සඤ්ච මණ්ඩුණ්ඩලානි ව ජීනො, “ජීනො රථස්සෙ ව මණ්ඩුණ්ඩලෙ වා”තිපි පායො. අසෙසකෙසුති නිස්සෙසකෙසු.

තං සුත්වා බොධිසත්තො ඉමා ද්වෙ ගාමා අභාසි —

2. “පුබ්බෙව මච්චං විජහන්ති භොගා, මච්චො වා තෙ පුබ්බතරං ජහාති;
අසස්සනා භොගිනො කාමකාමී, තස්මා න සොවාමහං සොකකාලෙ.
3. “උදෙති ආපුරති චෙති චන්දො, අත්ථං තපෙත්වාන පලෙති සුරියො;
විදිතා මයා සත්තුක ලොකධම්මා, තස්මා න සොවාමහං සොකකාලෙ”ති.

තත්ථ පුබ්බෙව මච්චන්ති මච්චං වා භොගා පුබ්බෙව පයමතරඤ්ඤෙව විජහන්ති, මච්චො වා තෙ භොගෙ පුබ්බතරං ජහාති. කාමකාමීති වොරරාජානං ආලපති. අම්භො, කාමෙ කාමයමාන කාමකාමී භොගිනො නාම ලොකෙ අසස්සනා, භොගෙසු වා නට්ඨෙසු ජීවමානාව අභොගිනො භොන්ති, භොගෙ වා පහාය සයං නස්සන්ති, තස්මා අහං මහාජනස්ස සොකකාලෙපි න සොවාමිති අත්ථො. විදිතා මයා සත්තුක ලොකධම්මාති වොරරාජානං ආලපති. අම්භො, සත්තුක, මයා ලාභො අලාභො යසො අයසොනිආදයො ලොකධම්මා විදිතා. යට්ඨෙ හි චන්දො උදෙති ව පුරති ව පුන ව බියති, යථා ව සුරියො අන්ධකාරං විධමන්තො මහන්තං ආලොකං තපෙත්වාන පුන සායං අත්ථං පලෙති අත්ථං ගච්ඡති න දිස්සති, එවමෙව භොගා උප්පජ්ජන්ති ව නස්සන්ති ව, තත්ථ කිං සොකෙන, තස්මා න සොවාමිති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො වොරරඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා ඉදානි තමෙව වොරං ගරහන්තො ආහ —

4. “අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු, අසඤ්ඤො පබ්බජිතො න සාධු;
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී, යො පණ්ඩිතො කොධනො තං න සාධු.
5. “නිසම්ම ඛන්තියො කයිරා, නානිසම්ම දිසම්පති;
නිසම්මකාරීනො රාජ, යසො කිත්ති ව වඩ්ඪති”ති.

ඉමා පන ද්වෙ ගාමා හෙට්ඨා විත්ථාරිතායෙව. වොරරාජා බොධිසත්තං බමාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා අත්තනො ජනපදමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා කොසලරාජා ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[352] 2. සුජාතජාතකවණ්ණනා මණ්ඩුණ්ඩලජාතකවණ්ණනා පයමා.

කිං නු සන්තරමානොවාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මනපිනිකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සො කිර පිතරි මනෙ පරිදෙවමානො විචරති, සොකං විනොදෙතුං න සක්කොති. අථ සත්ථා තස්ස සොනාපත්තිච්ඡුපනිස්සයං දිස්වා සාවත්ථිං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාසමණං ආදාය තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො තං චන්දිත්වා නිසින්තං “කිං, උපාසක, සොවසී”ති චත්වා “ආම, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “ආවුසො, පොරාණකපණ්ඩිතා පණ්ඩිතානං වචනං සුත්වා පිතරි කාලකතෙ න සොවිංසු”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කුටුම්භිකගෙහෙ නිබ්බන්ති,
“සුජාතකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තස්ස වයප්පත්තස්ස පිතාමහො කාලමකාසි. අථස්ස පිතා පිතු කාලකිරියනො පට්ඨාය සොකසමප්පිතො ආළාහනං ගන්ත්වා ආළාහනනො අට්ඨීති ආහරිත්වා අත්තනො ආරාමෙ මත්තිකාටුපං

කත්වා තානි තත්ථ නිදහිත්වා ගතගතවෙලාය උපං පුප්ඵෙහි පුප්ඵෙත්වා වෙතියං ආවිජ්ඣන්තො පරිදෙවති, නෙව න්භායති න ලිම්පති න භුඤ්ජති න කම්මන්තෙ විචාරෙති. තං දිස්වා බොධිසත්තො “පිතා මෙ අයාකස්ස මතකාලතො පටියාය සොකාභිභූතො චරති, යපෙත්වා පන මං අඤ්ඤො එතං සඤ්ඤාපෙතුං න සක්කොති, එකෙන නං උපායෙන නිස්සොකං කරස්සාමි”ති බ්බිගාමෙ එකං මතගොණං දිස්වා තිණඤ්ච පානීයඤ්ච ආහරිත්වා තස්ස පුරතො යපෙත්වා “බාද, බාද, පිච, පිච”ති ආහ. ආගතාගතා නං දිස්වා “සම්ම සුජාත, කිං උම්මත්තකොසි, මතගොණස්ස තිණොදකං දෙසි”ති වදන්ති. සො න කිඤ්චි පටිවදති. අට්ඨස්ස පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො තෙ උම්මත්තකො ජාතො, මතගොණස්ස තිණොදකං දෙති”ති ආහංසු. තං සුත්වා කුටුම්භිකස්ස පිතුසොකො අපගතො, පුත්තසොකො පතිට්ඨිතො. සො වෙගෙනාගන්ත්වා “නනු ත්වං, තාත සුජාත, පණ්ඩිතොසි, කිංකාරණා මතගොණස්ස තිණොදකං දෙසි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

6. “කිං නු සන්තරමානොච, ලායිත්වා හරිතං තිණං;
බාද බාදාති ලපසි, ගතසත්තං ජරග්ගවං.
7. “න හි අත්තෙන පානෙන, මතො ගොණො සමුට්ඨහෙ;
ත්වඤ්ච තුව්ඡං විලපසි, යථා තං දුම්මති තථා”ති.

තත්ථ සන්තරමානොචාති තුරිතො විය හුත්වා. ලායිත්වාති ලුතිත්වා. ලපසිති විලපසි. ගතසත්තං ජරග්ගවන්ති විගතජීවිතං ජිණ්ණගොණං. යථා තත්ති එත්ථ තත්ති නිපාතමත්තං, යථා දුම්මති අප්පසඤ්ඤො විලපෙය්‍යා, තථා ත්වං තුව්ඡං විලපසිති.

තතො බොධිසත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

8. “තථෙව තිට්ඨති සීසං, හත්ථපාදා ච වාලධි;
සොතා තථෙව තිට්ඨන්ති, මඤ්ඤෙ ගොණො සමුට්ඨහෙ.
9. “නෙවයාකස්ස සීසඤ්ච, හත්ථපාදා ච දිස්සරෙ;
රුදං මත්තිකථුපස්මිං, නනු ත්වඤ්ඤෙව දුම්මති”ති.

තත්ථ තථෙවාති යථා පුබ්බෙ ඨිතං, තථෙව තිට්ඨති. මඤ්ඤෙති එතෙසං සීසාදීනං තථෙව ඨිතත්තා අයං ගොණො සමුට්ඨහෙය්‍යාති මඤ්ඤාමි. නෙවයාකස්ස සීසඤ්චාති අයාකස්ස පන සීසඤ්ච හත්ථපාදා ච න දිස්සන්ති. “පිට්ඨිපාදා න දිස්සරෙ”තිපි පායො. නනු ත්වඤ්ඤෙව දුම්මතිති අහං තාව සීසාදීනි පස්සන්තො එවං කරොමි, ත්වං පන න කිඤ්චි පස්සසි, ඤාපිතට්ඨානතො අට්ඨිති ආහරිත්වා මත්තිකාථුපං කත්වා පරිදෙවසි. ඉති මං පටිච්ච සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන නනු ත්වඤ්ඤෙව දුම්මති. භිජ්ජනධම්මා නාම සඬ්ඛාරා භිජ්ජන්ති, තත්ථ කා පරිදෙවනාති.

තං සුත්වා බොධිසත්තස්ස පිතා “මම පුත්තො පණ්ඩිතො ඉධලොකපරලොකකිච්චං ජානාති, මම සඤ්ඤාපනත්ථාය එතං කම්මං අකාසි”ති වින්තෙන්වා “තාත සුජාතපණ්ඩිත, ‘සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා’ති මෙ ඤාතා, ඉතො පටියාය න සොවිස්සාමි, පිතුසොකහරණකපුත්තෙන නාම තාදිසෙන භවිතබ්බ”න්ති වත්වා පුත්තස්ස උුති කරොන්තො ආහ –

10. “ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතසිත්තංව පාවකං;
චාරිතා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.
11. “අබ්බහි වත මෙ සල්ලං, යමාසි හදයස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙත්ස්ස, පිතුසොකං අපානුදි.
12. “සොහං අබ්බුල්භසල්ලොස්මි, විතසොකො අනාවිලො;
න සොචාමි න රොදාමි, තච සුත්වාන මාණව.
13. “එවං කරොන්ති සප්පඤ්ඤා, යෙ භොන්ති අනුකම්පකා;
විනිවත්තෙන්ති සොකම්භා, සුජාතො පිතරං යථා”ති.

තත්ථ නිබ්බාපයෙති නිබ්බාපයි. දරන්ති සොකදරටං. සුජාතො පිතරං යථාති යථා මම පුත්තො සුජාතො මං පිතරං සමානං අත්තතො සප්පඤ්ඤාය සොකම්භා විනිවත්තයි, එවං අඤ්ඤෙපි සප්පඤ්ඤා සොකම්භා විනිවත්තයන්තිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා සුජාතො අභමෙව අභොසිත්ති.

නයිදං නිව්වං භවිතබ්බන්ති ඉදං සත්ථා භග්ගෙසු සංසුමාරගිරං නිස්සාය භෙසකළාවනෙ විහරන්තො බොධිරාජකුමාරං ආරබ්භ කටෙසි. බොධිරාජකුමාරො නාම උදෙනස්ස රඤ්ඤො පුත්තො තස්මිං කාලෙ සංසුමාරගිරෙ වසන්තො එකං පරියොදානසිප්පං වඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙන්වා අඤ්ඤෙහි රාජුහි අසදිසං කත්වා කොකනදං නාම පාසාදං කාරාපෙසි. කාරාපෙන්වා ව පන “අයං වඩ්ඪකි අඤ්ඤස්සපි රඤ්ඤො ඵවරූපං පාසාදං කරෙය්‍යා”ති මච්ඡරායන්තො තස්ස අක්කිති උප්පාටාපෙසි. තෙනස්ස අක්කිනං උප්පාටිතභාවො භික්ඛුසඨසෙ පාකටො ජාතො. තස්මා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, බොධිරාජකුමාරො කිර තථාරූපස්ස වඩ්ඪකිනො අක්කිති උප්පාටාපෙසි, අහො කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකොව. න කෙවලඤ්ච ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ඛත්තියසහස්සානං අක්කිති උප්පාටාපෙන්වා මාරෙන්වා තෙසං මංසෙන බලිකම්මං කාරෙසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. ජම්බුදීපතලෙ ඛත්තියමාණවා බ්‍රාහ්මණමාණවා ව තස්සෙව සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිංසු. බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො නාම තස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ උග්ගණ්හි. සො පන පකතියාපි කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො අහොසි. බොධිසත්තො අභිගච්ඡාචසෙන තස්ස කක්ඛලඵරුසසාහසිකභාවං ඤාත්වා “තාත, ත්වං කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො, ඵරුසෙන නාම ලද්ධං ඉස්සරියං අවිරට්ඨිතිකං හොති, සො ඉස්සරියෙ විනට්ඨෙ භින්තනාවො විය සමුද්දෙ පතිට්ඨං න ලභති, තස්මා මා ඵවරූපො අහොසි”ති තං ඔවදන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

14. “නයිදං නිව්වං භවිතබ්බං බ්‍රහ්මදත්ත, බෙමං සුභික්ඛං සුබ්බා ව කායෙ;
අත්ථව්වයෙ මා අහු සම්පමුල්ලො, භින්තජ්ලවො සාගරස්සෙව මජ්ඣෙ.
15. “යාති කරොති පුරිසො, තාති අත්තති පස්සති;
කල්‍යාණකාරී කල්‍යාණං, පාපකාරී ව පාපකං;
යාදිසං වපතෙ බීජං, තාදිසං භරතෙ ඵල”න්ති.

තත්ථ සුබ්බා ව කායෙති තාත බ්‍රහ්මදත්ත, යදෙනං බෙමං වා සුභික්ඛං වා යා වා ඵසා සුබ්බා කායෙ, ඉදං සබ්බං ඉමෙසං සත්තානං නිව්වං සබ්බකාලමෙව න භවති, ඉදං පන අනිව්වං හුත්වා අභාවධම්මං. අත්ථව්වයෙති සො ත්වං අනිව්වතාවසෙන ඉස්සරියෙ විගතෙ අත්තනො අත්ථස්ස අව්වයෙ යථා නාම භින්තජ්ලවො භින්තනාවො මනුස්සො සාගරමජ්ඣෙ පතිට්ඨං අලභන්තො සම්පමුල්ලො හොති, ඵවං මා අහු සම්පමුල්ලො. තාති අත්තති පස්සතිති තෙසං කම්මානං විපාකං වින්දන්තො තාති අත්තති පස්සති නාම.

සො ආවරියං වන්දිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා පිතු සිප්පං දස්සෙන්වා ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨාය පිතු අව්වයෙන රජ්ජං පාපුණි. තස්ස පිඩ්ඪියො නාම පුරොහිතො අහොසි කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො. සො යසලොභෙන වින්තෙසි “යංනුනාහං ඉමිනා රඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙ සබ්බෙ රාජානො ගාභාපෙය්‍යං, ඵවමෙස එකරාජා භවිස්සති, අහම්පි එකපුරොහිතො භවිස්සාමි”ති. සො තං රාජානං අත්තනො කථං ගාභාපෙසි. රාජා මහතියා සෙනාය නගරා නික්ඛමිත්වා එකස්ස රඤ්ඤො නගරං රුන්ධිත්වා තං රාජානං ගණ්හි. එතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙන්වා රාජසහස්සපරිවුතො “තක්කසිලායං රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති අගමාසි. බොධිසත්තො නගරං පටිසඬ්ඛරිත්වා පරෙහි අප්පධංසියං අකාසි.

බාරාණසිරාජා ගඬගානදීනිරෙ මහතො නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස මූලෙ සාණිං පරික්ඛිපාපෙන්වා උපරි විතානං කාරාපෙන්වා සයනං පඤ්ඤපෙන්වා නිවාසං ගණ්හි. සො ජම්බුදීපතලෙ සහස්සරාජානො ගහෙන්වා යුජ්ඣමානොපි තක්කසිලං ගහෙතුං අසක්කොන්තො අත්තනො පුරොහිතං පුච්ඡ “ආවරිය, මයං එත්තකෙහි රාජුහි සද්ධිං ආගන්ත්වාපි තක්කසිලං ගහෙතුං න සක්කොම, කිං නු බො කාතබ්බ”න්ති. “මහාරාජ, සහස්සරාජුනං අක්කිති උප්පාටෙන්වා මාරෙන්වා කුච්ඡිං ඵාලෙන්වා පඤ්චමධුරමංසං ආදාය ඉමස්මිං නිග්‍රොධෙ අධිවත්ථාය දෙවතාය බලිකම්මං කත්වා අත්තවට්ඨි රුක්ඛං පරික්ඛිපිත්වා ලොහිතපඤ්චඩ්ගුලිකානි කරොම, ඵවං නො බීජපමෙව ජයො භවිස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා අන්තොසාණියං මහාබලෙ මල්ලෙ යපෙන්වා එකමෙකං රාජානං පක්කොසාපෙන්වා නිප්පිළනෙන විසඤ්ඤං කාරෙන්වා අක්කිති උප්පාටෙන්වා මාරෙන්වා මංසං ආදාය කළෙවරානි ගඬගායං පවාහෙන්වා චුත්තජප්පකාරං බලිකම්මං කාරෙන්වා බලිහෙරිං ආකොටාපෙන්වා යුද්ධාය ගතො.

අථස්ස අට්ඨාලකතො එකො යක්ඛො ආගන්ත්වා දක්ඛිණක්ඛිං උප්පාටෙන්වා අගමාසි, අථස්ස මහති වෙදනා උප්පජ්ජි. සො වෙදනාප්පත්තො ආගන්ත්වා නිග්‍රොධරුක්ඛමූලෙ පඤ්ඤත්තාසෙන උත්තානකො නිප්පජ්ජි. තස්මිං බණෙ එකො ගිජ්ඣො එකං තිබ්බකොටිකං අට්ඨිං ගහෙන්වා රුක්ඛග්ගෙ නිසින්තො මංසං බාදිත්වා අට්ඨිං විස්සජ්ජෙසි, අට්ඨිකොටි ආගන්ත්වා රඤ්ඤො වාමක්ඛමිහි අයසුලං විය පතිත්වා අක්කිං භින්දි. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තස්ස වචනං සල්ලක්ඛෙසි. සො “අම්භාකං ආවරියො ‘ඉමෙ සත්තා බීජානුරූපං ඵලං විය කම්මානුරූපං විපාකං අනුභොග්ති’ති කටෙන්තො ඉදං දිස්වා කටෙසි මඤ්ඤෙ”ති වත්වා විලපන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

16. “ඉදං තදාවරියවචො, පාරාසරියො යදබ්බි;
‘මා සු ත්වං අකරි පාපං, යං ත්වං පච්ඡා කතං තපෙ’.

17. “අයමෙව සො පිඩ්ගිය වෙනසාබො, යම්හි සාතයිං බත්තියානං සහස්සං;
අලඬකතෙ වන්දනසාරානුලිත්තෙ, තමෙව දුක්ඛං පච්චාගතං මම”න්ති.

තත්ථ ඉදං තදාවරියවචොති ඉදං තං ආවරියස්ස වචනං. පාරාසරියොති තං ගොත්තෙන කිත්තෙති. පච්ඡා කතන්ති යං පාපං තයා කතං, පච්ඡා තං තපෙය්‍යා කිලමෙය්‍යා, තං මා කර්මි ඔවාදං අදාසි, අහං පනස්ස වචනං න කර්මිති. අයමෙවති නිග්‍රොධරුක්ඛං දස්සෙන්නො විලපති. වෙනසාබොති පත්ථට්ඨසාබො. යම්හි සාතයිත්ති යම්හි රුක්ඛෙ බත්තියසහස්සං මාරෙසිං. අලඬකතෙ වන්දනසාරානුලිත්තෙති රාජාලඬකාරෙහි අලඬකතෙ ලොභිතවන්දනසාරානුලිත්තෙ තෙ බත්තියෙ යත්ථාහං සාතෙසිං, අයමෙව සො රුක්ඛො ඉදානි මය්හං කිඤ්චි පරිත්තාණං කාතුං න සක්කොතිති දීපෙති. තමෙව දුක්ඛන්ති යං මයා පරෙසං අක්ඛිඋප්පාටනදුක්ඛං කතං, ඉදං මෙ තට්ඨ පටිආගතං, ඉදානි නො ආවරියස්ස වචනං මත්ථකං පත්තන්ති පරිදෙවති.

සො එවං පරිදෙවමානො අග්ගමහෙසිං අනුස්සරිත්වා —

18. “සාමා ව බො වන්දනලිත්තගත්තා, ලථිඨිව සොහඤ්ජනකස්ස උග්ගතා;
අදිස්වා කාලං කරිස්සාමි උබ්බරිං, තං මෙ ඉතො දුක්ඛතරං භවිස්සති”ති. —

ගාථමාහ —

තස්සත්ථො — මම භරියා සුවණ්ණසාමා උබ්බරි යථා නාම සිග්ගරුක්ඛස්ස උජු උග්ගතා සාබා මන්දමාලුතෙරිතා කම්පමානා සොහති, එවං ඉත්ථිවිලාසං කුරුමානා සොහති, තමහං ඉදානි අක්ඛිතං භින්නත්තා උබ්බරිං අදිස්වා ව කාලං කරිස්සාමි, තං මෙ තස්සා අදස්සනං ඉතො මරණදුක්ඛතොපි දුක්ඛතරං භවිස්සතිති.

සො එවං විලපන්නොව මරිත්වා නිරයෙ නිබ්බන්ති. න නං ඉස්සරියලුද්ධො පුරොහිතො පරිත්තාණං කාතුං සක්ඛි, න අත්තනො ඉස්සරියං. තස්මිං මතමත්තෙයෙව බලකායො භිජ්ජිත්වා පලාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා බාරාණසිරාජා බොධිරාජකුමාරො අහොසි, පිඩ්ගියො දෙවදත්තො, දිසාපාමොක්ඛාවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[354] 4. උරගජාතකවණ්ණනා වෙනසාබජාතකවණ්ණනා තතියා.

උරගොව තචං ජිණ්ණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මතපුත්තකං කුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු පන මතභරියමතපිතිකවත්ථුසදිසමෙව. ඉධාපි තට්ඨ සත්ථා තස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා තං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තං “කිං, ආචුසො, සොවසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ, පුත්තස්ස මෙ මතකාලතො පට්ඨාය සොවාමි”ති චුත්තෙ “ආචුසො, භිජ්ජනධම්මං නාම භිජ්ජති, තස්සනධම්මං නාම තස්සති, තඤ්ච බො න එකස්මිංයෙව කුලෙ, නාපි එකස්මිඤ්ඤෙව ගාමෙ, අථ බො අපරිමාණෙසු වක්කවාලෙසු තිසු භවෙසු අමරණධම්මො නාම නත්ථි, තබ්භාවෙනෙව යාතුං සමත්ථො එකසඬ්ඛාරොපි සස්සතො නාම නත්ථි, සබ්බෙ සත්තා මරණධම්මා, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා භිජ්ජනධම්මා, පොරාණකපණ්ඩිතාපි පුත්තෙ මතෙ ‘මරණධම්මං මතං, තස්සනධම්මං නට්ඨ’න්ති න සොචිංසු”ති වත්ථා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං ද්වාරගාමකෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා කසිකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙසි. තස්ස පුත්තො ව ධිතා වාති ද්වෙ දාරකා අහෙසුං. සො පුත්තස්ස වයස්පත්තස්ස සමානකුලතො කුමාරිකං ආහරිත්වා අදාසි, ඉති තෙ දාසියා සද්ධිං ඡ ජනා අහෙසුං — බොධිසත්තො, භරියා, පුත්තො, ධිතා, සුණ්ඨා, දාසිති. තෙ සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසා අහෙසුං. බොධිසත්තො සෙසානං පඤ්චන්තං එවං ඔවාදං දෙති “කුම්භෙ යථාලද්ධනියාමෙනෙව දානං දෙට්, සීලං රක්ඛට්, උපොසථකම්මං කරොට්, මරණස්සතිං භාවෙට්, කුම්භාකං මරණභාවං සල්ලක්ඛෙට්, ඉමෙසඤ්චි සත්තානං මරණං ධූවං, ජීවිතං අද්ධූවං, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා බයවයධම්මිනොව, රත්තිඤ්ච දිවා ව අප්පමන්තා හොථා”ති. තෙ “සාධු”ති ඔවාදං සම්පට්ඨිත්වා අප්පමන්තා මරණස්සතිං භාවෙන්ති.

අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො පුත්තෙන සද්ධිං බෙත්තං ගන්ත්වා කසති. පුත්තො කවචරං සඬ්ඛකඩ්ඪිත්වා ඤාපෙති. තස්සාවිදුරෙ එකස්මිං වම්මිකෙ ආසිවිසො අත්ථි. ධූමො තස්ස අක්ඛිති පහරි. සො කුද්ධො නික්ඛමිත්වා “ඉමං නිස්සාය මය්හං භය”න්ති වතස්සො දායා නිමුජ්ජාපෙන්නො තං ඩංසි, සො පරිවත්තිත්වා පතීතො. බොධිසත්තො පරිවත්තිත්වා තං පතීතං දිස්වා ගොණෙ යපෙත්වා ගන්ත්වා තස්ස මතභාවං ඤත්වා තං උක්ඛිපිත්වා එකස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පාරුපිත්වා නෙව රොදි න පරිදෙවි — “භිජ්ජනධම්මං පන භින්නං, මරණධම්මං මතං, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා මරණනිප්පත්තිකා”ති අනිච්චභාවමෙව සල්ලක්ඛෙත්වා කසි. සො බෙත්තසම්පෙත ගච්ජන්තං එකං පටිවිස්සකං පුරිසං දිස්වා “තාත, ගෙහං ගච්ඡසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආමා”ති චුත්තෙ තෙන හි අම්භාකම්පි සරං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං වදෙය්‍යාසි “අජ්ජ කිරි පුබ්බෙ විය ද්වින්නං භත්තං අනාහරිත්වා එකස්සෙවාහාරං ආහරෙය්‍යාට්, පුබ්බෙ ව එකිකාව දාසි ආහාරං ආහරති, අජ්ජ පන වත්තාරොපි ජනා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා ගන්ධපුප්ඵහත්ථා ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති.

සො “සාධු” කි ගත්තවා බ්‍රාහ්මණියා තට්ට කට්ටයි. කෙන තෙ, තාත, ඉමං සාසනං දින්නන්ති. බ්‍රාහ්මණෙන , අයොති. සා “පුත්තො මෙ මතො” කි අඤ්ඤාසි, කම්පනමත්තම්පිස්සා නාහොසි. එවං සුභාවිතචිත්තා සුද්ධවත්ථනිවත්ථා ගන්ධපුප්ඵතත්ථා දාසිං පන ආහාරං ආහරාපෙත්වා සෙසෙහි සද්ධිං ඛෙත්තං අගමාසි. එකස්සපි රොදිතං වා පරිදෙවිතං වා නාහොසි.

බොධිසත්තො පුත්තස්ස නිපන්නජායායමෙව නිසීදිත්වා භුඤ්ජී. භුත්තාවසානෙ සබ්බෙපි දාරුනි උද්ධරිත්වා තං විතකං ආරොපෙත්වා ගන්ධපුප්ඵෙහි පුප්ඵෙත්වා ඤාපෙසුං. එකස්ස ච එකඛිත්ථුපි අස්සු නාහොසි, සබ්බෙපි සුභාවිතමරණස්සතිනො හොන්ති. තෙසං සිලතෙජෙන සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො “කො නු බො මං යානා වාවෙනුකාමො” කි උපධාරෙන්නො තෙසං ගුණතෙජෙන උණ්භාවං ඤත්වා පසන්නමානසො හුත්වා “මයා එතෙසං සන්නිකං ගත්තවා සිහනාදං නදාපෙත්වා සිහනාදපරියොසානෙ එතෙසං නිවෙසනං සත්තරතනපරිපුණ්ණං කත්වා ආගන්තුං වට්ටති” කි වෙගෙන තත්ථ ගත්තවා ආලාභනපස්සෙ යීතො “තාත, කිං කරොථා” කි ආහ. “එකං මනුස්සං ඤාපෙම, සාමී” කි. “න තුම්හෙ මනුස්සං ඤාපෙස්සථ, එකං පන මිගං මාරෙත්වා පවථ මඤ්ඤ” කි. “නත්ථෙතං සාමී, මනුස්සමෙව ඤාපෙමා” කි. “තෙන හි වෙරිමනුස්සො වො භවිස්සති” කි. අථ නං බොධිසත්තො “ඔරසපුත්තො නො සාමී, න වෙරිකො” කි ආහ. “තෙන හි වො අප්පියපුත්තො භවිස්සති” කි? “අතිවිය පියපුත්තො, සාමී” කි. “අථ කස්මා න රොදසී” කි? සො අරොදනකාරණං කට්ඨෙත්තො පඨමං ගාථමාහ –

19. “උරගොව තවං ජිණ්ණං, හිත්වා ගච්ඡති සං තනුං;
එවං සරිරෙ නිබ්භොගෙ, පෙනෙ කාලකතෙ සති.

20. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න සොවාමී, ගතො සො තස්ස යා ගතී” කි.

තත්ථ සං තනුන්ති අත්තනො සරිරං. නිබ්භොගෙහි ජීවිතින්ද්‍රියස්ස අභාවෙන භොගරහිතෙ. පෙනෙති පරලොකං පටිගතෙ. කාලකතෙති කතකාලෙ, මතෙති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – සාමී, මම පුත්තො යථා නාම උරගො ජිණ්ණතවං නිව්ජින්නිත්වා අනොලොකෙත්වා අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, එවං අත්තනො සරිරං ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡති, තස්ස ජීවිතින්ද්‍රියරහිතෙ සරිරෙ එවං නිබ්භොගෙ තස්මිඤ්ච මෙ පුත්තෙ පෙනෙ පුන පටිගතෙ මරණකාලං කත්වා යීතෙ සති කො කාරුඤ්ඤෙන වා පරිදෙවෙන වා අත්ථො. අයඤ්චි යථා සුලෙහි විජ්ඣිත්වා ඛය්හමානො සුබ්බුක්ඛං න ජානාති, එවං ඤාතීනං පරිදෙවිතම්පි න ජානාති, තෙන කාරණෙනාහං එතං න සොවාමී. යා තස්ස අත්තනො ගති, තං සො ගතොති.

සක්කො බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණිං පුච්ඡී “අම්ම, තුය්හං සො කිං හොති” කි? “දස මාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරිත්වා ථඤ්ඤං පායෙත්වා හත්ථපාදෙ සණ්ඨපෙත්වා වඩ්ඪිතපුත්තො මෙ, සාමී” කි. “අම්ම, පිතා තාව පුරිසභාවෙන මා රොදතු, මාතු හදයං පන මුදුකං හොති, ත්වං කස්මා න රොදසී” කි? සා අරොදනකාරණං කට්ඨෙත්ති –

21. “අනච්ඡිතො තතො ආගා, අනනුඤ්ඤාතො ඉතො ගතො;
යථාගතො තථා ගතො, තත්ථ කා පරිදෙවනා.

22. “ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න සොවාමී, ගතො සො තස්ස යා ගතී” කි. – ගාථාද්වයමාහ –

තත්ථ අනච්ඡිතොති අයං තාත මයා පරලොකතො අනච්ඡිතො අයාවිතො. ආගාති අම්භාකං ගෙහං ආගතො. ඉතොති ඉතො මනුස්සලොකතො ගච්ඡන්තොපි මයා අනනුඤ්ඤාතොව ගතො. යථාගතොති ආගච්ඡන්තොපි යථා අත්තනොව රුචියා ආගතො, ගච්ඡන්තොපි තට්ට ගතො. තත්ථාති තස්මිං තස්ස ඉතො ගමනෙ කා පරිදෙවනා. ඛය්හමානොති ගාථා චුත්තනයෙන වෙදිතබ්බා.

සක්කො බ්‍රාහ්මණියා කථං සුත්වා තස්ස භගිනිං පුච්ඡී “අම්ම, තුය්හං සො කිං හොති” කි? “භාතා මෙ, සාමී” කි. “අම්ම, භගිනියො නාම භාතුසු සිනෙහා හොන්ති, ත්වං කස්මා න රොදසී” කි? සා අරොදනකාරණං කට්ඨෙත්ති –

23. “සවෙ රොදෙ කිසා අස්සං, තස්සා මෙ කිං ඵලං සියා;
ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානං, හියොනා නො අරති සියා.

24. ඛය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න සොවාමී, ගතො සො තස්ස යා ගතී” කි. – ගාථාද්වයමාහ –

තත්ථ සවෙති යදි අහං භාතරි මතෙ රොදෙය්‍යං, කිසසරිරා අස්සං. භාතු පන මෙ තප්පච්චයා වුඩ්ඪි නාම නත්ථිති දස්සෙති. තස්සා මෙති තස්සා මය්හං රොදන්තියා කිං ඵලං කො ආනිසංසො භවෙය්‍ය. මය්හං අවුද්ධි පන පඤ්ඤායතිති දිපෙති. ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානන්ති ඤාතිමිත්තසුභදානං . අයමෙව වා පායො. හියොනා නොති යෙ අම්භාකං ඤාති ව මිත්තා ව සුභදයා ව, තෙසං අධිකතරා අරති සියා.

සක්කො භගිනියා කථා සුත්වා භරියං පුච්ඡි “අම්ම, තුය්හං සො කිං භොති”ති? “පති මෙ, සාමී”ති. “ඉත්ථියො නාම පතිමිති මතෙ විධවා භොත්ති අනාථා, ත්වං කස්මා න රොදසී”ති. සාපිස්ස අරොදනකාරණං කථෙන්නී –

25. “යථාපි දාරකො චන්දං, ගච්ඡන්තමනුරොදති;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යො පෙනමනුසොචති.
26. “ධය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න සොවාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. – ගාථාද්වයමාහ –

තස්සත්ථො – යථා නාම යත්ථ කත්ථවි යුත්තායුත්තං ලබ්භනියාලබ්භනියං අජානන්තො බාලදාරකො මාතු උච්ඡඩගෙ නිසින්තො පුණ්ණමාසියං පුණ්ණං චන්දං ආකාසෙ ගච්ඡන්තං දිස්වා “අම්ම, චන්දං මෙ දෙහි, අම්ම, චන්දං මෙ දෙහි”ති පුනප්පුනං රොදති, එවංසම්පදමෙවෙනං, එවංනිප්ඵත්තිකමෙව එතං තස්ස රුණ්ණං භොති, යො පෙනං කාලකතං අනුසොචති. ඉතොපි ව බාලතරං. කිංකාරණං? සො හි විජ්ජමානචන්දං අනුරොදති, මය්හං පන පති මතො එතරහි අවිජ්ජමානො සුලෙහි විජ්ජිත්වා ධය්හමානොපි න කිඤ්චි ජානාතීති.

සක්කො භරියාය වචනං සුත්වා දාසිං පුච්ඡි “අම්ම, තුය්හං සො කිං භොති”ති? “අයොයා මෙ, සාමී”ති. “නනු ත්වං ඉමිනා පිළෙත්වා පොථෙත්වා පරිභුත්තා භවිස්සසි, තස්මා “සුමුත්තා අහ”න්ති න රොදසී”ති. ‘සාමි, මා එවං අවච, න එතං එතස්ස අනුච්ඡවිකං, ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නො මෙ අයාපුත්තො, උරෙ සංවඩ්ඪිතපුත්තො විය අභොසී’ති. “අථ කස්මා න රොදසී”ති? සාපිස්ස අරොදනකාරණං කථෙන්නී –

27. “යථාපි උදකකුම්භො, භින්නො අප්පට්ඨන්ධියො;
එවංසම්පදමෙවෙනං, යො පෙනමනුසොචති.
28. “ධය්හමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න සොවාමි, ගතො සො තස්ස යා ගති”ති. – ගාථාද්වයමාහ –

තස්සත්ථො – යථා නාම උදකකුම්භො උක්ඛිපියමානො පතිත්වා සත්තධා භින්නො පුන තානි කපාලානි පටිපාටියා ධපෙත්වා සංවිද්භිත්වා පටිපාකතිකං කාතුං න සක්කොති, යො පෙනමනුසොචති, තස්සපි එතමනුසොචනං එවංනිප්ඵත්තිකමෙව භොති, මතස්ස පුන ජීවාපෙතුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ඉද්ධිමතො වා ඉද්ධානුභාවෙන භින්නං කුම්භං සංවිද්භිත්වා උදකස්ස පුරෙතුං සක්කා භවෙය්‍යා, කාලකතො පන ඉද්ධිබලෙනාපි න සක්කා පටිපාකතිකං කාතුන්ති. ඉතරා ගාථා වුත්තත්ථායෙව.

සක්කො සබ්බෙසං ධම්මකථං සුත්වා පසිදිත්වා “තුම්භෙහි අප්පමත්තෙහි මරණස්සති භාවිතා, තුම්භෙ ඉතො පටියාය සහන්තො කම්මං මා කරිත්ථ, අහං, සක්කො දෙවරාජා, අහං වො ගෙහෙ සත්ත රතනානි අපරිමාණානි කරිස්සාමි, තුම්භෙ දානං දෙථ , සීලං රක්ඛථ, උපොසථකම්මං කරොථ, අප්පමත්තා භොථා”ති තෙසං ඔවාදං දන්වා ගෙහං අපරිමිතධනං කත්වා පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කුටුම්භිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා දාසී චූප්පුත්තරා අභොසි, ධිතා උප්පලවණ්ණා, පුත්තො රාහුලො, මාතා බෙමා, බ්‍රාහ්මණො පන අභමෙව අභොසින්ති.

[355] 5. සංජාතකවණ්ණනා උරගජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

අඤ්ඤෙ සොචන්ති රොදන්තීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො එකං අමච්චං ආරබ්භ කථෙසි. චන්ද්‍ර හෙට්ඨා කථිතසද්ධිසමෙව. ඉධ පන රාජා අත්තනො උපකාරස්ස අමච්චස්ස මහන්තං යසං දන්වා පරිභෙදකානං කථං ගහෙත්වා තං ඛන්ධාපෙත්වා ඛන්ධනාගාරෙ පවෙසෙසි. සො තත්ථ නිසින්තොව සොනාපත්තිමග්ගං නිබ්බන්තෙසි. රාජා තස්ස ගුණං සල්ලක්ඛෙත්වා මොවාපෙසි. සො ගන්ධමාලං ආදාය සන්ද්‍ර සන්තිකං ගන්ත්වා චන්දිත්වා නිසීදි. අථ නං සත්ථා “අනත්ථො කිර තෙ උප්පන්නො”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භත්තෙ, අනත්ථො පන මෙ අත්ථො ආගතො, සොනාපත්තිමග්ගො නිබ්බන්තො”ති වුත්තෙ “න බො, උපාසක, ත්වඤ්ඤෙව අනත්ථො අත්ථං ආභරි, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ආභරිංසු”ති චත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, “සංකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො අපරෙත සමයෙන තක්කසිලායං උග්ගහිතසිප්පො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස අන්තෙපුරෙ එකො අමච්චො දුබ්භි. සො තං පච්චක්ඛන්තො ඤත්වා රට්ඨා පබ්බාපෙසි. තදා සාවත්ථීයං ධඩ්ඤාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං උපට්ඨහිත්වා හෙට්ඨා වුත්තනයෙන අත්තනො වචනං ගාභාපෙත්වා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්භාපෙසි. සොපි රජ්ජං ගහෙත්වා බොධිසත්තං සඬ්ඛලිකාහි ඛන්ධාපෙත්වා ඛන්ධනාගාරං පවෙසෙසි. බොධිසත්තො ඤානං නිබ්බන්තෙත්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඤාන නිසීදි, ධඩ්ඤාස්ස සරිරෙ ධාහො උප්පජ්ජි. සො ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස සුවණ්ණාදාසපුල්ලපදුමසස්සිරිකං මුඛං දිස්වා බොධිසත්තං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

29. “අඤ්ඤා සොවන්ති රොදන්ති, අඤ්ඤා අස්සුමුඛා ජනා;
පසන්නමුඛවණ්ණොසි, කස්මා සං න සොවසි”ති.

තත්ථ අඤ්ඤෙති තං යපෙත්වා සෙසමනුස්සා.

අට්ඨස්ස බොධිසත්තො අසොවනකාරණං කට්ඨන්තො චතස්සො ගාථා අභාසි —

30. “නාබ්භතීතහරො සොකො, නානාගතසුඛාවහො;
තස්මා ධම්මක න සොවාමි, නත්ථි සොකෙ දුතියතා.

31. “සොවං පණ්ඩු කියො හොති, හත්තඤ්චස්ස න රුච්චති;
අමිත්තා සුමනා හොන්ති, සල්ලවිද්ධස්ස රුජ්ජතො.

32. “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්නෙ වා යදි වා ථලෙ;
යීතං මං නාගමිස්සති, එවං දිට්ඨපදො අහං.

33. “යස්සත්තා නාලමෙකොව, සබ්බකාමරසාහරො;
සබ්බාපි පථවී තස්ස, න සුඛං ආවහිස්සති”ති.

තත්ථ නාබ්භතීතහරොති නාබ්භතීතාහරො, අයමෙව වා පායො. සොකො නාම අබ්භතීතං අතික්කන්තං නිරුද්ධං අත්ථංගතං පුන නාහරති. දුතියතාති සභායතා. අතීතාහරණෙන වා අනාගතාහරණෙන වා සොකො නාම කස්සචි සභායො න හොති, තෙනාපි කාරණෙනාහං න සොවාමීති වදති. සොවන්ති සොවන්තො. සල්ලවිද්ධස්ස රුජ්ජතොති සොකසල්ලෙන විද්ධස්ස තෙනෙව සට්ඨියමානස්ස “දිට්ඨා වත නො පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨි”ති අමිත්තා සුමනා හොන්තිති අත්ථො.

යීතං මං නාගමිස්සතීති සම්ම ධම්මකරාජ, එතෙසු ගාමාදියු යත්ථ කත්ථවී යීතං මං පණ්ඩුකියභාවාදිකං සොකමූලකං බාසනං න ආගමිස්සති. එවං දිට්ඨපදොති යථා තං බාසනං නාගච්ඡති, එවං මයා ඤානපදං දිට්ඨං. “අට්ඨලොකධම්මපද”න්තිපි වදන්තියෙව . පාළියං පන “න මත්තං නාගමිස්සති”ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථායං නත්ථි. පරියොසානගාථාය ඉච්ඡිතපත්ථිතත්ථෙත ඤානසුඛසම්බන්ධතං සබ්බකාමරසං ආහරතීති සබ්බකාමරසාහරො. ඉදං චුත්තං හොති — යස්ස රඤ්ඤො පභාය අඤ්ඤාසභායෙ අත්තාව එකො සබ්බකාමරසාහරො නාලං, සබ්බං ඤානසුඛසම්බන්ධතං කාමරසං ආහරිතුං අසමත්ථො, තස්ස රඤ්ඤො සබ්බාපි පථවී න සුඛං ආවහිස්සති. කාමාතුරස්ස හි සුඛං නාම නත්ථි, යො පන කිලෙසදරුරහිතං ඤානසුඛං ආහරිතුං සමත්ථො, සො රාජා සුඛි හොතීති. යො පනෙතාය ගාථාය “යස්සත්ථා නාලමෙකො”තිපි පායො, තස්සත්ථො න දිස්සති.

ඉති ධම්මකො ඉමා චතස්සො ගාථා සුත්වා බොධිසත්තං බමාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තොපි රජ්ජං අමච්චානං පටිනියායාදෙන්වා හිමවන්තපදෙසං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අපරිභීතජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා ධම්මකරාජා ආනන්දො අහොසි, සට්ඨාසා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[356] 6. කොරණ්ඩියජාතකවණ්ණනා සට්ඨාසාකවණ්ණනා පඤ්චමා.

එකො අරඤ්ඤෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ථෙරො කිර ආගතාගතානං දුස්සිලානං මිගලද්දකමච්ඡන්ධාදීනං දිට්ඨදිට්ඨානඤ්ඤෙව “සීලං ගණ්හථ, සීලං ගණ්හථ”ති සීලං දෙති. තෙ ථෙරෙ ගරුභාවෙන තස්ස කථං භින්දිතුං අසක්කොන්තා සීලං ගණ්හන්ති, ගහෙන්වා ව පන න රක්ඛන්ති, අත්තනො අත්තනො කම්මමෙව කරොන්ති. ථෙරො සද්ධිවිහාරිකෙ ආමන්තෙත්වා “ආචුසො, ඉමෙ මනුස්සා මම සන්තිකෙ සීලං ගණ්හිංසු, ගණ්හිත්වා ව පන න රක්ඛන්ති”ති ආහ. “හත්තෙ, තුම්හෙ එතෙසං අරුචියා සීලං දෙට්, එතෙ තුම්හාකං කථං භින්දිතුං අසක්කොන්තා ගණ්හන්ති, තුම්හෙ ඉතො පට්ඨාය එවරුපානං සීලං මා අදත්ථා”ති. ථෙරො අනත්තමනො අහොසි. තං පවත්තිං සුත්වා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආචුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො කිර දිට්ඨදිට්ඨානඤ්ඤෙව සීලං දෙති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස දිට්ඨදිට්ඨානං අයාවන්තානඤ්ඤෙව සීලං දෙති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො කොරණ්ඩියො නාම අහොසි. තදා සො ආවරියො දිට්ඨදිට්ඨානං කෙවට්ටාදීනං අයාවන්තානඤ්ඤෙව “සීලං ගණ්හථ, සීලං ගණ්හථ”ති සීලං දෙති. තෙ ගහෙන්වාපි න රක්ඛන්ති ආවරියො තමත්ථං අත්තෙවාසිකානං ආරොවෙසි. අත්තෙවාසිකා “හත්තෙ, තුම්හෙ එතෙසං අරුචියා සීලං

දෙට, තස්මා භින්දන්ති, ඉතො දානි පටියාය යාවන්තානාඤ්ඤෙව දදෙයාථ, මා අයාවන්තාන”න්ති වදිංසු. සො විජ්ජපට්ඨාරී අහොසි, එවං සන්තෙපි දිට්ඨදිට්ඨානං සීලං දෙනියෙව.

අටේකදිවසං එකස්මා ගාමා මනුස්සා ආගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණවාචනකත්ථාය ආවරියං නිමන්තයිංසු. සො කොරණ්ඩියමාණවං පක්කොසිත්වා “තාත, අහං න ගච්ඡාමි, ත්වං ඉමෙ පඤ්චසතෙ මාණවෙ ගහෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වාචනකානි සම්පට්ඨජිත්වා අම්මහංකං දින්නකොට්ඨාසං ආහරා”ති පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා පටිනිවත්තන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකං කන්දරං දිස්වා වින්තෙසි “අම්මහංකං ආවරියො දිට්ඨදිට්ඨානං අයාවන්තානාඤ්ඤෙව සීලං දෙනි, ඉතො දානි පටියාය යථා යාවන්තානාඤ්ඤෙව දෙනි, තථා නං කරිස්සාමි”ති. සො තෙසු මාණවෙසු සුඛනිසිත්තෙසු උට්ඨාය මහන්තං මහන්තං සෙලං උක්ඛිපිත්වා කන්දරායං ඛිපි, පුනස්පුනං ඛිපියෙව. අථ නං තෙ මාණවා උට්ඨාය “ආවරිය, කිං කරොසි”ති ආහංසු. සො න කිඤ්චි කට්ඨෙසි, තෙ වෙගෙන ගන්ත්වා ආවරියස්ස ආරොවෙසුං. ආවරියො ආගන්ත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පයිමං ගාට්මාහ –

34. “එකො අරඤ්ඤෙ ගිරිකන්දරායං, පග්ගස්ග පග්ගස්ග සීලං පවෙච්ඡසි;
පුනස්පුනං සන්තරමානරූපො, කොරණ්ඩිය කො නු තව යිධත්ථො”ති.

තත්ථ කො නු තව යිධත්ථොති කො නු තව ඉධ කන්දරායං සීලාඛිපනෙන අත්ථො.

සො තස්ස වචනං සුත්වා ආවරියං පබ්බොධෙතුකාමො දුතියං ගාට්මාහ –

35. “අභඤ්ඤිමං සාගරසෙවිතන්තං, සමං කරිස්සාමි යථාපි පාණි;
චිකිරිය සානුනි ව පබ්බතානි ව, තස්මා සීලං දරියා පක්ඛිපාමි”ති.

තත්ථ අභඤ්ඤිමන්ති අභඤ්ඤි ඉමං මහාපට්ඨං. සාගරසෙවිතන්තන්ති සාගරෙහි සෙවිතං වාතුරන්තං. යථාපි පාණිති හත්ථතලං විය සමං කරිස්සාමි. චිකිරියාති චිකිරිත්වා. සානුනි ව පබ්බතානි වානි පංසුපබ්බතෙ ව සීලාපබ්බතෙ ව.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො තතියං ගාට්මාහ –

36. “නයිමං මහිං අරහති පාණිකප්පං, සමං මනුස්සො කරණාය මෙකො;
මඤ්ඤාමිමඤ්ඤෙව දරිං ජිගිසං, කොරණ්ඩිය භාහසි ජීවලොක”න්ති.

තත්ථ කරණාය මෙකොති කරණාය එකො කාතුං න සක්කොතිති දිපෙති. මඤ්ඤාමිමඤ්ඤෙව දරිං ජිගිසන්ති අහං මඤ්ඤාමි තිට්ඨතු පට්ඨි, ඉමඤ්ඤෙව එකං දරිං ජිගිසං පුරණත්ථාය වායමන්තො සීලා පරියෙසන්තො උපායං විචින්නොව ත්වං ඉමං ජීවලොකං භාහසි ජනිස්සසි, මරිස්සසිති අත්ථො.

තං සුත්වා මාණවො චතුත්ථං ගාට්මාහ –

37. “සවෙ අයං භූතධරං න සක්කා, සමං මනුස්සො කරණාය මෙකො;
එවමෙව ත්වං බ්‍රහ්මෙ ඉමෙ මනුස්සෙ, නානාදිට්ඨිකෙ නානයිස්සසි තෙ”ති.

තස්සත්ථො – සවෙ අයං එකො මනුස්සො ඉමං භූතධරං පට්ඨිං සමං කාතුං න සක්කා න සමත්ථො, එවමෙව ත්වං ඉමෙ දුස්සීලමනුස්සෙ නානාදිට්ඨිකෙ නානයිස්සසි, තෙ එවං “සීලං ගණ්හථ, සීලං ගණ්හථා”ති වදන්තො අත්තනො වසං න ආනයිස්සසි, පණ්ඩිතපුරිසායෙව හි පාණාතිපාතං “අකුසල”න්ති ගරහන්ති. සංසාරමොචකාදයො පනෙත්ථ කුසලසඤ්ඤානො, තෙ ත්වං කථං ආනයිස්සසි, තස්මා දිට්ඨදිට්ඨානං සීලං අදත්වා යාවන්තානාඤ්ඤෙව දෙනීති.

තං සුත්වා ආවරියො “යුත්තං වදති කොරණ්ඩියො, ඉදානි න එවරූපං කරිස්සාමි”ති අත්තනො විරද්ධභාවං ඤත්වා පඤ්චමං ගාට්මාහ –

38. “සංඛිත්තරූපෙන හවං මමත්ථං, අක්ඛාසි කොරණ්ඩිය එවමෙතං;
යථා න සක්කා පට්ඨි සමායං, කත්තුං මනුස්සෙන තථා මනුස්සා”ති.

තත්ථ සමායන්ති සමං අයං. එවං ආවරියො මාණවස්ස ථුතිං අකාසි, සොපි නං බ්‍රාහ්මණො සාරිපුත්තො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො සාරිපුත්තො අහොසි, කොරණ්ඩියමාණවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[357] 7. ලට්ඨකිකජාතකවණ්ණනා කොරණ්ඩියජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

වන්දාමි තං කුඤ්ජර සට්ඨිභායනන්ති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරඛිත කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො කක්ඛලො ඵරුසො සාහසිකො, සත්තෙසු

කරුණාමත්තම්පිස්ස නත්ථී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස නික්කරුණොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හත්ථියොනියං නිබ්බන්තින්වා වයප්පත්තො පාසාදිකො මහාකායො අසීතිසහස්සවාරණපරිවාරො යුථපති හුත්වා භිමවන්තපදෙසෙ විහාසි. තදා එකා ලටුකිකා සකුණිකා හත්ථීනං විවරණට්ඨානෙ අණ්ඩානි නික්ඛිපි, තානි පරිණතානි භින්දන්වා සකුණපොතකා නික්ඛමීසු. තෙසු අවිරුල්භපක්ඛෙසු උප්පතිතුං අසක්කොන්තෙසුයෙව මහාසත්තො අසීතිසහස්සවාරණපරිවූතො ගොවරාය වරන්තො තං පදෙසං පත්තො. තං දිස්වා ලටුකිකා චින්තෙසි “අයං හත්ථීරාජා මම පොතකෙ මද්දන්වා මාරෙස්සති, හන්ද නං පුත්තකානං පරිත්තාණත්ථාය ධම්මිකාරක්ඛං යාවාමී”ති. සා උභො පක්ඛෙ එකතො කත්වා තස්ස පුරතො යත්වා පයමං ගාථමාහ –

39. “වන්දාමි තං කුඤ්ජර සට්ඨිභායනං, ආරඤ්ඤකං යුථපතිං යසස්සිං;
පක්ඛෙහි තං පඤ්ජලිකං කරොමි, මා මෙ වධි පුත්තකෙ දුබ්බලායා”ති.

තත්ථ සට්ඨිභායනන්ති සට්ඨිවස්සකාලෙ භායනබලං. යසස්සින්ති පරිවාරසම්පන්නං. පක්ඛෙහි තං පඤ්ජලිකං කරොමිති අහං පක්ඛෙහි තං අඤ්ජලිකං කරොමිති අත්ථො.

මහාසත්තො “මා චින්තයි ලටුකිකෙ, අහං තෙ පුත්තකෙ රක්ඛිස්සාමි”ති සකුණපොතකානං උපරි යත්වා අසීතියා හත්ථිසහස්සෙසු ගතෙසු ලටුකිකං ආමන්තෙත්වා “ලටුකිකෙ අම්භාකං පච්ඡන්තො එකො එකචාරිකො හත්ථී ආගච්ඡති, සො අම්භාකං වචනං න කරිස්සති, තස්මිං ආගතෙ තම්පි යාචන්වා පුත්තකානං සොත්ථිභාවං කරෙය්‍යාසි”ති වත්වා පක්කාමි. සාපි තස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා උභොහි පක්ඛෙහි අඤ්ජලිං කත්වා දුතියං ගාථමාහ –

40. “වන්දාමි තං කුඤ්ජර එකචාරිං, ආරඤ්ඤකං පබ්බතසානුගොවරං;
පක්ඛෙහි තං පඤ්ජලිකං කරොමි, මා මෙ වධි පුත්තකෙ දුබ්බලායා”ති.

තත්ථ පබ්බතසානුගොවරන්ති සනසෙලපබ්බතෙසු ව පංසුපබ්බතෙසු ව ගොවරං ගණ්හන්තං.

සො තස්සා වචනං සුත්වා තතියං ගාථමාහ –

41. “වධිස්සාමි තෙ ලටුකිකෙ පුත්තකානි, කිං මෙ තුවං කාහසි දුබ්බලාසි;
සතං සහස්සානිපි තාදිසිනං, වාමෙන පාදෙන පපොථයෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ වධිස්සාමි තෙති ත්වං කස්මා මම විවරණමග්ගෙ පුත්තකානි යපෙසි, යස්මා යපෙසි, තස්මා වධිස්සාමි තෙ පුත්තකානිති වදති. කිං මෙ තුවං කාහසිති මය්හං මහාථාමස්ස ත්වං දුබ්බලා කිං කරිස්සසි. පපොථයෙය්‍යන්ති අහං තාදිසානං ලටුකිකානං සතසහස්සම්පි වාමෙන පාදෙන සඤ්චුණ්ණෙය්‍යං, දක්ඛිණපාදෙන පන කථාව නත්ථීති.

එවඤ්ච පන වත්වා සො තස්සා පුත්තකෙ පාදෙන සඤ්චුණ්ණෙත්වා මුත්තෙන පවාහෙත්වා නදන්තොව පක්කාමි. ලටුකිකා රුක්ඛසාබාය නිලිසිත්වා “ඉදානි තාව වාරණ නදන්තො ගච්ඡසි, කතිපාහෙනෙව මෙ කිරියං පස්සිස්සසි, කායබලතො ඤාණබලස්ස මහන්තභාවං න ජානාසි, හොතු, ජානාපෙස්සාමි න”න්ති තං සන්තප්පයමානාව වතුත්ථං ගාථමාහ –

42. “න හෙව සබ්බත්ථ බලෙන කිච්චං, බලඤ්ඤි බාලස්ස වධාය හොති;
කරිස්සාමි තෙ නාගරාජා අනත්ථං, යො මෙ වධි පුත්තකෙ දුබ්බලායා”ති.

තත්ථ බලෙනාති කායබලෙන. අනත්ථන්ති අවුඩ්ඪිං. යො මෙති යො ත්වං මම දුබ්බලාය පුත්තකෙ වධි සාතෙසි.

සා එවං වත්වා කතිපාහං එකං කාකං උපට්ඨන්තින්වා තෙන තුට්ඨෙත “කිං තෙ කරොමි”ති චුත්තා “සාමි, අඤ්ඤං මෙ කාතබ්බං නත්ථී, එකස්ස පන එකචාරිකවාරණස්ස තුණ්ඛෙන පහරිත්වා තුම්භෙහි අක්ඛිති භින්නානි පච්චාසිසාමි”ති ආහ. සා තෙන “සාධු”ති සම්පට්චිත්තා එකං නීලමක්ඛිකං උපට්ඨති. තායපි “කිං තෙ, කරොමි”ති චුත්තා “ඉමිනා කාතෙන එකචාරිකවාරණස්ස අක්ඛිසු භින්තෙසු තුම්භෙහි තත්ථ ආසාටිකං පාතෙතුං ඉච්ඡාමි”ති වත්වා තායපි “සාධු”ති චුත්තෙ එකං මණ්ඩුකං උපට්ඨන්තින්වා තෙන “කිං තෙ, කරොමි”ති චුත්තා “යදා එකචාරිකවාරණො අන්ධො හුත්වා පානියං පරියෙසති, තදා පබ්බතමත්ථකෙ ධීතො සද්දං කත්වා තස්මිං පබ්බතමත්ථකං අභිරුහන්තෙ ඔතරිත්වා පපාතෙ සද්දං කරෙය්‍යාථ, අහං තුම්භාකං සන්තිකා එත්තකං පච්චාසිසාමි”ති ආහ. සොපි තස්සා වචනං “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

අට්ඨෙදිවසං කාතො වාරණස්ස ද්වෙපි අක්ඛිති තුණ්ඛෙන භින්දි, නීලමක්ඛිකා ආසාටිකං පාතෙසි. සො පුළුවෙහි බජ්ජන්තො වෙදනාප්පත්තො පිපාසාභිභූතො පානියං පරියෙසමානො විචරි. තස්මිං කාලෙ මණ්ඩුකො පබ්බතමත්ථකෙ යත්වා සද්දමකාසි. වාරණො “එත්ථ පානියං භවිස්සති”ති පබ්බතමත්ථකං අභිරුහි. අථ මණ්ඩුකො ඔතරිත්වා පපාතෙ යත්වා සද්දමකාසි. වාරණො “එත්ථ පානියං භවිස්සති”ති පපාතාභිමුඛො ගච්ඡන්තො පරිගලිත්වා පබ්බතපාදෙ

පතිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. ලටුකිකා තස්ස මතභාවං ඤාත්වා “දිට්ඨා මෙ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨී”ති භට්ඨතුට්ඨා තස්ස ඛන්ධෙ වඩ්ඪකමිත්වා යථාකමිමං ගතා.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කෙනවි සද්ධිං වෙරං නාම කාතඛිං, එවං බලසම්පන්නමිපි වාරණං ඉමෙ චත්තාරො ජනා එකතො හුත්වා වාරණස්ස ජීවිතක්ඛයං පාපෙසු”න්ති –

43. “කාකඤ්ච පස්ස ලටුකිකං, මණ්ඩුකං නිලමක්ඛිකං;
එතෙ නාගං අසාතෙසුං, පස්ස වෙරස්ස වෙරිනං;
තස්මා හි වෙරං න කසිරාථ, අප්පියෙනපි කෙනවි”ති. –

ඉමං අභිසම්බුද්ධගාථං චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි.

තත්ථ පස්සාති අනියාමිතාලපනමෙතං, භික්ඛු පන සන්ධාය චුත්තත්තා පස්සථ භික්ඛවෙති චුත්තං හොති. එතෙති එතෙ චත්තාරො එකතො හුත්වා. අසාතෙසුන්ති තං වධිංසු. පස්ස වෙරස්ස වෙරිනන්ති පස්සථ වෙරිකානං වෙරස්ස ගතින්ති අත්ථො.

තදා එකචාරිකහත්ථී දෙවදත්තො අහොසි, යුථපති පන අභමෙව අහොසින්ති.

[358] 8. වූළධම්මපාලජාතකවණ්ණනාලටුකිකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අභමෙව දුසියා භූතභතාති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අඤ්ඤෙසු ජාතකෙසු දෙවදත්තො බොධිසත්තස්ස තාසමත්තමිපි කාතුං නාසක්ඛි, ඉමස්මිං පන වූළධම්මපාලජාතකෙ බොධිසත්තස්ස සත්තමාසිකකාලෙ හත්ථපාදෙ ව සිසඤ්ච ඡෙදාපෙත්වා අසිමාලකං නාම කාරෙසි. දද්දරජාතකෙ (ජා. 1.2.43-44) ගිවං ගහෙත්වා මාරෙත්වා උද්ධනෙ මංසං පචින්වා බාදි. ඛන්තිවාදිජාතකෙ (ජා. 1.4.49 ආදයො) ද්විතිපි කසාහි පහාරසහස්සෙහි තාළාපෙත්වා හත්ථපාදෙ ව කණ්ණනාසඤ්ච ඡෙදාපෙත්වා ජටාසු ගහෙත්වා කඩ්ඪාපෙත්වා උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා උරෙ පාදෙන පහරින්වා ගතො. බොධිසත්තො තං දිවසංයෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. වූළනන්දියජාතකෙපි (ජා. 1.2.143-144) මහාකපිජාතකෙපි (ජා. 1.7.83 ආදයො) මාරෙසියෙව. එවමෙව සො දීඝරත්තං වධාය පරිසක්කන්තො බුද්ධකාලෙපි පරිසක්කියෙව. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, දෙවදත්තො බුද්ධානං මාරණත්ථමෙව උපායං කරොති, ‘සම්මාසම්බුද්ධං මාරාපෙස්සාමි’ති ධනුග්ගහෙ පයොජෙසි, සිලං පච්ඡිකාමි, නාළාගිරිං විස්සජ්ජාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා ‘කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා’ති පුච්ඡින්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මය්හං වධාය පරිසක්කියෙව, ඉදානි පන තාසමත්තමිපි කාතුං න සක්කොති, පුබ්බෙ මං වූළධම්මපාලකුමාරකාලෙ අත්තනො පුත්තං සමානං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා අසිමාලකං කාරෙසි”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං මහාපතාපෙ නාම රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා චන්දාදෙවියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, “ධම්මපාලො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තමෙතං සත්තමාසිකකාලෙ මාතා ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා අලඬ්ඛරින්වා කීළාපයමානා නිසීදි. රාජා තස්සා වසනට්ඨානං අගමාසි. සා පුත්තං කීළාපයමානා පුත්තසිනෙහෙන සමප්පිතා හුත්වා රාජානං පස්සින්වාපි න උට්ඨති. සො චින්තෙසි “අයං ඉදානෙව තාව පුත්තං නිස්සාය මානං කරොති, මං කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති, පුත්තෙ පන වඩ්ඪන්තෙ මයි ‘මනුස්සො’තිපි සඤ්ඤං න කරිස්සති, ඉදානෙව නං ඝාතෙස්සාමි”ති. සො නිවත්තිත්වා රාජාසනෙ නිසීදින්වා “අත්තනො විධානෙන ආගච්ඡතු”ති වොරඝාතකං පක්කොසාපෙසි. සො කාසායවත්ථනිවත්ථො රත්තමාලාධරො ඵරසුං අංසෙ යපෙත්වා උපධානසට්ඨකං හත්ථපාදයපනදණ්ඩකඤ්ච ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං චන්දින්වා “කිං කරොමි, දෙවා”ති අට්ඨාසි. දෙවියා සිරිගබ්භං ගන්ත්වා ධම්මපාලං ආනෙහිති. දෙවිපි රඤ්ඤො කුජ්ඣින්වා නිවත්තනභාවං ඤාත්වා බොධිසත්තං උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා රොදමානා නිසීදි. වොරඝාතකො ගන්ත්වා තං පිට්ඨියං හත්ථෙන පහරින්වා හත්ථතො කුමාරං අච්ඡන්දින්වා ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං ආගන්ත්වා “කිං කරොමි, දෙවා”ති ආහ. රාජා එකං ඵලකං ආහරාපෙත්වා පුරතො නික්ඛිපාපෙත්වා “ඉධ නං නිපජ්ජාපෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි.

චන්දාදෙවී පුත්තස්ස පච්ඡතොව පරිදෙවමානා ආගච්ඡි. පුන වොරඝාතකො “කිං කරොමි, දෙවා”ති ආහ. ධම්මපාලස්ස හත්ථෙ ඡින්දාති. චන්දාදෙවී “මහාරාජ, මම පුත්තො සත්තමාසිකො බාලකො න කිඤ්චි ජානාති, නත්ථෙතස්ස දොසො, දොසො පන හොන්තො මයි භවෙය්‍යා, තස්මා මය්හං හත්ථෙ ඡෙදාපෙහි”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්ති පඨමං ගාථමාහ –

44. “අභමෙව දුසියා භූතභතා, රඤ්ඤො මහාපතාපස්ස;
එතං මුඤ්චතු ධම්මපාලං, හත්ථෙ මෙ දෙව ඡෙදෙහි”ති.

තත්ථ දුසියාති දුසිකා, තුම්හෙ දිස්වා අනුට්ඨහමානා දොසකාරිකාති අත්ථො. “දුසිකා”තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. භූතභතාති හතභූතා, හතචුඩ්ඪීති අත්ථො. රඤ්ඤොති ඉදං “දුසියා”ති පදෙන යොජෙතඛිං. අහං රඤ්ඤො

මහාපතාපස්ස අපරාධකාරිකා, නායං කුමාරො, තස්මා නිරපරාධං එතං බාලකං මුඤ්චතු ධම්මපාලං, සවෙපි හත්ථෙ ඡෙදාපෙතුකාමො, දොසකාරිකාය හත්ථෙ මෙ, දෙව, ඡෙදෙහිති අයමෙත්ථ අත්ථො.

රාජා වොරසාතකං ඔලොකෙසි. “කිං කරොමි, දෙවා”ති? “පපඤ්චං අකත්වා හත්ථෙ ඡෙදා”ති. තස්මිං බණෙ වොරසාතකො තිබ්බෙඵරසුං ගහෙත්වා කුමාරස්ස තරුණවංසකළීරෙ විය ද්වෙ හත්ථෙ ඡින්දි. සො ද්විසු හත්ථෙසු ඡීජ්ජමානෙසු නෙව රොදි න පරිදෙවි, බන්තිඤ්ච මෙත්තඤ්ච පුරෙවාරිකං කත්වා අධිවාසෙසි. වන්දා පන දෙවී ඡීන්තහත්ථකොටිං ගහෙත්වා උච්ඡඬිගෙ කත්වා ලොහිතලිත්තා පරිදෙවමානා විවරි. පුන වොරසාතකො “කිං කරොමි, දෙවා”ති පුච්ඡි. “ද්වෙපි පාදෙ ඡින්දා”ති. තං සුත්වා වන්දාදෙවී දුතියං ගාථමාහ –

45. “අහමෙව දුසියා භුනහතා, රඤ්ඤො මහාපතාපස්ස;
එතං මුඤ්චතු ධම්මපාලං, පාදෙ මෙ දෙව ඡෙදෙහි”ති.

තත්ථ අධිජ්ජායො වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

රාජාපි පුන වොරසාතකං ආණාපෙසි. සො උභොපි පාදෙ ඡින්දි. වන්දාදෙවී පාදකොට්ඨිපි ගහෙත්වා උච්ඡඬිගෙ කත්වා ලොහිතලිත්තා පරිදෙවමානා “සාමි මහාපතාප, ඡීන්තහත්ථපාදා නාම දාරකා මාතරා පොසෙතබ්බා හොන්ති, අහං හතිං කත්වා මම පුත්තකං පොසෙස්සාමි, දෙහි මෙ එත”න්ති ආහ. වොරසාතකො “කිං දෙව කතා රාජාණා, නිට්ඨිතං මම කිච්ච”න්ති පුච්ඡි. “න තාව නිට්ඨිත”න්ති. “අථ කිං කරොමි, දෙවා”ති? “සීසමස්ස ඡින්දා”ති. තං සුත්වා වන්දාදෙවී තතියං ගාථමාහ –

46. “අහමෙව දුසියා භුනහතා, රඤ්ඤො මහාපතාපස්ස;
එතං මුඤ්චතු ධම්මපාලං, සීසං මෙ දෙව ඡෙදෙහි”ති.

වත්වා ව පන අත්තනො සීසං උපනෙසි.

පුන වොරසාතකො “කිං කරොමි, දෙවා”ති පුච්ඡි. “සීසමස්ස ඡින්දා”ති. සො සීසං ඡින්දිත්වා “කතා, දෙව, රාජාණා”ති පුච්ඡි. “න තාව කතා”ති. “අථ කිං කරොමි, දෙවා”ති? “අසිතුණ්ඨෙන නං සම්පට්ඨිත්වා අසිමාලකං නාම කරොහි”ති. සො තස්ස කළෙවරං ආකාසෙ බිපිත්වා අසිතුණ්ඨෙන සම්පට්ඨිත්වා අසිමාලකං නාම කත්වා මහාතලෙ විජ්ජකිරි. වන්දාදෙවී බොධිසත්තස්ස මංසෙ උච්ඡඬිගෙ කත්වා මහාතලෙ රොදමානා පරිදෙවමානා ඉමා ගාථා අභාසි –

47. “න හි නුනිමස්ස රඤ්ඤො, මිත්තාමච්චා ව විජ්ජරෙ සුහදා;
යෙ න වදන්ති රාජානං, මා ඝාතයි ඔරසං පුත්තං.
48. “න හි නුනිමස්ස රඤ්ඤො, ඤාතී මිත්තා ව විජ්ජරෙ සුහදා;
යෙ න වදන්ති රාජානං, මා ඝාතයි අත්තං පුත්තං”න්ති.

තත්ථ මිත්තාමච්චා ව විජ්ජරෙ සුහදාති නුන ඉමස්ස රඤ්ඤො දළ්භමිත්තා වා සබ්බකිච්චෙසු සහභාවිතො අමච්චා වා මුදුහදයනාය සුහදා වා කෙචි න විජ්ජන්ති. යෙ න වදන්තිති යෙ අධුනා ආගන්ත්වා “අත්තනො පියපුත්තං මා ඝාතයි”ති න වදන්ති, ඉමං රාජානං පටිසෙධෙත්ති, තෙ නත්ථියෙවාති මඤ්ඤෙ. දුතියගාථායං ඤාතීති ඤාතකා.

ඉමා පන ද්වෙ ගාථා වත්වා වන්දාදෙවී උභොහි හත්ථෙහි හදයමංසං ධාරයමානා තතියං ගාථමාහ –

49. “වන්දනසාරානුලිත්තා, බාහා ඡීජ්ජන්ති ධම්මපාලස්ස;
දායාදස්ස පට්ඨායා, පාණා මෙ දෙව රුජ්ඣන්ති”ති.

තත්ථ දායාදස්ස පට්ඨායාති පිතුසන්තකාය වාතුරන්තාය පට්ඨියා දායාදස්ස ලොහිතවන්දනසාරානුලිත්තා හත්ථා ඡීජ්ජන්ති, පාදා ඡීජ්ජන්ති, සීසඤ්ච ඡීජ්ජති, අසිමාලකොපි කතො, තව වංසං පච්ඡින්දිත්වා ගතොසි දානීති එවමාදිති විලපන්ති එවමාහ. පාණා මෙ දෙව රුජ්ඣන්තිති දෙව, මය්හමිපි ඉමං සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තියා ජීවිතං රුජ්ඣන්ති.

තස්සා එවං පරිදෙවමානාය එව ඩය්භමානෙ වෙළුවනෙ වෙළු විය හදයං එලි, සා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තා. රාජාපි පල්ලඬිකෙ යාතුං අසක්කොන්තො මහාතලෙ පති, පදරතලං ද්විධා හිජ්ජි, සො තතොපි භූමියං පති. තතො වතුනභුතාධිකද්වියොජනසහසස්සබ්බලාපි ඝනපථවි තස්ස අගුණං ධාරෙතුං අසක්කොන්ති හිජ්ජිත්වා විවරමදාසි, අවිචිතො ජාලා උට්ඨාය කුලදත්තිකෙන කම්බලෙන පරික්ඛිපන්ති විය තං ගහෙත්වා අවිචිමිති බිපි. වන්දාය ව බොධිසත්තස්ස ව අමච්චා සරීරකිච්චං කරිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා දෙවදත්තො අහොසි, වන්දාදෙවී මහාපජාපතිගොතමී, ධම්මපාලකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වික්කම රෙ හරිපාදාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාවත්ථියං එකං කුලධීතරං ආරභිත කපෙසි. සා කිර සාවත්ථියං ද්විත්තං අග්ගසාවකානං උපට්ඨාකකුලස්ස ධිතා සද්ධා පසන්නා බුද්ධමාමකා ධම්මමාමකා සඨසමාමකා ආචාරසම්පන්නා පණ්ඩිතා දානාදිපුඤ්ඤාභිරතා. තං අඤ්ඤං සාවත්ථියමෙව සමානජාතිකං මිච්ඡාදිට්ඨිකකුලං වාරෙසි. අට්ඨසා මාතෘපිතරො “අම්මාකං ධිතා සද්ධා පසන්නා තිණ්ණ රතනානි මමායති දානාදිපුඤ්ඤාභිරතා, තුම්හෙ මිච්ඡාදිට්ඨිකා ඉම්මස්සාපි යථාරුචියා දානං වා දාතුං ධම්මං වා සොතුං විහාරං වා ගන්තුං සීලං වා රක්ඛිතුං උපොසථකම්මං වා කාතුං න දස්සථ, න මයං තුම්මාකං දෙම, අත්තනා සද්ධං මිච්ඡාදිට්ඨිකකුලාව කුමාරිකං ගණ්හථා”ති ආභංසු. තෙ තෙහි පටික්ඛිත්තා “තුම්මාකං ධිතා අම්මාකං සරං ගන්ත්වා යථාධිප්පායෙන සබ්බමෙන කරොතු, මයං න වාරෙස්සාම, දෙථ නො එත”න්ති වත්වා “තෙන හි ගණ්හථා”ති චුත්තා හද්දකෙන නක්ඛන්තෙන මඬගලං කත්වා තං අත්තනො සරං නයිංසු. සා වත්තාවාරසම්පන්නා පතිදෙවතා අහොසි, සස්සුසසුරසාමිකවත්තාති කතානෙව හොන්ති.

සා එකදිවසං සාමිකං ආභ – “ඉච්ඡාමහං, අයාපුත්ත, අම්මාකං කුලුපකත්ථෙරානං දානං දාතු”න්ති. සාධු, හද්දෙ, යථාඡ්ඤාසයෙන දානං දෙහීති. සා ථෙරෙ නිමන්තාපෙත්වා මහත්තං සක්කාරං කත්වා පණ්ණිනභොජනං භොජෙත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා “හත්තෙ, ඉමං කුලං මිච්ඡාදිට්ඨිකං අස්සද්ධං තිණ්ණං රතනානං ගුණං න ජානාති, සාධු, අයා, යාව ඉමං කුලං තිණ්ණං රතනානං ගුණං ජානාති, තාව ඉධෙව භික්ඛං ගණ්හථා”ති ආභ. ථෙරා අධිවාසෙත්වා තත්ථ නිබද්ධං භුඤ්ජන්ති. පුත සාමිකං ආභ “අයාපුත්ත, ථෙරා ඉධ නිබද්ධං ආගච්ඡන්ති, කිංකාරණා තුම්හෙ න පස්සථා”ති. “සාධු, පස්සිස්සාමි”ති. සා පුතදිවසෙ ථෙරානං හත්තකිච්චපරියොසානෙ තස්ස ආරොවෙසි. සො උපසඬකම්මිත්වා ථෙරෙහි සද්ධං පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසිදි. අට්ඨස ධම්මසෙනාපති ධම්මකථං කපෙසි. සො ථෙරස්ස ධම්මකථාය ව ඉරියාපටෙසු ව පසිදිත්වා තතො පට්ඨාය ථෙරානං ආසනං පඤ්ඤපෙති, පානියං පරිස්සාවෙති, අත්තරාහත්තෙ ධම්මකථං සුණාති, තස්ස අපරභාගෙ මිච්ඡාදිට්ඨි භිජ්ජි.

අටෙකදිවසං ථෙරො ද්විත්තම්පි ධම්මකථං කපෙන්නො සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උභොපි ජයම්පතිකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්සු. තතො පට්ඨාය තස්ස මාතෘපිතරො ආදිං කත්වා අත්තමසො දාසකම්මකරාපි සබ්බෙ මිච්ඡාදිට්ඨි භික්ඛන්වා බුද්ධධම්මසඨසමාමකායෙව ජාතා. අටෙකදිවසං දාරිකා සාමිකං ආභ – “අයාපුත්ත, කිං මෙ සරාවාසෙන, ඉච්ඡාමහං පබ්බජිතු”න්ති. සො “සාධු හද්දෙ, අහම්පි පබ්බජිස්සාමි”ති මහත්තෙන පරිවාරෙන තං භික්ඛුහුපස්සයං නෙත්වා පබ්බාජෙත්වා සයම්පි සන්ථාරං උපසඬකම්මිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තං සත්ථා පබ්බාජෙසි. උභොපි විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්සු. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, අසුකා නාම දහරභික්ඛුහි අත්තනො වෙව පච්චියා ජාතා සාමිකස්ස ව, අත්තනාපි පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්වා තම්පි පාපෙසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තාව එසා සාමිකං රාගපාසා මොවෙසි, පුබ්බෙපෙසා පොරාණකපණ්ඩිතෙ පන මරණපාසා මොවෙසි”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මිගයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අභිරුපො අහොසි පාසාදිකො දස්සනියො සුවණ්ණවණ්ණො ලාබාරසපරිකම්මකතෙහි විය හත්ථපාදෙහි රජ්ජදාමසදිසෙහි විසාණෙහි මණ්ගුළිකපටිභාගෙහි අක්ඛිති රත්තකම්මලගෙණ්ඩුසදිසෙන මුඛෙන සමන්තාගතො. හරියාපිස්ස තරුණමිති අභිරුපා අහොසි දස්සනියා. තෙ සමග්ගවාසං වසිංසු, අසීතිසහස්සවිත්රමිගා බොධිසත්තං උපට්ඨන්සු. තදා ලුද්දකා මිගවීච්ඡු පාසෙ ඔඩ්ඪෙසු. අටෙකදිවසං බොධිසත්තො මිගානං පුරතො ගච්ඡන්තො පාදෙ පාසෙන බජ්ඣත්වා “ඡිත්තස්සාමි න”න්ති ආකඩ්ඪි, වම්මං ඡිජ්ජි, පුත ආකඩ්ඪන්තස්ස මංසං ඡිජ්ජි, පුත න්භාරු ඡිජ්ජි, පාසො අට්ඨමාභවිව අට්ඨාසි. සො පාසං ඡිත්තදිතුං අසක්කොන්තො මරණභයතජ්ජිතො බද්ධරවං රචි. තං සුත්වා භීතො මිගගණො පලායි. හරියා පනස්ස පලායිත්වා මිගානං අත්තරෙ ඔලොකෙන්ති තං අදිස්වා “ඉදං භයං මය්හං පියසාමිකස්ස උප්පන්නං භවිස්සති”ති වෙගෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අස්සුමුඛි රොදමානා “සාමි, ත්වං මහබ්බලො, කිං එතං පාසං සන්ධාරෙතුං න සක්ඛිස්සසි, වෙගං ජනෙත්වා ඡිත්තදාහි න”න්ති තස්ස උස්සාහං ජනෙත්ති පට්ඨං ගාථමාහ –

50. “වික්කම රෙ හරිපාද, වික්කම රෙ මහාමිග;
ඡිත්තද වාරත්තිකං පාසං, නාහං එකා වනෙ රමෙ”ති.

තත්ථ වික්කමාති පරක්කම, ආකඩ්ඪාති අත්ථො. රෙති ආමන්තනෙ නිපාතො. හරිපාදාති සුවණ්ණපාද. සකලසරිරම්පි තස්ස සුවණ්ණවණ්ණං, අයං පන ගාරවෙනෙවමාහ. නාහං එකාති අහං තයා විනා එකිකා වනෙ න රම්ප්පාමි, තිණොදකං පන අග්ගහෙත්වා සුස්සිත්වා මරිස්සාමිති දස්සෙති.

තං සුත්වා මිගො දුතියං ගාථමාහ –

51. “වික්කමාමි න පාරෙමි, භුමිං සුම්මාමි වෙගසා;
දළ්භො වාරත්තිකො පාසො, පාදං මෙ පරිකන්තති”ති.

තත්ප් වික්කමාමිති හද්දෙ, අහං වීරියං කරොමි. න පාරෙමිති පාසං ඡින්දිතුං පන න සක්කොමිති අත්ථො. භූමිං සුම්භාමිති අපි නාම ඡීජ්ජෙය්‍යානි පාදෙනාපි භූමිං පහරාමි. වෙගසානි වෙගෙන. පරිකන්තනීති වම්මාදීනි ඡින්දන්තො සමන්තා කන්තනීති.

අප් නං මිගී “මා භායි, සාමි, අහං අත්තනො බලෙන ලුද්දකං යාවත්වා තව ජීවිතං ආහරිස්සාමි. සවෙ යාවනාය න සක්ඛිස්සාමි, මම ජීවිතමපි දත්වා තව ජීවිතං ආහරිස්සාමි”ති මහාසත්තං අස්සාසෙත්වා ලොහිතලිත්තං බොධිසත්තං පරිග්ගහෙත්වා අට්ඨාසි. ලුද්දකොපි අසිඤ්ච සත්තිඤ්ච ගහෙත්වා කප්පුට්ඨානග්ගි විය ආගච්ඡති. සා තං දිස්වා “සාමි, ලුද්දකො ආගච්ඡති, අහං අත්තනො බලං කරිස්සාමි, ත්වං මා භායී”ති මිගං අස්සාසෙත්වා ලුද්දකස්ස පටිපථං ගන්ත්වා පටික්කමිත්වා එකමන්තං ධීනා තං වන්දිත්වා “සාමි, මම සාමිකො සුවණ්ණවණ්ණො සීලාචාරසම්පන්නො, අසීතිසහස්සානං මිගානං රාජා”ති බොධිසත්තස්ස ගුණං කට්ඨත්වා මිගරාජෙ ධීනෙයෙව අත්තනො වධං යාවන්ති තතියං ගාථමාහ –

52. “අත්ථරස්සු පලාසානි, අසිං නිබ්බාහ ලුද්දක;
පඨමං මං වධිත්වාන, හන පච්ඡා මහාමිග”න්ති.

තත්ප් පලාසානීති මංසට්ඨපනත්ථං පලාසපණ්ණානි අත්ථරස්සු. අසිං නිබ්බාහානි අසිං කොසතො නිහර.

තං සුත්වා ලුද්දකො “මනුස්සභූතා තාව සාමිකස්ස අත්ථාය අත්තනො ජීවිතං න පරිච්චජන්ති, අයං තිරච්ඡානගතා ජීවිතං පරිච්චජති, මනුස්සභාසාය ව මධුරෙන සරෙන කට්ඨෙති, අජ්ජ ඉමිස්සා ව පතීනො වස්සා ජීවිතං දස්සාමි”ති පසන්නචිත්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

53. “න මෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, භාසන්තිං මානුසිං මිගිං;
ත්වඤ්ච හද්දෙ සුඛි භොගි, එසො වාපි මහාමිගො”ති.

තත්ප් සුතං වා දිට්ඨං වානි මයා ඉතො පුබ්බෙ එවරුපං දිට්ඨං වා සුතං වා නත්ථී. භාසන්තිං මානුසිං මිගින්ති අහඤ්ච ඉතො පුබ්බෙ මානුසිං වාවං භාසන්තිං මිගිං නෙව අද්දසං න අස්සොසිං. යෙසං පන “න මෙ සුතා වා දිට්ඨා වා, භාසන්ති මානුසි මිගී”ති පාළි, තෙසං යථාපාළිමෙව අත්ථො දිස්සති. හද්දෙති හද්දකෙ පණ්ඩිතෙ උපායකුසලෙ. ඉති තං ආලපිත්වා පුන “ත්වඤ්ච එසො වාපි මහාමිගොති ද්වෙපි ජනා සුඛි නිද්දක්ඛො භොවා”ති තං සමස්සාසෙත්වා ලුද්දකො බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වාසියා වම්මපාසං ඡින්දිත්වා පාදෙ ලග්ගපාසකං සණ්ඨකං නිහරිත්වා න්භාරුනා න්භාරුං, මංසෙන මංසං, වම්මෙන වම්මං පටිපාටෙත්වා පාදං හත්ථෙන පරිමජ්ජී. තඬ්ඨණඤ්ඤෙව මහාසත්තස්ස පූරිතපාරමිතානුභාවෙන ලුද්දකස්ස ව මෙත්තචිත්තානුභාවෙන මිගියා ව මෙත්තධම්මානුභාවෙන න්භාරුමංසවම්මොති න්භාරුමංසවම්මෙහි සට්ඨංසු. බොධිසත්තො පන සුඛි නිද්දක්ඛො අට්ඨාසි.

මිගී බොධිසත්තං සුඛිතං දිස්වා සොමනස්සජානා ලුද්දකස්ස අනුමොදනං කරොන්ති පඤ්චමං ගාථමාහ –

54. “එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා මහාමිග”න්ති.

තත්ප් ලුද්දකානි දාරුණකම්මකිරියාය ලද්ධනාමවසෙන ආලපති.

බොධිසත්තො “අයං ලුද්දො මය්හං අවස්සයො ජානො, මයාපිස්ස අවස්සයෙනෙව හචිතුං වටති”ති ගොවරභූමියං දිට්ඨං එකං මණ්ඤ්ඤාධං තස්ස දත්වා “සම්ම, ඉතො පට්ඨාය පාණානිපාතාදීනි මා කරි, ඉමිනා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා දාරකෙ පොසෙත්තො දානසීලාදීනි පුඤ්ඤානි කරොහි”ති තස්සොවාදං දත්වා අරඤ්ඤං පාචිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ලුද්දකො ඡන්තො අහොසි, මිගී දහරහික්ඛුනී, මිගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[360] 10. සුයොනන්දීජාතකවණ්ණනා සුවණ්ණමිගජාතකවණ්ණනා නවමා.

වානි ගන්ධො තිම්බරානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ච සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “කිං දිස්වා”ති වත්වා “අලඬකතමාතුගාම”න්ති චුත්තෙ “මාතුගාමො නාමෙස හික්ඛු න සක්කා රක්ඛිතුං, පොරාණකපණ්ඩිතා සුපණ්ණභවනෙ කත්වා රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං තම්බරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සුයොනන්දී නාම අග්ගමහෙසි අහොසි උත්තමරූපධරා. තදා බොධිසත්තො සුපණ්ණයොනියං නිබ්බන්ති, තස්මිං කාලෙ නාගදීපො සෙදුමදීපො නාම අහොසි. බොධිසත්තො තස්මිං දීපෙ සුපණ්ණභවනෙ වසති. සො බාරාණසිං ගන්ත්වා තම්බරාජෙන සද්ධිං මාණවකවෙසෙන ජුතං කීළති. තස්ස රූපසම්පත්තිං දිස්වා පරිවාරිකා “අම්භාකං රඤ්ඤා සද්ධිං එවරුපො නාම මාණවකො ජුතං

කිළිති” කි සුයොනන්දියා ආරොවෙසුං. සා සුත්වා තං දට්ඨකාමා හුත්වා එකදිවසං අලඬකරිත්වා ජුතමණ්ඩලං ආගන්ත්වා පරිවාරිකානං අන්තරෙ යිතා නං ඔලොකෙසි. සොපි දෙවිං ඔලොකෙසි. ද්වෙපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. සුපණ්ණරාජා අත්තනො ආනුභාවෙන නගරෙ වානං සමුට්ඨාපෙසි, ගෙහපතනහයෙන රාජතිවෙසනා මනුස්සා නික්බමිංසු. සො අත්තනො ආනුභාවෙන අන්ධකාරං කත්වා දෙවිං ගහෙත්වා ආකාසෙන ආගන්ත්වා නාගදීපෙ අත්තනො භවනං පාවිසි සුයොනන්දියා ගතට්ඨානං ජානන්තා නාම නාහෙසුං. සො තාය සද්ධිං අභිරමමානො ගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං ජුතං කිළිති.

රඤ්ඤො පන සග්ගො නාම ගන්ධබ්බො අත්ථි, සො දෙවියා ගතට්ඨානං අජානන්තො තං ගන්ධබ්බං ආමන්තෙත්වා “ගච්ඡ, තාත, ගන්ධබ්බ සබ්බං ඵලජලපථං අනුවිචරිත්වා දෙවියා ගතට්ඨානං පස්සා” කි උයොයාපෙසි. සො පරිබ්බයං ගහෙත්වා ද්වාරගාමනො පට්ඨාය විචිත්තො කුරුකච්ඡං පාපුණි. තදා කුරුකච්ඡවාණිජා නාවාය සුවණ්ණභූමිං ගච්ඡන්ති. සො තෙ උපසඬකමිත්වා “අහං ගන්ධබ්බො නාවාය වෙනනං බණ්ඩෙත්වා කුමිභාකං ගන්ධබ්බං කරිස්සාමි, මමපි නෙථා” කි ආහ. තෙ “සාධු” කි තමපි ආරොපෙත්වා නාවං විස්සජ්ජෙසුං. තෙ සුබපයාතාය නාවාය තං පක්කොසිත්වා “ගන්ධබ්බං නො කරොහි” කි ආහංසු. “අහං වෙ ගන්ධබ්බං කරොයාං, මයි පන ගන්ධබ්බං කරොන්තෙ මච්ඡා වලිස්සන්ති, අථ වො නාවො හිජ්ජිස්සති” කි. “මනුස්සමන්තෙ ගන්ධබ්බං කරොන්තෙ මච්ඡානං වලනං නාම නත්ථි, කරොහි” කි. “තෙන හි මා මය්හං කුජ්ඣිත්වා” කි විණං මුච්ඡිත්වා තත්තිස්සරෙන ගීතස්සරං, ගීතස්සරෙන තත්තිස්සරං අනතික්කමිත්වා ගන්ධබ්බං අකාසි. තෙන සද්දෙන සම්මත්තා හුත්වා මච්ඡා වලිංසු.

අපේකො මකරො උප්පතිත්වා නාවාය පතන්තො නාවං හින්දි. සග්ගො ඵලකෙ නිපජ්ජිත්වා යථාචාතං ගච්ඡන්තො නාගදීපෙ සුපණ්ණභවනස්ස නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස සන්තිකං පාපුණි. සුයොනන්දිපි දෙවි සුපණ්ණරාජස්ස ජුතං කිළිතුං ගතකාලෙ විමානා ඔතරිත්වා වෙලන්තෙ විචරන්ති සග්ගං ගන්ධබ්බං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා “කථං ආගතොසි” කි පුච්ඡි. සො සබ්බං කපෙසි. “තෙන හි මා භායී” කි තං අස්සාසෙත්වා බාහාහි පරිග්ගහෙත්වා විමානං ආරොපෙත්වා සයනපිටියෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සමස්සත්ථකාලෙ දිබ්බභොජනං දත්වා දිබ්බගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා දිබ්බවත්ථෙහි අච්ඡාදෙත්වා දිබ්බගන්ධපුප්ඵෙහි අලඬකරිත්වා ජුත දිබ්බසයනෙ නිපජ්ජාපෙසි. එවං දිවසං පරිග්ගහමානා සුපණ්ණරඤ්ඤො ආගමනවෙලාය පටිච්ඡාදෙත්වා ගතකාලෙ තෙන සද්ධිං කිලෙසවසෙන අභිරමි. තතො මාසද්ධමාසච්චයෙන බාරාණසිවාසිනො වාණිජා දාරුදකගහණත්ථාය තස්මිං දීපෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමූලං සම්පත්තා. සො තෙහි සද්ධිං නාවං අභිරුය්හ බාරාණසිං ගන්ත්වා රාජානං දිස්වා ව තස්ස ජුතකිළිතවෙලාය විණං ගහෙත්වා රඤ්ඤො ගන්ධබ්බං කරොන්තො පයමං ගාථමාහ —

55. “වාති ගන්ධො තිමිරානං, කුසමුද්දො ව සොසවා;
දුරෙ ඉතො සුයොනන්දි, තම්බ කාමා තුදන්ති ම” න්ති.

තත්ථ තිමිරානන්ති තිමිරරුක්ඛපුප්ඵානං. තං කිර නිග්‍රොධං පරිවාරෙත්වා තිමිරරුක්ඛා අත්ථි, තෙ සන්ධායෙවං වදති. කුසමුද්දොති බුද්දකසමුද්දො. සොසවාති මහාරවො. තස්සෙව නිග්‍රොධස්ස සන්තිකෙ සමුද්දං සන්ධායෙවමාහ. ඉතොති ඉමමිභා නගරා. තම්බාති රාජානං ආලපති. අථ වා තම්බකාමාති තම්බෙන කාමිතකාමා තම්බකාමා නාම. තෙ මං හදයෙ විජ්ඣන්තිති දීපෙති.

තං සුත්වා සුපණ්ණො දුතියං ගාථමාහ —

56. “කථං සමුද්දමතරි, කථං අද්දක්ඛි සෙදුමං;
කථං තස්සා ව තුය්හඤ්ච, අහු සග්ග සමාගමො” කි.

තත්ථ සෙදුමන්ති සෙදුමදීපං.

තතො සග්ගො තිස්සො ගාථා අභාසි —

57. “කුරුකච්ඡා පයාතානං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
මකරෙහි අභිදා නාවා, ඵලකෙනාහමජ්ලවිං.

58. “සා මං සණ්භෙන මුදුනා, නිච්චං වන්දනගන්ධිනි;
අඬගෙන උද්ධරි හද්දා, මාතා පුත්තංව ඔරසං.

59. “සා මං අත්තෙන පානෙන, වත්ථෙත සයනෙන ව;
අත්තනාපි ව මන්දක්ඛි, එවං තම්බ විජානහි” කි.

තත්ථ සා මං සණ්භෙන මුදුනාති එවං ඵලකෙන තිරං උත්තිණ්ණං මං සමුද්දතිරෙ විචරන්ති සා දිස්වා “මා භායී” කි සණ්භෙන මුදුනා වචනෙන සමස්සාසෙත්වාති අත්ථො. අඬගෙනාති බාහුයුගලං ඉධ “අඬගෙනා” කි වුත්තං. හද්දාති දස්සනියා පාසාදිකා. සා මං අත්තෙනාති සා මං එතෙන අන්තාදිතා සන්තප්පෙසිති අත්ථො. අත්තනාපි වාති න කෙවලං අන්තාදිගෙව, අත්තනාපි මං අභිරමෙත්ති සන්තප්පෙසිති දීපෙති. මන්දක්ඛිති මන්දදස්සනී, මුදුනා ආකාරෙන

ඔලොකනසීලාති වුත්තං හොති. “මත්තක්ඛි”තිපි පාඨො, මදමත්තෙහි විය අක්ඛිහි සමන්තාගතාති අත්ථො. එවං තම්බාති එවං තම්බරාජ ජානාහිති.

සුපණ්ණො ගන්ධබ්බස්ස කථෙන්නස්සෙව විජ්ජට්ඨාරි හුත්වා “අහං සුපණ්ණභවතො වසන්තොපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛිං, කිං මෙ තාය දුස්සීලායා”ති තං ආනෙත්වා රක්ඛ්ඤො පටිදත්වා පක්කාමි, තතො පට්ඨාය පුන නාගච්ඡිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, සුපණ්ණරාජා පන අභමෙව අහොසින්ති.

සුයොනන්දීජාතකවණ්ණනා දසමා.

මණිකුණ්ඩලවග්ගො පඨමො.

[361] 1. වණ්ණාරොහජාතකවණ්ණනා 2. වණ්ණාරොහවග්ගො

වණ්ණාරොහෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවතො විහරන්තො ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ උභොපි මහාථෙරා “ඉමං අන්තොවස්සං සුඤ්ඤාගාරං අනුබුභෙස්සාමා”ති සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා ගණං පභාය සයමෙව පත්තච්චරං ආදාය ජෙනවතා නික්ඛමිත්වා එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ විහරිංසු. අඤ්ඤතරොපි විසාසාදපුරිසො ථෙරානං උපට්ඨානං කරොන්තො තත්ථෙව එකමන්තෙ වසි. සො ථෙරානං සමග්ගවාසං දිස්වා “ඉමෙ අතිවිය සමග්ගා වසන්ති, සක්කා නු ඛො එතෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දිතු”න්ති වින්තෙත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරං උපසඬකමිත්වා “කිං නු ඛො, භන්තෙ, අයොන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙන සද්ධිං තුම්භාකං කිඤ්චි වෙරං අත්ථි”ති පුච්ඡි. “කිං පනාචුසො”ති. එස, භන්තෙ, මම ආගතකාලෙ “සාරිපුත්තො නාම ජාතිගොත්තකුලපදෙසෙහි වා සුතගන්ථපට්ඨෙවධඉද්ධිති වා මයා සද්ධිං කිං පහොති”ති තුම්භාකං අගුණමෙව කථෙසිති. ථෙරො සිතං කත්වා “ගච්ඡ ත්වං ආචුසො”ති ආහ.

සො අපරස්මිම්පි දිවසෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරම්පි උපසඬකමිත්වා තථෙව කථෙසි. සොපි නං සිතං කත්වා “ගච්ඡ, ත්වං, ආචුසො”ති වත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරං උපසඬකමිත්වා “ආචුසො, එසො විසාසාදො තුම්භාකං සන්තිකෙ කිඤ්චි කථෙසි”ති පුච්ඡි. “ආමාචුසො, මය්හම්පි සන්තිකෙ කථෙසි, ඉමං නිහරිතුං වට්ටති”ති. “සාධු, ආචුසො, නිහරා”ති චුත්තෙ ථෙරො “මා ඉධ වසි”ති අච්ඡරං පහරිත්වා තං නිහරි. තෙ උභොපි සමග්ගවාසං වසිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා පටිසන්ථාරං කත්වා “සුඛෙන වස්සං වසිත්වා”ති පුච්ඡිත්වා “භන්තෙ, එකො විසාසාදො අම්භෙ භින්දිතුකාමො හුත්වා භින්දිතුං අසක්කොන්තො පලායි”ති චුත්තෙ “න ඛො සො, සාරිපුත්ත, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස තුම්භෙ ‘භින්දිස්සාමි’ති භින්දිතුං අසක්කොන්තො පලායි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. තදා සීහො ව බ්‍රාහ්මණො ව අරඤ්ඤෙ පබ්බතගුහායං වසන්ති. එකො සීඬිගාලො තෙ උපට්ඨහන්තො තෙසං විසාසං බාදිත්වා මහාකායො හුත්වා එකදිවසං වින්තෙසි “මයා සීහබ්‍රාහ්මණානං මංසං න බාදිතපුබ්බං, මයා ඉමෙ ද්වෙ ජනෙ භින්දිතුං වට්ටති, තතො තෙසං කලහං කත්වා මනානං මංසං බාදිස්සාමි”ති. සො සීහං උපසඬකමිත්වා “කිං, සාමි, තුම්භාකං බ්‍රාහ්මණෙහ සද්ධිං කිඤ්චි වෙරං අත්ථි”ති පුච්ඡි. “කිං පන, සම්මා”ති? එස, භන්තෙ, මමාගතකාලෙ “සීහො නාම සරිරවණ්ණෙන වා ආරොහපරිණාහෙන වා ජාතිබලවීරියෙහි වා මම කලහාගම්පි න පාපුණාති”ති තුම්භාකං අගුණමෙව කථෙසිති. අථ නං සීහො “ගච්ඡ ත්වං, න සො එවං කථෙස්සති”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණම්පි උපසඬකමිත්වා එතෙනෙව උපායෙන කථෙසි. තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණොපි සීහං උපසඬකමිත්වා “සම්ම, ත්වං කිර ඉදඤ්චිදඤ්ච වදෙසි”ති පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

60. “වණ්ණාරොහෙන ජාතියා, බලනික්කමනෙන ව;
සුබ්‍රාහු න මයා සෙය්‍යො, සුදාය ඉති භාසසි”ති.

තත්ථ බලනික්කමනෙන වාති කායබලෙන වෙව වීරියබලෙන ව. සුබ්‍රාහු න මයා සෙය්‍යොති අයං සුබ්‍රාහු නාම බ්‍රාහ්මණො එතෙහි කාරණෙහි මයා නෙව සදිසො න උත්තරිතරොති සච්චං කිර ත්වං සොහනාහි දායාහි සමන්තාගත සුදාය මිගරාජ, එවං වදෙසිති.

තං සුත්වා සුදායො සෙසා වතස්සො ගාථා අභාසි –

61. “වණ්ණාරොහෙන ජාතියා, බලනික්කමනෙන ව;
සුදායො න මයා සෙය්‍යො, සුබ්‍රාහු ඉති භාසසි.

62. “එවං වෙ මං විහරන්තං, සුබ්‍රාහු සම්ම දුබ්භසි;
න දානාහං තයා සද්ධිං, සංවාසමහිරොවයෙ.

63. “යො පරෙසං වචනානි, සද්දහෙය්‍යා යථාතථං;
බ්‍රිජ්ජං භිජ්ජෙට්ඨ මිත්තස්මිං, වෙරඤ්ච පසචෙ ඛන්‍දං.
64. “න සො මිත්තො යො සදා අප්පමත්තො, හෙදාසඬකී රන්ධමෙචානුපස්සි;
යස්මිඤ්ච සෙති උරස්සිව පුත්තො, ස චෙ මිත්තො යො අහෙජ්ජො පරෙහි”ති.

තත්ථ සම්මානි වයස්ස. දුබ්භසිති යදි එවං තයා සද්ධං සමග්ගවාසං වසන්තං මං සිඬගාලස්ස කථං ගහෙන්වා ත්වං දුබ්භසි හනිතුං ඉච්ඡසි, ඉතො දානි පට්ඨාය අහං තයා සද්ධං සංවාසං න අභිරොචයෙ. යථාතථන්ති තථතො යථාතථං යථාතච්ඡං අවිසංවාදකෙන අරියෙන චුත්තවචනං සද්ධාතබ්බං. එවං යො යෙසං කෙසඤ්චි පරෙසං වචනානි සද්දහෙථානි අත්ථො. යො සදා අප්පමත්තොති යො නිව්චං අප්පමත්තො හුත්වා මිත්තස්ස විස්සාසං න දෙනි, සො මිත්තො නාම න හොතිති අත්ථො. හෙදාසඬකී “අජ්ජ භිජ්ජස්සති, ස්චෙ භිජ්ජස්සති”ති එවං මිත්තස්ස හෙදමෙව ආසඬකති. රන්ධමෙචානුපස්සිති ජිද්දං විචරමෙව පස්සන්තො. උරස්සිව පුත්තොති යස්මිං මිත්තෙ මාතු හදයෙ පුත්තො විය නිරාසඬකො නිබ්භයො සෙති.

ඉති ඉමාහි චතුහි ගාථාහි සිහෙන මිත්තගුණෙ කට්ඨෙන බ්‍රාහ්මණො “මය්හං දොසො”ති සිහං බ්‍රාහ්මණෙසි. තෙ තත්ථෙව සමග්ගවාසං වසිංසු. සිඬගාලො පන පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො විසාසාදො අහොසි, සිහො සාරිපුත්තො, බ්‍රාහ්මණො මොග්ගල්ලානො, තං කාරණං පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨා තස්මිං චනෙ නිචුත්ථරුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[362] 2. සිලවිමංසජාතකවණ්ණනා වණ්ණාරොහජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

සීලං සෙය්‍යොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සිලවිමංසකමුහුණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං කිර රාජා “එස සිලසම්පන්නො”ති අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි අතිරෙකං කත්වා පස්සති. සො චින්තෙසි “කිං නු බො මං රාජා ‘සිලසම්පන්නො’ති අඤ්ඤෙහි අතිරෙකං කත්වා පස්සති, උදාහු ‘සුතධරයුත්තො’ති, විමංසිස්සාමි තාව සිලස්ස වා සුතස්ස වා මහන්තභාව”න්ති. සො එකදිවසං හෙරඤ්ඤිකඵලකතො කභාපණං ගණ්ඨි. හෙරඤ්ඤිකො ගරුභාවෙන න කිඤ්චි ආහ, දුතියවාරෙපි න කිඤ්චි ආහ. තතියවාරෙ පන තං “විලොපබාදකො”ති ගාභාපෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙත්වා “කිං ඉමිනා කත”න්ති චුත්තෙ “කුටුම්භං විලුම්පති”ති ආහ. “සච්චං කිර, බ්‍රාහ්මණා”ති? “න, මහාරාජ, කුටුම්භං විලුම්පාමි, මය්හං පන ‘සීලං නු බො මහන්තං, සුතං නු බො’ති කුක්කුච්චං අහොසි, ස්වාහං ‘එතෙසු කතරං නු බො මහන්ත’න්ති විමංසන්තො තයො වාරෙ කභාපණං ගණ්ඨි, තං මං එස බන්ධාපෙත්වා කුම්භාකං දස්සෙති. ඉදානි මෙ සුතතො සිලස්ස මහන්තභාවො ඤාතො, න මෙ සරාචාසෙනත්ථො, පබ්බජිස්සාමහ”න්ති පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා සරද්ධාරං අනොලොකෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි. තස්ස සත්ථා පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච දාපෙසි. සො අචිරුපසම්පන්නො විපස්සනං විපස්සිත්වා අග්ගඵලෙ පතිට්ඨති. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, අසුකමුහුණො අත්තතො සීලං විමංසිත්වා පබ්බජිතො විපස්සිත්වා අරහත්තං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි අයමෙව, පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි සීලං විමංසිත්වා පබ්බජිත්වා අත්තතො පතිට්ඨං කරිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයස්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිජ්ජානි උග්ගණ්ඨිත්වා බාරාණසියං ආගන්ත්වා රාජානං පස්සි. රාජා තස්ස පුරොහිතට්ඨානං අදාසි. සො පඤ්ච සීලානි රක්ඛති. රාජාපි නං “සීලවා”ති ගරුං කත්වා පස්සි. සො චින්තෙසි “කිං නු බො රාජා ‘සීලවා’ති මං ගරුං කත්වා පස්සති, උදාහු ‘සුතධරයුත්තො’”ති. සබ්බං පච්චුජ්ජන්තවත්ථුසදිසමෙව. ඉධ පන සො බ්‍රාහ්මණො “ඉදානි මෙ සුතතො සිලස්ස මහන්තභාවො ඤාතො”ති වත්වා ඉමා පඤ්ච ගාථා අභාසි –

65. “සීලං සෙය්‍යො සුතං සෙය්‍යො, ඉති මෙ සංසයො අහු;
සීලමෙව සුතා සෙය්‍යො, ඉති මෙ නත්ථි සංසයො.
66. “මොසා ජාති ව චණ්ණො ව, සීලමෙව කිරුත්තමං;
සීලෙන අනුපෙතස්ස, සුතෙනත්ථො න විජ්ජති.
67. “බත්තියො ව අධම්මට්ඨො, වෙස්සො වාධම්මනිස්සිතො;
තෙ පරිච්චජ්ජහො ලොකෙ, උපපජ්ජන්ති දුග්ගතිං.
68. “බත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා, සුද්දා වණ්ණධාලපුක්කුසා;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, භවන්ති තිදිවෙ සමා.
69. “න වෙදා සම්පරායාය, න ජාති නාපි බන්ධවා;
සකඤ්ච සීලං සංසුද්ධං, සම්පරායාය සුබ්බාය වා”ති.

තත්ථ සීලමෙව සුතා සෙය්‍යානි සුතපරියත්තිතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සීලමෙව උත්තරිතරන්ති. එවඤ්ච පන චත්ථා සීලං නාමෙතං එකවිධං සංවරවසෙන, දුට්ඨං වාරිත්තවාරිත්තවසෙන, තිවිධං කායිකවාචසිකමානසිකවසෙන, චතුබ්බිධං පාතිමොක්ඛසංවරඉන්ද්‍රියසංවරආථිවපාරිසුද්ධිපච්චයසන්නිස්සිතවසෙනාති මානිකං යපෙත්ථා විත්ථාරොන්තො සීලස්ස චණ්ණං අභාසී.

මොසානි අඵලා තුව්ඡා. ජාතීනි ඛත්තියකුලාදීසු නිබ්බන්ති. චණ්ණොති සරිවණ්ණො අභිරුපභාවො. යා හි යස්මා සීලරහිතස්ස ජාතිසම්පදා වා චණ්ණසම්පදා වා සග්ගසුඛං දාතුං න සක්කොති, තස්මා උභයමපි තං “මොස”න්ති ආහ. සීලමෙව කිරාති අනුස්සවවසෙන වදති, න පන සයං ජානාති. අනුපෙතස්සාති අනුපගතස්ස. සුතෙනත්ථො න විජ්ජති සීලරහිතස්ස සුතපරියත්තිමත්තෙන ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා කාවි වඩ්ඪී නාම නත්ථී.

තතො පරා ද්වෙ ගාථා ජාතියා මොසභාවදස්සනත්ථං චුත්තා. තත්ථ තෙ පරිච්චජ්ජුහො ලොකෙති තෙ දුස්සීලා දෙවලොකඤ්ච මනුස්සලොකඤ්චාති උභොපි ලොකෙ පරිච්චජිත්ථා දුග්ගතිං උපපජ්ජන්ති. චණ්ඩාලපුක්කුසාති ඡවජඩ්ඛකචණ්ඩාලා ව පුජ්ථජඩ්ඛකපුක්කුසා ව. භවන්ති තිදිවෙ සමාති එතෙ සබ්බෙපි සීලානුභාවෙන දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා සමා භොන්ති නිබ්බිසෙසා, දෙවත්ථෙව සඩ්ධං ගච්ජන්ති.

පඤ්චමගාථා සබ්බෙසමපි සුතාදීනං මොසභාවදස්සනත්ථං චුත්තා. තස්සත්ථො – මහාරාජ, එතෙ වෙදාදයො යපෙත්ථා ඉධලොකෙ යසමත්තදානං සම්පරායෙ දුතියෙ වා තතියෙ වා භවෙ යසං වා සුඛං වා දාතුං නාම න සක්කොන්ති, පරිසුද්ධං පන අත්තනො සීලමෙව තං දාතුං සක්කොතිති.

එවං මහාසත්තො සීලගුණෙ ථොමෙත්ථා රාජානං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්ථා තං දිවසමෙව හිමවන්තං පවිසිත්ථා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්ථා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්ථා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අභොසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සීලං විමංසිත්ථා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො අභමෙව අභොසී”න්ති.

[363] 3. හිරිජාතකචණ්ණනා දුතියා. සීලවිමංසජාතකචණ්ණනා දුතියා.

හිරිං තරන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස සභායං පච්චන්තවාසිසෙට්ඨීං ආරබ්භ කටෙසි. ද්වෙපි වත්ථුනි එකකනිපාතෙ නවමවග්ගස්ස පරියොසානජාතකෙ විත්ථාරිතානෙව. ඉධ පන “පච්චන්තවාසිසෙට්ඨීනො මනුස්සා අවජින්නසබ්බසාපතෙය්‍යා අත්තනො සන්තකස්ස අස්සාමීනො හුත්ථා පලාතා”ති බාරාණසිසෙට්ඨීස්ස ආරොචිතෙ බාරාණසිසෙට්ඨී “අත්තනො සන්තිකං ආගතානං කත්තබ්බං අකරොන්තා නාම පටිකාරකෙ න ලභන්තියෙවා”ති චත්ථා ඉමා ගාථා අභාසී –

70. “හිරිං තරන්තං විජිගුච්ඡමානං, තවාහමස්මී ඉති භාසමානං;
සෙය්‍යානි කම්මානි අනාදියන්තං, නෙසො මමන්ති ඉති නං විජඤ්ඤා.
71. “යඤ්ඨි කයිරා තඤ්ඨි වදෙ, යං න කයිරා න තං වදෙ;
අකරොන්තං භාසමානං, පරිජානන්ති පණ්ඩිතා.
72. “න සො මිත්තො යො සදා අප්පමත්තො, හෙදාසඩ්ඪි රන්ධමෙවානුපස්සී;
යස්මිඤ්ච සෙති උරසිව පුත්තො, ස වෙ මිත්තො යො අභෙජ්ජො පරෙහි.
73. “පාමොජ්ජකරණං යානං, පසංසාවහනං සුඛං;
ඵලානිසංසො භාවෙති, වහන්තො පොරිසං ධුරං.
74. “පච්චෙකරසං පිත්ථා, රසං උපසමස්ස ව;
නිද්දරො භොති නිප්පාපො, ධම්මප්පිතිරසං පිව”න්ති.

තත්ථ හිරිං තරන්තන්ති ලජ්ජං අතික්කන්තං. විජිගුච්ඡමානන්ති මිත්තභාවෙන ජිගුච්ඡයමානං. තවාහමස්මීති “තව අහං මිත්තො”ති කෙවලං වචනමත්තෙනෙව භාසමානං. සෙය්‍යානි කම්මානිති “දස්සාමි කරිස්සාමි”ති වචනස්ස අනුරූපාති උත්තමකම්මානි. අනාදියන්තන්ති අකරොන්තං. නෙසො මමන්ති එවරූපං පුග්ගලං “න එසො මම මිත්තො”ති විජඤ්ඤා.

පාමොජ්ජකරණං යානන්ති දානමපි සීලමපි භාවනාපි පණ්ඩිතෙහි කල්‍යාණමිත්තෙහි සද්ධිං මිත්තභාවොපි. ඉධ පන චුත්තප්පකාරං මිත්තභාවමෙව සන්ධායෙවමාහ. පණ්ඩිතෙන හි කල්‍යාණමිත්තෙන සද්ධිං මිත්තභාවො පාමොජ්ජමපි කරොති, පසංසමපි වහති. ඉධලොකපරලොකෙසු කායිකචෙතසිකසුඛහෙතුතො “සුඛ”න්තිපි චුච්චති, තස්මා එතං ඵලඤ්ච ආනිසංසඤ්ච සම්පස්සමානො ඵලානිසංසො කුලපුත්තො පුරිසෙහි වහිතබ්බං.

දානසිලභාවනාමිත්තභාවසඬ්ඛානං චතුර්විධමිපි පොර්සං ධුරං චහන්තො එතං මිත්තභාවසඬ්ඛානං පාමොජ්ජකරණං යානං පසංසාවහනං සුඛං භාවෙති වඩ්ඪෙති, න පණ්ඩිතෙහි මිත්තභාවං භින්දතීති දීපෙති.

පව්වෙකරසන්නි කායචිත්තඋපධිවිවේකානං රසං තෙ විවේකෙ නිස්සාය උප්පන්නං සොමනස්සරසං. උපසමස්ස වාති කිලෙසුපසමෙන ලද්ධසොමනස්සස්ස. නිද්දරො හොති නිප්පාපොති සබ්බකිලෙසදරථාභාවෙන නිද්දරො, කිලෙසාභාවෙන නිප්පාපො හොති. ධම්මජ්ජිතිරසන්නි ධම්මජිතිසඬ්ඛානං රසං, විමුත්තිජිතිං පිචන්තොති අත්ථො.

ඉති මහාසත්තො පාපමිත්තසංසග්ගතො උබ්බග්ගො පව්වෙකරසෙන අමතමහානිබ්බානං පාපෙත්වා දෙසනාය කුටං ගණ්ඨි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පච්චන්තවාසී ඉදානි පච්චන්තවාසීයෙව, තදා බාරාණසිසෙට්ඨී අභමෙව අහොසි”න්ති.

[364] 4. ඛජ්ජොපනකජාතකවණ්ණනා හිරිජාතකවණ්ණනා තතියා.

75-79. කොත්තමිහි පජ්ජොතෙති අයං ඛජ්ජොපනකපඤ්ඤා මහාඋමඩ්ඨගෙ චිත්ථාරතො ආචි භවිස්සති.

[365] 5. අභිතුණ්ඩිකජාතකවණ්ණනා ධජ්ජොපනකජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

ධුත්තොමිහීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මහල්ලකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. චත්ථු හෙට්ඨා සාලුකජාතකෙ (ජා. 1.3.106 ආදයො) චිත්ථාරිතං. ඉධාපි සො මහල්ලකො එකං ගාමදාරකං පබ්බාපෙත්වා අක්කොසති පහරති. දාරකො පලායිත්වා විබ්භමි. දුතියමිපි නං පබ්බාපෙත්වා තටෙවාකාසි. දුතියමිපි විබ්භමිත්වා පුන යාවියමානො ඔලොකෙතුමිපි න ඉච්ඡී. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො නාම මහල්ලකො අත්තනො සාමණෙරෙන සභාපි විනාපි චත්තිතුං න සක්කොති, ඉතරො තස්ස දොසං දිස්වා පුන ඔලොකෙතුමිපි න ඉච්ඡී, සුභදයො කුමාරකො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස සාමණෙරො සුභදයොව, සකිං දොසං දිස්වා පුන ඔලොකෙතුමිපි න ඉච්ඡී”ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො ධඤ්ඤවාණිජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ධඤ්ඤවික්කයෙන ජීවිකං කප්පෙසි. අටෙකො අභිතුණ්ඩිකො මක්කටං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙත්වා අභිං කීළාපෙත්තො බාරාණසියං උස්සවෙ සුට්ඨෙ තං මක්කටං ධඤ්ඤවාණිජකස්ස සන්නිකෙ යටෙත්වා අභිං කීළාපෙත්තො සත්ත දිවසානි විචරි. සොපි වාණිජො මක්කටස්ස බාදනියං භොජනියං අදාසි. අභිතුණ්ඩිකො සත්තමෙ දිවසෙ උස්සවකීළනතො ආගන්ත්වා තං මක්කටං වෙළෙපෙසිකාය තික්ඛන්තුං පහරිත්වා තං ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා බන්ධිත්වා නිද්දං ඔක්කමි. මක්කටො බන්ධනං මොචෙත්වා අම්බරුක්ඛං ආරුය්‍ය අම්බානි බාදන්තො නිසීදි. සො පබුද්ධො රුක්ඛෙ මක්කටං දිස්වා “එතං මයා උපලාපෙත්වා ගහෙතුං වට්ටති”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපත්තො පධමං ගාථමාහ –

80. “ධුත්තොමිහි සම්ම සුමුඛ, ජුතෙ අක්ඛපරාජිතො;
හරෙති අම්බපක්කානි, වීරියං තෙ භක්ඛයාමසෙ”ති.

තත්ථ අක්ඛපරාජිතොති අක්ඛෙහි පරාජිතො. හරෙහීති පාතෙහි. අයමෙව වා පායො.

තං සුත්ථා මක්කටො සෙසගාථා අභාසි –

81. “අලිකං චත මං සම්ම, අභුතෙන පසංසසි;
කො තෙ සුතො වා දිට්ඨො වා, සුමුඛො නාම මක්කටො.

82. “අජ්ජාපි මෙ තං මනසි, යං මං ත්ථං අභිතුණ්ඩික;
ධඤ්ඤාපණං පවිසිත්වා, මත්තො ජාතං හනාසි මං.

83. “තාහං සරං දුක්ඛසෙය්‍යං, අපි රජ්ජමිපි කාරයෙ;
නෙවාහං යාවිතො දජ්ජං, තථා හි භයතජ්ජිතො.

84. “යඤ්ච ජඤ්ඤා කුලෙ ජාතං, ගබ්භෙ තිත්තං අමච්ඡරිං;
තෙන සබ්ඤ්ච මිත්තඤ්ච, ධීරො සන්ධාතුමරහති”ති.

තත්ථ අලිකං චතාති මුසා චත. අභුතෙනාති අවිජ්ජමානෙන. කො තෙති ක්ථ තයා. සුමුඛොති සුන්දරමුඛො. අභිතුණ්ඩිකානි තං ආලපති. “අභිකොණ්ඩිකා”තිපි පායො. ජාතන්ති ජීසවජාහිභුතං දුබ්බලං කපණං. හනාසිති වෙළෙපෙසිකාය තික්ඛන්තුං පහරසි. තාහන්ති තං අහං. සරන්ති සරන්තො. දුක්ඛසෙය්‍යන්ති තස්මිං ආපණෙ දුක්ඛසයනං.

අපි රජ්ජමපි කාරයෙහි සවෙපි බාරාණසිරජ්ජං ගහෙත්වා මය්හං දත්වා මං රජ්ජං කාරොයාසි, එවමපි තං නෙවාහං යාවිතො දජ්ජං, තං එකමපි අම්බපක්කං අහං තයා යාවිතො න දදෙයාං. කිංකාරණා? තථා හි භයතජ්ජිකොති, තථා හි අහං තයා භයෙන තජ්ජිකොති අත්ථො.

ගබ්භෙ තිත්තන්ති සුභොජනරසෙන මාතුකුච්ඡියංයෙව අලඬකතපටියත්තෙ සයනගබ්භෙයෙව වා තිත්තං භොගාසාය අකපණං. සබ්බඤ්ච මිත්තඤ්චාති සබ්භාවඤ්ච මිත්තභාවඤ්ච තථාරූපෙන කුලජාතෙන තිත්තෙන අකපණෙන අමච්ඡරිතා සද්ධිං පණ්ඩිතො සන්ධාතුං පුත සංථෙතුං අරහති, තයා පන කපණෙන අභිතුණ්ඩිකෙන සද්ධිං කො මිත්තභාවං පුත සංථෙතුන්ති අත්ථො. එවඤ්ච පන වත්වා වානරො වනං සහසා පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අභිතුණ්ඩිකො මහල්ලකො අහොසි, මක්කටො සාමණෙරො, ධඤ්ඤවාණිජො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[366] 6. ගුම්බියජාතකවණ්ණනා අභිතුණ්ඩිකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

මධුවණ්ණං මධුරසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්භි සත්ථා “සච්චං කිර ත්චං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හත්තෙ”ති චුත්තෙ “කිං දිස්වා”ති වත්වා “අලඬකතමාතුගාම”න්ති චුත්තෙ “භික්ඛු ඉමෙ පඤ්ච කාමගුණා නාම එකෙන ගුම්බියෙන යක්ඛෙන හලාහලවිසං පක්ඛිපිත්වා මග්ගෙ යපිතමධුසදිසා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො බාරාණසිතො පඤ්චභි සකටසතෙහි භණ්ඩං ආදාය වොහාරත්ථාය ගච්ඡන්තො මහාවත්තනිඅට්ඨිද්වාරං පත්වා සත්ථකෙ සන්තිපාතාපෙන්වා “අම්භො, ඉමස්මිං මග්ගෙ විසපණ්ණපුප්ඵළාදිනි අත්ථි, තුම්භෙ කිඤ්චි අබාදිතපුබ්බං බාදන්තා මං අපුච්ඡිත්වා මා බාදිත්ථ, අමනුස්සාපි විසං පක්ඛිපිත්වා හත්තපුට්ඨකඵලානි මග්ගෙ යපෙන්ති, තානිපි මං අනාපුච්ඡිත්වා මා බාදිත්ථා”ති ඔවාදං දත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. අටෙකො ගුම්බියො නාම යක්ඛො අට්ඨියා මජ්ඣධර්මයානෙ මග්ගෙ පණ්ණානි අත්ථරිත්වා හලාහලවිසසංයුත්තානි මධුපිණ්ඩානි යපෙන්වා සයං මග්ගසාමන්තෙ මධුං ගණ්හන්තො විස රුක්ඛෙ කොට්ටෙන්තො විවරති. අජානන්තා “පුඤ්ඤත්ථාය යපිතානි හවිස්සන්ති”ති බාදිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. අමනුස්සා ආගන්ත්වා තෙ බාදන්ති. බොධිසත්තස්ස සත්ථකමනුස්සාපි තානි දිස්වා එකච්චෙ ලොලජාතිකා අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා බාදිංසු, පණ්ඩිතජාතිකා “පුච්ඡිත්වා බාදිස්සාමා”ති ගහෙත්වා අට්ඨංසු. බොධිසත්තො තෙ දිස්වා හත්ථගතානි ජඩ්ඛාපෙසි, යෙහි පය්මතරං බාදිතානි, තෙ මරිංසු. යෙහි අඩ්ඪබාදිතානි, තෙසං වමනවිරෙවනං දත්වා වත්තකාලෙ චතුර්ධරං අදාසි. ඉති තෙ තස්ස ආනුභාවෙන ජීවිතං පටිලභිංසු. බොධිසත්තො සොත්ථිතා ඉච්ඡිතට්ඨානං ගන්ත්වා භණ්ඩං විස්සජ්ජෙන්වා අත්තනො ගෙහමෙව අගමාසි. තමත්ථං කටෙන්තො සත්ථා ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා අහාසි –

- 85. “මධුවණ්ණං මධුරසං, මධුගන්ධං විසං අහු;
ගුම්බියො සාසමෙසානො, අරඤ්ඤෙ ඔදහි විසං.
- 86. “මධු ඉති මඤ්ඤමානා, යෙ තං විසමබාදිසුං;
තෙසං තං කටුකං ආසි, මරණං තෙනුපාගමුං.
- 87. “යෙ ව බො පටිසඬ්ඛාය, විසං තං පරිවජ්ජයුං;
තෙ ආතුරෙසු සුඛිතා, ඩය්භමානෙසු නිබ්බුතා.
- 88. “එවමෙව මනුස්සෙසු, විසං කාමා සමොහිතා;
ආමිසං බන්ධනඤ්චෙනං, මච්චුවෙසො ගුහාසයො.
- 89. “එවමෙව ඉමෙ කාමෙ, ආතුරා පරිවාරිකෙ;
යෙ සදා පරිවජ්ජෙන්ති, සඬ්ඛං ලොකෙ උපච්චගු”න්ති.

තත්ථ ගුම්බියොති තස්මිං වනගුම්බෙ විවරණෙන ඵලද්ධනාමො යක්ඛො. සාසමෙසානොති “තං විසං බාදිත්වා මතෙ බාදිස්සාමි”ති එවං අත්තනො සාසං පරියෙසන්තො. ඔදහිති තං මධුනා සමානවණ්ණගන්ධරසං විසං නික්ඛිපි. කටුකං ආසිති තිබ්ණං අහොසි. මරණං තෙනුපාගමුන්ති තෙන විසෙන තෙ සත්තා මරණං උපගතා.

ආතුරෙසුති විසවෙගෙන ආසන්තමරණෙසු. ඩය්භමානෙසුති විසතෙජෙනෙව ඩය්භමානෙසු. විසං කාමා සමොහිතාති යථා තස්මිං වත්තනිමහාමග්ගෙ විසං සමොහිතං නික්ඛිත්තං, එවං මනුස්සෙසුපි යෙ එතෙ රූපාදයො පඤ්ච වත්ථුකාමා තත්ථ තත්ථ සමොහිතා නික්ඛිත්තා, තෙ “විස”න්ති වෙදිතබ්බා. ආමිසං බන්ධනඤ්චෙනන්ති එතෙ පඤ්ච කාමගුණා නාම එවං ඉමස්ස මච්ඡභූතස්ස ලොකස්ස මාරබාලිසිකෙන පක්ඛිත්තං ආමිසඤ්චෙව , හවාහවතො නික්ඛමිතුං අප්පදානෙන අන්ද්‍රආදිප්පභෙදං නානප්පකාරං බන්ධනඤ්ච. මච්චුවෙසො ගුහාසයොති සරීරගුහාය වසනකො මරණමච්චුවෙසො.

එවමෙව ඉමෙ කාමෙති යථා වත්තනිමහාමග්ගෙ විසං නික්ඛිත්තං, එවං තත්ථ තත්ථ නික්ඛිත්තෙ ඉමෙ කාමෙ. ආතුරාති එකන්තමරණධම්මකාය ආතුරා ආසන්නමරණා පණ්ඩිතමනුස්සා. පරිවාරිකෙති කිලෙසපරිවාරිකෙ කිලෙසබන්ධකෙ. යෙ සදා පරිවජ්ජෙත්තීති යෙ චුත්තජ්ජකාරා පණ්ඩිතපුරිසා නිව්චං එවරුපෙ කාමෙ වජ්ජෙත්ති. සඨගං ලොකෙති ලොකෙ සඨගනටියෙන “සඨග”න්ති ලද්ධනාමං රාගාදිභෙදං කිලෙසජානං. උපච්චගුන්ති අතීතා නාමාති වෙදිතබ්බා, අතික්කමන්තීති වා අත්ථො.

සත්ථා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා සත්ථාහො අභමෙව අභොසිත්ති.

[367] 7. සාළියජාතකවණ්ණනා ගුම්ඛියජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

ය්වායං සාළියජාපොතීති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො “ආචුසො, දෙවදත්තො තාසකාරකොපි භවිතුං නාසක්ඛි”ති වචනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා හි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මම තාසකාරකොපි භවිතුං නාසක්ඛි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගාමකෙ කුටුම්භිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා තරුණකාලෙ පංසුකීළකෙහි දාරකෙහි සද්ධිං ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමුලෙ කීළති. තදා එකො දුබ්බලවෙජ්ජො ගාමෙ කිඤ්චි අලභිත්වා නික්ඛමන්තො තං යානං පත්වා එකං සජ්ජං විට්ඨභන්තරෙන සීසං නිහරිත්වා නිද්දායන්තං දිස්වා “මයා ගාමෙ කිඤ්චි න ලද්ධං, ඉමෙ දාරකෙ වඤ්චෙත්වා සජ්ජෙන ඩංසාපෙත්වා තිකිච්ඡිත්වා කිඤ්චිදෙව ගණ්ඨිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා බොධිසත්තං ආහ “සචෙ සාළියජාපං පස්සෙය්‍යාසි, ගණ්ඨෙය්‍යාසි”ති. “ආම, ගණ්ඨෙය්‍යා”න්ති. “පස්සෙය්‍යො විට්ඨභන්තරෙ සයිතො”ති. සො තස්ස සජ්ජභාවං අජානන්තො රුක්ඛං ආරුය්භ තං ගීවායං ගහෙත්වා “සජ්ජො”ති ඤාත්වා නිවත්තිතුං අදෙන්තො සුග්ගහිතං ගහෙත්වා වෙගෙන බිපි. සො ගන්ත්වා වෙජ්ජස්ස ගීවායං පතීතො ගීවං පලිවෙයෙත්වා “කර කරා”ති ඩංසිත්වා තත්ථෙව නං පාතෙත්වා පලායි. මනුස්සා පරිවාරයිංසු.

මහාසත්තො සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

90. “ය්වායං සාළියජාපොති, කණ්ඨසජ්ජං අගාහයි;
තෙන සජ්ජෙනයං දට්ඨො, හතො පාපානුසාසකො.
91. “අභන්තාරමභන්තාරං, යො නරො භන්තුමිච්ඡති;
එවං සො නිහතො සෙති, යථායං පුරිසො භතො.
92. “අභන්තාරමසාතෙත්තං, යො නරො භන්තුමිච්ඡති;
එවං සො නිහතො සෙති, යථායං පුරිසො භතො.
93. “යථා පංසුමුට්ඨිං පුරිසො, පටිවාතං පටික්ඛිපෙ;
තමෙව සො රජො භන්ති, තථායං පුරිසො භතො.
94. “යො අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති, සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඨගණස්ස;
තමෙව බාලං පටිවෙති පාපං, සුබ්බමො රජො පටිවාතංව ඛිත්තො”ති.

තත්ථ ය්වායන්ති යො අයං, අයමෙව වා පායො. සජ්ජෙනයන්ති සො අයං තෙන සජ්ජෙන දට්ඨො. පාපානුසාසකොති පාපකං අනුසාසකො.

අභන්තාරන්ති අපහරන්තං. අභන්තාරන්ති අමාරෙන්නං. සෙතීති මතසයනං සයති. අසාතෙත්තන්ති අමාරෙන්නං. සුද්ධස්සාති නිරපරාධස්ස. පොසස්සාති සත්තස්ස. අනඨගණස්සාති ඉදම්පි නිරපරාධභාවඤ්ඤෙව සන්ධාය චුත්තං. පටිවෙතීති කම්මසරික්ඛකං හුත්වා පතිඵති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුබ්බලවෙජ්ජො දෙවදත්තො අභොසි, පණ්ඩිතදාරකො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[368] 8. තවසාරජාතකවණ්ණනා සාළියජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අමිත්තභත්ථත්ථගතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරම් ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා හි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවා උපායකුසලොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගාමකෙ කුටුම්භිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වාති සබ්බං පුරිමජාතකතියාමෙනෙව කට්ඨෙබ්බං. ඉධ පන වෙජ්ජෙ මනෙ ගාමවාසිනො මනුස්සා “මනුස්සමාරකා”ති තෙ දාරකෙ කුදණ්ඩකෙහි බන්ධිත්වා “රඤ්ඤො දස්සෙස්සාමා”ති බාරාණසිං නයිංසු. බොධිසත්තො අත්තරාමග්ගෙයෙව සෙසදාරකානං ඔවාදං අදාසි “තුම්භෙ මා භායථ, රාජානං දිස්වාපි අභීතා තුට්ඨිත්ථියා භවෙය්‍යාථ, රාජා අම්භෙහි සද්ධිං පයමතරං කට්ඨෙස්සති, තතො පටියාය අභං ජානිස්සාමි”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා කරිංසු. රාජා තෙ අභීතෙ තුට්ඨිත්ථියෙ දිස්වා “ඉමෙ ‘මනුස්සමාරකා’ති කුදණ්ඩකඛද්ධා ආනීතා, එවරුපං දුක්ඛං පත්තාපි න භායන්ති, තුට්ඨිත්ථියායෙව, කිං නු බො එතෙසං අසොවනකාරණං, පුච්ඡිස්සාමි නෙ”ති පුච්ඡන්තො පයමං ගාමමාහ –

95. “අමිත්තභත්ථත්ථගතා, තචසාරසමජ්ජිතා;
පසන්නමුඛවණ්ණාත්ථ, කස්මා තුම්භෙ න සොවථා”ති.

තත්ථ අමිත්තභත්ථත්ථගතාති කුදණ්ඩකෙහි ගීවායං බන්ධිත්වා ආනෙන්නානං අමිත්තානං භත්ථගතා. තචසාරසමජ්ජිතාති වෙළඳණ්ඩකෙහි ඛද්ධන්තා එවමාහ. කස්මාති “එවරුපං බාසනං පත්තාපි තුම්භෙ කිංකාරණා න සොවථා”ති පුච්ඡති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො සෙසගාථා අභාසි –

96. “න සොවනාය පරිදෙවනාය, අත්ථොව ලබ්භො අපි අප්පකොපි;
සොවන්තමෙනං දුඛිතං විදිත්වා, පච්චත්ථිකා අත්තමනා භවන්ති.
97. “යතො ච බො පණ්ඩිතො ආපදාසු, න වෙධති අත්ථචිතිච්ඡයඤ්ඤා;
පච්චත්ථිකාස්ස දුඛිතා භවන්ති, දිස්වා මුඛං අවිකාරං පුරාණං.
98. “ජජ්ජෙන මන්තෙන සුභාසිතෙන, අනුප්පදානෙන පවෙණියා වා;
යථා යථා යත්ථ ලභෙථ අත්ථං, තථා තථා තත්ථ පරක්කමෙය්‍ය.
99. “යතො ච ජානෙය්‍යා අලබ්භනෙය්‍යො, මයා ච අඤ්ඤෙන වා එස අත්ථො;
අසොවමානො අධිවාසයෙය්‍යා, කම්මං දළ්භං කිත්ති කරොමි දානී”ති.

තත්ථ අත්ථොති වුඩ්ඪි. පච්චත්ථිකා අත්තමනාති එතං පුරිසං සොවන්තං දුක්ඛිතං විදිත්වා පච්චාමිත්තා තුට්ඨවිත්තා භොන්ති. තෙසං තුස්සනකාරණං නාම පණ්ඩිතෙන කාතුං න වට්ටතිති දිපෙති. යතොති යදා. න වෙධතිති විත්තුත්‍රාසභයෙන න කම්පති. අත්ථචිතිච්ඡයඤ්ඤාති තස්ස තස්ස අත්ථස්ස චිතිච්ඡයකුසලො.

ජජ්ජෙනාති මන්තපරිජජනෙන. මන්තෙනාති පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං මන්තග්ගහණෙන. සුභාසිතෙනාති පියවචනෙන. අනුප්පදානෙනාති ලඤ්ඤාදානෙන. පවෙණියාති කුලවංසෙන. ඉදං චුත්තං භොති – මහාරාජ, පණ්ඩිතෙන නාම ආපදාසු උප්පන්නාසු න සොචිතබ්බං න කිලමිතබ්බං, ඉමෙසු පන පඤ්චස්ස කාරණෙසු අඤ්ඤතරවසෙන පච්චාමිත්තා ජීනිතබ්බා. සවෙ හි සක්කොති, මන්තං පරිජජිත්වා මුඛබන්ධනං කත්වාපි තෙ ජීනිතබ්බා, තථා අසක්කොන්තෙන පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා එකං උපායං සල්ලක්ඛෙත්වා ජීනිතබ්බා, පියවචනං චත්තුං සක්කොන්තෙන පියං චත්වාපි තෙ ජීනිතබ්බා, තථා අසක්කොන්තෙන චිතිච්ඡයාමච්චානං ලඤ්ඤං දත්වාපි ජීනිතබ්බා, තථා අසක්කොන්තෙන කුලවංසං කට්ඨෙත්වා “මයං අසුකපවෙණියා ආගතා, තුම්භාකඤ්ච අම්භාකඤ්ච එකොව පුබ්බපුරිසො”ති එවං විජ්ජමානඤ්ඤාතිකොටිං සට්ඨෙත්වාපි ජීනිතබ්බා එවාති. යථා යථාති එතෙසු පඤ්චස්ස කාරණෙසු යෙන යෙන කාරණෙන යත්ථ යත්ථ අත්තනො වුඩ්ඪිං ලභෙය්‍ය. තථා තථාති තෙන තෙන කාරණෙන තත්ථ තත්ථ පරක්කමෙය්‍ය, පරක්කමං කත්වා පච්චත්ථිකෙ ජීනෙය්‍යාති අධිප්පායො.

යතො ච ජානෙය්‍යාති යදා පන ජානෙය්‍යා, මයා ච අඤ්ඤෙන වා එස අත්ථො අලබ්භනෙය්‍යො නානප්පකාරෙන වායමිත්වාපි න සක්කා ලද්ධුං, තදා පණ්ඩිතො පුරිසො අසොවමානො අකිලමමානො “මයා පුබ්බෙ කතකම්මං දළ්භං ථීරං න සක්කා පටිබාහිතුං, ඉදානි කිං සක්කා කාතු”න්ති අධිවාසයෙය්‍යාති.

රාජා බොධිසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා කම්මං සොධෙත්වා නිද්දොසභාවං ඤාත්වා කුදණ්ඩකෙ හරාපෙත්වා මහාසත්තස්ස මහත්තං යසං දත්වා අත්තනො අත්ථධම්මඅනුසාසකං අමච්චරතනං අකාසි, සෙසදාරකානම්පි යසං දත්වා යානන්තරානි අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බාරාණසිරාජා ආනන්දො අභොසි, දාරකා ථෙරානුථෙරා, පණ්ඩිතදාරකො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[369] 9. මිත්තචින්දකජාතකවණ්ණනා නිවසාරජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ක්‍යාභං දෙවානම්කරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. චත්ථු මහාමිත්තචින්දකජාතකෙ (ජා. 1.5.100 ආදයො) ආට්ඨි භවිස්සති. අයං පන මිත්තචින්දකො සමුද්දෙ බිත්තො අනුච්ඡො

හුත්වා පුරතො ගන්ත්වා තෙරයිකසත්තානං පච්චනට්ඨානං උස්සද්දනිරයං දිස්වා “එකං නගර”න්ති සඤ්ඤාය පවිසිත්වා බුරවක්කං අස්සාදෙසි. තදා බොධිසත්තො දෙවපුත්තො හුත්වා උස්සද්දනිරයාවරිකං වරති. සො තං දිස්වා පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

100. “කාශාහං දෙවානමකරං, කිං පාපං පකතං මයා;
යං මෙ සිරස්මිං ඔභවිව, වක්කං භමති මත්ථකෙ”ති.

තත්ථ කාශාහං දෙවානමකරන්ති සාමී දෙවපුත්ත, කිං නාම අහං දෙවානං අකරිං, කිං මං දෙවා පොටෙන්තිති. කිං පාපං පකතං මයාති දුක්ඛමහන්නතාය වෙදනාප්පත්තො අත්තනා කතං පාපං අසල්ලක්ඛෙන්තො එවමාහ. යං මෙති යෙන පාපෙන මම සිරස්මිං ඔභවිව ඔහනිත්වා ඉදං බුරවක්කං මම මත්ථකෙ භමති, තං කිං නාමාති?

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

101. “අතික්කම්ම රමණකං, සදාමත්තඤ්ච දුභකං;
බ්‍රහ්මත්තරඤ්ච පාසාදං, කෙනත්ථෙත ඉධාගතො”ති.

තත්ථ රමණකන්ති ඵලිකපාසාදං. සදාමත්තන්ති රජතපාසාදං. දුභකන්ති මණිපාසාදං. බ්‍රහ්මත්තරඤ්ච පාසාදන්ති සුවණ්ණපාසාදඤ්ච. කෙනත්ථෙතාති ත්වං එතෙසු රමණකාදීසු චතස්සො අට්ඨ සොළස ද්වත්තිංසාති එතා දෙවධිතරො පභාය තෙ පාසාදෙ අතික්කම්මිත්වා කෙන කාරණෙන ඉධ ආගතොති.

තතො මිත්තචින්දකො තතියං ගාථමාහ –

102. “ඉතො බහුතරා භොගා, අනු මඤ්ඤෙ භවිස්සරෙ;
ඉති එතාය සඤ්ඤාය, පස්ස මං බාසනං ගත”න්ති.

තත්ථ ඉතො බහුතරාති ඉමෙසු චතුසු පාසාදෙසු භොගෙහි අතිරෙකතරා භවිස්සන්ති.

තතො බොධිසත්තො සෙසගාථා අභාසි –

103. “චතුබ්‍හි අට්ඨප්ඤ්ඤාමා, අට්ඨාහිපි ව සොළස;
සොළසාහි ව බාත්තිංස, අනුච්ඡි වක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, වක්කං භමති මත්ථකෙ.

104. “උපරිවිසාලා දුප්පුරා, ඉච්ඡා විසටගාමිනී;
යෙ ව තං අනුගිප්ඤ්ඤන්ති, තෙ භොන්ති වක්කධාරිනො”ති.

තත්ථ උපරිවිසාලාති මිත්තචින්දක තණ්හා නාමෙසා ආසෙවියමානා උපරිවිසාලා හොති පත්ථටා, මහාසමුද්දො විය දුප්පුරා, රූපාදීසු ආරම්මණෙසු තං තං ආරම්මණං ඉච්ඡමානාය ඉච්ඡාය පත්ථටාය විසටගාමිනී, තස්මා යෙ පුරිසා තං එවරූපං තණ්හං අනුගිප්ඤ්ඤන්ති, පුනප්පුනං ගිද්ධා හුත්වා ගණ්හන්ති. තෙ භොන්ති වක්කධාරිනොති තෙ එතං බුරවක්කං ධාරෙන්තිති වදති.

මිත්තචින්දකං පන කට්ඨෙත්තමෙව නිපිසමානං තං බුරවක්කං භස්සි, තෙන සො පුන කට්ඨං නාසක්ඛි. දෙවපුත්තො අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිත්තචින්දකො දුබ්බච්ඡික්ඛු අභොසි, දෙවපුත්තො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

[370] 10. පලාසජාතකචණ්ණනා මිත්තචින්දකජාතකචණ්ණනා නවමා.

භංසො පලාසමවචාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කිලෙසනිග්ගහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පඤ්ඤාසජාතකෙ ආවි භවිස්සති. ඉධ පන සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “භික්ඛවෙ, කිලෙසො නාම ආසඩ්ඛිතබ්බොව, අප්පමත්තකො සමානොපි නිග්‍රොධගච්ඡො විය විනාසං පාපෙති, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ආසඩ්ඛිතබ්බං ආසඩ්ඛිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සුවණ්ණභංසයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො විත්තකුට්ඨබ්බතෙ සුවණ්ණගුහායං වසන්තො හිමවත්තපදෙසෙ ජාතස්සරෙ සයංජාතසාලිං බාදිත්වා ආගච්ඡති. තස්ස ගමනාගමනමග්ගෙ මහාපලාසරුක්ඛො අභොසි. සො ගච්ඡන්තොපි තත්ථ විස්සමිත්වා ගච්ඡති, ආගච්ඡන්තොපි තත්ථ විස්සමිත්වා ආගච්ඡති. අප්පස්ස තස්මිං රුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතාය සද්ධිං විස්සාසො අභොසි. අපරභාගෙ එතා සකුණිකා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ නිග්‍රොධපක්කං බාදිත්වා ආගන්ත්වා තස්මිං පලාසරුක්ඛෙ

නිසිදිත්වා විටපත්තරෙ වච්චං පානෙසි. තත්ථ නිග්‍රොධගච්ඡො ජාතො, සො චතුරඨගුලමත්තකාලෙ රත්තඬුරප්‍රලාසනාය සොහති. භංසරාජා තං දිස්වා රුක්ඛදෙවනං ආමන්තෙත්වා “සම්ම ප්‍රලාස, නිග්‍රොධො නාම යම්හි රුක්ඛෙ ජායති, වඩ්ඪන්තො තං නාසෙති, ඉමස්ස වඩ්ඪිතුං මා දෙති, විමානං තෙ නාසෙස්සති, පටිකච්චෙව නං උද්ධරිත්වා ඡඩ්ඬෙහි, ආසඬ්ඪිතබ්බසුත්තකං නාම ආසඬ්ඪිතුං වට්ටති”ති ප්‍රලාසදෙවනාය සද්ධිං මන්තෙත්තො පයමං ගාථමාහ —

105. “භංසො ප්‍රලාසමච්ච, නිග්‍රොධො සම්ම ජායති;
අඬ්ඬස්මිං තෙ නිසින්නොව, සො තෙ මම්මානි ඡෙව්ඡති”ති.

පයමපාදො පනෙත්ථ අභිසම්බුද්ධොන සුත්වා සත්ථාරා වුත්තො. ප්‍රලාසන්ති ප්‍රලාසදෙවනං. සම්මානි වයස්ස. අඬ්ඬස්මිත්ති විට්ඨියං. සො තෙ මම්මානි ඡෙව්ඡතිති සො තෙ අඬ්ඬෙ සංවඩ්ඬො සපත්තො විය ජීවිතං ඡිත්තදිස්සතිති අත්ථො. ජීවිතසඬ්ඬාරා හි ඉධ “මම්මානි”ති වුත්තා.

තං සුත්වා තස්ස වචනං අගඤ්ඤන්ති ප්‍රලාසදෙවනා දුතියං ගාථමාහ —

106. “වඩ්ඪිතාමෙව නිග්‍රොධො, පතිට්ඨස්ස භවාමහං;
යථා පිතා ව මාතා ව, එවං මෙ සො භවිස්සති”ති.

තස්සත්ථො — සම්ම, න ත්වං ජානාසි වඩ්ඪිතමෙව එස, අභමස්ස යථා බාලකාලෙ පුත්තානං මාතාපිතරො පතිට්ඨා භොන්ති, තථා භවිස්සාමි, යථා පත සංවඩ්ඬා පුත්තා පච්ඡා මහල්ලකකාලෙ මාතාපිතුනං පතිට්ඨා භොන්ති, මය්හම්පි පච්ඡා මහල්ලකකාලෙ එවමෙව සො පතිට්ඨො භවිස්සතිති.

තතො භංසො තතියං ගාථමාහ —

107. “යං ත්වං අඬ්ඬස්මිං වඩ්ඬෙසි, බීරරුක්ඛං භයානකං;
ආමන්ත ඛො තං ගච්ඡාම, වුඩ්ඪි මස්ස න රුච්චති”ති.

තත්ථ යං ත්වන්ති යස්මා ත්වං එතඤ්ච භයදායකත්තෙන භයානකං බීරරුක්ඛං සපත්තං විය අඬ්ඬෙ වඩ්ඬෙසි. ආමන්ත ඛො තන්ති තස්මා මයං තං ආමන්තෙත්වා ජානාපෙත්වා ගච්ඡාම. වුඩ්ඪි මස්සාති අස්ස වුඩ්ඪි මය්හං න රුච්චතිති.

එවඤ්ච පත වත්වා භංසරාජා පක්ඛෙ පසාරෙත්වා චිත්තකුට්ඨිකමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය පුත නාගච්ඡි. අපරභාගෙ නිග්‍රොධො වඩ්ඪිං, තස්මිං එකා රුක්ඛදෙවනාපි නිබ්බන්ති. සො වඩ්ඪන්තො ප්‍රලාසං හඤ්ඡී, සාබාහි සද්ධිංයෙව දෙවනාය විමානං පති. සා තස්මිං කාලෙ භංසරඤ්ඤො වචනං සල්ලක්ඛෙත්වා “ඉදං අනාගතභයං දිස්වා භංසරාජා කට්ඨෙසි, අහං පනස්ස වචනං නාකාසි”න්ති පරිදෙවමානා චතුත්ථං ගාථමාහ —

108. “ඉදානි ඛො මං භායෙති, මහානෙරුනිදස්සනං;
භංසස්ස අනභිඤ්ඤාය, මහා මෙ භයමාගත”න්ති.

තත්ථ ඉදානි ඛො මං භායෙතිති අයං නිග්‍රොධො තරුණකාලෙ තොසෙත්වා ඉදානි මං භායාපෙති සන්තාසෙති. මහානෙරුනිදස්සනන්ති සිනෙරුපබ්බතසදිසං මහන්තං භංසරාජස්ස වචනං සුත්වා අජානිත්වා තරුණකාලෙයෙව එතස්ස අනුද්ධටත්තා. මහා මෙ භයමාගතන්ති ඉදානි මය්හං මහන්තං භයං ආගතන්ති පරිදෙව.

නිග්‍රොධොපි වඩ්ඪන්තො සබ්බං ප්‍රලාසං හඤ්ඡීත්වා බාණුකමත්තමෙව අකාසි. දෙවනාය විමානං සබ්බං අන්තරධාසි.

109. “න තස්ස වුඩ්ඪි කුසලප්පසත්ථා, යො වඩ්ඪමානො සසතෙ පතිට්ඨං;
තස්සුපරොධං පරිසඬ්ඪිකමානො, පතාරයි මූලවධාය ධීරො”ති. —

පඤ්චමා අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ කුසලප්පසත්ථාති කුසලෙහි පසත්ථා. සසතෙති බාදති, විනාසෙතිති අත්ථො. පතාරයිති පතරති වායමති. ඉදං වුත්තං භොති — භික්ඛවෙ, යො වඩ්ඪමානො අත්තතො පතිට්ඨං නාසෙති, තස්ස වුඩ්ඪි පඤ්චිතෙහි න පසත්ථා, තස්ස පත අබිභන්තරස්ස වා බාහිරස්ස වා පරිස්සයස්ස “ඉතො මෙ උපරොධො භවිස්සති”ති එවං උපරොධං විනාසං පරිසඬ්ඪිකමානො ථීරො ඤාණසම්පන්නො මූලවධාය පරක්කමතිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පඤ්චසතා භික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ණ. තදා සුචණ්ණභංසො අභමෙව අභොසිත්ති.

පලාසජාතකවණ්ණනා දසමා.

වණ්ණාරොහවග්ගො දුතියො.

[371] 1. දීඝිතිකොසලජාතකවණ්ණනා

3. අඩ්ඨවග්ගො

එවංභුතස්ස තෙ රාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසම්බකෙ භණ්ඩනකාරකෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ.
තෙසඤ්ඤි ජෙනවනං ආගන්ත්වා බමාපනකාලෙ සත්ථා තෙ ආමන්තෙත්වා “භික්ඛවෙ, තුම්භෙ මය්භං ඔරසා මුඛතො
ජාතා පුත්තා නාම, පුත්තෙති ච පිතරා දින්නං ඔවාදං භින්දිතුං න වට්ටති, තුම්භෙ පන මම ඔවාදං න කරිත්ථ,
පොරාණකපණ්ඩිතා අත්තනො මාතාපිතරො සාතෙත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා ධීතවොරෙපි අරඤ්ඤෙ භත්ථපථං ආගතෙ
මාතාපිතූහි දින්නං ඔවාදං න භින්දිස්සාමාති න මාරයිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

ඉමස්මිං පන ජාතකෙ ද්වෙපි වත්ථුනි. සඩ්ඨහෙදකක්ඛන්ධකෙ විත්ථාරතො ආවි භවිස්සන්ති. සො පන
දීඝාචුක්ඛමාරො අරඤ්ඤෙ අත්තනො අඩ්ඨකෙ නිපන්නං බාරාණසිරාජානං චූළාය ගහෙත්වා “ඉදානි මය්භං
මාතාපිතූසාතකං වොරං බණ්ඩබණ්ඩං කත්වා භින්දිස්සාමි”ති අසිං උක්ඛිපන්තො තස්මිං බණ්ණ මාතාපිතූහි දින්නං
ඔවාදං සරිත්වා “ජීවිතං වජන්තොපි තෙසං ඔවාදං න භින්දිස්සාමි, කෙවලං ඉමං තජ්ජෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පයමං
ගාථමාහ —

110. “එවංභුතස්ස තෙ රාජ, ආගතස්ස වසෙ මම;
අත්ථි නු කොචි පරියායො, යො තං දුක්ඛා පමොචයෙ”ති.

තත්ථ වසෙ මමාති මම වසං ආගතස්ස. පරියායොති කාරණං.

තතො රාජා දුතියං ගාථමාහ —

111. “එවංභුතස්ස මෙ තාත, ආගතස්ස වසෙ තව;
නත්ථි නො කොචි පරියායො, යො මං දුක්ඛා පමොචයෙ”ති.

තත්ථ නොති නිපාතමත්ථං, නත්ථි කොචි පරියායො, යො මං එතස්මා දුක්ඛා පමොචයෙති අත්ථො.

තතො බොධිසත්තො අවසෙසගාථා අභාසි —

112. “නාඤ්ඤං සුවරිතං රාජ, නාඤ්ඤං රාජ සුභාසිතං;
තායතෙ මරණකාලෙ, එවමෙචිතරං ධනං.

113. “අක්කොච්ඡි මං අවධි මං, අජිනි මං අභාසි මෙ;
යෙ ච තං උපනස්භන්ති, වෙරං තෙසං න සම්මති.

114. “අක්කොච්ඡි මං අවධි මං, අජිනි මං අභාසි මෙ;
යෙ ච තං නුපනස්භන්ති, වෙරං තෙසුපසම්මති.

115. “න හි වෙරෙන වෙරානි, සම්මන්තිධ කුදාවනං;
අවෙරෙන ච සම්මන්ති, එස ධම්මො සනන්තනො”න්ති.

තත්ථ නාඤ්ඤං සුවරිතන්ති නාඤ්ඤං සුවරිතා, අයමෙව වා පාඨො, යපෙත්වා සුවරිතං අඤ්ඤං න පස්සාමිති
අත්ථො. ඉධ “සුවරිත”න්තිපි “සුභාසිත”න්තිපි මාතාපිතූහි දින්නං ඔවාදංයෙව සන්ධායාහ. එවමෙචානි නිරත්ථකමෙව.
ඉදං චුත්තං හොති — මහාරාජ, අඤ්ඤත්ථ ඔවාදානුසිට්ඨිසඩ්ධිතා සුවරිතසුභාසිතා මරණකාලෙ තායිතුං රක්ඛිතුං
සමත්ථො නාම අඤ්ඤො නත්ථි, යං එතං ඉතරං ධනං, තං එවමෙව නිරත්ථකමෙව හොති, ත්වඤ්ඤි ඉදානි මය්භං
කොට්ඨසතසභස්සමත්තම්පි ධනං දදන්තො ජීවිතං න ලභෙය්‍යාසි, තස්මා වෙදිතබ්බමෙතං “ධනතො
සුවරිතසුභාසිතමෙව උත්තරිතර”න්ති.

සෙසගාථාසුපි අයං සඩ්ඨබෙපත්ථො — මහාරාජ, යෙ පුරිසා “අයං මං අක්කොසි, අයං මං පහරි, අයං මං අජිනි, අයං
මම සන්තකං අභාසි”ති එවං වෙරං උපනස්භන්ති බන්ධිත්වා විය හදයෙ යපෙන්නි, තෙසං වෙරං න උපසම්මති. යෙ ච
පනෙතං න උපනස්භන්ති හදයෙ න යපෙන්නි, තෙසං චූපසම්මති. වෙරානි හි න කදාවි වෙරෙන සම්මන්ති,
අවෙරෙනෙව පන සම්මන්ති. එස ධම්මො සනන්තනොති එසො පොරාණකො ධම්මො විරකාලජ්ජවත්තො සභාවොති.

එවඤ්ඤි පන වත්වා බොධිසත්තො “අහං, මහාරාජ, තයි න දුබ්භාමි, ත්වං පන මං මාරෙහි”ති තස්ස භත්ථෙ අසිං
යපෙසි. රාජාපි “නාහං තයි දුබ්භාමි”ති සපථං කත්වා තෙන සද්ධිං නගරං ගන්ත්වා තං අමච්චානං දස්සෙත්වා “අයං,
භණ්ණ, කොසලරඤ්ඤො පුත්තො දීඝාචුක්ඛමාරො නාම, ඉමිනා මය්භං ජීවිතං දින්නං, න ලබ්භා ඉමං කිඤ්චි කාතු”න්ති

වත්වා අත්තනො ධීතරං දත්වා පිතු සත්තකෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙසි. තතො පට්ඨාය උභොපි සමග්ගා සම්මොදමානා රජ්ජං කාරෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, දීඝාචුක්කමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[372] 2. මිගපොතකජාතකවණ්ණනා දීඝිතිකොසලජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

අගාරා පච්චුපෙතස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මහල්ලකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිරෙකං දාරකං පබ්බාපෙසි. සාමණෙරො තං සක්කච්චං උපට්ඨහිත්වා අපරභාගෙ අඵාසුකෙන කාලමකාසි. තස්ස කාලකිරියාය මහල්ලකො සොකාහිභූතො මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවන්තො විවරි. භික්ඛු සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තා ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, අසුකො නාම මහල්ලකො සාමණෙරස්ස කාලකිරියාය පරිදෙවන්තො විවරති, මරණස්සතිභාවනාය පරිබාහිරො එසො භවිස්සති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස එතස්මිං මනෙ පරිදෙවන්තො විවරි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සක්කත්තං කාරෙසි. තදා එකො කාසිරට්ඨවාසී බ්‍රාහ්මණො හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එලාඵලෙහි යාපෙසි. සො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ එකං මතමානිකං මිගපොතකං දිස්වා අස්සමං ආනෙත්වා ගොවරං දත්වා පොසෙසි. මිගපොතකො වඩ්ඪන්තො අභිරුපො අහොසි සොභග්ගජ්ජන්තො. තාපසො තං අත්තනො පුත්තකං කත්වා පරිහරති. එකදිවසං මිගපොතකො බහුං තිණං බාදිත්වා අජීරකෙන කාලමකාසි. තාපසො “පුත්තො මෙ මනො”ති පරිදෙවන්තො විවරති. තදා සක්කො දෙවරාජා ලොකං පරිග්ගණ්හන්තො තං තාපසං දිස්වා “සංවෙපෙස්සාමි න”න්ති ආගන්ත්වා ආකාසෙ ධීතො පට්ඨමං ගාථමාහ –

116. “අගාරා පච්චුපෙතස්ස, අනගාරස්ස තෙ සතො;
සමණස්ස න තං සාධු, යං පෙතමනුසොවසි”ති.

තං සුත්වා තාපසො දුකියං ගාථමාහ –

117. “සංවාසෙන භවෙ සක්ක, මනුස්සස්ස මිගස්ස වා;
භද්දෙය ජායතෙ පෙමං, න තං සක්කා අසොචිතු”න්ති.

තත්ථ න තං සක්කාති තං මනුස්සං වා තිරව්ජානං වා න සක්කා අසොචිතුං, සොවාමියෙවාහන්ති.

තතො සක්කො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

118. “මතං මරිස්සං රොදන්ති, යෙ රුදන්ති ලපන්ති ව;
තස්මා ත්වං ඉසි මා රොදි, රොදිතං මොසමාහු සන්තො.

119. “රොදිතෙන භවෙ බ්‍රහ්මෙ, මනො පෙතො සමුට්ඨහෙ;
සබ්බෙ සඨගම්ම රොදාම, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඤාතකෙ”ති.

තත්ථ මරිස්සන්ති යො ඉදානි මරිස්සති, තං. ලපන්ති වානි විලපන්ති ව. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ලොකෙ මතඤ්ච මරිස්සන්තඤ්ච රොදන්ති, තෙ රුදන්ති වෙව විලපන්ති ව, තෙසං අස්සුපච්ඡිජ්ජන්තවසො නාම තත්ථී. කිංකාරණා? සදාපි මතානඤ්ච මරිස්සන්තානඤ්ච අත්ථීතාය. තස්මා ත්වං ඉසි මා රොදි. කිංකාරණා? රොදිතං මොසමාහු සන්තොති, බුද්ධාදයො පන පණ්ඩිතා රොදිතං “මොස”න්ති වදන්ති. මනො පෙතොති යො එස මනො පෙතොති චුච්චති, යදි සො රොදිතෙන සමුට්ඨහෙයා, එවං සන්තෙ කිං නික්කම්මා අව්ජාම, සබ්බෙව සමාගම්ම අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඤාතකෙ රොදාම. යස්මා පන තෙ රොදිතකාරණා න උට්ඨහන්ති, තස්මා රොදිතස්ස මොසභාවං සාධෙති.

එවං සක්කස්ස කට්ඨන්තස්ස තාපසො “නිරත්ථකං රොදිත”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා සක්කස්ස ථුතිං කරොන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි –

120. “ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතස්සිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

121. “අබ්බහි වත මෙ සල්ලං, යමාසි භද්දස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

122. “සොභං අබ්බුල්භසල්ලොස්මි, වීතසොකො අනාවිලො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන වාසවා”ති.

තත්ප් යමාසිති යං මෙ ආසි. හදයස්සිතන්ති හදයෙ නිස්සිතං. අපානුදීති නිහරි. සක්කො තාපසස්ස ඔවාදං දත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉධං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා තාපසො මහල්ලකො අහොසි, මිගො සාමණෙරො, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[373] 3. මුසිකජාතකවණ්ණනා මිගපොතකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

කුභිං ගතා කත්ප් ගතාති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා ථුසජාතකෙ (ජා. 1.4.149 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. ඉධාපි සත්ථා තටෙව රාජානං සකිං පුත්තෙන සද්ධිං කීළමානං සකිං ධම්මං සුණන්තං දිස්වා “තං නිස්සාය රඤ්ඤො භයං උප්පජ්ජිස්සති”ති ඤත්වා “මහාරාජ, පොරාණකරාජානො ආසඬ්ඛිතබ්බං ආසඬ්ඛිත්වා අත්තනො පුත්තං ‘අමිහාකං ධුමකාලෙ රජ්ජං කාරෙතු’ති එකමන්තෙ අකංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තක්කසිලායං බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා දිසාපාමොක්ඛාවරියො අහොසි. තස්ස සන්තිකෙ බාරාණසිරඤ්ඤො පුත්තො යවකුමාරො නාම සබ්බස්ප්පාති උග්ගණ්ඨිත්වා අනුයොගං දත්වා ගන්තුකාමො තං ආපුච්ඡි. ආවරියො “පුත්තං නිස්සාය තස්ස අත්තරායො භවිස්සති”ති අඬ්ගච්ඡ්ජාවසෙන ඤත්වා “එතමස්ස හරිස්සාමි”ති එකං උපමං උපධාරෙතුං ආරභි. තදා පනස්ස එකො අස්සො අහොසි, තස්ස පාදෙ වණො උට්ඨති, තං වණානුරක්ඛණත්ථං ගෙහෙයෙව කරිංසු. තස්සාවිදුරෙ එකො උදපානො අත්ථි. අටෙකා මුසිකා ගෙහා නික්ඛමිත්වා අස්සස්ස පාදෙ වණං බාදති, අස්සො වාරෙතුං න සක්කොති. සො එකදිවසං වෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොත්තො මුසිකං බාදිතුං ආගතං පාදෙන පහරිත්වා මාරෙත්වා උදපානෙ පාතෙසි. අස්සගොපකා මුසිකං අපස්සන්තා “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මුසිකා ආගන්ත්වා වණං බාදති, ඉදානි න පඤ්ඤායති, කහං නු බො ගතා”ති වදිංසු.

බොධිසත්තො තං කාරණං පච්චක්ඛං කත්වා “අඤ්ඤෙ අජානන්තා ‘කහං මුසිකා ගතා’ති වදන්ති, මුසිකාය පන මාරෙත්වා උදපානෙ බිත්තභාවං අහමෙව ජානාමි”ති ඉදමෙව කාරණං උපමං කත්වා පඨමං ගාථං බන්ධිත්වා රාජකුමාරස්ස අදාසි. සො අපරං උපමං උපධාරෙත්තො තමෙව අස්සං පරුල්භවණං නික්ඛමිත්වා එකං යවචත්ථුං ගන්ත්වා “යවං බාදිස්සාමි”ති වතිච්ඡිද්දෙන මුඛං පටෙවසන්තං දිස්වා තමෙව කාරණං උපමං කත්වා දුතියං ගාථං බන්ධිත්වා තස්ස අදාසි. තතියගාථං පන අත්තනො පඤ්ඤාබලෙනෙව බන්ධිත්වා තමපි තස්ස දත්වා “තාත, ත්වං රජ්ජෙ පතිට්ඨාය සායං න්භානපොක්ඛරණිං ගච්ඡන්තො යාව ධුරසොපානා පඨමං ගාථං සජ්ඣායන්තො ගච්ඡෙය්‍යාසි, තව නිවසනපාසාදං පටිසන්තො යාව සොපානපාදමුලා දුතියං ගාථං සජ්ඣායන්තො ගච්ඡෙය්‍යාසි, තතො යාව සොපානමත්ථකා තතියං ගාථං සජ්ඣායන්තො ගච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්වා පෙසෙසි.

සො කුමාරො ගන්ත්වා උපරාජා හුත්වා පිතු අව්වයෙන රජ්ජං කාරෙසි, තස්සෙකො පුත්තො ජාසි. සො සොළසවස්සකාලෙ රජ්ජලොභෙන “පිතරං මාරෙස්සාමි”ති විත්තෙත්වා උපට්ඨාකෙ ආහ “මය්හං පිතා තරුණො, අහං එතස්ස ධුමකාලං ඔලොකෙත්තො මහල්ලකො භවිස්සාමි ජරාපීණ්ණො, තාදිසෙ කාලෙ ලද්ධොපි රජ්ජෙන කො අත්ථො”ති. තෙ ආහංසු “දෙව, න සක්කා පච්චන්තං ගන්ත්වා වොරත්තං කාතුං, තව පිතරං කෙනචි උපායෙන මාරෙත්වා රජ්ජං ගණ්ඨා”ති. සො “සාධු”ති අත්තොතිවෙසනෙ රඤ්ඤො සායං න්භානපොක්ඛරණිසමීපං ගන්ත්වා “එත්ථ නං මාරෙස්සාමි”ති බග්ගං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. රාජා සායං මුසිකං නාම දාසිං “ගන්ත්වා පොක්ඛරණිපිට්ඨිං සොධෙත්වා එහි, න්භායස්සාමි”ති පෙසෙසි. සා ගන්ත්වා පොක්ඛරණිපිට්ඨිං සොධෙත්ති කුමාරං පස්සි. කුමාරො අත්තනො කම්මස්ස පාකට්ඨාවභයෙන තං ද්විධා ඡින්දිත්වා පොක්ඛරණියං පාතෙසි. රාජා න්භායිතුං අගමාසි. සෙසජනො “අජ්ජාපි මුසිකා දාසි න පුනාගච්ඡති, කුභිං ගතා කත්ප් ගතා”ති ආහ. රාජා –

123. “කුභිං ගතා කත්ප් ගතා, ඉති ලාලජ්ජති ජනො;
අහමෙවෙකො ජානාමි, උදපානෙ මුසිකා භතා”ති. –

පඨමං ගාථං භණන්තො පොක්ඛරණිතීරං අගමාසි.

තත්ප් කුභිං ගතා කත්ප් ගතාති අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානි. ඉති ලාලජ්ජතීති එවං විජ්ජලපති. ඉති අයං ගාථා “අජානන්තො ජනො මුසිකා දාසි කුභිං ගතාති විජ්ජලපති, රාජකුමාරෙන ද්විධා ඡින්දිත්වා මුසිකාය පොක්ඛරණියං පාතිතභාවං අහමෙව එකො ජානාමි”ති රඤ්ඤො අජානන්තස්සෙව ඉමමත්ථං දිපෙති.

කුමාරො “මයා කතකම්මං මය්හං පිතරා ඤාත”න්ති භීතො පලායිත්වා තමත්ථං උපට්ඨාකානං ආරොවෙසි. තෙ සත්තට්ඨදිවසව්වයෙන පුන තං ආහංසු “දෙව, සවෙ රාජා ජාතෙය්‍ය, න තුණ්ඨි භවෙය්‍ය, තක්කගාහෙන පන තෙන තං චුත්තං භවිස්සති, මාරෙහි න”න්ති. සො පුනෙකදිවසං බග්ගහත්ථො සොපානපාදමුලෙ යත්වා රඤ්ඤො ආගමනකාලෙ ඉතො විතො ව පහරණොකාසං ඔලොකෙසි. රාජා –

124. “යඤ්චෙනං ඉති චිති ව, ගද්දොව නිවත්තසි;
උද්දානෙ මුසිකං හන්ත්වා, යවං භක්ඛෙතුමිච්ඡසි”ති. —

දුතියං ගාථං සජ්ඣායන්තො අගමාසි. අයමපි ගාථා “යස්මා ත්වං ඉති චිති ව ඉතො චිතො ව පහරණොකාසං ඔලොකෙන්තො ගද්දොව නිවත්තසි, තස්මා තං ජානාමි ‘පුරිමදිවසෙ පොක්ඛරණියං මුසිකං දාසිං හන්ත්වා අප්ප මං යවරාජානං භක්ඛෙතුං මාරෙතුං ඉච්ඡසි’”ති රඤ්ඤො අජානන්තස්සෙව ඉමමත්ථං දීපෙති.

කුමාරො “දිට්ඨොම්හි පිතරා”ති උත්තස්තො පලායි. සො පුත අඛිඨමාසමත්තං අතික්කමිත්වා “රාජානං දඬිඬියා පහරිත්වා මාරෙස්සාමි”ති එකං දීඝදණ්ඩකං දඬිඬිපහරණං ගහෙන්වා ඔලුම්බිත්වා අට්ඨාසි. රාජා —

125. “දහරො වාසි දුම්මෙධ, පඨමුප්පත්තිකො සුසු;
දීඝඤ්චෙනං සමාසප්ප, න තෙ දස්සාමි ජීවිත”න්ති. —

තතියං ගාථං සජ්ඣායන්තො සොපානපාදමත්ථකං අභිරුහි.

තත්ථ පඨමුප්පත්තිකොති පඨමවයෙන උප්පත්තිතො උපෙනො, පඨමවයෙ ධීතොති අත්ථො. සුසුති තරුණො. දීඝන්ති දීඝදණ්ඩකං දඬිඬිපහරණං. සමාසප්පාති ගහෙන්වා, ඔලුම්බිත්වා ධීතොසිති අත්ථො. අයමපි ගාථා “දුම්මෙධ, අත්තනො වයං පරිභුඤ්ජිතුං න ලභිස්සසි, න තෙ දාති නිල්ලප්පස්ස ජීවිතං දස්සාමි, මාරෙන්වා ඛණ්ඩාඛණ්ඩං ඡිත්තිත්වා සුලෙයෙව ආවුණාපෙස්සාමි”ති රඤ්ඤො අජානන්තස්සෙව කුමාරං සන්තප්පයමානා ඉමමත්ථං දීපෙති.

සො තං දිවසං පලායිතුං අසක්කොන්තො “ජීවිතං මෙ දෙහි, දෙවා”ති රඤ්ඤො පාදමුලෙ නිපජ්ජී. රාජා තං තප්පෙන්වා සඬ්ඛලිකාහි ඛන්ධාපෙන්වා ඛන්ධනාගාරෙ කාරෙන්වා සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා අලඬිකතරාජාසනෙ නිසිදිත්වා “අම්භාකං ආවරියො දිසාපාමොක්ඛො බ්‍රාහ්මණො ඉමං මය්හං අත්තරායං දිස්වා ඉමා තිස්සො ගාථා අභාසි”ති හට්ඨතුට්ඨො උදානං උදානෙන්තො සෙසගාථා අභාසි —

126. “නාන්තලික්ඛවනෙන, නාඬගපුත්තපිනෙන වා;
පුත්තෙන හි පත්ථයිතො, සිලොකෙහි පමොචිතො.

127. “සබ්බං සුතමධියෙථ, භීතමුක්කට්ඨමජ්ඣමං;
සබ්බස්ස අත්ථං ජානෙය්‍ය, න ච සබ්බං පයොජයෙ;
හොති තාදිසකො කාලො, යත්ථ අත්ථාවහං සුත”න්ති.

තත්ථ නාන්තලික්ඛවනෙනාති අන්තලික්ඛවනං වුව්වති දිඬ්ඛවිමානං, අහං අප්ප අන්තලික්ඛවනමපි න ආරුල්හො, තස්මා අන්තලික්ඛවනෙනාපි අප්ප මරණතො න පමොචිතොම්හි. නාඬගපුත්තපිනෙන වාති අඬගසරික්ඛකෙන වා පුත්තපිනෙනාපි න පමොචිතො. පුත්තෙන හි පත්ථයිතොති අහං පන අත්තනො පුත්තෙනෙව අප්ප මාරෙතුං පත්ථිතො. සිලොකෙහි පමොචිතොති සොහං ආවරියෙන ඛන්ධිත්වා දින්නාහි ගාථාහි පමොචිතො.

සුතන්ති පරියන්තිං. අධියෙථාති ගණ්ඨෙය්‍ය සික්ඛෙය්‍ය. භීතමුක්කට්ඨමජ්ඣමන්ති භීතං වා හොතු උත්තමං වා මජ්ඣමං වා, සබ්බං අධියිතබ්බමෙවාති දීපෙති. න ච සබ්බං පයොජයෙති භීතං මන්තං වා සිප්පං වා මජ්ඣමං වා න පයොජයෙ, උත්තමමෙව පයොජයෙය්‍යාති අත්ථො. යත්ථ අත්ථාවහං සුතන්ති යස්මිං කාලෙ මහොසධපණ්ඩිතස්ස කුම්භකාරකම්මකරණං විය යංකිඤ්චි සික්ඛිතසිප්පං අත්ථාවහං හොති, තාදිසොපි කාලො හොතියෙවාති අත්ථො. අපරභාගෙ රඤ්ඤො අවිචයෙන කුමාරො රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහමෙව අභොසි”න්ති.

[374] 4. වුළුධනුග්ගහජාතකවණ්ණනාමුසිකජාතකවණ්ණනා තතියා.

සබ්බං භණ්ඩන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොහනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තෙන භික්ඛුනා “පුරාණදුතිසිකා මං, හන්තෙ, උක්කණ්ඨාපෙති”ති වුත්තෙ සත්ථා “එසා භික්ඛු, ඉත්ථී න ඉදානෙව තුය්හං අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙසි තෙ එතං නිස්සාය අසිනා සීසං ඡින්න”න්ති වත්වා භික්ඛුහි යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සක්කත්තං කාරෙසි. තදා එකො බාරාණසිවාසී බ්‍රාහ්මණමාණුවො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ධනුකම්මෙ නිප්පත්තිං පත්තො වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො නාම අභොසි. අප්පස්ස ආවරියො “අයං මයා සදිසං සිප්පං උග්ගණ්හි”ති අත්තනො ධීතරං අදාසි. සො තං ගහෙන්වා “බාරාණසිං ගමිස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජී. අත්තරාමග්ගෙ එකො වාරණො එකං පදෙසං සුඤ්ඤමකාසි, තං යානං අභිරුහිතුං න කොචි උස්සහි. වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො මනුස්සානං වාරෙන්තානඤ්ඤෙව හරියං ගහෙන්වා අට්ඨමුඛං අභිරුහි. අප්පස්ස අට්ඨමජ්ඣෙ වාරණො උට්ඨහි, සො තං කුම්භෙ සරෙන විජ්ඣි. සරො

විනිවිජ්ඣිත්වා පච්ඡානාගෙන නික්මමි. වාරණො තත්ථෙව පති, ධනුග්ගහපණ්ඩිතො තං යානං බෙමං කත්වා පුරතො අඤ්ඤං අට්ඨං පාපුණි. තත්ථාපි පඤ්ඤාස චොරා මග්ගං හනන්ති. තම්පි සො මනුස්සෙහි වාරියමානො අභිරුද්ධ නෙසං චොරානං මිගෙ ධඩ්ත්වා මග්ගසමීපෙ මංසං පචිත්වා බාදන්තානං ධීතට්ඨානං පාපුණි.

තදා තං චොරා අලඬකතපට්ඨත්තාය හරියාය සද්ධිං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “ගණ්හිස්සාම න”න්ති උස්සාහං කරිංසු. චොරපෙට්ඨකො පුරිසලක්ඛණකුසලො, සො තං ඔලොකෙන්වාච “උත්තමපුරිසො අය”න්ති ඤාත්වා එකස්සපි උට්ඨහිතුං නාදාසි. ධනුග්ගහපණ්ඩිතො “ගච්ඡ ‘අම්භාකම්පි එකං මංසසුලං දෙථා’ති වත්වා මංසං ආහරා”ති තෙසං සන්තිකං හරියං පෙසෙසි. සා ගන්ත්වා “එකං කිර මංසසුලං දෙථා”ති ආහ. චොරපෙට්ඨකො “අනග්ගො පුරිසො”ති මංසසුලං දාපෙසි. චොරා “අම්භෙහි කිර පක්කං බාදිත”න්ති අපක්කමංසසුලං අදංසු. ධනුග්ගහො අත්තානං සම්භාවෙන්වා “මයං අපක්කමංසසුලං දදන්ති”ති චොරානං කුප්ඤ්ඤි. චොරා “කිං අයමෙවෙකො පුරිසො, මයං ඉත්ථියො”ති කුප්ඤ්ඤිත්වා උට්ඨහිංසු. ධනුග්ගහො එකුනපඤ්ඤාස ජනෙ එකුනපඤ්ඤාසකණ්ඩෙහි විජ්ඣිත්වා පාතෙසි. චොරපෙට්ඨකං විජ්ඣිතුං කණ්ඩං නාහොසි. තස්ස කිර කණ්ඩනාළියං සමපණ්ණාසයෙව කණ්ඩානි. තෙසු එකෙන වාරණං විජ්ඣති, එකුනපඤ්ඤාසකණ්ඩෙහි චොරෙ විජ්ඣිත්වා චොරපෙට්ඨකං පාතෙන්වා තස්ස උරෙ නිසින්තො “සිසමස්ස ඡින්දිස්සාමි”ති හරියාය හත්ථනො අසිං ආහරාපෙසි. සා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව චොරපෙට්ඨකෙ ලොහං කත්වා චොරස්ස හත්ථෙ ථරුං, සාමිකස්ස හත්ථෙ ධාරං යපෙසි. චොරො ථරුදණ්ඩං පරාමසිත්වා අසිං නිහරිත්වා ධනුග්ගහස්ස සිසං ඡින්දි.

සො තං සාතෙන්වා ඉත්ථිං ආදාය ගච්ඡන්තො ජාතිගොත්තං පුච්ඡි. සා “තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස ධිතාමිති”ති ආහ. “කථං ත්වං ඉමිනා ලද්ධා”ති. මයං පිතා “අයං මයා සදිසං කත්වා සිප්පං සික්ඛි”ති තුස්සිත්වා ඉමස්ස මං අදාසි, සාහං තයි සිනෙහං කත්වා අත්තනො කුලදත්තියං සාමිකං මාරාපෙසින්ති. චොරපෙට්ඨකො “කුලදත්තියං තාවෙසා සාමිකං මාරෙසි, අඤ්ඤං පනෙකං දිස්වා මම්පි එවමෙවං කරස්සති, ඉමං ඡඩ්ඛෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ එකං කුන්තදිං උත්තානතලං තඬ්ඛණොදකපුරං දිස්වා “හද්දෙ, ඉමිස්සං නදියං සුසුමාරා කක්ඛලා, කිං කරොමා”ති ආහ. “සාමි, සබ්බං ආහරණහණ්ඩං මම උත්තරාසඬ්ඛිතො හණ්ඩිකං කත්වා පරතීරං තෙන්වා පුන ආගන්ත්වා මං ගහෙන්වා ගච්ඡා”ති. සො “සාධු”ති සබ්බං ආහරණහණ්ඩං ආදාය නදිං ඔතරිත්වා තරන්තො විය පරතීරං පත්වා තං ඡඩ්ඛෙන්වා පායාසි. සා තං දිස්වා “සාමි, කිං මං ඡඩ්ඛෙන්වා විය ගච්ඡසි, කස්මා එවං කරොසි, එහි මම්පි ආදාය ගච්ඡා”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්ති පයමං ගාථමාහ –

128. “සබ්බං හණ්ඩං සමාදාය, පාරං තිණ්ණොසි බ්‍රාහ්මණ;
පච්චාගච්ඡ ලහුං ඛිප්පං, මම්පි තාරෙහි දානිතො”ති.

තත්ථ ලහුං ඛිප්පන්ති ලහුං පච්චාගච්ඡ, ඛිප්පං මම්පි තාරෙහි දානි ඉතොති අත්ථො.

චොරො තං සුත්වා පරතීරෙ ධීතොයෙව දුතියං ගාථමාහ –

129. “අසන්ථුතං මං වීරසන්ථුතෙන, නිමිති හොති අධුචං ධුවෙන;
මයාපි හොති නිමිතෙය්‍ය අඤ්ඤං, ඉතො අහං දුරතරං ගමිස්ස”න්ති.

සා හෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව –

චොරො පන “ඉතො අහං දුරතරං ගමිස්සං, තිට්ඨ ත්ව”න්ති වත්වා තස්සා වීරවන්තියාව ආහරණහණ්ඩිකං ආදාය පලාතො. තතො සා බාලා අත්‍රිච්ඡතාය එවරුපං බ්‍යසනං පත්තා අනාථා හුත්වා අවිදුරෙ එකං එළගලාගුම්ඛං උපගන්ත්වා රොදමානා නිසිදි. තස්මිං බණෙ සක්කො දෙවරාජා ලොකං ඔලොකෙන්තො තං අත්‍රිච්ඡතාහතං සාමිකා ව ජාරා ව පරිහීනං රොදමානං දිස්වා “එතං නිග්ගණ්හිත්වා ලජ්ජාපෙන්වා ආගමිස්සාමි”ති මාතලිඤ්ඤ පඤ්චසිඛඤ්ඤ ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා නදීතීරෙ යත්වා “මාතලි, ත්වං මච්ඡො හව, පඤ්චසිඛ ත්වං සකුණො හව, අහං පන සිඬ්ඛාලො හුත්වා මුඛෙන මංසපිණ්ඩං ගහෙන්වා එතිස්සා සම්මුඛට්ඨානං ගමිස්සාමි, ත්වං මයි තත්ථ ගතෙ උදකතො උල්ලඬ්ඛිත්වා මම පුරතො පන, අථාහං මුඛෙන ගහිතමංසපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙන්වා මච්ඡං ගහෙතුං පක්ඛන්දිස්සාමි, තස්මිං බණෙ ත්වං, පඤ්චසිඛ, තං මංසපිණ්ඩං ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පන, ත්වං මාතලි, උදකෙ පනා”ති ආණාපෙසි. “සාධු, දෙථා”ති, මාතලි, මච්ඡො අහොසි, පඤ්චසිඛො සකුණො අහොසි. සක්කො සිඬ්ඛාලො හුත්වා මංසපිණ්ඩං මුඛෙනාදාය තස්සා සම්මුඛට්ඨානං අගමාසි. මච්ඡො උදකා උප්පතිත්වා සිඬ්ඛාලස්ස පුරතො පති. සො මුඛෙන ගහිතමංසපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙන්වා මච්ඡස්සත්ථාය පක්ඛන්දි. මච්ඡො උප්පතිත්වා උදකෙ පති, සකුණො මංසපිණ්ඩං ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පති, සිඬ්ඛාලො උහොපි අලහිත්වා එළගලාගුම්ඛං ඔලොකෙන්තො දුම්මුඛො නිසිදි. සා තං දිස්වා “අයං අත්‍රිච්ඡතාහතො තෙව මංසං, න මච්ඡං ලහි”ති කුටං හින්දන්ති විය මහාහසිතං හසි. තං සුත්වා සිඬ්ඛාලො තතියං ගාථමාහ –

130. “කායං එළගලාගුම්ඛෙ, කරොති අහුභාසියං;
නයිධ නච්චගීතං වා, තාළං වා සුසමාහිතං;
අනම්භිකාලෙ සුසොණි, කින්තු ජග්ගසි සොහනෙ”ති.

තත්ථ කායන්ති කා අයං. එළගලාගුම්ඛෙති කම්බොජ්ගුම්ඛෙ. අහුභාසියන්ති දන්තවිදංසකං මහාහසිතං චුච්චති, තං කා එසා එතස්මිං ගුම්ඛෙ කරොතිති පුච්ඡති. නයිධ නච්චගීතං වාති ඉමස්මිං යානෙ කස්සච නච්චන්තස්ස නච්චං වා

ගායනිකස්ස ගීතං වා හත්ථෙ සුසමාහිතෙ කත්වා වාදෙන්තස්ස සුසමාහිතං හත්ථතාලං වා නත්ථී, කං දිස්වා ත්වං හසෙය්‍යාසීති දීපෙති. අනම්භිකාලෙති රොදනකාලෙ. සුසොණීති සුන්දරසොණි. කිං නු ජග්ගසීති කෙන කාරණෙන ත්වං රොදිතුං යුත්තකාලෙ අරොදමානාව මහාහසිතං හසසි. සොහනෙති තං පසංසන්තො ආලපති.

තං සුත්වා සා වතුත්ථං ගාථමාහ –

131. “සිඬගාල බාල දුම්මෙධ, අප්පපඤ්ඤොසි ජම්බුක;
ඒනො මච්ඡඤ්ඤෙව පෙසිඤ්ඤෙව, කපණො විය ක්‍රියාසි”ති.

තත්ථ ඒනොති ජාතිප්පත්තො හුත්වා. පෙසින්නි මංසපෙසිං. කපණො විය ක්‍රියාසිති සහස්සහණ්ඩිකං පරාජිතො කපණො විය ක්‍රියාසි සොචසි චිත්තෙසි.

තතො සිඬගාලො පඤ්ඤමං ගාථමාහ –

132. “සුදස්සං වජ්ජමඤ්ඤෙසං, අත්තනො පන දුද්දසං;
ඒනා පතිඤ්ඤෙව ජාරඤ්ඤෙව, මඤ්ඤෙ ත්වඤ්ඤෙව ක්‍රියාසි”ති.

තත්ථ ත්වඤ්ඤෙව ක්‍රියාසිති පාපධම්මෙ දුස්සීලෙ අහං තාව මම ගොචරං න ලභිස්සාමි, ත්වං පන අත්‍රිච්ඡතාය හතා තංමුහුත්තදිට්ඨකෙ වොරෙ පටිබද්ධචිත්තා හුත්වා තඤ්ඤෙව ජාරං කුලදත්තියඤ්ඤෙව පතිං ඒනා, මං උපාදාය සතගුණෙන සහස්සගුණෙන කපණතරා හුත්වා ක්‍රියාසි රොදසි පරිදෙවසීති ලජ්ජාපෙත්වා විජ්ජකාරං පාපෙත්තො මහාසත්තො එවමාහ.

සා තස්ස වචනං සුත්වා ගාථමාහ –

133. “එවමෙනං මිගරාජ, යථා භාසසි ජම්බුක;
සා නුනාහං ඉතො ගන්ත්වා, හත්තු හෙස්සං වසානුගා”ති.

තත්ථ නුනාති එකංසත්ථෙ නිපාතො. සා අහං ඉතො ගන්ත්වා පුන අඤ්ඤං හත්තාරං ලභිත්වා එකංසෙනෙව තස්ස හත්තු වසානුගා වසවත්තිති හවිස්සාමිති.

අථස්සා අනාවාරාය දුස්සීලාය වචනං සුත්වා සක්කො දෙවරාජා ඔසානගාථමාහ –

134. “යො හරෙ මත්තිකං ථාලං, කංසථාලම්පි සො හරෙ;
කතංයෙව තයා පාපං, පුනපෙවං කරිස්සසි”ති.

තස්සත්ථො – අනාවාරෙ කිං කථෙසි, යො මත්තිකං ථාලං හරති, සුවණ්ණථාලරජතථාලාදිප්පභෙදං කංසථාලම්පි සො හරතෙව, ඉදඤ්ඤෙව තයා පාපං කතමෙව, න සක්කා තව සද්ධාතුං, සා ත්වං පුනපි එවං කරිස්සසියෙවාවාති. එවං සො තං ලජ්ජාපෙත්වා විජ්ජකාරං පාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා ධතුග්ගහො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, සා ඉත්ථී පුරාණදුනිසිකා, සක්කො දෙවරාජා පන අහමෙව අහොසින්නි.

[375] 5. කපොතජාතකවණ්ණනා චූළධතුග්ගහජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

ඉදානි බොම්භිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. ලොලචත්ථු අනෙකසො විත්ථාරිතමෙව. තං පන සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු, ලොලො”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, හත්තෙ”ති චුත්තෙ “න බො භික්ඛු ඉදානෙව, පුබ්බෙසි ත්වං ලොලොසි, ලොලතාය පන ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පාරාවතයොනියං නිබ්බත්තිත්වා බාරාණසිසෙට්ඨිනො මහානසෙ නීළපච්ඡියං වසති. අථෙකො කාකො මච්ඡමංසලුද්ධො තෙන සද්ධිං මෙත්තිං කත්වා තත්ථෙව වසි. සො එකදිවසං බහුං මච්ඡමංසං දිස්වා “ඉමං බාදිස්සාමි”ති නිත්ථුනත්තො නීළපච්ඡියංයෙව නිපජ්ජිත්වා පාරාවතෙන “එහි, සම්ම, ගොචරාය ගමිස්සාමා”ති චුච්චමානොපි “අජීරකෙන නිපන්තොම්හි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති වත්වා තස්මිං ගතෙ “ගතො මෙ පච්චාමිත්තකණ්ටකො, ඉදානි යථාරුචි මච්ඡමංසං බාදිස්සාමි”ති චිත්තෙන්තො පට්ඨමං ගාථමාහ –

135. “ඉදානි බොමහි සුබ්බො අරොගො, නික්කණ්ටකො නිප්පතිනො කපොතො;
කාහාමි දානි හදයස්ස තුට්ඨිං, තථා හි මං මංසසාකං බලෙති”ති.

තත්ථ නිප්පතිනොති නිග්ගතො. කපොතොති පාරාවතො. කාහාමි දානිති කරිස්සාමි දානි. තථා හි මං මංසසාකං බලෙතිති තථා හි මංසඤ්ච අවසෙසං සාකඤ්ච මය්හං බලං කරොති, උට්ඨෙහි බාදානි වදමානං විය උස්සාහං මම කරොතිති අත්ථො.

සො භත්තකාරකෙ මච්ඡමංසං පචිත්වා මහානසා නික්ඛම්ම සරිරතො සෙදං පවාහෙන්තෙ පච්ඡිනො නික්ඛම්ත්වා රසකරොටියං නිලිසිත්වා “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. භත්තකාරකො වෙගෙනාගන්ත්වා කාකං ගහෙන්වා සබ්බපත්තානි ලුඤ්ඡිත්වා අල්ලසිඬ්ඨිවෙරඤ්ච සිද්ධත්ථකෙ ව පිසිත්වා ලසුණං පුත්තිකකෙන මද්දිත්වා සකලසරිරං මක්ඛෙන්වා එකං කය්ලං සංසිත්වා විජ්ඣිත්වා සුත්තකෙන තස්ස ගීවායං බන්ධිත්වා නිළපච්ඡියංයෙව තං පක්ඛිපිත්වා අගමාසි. පාරාවතො ආගන්ත්වා තං දිස්වා “කා එසා බලාකා මම සභායස්ස පච්ඡියං නිපන්නා, වණ්ඬො හි සො ආගන්ත්වා සාතෙය්‍යාපි න”න්ති පරිභාසං කරොන්තො දුතියං ගාථමාහ —

136. “කායං බලාකා සිබ්බිති, වොරි ලඬ්ඨිපිතාමහා;
ඔරං බලාකෙ ආගච්ඡ, වණ්ඬො මෙ වායසො සබ්බා”ති.

සා හෙට්ඨා (ජා. අට්ඨ. 2.3.70) චුත්තත්ථායෙව.

තං සුත්වා කාකො තතියං ගාථමාහ —

137. “අලඤ්ඨි තෙ ජග්ගිතායෙ, මමං දිස්වාන ඵදිසං;
විදුනං සුදපුත්තෙන, පිට්ඨමණ්ඬෙන මක්ඛිත”න්ති.

තත්ථ අලන්ති පටිසෙධන්තෙ නිපාතො. ජග්ගිතායෙති භසිතුං. ඉදං චුත්තං හොති — ඉදානි මං ඵදිසං ඵචං දුක්ඛජ්ජන්තං දිස්වා තව අලං භසිතුං, මා ඵදිසෙ කාලෙ පරිභාසකෙළිං කරොහිති.

සො පරිභාසකෙළිං කරොන්තොව පුන වතුත්ථං ගාථමාහ —

138. “සුත්භාතො සුවිලිත්තොසි, අන්නපානෙන තජ්ජිතො;
කණ්ඨෙ ව තෙ වෙච්චියො, අගමා නු කජ්ඣගල”න්ති.

තත්ථ කණ්ඨෙ ව තෙ වෙච්චියොති අයං තෙ වෙච්චියමණ්ඨිපි කණ්ඨෙ පිළන්ධො, ත්ථං එත්තකං කාලං අමිභාකං එතං න දස්සෙසිති කපාලං සන්ධායෙවමාහ. කජ්ඣගලන්ති ඉධ බාරාණසියෙව “කජ්ඣගලා”ති අධිජ්ජෙතා. ඉතො නික්ඛම්ත්වා කච්චි අත්තොනගරං ගතොසිති පුච්ඡති.

තතො කාකො පඤ්චමං ගාථමාහ —

139. “මා තෙ මිත්තො අමිත්තො වා, අගමාසි කජ්ඣගලං;
පිඤ්ඡානි තත්ථ ලායිත්වා, කණ්ඨෙ බන්ධන්ති වට්ටන”න්ති.

තත්ථ පිඤ්ඡානිති පත්තානි. තත්ථ ලායිත්වාති තස්මිං බාරාණසිනගරෙ ලුඤ්චිත්වා. වට්ටනන්ති කය්ලිකං.

තං සුත්වා පාරාවතො ඔසානගාථමාහ —

140. “පුනපාපජ්ජසි සම්ම, සීලඤ්ඨි තව තාදිසං;
න හි මානුසකා හොගා, සුභුඤ්ඡා හොන්ති පක්ඛිනා”ති.

තත්ථ පුනපාපජ්ජසිති පුනපි එවරූපං ආපජ්ජස්සසි. එවරූපඤ්ඨි තෙ සීලන්ති.

ඉති නං සො ඔවදිත්වා තත්ථ අවසිත්වා පක්ඛෙ පසාරෙන්වා අඤ්ඤත්ථ අගමාසි. කාකොපි තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලහික්ඛු අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා කාකො ලොලහික්ඛු අහොසි, කපොතො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

කපොතජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

අඩ්ඨවග්ගො තතියො.

ජාතකුද්දානං —

මණිකුණ්ඩල සුජාතා, වෙනසාබඤ්ච ඔරගං;
සං කොරණ්ඨි ලචුකි, ධම්මපාලං මිගං තථා.

සුයොනන්දී වණ්ණාරොහ, සීලං හිරි ඛජ්ජොපනං;
අහි ගුම්බිය සාළියං, තවසාරං මිත්තවින්දං.

පලාසඤ්චෙව දීපිති, මිගපොතක මුසිකං;
ධනුග්ගහො කපොතඤ්ච, ජාතකා පඤ්චවිසති.

පඤ්චකනිපාතවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

6. ඡක්කනිපාතො

[376] 1. අවාරියජාතකවණ්ණනා

1. අවාරියවග්ගො

මාසු කුප්ඤ්ඤ භූමිපතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං තිත්ථනාවිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර බාලො අහොසි අඤ්ඤාණො, නෙව සො බුද්ධාදීනං රතනානං, න අඤ්ඤෙසං පුග්ගලානං ගුණං ජානාති, වණ්ඤො ඵරුසො සාහසිකො. අටෙකො ජානපදො භික්ඛු “බුද්ධපට්ඨානං කර්ස්සාමි”ති ආගච්ඡන්තො සායං අවිරවතීතිත්ථං පත්වා තං ඵවමාහ “උපාසක, පරතීරං ගමිස්සාමි, නාවං මෙ දෙහි”ති. “හන්තෙ, ඉදානි අකාලො, එකස්මිං යානෙ වසස්සු”ති. “උපාසක, ඉධ කුභිං වසිස්සාමි, මං ගණ්හිත්වා ගච්ඡා”ති. සො කුප්ඤ්ඤිත්වා “එහි රෙ සමණ, වහාමි”ති ථෙරං නාවං ආරොපෙත්වා උජුකං අගන්ත්වා හෙට්ඨා නාවං නෙත්වා උල්ලොළං කත්වා තස්ස පත්තව්වරං තෙමෙත්වා කිලමෙත්වා තීරං පත්වා අත්ඨකාරවෙලායං උයොපෙසි. අථ සො විහාරං ගන්ත්වා තං දිවසං බුද්ධපට්ඨානස්ස ඔකාසං අලභිත්වා පුනදිවසෙ සත්ථාරං උපසඩ්ධමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා සත්ථාරා කතපට්ඨන්ථාරො “කදා ආගතොසි”ති චුත්තෙ “හියො, හන්තෙ”ති වත්වා “අථ කස්මා අප්ප බුද්ධපට්ඨානං ආගතොසි”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසි. තං සුත්වා සත්ථා “න බො භික්ඛු ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස වණ්ඤො ඵරුසො සාහසිකො, ඉදානි පන තෙන ත්වං කිලමිතො, පුබ්බෙපෙස පණ්ඩිතෙ කිලමෙසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා වයස්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා දීඝමද්ධානං භිමවන්තෙ ඵලාඵලෙන යාපෙත්වා ලොණමිබ්බලෙසවනත්ථාය බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ නගරං භික්ඛාය පාවිසි. අථ නං රාජධිගණ්ඡපත්තං රාජා දිස්වා තස්ස ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා අන්තෙපුරං ආනෙත්වා භොජෙත්වා පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා රාජ්‍යයානෙ වසාපෙසි, දෙවසිකං උපට්ඨානං අගමාසි. තමෙනං බොධිසත්තො “රඤ්ඤා නාම, මහාරාජ, චත්තාරි අගතිගමනානි වජ්ජෙත්වා අප්පමන්තෙන ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පන්නෙන හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බ”න්ති වත්වා දෙවසිකං ඔවදන්තො –

1. “මාසු කුප්ඤ්ඤ භූමිපතී, මාසු කුප්ඤ්ඤ රටෙසහ;
කුද්ධං අප්පට්ඨකුප්ඤ්ඤන්තො, රාජා රට්ඨස්ස පුජිතො.
2. “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
සබ්බත්ථ අනුසාසාමි, මාසු කුප්ඤ්ඤ රටෙසහා”ති. – ද්වෙ ගාථා අභාසි;

තත්ථ රට්ඨස්ස පුජිතොති ඵවරුපො රාජා රට්ඨස්ස පුජනියො හොතීති අත්ථො. සබ්බත්ථ අනුසාසාමිති එතෙසු ගාමාදීසු යත්ථ කත්ථවි වසන්තොපාහං මහාරාජ, ඉමාය ඵව අනුසිට්ඨියා තමනුසාසාමි, එතෙසු වා ගාමාදීසු යත්ථ කත්ථවි එකස්මිම්පි එකසත්තෙපි අනුසාසාමි. මාසු කුප්ඤ්ඤ රටෙසහාති ඵවමෙවාහං තං අනුසාසාමි, රඤ්ඤා නාම කුප්ඤ්ඤං න වට්ටති. කිංකාරණා? රාජානො නාම වාචාවුධා, තෙසං කුද්ධානං වචනමන්තෙනෙව බහු ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්තිති.

ඵවං බොධිසත්තො රඤ්ඤො ආගතාගතදිවසෙ ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි. රාජා අනුසිට්ඨියා පසන්තවිත්තො මහාසත්තස්ස සතසහස්සුට්ඨානකං එකං ගාමවරං අදාසි, බොධිසත්තො පටික්ඛිසි. ඉති සො තත්ථෙව ද්වාදසසංවච්ඡරං වසිත්වා “අතිවිරං නිචුත්ථොම්හි, ජනපදවාරිකං තාව වරිත්වා ආගමිස්සාමි”ති රඤ්ඤො අකට්ඨන්ථවා උයානපාලං ආමන්තෙත්වා “තාන, උක්කණ්ඨිතරුපොස්මි, ජනපදං වරිත්වා ආගමිස්සාමි, ත්වං රඤ්ඤො කට්ඨෙයාසි”ති වත්වා පක්කන්තො ගඬිගාය නාවානිත්ථං පාපුණි. තත්ථ අවාරියපිතා නාම නාවිකො අහොසි. සො බාලො නෙව ගුණවත්තානං ගුණං ජානාති, න අත්තනො ආයාපායං ජානාති, සො ගඬිගං තරිතුකාමං ජනං පයමං තාරෙත්වා පච්ඡා වෙනනං යාවති, වෙනනං අදෙන්තෙහි සද්ධිං කලහං කරොන්තො අක්කොසප්පහාරෙයෙව බහු ලහති, අප්පං ලාහං, ඵවරුපො අත්ඨබාලො. තං සන්ධාය සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා තතියං ගාමමාහ –

3. “අවාරියපිතා නාම, අහු ගඬිගාය නාවිකො;
පුබ්බෙ ජනං තාරෙත්වාන, පච්ඡා යාවති වෙනනං;
තෙනස්ස හණ්ඩනං හොති, න ව හොගෙහි වඩ්ඪති”ති.

තත්ථ අවාරියපිතා නාමාති අවාරියා නාම තස්ස ධිතා, තස්සා වසෙන අවාරියපිතා නාම ජාතො. තෙනස්ස හණ්ඩනන්ති තෙන කාරණෙන, තෙන වා පච්ඡා යාවියමානෙන ජනෙන සද්ධිං තස්ස හණ්ඩනං හොති.

බොධිසත්තො තං නාවිකං උපසඩ්ධමිත්වා “ආවුසො, පරතීරං මං නෙහි”ති ආහ. තං සුත්වා සො ආහ “සමණ, කිං මෙ නාවාවෙනනං දස්සසි”ති? “ආවුසො, අහං හොගවඩ්ඪිං අත්ථවඩ්ඪිං ධම්මවඩ්ඪිං නාම තෙ කට්ඨෙස්සාමි”ති. තං සුත්වා නාවිකො “ධුචං එස මය්හං කිඤ්චි දස්සති”ති තං පරතීරං නෙත්වා “දෙහි මෙ නාවාය වෙනන”න්ති ආහ. සො තස්ස “සාධු, ආවුසො”ති පයමං හොගවඩ්ඪිං කට්ඨන්තො –

4. “අතිශේෂයෙහි යාවස්සු, අපාරං තාත නාවික;
අඤ්ඤා හි තිශේෂස්ස මනො, අඤ්ඤා හොති පාරෙසිනො”ති. — ගාථමාහ;

තත්ථ අපාරන්ති තාත, නාවික පරතීරං අතිශේෂමෙව ජනං ඔරිමතීරෙ ධීතඤ්ඤෙව වෙනනං යාවස්සු, තතො ලද්ධඤ්ඤෙව ගහෙන්වා ගුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පච්ඡා මනුස්සෙ පරතීරං නෙය්‍යාසි, එවං තෙ හොගවඩ්ඪි හවිස්සති. අඤ්ඤා හි තිශේෂස්ස මනොති තාත නාවික, පරතීරං ගතස්ස අඤ්ඤා මනො හවති, අදත්ථාව ගන්තුකාමො හොති. යො පනෙස පාරෙසි නාම පරතීරං එසති, පරතීරං ගන්තුකාමො හොති, සො අතිරෙකමිපි දත්ථා ගන්තුකාමො හොති, ඉති පාරෙසිනො අඤ්ඤා මනො හොති, තස්මා ත්වං අතිශේෂමෙව යාවෙය්‍යාසි, අයං තාව තෙ හොගානං වඩ්ඪි නාමාති.

තං සුත්ථා නාවිකො චිත්තෙසි “අයං තාව මෙ ඔවාදො හවිස්සති, ඉදානි පනෙස අඤ්ඤං කිඤ්චි මය්හං දස්සති”ති. අථ නං බොධිසත්තො “අයං තාව තෙ, ආවුසො, හොගවඩ්ඪි, ඉදානි අත්ථධම්මවඩ්ඪිං සුභාහි”ති වත්ථා ඔවදන්තො —

5. “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නිත්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
සබ්බත්ථ අනුසාසාමි, මාසු කුප්ඤ්ඤිත්ථ නාවිකා”ති. — ගාථමාහ;

ඉතිස්ස ඉමාය ගාථාය අත්ථධම්මවඩ්ඪිං කථෙත්ථා “අයං තෙ අත්ථවඩ්ඪි ව ධම්මවඩ්ඪි වා”ති ආහ. සො පන දන්ධපුරිසො තං ඔවාදං න කිඤ්චි මඤ්ඤමානො “ඉදං, සමණ, තයා මය්හං දින්නං නාවාවෙනත”න්ති ආහ. “ආමාවුසො”ති. “මය්හං ඉමිනා කම්මං නත්ථි, අඤ්ඤං මෙ දෙහි”ති. “ආවුසො, ඉදං යපෙත්වා මය්හං අඤ්ඤං නත්ථි”ති. “අථ ත්වං කස්මා මම නාවං ආරුළුහොසි”ති තාපසං ගඬිගාතීරෙ පාතෙත්ථා උරෙ නිසිදිත්ථා මුඛමෙවස්ස පොථෙසි.

සත්ථා “ඉති සො, හික්ඛවෙ, තාපසො යං ඔවාදං දත්ථා රඤ්ඤො සන්තිකා ගාමවරං ලහි, තමෙව ඔවාදං අත්ථධාලස්ස නාවිකස්ස කථෙත්ථා මුඛපොථනං පාපුණි, තස්මා ඔවාදං දෙන්නෙන යුත්තජනස්සෙව දාතබ්බො, න අයුත්තජනස්සා”ති වත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්ථා තදනන්තරං ගාථමාහ —

6. “යායෙවානුසාසනියා, රාජා ගාමවරං අදා;
තායෙවානුසාසනියා, නාවිකො පහරි මුඛ”න්ති.

තස්ස තං පහරන්තස්සෙව හරියා හත්තං ගහෙන්වා ආගතා පාපපුරිසං දිස්වා “සාමි, අයං තාපසො නාම රාජකුලපකො, මා පහරි”ති ආහ. සො කුප්ඤ්ඤිත්ථා “ත්වං මෙ ඉමං කුටතාපසං පහරිතුං න දෙසි”ති උට්ඨාය තං පහරිත්ථා පාතෙසි. අථ හත්තපාති පතිත්ථා හිප්පි, තස්සා ව පන ගරුගබ්භාය ගබ්භො භූමියං පති. අථ නං මනුස්සා සම්පරිවාරෙත්ථා “පුරිසසාතකවොරො”ති ගහෙන්වා බන්ධිත්ථා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා චිතිච්ඡිනිත්ථා තස්ස රාජාණං කාරෙසි. සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්ථා තමත්ථං පකාසෙත්තො ඔසානගාථමාහ —

7. “හත්තං හින්තං හතා හරියා, ගබ්භො ව පතීතො ඡමා;
මීගොව ජාතරූපෙන, න තෙනත්ථං අබන්ධි සු”ති.

තත්ථ හත්තං හින්තන්ති හත්තපාති හින්තා. හතාති පහතා. ඡමාති භූමියං. මීගොව ජාතරූපෙනාති යථා මීගො සුවණ්ණං වා හිරඤ්ඤං වා මුත්තාමණිආදීනි වා මද්දිත්ථා ගච්ඡන්තොපි අත්ථරිත්ථා නිපජ්ජන්තොපි තෙන ජාතරූපෙන අත්තනො අත්ථං වඩ්ඪෙත්තුං නිබ්බන්තෙත්තුං න සක්කොති, එවමෙව සො අත්ථධාලො පණ්ඩිතෙහි දින්නං ඔවාදං සුත්ථාපි අත්තනො අත්ථං වඩ්ඪෙත්තුං නිබ්බන්තෙත්තුං නාසක්ඛිති වුත්තං හොති. අබන්ධි සුති එත්ථ අබන්ධි සොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. ස-ඔඉති ඉමෙසං පදානඤ්ඤි සුති සන්ධි හොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා සච්චානි පකාසෙත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. තදා නාවිකො ඉදානි නාවිකොව අහොසි, රාජා ආනන්දො, තාපසො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[377] 2. සෙනකෙතුජාතකවණ්ණනා අවාරියජාතකවණ්ණනා පඨමා.

මා තාත කුප්ඤ්ඤි න හි සාධු කොධොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුහකහික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි, පච්චුප්පන්තවත්ථු උද්දාලජාතකෙ (ජා. 1.14.62 ආදයො) ආචි හවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්ථා පඤ්චසතෙ මාණුවෙ මන්තෙ වාවෙසි. තෙසං ජෙට්ඨකො සෙනකෙතු නාම උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තමාණවො, තස්ස ජාතිං නිස්සාය මහන්තො මානො අහොසි. සො එකදිවසං අඤ්ඤෙහි මාණුවෙහි සද්ධිං නගරා නික්ඛමන්තො නගරං පච්චිසන්තං එකං වණ්ඩාලං දිස්වා “කොසි ත්ව”න්ති පුච්ඡිත්ථා “වණ්ඩාලොහමස්මි”ති වුත්තෙ තස්ස සරීරං පහරිත්ථා ආගතවාතස්ස අත්තනො සරීරෙ ඵ්ඤ්ඤානෙයන “තස්ස, වණ්ඩාල, කාලකණ්ණි,

අධ්‍යාපන යාන” නි වත්වා වෙගෙන තස්ස උපරිවානං අගමාසි. වණ්ඩාලො සිසතරං ගන්ත්වා තස්ස උපරිවානෙ අවියාසි. අප් නං සො “තස්ස කාලකණ්ණි” නි සුට්ඨතරං අක්කොසි පරිභාසි. තං සුත්වා වණ්ඩාලො “ත්වං කොසි” නි පුච්ඡි. “බ්‍රාහ්මණොභාවානමස්මි” නි. “බ්‍රාහ්මණො හොතු, මයා පන පුට්ඨපඤ්ඤං කට්ඨං සක්ඛිස්සමි” නි. “ආම, සක්ඛිස්සමි” නි. “සචෙ න සක්කොසි, පාදන්තරොන තං ගමෙමි” නි. සො අත්තානං තක්කෙන්වා “ගමෙහි” නි ආහ.

වණ්ඩාලපුත්තො තස්ස කප්පං පරිසං ගාභාපෙන්වා “මාණව, දිසා නාම කතරා” නි පඤ්ඤං පුච්ඡි. “දිසා නාම පුරන්ථිමාදයො වතස්සො දිසා” නි. වණ්ඩාලො “නාහං තං එතං දිසං පුච්ඡාමි, ත්වං එත්තකම්පි අජානන්තො මම සරීරෙ පහට්ඨානං ජීග්‍රච්ඡමි” නි තං ඛන්ධට්ඨකෙ ගහෙන්වා ඔනමෙන්වා අත්තනො පාදන්තරොන ගමෙසි. මාණවා තං පවත්තිං ආවරියස්ස ආචක්ඛිංසු. තං සුත්වා ආවරියො “සච්චං කිර, තාත, සෙනකෙතු වණ්ඩාලොනාසි පාදන්තරොන ගමිතො” නි? “ආම, ආවරිය, සො මං වණ්ඩාලදාසිපුත්තො දිසාමත්තම්පි න ජානාමි” නි අත්තනො පාදන්තරොන ගමෙසි, ඉදානි දිස්වා කත්තඛිං අස්ස ජානිස්සාමිති කුද්ධො වණ්ඩාලපුත්තං අක්කොසි පරිභාසි. අප් නං ආවරියො ‘තාත, සෙනකෙතු මා තස්ස කුජ්ඣි, පණ්ඩිතො වණ්ඩාලදාසිපුත්තො, න සො තං එතං දිසං පුච්ඡති, අඤ්ඤං දිසං පුච්ඡි, තයා පන දිට්ඨසුතවිඤ්ඤාතනො අදිට්ඨාසුතවිඤ්ඤාතමෙව බහුතර’ නි ඔවදන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

8. “මා තාත කුජ්ඣි න හි සාධු කොධො, බහුමිපි තෙ අදිට්ඨමස්සුතඤ්ඤං;
මාතා පිතා දිසා සෙනකෙතු, ආවරියමාහු දිසතං පසත්ථා.
9. “අගාරිනො අන්තදපානවත්ථදා, අවිභාසිකා තම්පි දිසං වදන්ති;
එසා දිසා පරමා සෙනකෙතු, යං පත්වා දුක්ඛි සුඛිනො භවන්ති” නි.

තත්ථ න හි සාධු කොධොති කොධො නාම උප්පජ්ජමානො සුභාසිතදුඛභාසිතං අත්ථානත්ථං හිතාහිතං ජානිතුං න දෙතීති න සාධු න ලද්ධකො. බහුමිපි තෙ අදිට්ඨන්ති තයා වක්ඛුනා අදිට්ඨං සොතෙන ව අස්සුතමෙව බහුතරං. දිසතාති දිසා. මාතාපිතරො පුත්තානං පුරිමතරං උප්පන්තත්තා පුරන්ථිමදිසා නාම ජාතාති වදති. ආවරියමාහු දිසතං පසත්ථාති ආවරියා පන දක්ඛිණෙයාත්තා දිසතං පසත්ථා දක්ඛිණා දිසාති බුද්ධාදයො අරියා ආහු කට්ඨන්ති දීපෙන්ති.

අගාරිනොති ගහට්ඨා. අන්තදපානවත්ථදාති අන්තදා, පානදා, වත්ථදා ව. අවිභාසිකාති “එථ දෙයාධම්මං පටිග්ගණ්හවා” නි පක්කොසනකා. තම්පි දිසං වදන්ති තම්පි බුද්ධාදයො අරියා එකං දිසං වදන්ති. ඉමිනා චතුපච්චයදායකා ගහට්ඨා පච්චයෙ අපදිසිත්වා ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණෙහි උපගන්තඛිත්තා එකා දිසා නාමාති දීපෙති. අපරො නයො – යෙ එතෙ අගාරිනො අන්තපානවත්ථදා, තෙසං ඡකාමසග්ගසම්පත්තිදායකට්ඨෙන උපරුපරි අවිභාසනතො යෙ අවිභාසිකා ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණා, තම්පි දිසං වදන්ති, බුද්ධාදයො අරියා උපරිමදිසං නාම වදන්තිති දීපෙති. චුත්තම්පි චෙතං –

“මාතා පිතා දිසා පුඛිඛා, ආවරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ව උත්තරා.

“දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙයා, අලමත්තො කුලෙ ගිහි” නි. (දී. නි. 3.273);

එසා දිසාති ඉදං පන නිබ්බානං සන්ධාය චුත්තං. ජාතිආදිනා හි නානාජපකාරොන දුක්ඛෙන දුක්ඛිතා සත්තා යං පත්වා නිද්දුක්ඛා සුඛිනො භවන්ති, එසා එව ව සත්තෙහි අගතපුඛිඛා දිසා නාම. තෙනෙව ව නිබ්බානං “පරමා” නි ආහ. චුත්තම්පි චෙතං –

“සමතිත්තිකං අනවසෙසකං, තෙලපත්තං යථා පරිහරෙයා;
එවං සචිත්තමනුරක්ඛෙ, පත්ථයානො දිසං අගතපුඛිඛ” නි. (ජා. 1.1.96);

එවං මහාසත්තො මාණවස්ස දිසා කට්ඨෙසි. සො පන “වණ්ඩාලොනම්හි පාදන්තරොන ගමිතො” නි තස්මිං යානෙ අවසිත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස සන්තිකෙ සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ආවරියෙන අනුඤ්ඤාතො තක්කසිලො නික්ඛමිත්වා සබ්බසමයසිප්පං සික්ඛන්තො විවරි. සො එකං පච්චන්තගාමං පත්වා තං නිස්සාය වසන්තෙ පඤ්ඤාපනෙ තාපසෙ දිස්වා තෙසං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා යං තෙ ජානන්ති සිප්පමන්තවරණං, තං උග්ගණ්හිත්වා ගණසත්ථා හුත්වා තෙහි පරිවාරිතො බාරාණසිං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛං වරන්තො රාජඛිගණං අගමාසි. රාජා තාපසානං ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා අන්තොනිවෙසනෙ භොජෙන්වා තෙ අත්තනො උයානෙ වසාපෙසි. සො එකදිවසං තාපසෙ පරිච්ඡිත්වා “අජ්ජ සායන්තෙ උයානං ගන්ත්වා අයො වන්දිස්සාමි” නි ආහ.

සෙනකෙතු උයානං ගන්ත්වා තාපසෙ සන්තිපානෙන්වා “මාරිසා, අජ්ජ රාජා ආගමිස්සති, රාජානො ව නාම සකිං ආරාධෙන්වා යාවතායුකං සුඛං ජීවිතුං සක්කා, අජ්ජ එකච්චෙ වග්ගුලිවතං වරථ, එකච්චෙ කණ්ටකසෙයාං කජ්ජෙථ, එකච්චෙ පඤ්ඤාතපං තජ්ජෙථ, එකච්චෙ උක්කට්ඨකජ්ජධානමනුයුඤ්ජථ, එකච්චෙ උදකොරොහණකම්මං කරොථ, එකච්චෙ මන්තෙ සජ්ඣායථා” නි විවාරෙන්වා සයං පක්කසාලද්වාරෙ අපස්සයපිට්ඨකෙ නිසිදිත්වා පඤ්ඤාචණ්ණරඛිගසමුජ්ජලවාසනං එකං පොත්ථකං විචිත්‍රවණ්ණෙ ආධාරකෙ යපෙන්වා සුසික්ඛිතෙහි චතුහි පඤ්ඤාති

මාණවෙහි ප්‍රවීණතෙ ප්‍රවීණතෙ පඤ්ඤා කටෙයි. තස්මිං බණ්ණ රාජා ආගන්ත්වා තෙ මිච්ඡාතපං කරොන්තෙ දිස්වා තුට්ඨො සෙනකෙතුං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො පුරොහිතෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො තතියං ගාථමාහ -

10. “බරාජිනා ජට්ඨා පඬකදන්තා, දුම්මක්ඛරුපා යෙමෙ ජප්පන්ති මන්තෙ;
කච්චි නු තෙ මානුසකෙ පයොගෙ, ඉදං විදු පරිමුක්තා අපායා”ති.

තත්ථ බරාජිනාති සබ්බරෙහි අජිනවම්මෙහි සමන්තාගතා. පඬකදන්තාති දන්තකට්ඨස්ස අබාදනෙන මලග්ගහිතදන්තා. දුම්මක්ඛරුපාති අනඤ්ජිනාමණ්ඩිතලුබ්බිතාසනපාරුපනා මාලාගන්ධවිලෙපනවජ්ජිනා , කිලිට්ඨරුපාති චුත්තං හොති. යෙමෙ ජප්පන්තිති යෙ ඉමෙ මන්තෙ සජ්ඣායන්ති. මානුසකෙ පයොගෙහි මනුස්සෙහි කත්තබ්බපයොගෙ යිතා. ඉදං විදු පරිමුක්තා අපායාති ඉමස්මිං පයොගෙ යත්වා ඉමං ලොකං විදිත්වා පාකටං කත්වා “කච්චි එතෙ ඉසයො වතුහි අපායෙහි මුක්තා”ති ප්‍රවිජති.

තං සුත්වා පුරොහිතො චතුත්ථං ගාථමාහ -

11. “පාපානි කම්මානි කරිත්ව රාජ, බහුස්සුතො වෙ න වරෙය්‍යා ධම්මං;
සහස්සවෙදොපි න තං පටිච්ච, දුක්ඛා පමුඤ්චෙ වරණං අපත්වා”ති.

තත්ථ කරිත්වාති කත්වා. වරණන්ති සහ සිලෙන අට්ඨ සමාපත්තියො. ඉදං චුත්තං හොති. මහාරාජ, “අහං බහුස්සුතොමිති”ති සහස්සවෙදොපි වෙ තිවිධං සුවරිතධම්මං න වරෙය්‍යා, පාපානෙව කරෙය්‍යා, සො තානි පාපානි කම්මානි කත්වා තං බහුසච්චං පටිච්ච සීලසමාපත්තිසඬ්ඛාතං වරණං අප්පත්වා දුක්ඛා න පමුඤ්චෙ, අපායදුක්ඛතො න මුච්චතෙවාති.

තං සුත්වා රාජා තාපසෙසු පසාදං හරි. තතො සෙනකෙතු චිත්තෙසි “ඉමස්ස රඤ්ඤො තාපසෙසු පසාදො උදපාදි, තං පනෙස පුරොහිතො වාසියා පහරිත්වා විය ඡිත්දි, මයා එතෙන සද්ධිං කටෙතුං වට්ටති”ති. සො තෙන සද්ධිං කටෙන්තො පඤ්චමං ගාථමාහ -

12. “සහස්සවෙදොපි න තං පටිච්ච, දුක්ඛා පමුඤ්චෙ වරණං අපත්වා;
මඤ්ඤාමි වෙදා අඵලා භවන්ති, සසංයමං වරණමෙව සච්ච”න්ති.

තස්සත්ථො - සවෙ සහස්සවෙදොපි තං බහුසච්චං පටිච්ච වරණං අප්පත්වා අත්තානං දුක්ඛා න පමුඤ්චෙ, එවං සන්තෙ අහං මඤ්ඤාමි “තයො වෙදා අඵලා හොන්ති, සසීලං සමාපත්තිවරණමෙව සච්චං හොති”ති.

තං සුත්වා පුරොහිතො ජට්ඨං ගාථමාහ -

13. “න හෙව වෙදා අඵලා භවන්ති, සසංයමං වරණමෙව සච්චං;
කිත්තිඤ්ඤි පජ්ජොති අධිච්ච වෙදෙ, සන්තිං පුණෙනි වරණෙන දන්තො”ති.

තස්සත්ථො - තයො වෙදා අඵලා න භවන්ති, සසංයමං වරණමෙව සච්චං සෙය්‍යං උත්තමං පවරං න හෙව හොති. කිංකාරණා? කිත්තිඤ්ඤි පජ්ජොති අධිච්ච වෙදෙති තයො වෙදෙ අධිච්ච දිට්ඨධම්මෙ කිත්තිමන්තං යසමන්තං ලාභමන්තං ලහති, ඉතො පරං අඤ්ඤං නත්ථි, තස්මා න තෙ අඵලා. සන්තිං පුණෙනි වරණෙන දන්තොති සීලෙ පතිට්ඨාය සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා සමාපත්තිපදට්ඨානං විපස්සනං වඩ්ඪෙන්නො අච්චන්තං සන්තං නිබ්බානං නාම තං එති පාපුණාති.

ඉති පුරොහිතො සෙනකෙතුතො වාදං භින්දිත්වා තෙ සබ්බෙ ගිහී කාරෙත්වා ඵලකාචුඩානි ගාහාපෙත්වා මහන්තතරකෙ කත්වා රඤ්ඤො උපට්ඨාකෙ කාරෙසි. අයං කිර මහන්තතරකානං වංසො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා සෙනකෙතු කුහකහික්ඛු අහොසි, චණ්ඩාලො සාරිපුත්තො, රාජා ආනන්දො, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[378] 3. දරිමුඛජාතකවණ්ණනා සෙනකෙතුජාතකවණ්ණනා දුතියා.

පඬකො ව කාමානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මහාහිනික්ඛමනං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුජ්ජන්තවත්ථු හෙට්ඨා කථිතමෙව.

අතීතෙ රාජගහනගරෙ මගධරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බන්ති, බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොතිස්ස නාමං අකංසු. තස්ස ජාතදිවසෙයෙව පුරොහිතස්සපි පුත්තො ජායි, තස්ස මුඛං අතිවිය සොහති, තෙනස්ස දරිමුඛොති නාමං අකංසු. තෙ උහොපි රාජකුලෙයෙව සංචඩ්ඪා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පියසභායා

හුන්වා සොළසවස්සකාලෙ තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසමසානි උග්ගණ්හිත්වා “සබ්බසමසප්පඤ්ච සික්ඛස්සාම, දෙසවාරිත්තඤ්ච ජානිස්සාම” ති ගාමනිගමාදිසු වරන්තා බාරාණසිං පත්වා දෙවකුලෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ බාරාණසිං භික්ඛාය පවිසිංසු. තත්ථ එකස්මිං කුලෙ “බ්‍රාහ්මණෙ භොජෙත්වා වාවනකං දස්සාම” ති පායාසං පවිත්වා ආසනානි පඤ්ඤත්තානි භොන්ති. මනුස්සා තෙ උභොපි භික්ඛාය වරන්තෙ දිස්වා “බ්‍රාහ්මණා ආගතා” ති ගෙහං පවෙසෙත්වා මහාසත්තස්ස ආසනෙ සුද්ධවත්ථං පඤ්ඤාපෙසුං, දරිමුඛස්ස ආසනෙ රත්තකම්බලං. දරිමුඛො තං නිමිත්තං දිස්වා “අප්ප මය්හං සභායො බාරාණසිරාජා භවිස්සති, අහං සෙනාපති” ති අඤ්ඤාසි. තෙ තත්ථ භුඤ්ජිත්වා වාවනකං ගහෙත්වා මඩ්ගලං වත්වා නික්ඛම්ම තං රාජ්‍යායානං අගමංසු. තත්ථ මහාසත්තො මඩ්ගලසිලාපට්ටෙ නිපජ්ජී, දරිමුඛො පනස්ස පාදෙ පරිමජ්ජන්තො නිසීදි.

තදා බාරාණසිරඤ්ඤො මතස්ස සත්තමො දිවසො භොති. පුරොහිතො රඤ්ඤො සරිරකිව්චං කත්වා අපුත්තකෙ රජ්ජෙ සත්තමෙ දිවසෙ චුස්සරථං විස්සජ්ජෙසි. චුස්සරථවිස්සජ්ජනකිව්චං මහාජනකජාතකෙ (ජා. 2.22.123 ආදයො) ආචි භවිස්සති. චුස්සරථො නගරා නික්ඛම්ත්වා චතුරඞ්ගිනියා සෙනාය පරිවුතො අනෙකසතෙහි තුරියෙහි වජ්ජමානෙහි උය්‍යානද්වාරං පාපුණි. දරිමුඛො තුරියසද්දං සුත්වා “සභායස්ස මෙ චුස්සරථො ආගච්ඡති, අප්පෙවෙස රාජා හුන්වා මය්හං සෙනාපතිට්ඨානං දස්සති, කො මෙ සරාවාසෙනත්ථො, නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිස්සාමි” ති බොධිසත්තං. අනාමන්තෙත්වා ඵලමන්තං ගන්ත්වා පටිච්ඡන්තෙ අට්ඨාසි. පුරොහිතො උය්‍යානද්වාරෙ රථං යපෙත්වා උය්‍යානං පට්ටියො බොධිසත්තං මඩ්ගලසිලාපට්ටෙ නිපන්තං දිස්වා පාදෙසු ලක්ඛණානි ඔලොකෙත්වා “අයං පුඤ්ඤවා සත්තො ද්විසභස්සදීපපරිවාරානං චතුන්තම්පි මහාදීපානං රජ්ජං කාරොතුං සමත්ථො, ධිති පනස්ස කීදිසා” ති සබ්බතුරියානි පග්ගණ්හාපෙසි. බොධිසත්තො පබුජ්ඣිත්වා මුඛො සාටකං අපනෙත්වා මහාජනං ඔලොකෙත්වා පුන සාටකෙන මුඛං පටිච්ඡාදෙත්වා ථොකං නිපජ්ජිත්වා පස්සද්ධරුථො උට්ඨාය සිලාපට්ටෙ පල්ලඞ්කෙන නිසීදි. පුරොහිතො ජාණුකෙන පතිට්ඨාය “දෙව, රජ්ජං තුම්හාකං පාපුණාති” ති ආහ. “අපුත්තකං භණෙ රජ්ජ” ති. “ආම, දෙවා” ති. “තෙන හි සාධු” ති සම්පට්චිජ්. තෙ තස්ස උය්‍යානෙයෙව අභිසෙකං අකංසු. සො යසමහන්තතාය දරිමුඛං අසරිත්වා වරථං අභිරුය්හ මහාජනපරිවුතො නගරං පවිසිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා රාජද්වාරෙ ධීතොව අමච්චානං යානන්තරානි විචාරෙත්වා පාසාදං අභිරුහි.

තස්මිං ඛණෙ දරිමුඛො “සුඤ්ඤං දානි උය්‍යාන” ති ආගන්ත්වා මඩ්ගලසිලාය නිසීදි, අපස්ස පුරතො පණ්ඩුපලාසං පති. සො තස්මිංයෙව පණ්ඩුපලාසෙ බයවයං පට්ඨපෙත්වා තිලක්ඛණං සම්මසිත්වා පට්ඨං උන්තාදෙන්තො පච්චෙකබොධිං නිබ්බන්තෙසි. තස්ස තඞ්ගණඤ්ඤෙව ගිහිලිඞ්ගං අන්තරධායි, ඉද්ධිමයපත්තච්චරං ආකාසනො ඔතරිත්වා සරිරෙ පටිමුඤ්චි. තාවදෙව අට්ඨපරික්ඛාරධරො ඉරියාපට්ඨපත්තො වස්සසට්ඨිකත්ථෙරො විය හුන්වා ඉද්ධියා ආකාසෙ උප්පතිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි. බොධිසත්තොපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, යසමහන්තතාය පන යසෙන පමත්තො හුන්වා වත්තාලීස වස්සානි දරිමුඛං න සරි, වත්තාලීසෙ පන සංවච්ඡරෙ අතීතෙ තං සරිත්වා “මය්හං සභායො දරිමුඛො නාම අත්ථී, කහං නු බො සො” ති තං දට්ඨුකාමො අභොසි. සො තතො පට්ඨාය අන්තෙපුරෙපි පරිසමජ්ඣෙසි “කහං නු බො මය්හං සභායො දරිමුඛො, යො මෙ තස්ස වසනට්ඨානං කථෙති, මහන්තමස්ස යසං දස්සාමි” ති වදති. එවං තස්ස පුනප්පුනං තං සරන්තස්සෙව අඤ්ඤානි දස සංවච්ඡරානි අතික්කන්තානි.

දරිමුඛපච්චෙකබුද්ධොපි පඤ්ඤාසවස්සච්චයෙන ආවජ්ජෙන්තො “මං බො සභායො සරති” ති ඤ්ඤත්වා “ඉදානි සො මහල්ලකො පුත්තධීතාදිහි වුද්ධිපත්තො, ගන්ත්වා ධම්මං කථෙත්වා පබ්බාජෙස්සාමි න” ති ඉද්ධියා ආකාසෙන ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා සුවණ්ණපටිමා විය සිලාපට්ටෙ නිසීදි. උය්‍යානපාලො තං දිස්වා උපසඞ්කම්ත්වා “භන්තෙ, කුතො තුම්හෙ එථා” ති පුච්ඡී. “නන්දමූලකපබ්භාරතො” ති. “කෙ නාම තුම්හෙ” ති? “දරිමුඛපච්චෙකබුද්ධො නාමාහං, ආවුසො” ති. “භන්තෙ, අම්හාකං රාජානං ජානාථා” ති? “ආම ජානාමි, ගිහිකාලෙ නො සභායො” ති. “භන්තෙ, රාජා තුම්හෙ දට්ඨුකාමො, කථෙස්සාමි තස්ස තුම්හාකං ආගතභාව” ති. “ගච්ඡ කථෙහි” ති. සො “සාධු” ති වත්වා තුරිතතුරිතොව ගන්ත්වා තස්ස සිලාපට්ටෙ නිසින්තභාවං රඤ්ඤො කථෙසි. රාජා “ආගතො කිර මෙ සභායො, පස්සිස්සාමි න” ති රථං ආරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං නිසීදි. අප් නං පච්චෙකබුද්ධො “කිං, බ්‍රහ්මදත්ත, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, අගතිගමනං න ගච්ඡසි, ධනන්ථාය ලොකං න පිළෙසි, දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොසි” ති ආදීනි වදන්තො පටිසන්ථාරං කත්වා “බ්‍රහ්මදත්ත, මහල්ලකොසි, එතරහි කාමෙ පහාය පබ්බජිතුං තෙ සමයො” ති වත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො පඨමං ගාථමාහ -

14. “පඞ්කො ව කාමා පලිපො ව කාමා, භයඤ්ච මෙතං තිමුලං පවුත්තං;
රජො ව ධුමො ව මයා පකාසිතා, හින්වා තුවං පබ්බජ බ්‍රහ්මදත්තා” ති.

තත්ථ පඞ්කොති උදකෙ ජාතානි තිණසෙවාලකුමුදගච්ඡාදීනි අධිප්පෙතානි. යථා හි උදකං තරන්තං තානි ලග්ගාපෙන්ති සජ්ජාපෙන්ති, තථා සංසාරසාගරං තරන්තස්ස යොගාවචරස්ස පඤ්ච කාමගුණා සබ්බෙ වා පන වත්ථුකාමකිලෙසකාමා ලග්ගාපනවසෙන පඞ්කො නාම. ඉමස්මිඤ්හි පඞ්කෙ ආසන්නා විසත්තා දෙව්‍යාපි මනුස්සාපි තිරච්ඡානාපි කිලමන්ති රොදන්ති පරිදෙවන්ති. පලිපො ව කාමාති පලිපො වුව්චති මහාකද්දමො, යමිහි ලග්ගා සුකරම්භාදයොපි සීභාපි වාරණාපි අත්තානං උද්ධරිත්වා ගන්තුං න සක්කොන්ති, වත්ථුකාමකිලෙසකාමාපි තංසරික්ඛතාය “පලිපා” ති වුත්තා. පඤ්ඤවන්තොපි හි සත්තා තෙසු කාමෙසු සකිං ලග්ගකාලතො පට්ඨාය තෙ කාමෙ පදාලෙන්වා සීසං උට්ඨාය අකිඤ්චනං අපලිබොධං රමණීයං පබ්බජ්ජං උපගන්තුං න සක්කොන්ති. භයඤ්ච මෙතන්ති

භයඤ්ච එතං, ම-කාරො ඛාඤ්ජනසන්ධිවසෙන චුත්තො. තිමුලන්ති තිහි මුලෙහි පතිට්ඨිතං විය අවලං.
බලවභයස්සෙනං නාමං. පචුත්තන්ති මහාරාජ, එතෙ කාමා නාම දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකස්ස අත්තානුවාදභයාදිකස්ස
වෙව ද්වන්තිංසකම්මකරණජනචුතිරොගවසජ්ජවත්තස්ස ච භයස්ස පච්චයට්ඨෙන බලවභයන්ති
බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකෙහි වෙව සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තෙහි ච පචුත්තං කථිතං, දීපිතන්ති අත්ථො. අප්ථ වා
භයඤ්ච මෙතන්ති භයඤ්ච මයා එතං තිමුලං පචුත්තන්ති එවඤ්චෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බොයෙව.

රජො ව ධුමො වාහි රජධුමසදිසත්තා “රජො”ති ව “ධුමො”ති ව මයා පකාසිතා. යථා හි සුන්හාතස්ස
සුවිලිත්තාලඬිකතස්ස පුරිසස්ස සරීරෙ සුබ්බමරජං පතිතං, තං සරීරං දුබ්බණ්ණං සොභාරහිතං කිලිට්ඨං කරොති, එවමෙව
ඉද්ධිබලෙන ආකාසෙන ආගන්ත්වා වත්තො විය ච සුරියො විය ච ලොකෙ පඤ්ඤාතාපි සකිං කාමරජස්ස අත්තො
පතිතකාලතො පට්ඨාය ගුණවණ්ණගුණසොභාගුණසුද්ධිතං උපහතත්තා දුබ්බණ්ණා සොභාරහිතා කිලිට්ඨායෙව
හොන්ති. යථා ව ධුමෙන පහටකාලතො පට්ඨාය සුපරිසුද්ධාපි හිත්ති කාලවණ්ණා හොති, එවං අතිපරිසුද්ධඤ්ඤාණාපි
කාමධුමෙන පහටකාලතො පට්ඨාය ගුණවිනාසජ්ජන්තියා මහාජනමජ්ඣෙ කාලකාව හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. ඉති
රජධුමසරික්ඛතාය එතෙ කාමා “රජො ව ධුමො වා”ති මයා තුය්හං පකාසිතා, තස්මා ඉමෙ කාමෙ හිත්වා තුවං පබ්බජ
බ්‍රහ්මදත්තාති රාජානං පබ්බජ්ජාය උස්සාහං ජනෙති.

තං සුත්වා රාජා කිලෙසෙහි අත්තනො බද්ධභාවං කට්ඨන්තො දුතියං ගාථමාහ –

15. “ගධිතො ව රත්තො ව අධිමුච්ඡිතො ව, කාමෙස්වහං බ්‍රාහ්මණ භිංසරුපං;
තං නුස්සහෙ ජීවිකත්ථො පහාතුං, කාහාමි පුඤ්ඤාති අනප්පකාති”ති.

තත්ථ ගධිතොති අභිජ්ඣාකායගන්ථෙන බද්ධො. රත්තොති පකතිජහාපනෙන රාගෙන රත්තො. අධිමුච්ඡිතොති
අතිවිය මුච්ඡිතො. කාමෙස්වහන්ති දුට්ඨෙසුපි කාමෙසු අහං. බ්‍රාහ්මණාති දරිමුඛපච්චෙකබුද්ධං ආලපති. භිංසරුපන්ති
බලවරුපං. තං නුස්සහෙති තං දුට්ඨමපි කාමං න උස්සහාමි න සක්කොමි. ජීවිකත්ථො පහාතුන්ති ඉමාය ජීවිකාය
අත්ථිකො අහං තං කාමං පහාතුං න සක්කොමිති වදති. කාහාමි පුඤ්ඤාතිති ඉදාති දානසීලඋපොසප්කම්මසඬ්ඛාතාති
පුඤ්ඤාති අනප්පකාති බහුති කරිස්සාමිති.

එවං කිලෙසකාමො නාමෙස සකිං අල්ලිතකාලතො පට්ඨාය අපනෙතුං න සක්කොති, යෙන සංකිලිට්ඨවිත්තො
මහාපුරිසො පච්චෙකබුද්ධෙන පබ්බජ්ජාය ගුණෙ කථිතෙපි “පබ්බජ්තුං න සක්කොමි”ති ආහ. යොයං
දීපඬිකරපාදමුලෙ අත්තති සම්භවෙන ඤාණෙන බුද්ධකරධම්මෙ විචිනන්තො තතියං නෙක්ඛම්මපාරම්. දිස්වා –

“ඉමං ත්වං තතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
නෙක්ඛම්මපාරම්තං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

“යථා අන්දුසරෙ පුරිසො, විරචුත්ථො දුබ්බට්ඨො;
න තත්ථ රාගං ජනෙති, මුත්තිංයෙව ගවෙසති.

“තට්ඨ ත්වං සබ්බභවෙ, පස්ස අන්දුසරෙ විය;
නෙක්ඛම්මාහිමුඛො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසි”ති. –

එවං නෙක්ඛම්මෙ ගුණං පරිකිත්තෙසි, සො පච්චෙකබුද්ධෙන පබ්බජ්ජාය වණ්ණං වත්වා “කිලෙසෙ ඡඩ්ඛෙත්වා
සමණො හොති”ති චුච්චමානොපි “නාහං කිලෙසෙ ඡඩ්ඛෙත්වා සමණො භවිතුං සක්කොමි”ති වදති.

ඉමස්මිං කිර ලොකෙ අට්ඨ උම්මත්තකා නාම. තෙනාහු පොරාණා “අට්ඨ පුග්ගලා උම්මත්තකසඤ්ඤං
පටිලහන්ති, කාමුම්මත්තකො ලොභවසං ගතො , කොධුම්මත්තකො දොසවසං ගතො, දිට්ඨුම්මත්තකො
විපල්ලාසවසං ගතො, මොහුම්මත්තකො අඤ්ඤාණවසං ගතො, යක්ඛුම්මත්තකො යක්ඛවසං ගතො,
පිත්තුම්මත්තකො පිත්තවසං ගතො, සුරුම්මත්තකො පානවසං ගතො, බාසනුම්මත්තකො සොකවසං ගතො”ති.
ඉමෙසු අට්ඨසු උම්මත්තකෙසු මහාසත්තො ඉමස්මිං ජාතකෙ කාමුම්මත්තකො හුත්වා ලොභවසං ගතො පබ්බජ්ජාය
ගුණං න අඤ්ඤාසි.

එවං අනත්ථකාරකං පන ඉමං ගුණපරිධංසකං ලොභජානං කස්මා සත්තා පරිමුඤ්චිතුං න සක්කොන්තිති?
අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අනෙකාති කප්පකොට්ඨසතසභස්සාති එකතො බන්ධිතභාවෙන. එවං සන්තෙපි තං පණ්ඩිතා
“අප්පස්සාදා කාමා”තිආදීනං අනෙකෙසං පච්චෙකබ්බණානං වසෙන පජහන්ති. තෙනෙව දරිමුඛපච්චෙකබුද්ධො
මහාසත්තෙන “පබ්බජ්තුං න සක්කොමි”ති චුත්තෙපි ධුරන්තික්ඛෙපං අකත්වා උත්තරිමිපි ඔවදන්තො ද්වෙ ගාථා ආහ.

16. “යො අත්ථකාමස්ස හිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;
ඉදමෙව සෙයොසා ඉති මඤ්ඤමානො, පුනප්පුනං ගබ්භමුපෙති මන්තො.

17. “සො සොරරුපං නිරයං උපෙති, සුභාසුභං මුත්තකරිසපුරං;

සත්තා සකායෙ න ජහන්ති ගිද්ධා, යෙ භොන්ති කාමෙසු අවිතරාගා”ති.

තත්ථ අත්ථකාමස්සාති වුඩ්ඪිකාමස්ස. භිතානුකම්පිනොති භිතෙන මුදුවිත්තෙන අනුකම්පන්තස්ස.
ඔවජ්ජමානොති ඔවදියමානො. ඉදමෙව සෙයොයාති යං අත්තනා ගහිතං අසෙයාං අනුත්තමම්පි සමානං, තං ඉදමෙව
සෙයොයා ඉති මඤ්ඤමානො. මන්දොති සො අඤ්ඤාණපුග්ගලො මාතුකුච්ඡියං වාසං නාතික්කමති, පුනස්සුනං ගබ්භං
උපෙනියෙවාති අත්ථො.

සො සොරරුපන්ති මහාරාජ, සො මන්දො තං මාතුකුච්ඡියං උපෙන්තො සොරරුපං දාරුණජාතිකං නිරයං උපෙනි
නාම. මාතුකුච්ඡියං හි නිරස්සාදට්ඨෙන ඉධ “නිරයො”ති වුත්තො, “චතුකුට්ටිකනිරයො”ති වුච්චති. “චතුකුට්ටිකනිරයො
නාම කතරො”ති වුත්තො මාතුකුච්ඡියමෙව වත්තුං වට්ටති. අවිච්ඡිකානිරයෙ නිබ්බන්තසත්තස්ස හි අපරාපරං
ආධාවනපරිධාවනං භොතියෙව, තස්මා තං “චතුකුට්ටිකනිරයො”ති වත්තුං න ලබ්භති, මාතුකුච්ඡියං පන නව වා දස වා
මාසෙ චතුහිපි පස්සෙහි ඉතො වීතො ව ධාවිතුං නාම න සක්කා, අතිසම්බාධෙ ඕකාසෙ චතුකොටෙන
චතුසඬකුට්ටිකෙනෙව හුත්වා අවිජිතබ්බං, තස්මා එස “චතුකුට්ටිකනිරයො”ති වුච්චති.

සුභාසුභන්ති සුභානං අසුභං. සුභානඤ්ඤි සංසාරභීරුකානං යොගාවචරකුලපුත්තානං මාතුකුච්ඡියං එකන්තං
අසුභසම්මතො. තෙන වුත්තං –

“අජඤ්ඤං ජඤ්ඤසඬ්ඛානං, අසුචිං සුචිසම්මතං;
නානාකුණපපරිපූරං, ජඤ්ඤරූපං අපස්සතො.

“ධිරත්ථුමං ආතුරං පුත්තිකායං, ජෙගුච්ඡියං අස්සුචිං ඛ්‍යාධිධම්මං;
යත්ථජ්ජමන්තා අධිමුච්ඡිතා පජා, භාපෙන්ති මග්ගං සුගතුපපත්තියා”ති. (ජා. 1.3.128-129);

සත්තාති ආසත්තා විසත්තා ලග්ගා ලග්ගිතා සකායෙ න ජහන්තිති තං මාතුකුච්ඡියං න පරිච්චජන්ති . ගිද්ධාති
ගධිතා. යෙ භොන්තිති යෙ කාමෙසු අවිතරාගා භොන්ති, තෙ එතං ගබ්භවාසං න ජහන්තිති.

එවං දරිමුඛපච්චෙකබුද්ධො ගබ්භඔක්කන්තිමූලකඤ්ඤ, පරිහාරමූලකඤ්ඤ දුක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදාති
ගබ්භවුට්ඨානමූලකං දස්සෙතුං දියඬිසගාථමාහ.

18. “මිළ්භෙන ලිත්තා රුහිරෙන මක්ඛිතා, සෙම්භෙන ලිත්තා උපනික්ඛමන්ති;
යං යඤ්ඤි කායෙන චුසන්ති තාවදෙ, සබ්බං අසානං දුබ්බෙව කෙවලං.

19. “දිස්වා වදාමි න හි අඤ්ඤතො සවං, පුබ්බෙනිවාසං බහුකං සරාමි”ති.
තත්ථ මිළ්භෙන ලිත්තාති මහාරාජ, ඉමෙ සත්තා මාතුකුච්ඡියො නික්ඛමන්තා න චතුජ්ජාතිගන්ධෙහි විලිම්පිත්වා
සුරහිමාලං පිළන්ධිත්වා නික්ඛමන්ති, පුරාණගුප්තං පන මක්ඛිතා පලිබුද්ධා හුත්වා නික්ඛමන්ති. රුහිරෙන මක්ඛිතාති
රත්තලොහිතවන්දනානුලිත්තාපි ව හුත්වා න නික්ඛමන්ති, රත්තලොහිතමක්ඛිතා පන හුත්වා නික්ඛමන්ති. සෙම්භෙන
ලිත්තාති න වාපි සෙතවන්දනවිලිත්තා නික්ඛමන්ති, බහලපිච්ඡිලසෙම්භලිත්තා පන හුත්වා නික්ඛමන්ති. ඉත්ථිතඤ්ඤි
ගබ්භවුට්ඨානකාලෙ එතා අසුචියො නික්ඛමන්ති. තාවදෙති තස්මිං සමයෙ. ඉදං වුත්තං භොති – මහාරාජ, ඉමෙ සත්තා
තස්මිං මාතුකුච්ඡියො නික්ඛමනසමයෙ එවං මිළ්භාදිලිත්තා නික්ඛමන්තා යං යං නික්ඛමනමග්ගපදෙසං වා හත්ථං වා
පාදං වා චුසන්ති, තං සබ්බං අසානං අමධුරං කෙවලං අසම්මිස්සං දුක්ඛමෙව චුසන්ති, සුඛං නාම තෙසං තස්මිං සමයෙ
නත්ථිති.

දිස්වා වදාමි න හි අඤ්ඤතො සවන්ති මහාරාජ, අහං ඉමං එත්තකං වදන්තො න අඤ්ඤතො සවං, අඤ්ඤස්ස
සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා තං සුත්වා න වදාමි, අත්තනො පන පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණෙන දිස්වා පටිච්ඡික්ඛිත්වා
පච්චක්ඛං කත්වා වදාමිති අත්ථො. පුබ්බෙනිවාසං බහුකන්ති ඉදං අත්තනො ආනුභාවං දස්සෙත්තො ආහ. ඉදං වුත්තං
භොති – මහාරාජ, අහඤ්ඤි පුබ්බෙ නිවුත්ථක්ඛන්ධපටිපාටිසඬ්ඛානං පුබ්බෙනිවාසං බහුකං සරාමි,
සතසහස්සකප්පාධිකාති ද්වෙ අසඬ්ඛොයායාති සරාමිති.

ඉදාති සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා “එවං සො පච්චෙකබුද්ධො රාජානං සුභාසිතකථාය සඬ්ගණ්ඨි”ති වත්වා
ඔසානෙ උපඬ්ඛිගාථමාහ –

“විත්‍රාහි ගාථාහි සුභාසිතාහි, දරිමුඛො නිජ්ඣාපයි සුමෙධ”න්ති.

තත්ථ විත්‍රාහිති අනෙකත්ථසන්තිස්සිතාහි. සුභාසිතාහිති සුකථිතාහි. දරිමුඛො නිජ්ඣාපයි සුමෙධන්ති හික්ඛවෙ,
සො දරිමුඛපච්චෙකබුද්ධො තං සුමෙධං සුන්දරපඤ්ඤං කාරණාකාරණජානනසමත්ථං රාජානං නිජ්ඣාපෙසි
සඤ්ඤාපෙසි, අත්තනො වචනං ගණ්ඨාපෙසිති අත්ථො.

එවං පච්චෙක්ඛුද්ධො කාමෙසු දොසං දස්සෙත්වා අත්තනො වචනං ගාභාපෙත්වා “මහාරාජ, ඉදානි පබ්බජ වා මා වා, මයා පන තුස්සං කාමෙසු ආදීනවො පබ්බජ්ජාය ව ආනිසංසො කථිතො, ත්වං අප්පමත්තො භොගී”ති වත්වා සුවණ්ණරාජහංසො විය ආකාසෙ උප්පතිත්වා වලාහකගබ්භං මද්දන්තො නන්දමූලකපබ්භාරමෙව ගතො. මහාසත්තො දසනඛසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරස්මිං යපෙත්වා නමස්සමානො තස්මිං දස්සනවිසයෙ අතීතෙ ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා මහාජනස්ස රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස කාමෙ පභාය හිමවන්තං පවිසිත්වා පණ්ණසාලං මාපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා න චිරස්සෙව අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. තදා රාජා අහමෙව අහොසිත්ති.

[379] 4. නෙරුජාතකවණ්ණනා දරිමුඛජාතකවණ්ණනා තතියා.

කාකොලා කාකසඬ්ඝා වානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා එකං පච්චන්තගාමං අගමාසි. මනුස්සා තස්ස ඉරියාපටෙ පසීදිත්වා තං භොජෙත්වා පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ පණ්ණසාලං කත්වා තත්ථ වසාපෙසුං, අතිවිය වස්ස සක්කාරං කරිංසු. අටෙකෙ සස්සතවාදා ආගමිංසු. තෙ තෙසං වචනං සුත්වා ථෙරස්ස වාදං විස්සජ්ජෙත්වා සස්සතවාදං ගහෙත්වා තෙසඤ්ඤෙව සක්කාරං කරිංසු. තතො උච්ඡේදවාදා ආගමිංසු තෙ සස්සතවාදං විස්සජ්ජෙත්වා උච්ඡේදවාදමෙව ගණ්හිංසු. අට්ඨඤ්ඤෙ අටෙලකා ආගමිංසු. තෙ උච්ඡේදවාදං විස්සජ්ජෙත්වා අටෙලකවාදං ගණ්හිංසු. සො තෙසං ගුණාගුණං අජානන්තානං මනුස්සානං සන්තිකෙ දුක්ඛෙත වසිත්වා චුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා කතපටිසත්ථාරො “කභං වස්සංචුත්ථොසී”ති චුත්තෙ “පච්චන්තං නිස්සාය, හන්තෙ”ති වත්වා “සුඛං චුත්ථොසී”ති පුට්ඨො “හන්තෙ, ගුණාගුණං අජානන්තානං සන්තිකෙ දුක්ඛං චුත්ථොස්මි”ති ආහ. සත්ථා “හික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතා තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තාපි ගුණාගුණං අජානන්තෙහි සද්ධිං එකදිවසම්පි න වසිංසු, ත්වං අත්තනො ගුණාගුණං අජානනට්ඨානෙ කස්මා වසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සුවණ්ණහංසයොනියං නිබ්බත්ති, කනිට්ඨභාතාපිස්ස අත්ථි. තෙ චිත්තකුට්ඨානෙතෙ වසන්තා හිමවන්තපදෙසෙ සයංජාතසාලිං බාදන්ති. තෙ එකදිවසං තත්ථ චරිත්වා චිත්තකුට්ඨානං ආගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ එකං නෙරුං නාම කඤ්චනපබ්බතං දිස්වා තස්ස මත්ථකෙ නිසීදිංසු. තං පන පබ්බතං නිස්සාය වසන්තා සකුණසඬ්ඝා චතුප්පදා ව ගොචරභූමියං නානාවණ්ණා භොන්ති, පබ්බතං පච්චිකාලතො පට්ඨාය තෙ සබ්බෙ තස්සොභාසෙන සුවණ්ණවණ්ණා භොන්ති. තං දිස්වා බොධිසත්තස්ස කනිට්ඨො තං කාරණං අජානිත්වා “කිං නු බො එත්ථ කාරණං”න්ති භාතරා සද්ධිං සල්ලපන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

20. “කාකොලා කාකසඬ්ඝා ව, මයඤ්ච පතතං වරා;
සබ්බෙව සදිසා භොම, ඉමං ආගමිම පබ්බතං.
21. “ඉධ සීභා ව බ්‍යග්ගො ව, සිඬ්ඨාලා ව මිගාධමා;
සබ්බෙව සදිසා භොන්ති, අයං කො නාම පබ්බතො”ති.

තත්ථ කාකොලානි වනකාකා. කාකසඬ්ඝානි පකතිකාකසඬ්ඝා ව. පතතං වරානි පක්ඛිනං සෙට්ඨා. සදිසා භොමානි සදිසවණ්ණා භොම.

තස්ස වචනං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ –

22. “ඉමං නෙරුනි ජානන්ති, මනුස්සා පබ්බතුත්තමං;
ඉධ වණ්ණෙන සම්පන්නා, වසන්ති සබ්බපාණිනො”ති.

තත්ථ ඉධ වණ්ණෙනානි ඉමස්මිං නෙරුපබ්බතෙ ඔභාසෙන වණ්ණසම්පන්නා හුත්වා.

තං සුත්වා කනිට්ඨො සෙසගාථා අභාසි –

23. “අමානනා යත්ථ සියා, අන්තානං වා විමානනා;
හීනසම්මානනා වාපි, න තත්ථ විසතිංවසෙ.
24. “යත්ථාලසො ව දක්ඛො ව, සුරො හීරු ව පුජියා;
න තත්ථ සන්නො වසන්ති, අවිසෙසකරෙ නරෙ.
25. “නායං නෙරු විහජති, හීනඋක්කට්ඨමජ්ඣිමෙ;
අවිසෙසකරො නෙරු, හන්ද නෙරුං ජභාමසෙ”ති.

තත්ප් පටිමගාලාය අයමත්ලො - යත්ප් සන්තානං පණ්ඩිතානං සිලසම්පන්නානං මානනස්ස අභාවෙන අමානනා අවමඤ්ඤනා ව අවමානවසෙන විමානනා වා භිනානං වා දුස්සීලානං සම්මානනා සියා, තත්ප් නිවාසෙ න වසෙය්‍යා. පුජියාති එතෙ එත්ප් එකසද්දියාය පුජාය පුජනියා හොන්ති, සමකං සක්කාරං ලභන්ති. භීනඋක්කට්ඨමජ්ඣිමෙති ජාතිගොත්තකුලප්පදෙසසීලාවාරඤ්ඤාදීහි භිනෙ ව මජ්ඣිමෙ ව උක්කට්ඨයෙ ව අයං න විභජති. හන්දාති වචස්සග්ගත්තෙප් නිපාතො. ජහාමසෙති පරිච්චජාම. එවඤ්ඤා පන වත්වා උභොපි තෙ හංසා උප්පතිත්වා චිත්තකුට්ඨෙව ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා කනිට්ඨහංසො ආනන්දො අභොසි, ජෙට්ඨකහංසො පන අභමෙව අභොසිත්ති.

[380] 5. ආසඩ්ඛජාතකවණ්ණනා තෙරුජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

ආසාවතී නාම ලතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) ආචි භවිස්සති. ඉධ පන සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති වත්වා “පුරාණදුතියිකාය, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු එසා ඉන්ථී තුස්හං අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය වතුරඬගිතිසෙනං ජහිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ මහන්තං දුක්ඛං අනුභවන්තො තීණි සංවච්ඡරානි වසී”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො කාසිගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලායං උග්ගහිතසිප්පො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වනමුලඵලාභාරො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා හිමවන්තපදෙසෙ වසී. තස්මිං කාලෙ එකො පුඤ්ඤසම්පන්නො සත්තො තාවතීංසභවනතො වචිත්වා තස්මිං යානෙ පදුමසරෙ එකස්මිං පදුමගබ්භෙ දාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, සෙසපදුමෙසු පුරාණභාවං පත්වා පතන්තෙසුපි තං මහාකුච්ඡිකං හුත්වා තිට්ඨතෙව. තාපසො නභායිකුං පදුමසරං ගතො තං දිස්වා “අඤ්ඤෙසු පදුමෙසු පතන්තෙසුපි ඉදං මහාකුච්ඡිකං හුත්වා තිට්ඨති, කිං නු බො කාරණ”න්ති චිත්තෙත්වා උදකසාටකං නිවාසෙත්වා ඔතරන්තො ගන්ත්වා තං පදුමං විවරිත්වා තං දාරිකං දිස්වා ධීතුසඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා පණ්ණසාලං ආනෙත්වා පටිජග්ගී. සා අපරභාගෙ සොළසවස්සිකා හුත්වා අභිරුපා අභොසි උත්තමරුපධරා අතික්කන්තා මානුසකවණ්ණං, අපත්තා දෙවවණ්ණං. තදා සක්කො බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානං ආගච්ඡති, සො තං දාරිකං දිස්වා “කුතො එසා”ති පුච්ඡිත්වා ලද්ධනියාමං සුත්වා “ඉමිස්සා කිං ලද්ධං වට්ටති”ති පුච්ඡී. “නිවාසට්ඨානං වත්ථාලඬකාරභොජනවිධානං, මාරිසා”ති. සො “සාධු, හන්තෙ”ති තස්සා වසනට්ඨානස්ස ආසන්නෙ ඵලිකපාසාදං මාපෙත්වා දිබ්බසයනදිබ්බවත්ථාලඬකාරදිබ්බන්තපානානි මාපෙසී.

සො පාසාදො තස්සා අභිරුහනකාලෙ ඔතරිත්වා භූමියං පතිට්ඨාති, අභිරුළ්භකාලෙ ලඬසිත්වා ආකාසෙ තිට්ඨති. සා බොධිසත්තස්ස වන්තපට්ටත්තං කුරුමානා පාසාදෙ වසති. තමෙකො වනවරකො දිස්වා “අයං, වො හන්තෙ, කිං හොති”ති පුච්ඡිත්වා “ධිතා මෙ”ති සුත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා “දෙව, මයා හිමවන්තපදෙසෙ එවරුපා නාම එකස්ස තාපසස්ස ධිතා දිට්ඨා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසී. තං සුත්වා සො සවනසංසග්ගෙන බජ්ඣිත්වා වනවරකං මග්ගදෙසකං කත්වා වතුරඬගිතියා සෙනාය තං යානං ගන්ත්වා බන්ධාවාරං නිවාසාපෙත්වා වනවරකං ආදාය අමච්චගණපරිවුතො අස්සමපදං පටිසිත්වා මහාසත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො “හන්තෙ, ඉන්ථීයො නාම බ්‍රහ්මවරියස්ස මලං, තුම්භාකං ධිතරං අහං පටිජග්ගීස්සාමී”ති ආහ. බොධිසත්තො පන “කිං නු බො එතස්මිං පදුමෙ”ති ආසඩ්ඛං කත්වා උදකං ඔතරිත්වා ආනිතභාවෙන තස්සා කුමාරිකාය ආසඩ්ඛාති නාමං අකාසී. සො තං රාජානං “ඉමං ගහෙත්වා ගච්ඡා”ති උජුකං අවත්වා “මහාරාජ, ඉමාය කුමාරිකාය නාමං ජානන්තො ගණ්ඨිත්වා ගච්ඡා”ති ආහ. “තුම්භෙහි කටීතෙ ඤස්සාමී, හන්තෙ”ති. “අහං තෙ න කටෙමී, ත්වං අත්තතො පඤ්ඤාබලෙන නාමං ජානන්තොව ගහෙත්වා යාහී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා තතො පට්ඨාය අමච්චෙහි සද්ධිං “කිත්තාමා නු බො එසා”ති නාමං උපධාරෙති. සො යාති දුජ්ජානානි නාමානි, තානි කිත්තෙත්වා “අසුකා නාම භවිස්සති”ති බොධිසත්තෙන සද්ධිං කටෙති. බොධිසත්තො “න එවංනාමා”ති පටික්ඛිපති.

රඤ්ඤො ව නාමං උපධාරොන්තස්ස සංවච්ඡරො අතීතො. තදා හත්ථීඅස්සමනුස්සෙ සීභාදයො වාළා ගණ්ඨන්ති, දීඝජාතිකපරිපන්ථො හොති, මක්ඛිකපරිපන්ථො හොති, සිතෙන කිලමිත්වා බහු මනුස්සා මරන්ති. අප් රාජා කුජ්ඣිත්වා “කිං මෙ එතායා”ති බොධිසත්තස්ස කටෙත්වා පායාසී. ආසඩ්ඛා කුමාරිකා තං දිවසං ඵලිකවාතපානං විවරිත්වා අත්තානං දස්සෙන්නී අට්ඨාසී. රාජා තං දිස්වා “මයං තව නාමං ජානිතුං න සක්කොම, ත්වං හිමවන්තෙයෙව වස, මයං ගමිස්සාමා”ති ආහ. “කහං, මහාරාජ, ගච්ඡන්තො මාදිසං ඉන්ථීං ලභිස්සසී, මම වචනං සුණාහි, තාවතීංසදෙවලොකෙ චිත්තලතාවනෙ ආසාවතී නාම ලතා අත්ථී, තස්සා ඵලස්ස අබ්භන්තරෙ දිබ්බපානං නිබ්බන්තං, තං එකවාරං පිචිත්වා වත්තාරො මාසෙ මත්තා හුත්වා දිබ්බසයනෙ සයන්ති, සා පන වස්සසහස්සෙන ඵලති, සුරාසොණ්ඩා දෙවපුත්තා ‘ඉතො ඵලං ලභිස්සාමා’ති දිබ්බපානපිපාසං අධිවාසෙත්වා වස්සසහස්සං නිබ්බද්ධං ගන්ත්වා තං ලතං ‘අරොගා නු බො’ති ඔලොකෙන්නි, ත්වං පන එකසංවච්ඡරොනෙව උක්කණ්ඨිතො, ආසාඵලවතී නාම සුබ්බා, මා උක්කණ්ඨී”ති වත්වා තිස්සො ගාථා අභාසී -

26. “ආසාවතී නාම ලතා, ජාතා චිත්තලතාවනෙ;
තස්සා වස්සසහස්සෙන, එකං නිබ්බන්තනෙ ඵලං.
27. “තං දෙවා පයිරුපාසන්ති, තාව දුරඵලං සතිං;
ආසිසෙව තුවං රාජ, ආසා ඵලවතී සුඛා.
28. “ආසිසතෙව සො පක්ඛි, ආසිසතෙව සො දිජො;
තස්ස වාසා සමිජ්ඣති, තාව දුරගතා සති;
ආසිසෙව තුවං රාජ, ආසා ඵලවතී සුඛා”ති.

තත්ථ ආසාවතීති එවංනාමිකා. සා හි යස්මා තස්සා ඵලෙ ආසා උප්පජ්ජති, තස්මා එතං නාමං ලහති.
චිත්තලතාවනෙති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. තස්මිං කිර උය්‍යානෙ තිණරුක්බලතාදීනං පහා තත්ථ පටිට්ඨපටිට්ඨානං
දෙවතානං සරිරවණ්ණං චිත්තං කරොති, තෙනස්ස “චිත්තලතාවන”න්ති නාමං ජාතං. පයිරුපාසන්තිති පුනප්පුනං
උපෙන්නි. ආසිසෙවාති ආසිසාහියෙව පත්ථෙතියෙව, මා ආසව්ජෙදං කරොහිති.

රාජා තස්සා කථාය බජ්ඣත්වා පුන අමච්චෙ සන්නිපාතාපෙත්වා දසනාමකං කාරෙත්වා නාමං ගවෙසන්තො
අපරමපි සංවච්ඡරං වසි. තස්සා දසනාමකමපි නාමං නාහොසි, “අසුකා නාමා”ති චුත්තෙ බොධිසත්තො පටික්ඛිපතෙව.
පුන රාජා “කිං මෙ ඉමායා”ති තුරඬිගං ආරුය්භ පායාසි. සාපි පුන වාතපානෙ යත්වා අත්තානං දස්සෙසි. රාජා “තිට්ඨ
ත්වං, මයං ගමිස්සාමා”ති ආහ. “කස්මා යාසි, මහාරාජා”ති? “තව නාමං ජානිතුං න සක්කොමි”ති. “මහාරාජ, කස්මා
නාමං න ජානිස්සසි, ආසා නාම අසමිජ්ඣනකා නාම නත්ථි, එකො කිර බකො පබ්බතමුද්ධනි ධීතො අත්තනා පත්ථිතං
ලහි, ත්වං කස්මා න ලහිස්සසි, අධිවාසෙහි, මහාරාජා”ති. එකො කිර බකො එකස්මිං පදුමසරෙ ගොවරං ගහෙත්වා
උප්පතිත්වා පබ්බතමත්ථකෙ නිලිසි. සො තං දිවසං තත්ථෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ චිත්තෙසි “අහං ඉමස්මිං
පබ්බතමත්ථකෙ සුඛං නිසින්තො, සචෙ ඉතො අනොතරිත්වා එත්ථෙව නිසින්තො ගොවරං ගහෙත්වා පානියං පිටිත්වා
ඉමං දිවසං වසෙය්‍යං, හදුකං වත අස්සා”ති. අථ තං දිවසමෙව සක්කො දෙවරාජා අසුරනිම්මප්තං කත්වා
තාවතිංසහවනෙ දෙවිස්සරියං ලද්ධා චිත්තෙසි “මම තාව මනොරථො මත්ථකං පත්තො, අත්ථි නු බො අඤ්ඤො කොචි
අපරිපුණ්ණමනොරථො”ති උපධාරෙත්තො තං දිස්වා “ඉමස්ස මනොරථං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති බකස්ස
නිසින්තට්ඨානතො අවිදුරෙ එකා නදී අත්ථි, තං නදිං ඔසපුණ්ණං කත්වා පබ්බතමත්ථකෙන පෙසෙසි. සොපි බකො
තත්ථෙව නිසින්තො මච්ඡෙ බාදිත්වා පානියං පිටිත්වා තං දිවසං තත්ථෙව වසි, උදකමපි භස්සිත්වා ගතං. “එවං,
මහාරාජ, බකොපි තාව අත්තනො ආසාවලං ලහි, කිං ත්වං න ලහිස්සසි”ති වත්වා “ආසිසතෙවා”තිආදිමාහ.

තත්ථ ආසිසතෙවාති ආසිසාහියෙව පත්ථෙතියෙව. පක්ඛිති පක්ඛෙහි යුත්තතාය පක්ඛි. ද්වික්ඛන්තුං ජාතතාය
දිජො. තාව දුරගතා සතිති පබ්බතමත්ථකතො මච්ඡානාඤ්ච උදකස්ස ව දුරභාවං පස්ස, එවං දුරගතා සමානා සක්කස්ස
ආනුභාවෙන බකස්ස ආසා පූරියෙවාති.

අථ රාජා තස්සා කථං සුත්වා රූපෙ බජ්ඣත්වා කථාය අල්ලිතො ගන්තුං අසක්කොන්තො අමච්චෙ
සන්නිපාතෙත්වා සතනාමං කාරෙසි, සතනාමවසෙන නාමං ගවෙසනොපිස්ස අඤ්ඤං සංවච්ඡරං අතීතං. සො තිණ්ණං
සංවච්ඡරානං අච්චයෙන බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා සතනාමවසෙන “අසුකා නාම භවිස්සති”ති පුච්ඡි. “න ජානාසි,
මහාරාජා”ති. සො “ගමිස්සාම දානි මය”න්ති බොධිසත්තං වන්දිත්වා පායාසි. ආසඬකා කුමාරිකා ව පුන
එලිකවාතපානං නිස්සාය ධීතාව. රාජා තං දිස්වා “ත්වං අච්ඡ, මයං ගමිස්සාමා”ති ආහ. “කස්මා, මහාරාජා”ති. “ත්වං
මං වචනෙනෙව සන්තප්පෙසි, න ව කාමරතියා, තව මධුරවචනෙන බජ්ඣත්වා වසන්තස්ස මම තිණි සංවච්ඡරානි
අතික්කන්තානි, ඉදානි ගමිස්සාමි”ති ඉමා ගාථා ආහ –

29. “සමිපෙසි බො මං වාචාය, න ව සමිපෙසි කම්මුනා;
මාලා සෙරෙය්‍යකස්සෙව, වණ්ණවන්තා අගන්ධිකා.
30. “අඵලං මධුරං වාවං, යො මිත්තෙසු පකුබ්බති;
අදදං අච්ඡස්සජං භොගං, සන්ධි තෙනස්ස ජීරති.
31. “යඤ්ඨි කයිරා තඤ්ඨි වදෙ, යං න කයිරා න තං වදෙ;
අකරොන්තං භාසමානං, පරිජානන්ති පණ්ඩිතා.
32. “බලඤ්ච වත මෙ ඛිණං, පාථෙය්‍යඤ්ච න විජ්ජති;
සඬකෙ පාණ්ණපරොධාය, හන්ද දානි වජාමහ”න්ති.

තත්ථ සමිපෙසිති සන්තප්පෙසි පිණෙසි. සෙරෙය්‍යකස්සාති සුවණ්ණකුරණ්ඩකස්ස. දෙසනාසිසමෙවෙනං,
යංකිඤ්චි පන සුවණ්ණකුරණ්ඩකජයසුමනාදිකං අඤ්ඤමපි පුජ්ථං වණ්ණසමිපන්තං අගන්ධකං, සබ්බං තං
සන්ධායෙවමාහ. වණ්ණවන්තා අගන්ධිකාති යථා සෙරෙය්‍යකාදීනං මාලා වණ්ණවන්තතාය දස්සනෙන තප්පෙති,
අගන්ධතාය ගන්ධෙන න තප්පෙති, එවං ත්වමපි දස්සනෙන පියවචනෙන ව සන්තප්පෙසි, න කම්මුනාති දිපෙති.
අදදන්ති හද්දෙ, යො “ඉමං නාම වො භොගං දස්සාමි”ති මධුරවචනෙන වත්වා තං භොගං අදදන්තො
අච්ඡස්සජෙන්නො කෙවලං මධුරවචනමෙව කරොති, තෙන සද්ධිං අස්ස මිත්තස්ස සන්ධි ජීරති, මිත්තසන්ථවො න

සටියකි. පාඨෙයාඤ්චාති හද්දෙ, මය්හං තව මධුරවචනෙන ඛජ්ඣන්තවා තිණි සංවච්ඡරාති වසන්තස්සෙව හත්ථිඅස්සරථපත්තිසඛ්ඛාතං බලඤ්ච ඛිණං, මනුස්සානං හත්තවෙනතසඛ්ඛාතං පාඨෙයාඤ්ච නත්ථි. සඛ්ඛෙ පාණ්ණපරොධායාති ස්වාහං ඉධෙව අත්තනො ජීවිතවිනාසං ආසඛ්ඛාමි, හන්ද දානාහං ගච්ඡාමිති.

ආසඛ්ඛා කුමාරිකා රඤ්ඤො වචනං සුත්වා “මහාරාජ, ත්වං මය්හං නාමං ජානාසි, තයා චුත්තමෙව මම නාමං, ඉදං මෙ පිතු කථෙත්වා මං ගණ්හිත්වා යාහි”ති රඤ්ඤො සද්ධිං සල්ලපන්ති ආහ –

33. “එතදෙව හි මෙ නාමං, යංනාමස්මි රථෙසහ;
ආගමෙහි මහාරාජ, පිතරං ආමන්තයාමහ”න්ති.

තස්සත්ථො – යංනාමා අහං අස්මි, තං එතං ආසඛ්ඛාත්ථෙව මම නාමන්ති.

තං සුත්වා රාජා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, තුම්භාකං ධිතා ආසඛ්ඛා නාමා”ති ආහ. “නාමං ඤාතකාලතො පට්ඨාය තං ගහෙත්වා ගච්ඡ, මහාරාජා”ති. සො මහාසත්තං චන්දිත්වා ඵලිකවිමානද්වාරං ආගන්ත්වා ආහ – “හද්දෙ, පිතරාපි තෙ මය්හං දින්නා, එහි දාති ගම්ස්සාමා”ති. “ආගමෙහි, මහාරාජ, පිතරං ආමන්තයාමහ”න්ති පාසාදා ඔතරිත්වා මහාසත්තං චන්දිත්වා රොදිත්වා බමාපෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ආගතා. රාජා තං ගහෙත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪන්තො පියසංවාසං වසි. බොධිසත්තො අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා ආසඛ්ඛා කුමාරිකා පුරාණදුතියිකා අහොසි, රාජා උක්කණ්ඨිතභික්ඛු, තාපසො පත අහමෙව අහොසිත්ති.

[381] 6. මිගාලොපජාතකවණ්ණනා ආසඛ්ඛජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

න මෙ රුච්චිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සත්ථා තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දුබ්බවො”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “න බො භික්ඛු ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ත්වං දුබ්බවොයෙව, දුබ්බවභාවඤ්ච පත නිස්සාය පණ්ඨිතානං වචනං අකරොන්තො වෙරම්භවාතමුඛෙ බාසනං ගතොසි”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ගිජ්ඣයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අපනන්දගිජ්ඣො නාම අහොසි. සො ගිජ්ඣගණපරිවුතො ගිජ්ඣකුට්ඨබ්බතෙ වසි. පුත්තො පනස්ස මිගාලොපො නාම ථාමබලසම්පන්නො අහොසි, සො අඤ්ඤෙසං ගිජ්ඣානං සීමං අතික්කමිත්වා අතිඋච්චං උප්පති. ගිජ්ඣො “පුත්තො තෙ අතිදුරං උප්පතති”ති ගිජ්ඣරඤ්ඤො ආචික්ඛිංසු. සො තං පක්කොසෙත්වා “ත්වං කිර, තාත, අතිඋච්චං ගච්ඡසි, අතිඋච්චං ගච්ඡන්තො ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්සස්සි”ති චත්වා තිස්සො ගාථා අහාසි –

34. “න මෙ රුච්චි මිගාලොප, යස්ස තෙ තාදිසි ගතී;
අතුච්චං තාත පතසි, අභුමිං තාත සෙවසි.
35. “චතුක්කණ්ණංව කෙදාරං, යදා තෙ පට්ඨි සියා;
තතො තාත නිවත්තස්සු, මාස්සු එත්තො පරං ගමි.
36. “සන්ති අඤ්ඤෙපි සතුණා, පත්තයානා විහඬිගමා;
අක්ඛිත්තා වාතවෙගෙන, නට්ඨා තෙ සස්සතීසමා”ති.

තත්ථ මිගාලොපාති පුත්තං නාමෙන ආලපති. අතුච්චං තාත පතසිති තාත, ත්වං අඤ්ඤෙසං ගිජ්ඣානං සීමං අතික්කමිත්වා අතිඋච්චං ගච්ඡසි. චතුක්කණ්ණංව කෙදාරන්ති ඉමිනාස්ස සීමං ආචික්ඛති. ඉදං චුත්තං හොති – තාත, යදා තෙ අයං මහාපට්ඨි චතුක්කණ්ණං කෙදාරං විය සියා, එවං බුද්දිකා විය හුත්වා පඤ්ඤායෙථ, අථ ත්වං එත්තකා යානා නිවත්තෙයාසි, එත්තො පරං මා ගමිති. සන්ති අඤ්ඤෙපිති න කෙවලං ත්වමෙව, අඤ්ඤෙපි ගිජ්ඣා එවං කරිංසුති දිපෙති. අක්ඛිත්තාති තෙපි ගිජ්ඣා අමහාකං සීමං අතික්කමිත්වා ගතා වාතවෙගෙන ආකඬ්ඪිතා නස්සිංසු. සස්සතීසමාති සස්සතීහි පට්ඨිපබ්බතාදිහි සමං අත්තානං මඤ්ඤමානා අත්තනො වස්සසහස්සපරිමාණං ආයුං අපුරෙත්වාපි අත්තරා නට්ඨාති අත්ථො.

මිගාලොපො අනොවාදකත්තා පිතු වචනං අකත්වා ලඬ්ඪසන්තො පිතරා අක්ඛාතං සීමං දිස්වා තං අතික්කමිම කාලවාතෙ පත්වා තෙපි ඡින්නිත්වා උප්පතිතො වෙරම්භවාතමුඛං පක්ඛන්දි, අථ නං වෙරම්භවාතා පහරිංසු. සො තෙහි පහට්ඨන්තොව බණ්ඩාබණ්ඩං හුත්වා ආකාසෙයෙව අන්තරධාසි.

37. “අකත්වා අපනන්දස්ස, පිතු වුද්ධස්ස සාසනං;
කාලවාතෙ අතික්කමිම, වෙරම්භානං වසං අගා.

38. “තස්ස පුත්තා ව දාරා ව, යෙ වඤ්ඤෙ අනුච්චිනො;
සබ්බෙ බ්‍යසනමාපාදං, අනොවාදකරෙ දිජෙ.
39. “ඵවම්පි ඉධ වුද්ධානං, යො වාකාං නාවබුජ්ඣති;
අතිසීමචරො දිත්තො, ගිජ්ඣොවාතීතසාසනො;
සබ්බෙ බ්‍යසනං පජ්ජොන්ති, අකත්වා වුද්ධසාසන”න්ති. –

ඉමා තිස්සො අභිසම්බුද්ධගාමා.

තත්ථ අනුච්චිනොති තං නිස්සාය ජීවනකා. අනොවාදකරෙ දිජෙති තස්මිං මිගාලොපෙ ගිජ්ඣො ඔවාදං අගණ්හන්තෙ සබ්බෙපි තෙ තෙන සද්ධිං අතිසීමං ගන්ත්වා විනාසං පාපුණිංසු. ඵවම්පිති, භික්ඛවෙ, යථා සො ගිජ්ඣො, ඵවං යො අඤ්ඤාපි ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා භිතානුකම්පකානං වුද්ධානං වචනං න ගණ්හාති, සොපි අයං සීමං අතික්කම්ත්වා වරන්තො දිත්තො ගබ්බිතො ගිජ්ඣොව බ්‍යසනං පාපුණාතීති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිගාලොපො දුබ්බච්ඡික්ඛු අහොසි, අපනන්දො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[382] 7. සිරිකාළකණ්ණිජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා. මිගාලොපජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

කා නු කාලෙන වණ්ණෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාඨිණ්ඩිකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො භි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතකාලතො පට්ඨාය අබ්බන්ධානි පඤ්ච සීලානි රක්ඛි, හරියාපිස්ස පුත්තධිතරොපි දාසාපි භතිං ගහෙත්වා කම්මං කරොන්තා කම්මකරාපි සබ්බෙ රක්ඛිංසුයෙව. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු. “ආවුසො, අනාඨිණ්ඩිකො සුවියෙව සුවිපරිවාරො හුත්වා වරති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙ පොරාණකපණ්ඩිතාපි සුවියෙව සුවිපරිවාරා අහෙසු”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨි හුත්වා දානං අදාසි, සීලං රක්ඛි, උපොසථකම්මං කරි, හරියාපිස්ස පඤ්ච සීලානි රක්ඛි, පුත්තධිතරොපි දාසකම්මකරපොරිසාපි පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. සො සුවිපරිවාරසෙට්ඨිත්වෙව පඤ්ඤාසිත්ථ. අට්ඨකදිවසං සො වින්තෙසි “සචෙ මයා සුවිපරිවාරසීලො කොච ආගම්ස්සති, තස්ස මම නිසිදනපල්ලඪිකං වා නිපජ්ජනසයනං වා දාතුං න යුත්තං, අනුච්ඡිට්ඨං අපරිභුත්තං දාතුං වට්ටති”ති අත්තතො වසනට්ඨානෙයෙව ඵකපස්සෙ අපරිභුත්තපල්ලඪිකඤ්ච සෙනාසනඤ්ච පඤ්ඤාපෙසි. තස්මිං සමයෙ වාතුමහාරාජිකදෙවලොකතො විරූපක්ඛමහාරාජස්ස ධිතා කාළකණ්ණි ව නාම ධනරට්ඨමහාරාජස්ස ධිතා සිරි ව නාමාති ඉමා ද්වෙ බහුං ගන්ධමාලං ආදාය “අනොතත්තෙ කිළිස්සාමා”ති අනොතත්තතිත්ථං ආගච්ඡිංසු. තස්මිං පන දහෙ බහුති තිත්ථානි, තෙසු බුද්ධානං තිත්ථෙ බුද්ධායෙව න්භායන්ති, පච්චෙකබුද්ධානං තිත්ථෙ පච්චෙකබුද්ධානං න්භායන්ති, භික්ඛුනං තිත්ථෙ භික්ඛුනං න්භායන්ති, තාපසානං තිත්ථෙ තාපසාව න්භායන්ති, වාතුමහාරාජිකාදියු ඡසු කාමසග්ගෙසු දෙවපුත්තානං තිත්ථෙ දෙවපුත්තාව න්භායන්ති, දෙවධිතානං තිත්ථෙ දෙවධිතාව න්භායන්ති.

තත්ත්වා ද්වෙ ආගන්ත්වා “අහං පඨමං න්භායස්සාමි, අහං පඨම”න්ති තිත්ථාය කලහං කරිංසු. කාළකණ්ණි “අහං ලොකං පාලෙමි විචාරෙමි, තස්මා පඨමං නායිතුං යුත්තාමිති”ති වදති. සිරි “අහං මහාජනස්ස ඉස්සරියදායිකාය පටිපදාය ධිතා, තස්මා පඨමං න්භායිතුං යුත්තාමිති”ති වදති. තා “අම්හෙසු පඨමං න්භායිතුං යුත්තරූපං වා අයුත්තරූපං වා වත්තාරො මහාරාජානො ජානිස්සන්ති”ති තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්හෙසු කා පඨමං අනොතත්තදහෙ න්භායිතුං යුත්තරූපා”ති පුච්ඡිංසු. ධනරට්ඨවිරූපක්ඛා “න සක්කා අම්හෙහි විනිච්ඡිතිතු”න්ති විරුළුභකචෙස්සවණානං භාරමකංසු. තෙ “අම්හෙහි න සක්ඛිස්සාම, සක්කස්ස පාදමුලෙ පෙසෙස්සාමා”ති තා සක්කස්ස සන්තිකං පෙසෙසු. සක්කො තාසං වචනං සුත්වා වින්තෙසි “ඉමා ද්වෙපි මම පුරිසානඤ්ඤෙව ධිතරො, න සක්කා මයා ඉමං අඩ්ඨං විනිච්ඡිතිතු”න්ති. අථ තා සක්කො ආහ “බාරාණසියං සුවිපරිවාරො නාම සෙට්ඨි අත්ථි, තස්ස සරෙ අනුච්ඡිට්ඨසයනඤ්ච පඤ්ඤත්තං, යා තත්ථ නිසිදිතුං වා සයිතුං වා ලහති, සා පඨමං න්භායිතුං යුත්තරූපා”ති. තං සුත්වා කාළකණ්ණි තස්මිං බණෙයෙව නීලවත්ථං නිවාසෙත්වා නීලවිලෙපනං විලිම්පිත්වා නීලමණිපිළන්ධනං පිළන්ධිත්වා යන්තපාසාණො විය දෙවලොකතො ඔතරිත්වා මජ්ඣමයාමසමනන්තරෙ සෙට්ඨිනො පාසාදස්ස උපට්ඨානද්වාරෙ සයනස්ස අවිදුරෙ යානෙ නීලරස්මිං විස්සජ්ජෙත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. සෙට්ඨි ඔලොකෙත්වා තං අද්දස, සහදස්සනෙනෙවස්ස සා අප්පියා අහොසි අමනාපා. සො තාය සද්ධිං සල්ලපන්තො පඨමං ගාමමාහ –

40. “කා නු කාලෙන වණ්ණෙනා, න වාපි පියදස්සනා;
කා වා ත්වං කස්ස වා ධිතා, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ කාලෙනාති නීලෙන. වණ්ණෙනාති සරිරවත්ථාහරණවණ්ණෙන. න වාපි පියදස්සනාති ධාතුසො, භික්ඛවෙ, සත්තා සංසන්දන්තිති වුත්තං, අයඤ්ච දෙවධිතා අනාචාරා දුස්සීලා, තස්මා සා සහදස්සනෙනෙවස්ස අප්පියා ජාතා, තෙනෙවමාහ. කා වා ත්වන්ති “කා ව ත්වං, අයමෙව වා පාඨො.

තං සුත්වා කාලකණ්ණී දුතියං ගාථමාහ -

41. “මහාරාජස්සහං ධීනා, විරූපක්ඛස්ස වණ්ඨියා;
අහං කාළි අලක්ඛිකා, කාලකණ්ණිති මං විදු;
ඔකාසං යාවිතො දෙහි, වසෙමු තව සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ වණ්ඨියාති කොධනා. කොධනාවෙන හි මය්හං වණ්ඨිති නාමං කරිංසු. අලක්ඛිකාති නිජපඤ්ඤා. මං විදුති එවං මං වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ ජානන්ති. වසෙමුති මයං අජ්ජ එකරත්තං තව සන්තිකෙ වසෙය්‍යාම, එතස්මිං මෙ අනුච්ඡිට්ඨාසනසයනෙ ඔකාසං දෙහිති.

තතො බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ -

42. “කිංසිලෙ කිංසමාවාරෙ, පුරිසෙ නිවිසසෙ තුවං;
පුට්ඨා මෙ කාළි අක්ඛාහි, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ නිවිසසෙති තව විත්තෙන නිවිසසි පතිට්ඨහසිති.

තතො සා අත්තනො ගුණං කථෙන්නි චතුත්ථං ගාථමාහ -

43. “මක්ඛි පළාසි සාරම්හි, ඉස්සුකි මච්ඡරි සයො;
සො මය්හං පුරිසො කන්තො, ලද්ධං යස්ස විනස්සති”ති.

තස්සත්ථො - යො පුරිසො අත්තනො කතගුණං න ජානාති, ගුණමක්ඛි හොති, අත්තනො කිස්මිඤ්චි කාරණෙ කට්ඨෙ “කිං අහං එතං න ජානාමි”ති යුගග්ගාහං ගණ්හාති, අඤ්ඤෙහි කිඤ්චි කතං දිස්වා සාරම්භවසෙන කරණුත්තරිකං කරොති, පරෙ ලාභං ලභන්තෙ න තුස්සති, “මය්හං ඉස්සරියං පරෙසං මා හොතු, මය්හමෙව හොතු”ති සකසම්පත්තිං ගොපෙත්වා පරස්ස තිණග්ගෙන තෙලබ්බිත්ථමිති න දෙති, කෙරාටිකලක්ඛණෙන සමන්තාගතො හුත්වා අත්තනො සත්තකං පරස්ස අදත්වා තෙහි තෙහි උපායෙහි පරසන්තකමෙව බාදති, යස්ස ලද්ධං ධඤ්ඤං වා ධනං වා විනස්සති න තිට්ඨති, සුරාධුත්තො අක්ඛධුත්තො ඉත්ථිධුත්තො වා හුත්වා ලද්ධං ලද්ධං විනාසෙතියෙව, අයං එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො පුරිසො මය්හං කන්තො පියො මනාපො, එවරූපෙ අහං විත්තෙන පතිට්ඨහාමිති.

සායෙව පඤ්චමඡට්ඨස්සත්තමගාථා අභාසි -

44. “කොධනො උපනාහී ව, පිසුණො ව විහෙදකො;
කණ්ඨකචාවො ඵරුසො, සො මෙ කන්තතරො තතො.
45. “අජ්ජ සුවෙති පුරිසො, සදත්ථං නාවබුජ්ඣති;
ඔචජ්ජමානො කුප්පති, සෙය්‍යං සො අතිමඤ්ඤති.
46. “දච්ඡප්පලද්ධො පුරිසො, සබ්බමිත්තෙහි ධංසති;
සො මය්හං පුරිසො කන්තො, තස්මිං හොමි අනාමයා”ති.

තාපි ඉමිනාව නයෙන විත්ථාරෙතබ්බා. සඨ්ඛෙපත්ථො පනෙත්ථ - කොධනොති අජ්ජමත්තකෙනාපි කුජ්ඣනකො. උපනාහීති පරස්ස අපරාධං හදයෙ යිපෙත්වා සුවිරෙනපි තස්ස අනත්ථකාරකො. පිසුණොති පිසුණුවාවො. විහෙදකොති අජ්ජමත්තකෙනාපි මිත්තහින්දනකො. කණ්ඨකචාවොති සදොසවාවො. ඵරුසොති ඵද්ධවාවො. කන්තතරොති සො පුරිසො මය්හං පුරිමාපි කන්තතරො පියතරො. අජ්ජ සුවෙති “ඉදං කම්මං අජ්ජ කාතබ්බං, ඉදං ස්වෙ , ඉදං තතියදිවසාදීසු”ති එවං සො සදත්ථං අත්තනො කිව්චං නාවබුජ්ඣති න ජානාති. ඔචජ්ජමානොති ඔචදියමානො. සෙය්‍යං සො අතිමඤ්ඤතිති ජාතිගොත්තකුලජ්ජදෙසසිලාවාරගුණෙහි උත්තරිතරං උත්තමපුග්ගලං “ත්වං මය්හං කිං පහොසි”ති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති. දච්ඡප්පලද්ධොති රූපාදීසු කාමගුණෙසු නිරන්තරදවෙන පලද්ධො අභිභූතො වසං ගතො. ධංසතිති “තයා මය්හං කිං කත”න්තිආදීනි වත්වා සබ්බෙහෙව මිත්තෙහි ධංසති පරිහායති. අනාමයාති අයං එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතෙ පුග්ගලෙ නිද්දුක්ඛා නිස්සොකා හොමි, තං ලභිත්වා අඤ්ඤත්ථ අනාලයා හුත්වා වසාමි”ති.

අථ තං ගරහන්තො මහාසත්තො අට්ඨමං ගාථමාහ -

47. “අපෙහි එත්තො ත්වං කාළි, තෙනං අමිහෙසු විජ්ජති;
අඤ්ඤං ජනපදං ගච්ඡ, නිගමෙ රාජධානියො”ති.

තත්ථ අපෙහීති අපගච්ඡ. තෙනං අමිහෙසුති එතං මක්ඛාදිකං තව පියභාවකරණං අමිහෙසුපි න විජ්ජති නත්ථි. නිගමෙ රාජධානියොති අඤ්ඤෙ නිගමෙපි අඤ්ඤා රාජධානියොපි ගච්ඡ, යත්ථ මයං තං න පස්සාම, තත්ථ ගච්ඡාති දිපෙති.

තං සුත්වා කාලකණ්ණී අද්දිතා හුත්වා අනන්තරගාමාහ -

48. “අහම්පි බො තං ජානාමි, නෙතං තුම්හෙසු විජ්ජති;
සන්ති ලොකෙ අලක්ඛිකා, සඬ්ඝරන්ති බහුං ධනං;
අහං දෙවො ව මෙ භාතා, උභො නං විධමාමසෙ”ති.

තත්ථ නෙතං තුම්හෙසුති යං මම පියභාවකරණං මක්ඛාදිකං යෙන අහං අත්තනාපි සමන්තාගතා, තං තුම්හෙසු නත්ථිති අහම්පි එතං ජානාමි. සන්ති ලොකෙ අලක්ඛිකාති අඤ්ඤෙ පන ලොකෙ නිස්සිලා නිප්පඤ්ඤා සන්ති. සඬ්ඝරන්තිති තෙ නිස්සිලා නිප්පඤ්ඤාපි සමානා එතෙහි මක්ඛාදීහි බහුං ධනං සඬ්ඝරන්ති පිණ්ඩං කරොන්ති. උභො නන්ති තං පන එතෙහි සඬ්ඝරන්වා යපිතං ධනං අහඤ්ඤ ව මය්හමෙව භාතා දෙවො ව නාම දෙවපුත්තොති උභො එකතො හුත්වා විධමාමසෙ නාසෙම, අමිභාකං පන දෙවලොකෙ බහු දිබ්බපරිභොගා අත්ථි දිබ්බානි සයනානි, ත්වං දදෙය්‍යාසි වා නො වා, කො මෙ තයා අත්ථොති වත්වා පක්කාමි.

තස්සා පක්කන්තකාලෙ සිරි දෙවධිතා සුවණ්ණවණ්ණෙහි වත්ථවිලෙපනෙහි සුවණ්ණාලඬ්ඛකාරෙන ආගන්ත්වා උපට්ඨානද්වාරෙ පිතරස්මිං විස්සජ්ජේත්වා සමෙහි පාදෙහි සමං පට්ඨියං පතිට්ඨාය සගාරවා අට්ඨාසි. තං දිස්වා මහාසත්තො පට්ඨං ගාමමාහ -

49. “කා නු දිබ්බෙන වණ්ණෙන, පට්ඨායා සුපතිට්ඨිතා;
කා වා ත්වං කස්ස වා ධිතා, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ දිබ්බෙනාති විසිට්ඨෙන උත්තමෙන.

තං සුත්වා සිරි දුතියං ගාමමාහ -

50. “මහාරාජස්සහං ධිතා, ධතරට්ඨස්ස සිරිමතො;
අහං සිරි ව ලක්ඛි ව, භූරිපඤ්ඤාති මං විදු;
ඔකාසං යාවිතො දෙහි, වසෙමු තව සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ සිරි ව ලක්ඛි වාති සිරිති ව ලක්ඛිති ව අහමෙවංනාමා, න අඤ්ඤා. භූරිපඤ්ඤාති මං විදුති මං වාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ පට්ඨිසමාය විපුලාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතාති ජානන්ති. වසෙමු තව සන්තිකෙති තව අනුච්ඡිට්ඨාසනෙ වෙව අනුච්ඡිට්ඨස්සනෙ ව එකරන්ති වසෙය්‍යාම, ඔකාසං මෙ දෙහිති.

තතො පරං බොධිසත්තො ආහ -

51. “කිංසිලෙ කිංසමාවාරෙ, පුරිසෙ නිවිසසෙ තුවං;
පුට්ඨා මෙ ලක්ඛි අක්ඛාහි, කථං ජානෙමු තං මයං.
52. “යො වාපි සිතෙ අථ වාපි උණ්හෙ, වාතාතපෙ ඩංසසරිසපෙ ව;
බුධං පිපාසං අභිභුයා සබ්බං, රත්තින්දිවං යො සතතං නියුත්තො.
53. “කාලාගතඤ්ඤ ව න භාපෙති අත්ථං, සො මෙ මනාපො නිවිසෙ ව තම්හි;
අක්කොධනො මිත්තවා වාගවා ව, සීලූපපන්තො අසයොජුභූතො.
54. “සඬ්ගාහකො සබ්බලො සණ්භවාටො, මහත්තපත්තොපි නිවාතවුත්ති;
තස්මිංහං පොසෙ විපුලා භවාමි, උාමි සමුද්දස්ස යථාපි වණ්ණං.
55. “යො වාපි මිත්තෙ අථ වා අමිත්තෙ, සෙට්ඨෙ සරික්ඛෙ අථ වාපි හිනෙ;
අත්ථං වරන්තං අථ වා අනත්ථං, ආචි රහො සඬ්ගහමෙව වත්තෙ.
56. “වාචං න වජ්ජා ඵරුසං කදාචි, මතස්ස ජීවස්ස ව තස්ස හොමි;
එතෙසං යො අඤ්ඤතරං ලභිත්වා, කන්තා සිරි මජ්ජති අප්පපඤ්ඤො;
තං දිත්තරූපං විසමං වරන්තං, කරිසයානංව විවජ්ජයාමි.
57. “අත්තනා කුරුතෙ ලක්ඛිං, අලක්ඛිං කුරුතත්තනා;
න හි ලක්ඛිං අලක්ඛිං වා, අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස කාරකො”ති.

සෙට්ඨස්ස පුච්ඡා හොති, සිරියා විස්සජ්ජනා.

තත්ථ ඩංසසරිසපෙ වාති ඩංසා වුච්චන්ති පිඬ්ගලමක්ඛිකා, සබ්බාපි වා මක්ඛිකාජාතිකා ඉධ “ඩංසා”ති අධිජ්ජෙතා. සරිසපාති දිස්ජාතිකා. ඩංසා ව සරිසපා ව ඩංසසරිසපා, තස්මිං ඩංසසරිසපෙ සති. ඉදං වුත්තං හොති - යො මහාසෙට්ඨි සිතෙ වා උණ්හෙ වා වාතාතපෙ වා ඩංසසරිසපෙ වා සති එතෙහි සිතාදීහි පිළියමානොපි එතානි වෙව සිතාදීනි බුධඤ්ඤ

පිපාසාඤ්චාති සබ්බමපෙතං පරිස්සයං අභිභුයා අභිභවිත්වා තිණං විය අගණෙත්වා රත්තින්දිවං කසිවණ්ණප්පාදිසු වෙව දානසීලාදිසු ව සතතං අත්තනො කම්මෙසු නියුත්තො අත්තානං යොජෙත්වා චත්තති.

කාලාගතඤ්චාති කසිකාලාදිසු කසිආදීනි ධනපරිච්චාගසීලරක්ඛණධම්මස්සවනාදිකාලෙසු ව ධනපරිච්චජනාදිප්පහෙදං දිට්ඨධම්මසම්පරායෙ සුඛාවහං අත්ථං න භාපෙති, යුත්තප්පයුත්තකාලෙ කරොතියෙව, සො මස්භං මනාපො තස්මිඤ්ච පුරිසෙ අහං නිවිසාමිති. අක්කොධනොති අධිවාසනඛන්තියා සමන්තාගතො. මිත්තවාති කල්‍යාණමිත්තෙන සමන්තාගතො. වාගවාති ධනපරිච්චාගයුත්තො.

සඬගහකොති මිත්තසඬගහආමිසසඬගහධම්මසඬගහානං කාරකො. සබ්බෙලාති මුදුවාවො. සණ්ඨවාලොති මධුරවචනො. මහත්තපත්තොපි නිවාතවුත්තීති මහත්තං යානං විපුලං ඉස්සරියං පත්තොපි යසෙන අනුද්ධනො නිවුත්තී පණ්ඩිතානං ඔවාදකරො හොති. තස්මිංහං පොසෙති තස්මිං අහං පුරිසෙ. විපුලා භවාමිති අබුද්දකා හොමි. සො හි මහතියා සිරියා පදට්ඨානං. ඌමි සමුද්දස්ස යථාපි වණ්ණන්ති යථා නාම සමුද්දස්ස වණ්ණං ඔලොකෙන්තානං උපරුපරි ආගච්ඡමානා ඌමි විපුලා විය ඛායති, එවමහං තස්මිං පුග්ගලෙ විපුලා හොමිති දිපෙති.

ආචී රහොති සම්මුඛා ව පරම්මුඛා ව. සඬගහමෙව චත්තෙති එතස්මිං මිත්තාදිහෙදෙ පුග්ගලෙ චතුබ්බිධං සඬගහමෙව චත්තෙති පචත්තෙති.

න වජ්ජාති යො කදාචි කිස්මිඤ්චි කාලෙ ඵරුසවචනං න වදෙයා, මධුරවචනොව හොති. මතස්ස ජීවස්ස වාති තස්සාහං පුග්ගලස්ස මතස්සපි ජීවත්තස්සපි භත්තිකා හොමි, ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි තාදිසමෙව භජාමිති දස්සෙති. එතෙසං යොති එතෙසං සීතාභිභවනාදීනං හෙට්ඨා වුත්තගුණානං යො පුග්ගලො එකමිපි ගුණං ලභිත්වා පමජ්ජති පමුස්සති, පුත නානුයුඤ්ජනීති අත්ථො. කත්තා සිරි, කත්තසිරි, කත්තං සිරිත්ති තයොපි පාඨා, තෙසං වසෙන අයං අත්ථයොජනා – යො පුග්ගලො සිරිං ලභිත්වා “කත්තා මෙ සිරි යථායානෙ ධීතා”ති එතෙසං අඤ්ඤතරං ගුණං පමජ්ජති, යො වා පුග්ගලො කත්තසිරිං පියසිරිං ඉච්ඡන්තො එතෙසං ගුණානං අඤ්ඤතරං ලභිත්වා පමජ්ජති, යො වා පුග්ගලො සිරිං ලභිත්වා කත්තං මනාපං සිරිං එතෙසං ගුණානං අඤ්ඤතරං පමජ්ජති. අප්පපඤ්ඤොති නිප්පඤ්ඤො. තං දිත්තරූපං විසමං වරන්තන්ති තං අහං දිත්තසභාවං ගබ්බිතසභාවං කායදුච්චරිතාදිහෙදං විසමං වරන්තං සුවිජාතිකො මුත්තස්සො ගුප්ඤ්ඤං විය දුරතො විචජ්ජයාමිති.

අඤ්ඤො අඤ්ඤස්ස කාරකොති එවං සන්තෙ ලක්ඛිං වා අලක්ඛිං වා අඤ්ඤො පුරිසො අඤ්ඤස්ස කාරකො නාම නත්ථී, යො කොචි අත්තනා අත්තනො ලක්ඛිං වා අලක්ඛිං වා කරොතිති.

එවං මහාසත්තො දෙවියා වචනං අභිනන්දිත්වා “ඉදං අනුච්ඡිට්ඨං ආසනඤ්ච සයනඤ්ච තුය්හංයෙව අනුච්ඡවිකං, පල්ලඬකෙ ව සයනෙ ව නිසීද වෙව නිපජ්ජ වා”ති ආහ. සා තත්ථ වසිත්වා පච්චුසකාලෙ නික්ඛමිත්වා වාතුමහාරාජිකදෙවලොකං ගන්ත්වා අනොතත්තදහෙ පට්ඨං නභායි. තමිපි සයනං සිරිදෙවනාය පරිභුත්තභාවා සිරිසයනං නාම ජාතං. සිරිසයනස්ස අයං වංසො, ඉමීනා කාරණෙන යාවජ්ජනනා “සිරිසයන”න්ති වුච්චති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිරිදෙවී උප්පලවණ්ණා අහොසි, සුවිපරිවාරසෙට්ඨී පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[383] 8. කුක්කුටජාතකවණ්ණනා සිට්ඨකාලකණ්ණිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සුවිත්තපත්තජදනාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්භි භික්ඛුං සත්ථා “කස්මා උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “එකං අලඬකතපටියත්තං ඉන්ථීං දිස්වා කිලෙසවසෙන, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “භික්ඛු ඉන්ථීයො නාම වඤ්චෙත්වා උපලාපෙත්වා අත්තනො වසං ගතකාලෙ විනාසං පාපෙන්ති, ලොලබ්බාරී විය හොන්ති”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤ කුක්කුටයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අනෙකසතකුක්කුටපරිවාරො අරඤ්ඤ වසති. තස්ස අවිදුරෙ එකා බ්ලාරිකාපි වසති. සා යපෙන්වා බොධිසත්තං අවසෙසෙ කුක්කුටෙ උපායෙන වඤ්චෙත්වා බාදි. බොධිසත්තො තස්සා ගහණං න ගච්ඡති. සා චිත්තෙසි “අයං කුක්කුටො අතිවිය සයො අම්භාකඤ්ච සයභාවං උපායකුසලභාවඤ්ච න ජානාති, ඉමං මයා ‘අහං භරියා තෙ භවිස්සාමි’ති උපලාපෙත්වා අත්තනො වසං ආගතකාලෙ බාදිතුං වට්ටති”ති. සා තෙන නිසින්තරුක්ඛස්ස මූලං ගන්ත්වා වණ්ණසම්භාසනපුබ්බිඬගමාය වාචාය තං යාවමානා පට්ඨං ගාථමාහ –

58. “සුවිත්තපත්තජදන, තම්බවුළු විහඬගම;
ඔරොහ දුමසාබාය, මුඛා භරියා භවාමි තෙ”ති.

තත්ප සුවික්තපත්තපදනානි සුවික්තෙහි පත්තෙහි කතවිජදන. මුධානි විනා මූලෙන න කිඤ්චි ගහෙත්වා අහං හරියා තෙ හවාමි.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “ඉමාය මම සබ්බෙ ඤාතකා බාදිනා, ඉදානි මං උපලාපෙත්වා බාදිතුකාමා අහොසි, උයොපෙස්සාමි න”න්ති විත්තෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

59. “චතුප්පදි ත්වං කල්‍යාණි, ද්විපදාහං මනොරමෙ;
මිගි පක්ඛි අසඤ්ඤාත්තා, අඤ්ඤං පරියෙස සාමික”න්ති.

තත්ප මිගිනි බිළාරිං සන්ධායාහ. අසඤ්ඤාත්තානි ජයම්පතිකා හවිතුං අයුත්තා අසම්බන්ධා, නත්ථි තෙසං ඊදිසො සම්බන්ධොති දිපෙති.

තං සුත්වා තතො සා “අයං අනිවිය සයො, යෙන කෙනචි උපායෙන වඤ්චෙත්වා නං බාදිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා තතියං ගාථමාහ –

60. “කොමාරිකා තෙ හෙස්සාමි, මඤ්ඡුකා පියභාණිනි;
චින්ද මං අරියෙන වෙදෙන, සාවය මං යදිච්ඡසි”ති.

තත්ප කොමාරිකානි අහං එත්තකං කාලං අඤ්ඤං පුරිසං න ජානාමි, තච කොමාරිකා හරියා හවිස්සාමිති වදති. මඤ්ඡුකා පියභාණිනී තච මධුරකථා පියභාණිනියෙව හවිස්සාමි. චින්ද මන්ති පටිලභ මං. අරියෙන වෙදෙනානි සුන්දරෙන පටිලාභෙන. අහමිපි හි ඉතො පුබ්බෙ පුරිසසම්ඵස්සං න ජානාමි, ත්වමිපි ඉත්ථිසම්ඵස්සං න ජානාසි, ඉති පකතියා බ්‍රහ්මචාරි බ්‍රහ්මචාරිනිං මං නිද්දොසෙන ලාභෙන ලභ. යදි මං ඉච්ඡසි, අප් මෙ වචනං න සද්දහසි, ද්වාදසයොජනාය බාරාණසියා හෙරිං වරාපෙත්වා “අයං මෙ දාසි”ති සාවය, මං අත්තනො දාසං කත්වා ගණ්භාහිති වදති.

තතො බොධිසත්තො “ඉමං තප්පෙත්වා පලාපෙනුං වට්ටති”ති විත්තෙත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ –

61. “කුණපාදිනි ලොහිතපෙ, වොරි කුක්කුටපොථිනි;
න ත්වං අරියෙන වෙදෙන, මමං භත්තාරම්චිඡසි”ති.

තත්ප න ත්වං අරියෙනානි ත්වං අරියෙන බ්‍රහ්මචරියවාසලාභෙන මං භත්තාරං න ඉච්ඡසි, වඤ්චෙත්වා පන මං බාදිතුකාමාසි, නස්ස පාපෙති තං පලාපෙසි. සා පන පලායිත්වාච ගතා, න පුන ඔලොකෙනුමිපි විසහි.

62. “එවමිපි චතුරා නාරි, දිස්වාන සධනං නරං;
නෙන්නි සණ්භාහි වාචාහි, බිළාරි විය කුක්කුටං.

63. “යො ව උප්පතිතං අත්ථං, න බිප්පමනුබුද්ධකිනි;
අමිත්තවසමන්චෙති, පච්ඡා ව අනුතප්පති.

64. “යො ව උප්පතිතං අත්ථං, බිප්පමෙව නිබොධති;
මුච්චතෙ සත්තුසම්බාධා, කුක්කුටොච බිළාරියා”ති. – ඉමා අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ප චතුරානි වාතුරියෙන සමන්තාගතා. නාරිනි ඉත්ථියො. නෙන්නිති අත්තනො වසං උපනෙන්නි. බිළාරි වියානි යථා සා බිළාරි තං කුක්කුටං නෙතුං වායමති, එවං අඤ්ඤාපි නාරියො නෙන්නියෙව. උප්පතිතං අත්ථන්ති උප්පන්නං කිඤ්චිදෙව අත්ථං. න අනුබුද්ධකිනි යථාසභාවෙන න ජානානි, පච්ඡා ව අනුතප්පති. කුක්කුටොචානි යථා සො ඤාණසම්පත්තො කුක්කුටො බිළාරිතො මුත්තො, එවං සත්තුසම්බාධතො මුච්චතිති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා කුක්කුටරාජා අහමෙව අහොසින්නි.

[384] 9. ධම්මධජජාතකවණ්ණනා කුක්කුටජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ධම්මං වරථ ඤාතයොනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තදා හි සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, අයං ඉදානෙව කුහකො, පුබ්බෙපි කුහකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සකුණයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සකුණසඬ්ඨපරිවුතො සමුද්දමජ්ඣෙ දීපකෙ වසි. අටෙකච්චෙ කාසිරිට්ඨවාසිනො වාණිජා දිසාකාකං ගහෙත්වා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දිංසු, සමුද්දමජ්ඣෙ නාවා හිප්පි. සො දිසාකාකො තං දීපකං ගන්ත්වා විත්තෙසි “අයං මහාසකුණසඬ්ඨො, මයා කුහකකම්මං කත්වා එතෙසං අණ්ඩකානි වෙච ජාපකෙ ව වරං වරං බාදිතුං වට්ටති”ති. සො

ඔතරිත්වා සකුණසඩ්ඝස්ස මජ්ඣේ මුඛං විවරිත්වා එකෙන පාදෙන පට්ඨියං අට්ඨාසි. “කො නාම ත්වං, සාමී”ති සකුණෙහි පුට්ඨො “අහං ධම්මිකො නාමා”ති ආහ. “කස්මා පන එකෙන පාදෙන ධීනොසි”ති? “මයා දුතියෙ පාදෙ නික්ඛිත්තෙ පට්ඨි ධාරොතුං න සක්කොති”ති. “අප් කස්මා මුඛං විවරිත්වා තිට්ඨසි”ති? “අහං අඤ්ඤං ආහාරං න බාදාමි, වාතමෙව බාදාමි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා තෙ සකුණෙ ආමන්තෙත්වා “ඔවාදං වො දස්සාමි, තං සුණාමා”ති තෙසං ඔවාදවසෙන පට්ඨමං ගාමමාහ –

65. “ධම්මං වරථ ඤාතයො, ධම්මං වරථ හද්දං වො;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි වා”ති.

තත්ථ ධම්මං වරථාති කායසුවරිතාදිභෙදං ධම්මං කරොථ. ඤාතයොති තෙ ආලපති. ධම්මං වරථ හද්දං වොති එකචාරං වරිත්වා මා ඔසක්කථ, පුනස්පුනං වරථ, එවං හද්දං වො භවිස්සති. සුඛං සෙතිති දෙසනාසිසමෙතං, ධම්මචාරී පන සුඛං තිට්ඨති ගච්ඡති නිසිද්ධි සෙති, සබ්බිරියාපට්ඨෙසු සුඛිතො භොතිති දීපෙති.

සකුණා “අයං කාකො කොහඤ්ඤෙන අණ්ඩකානි බාදිතුං එවං වදති”ති අජානිත්වා තං දුස්සීලං වණ්ණෙන්නා දුතියං ගාමමාහංසු –

66. “හද්දකො වතයං පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
එකපාදෙන තිට්ඨන්තො, ධම්මමෙවානුසාසති”ති.

තත්ථ ධම්මමෙවාති සභාවමෙව. අනුසාසතිති කට්ඨෙසි.

සකුණා තස්ස දුස්සීලස්ස සද්දහිත්වා “ත්වං කිර සාමී අඤ්ඤං ගොවරං න ගණ්හසි, වාතමෙව හක්ඛසි, තෙන හි අම්භාකං අණ්ඩකානි ව ඡාපකෙ ව ඔලොකෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගොවරාය ගච්ඡන්ති. සො පාපො තෙසං ගතකාලෙ අණ්ඩකානි ව ඡාපකෙ ව කුච්ඡිපුරං බාදිත්වා තෙසං ආගමනකාලෙ උපසන්තුපසන්තො හුත්වා මුඛං විවරිත්වා එකෙන පාදෙන තිට්ඨති. සකුණා ආගන්ත්වා පුත්තකෙ අපස්සන්තා “කො නු බො බාදති”ති මහාසද්දෙන විරවන්ති, “අයං කාකො ධම්මිකො”ති තස්මිං ආසඩ්ධිකාමත්තම්පි න කරොන්ති. අට්ඨකදිවසං මහාසත්තො වින්තෙසි “ඉධ පුබ්බෙ කොචි පරිපන්ථො නත්ථි, ඉමස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය ජාතො, ඉමං පරිග්ගණ්හිතුං වට්ටති”ති. සො සකුණෙහි සද්ධිං ගොවරාය ගච්ඡන්තො විය හුත්වා නිවන්තිත්වා පටිච්ඡන්තට්ඨානෙන අට්ඨාසි. කාකොපි “ගතා සකුණා”ති නිරාසඩ්ධිකො හුත්වා උට්ඨාය ගන්ත්වා අණ්ඩකානි ව ඡාපකෙ ව බාදිත්වා පුනාගන්ත්වා මුඛං විවරිත්වා එකෙන පාදෙන අට්ඨාසි.

සකුණුරාජා සකුණෙසු ආගතෙසු සබ්බෙ සන්තිපාතාපෙත්වා “අහං වො අජ්ජ පුත්තකානං පරිපන්ථං පරිග්ගණ්හන්තො ඉමං පාපකාකං බාදන්තං අද්දසං, එප් නං ගණ්හාමා”ති සකුණසඩ්ඝං ආමන්තෙත්වා පරිවාරෙත්වා “සවෙ පලායති, ගණ්හෙය්‍යාප් න”න්ති වත්වා සෙසගාමා අභාසි –

67. “නාස්ස සීලං විජානාම, අනඤ්ඤාය පසංසම;
භුත්වා අණ්ඩඤ්ච පොතඤ්ච, ධම්මො ධම්මොති භාසති.
68. “අඤ්ඤං භණ්ති වාචාය, අඤ්ඤං කායෙන කුබ්බති;
වාචාය නො ව කායෙන, න තං ධම්මං අධිට්ඨිතො.
69. “වාචාය සබ්බෙලො මනොවිදුග්ගො, ඡන්තො කුපසයොව කණ්හසප්පො;
ධම්මධජො ගාමනිගමාසු සාධු, දුජ්ජානො පුරිසෙන බාලිසෙන.
70. “ඉමං තුණ්ඩෙහි පක්ඛෙහි, පාදා විමං විහෙය්ම;
ඡවඤ්චිමං විනාසෙම, නායං සංවාසනාරහො”ති.

තත්ථ නාස්ස සීලන්ති න අස්ස සීලං. අනඤ්ඤායාති අජානිත්වා. භුත්වාති බාදිත්වා. වාචාය නො ව කායෙනාති අයඤ්ඤි වචනෙනෙව ධම්මං වරති, කායෙන පන න කරොති. න තං ධම්මං අධිට්ඨිතොති තස්මා ජානිතබ්බො යථායං ධම්මං භණ්ති, න තං අධිට්ඨිතො, තස්මිං ධම්මෙ න අධිට්ඨිතො. වාචාය සබ්බෙලොති වචනෙන මුදු. මනොවිදුග්ගොති මනසා විදුග්ගො දුජ්ජවෙසො විසමො. ඡන්තොති යස්මිං බිලෙ සයති, තෙන ඡන්තො. කුපසයොති බිලාසයො. ධම්මධජොති සුවරිතධම්මං ධජං කත්වා විවරණෙන ධම්මද්ධජො. ගාමනිගමාසු සාධුති ගාමෙසු ව නිගමෙසු ව සාධු හද්දකො සම්භාවිතො. දුජ්ජානොති අයං එවරුපො දුස්සීලො පටිච්ඡන්තකම්මන්තො බාලිසෙන අඤ්ඤාණෙන පුරිසෙන න සක්කා ජානිතුං. පාදා විමන්ති අත්තතො අත්තතො පාදෙන ව ඉමං. විහෙය්මාති පහරම හනම. ඡවන්ති ලාමකං. නායන්ති අයං අම්භෙහි සද්ධිං එකස්මිං යානෙ සංවාසං න අරහතිති.

එවඤ්ච පන වත්වා සකුණපෙට්ඨකො සයමෙව ලඬ්ඝිත්වා තස්ස සීසං තුණ්ඩෙන පහරි, අවසෙසා සකුණා තුණ්ඩනබපාදපක්ඛෙහි පහරිංසු. සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා කුහකකාකො ඉදානි කුහකහික්ඛු අහොසි, සකුණුරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[385] 10. නන්දියම්ගරාජජාතකවණ්ණණානා නවමා. ධම්මධජජාතකවණ්ණණානා නවමා.

සවෙ බ්‍රාහ්මණ ගව්‍යෙසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු ගිහී පොසෙසී”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කිං තෙ හොන්ති”ති චුත්තෙ “මාතෘපිතරො මෙ, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “සාධු සාධු හික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතානං වංසං පාලෙසී, පොරාණකපණ්ඩිතා හි තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බන්තිත්වාපි මාතෘපිතුනං ජීවිතං අදංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කොසලරට්ඨෙයා සාකෙතෙ කොසලරාජෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො මිගගොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො නන්දියම්ගො නාම හුත්වා සීලාවාරසම්පන්නො මාතෘපිතරො පොසෙසී. තදා කොසලරාජා මිගවිත්තකොව අහොසි. සො පන මනුස්සානං කසිකම්මාදීනි කාතුං අදත්වා මහාපරිවාරො දෙවසිකං මිගවං ගච්ඡති. මනුස්සා සන්නිපතිත්වා “අය්‍යා, අයං රාජා අම්මාකං කම්මච්ඡෙදං කරොති, සරාවාසොපි නස්සති, යංනුන මයං අප්පුනවනං උය්‍යානං පරික්ඛිපිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා පොරක්ඛණිං බණ්ණිත්වා තිණානි ආරොපෙත්වා දණ්ඩමුග්ගරාදිහත්ථා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගුම්බෙ පහරන්තා මිගෙ නිහරිත්වා පරිවාරෙත්වා ගොරුපානි විය වජං උය්‍යානං පවෙසෙත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා අත්තනො කම්මං කරෙය්‍යාමා”ති මත්තයිංසු. “අත්ථෙසො උපායො”ති සබ්බෙ එකච්ඡන්දා හුත්වා උය්‍යානං සජ්ජෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා යොජනමත්තට්ඨානං පරික්ඛිපිංසු.

තස්මිං බණෙ නන්දියො එකස්මිං බුද්දකගුම්බෙ මාතෘපිතරො ගහෙත්වා භූමියං නිපන්නො හොති. මනුස්සා නානාඵලකාවුධහත්ථා බාහුනා බාහුං පිළෙත්වා තං ගුම්බං පරික්ඛිපිංසු. අට්ඨකච්චෙ මිගෙ ඔලොකෙත්තා තං ගුම්බං පවිසිංසු. නන්දියො තෙ දිස්වා “අප්ප මයා ජීවිතං පරිච්ඡන්ත්වා මාතෘපිතුනං ජීවිතං දාතුං වට්ටති”ති විත්තෙත්වා උට්ඨාය මාතෘපිතරො වන්දිත්වා “අම්මතාත, ඉමෙ මනුස්සා ඉමං ගුම්බං පවිසිත්වා අම්මෙ තයොපි පස්සිස්සන්ති, තුම්මෙහ එකෙන උපායෙන ජීවෙය්‍යාථ, ජීවිතං වො සෙය්‍යො, අහං තුම්මාකං ජීවිතදානං දත්වා මනුස්සෙහි ගුම්බපරියන්තෙ යත්වා ගුම්බෙ පහට්ඨන්තෙයෙව නික්ඛමිස්සාමි, අථ තෙ ‘ඉමස්මිං බුද්දකගුම්බෙ එකොයෙව මිගො හවිස්සති’ති මඤ්ඤමානා ගුම්බං න පවිසිස්සන්ති, තුම්මෙහ අප්පමත්තා හොථා”ති මාතෘපිතරො බමාපෙත්වා ගමනසජ්ජො අට්ඨාසී. සො මනුස්සෙහි ගුම්බපරියන්තෙ යත්වා උත්තාදෙත්වා ගුම්බෙ පහට්ඨන්තෙයෙව තතො නික්ඛමි. තෙ “එකොචෙත්ථ මිගො හවිස්සති”ති ගුම්බං න පවිසිංසු. අථ නන්දියො ගන්ත්වා මිගානං අන්තරං පාවිසී. මනුස්සා පරිවාරෙත්වා සබ්බෙ මිගෙ උය්‍යානං පවෙසෙත්වා ද්වාරං ථකෙත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා සකසකට්ඨානානි අගමංසු.

තතො පට්ඨාය රාජා සයමෙව ගන්ත්වා එකං මිගං විජ්ඣන්ත්වා තං ගහෙත්වා එහිනි එකං පෙසෙත්වා ආහරාපෙසී. මිගා වාරං යපයිංසු, පත්තවාරො මිගො එකමන්තෙ තිට්ඨති, තං විජ්ඣන්ත්වා ගණ්හන්ති. නන්දියො පොක්ඛරණියං පානියං පිච්ඡති, තිණානි බාදති, වාරො පනස්ස න තාව පාපුණාති. අථ බහුනං දිවසානං අච්චයෙන තස්ස මාතෘපිතරො තං දට්ඨුකාමා හුත්වා “අම්මාකං පුත්තො නන්දියම්ගරාජා නාගබ්බො ථාමසම්පන්නො, සවෙ ජීවති, අචස්සං වතිං ලඬිසිත්වා අම්මාකං දස්සන්තං ආගමිස්සති, සාසනමස්ස පෙසෙස්සාමා”ති විත්තෙත්වා මග්ගසමීපෙ යත්වා එකං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා “අය්‍ය, කහං ගච්ඡසී”ති මානුස්සිකාය වාචාය පුච්ඡිත්වා “සාකෙත”න්ති චුත්තෙ පුත්තස්ස සාසනං පහිණන්තා පඨමං ගාථමාහංසු –

71. “සවෙ බ්‍රාහ්මණ ගව්‍යෙසී, සාකෙතෙ අප්පුනං වනං;
වජ්ජාසී නන්දියං නාම, පුත්තං අස්මාකමොරසං;
මාතා පිතා ව තෙ වුද්ධා, තෙ තං ඉච්ඡන්ති පස්සිතු”න්ති.

තස්සත්ථො – සවෙ, ත්වං බ්‍රාහ්මණ, සාකෙතං ගච්ඡසී, සාකෙතෙ අප්පුනවනං නාම උය්‍යානං අත්ථී, තත්ථ අම්මාකං පුත්තො නන්දියො නාම මිගො අත්ථී, තං වදෙය්‍යාසී “මාතෘපිතරො තෙ වුද්ධා යාව න මරන්ති, තාව තං පස්සිතුං ඉච්ඡන්ති”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථො සාකෙතං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ උය්‍යානං පවිසිත්වා “නන්දියම්ගො නාම කතරො”ති පුච්ඡී. මිගො ආගන්ත්වා තස්ස සමීපෙ යත්වා “අහ”න්ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො තමත්ථං ආරොචෙසී. නන්දියො තං සුත්වා “ගව්‍යෙය්‍යාමහං, බ්‍රාහ්මණ, වතිං ලඬිසිත්වා තො න ගව්‍යෙය්‍යං, මයා පන රඤ්ඤො සන්නකං නිවාපපානභොජනං භුන්තං, තං මෙ ඉණ්ටියානෙ ඨිතං, ඉමෙසඤ්ච මිගානං මජ්ඣෙ විරචුත්ථොස්මි, තස්ස මෙ රඤ්ඤො වෙච එතෙසඤ්ච සොත්ථිභාවං අකත්වා අත්තනො බලං අදස්සෙත්වා ගමනං නාම න යුත්තං, අත්තනො වාරෙ පන සම්පත්තෙ අහං එතෙසං සොත්ථිභාවං කත්වා සුඛිතො ආගච්ඡිස්සාමි”ති තමත්ථං පකාසෙන්නො ද්වෙ ගාථා අහාසී –

72. “භුන්තා මයා නිවාපානි, රාජිනො පානභොජනං;
තං රාජපිණ්ඩං අවහොන්තුං, නාහං බ්‍රාහ්මණ මුස්සහෙ.

73. “ඔදහිස්සාමහං පස්සං, බුරප්පානිස්ස රාජිනො;
තදාහං සුඛිතො මුත්තො, අපි පස්සෙය්‍යා මාතර”න්ති.

තත්ථ නිවාපානීති තෙසු තෙසු යානෙසු නිවුතානි නිවාපානි. පානභොජනන්ති පානියඤ්ච අවසෙසතිණඤ්ච. තං රාජපිණ්ඩන්ති තං රඤ්ඤො සන්තකං සඬිකඩ්ඪිත්වා සමොධානකට්ඨෙන පිණ්ඩං. අවභොක්තුන්ති දුඛිභුත්තං භුඤ්ජිතුං. රඤ්ඤො හි කිච්චං අනිජ්ඣාදෙන්තො තං අවභුත්තං භුඤ්ජති නාම, ස්වාහං එවං අවභොක්තුං න උස්සහාමිති වදති. බ්‍රාහ්මණ මුස්සහෙති වෙන්ථ බ්‍රාහ්මණානි ආලපනං, ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන වුත්තො.

ඔදහිස්සාමහං පස්සං, බුරප්පානිස්ස රාජිනොති අහං, බ්‍රාහ්මණ, අත්තනො වාරෙ සම්පත්තෙ බුරප්පං සන්නය්හිත්වා ආගතස්ස රඤ්ඤො මිගයුථතො නික්ඛමිත්වා එකමන්තෙ යත්වා “මං විජ්ඣ, මහාරාජා”ති වත්වා අත්තනො මහාචාසුකපස්සං ඔදහිස්සාමි ඔඩ්ඨෙස්සාමි. සුඛිතො මුත්තොති තදා අහං මරණභයා මුත්තො සුඛිතො නිද්දුක්ඛො රඤ්ඤො අනුඤ්ඤාතො අපි නාම මාතරං පස්සෙය්‍යාන්ති.

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො පක්කාමි. අපරභාගෙ තස්ස වාරදිවසෙ රාජා මහත්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ආගච්ඡී. මහාසත්තො එකමන්තෙ අට්ඨාසි. රාජා “මිගං විජ්ඣස්සාමි”ති බුරප්පං සන්නය්හි. මහාසත්තො යථා අඤ්ඤෙ මරණභයතජ්ජිතා පලායන්ති, එවං අපලායිත්වා නිබ්භයො හුත්වා මෙත්තං පුරෙවාරිකං කත්වා මහාචාසුකපස්සං ඔදහිත්වා නිව්චලොව අට්ඨාසි. රාජා තස්ස මෙත්තානුභාවෙන සරං විස්සජ්ජේතුං නාසක්ඛි. මහාසත්තො “කිං, මහාරාජ, සරං න මුච්චෙසි, මුඤ්චාහි”ති ආහ. “න සක්කොමි, මිගරාජා”ති. “තෙන හි ගුණවත්තානං ගුණං ජාන, මහාරාජා”ති. තදා රාජා ඛොධසත්තෙ පසිදිත්වා ධනුං ඡඩ්ඨෙත්වා “ඉමං අවිත්තකං කලිඬගරකණ්ඩමිපි තාව තව ගුණං ජානාති, අහං සවිත්තකො මනුස්සභූතොපි තව ගුණං න ජානාමි, මිගරාජ, මය්හං ඛම, අභයං තෙ දමිමි”ති ආහ. “මහාරාජ, මය්හං තාව අභයං දෙසි, අයං පන උය්‍යානෙ මිගගණො කිං කරිස්සති”ති? “එතස්සපි අභයං දමිමි”ති. එවං මහාසත්තො නිග්‍රොධජාතකෙ (ජා. 1.1.12) වුත්තනෙයෙනෙව සබ්බෙසං අරඤ්ඤෙ මිගානං ආකාසගතසකුණානං ජලවරමච්ඡානඤ්ච අභයං දාපෙන්වා රාජානං පඤ්චස්ස සිලෙස්ස පතිට්ඨාපෙන්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම අගතිගමනං පහාය දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තෙන ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති”ති.

“දානං සීලං පරිව්වාගං, අජ්ජවං මද්දවං තපං;
අක්කොධං අවිහිංසඤ්ච, ඛන්තිඤ්ච අවිරොධනං.

“ඉච්චෙනෙ කුසලෙ ධම්මෙ, යිතෙ පස්සාමි අත්තති;
තතො මෙ ජායතෙ පීති, සොමනස්සඤ්චනප්පක”න්ති. (ජා. 2.21.176-177) –

එවං වුත්තෙ රාජධම්මෙ ගාථාඛන්ධෙනෙව දෙසෙත්වා කතිපාහං රඤ්ඤො සන්නිකෙ වසිත්වා නගරෙ සබ්බසත්තානං අභයදානපකාසනත්ථං සුවණ්ණහෙරිං වරාපෙන්වා “අජ්ජමත්තො භොහි, මහාරාජා”ති වත්වා මාතාපිතුනං දස්සනත්ථාය ගතො.

74. “මිගරාජා පුරෙ ආසිං, කොසලස්ස නිකෙතනෙ;
නන්දියො නාම නාමෙන, අහිරුපො වතුප්පදො.
75. “තං මං වධිතුමාගච්ඡී, දායස්මිං අජ්ජුනෙ වනෙ;
ධනුං ආරජ්ජං කත්වාන, උසුං සන්නය්හි කොසලො.
76. “තස්සාහං ඔදහිං පස්සං, බුරප්පානිස්ස රාජිනො;
තදාහං සුඛිතො මුත්තො, මාතරං දට්ඨමාගතො”ති. –

ඉමා තිස්සො අභිසම්බුද්ධගාථා භොන්ති.

තත්ථ කොසලස්ස නිකෙතනෙති කොසලස්ස රඤ්ඤො නිකෙතනෙ වසනට්ඨානෙ, තස්ස සන්නිකෙ අරඤ්ඤස්මිත්ති අත්ථො. දායස්මිත්ති මිගානං වසනත්ථාය දින්නඋය්‍යානෙ. ආරජ්ජං කත්වානානි ජියාය සද්ධිං එකතො කත්වා, ආරොපෙන්වාති අත්ථො. සන්නය්හානි සන්නය්හිත්වා යොජෙන්වා. ඔදහිත්ති ඔඩ්ඨෙසිං. මාතරං දට්ඨමාගතොති දෙසනාසිසමෙතං, රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා සබ්බසත්තානං අභයත්ථාය සුවණ්ණහෙරිං වරාපෙන්වා මාතාපිතරො දට්ඨං ආගතොස්මිති අත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකතික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, බ්‍රාහ්මණො සාරිපුත්තො, රාජා ආනන්දො, නන්දියමිගරාජා පන අහමෙව අභොසිත්ති.

නන්දියමිගරාජජාතකවණ්ණනා දසමා.

සච්චං කිරෙවමාහංසුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ඤි භික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡන්තවා “ආම, හන්තෙ”ති චුන්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති වත්වා “පුරාණදුතියිකායා”ති චුන්තෙ “භික්ඛු අයං තෙ ඉත්ථි අනන්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං ඉමං නිස්සාය අග්ගිං පටිසිත්වා මරන්තො පණ්ඩිතෙ නිස්සාය ජීවිතං ලභී”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං සෙනකෙ නාම රඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සක්කත්තං කාරෙසි. තදා සෙනකස්ස රඤ්ඤො එකෙන නාගරාජෙන සද්ධිං මිත්තභාවො හොති. සො කිර නාගරාජා නාගභවනා නික්ඛමිත්වා ඵලෙ ගොවරං ගණ්හන්තො වරති. අථ නං ගාමදාරකා දිස්වා “සප්පො අය”න්ති ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදීහි පහරිංසු. අථ රාජා උය්‍යානං කීළිතුං ගච්ඡන්තො දිස්වා “කිං එතෙ දාරකා කරොන්ති”ති පුච්ඡන්තවා “එකං සප්පං පහරන්ති”ති සුත්වා “පහරිතුං මා දෙථ, පලාපෙථ නෙ”ති පලාපෙසි. නාගරාජා ජීවිතං ලභිත්වා නාගභවනං ගන්ත්වා බහුති රතනානි ආදාය අඩ්ඨරත්තසමයෙ රඤ්ඤො සයනසරං පටිසිත්වා තානි රතනානි දත්වා “මහාරාජ, මයා තුම්භෙ නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධ”න්ති රඤ්ඤො සද්ධිං මිත්තභාවං කත්වා පුනප්පුනං ගන්ත්වා රාජානං පස්සති. සො අත්තනො නාගමාණවිකාසු එකං කාමෙසු අතිත්තං නාගමාණවිකං රක්ඛණත්ථාය රඤ්ඤො සන්තිකෙ යපෙන්වා “යදා එතං න පස්සසි, තදා ඉමං මන්තං පරිවත්තෙය්‍යාසි”ති තස්ස එකං මන්තං අදාසි.

සො එකදිවසං උය්‍යානං ගන්ත්වා නාගමාණවිකාය සද්ධිං පොක්ඛරණියං උදකකීළං කීළි. නාගමාණවිකා එකං උදකසප්පං දිස්වා අත්තභාවං විජහිත්වා තෙන සද්ධිං අසද්ධම්මං පටිසෙවි. රාජා තං අපස්සන්තො “කභං නු බො ගතා”ති මන්තං පරිවත්තෙන්වා අනාවාරං කරොන්තිං දිස්වා වෙළපෙසිකාය පහරි. සා කුප්ඤ්ඤිත්වා තතො නාගභවනං ගන්ත්වා “කස්මා ආගතාසි”ති පුට්ඨා “තුම්භාකං සභායො මං අත්තනො වචනං අගණ්හන්තිං පිට්ඨියං පහරි”ති පහාරං දස්සෙසි. නාගරාජා තථතො අජානිත්වාච වත්තාරො නාගමාණවකෙ ආමන්තෙන්වා “ගච්ඡථ, සෙනකස්ස සයනසරං පටිසිත්වා නාසවාතෙන තං භුසං විය විද්ධංසෙථා”ති පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො සිරිසයනෙ නිපන්තකාලෙ ගබ්භං පටිසිංසු. තෙසං පටිසනවෙලායමෙව රාජා දෙවිං ආහ – “ජානාසි නු බො හද්දෙ, නාගමාණවිකාය ගතට්ඨාන”න්ති? “න ජානාමි, දෙවා”ති. “අප්ප සා අම්භාකං පොක්ඛරණියං කීළනකාලෙ අත්තභාවං විජහිත්වා එකෙන උදකසප්පෙන සද්ධිං අනාවාරං අකාසි, අථ නං අහං ‘එවං මා කරි’ති සික්ඛාපනත්ථාය වෙළපෙසිකාය පහරිං, සා ‘නාගභවනං ගන්ත්වා සභායස්ස මෙ අඤ්ඤං කිඤ්චි කට්ඨෙත්වා මෙන්තිං භින්දෙය්‍යා’ති මෙ හයං උප්පජ්ජති”ති. තං සුත්වා නාගමාණවකා තතොව නිවත්තිත්වා නාගභවනං ගන්ත්වා නාගරාජස්ස තමත්ථං ආරොවෙසුං. සො සංවෙගප්පත්තො හුත්වා තඩ්ඛණඤ්ඤෙව රඤ්ඤො සයනසරං ආගන්ත්වා තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා බමාපෙන්වා “ඉදං මෙ දණ්ඩකම්ම”න්ති සබ්බරුතජානනං නාම මන්තං දත්වා “අයං, මහාරාජ, අනග්ගො මන්තො, සවෙ ඉමං මන්තං අඤ්ඤස්ස දදෙය්‍යාසි, දත්වාච අග්ගිං පටිසිත්වා මරෙය්‍යාසි”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. සො තතො පට්ඨාය කිපිල්ලිකානම්පි සද්දං ජානාති.

තස්සෙකදිවසං මහාතලෙ නිසිදිත්වා මුඛභාණ්ඩෙහි බාදනීයං බාදන්තස්ස එකං මුඛනිද්ද ව ඵාණ්ඩනිද්ද ව පුච්ඛණ්ඩඤ්ච භූමියං පති. එකා කිපිල්ලිකා තං දිස්වා “රඤ්ඤො මහාතලෙ මුඛවාටි භින්තා, ඵාණ්ඩසකටං පුච්ඛසකටං නික්කප්පිතං, මුඛභාණ්ඩඤ්ච පුච්ඤ්ච බාද්වා”ති විරවන්ති විවරති. අථ රාජා තස්සා රචං සුත්වා හසි. රඤ්ඤො සම්පෙ ඨිතා දෙවි “කිං නු බො දිස්වා රාජා හසි”ති වින්තෙසි. තස්මිං බාදනීයං බාදිත්වා න්හත්වා පල්ලඩ්ඤෙ නිසින්තෙ එකං මක්ඛිකං සාමිකො “එහි හද්දෙ, කිලෙසරතියා රම්ප්පාමා”ති ආහ. අථ නං සා “අධිවාසෙහි තාව සාමි, ඉදානි රඤ්ඤො ගන්ධෙ ආහරිස්සන්ති, තස්ස විලිම්පන්තස්ස පාදමුලෙ ගන්ධමුණ්ණං පතිස්සති, අහං තත්ථ වට්ටෙන්වා සුගන්ධා හවිස්සාමි, තතො රඤ්ඤො පිට්ඨියං නිපජ්ජිත්වා රම්ප්පාමා”ති ආහ. රාජා තම්පි සද්දං සුත්වා හසි. දෙවිපි “කිං නු බො දිස්වා හසි”ති පුන වින්තෙසි. පුන රඤ්ඤො සායමාසං භුඤ්ජන්තස්ස එකං භත්තසිත්ථං භූමියං පති. කිපිල්ලිකා “රාජකුලෙ භත්තසකටං හග්ගං, භත්තං භුඤ්ජථා”ති විරවි. තං සුත්වා රාජා පුනපි හසි. දෙවි සුචණ්ණකට්ඨස්සං ගහෙන්වා රාජානං පරිවිසන්ති “මං නු බො දිස්වා රාජා හසති”ති විතක්කෙසි.

සා රඤ්ඤො සද්ධිං සයනං ආරුය්හ නිපජ්ජනකාලෙ “කිංකාරණා දෙව, හසි”ති පුච්ඡි. සො “කිං තෙ මම හසිතකාරණෙනා”ති වත්වා පුනප්පුනං නිබද්ධො කට්ඨෙසි. අථ නං සා “තුම්භාකං ජානනමන්තං මය්හං දෙථා”ති වත්වා “න සක්කා දාතු”න්ති පටික්ඛිත්තාපි පුනප්පුනං නිබන්ධි. රාජා “සවාහං ඉමං මන්තං තුය්හං දස්සාමි, මරිස්සාමි”ති ආහ. “මරන්තොපි මය්හං දෙහි, දෙවා”ති. රාජා මාතුගාමවසිකො හුත්වා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “ඉම්ප්පා මන්තං දත්වා අග්ගිං පටිසිස්සාමි”ති රටෙන් උය්‍යානං පායාසි.

තස්මිං බණෙ සක්කො ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා “අයං බාලරාජා මාතුගාමං නිස්සාය ‘අග්ගිං පටිසිස්සාමි’ති ගච්ඡති, ජීවිතමස්ස දස්සාමි”ති සුඡං අසුරකඤ්ඤං ආදාය බාරාණසිං ආගන්ත්වා තං අජිකං කත්වා අත්තනා අපො හුත්වා “මහාජනො මා පස්සතු”ති අධිට්ඨාය රඤ්ඤො රථස්ස පුරතො අහොසි. තං රාජා වෙච රටේ යුත්තසින්ධවා ව පස්සන්ති, අඤ්ඤො කොචි න පස්සති. අපො කථාසමුට්ඨාපනත්ථං රථපුරතො අජිකාය සද්ධිං මෙටුනං ධම්මං පටිසෙවන්තො විය අහොසි. තමෙකො රටේ යුත්තසින්ධවො දිස්වා “සම්ම අපරාජ, මයං පුබ්බෙ ‘අජා

කිර බාලා අභිරිකා'ති අස්සුම්භ, න ව තං පස්සිම්භ, ත්වං පන රහො පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ කත්තබ්බං අනාවාරං අම්භාකං එත්තකානං පස්සන්තානඤ්ඤෙව කරොසි, න ලජ්ජසි, තං නො පුබ්බෙ සුතං ඉමිනා දිට්ඨෙත සමෙති"ති වත්වා පට්ඨං ගාථමාහ -

77. “සච්චං කිරෙවමාහංසු, වස්තං බාලොති පණ්ඩිතා;
පස්ස බාලො රහොකම්මං, ආවිකුබ්බං න බුජ්ඣති”ති.

තත්ථ වස්තන්ති අජං. පණ්ඩිතාති ඤාණසම්පන්නා තං බාලොති වදන්ති, සච්චං කිර වදන්ති. පස්සාති ආලපනං, පස්සමාහි අත්ථො. න බුජ්ඣතිති එවං කාතුං අයුත්තන්ති න ජානාති.

තං සුත්වා අජො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

78. “ත්වං බොපි සම්ම බාලොසි, බරපුත්ත විජානහි;
රජ්ජයා හි පරික්ඛිත්තො, වඩ්ඤාට්ඨො ඔහිතොමුබො.

79. “අපරම්පි සම්ම තෙ බාලාං, යො මුත්තො න පලායසි;
සො ව බාලතරො සම්ම, යං ත්වං වහති සෙනක”න්ති.

තත්ථ ත්වං බොපි සම්මාති සම්ම සින්ධව මයාපි බො ත්වං බාලතරො. බරපුත්තාති සො කිර ගුහස්ස ජාතකො, තෙන තං එවමාහ. විජානහිති අහමෙව බාලොති එවං ජානාහි. පරික්ඛිත්තොති යුගෙන සද්ධිං ගිවාය පරික්ඛිත්තො. වඩ්ඤාට්ඨොති වඩ්ඤාට්ඨො. ඔහිතොමුබොති මුබ්බන්ධනෙන පිහිතමුබො. යො මුත්තො න පලායසිති යො ත්වං රථතො මුත්තො සමානො මුත්තකාලෙ පලායිත්වා අරඤ්ඤං න පටිසසි, තං තෙ අපලායනං අපරම්පි බාලාං, සො ව බාලතරොති යං ත්වං සෙනකං වහසි, සො සෙනකො තයාපි බාලතරො.

රාජා තෙසං උභින්නම්පි කථං ජානාති, තස්මා තං සුණන්තො සණ්ඨං රථං පෙසෙසි. සින්ධවොපි තස්ස කථං සුත්වා පුන වතුත්ථං ගාථමාහ -

80. “යං නු සම්ම අහං බාලො, අජරාජ විජානහි;
අථ කෙන සෙනකො බාලො, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං. නුති අනුස්සවත්ථෙ නිජාතො. ඉදං චුත්තං හොති - සම්ම අජරාජ, යෙන තාව තිරච්ඡානගතත්තෙන කාරණෙන අහං බාලො, තං ත්වං කාරණං ජානාහි, සක්කා එතං තයා ඤාතුං, අහඤ්ඤි තිරච්ඡානගතත්තාව බාලො, තස්මා මං බරපුත්තාතිආදීනි වදන්තො සුට්ඨු වදසි, අයං පන සෙනකො රාජා කෙන කාරණෙන බාලො, තං මෙ කාරණං පුච්ඡිතො අක්ඛාහීති.

තං සුත්වා අජො ආවික්ඛන්තො පඤ්චමං ගාථමාහ -

81. “උත්තමත්ථං ලභිත්වාන, හරියාය යො පදස්සති;
තෙන ජහිස්සතත්තානං, සා වෙවස්ස න හෙස්සති”ති.

තත්ථ උත්තමත්ථන්ති සබ්බරුහ්ඤානමන්තං. තෙනාති තස්සා මන්තප්පදානසම්බාතෙන කාරණෙන තං දත්වා අග්ගිං පටිසන්තො අත්තානඤ්ඤෙව ජහිස්සති, සා වස්ස හරියා න හට්ඨස්සති, තස්මා එස තයාපි බාලතරො, යො ලද්ධං යසං රක්ඛිතුං න සක්කොතිති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “අජරාජ, අම්භාකං සොත්ථිං කරොන්තොපි ත්වඤ්ඤෙව කරිස්සසි, කථෙහි තාව නො කත්තබ්බස්සත්තක”න්ති ආහ. අථ තං අජරාජා “මහාරාජ, ඉමෙසං සත්තානං අත්තානා අඤ්ඤො පියතරො නාම නත්ථි, එකං පියහණ්ඩං නිස්සාය අත්තානං නාසෙතුං ලද්ධයසං පහාතුං න වට්ටති”ති වත්වා ඡට්ඨං ගාථමාහ -

82. “න වෙ පියම්මෙති ජනිත්ද තාදිසො, අත්තං නිරංකත්වා පියානි සෙවති;
අත්තාව සෙයොසා පරමා ව සෙයොසා, ලබ්භා පියා ඔච්ඡිත්තං පච්ඡා”ති.

තත්ථ පියම්මෙති පියං මෙ, අයමෙව වා පායො. ඉදං චුත්තං හොති - ජනිත්ද, තාදිසො කුම්භාදිසො යසමහත්තෙ ධීතො පුග්ගලො එකං පියහණ්ඩං නිස්සාය “ඉදං පියං මෙ”ති අත්තං නිරංකත්වා අත්තානං ඡඩ්ඛෙත්වා තානි පියානි න සෙවතෙව. කිංකාරණා? අත්තාව සෙයොසා පරමා ව සෙයොසාති, යස්මා සතගුණෙන සහස්සගුණෙන අත්තාව සෙයොසා වරො උත්තමො, පරමා ව සෙයොසා, පරමා උත්තමාපි අඤ්ඤස්මා පියහණ්ඩාති අත්ථො. එත්ථ හි ව-කාරො පි-කාරත්ථෙ නිජාතොති දට්ඨබ්බො. ලබ්භා පියා ඔච්ඡිත්තං පච්ඡාති ඔච්ඡිත්තං වඩ්ඪිත්තං යසසම්පන්නෙන පුරිසෙන පච්ඡා පියා නාම සක්කා ලද්ධං, න තස්සා කාරණා අත්තා නාසෙතබ්බොති.

එවං මහාසත්තො රඤ්ඤො ඔවාදං අදාසි. රාජා තුස්සිත්වා “අජරාජ, කුතො ආගතොසි”ති පුච්ඡි. සක්කො අහං, මහාරාජ, තව අනුකම්පාය තං මරණා මොවෙතුං ආගතොම්හිති. දෙවරාජ, අහං එතිස්සා “මන්තං දස්සාමි”ති අවචං,

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා රාජා උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, දෙවි පුරාණද්වතියිකා, අස්සො සාරිපුත්තො, සක්කො පන අහමෙව අහොසින්ති.

අකක්කසං අඵරුසන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. චන්ද්‍ර මහාඋම්භිතජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආවි භවිස්සති. තදා පත සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙයි තථාගතො පඤ්ඤවා උපායකුසලොයෙවා” ති චන්වා අතීතං ආහරි.

83. “අකක්කසං අචරුසං, බරධොතං සුභාසියං;
සුබ්බං තිබ්බිණග්ගඤ්ච, කො සුචිං කෙතුම්ච්ඡති” ති.

එවකදීව පන වත්වා පුනපි තං වණ්ණොන්තො දුතියං ගාථමාහ -

තත්ථ සුමප්පඤ්චාති කරුවන්දකවුණ්ණෙන සුට්ඨු මජ්ඣිමං. සුභසඤ්චාති සණ්ඨෙන පාසවෙධකෙන විද්ධත්තා සුන්දරපාසං. සනසාතිමන්ති යා සාතියමානා අධිකරණිං. අනුපවිසති, අයං “සනසාතිමා”ති වුච්චති, තාදිසිත්ති අත්ථො. පටිපද්ධන්ති ථද්ධං අමුද්දකං.

තස්මිං ඛණෙ සා කුමාරිකා භුත්තපාතරාසං පිතරං දරථපටිපස්සම්භනන්ථං චූළසයනෙ නිපන්තං තාලවණ්ටෙන බිජ්ජමානා බොධිසත්තස්ස මධුරසද්දං සුත්වා අල්ලමංසපිණ්ඩෙන හදයෙ පහටා විය සටසහස්සෙන නිබ්බාපිතදරථා විය හුත්වා “කො නු බො එස අතිමධුරෙන සද්දෙන කම්මාරානං වසනගාමෙ සුචිං චික්කිණාති, කෙන නු බො කම්මෙන ආගතො, ජානිස්සාමි න”න්ති තාලවණ්ටං යපෙත්වා ගෙහා නික්බම්ම බහිආළින්දකෙ යත්වා තෙන සද්ධිං කට්ඨෙ. බොධිසත්තානඤ්ඤි පත්ථිතං නාම සම්ප්ඤ්ඤාති, සො හි තස්සායෙවත්ථාය තං ගාමං ආගතො. සා ච තෙන සද්ධිං කට්ඨන්ති “මාණව, සකලරට්ඨවාසින්තො සුචිආදීනං අත්ථාය ඉමං ගාමං ආගච්ඡන්ති, ත්වං බාලතාය කම්මාරගාමෙ සුචිං චික්කිණිතුං ඉච්ඡසි, සචෙපි දිවසං සුචියා වණ්ණං භාසිස්සසි, න තෙ කොච්ඡන්තො සුචිං ගණ්ඨිස්සති, සචෙ ත්වං මූලං ලද්ධං ඉච්ඡසි, අඤ්ඤං ගාමං යාහි”ති චත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

84. “ඉතොදානි පතායන්ති, සුවියො බළිසානි ව;
කොයං කම්මාරගාමස්මිං, සුවිං චික්කෙතුමිච්ඡති.
85. “ඉතො සත්ථානි ගච්ඡන්ති, කම්මන්තා විවිධා පුදු;
කොයං කම්මාරගාමස්මිං, සුවිං චික්කෙතුමිච්ඡති”ති.

තත්ථ ඉතොදානීනි ඉමස්මිං රට්ඨෙ ඉදානි සුවියො ව බළිසානි ව අඤ්ඤානි ව උපකරණානි ඉමම්භා කම්මාරගාමා පතායන්ති නික්ඛන්ති, තං තං දිසං පත්ථරන්තා නිග්ගච්ඡන්ති. කොයන්ති එවං සන්නෙ කො අයං ඉමස්මිං කම්මාරගාමෙ සුවිං චික්කිණ්ණං ඉච්ඡති. සත්ථානීනි ධාරාණසිං ගච්ඡන්තානි නානප්පකාරානි සත්ථානි ඉතොව ගච්ඡන්ති. විවිධා පුදුනි නානප්පකාරා බහු කම්මන්තාපි සකලරට්ඨවාසීනං ඉතො ගතිතඋපකරණෙහෙව පවත්තන්ති.

බොධිසත්තො තස්සා වචනං සුත්වා “භද්දෙ, ත්වං අජානන්ති අඤ්ඤාණෙන එවං වදෙසී”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

86. “සුවිං කම්මාරගාමස්මිං, චික්කෙතබ්බා පජානතා;
ආවරියාව ජානන්ති, කම්මං සුකතදුක්කටං.
87. “ඉමඤ්චෙ තෙ පිතා භද්දෙ, සුවිං ජඤ්ඤා මයා කතං;
තයා ව මං නිමන්තෙය්‍ය, යඤ්චත්ථඤ්ඤං සරෙ ධන”න්ති.

තත්ථ සුවිනිති විභත්තිවිපල්ලාසො කතො. ඉදං වුත්තං හොති – සුවි නාම පජානතා පණ්ඩිතෙන පුරිසෙන කම්මාරගාමස්මිංයෙව චික්කෙතබ්බා. කිංකාරණා? ආවරියාව ජානන්ති, කම්මං සුකතදුක්කටන්ති, තස්ස තස්ස සිප්පස්ස ආවරියාව තස්මිං තස්මිං සිප්පෙ සුකතදුක්කටකම්මං ජානන්ති, ස්වාහං කම්මාරකම්මං අජානන්තානං ගහපතිකානං ගාමං ගන්ත්වා මම සුවියා සුකතදුක්කටභාවං කථං ජානාපෙස්සාමි, ඉමස්මිං පන ගාමෙ මම බලං ජානාපෙස්සාමිති. එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය අත්තනො බලං වණ්ණෙසි.

තයා ව මං නිමන්තෙය්‍යානි භද්දෙ සචෙ තව පිතා ඉමං මයා කතං සුවිං “ඊදිසා වා එසා, එවං වා කතා”ති ජානෙය්‍ය, “ඉමං මෙ ධීතරං තව පාදපරිවාරිකං දමිමි, ගණ්භානි න”න්ති එවං තයා ව මං නිමන්තෙය්‍ය. යඤ්චත්ථඤ්ඤං සරෙ ධනන්ති යඤ්ච අඤ්ඤං සවිඤ්ඤාණකං වා අවිඤ්ඤාණකං වා සරෙ ධනං අත්ථි, තෙන මං නිමන්තෙය්‍ය. “යඤ්චස්සඤ්ඤ”න්තිපි පාඨො, යඤ්ච අස්ස සරෙ අඤ්ඤං ධනං අත්ථිති අත්ථො.

කම්මාරජෙට්ඨකො සබ්බං තෙසං කථං සුත්වා “අම්මා”ති ධීතරං පක්කොසිත්වා “කෙන සද්ධිං සල්ලපෙසී”ති පුච්ඡී. තාත, එකො පුරිසො සුවිං චික්කිණ්ණානි, තෙන සද්ධිං සල්ලපෙමිති. “තෙන හි පක්කොසානි න”න්ති. සා ගන්ත්වා පක්කොසි. බොධිසත්තො ගෙහං පවිසිත්වා කම්මාරජෙට්ඨකං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං සො “කතරගාමවාසිකොසී”ති පුච්ඡී. “අහං අසුකගාමවාසිකොමිති අසුකකම්මාරස්ස පුත්තො”ති. “කස්මා ඉධාගතොසී”ති. “සුවිචික්කයත්ථායා”ති. “ආහර, සුවිං තෙ පස්සාමා”ති. බොධිසත්තො අත්තනො ගුණං සබ්බෙසං මජ්ඣෙ පකාසෙතුකාමො “නනු එකකානං ඔලොකිතතො සබ්බෙසං මජ්ඣෙ ඔලොකෙතුං වරතර”න්ති ආහ. සො “සාධු, තාතා”ති සබ්බෙ කම්මාරෙ සන්නිපාතාපෙන්වා තෙහි පරිවුතො “ආහර, තාත, මයං පස්සාම තෙ සුවි”න්ති ආහ. “ආවරිය, එකං අධිකරණඤ්ච උදකපුරඤ්ච කංසලාලං ආහරාපෙථා”ති. සො ආහරාපෙසි. බොධිසත්තො ඔච්චිකතො සුවිනාළිකං නිහරිත්වා අදාසි. කම්මාරජෙට්ඨකො තතො සුවිං නිහරිත්වා “තාත, අයං සුවි”ති පුච්ඡී. “නායං සුවි, කොසකො එසො”ති. සො උපධාරෙන්තො නෙව අත්තං, න කොටිං අද්දස. බොධිසත්තො ආහරාපෙන්වා නබෙන කොසකං අපනෙන්වා “අයං සුවි, අයං කොසකො”ති මහාජනස්ස දස්සෙන්වා සුවිං ආවරියස්ස හත්ථෙ, කොසකං පාදමුලෙ ය්‍පෙසි. පුත තෙන “අයං මඤ්ඤෙ සුවි”ති වුත්තො “අයමිපි සුවිකොසකොයෙවා”ති වත්වා නබෙන පහරන්තො පටිපාටියා ඡ සුවිකොසකෙ කම්මාරජෙට්ඨකස්ස පාදමුලෙ ය්‍පෙන්වා “අයං සුවි”ති තස්ස හත්ථෙ ය්‍පෙසි. කම්මාරසහස්සානි අභිගුලියො ථොටෙසුං, වෙලුක්ඛෙපා පවත්තිංසු.

අථ නං කම්මාරජෙට්ඨකො “තාත, ඉමාය සුවියා කිං බල”න්ති පුච්ඡී. “ආවරිය බලවතා පුරිසෙන අධිකරණං උක්ඛිපාපෙන්වා අධිකරණියා හෙට්ඨා උදකපාතිං ය්‍පාපෙන්වා අධිකරණියා මජ්ඣෙ ඉමං සුවිං පහර්ථා”ති. සො තථා කාරෙන්වා අධිකරණියා මජ්ඣෙ සුවිං අග්ගෙන පහරි. සා අධිකරණිං විනිච්ඡක්ඛිත්වා උදකපිට්ඨෙ කෙසග්ගමත්තමිපි උද්ධං වා අධො වා අහුත්වා තිරියං පතිට්ඨාසි. සබ්බෙ කම්මාරා “අම්මෙහි එත්තකං කාලං ‘කම්මාරා නාම එදිසා හොන්ති’ති සුතිවසෙනපි න සුතපුබ්බ”න්ති අභිගුලියො ථොටෙන්වා වෙලුක්ඛෙපසහස්සං පවත්තයිංසු. කම්මාරජෙට්ඨකො ධීතරං පක්කොසිත්වා තස්මිඤ්ඤෙව පරිසමජ්ඣෙ “අයං කුමාරිකා තුය්ගමෙව අනුච්ඡවිකා”ති උදකං පාතෙන්වා අදාසි. සො අපරභාගෙ කම්මාරජෙට්ඨකස්ස අවිවයෙන තස්මිං ගාමෙ කම්මාරජෙට්ඨකො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කම්මාරජෙට්ඨකස්ස ධීතා රාහුලමාතා අහොසි, පණ්ඩිතකම්මාරපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

නවජන්තකෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මරණභිරුකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා මරණභිරුකො අහොසි, අප්පමන්තකම්පි සාධාවලනං දණ්ඩකපතනං සකුණවතුප්පදසද්දං වා අඤ්ඤං වා තථාරූපං සුත්වා මරණභයතප්පිතො හුත්වා කුච්ඡියං විද්ධසසො විය කම්පන්තො විවරි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු මරණභිරුකො අප්පමන්තකම්පි සද්දං සුත්වා විකම්පමානො පලායති, ඉමෙසඤ්ඤා සත්තානං මරණමෙව ධුවං, ජීවිතං අද්ධුවං, නනු තදෙව යොනිසො මනසි කාතබ්බ”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු මරණභිරුකො”ති වත්වා “ආම, හන්තෙ”ති තෙන පටිඤ්ඤාතො “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මරණභිරුකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සුකරියා කුච්ඡම්භි පටිසන්ධිං ගණ්භි. සුකරී පරිණතගබ්භා ද්වෙ පුත්තෙ විජායි. සා එකදිවසං තෙ ගහෙත්වා එකස්මිං ආවාටෙ නිපජ්ජි. අටෙකා බාරාණසිද්වාරගාමවාසීති මහල්ලිකා කප්පාසබ්බන්තො පච්ඡිපුණ්ණං කප්පාසං ආදාය යට්ඨියා භූමිං ආකොටෙන්ති ආගච්ඡි. සුකරී තං සද්දං සුත්වා මරණභයෙන පුත්තකෙ ඡඩ්ඛෙත්වා පලායි. මහල්ලිකා සුකරපොතකෙ දිස්වා පුත්තසඤ්ඤං පටිලභිත්වා පච්ඡියං පක්ඛිපිත්වා සරං නෙත්වා ජෙට්ඨකස්ස මහාතුණ්ඩිලො, කනිට්ඨස්ස වුළුතුණ්ඩිලොති නාමං කරිත්වා තෙ පුත්තකෙ විය පොසෙසි. තෙ අපරභාගෙ වඩ්ඪිත්වා ථුලසරීරා අහෙසුං. මහල්ලිකා “ඉමෙ නො මූලෙන දෙහී”ති වුවිච්ඡානාපි “පුත්තා මෙ”ති වත්වා කස්සචි න දෙති. අටෙකස්මිං ඡණකාලෙ ධුත්තා සුරං පිචන්තා මංසෙ බිණෙ “කුතො නු බො මංසං ලභිස්සාමා”ති වීමංසන්තා මහල්ලිකාය ගෙහෙ සුකරානං අත්ථිභාවං ඤත්වා මූලං ගහෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා “අම්ම, මූලං ගහෙත්වා එකං නො සුකරං දෙහී”ති ආහංසු. සා “අලං, තාතා, පුත්තා මෙ එතෙ, පුත්තං නාම මංසං බාදන්ත්ථාය කිණන්තානං දදන්තා නාම නත්ථි”ති පටික්ඛිපි. ධුත්තා “අම්ම, මනුස්සානං සුකරා නාම පුත්තා න භොන්ති, දෙහි නො”ති පුනප්පුනං යාවන්තාපි අලභිත්වා මහල්ලිකං සුරං පායෙත්වා මත්තකාලෙ “අම්ම, සුකරෙහි කිං කරිස්සසි, මූලං ගහෙත්වා පරිබ්බයං කරොහී”ති තස්සා හත්ථෙ කභාපණෙ යපයිංසු.

සා කභාපණෙ ගහෙත්වා “තාතා, මහාතුණ්ඩිලං දාතුං න සක්කොම්. වුළුතුණ්ඩිලං පන ගණ්භවා”ති ආහ. “කහං සො”ති? “අයං එතස්මිං ගවිජෙති, සද්දමස්ස දෙහී”ති. “ආහාරං න පස්සාමී”ති. ධුත්තා මූලෙන එකං හත්තපාතිං ආහරාපෙසුං. මහල්ලිකා තං ගහෙත්වා ද්වාරෙ යපිතං සුකරදොණිං පුරෙත්වා දොණිසම්පෙ අට්ඨාසි. තිංසමන්තාපි ධුත්තා පාසහත්ථා තත්ථෙව අට්ඨංසු. මහල්ලිකා “තාත, වුළුතුණ්ඩිල, එහි”ති තස්ස සද්දමකාසි. තං සුත්වා මහාතුණ්ඩිලො “එත්තකං කාලං මම මාතරා වුළුතුණ්ඩිලස්ස සද්දො න දින්තපුබ්බො, මංසෙව පයමං සද්දායති, අවස්සං අප්ප අම්මාකං භයං උප්පන්නං භවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. සො කනිට්ඨං ආමන්තෙසි “තාත, මම මාතා තං පක්කොසති, ගච්ඡ තාව ජානාහී”ති. සො ගච්ඡා නික්ඛම්ත්වා හත්තදොණිසම්පෙ තෙසං ධීතභාවං දිස්වා “අප්ප මෙ මරණං උප්පන්න”න්ති මරණභයතප්පිතො නිවත්තිත්වා කම්පමානො භාතු සන්නිකං ආගන්ත්වා ථම්මිතුං නාසක්ඛි, කම්පමානො පරිබ්භමි. මහාතුණ්ඩිලො තං දිස්වා “තාත, ත්ථං අප්ප පන පච්චෙසි පරිබ්භමසි, පටිසන්ධියානං ඔලොකෙසි, කිං නාමෙතං කරොසී”ති පුව්ඡි. සො අත්තනා දිට්ඨකාරණං කටෙන්තො පයමං ගාථමාහ –

88. “නවජන්තකෙදානි දියාති, පුණ්ණායං දොණි සුවාමිති ධීතා;
බහුකෙ ජනෙ පාසපාණිකෙ, නො ව බො මෙ පටිභාති භුඤ්ජිතු”න්ති.

තත්ථ නවජන්තකෙදානි දියාතිහි භාතික, පුබ්බෙ අම්මාකං කුණ්ඩකයාගු වා ඤාමහත්තං වා දියාති, අප්ප පන නවජන්තකං නවාකාරං දානං දියාති. පුණ්ණායං දොණිති අයං අම්මාකං හත්තදොණි සුද්ධහත්තස්ස පුණ්ණා. සුවාමිති ධීතාති අයාපි නො තස්සා සන්නිකෙ ධීතා. බහුකෙ ජනෙති න කෙවලඤ්ච අයාච, අඤ්ඤොපි බහුකො ජනො පාසපාණිකො ධීතො. නො ව බො මෙ පටිභාතිති අයං එවං එතෙසං ධීතභාවොපි ඉදං හත්තං භුඤ්ජිතුමිපි මය්හං න පටිභාති, න රුච්චතිති අත්ථො.

තං සුත්වා මහාසත්තො “තාත වුළුතුණ්ඩිල, මම කිර මාතා එත්ථෙව සුකරෙ පොසෙන්නී නාම යදන්ථං පොසෙති, ස්වාස්සා අත්ථො අප්ප මත්ථකං පත්තො, ත්ථං මා වින්තසී”ති වත්වා මධුරෙන සරෙන බුද්ධලිලාය ධම්මං දෙසෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසී –

89. “තසසි භමසි ලෙණම්චිපසි, අත්තාණොසි කුභිං ගම්ස්සසි;
අප්පොසස්සුක්කො භුඤ්ජ තුණ්ඩිල, මංසත්ථාය හි පොසිතාමිහසෙ.

90. “ඔගහ රහදං අකද්දමං, සබ්බං සෙදමලං පවාහය;
ගණ්භාහි නවං විලෙපනං, යස්ස ගන්ධො න කදාවි ඡිජ්ජති”ති.

තත්ථ තසසි භමසිති මරණභයෙන උත්තසසි, තෙනෙව කිලමන්තො භමසි. ලෙණම්චිපසිති පතිට්ඨං ඔලොකෙසි. අත්තාණොසිති තාත, පුබ්බෙ අම්මාකං මාතා පටිසරණං අහොසි, සා අප්ප පන නිරපෙක්ඛා අම්මෙ ඡඩ්ඛෙසි, ඉදානි කුභිං ගම්ස්සසි. ඔගහාති ඔගාහ, අයමෙව වා පායො. පවාහයාති පවාහෙහි, භාරෙහිති අත්ථො. න ඡිජ්ජතිති න නස්සති. ඉදං වුත්තං භොති – තාත, සච්චෙ මරණතො තසසි, අකද්දමං පොක්ඛරණං ඔතරිත්වා තච සරිරෙ සබ්බං සෙදඤ්ච මලඤ්ච පවාහෙත්වා සුරහිගන්ධවිලෙපනං විලිම්පාති.

තස්ස දස පාරමියෝ ආවජ්ජේත්වා මෙත්තාපාරමිං පුරෙවාරිකං කත්වා පයමං පදං උදාහරන්තස්සෙව සද්දො සකලං ද්වාදසයොජනිකං බාරාණසිං අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගතො. සුත්තසුත්තකොසොව රාජඋපරාජාදයො ආදිං කත්වා බාරාණසිවාසිනො ආගමංසු. අනාගතාපි ගෙහෙ යීතාච සුභිංසු. රාජපුරිසා ගවිජේ ඡිත්ථිත්වා භූමිං සමං කත්වා වාලුකං ඔකිරිංසු. ධුත්තානං සුරාමදො ඡීජ්ජී. පාසෙ ඡඩ්ඛත්වා ධම්මං සුභමානා අට්ඨංසු. මහල්ලිකායපි සුරාමදො ඡීජ්ජී. මහාසත්තො මහාජනමජ්ඣෙ වුළතුණ්ඩිලස්ස ධම්මදෙසනං ආරභි. තං සුත්වා වුළතුණ්ඩිලො “මය්හං භාතා එවං වදෙති, අමිභාකඤ්ච වංසෙ පොක්ඛරණං ඔතරිත්වා නභානං, සරීරතො සෙදමලපවාහනං, පුරාණවිලෙපනං භාරෙත්වා නවවිලෙපනගහණඤ්ච කිස්මිඤ්චි කාලෙ නත්ථී, කිං නු බො සන්ධාය භාතා මං එව මාහා”ති පුච්ඡන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

91. “කතමො රහදො අකද්දමො, කිංසු සෙදමලන්ති වුවිච්ඡි;
කතමඤ්ච නවං විලෙපනං, යස්ස ගන්ධො න කදාචි ඡීජ්ජති”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “තෙන හි කනිට්ඨ ඔභිතසොතො සුභාහි”ති බුද්ධලිලාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

92. “ධම්මො රහදො අකද්දමො, පාපං සෙදමලන්ති වුවිච්ඡි;
සීලඤ්ච නවං විලෙපනං, තස්ස ගන්ධො න කදාචි ඡීජ්ජති.
93. “නන්දන්ති සරීරසානිනො, න ච නන්දන්ති සරීරධාරිනො;
පුණ්ණාය ච පුණ්ණමාසියා, රමමානාව ජහන්ති ජීවිත”න්ති.

තත්ථ ධම්මොති පඤ්චසීලඅට්ඨසීලදසසීලානි තිණි සුවරිතානි සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මා අමතමහානිබ්බානන්ති සබ්බොපෙස ධම්මො නාම. අකද්දමොති රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසකද්දමානං අභාවෙන අකද්දමො. ඉමිනා සෙසධම්මතො විනිවත්තෙත්වා නිබ්බානමෙව දස්සෙති. “යාවතා, හික්ඛෙව, ධම්මා සඬ්ඛතා වා අසඬ්ඛතා වා, විරාගො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති, යදිදං මදනිමිමදනො පිපාසවිතයො ආලයසමුත්ඝාතො වට්ඨුපච්ඡේදො තණ්හක්ඛයො විරාගො නිරොධො නිබ්බාන”න්ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) හි වුත්තං, තදෙව දස්සෙන්නො, තාත වුළතුණ්ඩිල, අහං නිබ්බානනළාකං “රහදො”ති කථෙමි. ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණාදීනි හි තත්ථ නත්ථී, සවෙ මරණතො මුඤ්චිතුකාමො, නිබ්බානගාමිනිං පටිපදං ගණ්හාති. උපනිස්සයපච්චයවසෙන කිර බොධිසත්තො එවං කථෙසි.

පාපං සෙදමලන්ති තාත වුළතුණ්ඩිල, පාපං සෙදමලසදිසත්තා “සෙදමල”න්ති පොරාණකපණ්ඩිතෙහි කථිතං. තං පනෙතං එකවිධෙන පාපං යදිදං මනොපදොසො, දුට්ඨෙන පාපං පාපකඤ්ච සීලං, පාපිකා ච දිට්ඨි, තිව්ධෙන පාපං තිණි දුට්ඨවරිතානි, චතුබ්බිධෙන පාපං චත්තාරි අග්ගිගමනානි, පඤ්චවිධෙන පාපං පඤ්ච වෙතොබ්ලා, ඡබ්බිධෙන පාපං ඡ අගාරවා, සත්තවිධෙන පාපං සත්ත අසද්ධම්මා, අට්ඨවිධෙන පාපං අට්ඨ මිච්ඡන්තා, නවවිධෙන පාපං නව ආසාතවත්ථුනි, දසවිධෙන පාපං දස අකුසලකම්මපථා, බහුවිධෙන පාපං රාගො දොසො මොහොති එකකදුකතිකාදිවසෙන විභත්තා අකුසලා ධම්මා, ඉති සබ්බම්පෙතං පාපං “සරීරනිස්සිතසෙදමලසදිස”න්ති පණ්ඩිතෙහි කථිතං.

සීලන්ති පඤ්චසීලං දසසීලං චතුපාරිසුද්ධිසීලං. “ඉදං, තාත, සීලං චතුජ්ජාතිගන්ධවිලෙපනසදිස”න්ති වදති. තස්සාති තස්ස සීලස්ස ගන්ධො තිසු වයෙසු කදාචි න ඡීජ්ජති, සකලලොකං පත්ථරිත්වා ගච්ඡති.

- “න පුප්ඵගන්ධො පටිවාතමෙති, න චන්දනං තග්ගරමල්ලිකා වා;
සතඤ්ච ගන්ධො පටිවාතමෙති, සබ්බා දිසා සප්පුරිසො පවායති.
- “චන්දනං තගරං වාපි, උප්පලං අථ වස්සිකී;
එතෙසං ගන්ධජාතානං, සීලගන්ධො අනුත්තරො.
- “අප්පමන්තො අයං ගන්ධො, ය්වායං තගරචන්දනං;
යො ච සීලවතං ගන්ධො, වාති දෙවෙසු උත්තමො”ති. (ධ. ප. 54-56);

නන්දන්ති සරීරසානිනොති තාත වුළතුණ්ඩිල, ඉමෙ අඤ්ඤාණමනුස්සා “මධුරමංසං බාදිස්සාම, පුත්තදාරමපි බාදාපෙස්සාමා”ති පාණාතිපාතං කරොන්තා නන්දන්ති තුස්සන්ති, පාණාතිපාතො ආසෙවිතො භාවිතො බහුලිකතො නිරයසංචත්තනිකො හොති, තිරච්ඡානයොති...පෙ.... පෙත්තිවිසයසංචත්තනිකො හොති, යො සබ්බලහුකො පාණාතිපාතස්ස විපාකො, සො මනුස්සභූතස්ස අප්පායුකසංචත්තනිකො හොතිති ඉමං පාණාතිපාතෙ ආදීනවං න ජානන්ති. අජානන්තා –

- “මධුවා මඤ්ඤති බාලො, යාව පාපං න පච්චති;
යදා ච පච්චති පාපං, බාලො දුක්ඛං නිගච්ඡති”ති. (ධ. ප. 69) –

මධුරසඤ්ඤිතො හුත්වා –

“වරන්ති බාලා දුම්මෙධා, අමිත්තෙනෙව අත්තනා;
කරොන්තා පාපකං කම්මං, යං හොති කට්ඨකප්පල”න්ති. (ධ. ප. 66) –

එත්තකම්පි න ජානන්ති.

“න තං කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා අනුතප්පති;
යස්ස අස්සුමුබො රොදං, විපාකං පටිසෙවති”ති. (ධ. ප. 67);

න ව නන්දන්ති සරිරධාරිනොති තාත වුළතුණ්ඩිල, යෙ පනෙනෙ සරිරධාරිනො සත්තා, තෙ අත්තනො මරණෙ ආගච්ඡන්තෙ ය්‍පෙත්වා සිහම්ගරාජහත්ථාජානියඅස්සාජානියබ්ණාසවෙ අවසෙසා බොධිසත්තං ආදිං කත්වා අභායන්තා නාම නත්ථි.

“සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්ස, සබ්බෙ භායන්ති මච්චුනො;
අත්තානං උපමං කත්වා, න හනෙය්‍ය න සාතයෙ”ති. (ධ. ප. 129);

පුණ්ණායාති ගුණපුණ්ණාය. පුණ්ණමාසියාති පුණ්ණවන්දයුත්තාය, මාසං වා පුරෙත්වා ධීතාය. තදා කිර පුණ්ණමාසි උපොසඨදිවසො හොති. රමමානාව ජහන්ති ජීවිතන්ති තාත වුළතුණ්ඩිල, මා සොචි මා පරිදෙචි, මරණස්ස නාම තෙ භායන්ති, යෙසං අබ්හන්තරෙ සීලාදිගුණා නත්ථි. මයං පන සීලාවාරසම්පන්නා පුඤ්ඤවන්තො, තස්මා අම්භාදිසා සත්තා රමමානාව ජහන්ති ජීවිතන්ති.

එවං මහාසත්තො මධුරෙන සරෙන බුද්ධලිලාය ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනකායා අභිගුලියො ඵොටෙසුං, වෙලුක්ඛෙපා ව පවත්තිංසු, සාධුකාරසද්දපුණ්ණං අන්තලික්ඛං අහොසි. බාරාණසිරාජා බොධිසත්තං රජ්ජෙන පුජෙත්වා මහල්ලිකාය යසං දත්වා උහොපි තෙ ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා ගන්ධාදිහි විලිම්පාපෙත්වා ගීවාසු මණ්ඩරනානි පිළන්ධාපෙත්වා සරං තෙත්වා පුත්තට්ඨානෙ ය්‍පෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන පටිපග්ගි. බොධිසත්තො රඤ්ඤො පඤ්ච සීලානි අදාසි. සබ්බෙ බාරාණසිවාසිනො ව කාසිරට්ඨවාසිනො ව පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. මහාසත්තො තෙසං පක්ඛදිවසෙසු ධම්මං දෙසෙසි, විනිච්ඡයෙ නිසිදිත්වා අභිබ්බෙ තීරෙසි. තස්මිං ධරමානෙ කුට්ඨධිකාරකා නාම නාහෙසුං. අපරභාගෙ රාජා කාලමකාසි. මහාසත්තො තස්ස සරිරපරිහාරං කාරෙත්වා විනිච්ඡයෙ පොත්ථකෙ ලිබාපෙත්වා “ඉමං පොත්ථකං ඔලොකෙත්වා අභිබ්බෙ තීරෙය්‍යාථ”ති වත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා අප්පමාදෙන ඔවාදං දත්වා සබ්බෙසං රොදන්තානං පරිදෙවන්තාතඤ්ඤෙව සද්ධිං වුළතුණ්ඩිලෙන අරඤ්ඤං පාවිසි. තදා බොධිසත්තස්ස ඔවාදො සට්ඨි වස්සසහස්සානි පවත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො මරණභීරුකො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, වුළතුණ්ඩිලො මරණභීරුකො භික්ඛු, පරිසා බුද්ධපරිසා, මහාතුණ්ඩිලො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[389] 4. සුවණ්ණකක්කට්ඨකජාතකවණ්ණනා තතියා.

සිඬ්ඨිමිගොති ඉදං සත්ථා වෙළචනෙ විහරන්තො ආනන්දන්ද්‍රෙරස්ස අත්තනො අත්ථාය ජීවිතපරිච්චාගං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු යාව ධනුග්ගහපයොජනා බණ්ඩහලජාතකෙ (ජා. 2.22.982 ආදයො) ධනපාලවිස්සජ්ජනං වුළභංසමභාහංසජාතකෙ (ජා. 1.15.133 ආදයො) කථීතං. තදා හි භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, ධම්මහණ්ඩාගාරිකආනන්දන්ද්‍රෙරො සෙක්ඛපටිසම්භිදාප්පත්තො හුත්වා ධනපාලකෙ ආගච්ඡන්තෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස ජීවිතං පරිච්චජී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුවඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙසි ආනන්දො මය්‍හං ජීවිතං පරිච්චජියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහස්ස පුබ්බපස්සෙ සාලින්දියො නාම බ්‍රාහ්මණගාමො හොති. තදා බොධිසත්තො තස්මිං ගාමෙ කස්සකබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා තස්ස ගාමස්ස පුබ්බත්තරාය දිසාය එකස්මිං ගාමබෙත්තෙ කරීසසහස්සමත්තං කසිං කාරෙසි. සො එකදිවසං මනුස්සෙහි සද්ධිං බෙත්තං ගන්ත්වා කම්මකාරෙ “කසථා”ති ආණාපෙත්වා මුඛධොවනත්ථාය බෙත්තකොටියං මහන්තං සොබ්භං උපසඬ්ඨිමි. තස්මිං බො පන සොබ්භෙ එකො සුවණ්ණවණ්ණො කක්කට්ඨකො පටිවසති අභිරුපො පාසාදිකො. බොධිසත්තො දන්තකට්ඨං බාදිත්වා තං සොබ්භං ඔතරි. තස්ස මුඛධොවනකාලෙ කක්කට්ඨකො සන්තිකං ආගමාසි. අථ නං සො උක්ඛිපිත්වා අත්තනො උත්තරිසාට්ඨකන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ගහෙත්වා බෙත්තෙ කත්තබ්බකිච්චං කත්වා ගච්ඡන්තො තත්ථෙව නං සොබ්භෙ පක්ඛිපිත්වා ගහං අගමාසි. තතො පට්ඨාය බෙත්තං ආගච්ඡන්තො පය්මං තං සොබ්භං ගන්ත්වා

කක්කටකං උක්ඛිපිත්වා උත්තරිසාටකන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පච්ඡා කම්මන්තං විචාරෙසි. ඉති තෙසං අඤ්ඤාමඤ්ඤං විස්සාසො දළ්භො අහොසි.

බොධිසත්තො නිබ්බ්ටං බ්‍රහ්මාණං ආගච්ඡති, අක්ඛිප්පු ව පනස්ස පඤ්ච පසාදා තිණි මණ්ඩලානි විසුද්ධානි හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අප්පස්ස බ්‍රහ්මාණං ආගච්ඡති. තාලෙ කාකකුලාවකෙ කාකි අක්ඛිති දිස්වා බාදිකුකාමා හුත්වා කාකං ආහ - “සාමී, දොහළො මෙ උප්පන්නො”ති. “කිං දොහළො නාමා”ති? “එතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අක්ඛිති බාදිකුකාමාමිති”ති. “දුද්දොහළො තෙ උප්පන්නො, කො එතානි ආහරිතුං සක්ඛිස්සති”ති. “ත්වං න සක්කොසි”ති අහමිපෙනං ජානාමි, යො පනෙස තාලස්ස අවිදුරෙ වම්මිකො, එත්ථ කණ්භසප්පො වසති. “තං උපට්ඨහ, සො එතං ඩංසිත්වා මාරෙස්සති, අප්පස්ස අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා ත්වං ආහරිස්සසි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්තවා තතො පට්ඨාය කණ්භසප්පං උපට්ඨති. බොධිසත්තෙනපි වාපිතසස්සානං ගබ්භග්ගහණකාලෙ කක්කටකො මහා අහොසි. අපේකදිවසං සප්පො කාකමාහ “සම්ම, ත්වං නිබ්බ්ටං මං උපට්ඨහසි, කිං තෙ කරොමි”ති. “සාමී, තුම්භාකං දාසියා එතස්ස බ්‍රහ්මාණස්ස අක්ඛිප්පු දොහළො උප්පජ්ජි, ස්වාහං තුම්භාකං ආනුභාවෙන තස්ස අක්ඛිති ලභිස්සාමිති තුම්භෙ උපට්ඨහාමි”ති. සප්පො “හොතු, නයිදං ගරුකං, ලභිස්සසි”ති තං අස්සාසෙත්වා පුන දිවසෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ආගමනමග්ගෙ කෙදාරමරියාදං නිස්සාය තිණෙහි පට්චිත්තො හුත්වා තස්සාගමනං ඔලොකෙන්තො නිපජ්ජි.

බොධිසත්තො ආගච්ඡන්තො පඨමං සොබ්භං ඔතරිත්වා මුඛං ධොවිත්වා සිනෙහං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා සුවණ්ණකක්කටකං ආලිඛිගෙත්වා උත්තරිසාටකන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා බ්‍රහ්මාණං පාචිසි. සප්පො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා පිණ්ඩකමංසෙ ඩංසිත්වා තත්ථෙව පාතෙන්වා වම්මිකං සන්ධාය පලායි. බොධිසත්තස්ස පතනඤ්ච කක්කටකස්ස සාටකන්තරතො ලඛිතඤ්ච කාකස්ස ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස උරෙ නිලියනඤ්ච අපච්ඡාදපුරිමං අහොසි. කාකො නිලියිත්වා අක්ඛිති තුණ්ඩෙන පහරි. කක්කටකො “ඉමං කාකං නිස්සාය මම සභායස්ස භයං උප්පන්නං, එතස්මිං ගහිතෙ සප්පො ආගච්ඡස්සති”ති සණ්ඩාසෙන ගණ්භන්තො විය කාකං ගීවායං අළෙන දළ්භං ගහෙන්වා කිලමෙත්වා ථොකං සිටීලමකාසි. කාකො “කිස්ස මං සම්ම, ජඩ්ඛෙත්වා පලායසි, එස මං කක්කටකො හියො වහෙයෙති, යාව න මරාමි, තාව එහි”ති සප්පං පක්කොසන්තො පඨමං ගාථමාහ -

94. “සිඬගිම්භො ආයතවක්ඛුනෙන්තො, අට්ඨිත්තවො වාරිසයො අලොමො;
තෙනාහිභුතො කපණං රුදාමි, හරෙ සබා කිස්ස නු මං ජහාසි”ති.

තත්ථ සිඬගිම්භොති සිඬගිපුච්ඡණ්ණවණ්ණතාය වා අළසඬ්ඛාතානං වා සිඬගානං අත්ථිතාය කක්කටකො වුත්තො. ආයතවක්ඛුනෙන්තොති දිසෙහි වක්ඛුසඬ්ඛාතෙහි නෙත්තෙහි සමන්තාගතො. අට්ඨිමෙව තවො අස්සාති අට්ඨිත්තවො. හරෙ සබාති ආලපනමෙතං, අම්භො සභායාති අත්ථො.

සප්පො තං සුත්වා මහන්තං එණං කත්වා කාකං අස්සාසෙන්තො අගමාසි. සත්ථා ඉමමත්ථං දිපෙන්තො අභිසම්බුද්ධො හුත්වා දුතියං ගාථමාහ -

95. “සො පස්සසන්තො මහතා එණෙන, භුජ්ඣගමො කක්කටමජ්ඣපත්තො;
සබා සබාරං පරිතායමානො, භුජ්ඣගමං කක්කටකො ගහෙසි”ති.

තත්ථ කක්කටමජ්ඣපත්තොති කක්කටකං සම්පත්තො. සබා සබාරන්ති සභායො සභායං. “සකං සබාර”න්තිපි පාඨො, අත්තතො සභායන්ති අත්ථො. පරිතායමානොති රක්ඛමානො. ගහෙසිති දුතියෙන අළෙන ගීවායං දළ්භං ගහෙසි.

අප් නං කිලමෙත්වා ථොකං සිටීලමකාසි. අප් සප්පො “කක්කටකා නාම නෙව කාකමංසං බාදන්ති, න සප්පමංසං, අප් කෙන නු බො කාරණෙන අයං අම්භෙ ගණ්භි”ති වින්තෙන්වා තං පුච්ඡන්තො තතියං ගාථමාහ -

96. “න වායසං නො පන කණ්භසප්පං, සාසත්ථිකො කක්කටකො අදෙයා;
පුච්ඡාමි තං ආයතවක්ඛුනෙන්ත, අප් කිස්ස හෙතුම්භ උභො ගහිතා”ති.

තත්ථ සාසත්ථිකොති ආහාරත්ථිකො හුත්වා. අදෙයානිආදියෙයා, න-කාරෙන යොජෙත්වා න ගණ්භිති අත්ථො.

තං සුත්වා කක්කටකො ගහණකාරණං කථෙත්තො ද්වෙ ගාථා අහාසි -

97. “අයං පුරිසො මම අත්ථකාමො, යො මං ගහෙන්වාන දකාය නෙති;
තස්මිං මතෙ දුක්ඛමනප්පකං මෙ, අහඤ්ච එසො ව උභො න හොම.

98. “මමඤ්ච දිස්වාන පච්චිකායං, සබ්බො ජනො හිංසිතුමෙව මිච්ඡෙ;
සාදුඤ්ච ථුලඤ්ච මුදුඤ්ච මංසං, කාකාපි මං දිස්ව විහෙයෙයෙයු”න්ති.

තත්ථ අයන්ති බොධිසත්තං නිද්දිසති. අත්ථකාමොති භික්කාමො. දකාය නෙතිති යො මං සම්පියායමානො උත්තරිසාටකෙන ගහෙන්වාන උදකාය නෙති, අත්තතො වසනකසොබ්භං පාපෙති. තස්මිං මතෙහි සථෙ සො ඉමස්මිං.

යාන මර්ස්සනි, එතස්මිං මනෙ මම කායිකං වෙනසිකං මහන්තං දුක්ඛං භවිස්සන්ති දිපෙනි. උභො න භොමාති ද්වෙපි ජනා න භවිස්සාම. මමඤ්ච දිස්වානාති ගාථාය අයමත්ථො – ඉදඤ්ච අපරං කාරණං, ඉමස්මිං මනෙ අනාථං නිජ්ජච්චයං මං පවඩ්ඪිතකායං දිස්වා සබ්බො ජනො “ඉමස්ස කක්කටකස්ස සාදුඤ්ච පුලඤ්ච මුදුඤ්ච මංස”න්ති මං මාරොතුං ඉච්ඡෙය්‍යා, න කෙවලඤ්ච ජනො මනුස්සො, තිරච්ඡානභූතා කාකාපි මං දිස්වා විභෙදයෙය්‍යං විභෙසෙය්‍යං මාරෙය්‍යං.

තං සුත්වා සප්පො චිත්තෙසි “එකෙනුපායෙන ඉමං වඤ්චෙන්වා කාකඤ්ච අත්තානඤ්ච මොවෙස්සාමි”ති. අථ නං වඤ්චෙතුකාමො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

99. “සචෙතස්ස හෙතුමිහ උභො ගහිතා, උට්ඨාතු පොසෙ විසමාවමාමි;
මමඤ්ච කාකඤ්ච පමුඤ්ච ඛිජ්ජං, පුරෙ විසං ගාළ්භමුපෙනි මච්ච”න්ති.

තත්ථ සචෙතස්ස හෙතූති සචෙ එතස්ස කාරණං. උට්ඨාතුති නිබ්බිසො හොතු. විසමාවමාමිති අහමස්ස විසං ආකඩ්ඪාමි, නිබ්බිසං නං කරොමි. පුරෙ විසං ගාළ්භමුපෙනි මච්චන්ති ඉමඤ්චි මච්චං මයා අනාවමියමානං විසං ගාළ්භං බලවං හුත්වා උපගච්ඡෙය්‍යා, තං යාව න උපගච්ඡති, තාවදෙව අමිහෙ ද්වෙපි ජනෙ ඛිජ්ජං මුඤ්චාති.

තං සුත්වා කක්කටකො චිත්තෙසි “අයං එකෙනුපායෙන මං ද්වෙපි ජනෙ විස්සජ්ජාපෙන්වා පලායිතුකාමො, මය්හං උපායකොසල්ලං න ජානාති, අහං දානි යථා සප්පො සඤ්චරිතුං සක්කොති, එවං අළං සිටීලං කරිස්සාමි, කාකං පන නෙව විස්සජ්ජෙස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන්වා සත්තමං ගාථමාහ –

100. “සජ්ජං පමොක්ඛාමි න තාව කාකං, පටිබන්ධකො භොහිති තාව කාකො;
පුරිසඤ්ච දිස්වාන සුඛං අරොගං, කාකං පමොක්ඛාමි යථෙව සජ්ජ”න්ති.

තත්ථ පටිබන්ධකොති පාටිභොගො. යථෙව සජ්ජන්ති යථා භවන්තං සජ්ජං මුඤ්චාමි, තථා කාකං පමොක්ඛාමි, කෙවලං ත්වං ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සරිරතො සීසං විසං ආවමාහිති.

එවඤ්ච පන වත්වා තස්ස සුඛසඤ්චාරණත්ථං අළං සිටීලමකාසි. සප්පො විසං ආවමිත්වා මහාසත්තස්ස සරිරං නිබ්බිසං අකාසි. සො නිද්දුක්ඛො උට්ඨාය පකතිවණ්ණෙනෙව අට්ඨාසි. කක්කටකො “සචෙ ඉමෙ ද්වෙපි ජනා අරොගා භවිස්සන්ති, මය්හං සහායස්ස වඩ්ඪි නාම න භවිස්සති, විනාසෙස්සාමි නෙ”ති චිත්තෙන්වා කත්තරිකාය උජ්ජලමකුළං විය අලෙහි උභින්නමිපි සීසං කජ්ජෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. කාකිපි තම්භා යානා පලායි. බොධිසත්තො සජ්ජස්ස සරිරං දණ්ඩකෙ වෙදෙන්වා ගුම්බපිට්ඨෙ බිපි. සුවණ්ණකක්කටකං සොබ්බෙ විස්සජ්ජෙන්වා න්හන්වා සාලින්දියගාමමෙව ගතො. තතො පට්ඨාය කක්කටකෙන සද්ධිං අධිකතරො විස්සාසො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙන්තො ඔසානගාථමාහ –

101. “කාකො තදා දෙවදත්තො අහොසි, මාරො පන කණ්ඨසප්පො අහොසි;
ආනන්දභද්දො කක්කටකො අහොසි, අහං තදා බ්‍රාහ්මණො භොමි සත්ථා”ති.

සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. කාකි පන ගාථාය න චූත්තා, සා විඤ්චමාණවිකා අහොසිති.

[390] 5. මය්හකජාතකවණ්ණනා සුවණ්ණකක්කටකජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සකුණො මය්හකො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආගන්තුකසෙට්ඨිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියඤ්චි ආගන්තුකසෙට්ඨි නාම අඩ්ඨෙයො අහොසි මහද්ධනො. සො නෙව අත්තනා භොගෙ භුඤ්ජී, න පරෙසං අදාසි, නානග්ගරෙසෙ පණිතෙ භොජනෙ උපනිතෙ තං න භුඤ්ජති, බිලඬගදුතියං කණාජකං එව භුඤ්ජති, ධූපිතවාසිතෙසු කාසිකවත්ථෙසු උපනිතෙසු තානි භාරෙන්වා පුලපුලසාටකෙ නිවාසෙති, ආජානියයුත්තෙ මණ්ඩකකච්චිත්තෙ රථෙ උපනිතෙ තමිපි හරාපෙන්වා කත්තරරථකෙන ගච්ඡති, සුවණ්ණච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ තං අපනෙන්වා පණ්ණච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙන. සො යාවජීවං දානාදීසු පුඤ්ඤෙසු එකමිපි අකත්වා කාලං කත්වා රොරුවනිරයෙ නිබ්බන්ති. තස්ස අසුත්තකං සාපතෙය්‍යං රාජබලං සත්තති රත්තිදිවසෙහි රාජකුලං පවෙසෙසි. තස්මිං පවෙසිතෙ රාජා භුත්තපාතරාසො ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසින්තො “කිං, මහාරාජ, බුද්ධපට්ඨානං න කරොසි”ති චූත්තෙ “හන්තෙ, සාවත්ථියං ආගන්තුකසෙට්ඨිනො නාම කාලකතස්ස අස්සාමිකධනෙ අමිහාකං සරෙ ආහරියමානෙයෙව සත්ත රත්තිදිවසා ගතා, සො පන එතං ධනං ලභිත්වාපි නෙව අත්තනා පරිභුඤ්ජී, න පරෙසං අදාසි, රක්ඛසපරිග්ගහිතපොක්ඛරණි වියස්ස ධනං අහොසි, සො එකදිවසමිපි පණිතභොජනාදිනං රසං අනනුභවිත්වාව මරණමුඛං පට්ඨෙයො, එවං මච්ඡරි අපුඤ්ඤසත්තො කිං කත්වා එත්තකං ධනං ලභි, කෙන වස්ස භොගෙසු චිත්තං න රමී”ති සත්ථාරං පුච්ඡී. සත්ථා “මහාරාජ, ධනලාභො ව, ධනං ලද්ධා අපරිභුඤ්ජනකාරණඤ්ච තෙනෙව කත”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බාරාණසියෙට්ඨි අස්සද්ධො අහොසි මච්ඡරි, න කස්සචි කිඤ්චි දෙනි, න කඤ්චි සඬගණ්භාති. සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො තගරසිඛිං නාම පච්චෙකබුද්ධං පිණ්ඩාය

වරන්තං දිස්වා වන්දිත්වා “ලද්ධං, හන්තෙ, හික්ඛා”ති පුච්ඡිත්වා “නනු වරාම මහාසෙට්ඨී”ති චුත්තෙ පුරිසං ආණාපෙසි “ගච්ඡ, ඉමං අමිහාකං සරං ආනෙත්වා මම පල්ලඛිකෙ නිසීදාපෙත්වා අමිහාකං පටියන්තහන්තස්ස පත්තං පුරෙත්වා දාපෙහි”ති. සො පච්චෙකඛුද්ධං සරං නෙත්වා නිසීදාපෙත්වා සෙට්ඨිහරියාය ආවික්ඛි. සා නානග්ගරසහන්තස්ස පත්තං පුරෙත්වා තස්ස අදාසි. සො හන්තං ගහෙත්වා සෙට්ඨිනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා අන්තරවිටීයං පටිපජ්ජී. සෙට්ඨි රාජකුලනො පච්චාගච්ඡන්තො තං දිස්වා වන්දිත්වා “ලද්ධං, හන්තෙ, හන්ත”න්ති පුච්ඡී. “ලද්ධං මහාසෙට්ඨී”ති. සො පත්තං ඔලොකෙත්වා චිත්තං පසාදෙතුං නාසක්ඛි, “ඉමං මෙ හන්තං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජිත්වා දුක්කරමිපි කම්මං කරෙය්‍යං, අහො වත මෙ ජාතී”ති අපරවෙනතං පරිපුණ්ණං කාතුං නාසක්ඛි. දානඤ්චි නාම තිස්සො වෙනනා පරිපුණ්ණං කාතුං සක්කොන්තස්සෙව මහජ්ඣං හොති.

“පුබ්බෙව දානා සුමනා භවාම, දදමිපි වෙ අත්තමනා භවාම;
දත්වාපි වෙ නානුතජ්ජාම පච්ඡා, තස්මා හි අමිහං දහරා නමියාමෙ. (ජා. 1.10.95);

“පුබ්බෙව දානා සුමනො, දදං චිත්තං පසාදයෙ;
දත්වා අත්තමනො හොති, එසා යඤ්ඤස්ස සම්පදා”. (අ. නි. 6.37; පෙ. ව. 305);

ඉති, මහාරාජ, ආගන්තුකසෙට්ඨී තගරසිඛිපච්චෙකඛුද්ධස්ස දින්නපච්චයෙන ඛහුං ධනං ලභි, දත්වා අපරවෙනතං පණ්ණං කාතුං අසමත්ථතාය හොගෙ භුඤ්ජිතුං නාසක්ඛිති. “පුත්තං පන කස්මා න ලභි, හන්තෙ”ති? සත්ථා “පුත්තස්ස අලහනකාරණමිපි තෙනෙව කතං, මහාරාජා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අසීතිකොට්ඨිහවෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයජපත්තො මාතාපිතුනං අච්චයෙන කනිට්ඨං සඬගණ්හිත්වා කුටුම්භං විචාරෙත්තො සරද්ධාරෙ දානසාලං කාරෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්තො අගාරං අජ්ඣාචසි. අපස්ස එකො පුත්තො ජායි. සො තස්ස පදසා ගමනකාලෙ කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛමිමෙ වානිසංසං දිස්වා සද්ධිං පුත්තදාරෙන සබ්බං සරච්ඡිතං කනිට්ඨස්ස නියානෙත්වා “අජ්ජමත්තො දානං පවත්තෙහි”ති ඔවාදං දත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා හිමවන්තපදෙසෙ විහාසි. කනිට්ඨොපිස්ස එකං පුත්තං පටිලභි. සො තං වඩ්ඪන්තං දිස්වා චිත්තෙසි “මම භාතු පුත්තෙ ජීවන්තෙ කුටුම්භං හින්දිත්වා ද්විධා භවිස්සති, භාතු පුත්තං මාරෙස්සාමි”ති. අප්පං එකදිවසං නදියං ඔපිලාපෙත්වා මාරෙසි. තමෙනං න්හන්වා ආගතං භාතු ජායා “කුහිං මම පුත්තො”ති පුච්ඡී. “නදියං උදකං කිළි, අප්පං උදකෙ විචින්නො නාද්දස”න්ති. සා රොදිත්වා කන්දිත්වා තුණ්හි අහොසි.

බොධිසත්තො තං පවත්තිං ඤාත්වා “ඉදං කිච්චං පාකටං කරිස්සාමි”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා බාරාණසියං ඔතරිත්වා සුනිවත්ථො සුපාරුතො තස්ස සරද්ධාරෙ යත්වා දානසාලං අදිස්වා “දානසාලාපි ඉමිනා අසජ්ජුරිසෙන නාසිනා”ති චිත්තෙසි. කනිට්ඨො තස්ස ආගතභාවං ඤාත්වා ආගන්ත්වා මහාසත්තං වන්දිත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා සුභොජනං හොපෙසි. සො හන්තකිච්චාවසානෙ සුඛකථාය නිසින්තො “දාරකො න පඤ්ඤායති, කහං නු බො”ති පුච්ඡී. “මනො, හන්තෙ”ති. “කෙන කාරණෙනා”ති? “උදකකිළනට්ඨානෙ අසුකකාරණෙනාති න ජානාමි”ති. “කිං ත්වං අසජ්ජුරිස න ජානිස්සසි, තයා කතකිච්චං මය්හං පාකටං, නනු ත්වං ඉමිනා නාම කාරණෙන තං මාරෙසි, කිං නු ත්වං රාජාදීනං වසෙන තස්සමානං ධනං රක්ඛිතුං සක්කුණෙය්‍යාසි, මය්හකසකුණස්ස ව තුය්හඤ්ච කිං නානාකරණ”න්ති? අප්පස්ස මහාසත්තො බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

102. “සකුණො මය්හකො නාම, ගිරිසානුදරිවරො;
පක්කං පිජ්චලිමාරුය්හ, ‘මය්හං මය්හ’න්ති කන්දති.

103. “තස්සෙවං විලපන්තස්ස, දිජ්ජසඬසා සමාගතා;
භුත්වාන පිජ්චලිං යන්ති, විලපත්ථෙව සො දිජ්ජො.

104. “එවමෙව ඉධෙකච්චො, සඬසරිත්වා ඛහුං ධනං;
නෙවන්තනො න ඤාතීනං, යථොධිං පටිපජ්ජති.

105. “න සො අච්ඡාදනං හන්තං, න මාලං න විලෙපනං;
අනුභොති සකිං කිඤ්චි, න සඬගණ්හාති ඤාතකෙ.

106. “තස්සෙවං විලපන්තස්ස, මය්හං මය්හන්ති රක්ඛතො;
රාජානො අප්පං වා වොරා, දායාදා යෙව අජ්ජියා;
ධනමාදාය ගච්ඡන්ති, විලපත්ථෙව සො නරො.

107. “ධිරො හොගෙ අධිගම්ම, සඬගණ්හාති ව ඤාතකෙ;
තෙන සො කිත්තිං පජ්ජොති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති”ති.

තත්ථ මය්හකොති “මය්හං මය්හ”න්ති විරචනවසෙන එවංලද්ධනාමො. ගිරිසානුදරිසු වරතිති ගිරිසානුදරිවරො. පක්කං පිජ්චලින්නි හිමවන්තපදෙසෙ එකං ඵලහරිතං පිජ්චලිරුක්ඛං. කන්දතිති දිජ්ජගණෙ තං රුක්ඛං පරිචාරෙත්වා පක්කානි බාදන්තෙ වාරෙතුං “මය්හං මය්හ”න්ති පරිදෙවන්තො විවරති. තස්සෙවං විලපන්තස්සාති තස්ස

විලපන්තස්සෙව. භුක්වාන විජ්ජලං යන්තිති නං පිජ්ජලිඤ්ඤං පරිභුඤ්ජන්වා අඤ්ඤං ඵලසම්පන්නං රුක්ඛං ගච්ඡන්ති. විලපත්තෙවාවානි සො පන දිජො විලපතියෙව. යථොධිත්ති යථාකොට්ඨාසං, මානාපිතාභාතුභගිනිපුත්තධිතාදිනං උපභොගපරිභොගවසෙන යො යො කොට්ඨාසො දානබ්බො, නං නං න දෙතිති අත්ථො.

සකිත්ති එකවාරම්පි නානුභොති. “සක”න්තිපි පායො, අත්තනො සන්තකම්පිති අත්ථො. න සඩ්ගණ්භාතීති භත්තවිජාදනාච්ඡන්තඩ්ගලාදිදානවසෙන න සඩ්ගණ්භාති. විලපත්තෙව සො නරොති එතෙසු රාජාදිසු ධනං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙසු කෙවලං සො පුරිසො විලපතියෙව. ධිරොති පණ්ඩිතො. සඩ්ගණ්භාතීති අත්තනො සන්තිකං ආගතෙ දුබ්බලඤ්ඤාතකෙ භත්තවිජාදනාච්ඡන්තඩ්ගලාදිදානෙන සඩ්ගණ්භාති. තෙනාති සො පුරිසො තෙන ඤාතිසඩ්ගහෙන චතුපරිසමජ්ඣෙ කිත්තිඤ්ඤං අත්තනො චණ්ණභණ්ණඤ්ඤං පාපුණාති, පෙච්ච සග්ගෙ දෙවනගරෙ පමොදති.

එවං මහාසත්තො තස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා දානං පාකතිකං කාරෙත්වා භිමවන්තමෙව ගන්ත්වා අපරිභීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඉති බො, මහාරාජ, ආගන්තුකසෙට්ඨි භාතු පුත්තස්ස මාරිත්තා එත්තකං කාලං නෙව පුත්තං, න ධිතරං අලභී”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කනිට්ඨො ආගන්තුකසෙට්ඨි අහොසි, ජෙට්ඨකො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[391] 6. විජ්ජාධරජාතකවණ්ණනා මය්භකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

දුබ්බණ්ණරූපන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ලොකත්ථවරියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු මහාකණ්ඨජාතකෙ (ජා. 1.12.61 ආදයො) ආචි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො ලොකත්ථවරියං වරියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සක්කො අහොසි. තදා එකො විජ්ජාධරො විජ්ජං පරිවත්තෙත්වා අඩ්ඨරත්තසමයෙ ආගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා සද්ධිං අතිවරති, තස්සා පරිවාරිකායො සඤ්ජානිංසු. සා සයමෙව රාජානං උපසඩ්ධකම්ථවා “දෙව, එකො පුරිසො අඩ්ඨරත්තසමයෙ සිරිගබ්භං පවිසිත්වා මං දුසෙති”ති ආහ. “සක්ඛිස්සසි පන කිඤ්චි සඤ්ඤාණං කාතු”න්ති? “සක්කොම්, දෙවා”ති සා ජාතිභිච්ඡුලිකපාතිං ආහරාපෙත්වා තස්ස පුරිසස්ස රත්තිං ආගන්ත්වා අභිරමිත්වා ගච්ඡන්තස්ස පිට්ඨියං පඤ්චඩ්ගලිකං දත්වා පාතොව රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා මනුස්සෙ ආණාපෙසි “ගච්ඡට්, සබ්බදිසාසු ඔලොකෙත්වා පිට්ඨියං කතජාතිභිච්ඡුලපඤ්චඩ්ගලිකපුරිසං ගණ්භට්”ති. විජ්ජාධරොපි රත්තිං අනාවාරං කත්වා දිවා සුසානෙ සුරියං නමස්සන්තො එකපාදෙන තිට්ඨති. රාජපුරිසා නං දිස්වා පරිවාරයිංසු. සො “පාකටං මෙ කම්මං ජාත”න්ති විජ්ජං පරිවත්තෙත්වා ආකාසෙන උජ්ජන්තිවා ගතො.

රාජා නං දිස්වා ආගතපුරිසෙ “අද්දසට්”ති පුච්ඡී. “ආම, අද්දසාමා”ති. “කො නාමෙසො”ති? “පබ්බජිතො, දෙවා”ති. “සො හි රත්තිං අනාවාරං කත්වා දිවා පබ්බජිතවෙසෙන වසති”. රාජා “ඉමෙ දිවා සමණවෙසෙන වරිත්වා රත්තිං අනාවාරං කරොන්ති”ති පබ්බජිතානං කුජ්ඣිත්වා මිච්ඡාගහණං ගහෙත්වා “මය්භං විජිතා ඉමෙ සබ්බෙ පබ්බජිතා පලායන්තු, දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ රාජාණං කරිස්සන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. තියොජනසතිකා කාසිරට්ඨා පලායිත්වා සබ්බෙ පබ්බජිතා අඤ්ඤරාජධානියො අගමිංසු. සකලකාසිරට්ඨෙ මනුස්සානං ඔවාදදායකො එකොපි ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණො නාහොසි. අනොවාදකා මනුස්සා ඵරුසා අහෙසුං, දානසිලවිමුඛා මතමතා යෙභුයොන අපායෙ නිබ්බත්තිංසු, සග්ගෙ නිබ්බත්තනකා නාම නාහෙසුං.

සක්කො නෙව දෙවපුත්තෙ අපස්සන්තො “කිං නු බො කාරණ”න්ති ආවජ්ජෙත්වා විජ්ජාධරං නිස්සාය බාරාණසිරඤ්ඤො කුද්ධෙන මිච්ඡාගහණං ගහෙත්වා පබ්බජිතානං රට්ඨා පබ්බාජිතභාවං ඤත්වා “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො ඉමස්ස රඤ්ඤො මිච්ඡාගහණං භින්දිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, රඤ්ඤො ව රට්ඨවාසීනඤ්ඤං අවස්සයො භවිස්සාම්”ති චිත්තෙත්වා නන්දමුලපබ්භාරෙ පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “භත්තෙ, මය්භං එකං මහල්ලකං පච්චෙකබුද්ධං දෙට්, කාසිරට්ඨං පසාදෙස්සාම්”ති ආහ. සො සඩ්ඝත්ථෙරමෙව ලභී, අට්ඨස්ස පත්තච්චරං ගහෙත්වා නං පුරතො කත්වා සයං පච්ඡන්තො හුත්වා සිරස්මී. අඤ්ජලිං යපෙත්වා පච්චෙකබුද්ධං නමස්සන්තො උත්තමරූපධරො මාණවකො හුත්වා සකලනගරස්ස මත්ථකෙන තික්ඛන්තුං විවරිත්වා රාජද්වාරං ආගන්ත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. අමච්චා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං “දෙව, අභිරූපො මාණවකො එකං සමණං ආනෙත්වා රාජද්වාරෙ ආකාසෙ ධිතො”ති. රාජා ආසනා උට්ඨාය සීහපඤ්ජරෙ යත්වා “මාණවක, කස්මා ත්වං අභිරූපො සමානො එතස්ස විරූපස්ස සමණස්ස පත්තච්චරං ගහෙත්වා නමස්සමානො ධිතො”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො පයමං ගාමමාහ –

108. “දුබ්බණ්ණරූපං තුවමරියවණ්ණි, පුරක්ඛත්වා පඤ්ජලිකො නමස්සසි;
සෙයොනු තෙසො උදවා සරික්ඛො, නාමං පරස්සත්තනො වාපි බුභී”ති.

තත්ථ අරියවණ්ණිති සුන්දරරූපො. සෙයොනු තෙසොති එසො විරූපො පබ්බජිතො කිං නු තයා උත්තරිතරො, උදාහු සරික්ඛො. නාමං පරස්සත්තනො වාපිති එතස්ස පරස්ස ව අත්තනො ව නාමං බුභීති පුච්ඡති.

අප්‍රේමය නම් සත්‍යයකි. “මහාරාජ, සමනලා නම් ගරුටයානියා, තෙත මේ නාමය ලිපිකුං න ලබිනි, මස්තං පන තෙ නාමය කපේස්සාමි” ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

109. “න නාමගොත්තං ගණ්හන්ති රාජ, සම්මග්ගතානුජ්ජගතාන දෙවා;
අහඤ්ච තෙ නාමධෙයාං වදාමි, සක්කොහමස්මි තිදසානමින්දො” ති.

තත්ථ සම්මග්ගතානුජ්ජගතාන දෙවාති මහාරාජ, සබ්බසංඛාරෙ යථා සභාවසරසවසෙන සම්මසිත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පත්තත්තා සම්මග්ගතානං, උජුතා ව අට්ඨඨගිකෙන මග්ගෙන නිබ්බානං ගතත්තා උජුගතානං මහාබ්බාසවානං උපපත්තිදෙවෙහි උත්තරිතරානං විසුද්ධිදෙවානං උපපත්තිදෙවා නාමගොත්තං න ගණ්හන්ති. අහඤ්ච තෙ නාමධෙයාන්ති අපිච අහං අත්තනො නාමධෙයාං තුය්හං කපෙමි.

තං සුත්වා රාජා තතියගාථාය භික්ඛුනමස්සනෙ ආනිසංසං පුච්ඡි –

110. “යො දිස්වා භික්ඛුං වරණුපපන්නං, පුරක්ඛත්වා පඤ්ඡලිකො නමස්සති;
පුච්ඡාමි තං දෙවරාජෙනමත්ථං, ඉතො වුතො කිං ලභතෙ සුඛං සො” ති.

සක්කො චතුත්ථගාථාය කපෙසි –

111. “යො දිස්වා භික්ඛුං වරණුපපන්නං, පුරක්ඛත්වා පඤ්ඡලිකො නමස්සති;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ ලභතෙ පසංසං, සග්ගඤ්ච සො යාති සරිරහෙදා” ති.

තත්ථ භික්ඛුන්ති භින්තකිලෙසං පරිසුද්ධපුග්ගලං. වරණුපපන්නන්ති සීලවරණෙන උපෙතං. දිට්ඨෙව ධම්මෙති න කෙවලං ඉතො වුතොයෙව, ඉමස්මිං පන අත්තභාවෙ සො පසංසං ලභති, පසංසාසුඛං වින්දති.

රාජා සක්කස්ස කථං සුත්වා අත්තනො මිච්ඡාගහණං භින්දිත්වා තුට්ඨමානසො පඤ්චමං ගාථමාහ –

112. “ලක්ඛි වත මෙ උදපාදි අජ්ජ, යං වාසවං භූතපතිද්දසාම;
භික්ඛුඤ්ච දිස්වාන තුවඤ්ච සක්ක, කාහාමි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි” ති.

තත්ථ ලක්ඛිති සිරි, පඤ්ඤාතිපි වදන්ති. ඉදං වුත්තං හොති – අජ්ජ මම තව වචනං සුණන්තස්සෙව කුසලාකුසලවිපාකජානනපඤ්ඤා උදපාදිති. යන්ති නිපාතමත්තං. භූතපතිද්දසාමාති භූතපතිං අද්දසාම.

තං සුත්වා සක්කො පණ්ඩිතස්ස ථුතිං කරොන්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

113. “අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානවින්තිනො;
භික්ඛුඤ්ච දිස්වාන මමඤ්ච රාජ, කරොහි පුඤ්ඤානි අනප්පකානි” ති.

තත්ථ බහුයානවින්තිනොති බහුනි කාරණානි වින්තනසමත්ථා.

තං සුත්වා රාජා ඔසානගාථමාහ –

114. “අක්කොධනො නිච්චපසන්නවින්තො, සබ්බාතිථියාවයොගො භවිත්වා;
නිභව්ව මානං අභිවාදයිස්සං, සුත්වාන දෙවින්ද සුභාසිතානි” ති.

තත්ථ සබ්බාතිථියාවයොගො භවිත්වාති සබ්බෙසං අතිථිතං ආගතානං ආගන්තුකානං යං යං තෙ යාවන්ති, තස්ස තස්ස යුත්තො අනුච්ඡවිකො භවිත්වා, සබ්බං තෙහි යාවිතයාවිතං දදමානොති අත්ථො. සුත්වාන දෙවින්ද සුභාසිතානි තව සුභාසිතානි සුත්වා අහං ඵවරුපො භවිස්සාමිති වදති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා පාසාදා ඔරුය්හ පච්චෙකඤ්ඤාද්ධං වන්දිත්වා ඵකමත්තං අට්ඨාසි. පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො ආකාසෙ පල්ලඨකෙන නිසිදිත්වා “මහාරාජ, විජ්ජාධරො න සමනො, ත්වං ඉතො පට්ඨාය ‘අතුච්ඡො ලොකො, අත්ථි ධම්මිකසමණබ්බාහමණා’ ති ඤාත්වා දානං දෙහි, සීලං රක්ඛං, උපොසථකම්මං කරොහි” ති රාජානං ඔවදි. සක්කොපි සක්කානුභාවෙන ආකාසෙ යත්වා “ඉතො පට්ඨාය අප්පමත්තා හොථා” ති නාගරානං ඔවාදං දත්වා “පලාතා සමණබ්බාහමණා ආගච්ඡන්තු” ති හෙරිං වරාපෙසි. අප්‍රේම තෙ උභොපි සකට්ඨානමෙව අගමංසු. රාජා තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදිනි පුඤ්ඤානි අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො පරිනිබ්බුතො, රාජා ආනන්දො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි” ති.

යමෙතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨි. සො කිර ජෙනවනා නික්ඛමිත්ථා කොසලරට්ඨෙ අඤ්ඤතරං අරඤ්ඤං නිස්සාය විහරන්තො එකදිවසං පදුමසරං ඔතරිත්ථා සුපුප්ඵිතපදුමං දිස්වා අධොවානෙ යත්ථා උපසිඬ්ඨි. අප්ප නං තස්මිං වනෙ අධිවත්ථා දෙවතා “මාරිස, ත්වං ගන්ධට්ඨෙනො නාම, ඉදං තෙ එකං ථෙය්‍යාඬ්ඨි”න්ති සංවෙජ්ජෙයි. සො තාය සංවෙජ්ජෙනො පුන ජෙනවනං ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසින්තො “කභං භික්ඛු නිචුත්ථොසී”ති පුට්ඨො “අසුකවනසංඤ්ඤෙ නාම, තත්ථ ව මං දෙවතා එවං නාම සංවෙජ්ජෙයි”ති ආහ. අප්ප නං සත්ථා “න ඛො භික්ඛු පුප්ඵං උපසිඬ්ඨස්ත්තො ත්වමෙව දෙවතාය සංවෙජ්ජෙනො, පොරාණකපණ්ඩිතාපි සංවෙජ්ජපුබ්බා”ති වත්ථා තෙන යාචිතො අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං කාසිකගාමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්ථා වයප්පත්තො තක්කසිලායං උග්ගභිතසිප්පො අපරභාගෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්ථා එකං පදුමසරං නිස්සාය උපවසන්තො එකදිවසං සරං ඔතරිත්වා සුපුප්ඵිතපදුමං උපසිඬ්ඨිමානො අට්ඨාසි. අප්ප නං එකා දෙවධිතා රුක්ඛක්ඛන්ධවිවරෙ යත්ථා සංවෙජ්ජමානා පඨමං ගාථමාහ —

115. “යමෙතං වාරිජං පුප්ඵං, අදින්නං උපසිඬ්ඨසි;
එකඬ්ඨගමෙතං ථෙය්‍යානං, ගන්ධට්ඨෙනොසි මාරිසා”ති.

තත්ථ එකඬ්ඨගමෙතන්ති එකකොට්ඨාසො එස.

තතො බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ —

116. “න භරාමී න භඤ්ජාමී, ආරා සිඬ්ඨාමී වාරිජං;
අප්ප කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙනොති වුව්චති”ති.

තත්ථ ආරා සිඬ්ඨාමීති දුරෙ යිතො සායාමී. වණ්ණෙනාති කාරණෙන.

තස්මිං බණෙ එකො පුරිසො තස්මිං සරෙ භිසානි වෙව බණති, පුණ්ඩරිකානි ව භඤ්ජති . බොධිසත්තො තං දිස්වා “මං ආරා යත්ථා උපසිඬ්ඨස්ත්තං ‘වොරො’ති වද්ධි, එතං පුරිසං කස්මා න භණ්ඨි”ති තාය සද්ධිං සල්ලපත්තො තතියං ගාථමාහ —

117. “යොයං භිසානි බණති, පුණ්ඩරිකානි භඤ්ජති;
එවං ආකිණ්ණකම්මන්තො, කස්මා එසො න වුව්චති”ති.

තත්ථ ආකිණ්ණකම්මන්තොති කක්ඛලකම්මන්තො දාරුණකම්මන්තො.

අප්පස්ස අවචනකාරණං ආචික්ඛන්ති දෙවතා වතුත්ථපඤ්චමගාථා අභාසි —

118. “ආකිණ්ණලද්දො පුරිසො, ධාතිවෙලංව මක්ඛිතො;
තස්මිං මෙ වචනං නත්ථී, තඤ්චාරභාමී වත්තවෙ.

119. “අනඬ්ඨගණස්ස පොසස්ස, නිච්චං සුවිගවෙසිතො;
වාලග්ගමත්තං පාපස්ස, අබ්භාමත්තංව බායතී”ති.

තත්ථ ධාතිවෙලංවාති ඛෙළසිඬ්ඨාණිකමුත්තගුප්ථමක්ඛිතං ධාතිදාසියා නිවත්ථවෙලං විය අයං පාපමක්ඛිතොයෙව, තෙන කාරණෙන තස්මිං මම වචනං නත්ථී. තඤ්චාරභාමීති සමණා පන ඔවාදක්ඛමා භොන්ති පියසිලා, තස්මා තං අප්පමත්තකම්පි අයුත්තං කරොන්තං වත්තුං අරභාමී සමණාති. අනඬ්ඨගණස්සාති නිද්දොසස්ස තුම්භාදිසස්ස. අබ්භාමත්තංව බායතීති මහාමෙසප්පමාණං හුත්වා උපට්ඨාති, ඉදානි කස්මා එවරුපං දොසං අබ්බොහාරිකං කරොසීති.

තාය පන සංවෙජ්ජෙනො බොධිසත්තො සංවෙග්ගප්පත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

120. “අද්ධා මං යක්ඛ ජානාසි, අථො මං අනුකම්පසි;
පුනපි යක්ඛ වජ්ජාසි, යදා පස්සසි එදිස”න්ති.

තත්ථ යක්ඛාති දෙවතං ආලපති. වජ්ජාසීති වදෙය්‍යාසි. යදා පස්සසි එදිසන්ති යදා මම එවරුපං දොසං පස්සසි, තදා එවං මම වදෙය්‍යාසීති වද්ධි.

අප්පස්ස සා දෙවධිතා සත්තමං ගාථමාහ —

121. “නෙව තං උපජීවාමී, නපි තෙ භතකාමිහසෙ;
ත්වමෙව භික්ඛු ජානෙය්‍ය, යෙන ගච්ඡෙය්‍ය සුග්ගති”න්ති.

තත්ථ භතකාමිහසෙනි තව භතිහතා කම්මකරාපි න භොම. කිංකාරණා තං සබ්බකාලං රක්ඛමානා විවරිස්සාමාති දීපෙති. යෙන ගවිජ්ජයායාති භික්ඛු යෙන කම්මෙන ත්වං සුගතිං ගවිජ්ජයායාසි, ත්වමෙව තං ජානෙය්‍යාසීති.

එවං සා තස්ස ඔවාදං දත්වා අත්තනො විමානමෙව පවිට්ඨා. බොධිසත්තොපි ඤානං නිබ්බන්තෙන්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි.

තදා දෙවධීතා උප්පලවණ්ණො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[393] 8. විසාසාදජාතකවණ්ණනා සිඬ්ඝපුප්ඵජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සුසුඛං වත ජීවන්තීති ඉදං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො කෙළිසිලකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. තෙසු හි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙන පාසාදං කම්පෙන්වා සංවෙජ්ජිතෙසු ධම්මසභායං භික්ඛු තෙසං අගුණං කටෙන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙනෙ කෙළිසිලකායෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සක්කො අහොසි. අථ අඤ්ඤතරස්මිං කාසිකගාමෙ සත්ත භාතරො කාමෙසු දොසං දිස්වා නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මජ්ඣාරඤ්ඤෙ වසන්තා යොගෙ යොගං අකත්වා කායදල්හිබ්බුලා හුත්වා නානප්පකාරං කීළං කීළන්තා වරිංසු. සක්කො දෙවරාජා “ඉමෙ සංවෙජ්ජසාමී”ති සුකො හුත්වා තෙසං වසනට්ඨානං ආගන්ත්වා එකස්මිං රුක්ඛෙ නිලීයිත්වා තෙ සංවෙජ්ජන්තො පඨමං ගාථමාහ —

122. “සුසුඛං වත ජීවන්ති, යෙ ජනා විසාසාදිනො;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, සම්පරායෙ ව සුග්ගති”ති.

තත්ථ විසාසාදිනොති භුත්තාතිරෙකං භුඤ්ජන්තෙ සන්ධායාහ. දිට්ඨෙව ධම්මෙති යෙ එවරුපා, තෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, සම්පරායෙ ව තෙසං සුගති භොති, සග්ගෙ උප්පජ්ජන්තිති අධිප්පායෙන වදති.

අථ තෙසු එකො තස්ස වචනං සුත්වා අවසෙසෙ ආමන්තෙන්වා දුතියං ගාථමාහ —

123. “සුකස්ස භාසමානස්ස, න නිසාමෙථ පණ්ඩිතා;
ඉදං සුණාථ සොදරියා, අම්භෙවායං පසංසති”ති.

තත්ථ භාසමානස්සාති මානුසිකාය වාචාය භණන්තස්ස. න නිසාමෙථාති න සුණාථ. ඉදං සුණාථාති ඉදමස්ස වචනං සුණාථ. සොදරියාති සමානෙ උදරෙ චුත්ථභාවෙන තෙ ආලපන්තො ආහ.

අථ තෙ පටික්ඛිපන්තො සුකො තතියං ගාථමාහ —

124. “නාහං තුම්භෙ පසංසාමි, කුණපාදා සුණාථ මෙ;
උච්ඡිට්ඨභොජිනො තුම්භෙ, න තුම්භෙ විසාසාදිනො”ති.

තත්ථ කුණපාදාති කුණපබාදකාති තෙ ආලපති.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා සබ්බෙපි චතුත්ථං ගාථමාහංසු —

125. “සත්තවස්සා පබ්බජිතා, මජ්ඣාරඤ්ඤෙ සිඤ්ඤාසිනො;
විසාසෙනෙව යාපෙන්තා, මයඤ්චෙ භොතො ගාරය්හා;
කෙ නු භොතො පසංසියා”ති.

තත්ථ සිඤ්ඤාසිනොති චූළාය සමන්තාගතා. විසාසෙනෙවාති එත්තකං කාලං සත්ත වස්සාති සිහබ්‍යග්ගවිසාසෙනෙව යාපෙන්තා යදි භොතො ගාරය්හා, අථ කෙ නු තෙ පසංසියාති.

තෙ උප්පාපෙන්තො මහාසත්තො පඤ්චමං ගාථමාහ —

126. “තුම්භෙ සිහානං බ්‍යග්ගානං, වාළානඤ්චාවසිට්ඨකං;
උච්ඡිට්ඨෙනෙව යාපෙන්තා, මඤ්ඤිව්භො විසාසාදිනො”ති.

තත්ථ වාළානඤ්චාවසිට්ඨකන්ති සෙසවාළමිගානඤ්ච අවසිට්ඨකං උච්ඡිට්ඨභොජනං.

තං සුත්වා තාපසා “සචෙ මයං න විසාසාදා, අථ කෙ වරහි තෙ විසාසාදා”ති? අථ තෙසං සො තමත්ථං ආචික්ඛන්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

127. “යෙ බ්‍රාහ්මණස්ස සමණස්ස, අඤ්ඤස්ස වා වනිබ්බිනො;
දත්ථාව සෙසං භුඤ්ජන්ති, තෙ ජනා විසාසාදිනො”ති.

තත්ථ වනිබ්බිනොති තං තං භණ්ඩං යාවනකස්ස. එවං තෙ ලජ්ජාපෙන්වා මහාසත්තො සකට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සත්ත භාතරො ඉමෙ කෙළිසිලකා භික්ඛු අහෙසුං, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[394] 9. වට්ටකජාතකවණ්ණනා විසාසාදජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

පණීතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු ලොලො”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “න බො භික්ඛු ඉදානෙව ලොලො, පුබ්බෙපි ත්ථං ලොලොයෙව, ලොලතාය පන බාරාණසියං භත්ථිගවාස්සපුරිසකුණපෙහි අතිත්තො ‘ඉතො උත්තරිතරං ලභිස්සාමි’ති අරඤ්ඤං පටිට්ඨොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො වට්ටකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අරඤ්ඤෙ ලුබ්භිණිජාහාරො වසි. තදා බාරාණසියං එකො ලොලකාකො භත්ථිකුණපාදීහි අතිත්තො “ඉතො උත්තරිතරං ලභිස්සාමි”ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා එලාඵලං බාදන්තො බොධිසත්තං දිස්වා “අයං වට්ටකො අතිවිය පුලසරීරො, මධුරං ගොවරං බාදති මඤ්ඤෙ, එතස්ස ගොවරං පුච්ඡිත්වා තං බාදිත්වා අහමි පුලො භවිස්සාමි”ති විත්තෙන්වා බොධිසත්තස්ස උපරිභාගෙ සාමාය නිලිධිත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි “භො වට්ටක, කිං නාම පණීතාහාරං භුඤ්ජසි, පුලසරීරො අහොසි”ති? බොධිසත්තො තෙන පුච්ඡිතො තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො පයමං ගාථමාහ –

128. “පණීතං භුඤ්ජසෙ භන්තං, සප්පිතෙලඤ්ච මාතුල;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, කියො ත්වමසි වායසා”ති.

තත්ථ භත්තන්ති මනුස්සානං භොජනනියාමෙන පටියාදිතභත්තං. මාතුලාති තං පියසමුදාවාරෙන ආලපති. කියොති අප්පමංසලොභිතො.

තස්ස වචනං සුත්වා කාකො තිස්සො ගාථා අභාසි –

129. “අමිත්තමජ්ඣෙකෙ වසතො, තෙසු ආමිසමෙසතො;
නිච්චං උබ්බිග්ගහදයස්ස, කුතො කාකස්ස දළ්ඡියං.

130. “නිච්චං උබ්බෙගිනො කාකා, ධඩ්කා පාපෙන කම්මුතා;
ලද්ධො පිණ්ඩො න පිණෙනි, කියො තෙනස්මි වට්ටක.

131. “ලුබ්භාති තිණ්ඨිජාති, අප්පස්සෙනහාති භුඤ්ජසි;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, පුලො ත්වමසි වට්ටකා”ති.

තත්ථ දළ්ඡියන්ති එවරුපස්ස මය්හං කාකස්ස කුතො දළ්ඡිභාවො, කුතො පුලන්ති අත්ථො. උබ්බෙගිනොති උබ්බෙගවන්තො. ධඩ්කාති කාකානමෙව නාමං. පාපෙන කම්මුතා ලද්ධොති කාකෙන මනුස්සස්ත්තකවිලුම්පනසඩ්ධාතෙන පාපෙන කම්මෙන ලද්ධො පිණ්ඩො. න පිණෙනි න තප්පෙනි. තෙනස්මිති තෙන කාරණෙනාහං කියො අස්මි. අප්පස්සෙනහාතීති මන්දොජාති. ඉදං කාකො බොධිසත්තං “පණීතභොජනං බාදති”ති සඤ්ඤී හුත්වාපි වට්ටකානං ගහිතගොවරං පුච්ඡන්තො ආහ.

තං සුත්වා බොධිසත්තො අත්තනො පුලභාවකාරණං කට්ඨන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

132. “අප්පිච්ඡා අප්පචිත්තාය, අදුරගමනෙන ව;
ලද්ධාලද්ධෙන යාපෙන්තො, පුලො තෙනස්මි වායස.

133. “අප්පිච්ඡස්ස හි පොසස්ස, අප්පචිත්තසුඛස්ස ව;
සුසඬගහිතමානස්ස, චුත්ති සුසමුදානයා”ති.

තත්ථ අප්පිච්ඡාති ආහාරෙසු අප්පිච්ඡතාය නිත්තණ්හතාය, කෙවලං සරීරයාපනවසෙනෙව ආහාරාහරණතායාති අත්ථො. අප්පචිත්තායාති “අප්ප කහං ආහාරං ලභිස්සාමි, ස්වෙ කහ”න්ති එවං ආහාරචිත්තාය අභාවෙන.

අදුරගමනෙහි වානි “අසුකස්මිං නාම යානෙ මධුරං ලහිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා අවිදුරගමනෙන ව. ලද්ධාලද්ධෙනාති ලුබං වා හොතු පණිතං වා, යං ලද්ධං, තෙනෙව. පුලො තෙනස්මිති තෙන චතුබ්බිධෙන කාරණෙන පුලො අස්මි. වායසාති කාකං ආලපති. අප්පචින්තසුඛස්සාති ආහාරචින්තාරහිතානං අප්පචින්තානමරියානං සුඛං අස්සත්ථිති අප්පචින්තසුඛො, තස්ස තාදිසෙන සුඛෙන සමන්තාගතස්ස. සුසභිගහිතමානස්සාති “එත්තකං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙනුං සක්ඛිස්සාමි”ති එවං සුට්ඨ සභිගහිතාහාරමානස්ස. චුත්ති සුසමුදානායාති එවරූපස්ස පුග්ගලස්ස ජීවිතචුත්ති සුඛෙන සක්කා සමුදානෙනුං සුසමුදානායා සුනිබ්බත්තියා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලහික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා කාකො ලොලහික්ඛු අහොසි, වට්ටකො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[395] 10. පාරාවතජාතකවණ්ණනා වට්ටකජාතකවණ්ණනා නවමා.

විරස්සං වත පස්සාමිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලොලහික්ඛුංයෙව ආරබ්භ කපෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො පාරාවතො හුත්වා බාරාණසිසෙට්ඨිනො මහානසෙ නිළපච්ඡියං වසති. කාකොපි තෙන සද්ධිං විස්සාසං කත්වා තත්තෙව වසති සබ්බං විත්ථාරෙනබ්බං. භත්තකාරකො කාකපත්තාති ලුඤ්චිත්වා පිට්ඨෙන තං මක්ඛෙන්වා එකං කපාලබ්බණ්ඩං විජ්ඣිත්වා කණ්ඨෙ පිළන්ධිත්වා පච්ඡියං පක්ඛිපි. බොධිසත්තො අරඤ්ඤතො ආගන්ත්වා තං දිස්වා පරිභාසං කරොන්තො පයමං ගාථමාහ

134. “විරස්සං වත පස්සාමි, සභායං මණ්ඩාරිනං;
සුකතා මස්සුකුත්තියා, සොහතෙ වත මෙ සබ්බා”ති.

තත්ථ මස්සුකුත්තියාති ඉමාය මස්සුකිරියාය.

තං සුත්වා කාකො දුතියං ගාථමාහ —

135. “පරුල්භකච්ඡනබ්ලොමො, අහං කම්මෙසු බ්‍යාවටො;
විරස්සං න්භාපිතං ලද්ධා, ලොමං තං අප්ප භාරයි”න්ති.

තත්ථ අහං කම්මෙසු බ්‍යාවටොති අහං සම්ම පාරාවත, රාජකම්මෙසු බ්‍යාවටො ඔකාසං අලහන්තො පරුල්භකච්ඡනබ්ලොමො අහොසිත්ති වදති. අප්ප භාරයිත්ති අප්ප භාරෙසිං.

තතො බොධිසත්තො තතියං ගාථමාහ —

136. “යං නු ලොමං අභාරෙසි, දුල්ලහං ලද්ධ කප්පකං;
අථ කිඤ්චරහි තෙ සම්ම, කණ්ඨෙ කිණ්ඨිණායති”ති.

තස්සත්ථො — යං තාච දුල්ලහං කප්පකං ලහිත්වා ලොමං හරාපෙසි, තං හරාපය, අථ කිඤ්චරහි තෙ වයස්ස ඉදං කණ්ඨෙ කිණ්ඨිණායතිති.

තතො කාකො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

137. “මනුස්සසුබ්බමාලානං, මණි කණ්ඨෙසු ලම්බති;
තෙසාහං අනුසික්ඛාමි, මා ත්වං මඤ්ඤි දවා කතං.

138. “සචෙපිමං පිභයසි, මස්සුකුත්තිං සුකාරිතං;
කාරයිස්සාමි තෙ සම්ම, මණ්ඤ්චාපි දදාමි තෙ”ති.

තත්ථ මණිති එවරූපානං මනුස්සානං එකං මණිරතනං කණ්ඨෙසු ලම්බති. තෙසාහන්ති තෙසං අහං. මා ත්වං මඤ්ඤිති ත්වං පන “එතං මයා දවා කත”න්ති මා මඤ්ඤි. සචෙපිමං පිභයසිති සචෙ ඉමං මම කතං මස්සුකුත්තිං ත්වං ඉච්ඡසි.

තං සුත්වා බොධිසත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

139. “ත්වඤ්ඤෙව මණිනා ඡන්තො, සුකතාය ව මස්සුයා;
ආමන්ත බො තං ගච්ඡාමි, පියං මෙ තවදස්සන්”න්ති.

තත්ථ මණිනාති මණිනො, අයමෙව වා පායො. ඉදං වුත්තං හොති – සම්ම වායස, ත්වඤ්ඤෙව ඉමස්ස මණිනො අනුච්ඡවිකො ඉමිස්සා ව සුකතාය මස්සුයා , මම පන තව අදස්සනමෙව පියං, තස්මා තං ආමන්තයිත්වා ගච්ඡාමිති.

එවඤ්ඤෙව පන වත්වා බොධිසත්තො උප්පත්තිවා අඤ්ඤත්ථ ගතො. කාකො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලභික්ඛු අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨති. තදා කාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

පාරාවතජාතකවණ්ණනා දසමා.

බරපුත්තවග්ගො දුතියො නිට්ඨිතො.

ජාතකුද්දානං –

අවාරියං සෙතකෙතු, දරිමුඛඤ්ඤෙව නෙරු ව;
ආසඬකම්මගාලොපඤ්ඤෙව, කාලකණ්ණි ව කුක්කුටං.

ධම්මධජඤ්ඤෙව නන්දියං, බරපුත්තං සුචි වෙව;
තුණ්ඩිලං සොණ්ණකක්කටං, මය්හකං විජ්ජාධරඤ්ඤෙවෙව.

සිඬ්ඝපුප්ඵං විසාසාදං, වට්ටකඤ්ඤෙව පාරාවතං;
සඬ්ගායිංසු මහාථෙරා, ඡක්කෙ විසති ජාතකෙ.

ඡක්කනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. සත්තකනිපාතො

[396] 1. කුක්කුජාතකවණ්ණනා

1. කුක්කුචග්ගො

දියඩ්ඪකුක්කුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජොවාදං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු තෙසකුණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි. රාජා අගතිගමනෙ පතිට්ඨාය අධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, ජනපදං පිළෙත්වා ධනමෙව සංහරී. බොධිසත්තො රාජානං ඔවදිතුකාමො එකං උපමං උපධාරෙන්තො විචරති, රක්ඛ්ඤා උය්‍යානෙ වාසාගාරං විජ්ජකානං හොති අනිට්ඨිතවිජ්ජනං, දාරුකණ්ණිකං ආරොපෙන්වා ගොපානසියො පචෙසිතමත්තා හොන්ති. රාජා කිළිනත්ථාය උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ විචරිත්වා තං ගෙහං පච්චිත්වා උල්ලොකෙන්තො කණ්ණිකමණ්ඩලං දිස්වා අත්තනො උපරිපතනහයෙන නික්ඛමිත්වා බහි ධීතො පුන ඔලොකෙන්වා “කිං නු බො නිස්සාය කණ්ණිකා ධීතා, කිං නිස්සාය ගොපානසියො”ති චිත්තෙන්වා බොධිසත්තං පුච්ඡන්තො පටිමං ගාථමාහ –

1. “දියඩ්ඪකුක්කු උදයෙන කණ්ණිකා, විදන්ථියො අට්ඨ පරික්ඛිපන්ති නං;
සා සිංසපා, සාරමයා අපෙග්ගකා, කුහිං ධීතා උප්පරිතො න ධංසති”ති.

තත්ථ දියඩ්ඪකුක්කුති දියඩ්ඪරතනා. උදයෙනාති උච්චත්තෙන. පරික්ඛිපන්ති නන්ති තං පනෙතං අට්ඨ විදන්ථියො පරික්ඛිපන්ති, පරික්ඛෙපතො අට්ඨවිදන්ථිපමාණාති වුත්තං හොති. කුහිං ධීතාති කත්ථ පතිට්ඨිතා හුත්වා. න ධංසතිති න පතති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “ලද්ධා දානි මෙ රක්ඛ්ඤා ඔවාදන්ථාය උපමා”ති චිත්තෙන්වා ඉමා ගාථා ආහ –

2. “යා තිංසති සාරමයා අනුජ්ජකා, පරිකිරිය ගොපානසියො සමං ධීතා;
තාහි සුසඬගහිතා බලසා පිළිතා, සමං ධීතා උප්පරිතො න ධංසති.
3. “එවමපි මිත්තෙහි දළ්භෙහි පණ්ඩිතො, අහෙජ්ජරූපෙහි සුවිහි මන්තිහි;
සුසඬගහිතො සිරියා න ධංසති, ගොපානසිභාරවභාව කණ්ණිකා”ති.

තත්ථ යා තිංසති සාරමයාති යා එතා සාරරුක්ඛමයා තිංසති ගොපානසියො. පරිකිරියාති පරිවාරෙන්වා. සමං ධීතාති සමභාගෙන ධීතා. බලසා පිළිතාති තාහි තාහි ගොපානසිහි බලෙන පිළිතා සුට්ඨ සඬගහිතා එකාබද්ධා හුත්වා. පණ්ඩිතොති ඤාණසම්පන්නො රාජා. සුවිහිති සුවිසමාවාරෙහි කල්‍යාණමිත්තෙහි. මන්තිහිති මන්තකුසලෙහි. ගොපානසිභාරවභාව කණ්ණිකාති යථා ගොපානසිතං භාරං වහමානා කණ්ණිකා න ධංසති න පතති, එවං රාජාපි වුත්තජ්ජකාරෙහි මන්තිහි අහිජ්ජහදයෙහි සුසඬගහිතො සිරිතො න ධංසති න පතති න පරිභායති.

රාජා බොධිසත්තෙ කටෙන්තෙයෙව අත්තනො කිරියං සල්ලක්ඛෙන්වා කණ්ණිකාය අසති ගොපානසියො න තිට්ඨන්ති, ගොපානසිහි අසඬගහිතා කණ්ණිකා න තිට්ඨති, ගොපානසිසු හිජ්ජන්තිසු කණ්ණිකා පතති, එවමෙව අධම්මිකො රාජා අත්තනො මිත්තාමච්චෙ ව බලකායෙ ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ ව අසඬගණ්හන්තො තෙසු හිජ්ජන්තෙසු තෙහි අසඬගහිතො ඉස්සරියා ධංසති, රක්ඛ්ඤා නාම ධම්මිකෙන භවිතබ්බන්ති. අට්ඨස්ස තස්මිං බණෙ පණ්ණාකාරත්ථාය මාතුලුඬගං ආහරිංසු. රාජා “සභාය, ඉමං මාතුලුඬගං බාදා”ති බොධිසත්තං ආහ. බොධිසත්තො තං ගහෙන්වා “මහාරාජ, ඉමං බාදිතුං අජානන්තා තිත්තකං වා කරොන්ති අම්බිලං වා, ජානන්තා පන පණ්ඩිතා තිත්තකං භාරෙන්වා අම්බිලං අනිහරිත්වා මාතුලුඬගරසං අනාසෙන්වා ව බාදන්ති”ති රක්ඛ්ඤා ඉමාය උපමාය ධනසඬ්ඝරණුපායං දස්සෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

4. “බරත්තවං බෙල්ලං යථාපි සත්ථවා, අනාමසන්තොපි කරොති තිත්තකං;
සමාහරං සාදුං කරොති පත්ථිව, අසාදුං කයිරා තනුබන්ධමුද්ධරං.
5. “එවමපි ගාමනිගමෙසු පණ්ඩිතො, අසාහසං රාජධනානි සඬ්ඝරං;
ධම්මානුවත්ති පටිපජ්ජමානො, ස ථාති කයිරා අවිභෙදයං පර”න්ති.

තත්ථ බරත්තවත්ති ථද්ධතවං. බෙල්ලන්ති මාතුලුඬගං. ‘බෙල’න්තිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො. සත්ථවාති සත්ථකහත්ථො. අනාමසන්තොති බහිතවං තනුකම්පි අතවිජන්තො ඉදං එලං තිත්තකං කරොති. සමාහරන්ති සමාහරන්තො බහිතවං තවිජන්තො අන්තො ව අම්බිලං අනිහරන්තො තං සාදුං කරොති. පත්ථිවාති රාජානං ආලපති. තනුබන්ධමුද්ධරන්ති තනුකං පන තවං උද්ධරන්තො සබ්බසො තිත්තකස්ස අනපනිත්තා තං අසාදුමෙව කයිරා. එවන්ති එවං පණ්ඩිතො රාජාපි අසාහසං සාහසියා තණ්හාය වසං අගච්ඡන්තො අගතිගමනං පහාය රට්ඨං අපිළෙත්වා උපවිකානං වම්මිකවඩ්ඪනනියාමෙන මධුකරානං රෙණුං ගහෙන්වා මධුකරණනියාමෙන ව ධනං සඬ්ඝරන්තො –

“දානං සීලං පරිව්වාගං, අප්පචං මද්දවං තපං;
අක්කොධං අවිහිංසංඤ්ච, ඛන්තිඤ්ච අවිරොධන”න්ති. –

ඉති ඉමෙසං දසන්තං රාජධම්මානං අනුවත්තනෙන ධම්මානුවත්ති හුත්වා පටිපජ්ජමානො සො අත්තනො ච පරෙසඤ්ච ඵාති. වඩ්ඪීං කරෙය්‍ය පරං අවිභෙදේන්තොයෙවාති.

රාජා බොධිසත්තෙන සද්ධිං මන්තෙන්තො පොක්ඛරණීතිරං ගන්ත්වා සුපුජ්ජිතං බාලසූරියවණ්ණං උදකෙන අනුපලිත්තං පදුමං දිස්වා ආහ – “සහාය, ඉමං පදුමං උදකෙ සඤ්ජාතමෙව උදකෙන අලිම්පමානං ධීත”න්ති. අථ නං බොධිසත්තො “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම එවරුපෙන භවිතබ්බ”න්ති ඔවදන්තො ඉමා ගාථා ආහ –

6. “ඔදාතමුලං සුවිචාරිසම්භවං, ජාතං යථා පොක්ඛරණීසු අම්බුජං;
පදුමං යථා අග්ගිනිකාසිඵාලිමං, න කද්දමො න රජො න වාරි ලිම්පති.
7. “එවමපි වොහාරසුචිං අසාහසං, විසුද්ධකම්මන්තමපෙතපාපකං;
න ලිම්පති කම්මකිලෙස තාදිසො, ජාතං යථා පොක්ඛරණීසු අම්බුජ”න්ති.

තත්ථ ඔදාතමුලන්ති පණ්ඩරමුලං. අම්බුජන්ති පදුමස්සෙව වෙච්චනං. අග්ගිනිකාසිඵාලිමන්ති අග්ගිනිකාසිනා සූරියෙන ඵාලිතං විකසිතන්ති අත්ථො. න කද්දමො න රජො න වාරි ලිම්පතීති නෙව කද්දමො න රජො න උදකං ලිම්පති, න මක්ඛෙතීති අත්ථො. “ලිප්පති”ච්චෙව වා පායො, භූමිමත්ථෙ වා එතාති පච්චත්තවචනාති, එතෙසු කද්දමාදිසු න ලිප්පති, න අල්ලියතීති අත්ථො. වොහාරසුචීන්ති පොරාණකෙහි ධම්මිකරාජුහි ලිඛාපෙත්වා යපිතවිනිච්ඡයවොහාරෙ සුචිං, අගතිගමනං පහාය ධම්මෙන විනිච්ඡයකාරකන්ති අත්ථො. අසාහසන්ති ධම්මිකවිනිච්ඡයෙ ධීතත්තායෙව සාහසිකකිරියාය විරහිතං. විසුද්ධකම්මන්තන්ති තෙනෙව අසාහසිකච්චයෙන විසුද්ධකම්මන්තං සච්චවාදිං නික්කොධං මජ්ඣන්තං තුලාභූතං ලොකස්ස. අපෙතපාපකන්ති අපගතපාපකම්මං. න ලිම්පති කම්මකිලෙස තාදිසොති තං රාජානං පාණාතිපාතො අදින්නාදානං කාමෙසුචිඡාචාරො මුසාවාදොති අයං කම්මකිලෙසො න අල්ලියති. කිංකාරණා? තාදිසො ජාතං යථා පොක්ඛරණීසු අම්බුජං. තාදිසො හි රාජා යථා පොක්ඛරණීසු ජාතං පදුමං අනුපලිත්තං, එවං අනුපලිත්තො නාම භොති.

රාජා බොධිසත්තස්ස ඔවාදං සුත්වා තතො පට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා සග්ගපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අභොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

[397] 2. මනොජජාතකවණ්ණනා කුක්කුජාතකවණ්ණනා පඨමා.

යථා වාපො නින්තමතීති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො විපක්ඛසෙවකං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු පන හෙට්ඨා මහිලාමුඛජාතකෙ (ජා. 1.1.26) විත්ථාරිතමෙව. තදා පන සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස විපක්ඛසෙවකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සිහො හුත්වා සිහියා සද්ධිං සංවසන්තො ද්වෙ පොතකෙ ලහි – පුත්තඤ්ච ධිතරඤ්ච. පුත්තස්ස මනොජොති නාමං අභොසි, සො වයජ්ජන්තො එකං සීහපොතිකං ගණ්හි. ඉති තෙ පඤ්ච ජනා අහෙසුං. මනොජො වනමහිංසාදයො වධිත්වා මංසං ආහරිත්වා මාතාපිතරො ච හගිනිඤ්ච පජාපතිඤ්ච පොසෙති. සො එකදිවසං ගොවරභූමියං ගිරියං නාම සිඬිගාලං පලායිතුං අප්පභොන්තං උරෙන නිපන්නං දිස්වා “කිං, සම්මා”ති පුච්ඡිත්වා “උපට්ඨාතුකාමොම්හි, සාමී”ති වුත්තෙ “සාධු, උපට්ඨහස්සු”ති තං ගහෙන්වා අත්තනො වසනගුහං ආනෙසි. බොධිසත්තො තං දිස්වා “තාත මනොජ, සිඬිගාලා නාම දුස්සීලා පාපධම්මා අකිච්චෙ නියොජෙන්නි, මා එතං අත්තනො සන්නිකෙ කරි”ති වාරෙතුං නාසක්ඛි.

අට්ඨකදිවසං සිඬිගාලො අස්සමංසං බාදිතුකාමො මනොජං ආහ – “සාමී, අම්හෙහි යපෙත්වා අස්සමංසං අඤ්ඤං අබාදිතපුබ්බං නාම නත්ථී, අස්සං ගණ්හිස්සාමා”ති. “කහං පන, සම්ම, අස්සා භොන්ති”ති? “බාරාණසියං නදීතීරෙ”ති. සො තස්ස වචනං ගහෙන්වා තෙන සද්ධිං අස්සානං නදියා න්භානවෙලායං ගන්ත්වා එකං අස්සං ගහෙන්වා පිට්ඨියං ආරොපෙත්වා වෙගෙන අත්තනො ගුහාද්වාරමෙව ආගතො. අට්ඨස්ස පිතා අස්සමංසං බාදිත්වා “තාත, අස්සා නාම රාජභොගා, රාජානො ච නාම අනෙකමායා කුසලෙහි ධනුග්ගහෙහි විජ්ඣාපෙන්නි, අස්සමංසබාදනසීහා නාම දීසායුකා න භොන්ති, ඉතො පට්ඨාය මා අස්සං ගණ්හී”ති ආහ. සො පිතු වචනං අකත්වා ගණ්හතෙව. “සිහො අස්සෙ ගණ්හාති”ති සුත්වා රාජා අත්තොනගරෙයෙව අස්සානං පොක්ඛරණීං කාරාපෙසි. තතොපි ආගන්ත්වා ගණ්හියෙව. රාජා අස්සසාලං කාරෙන්වා අත්තොසාලායමෙව තිණොදකං දාපෙසි. සිහො පාකාරමත්ථකෙන ගන්ත්වා අත්තොසාලාතොපි ගණ්හියෙව.

රාජා එකං අක්ඛණවෙධං ධනුග්ගහං පක්කොසාපෙන්වා “සක්ඛිස්සසි තාත, සිහං විජ්ඣිතු”න්ති ආහ. සො “සක්කොමී”ති වත්වා පාකාරං නිස්සාය සිහස්ස ආගමනමග්ගෙ අට්ටකං කාරෙන්වා අට්ඨාසි. සිහො ආගන්ත්වා බහිසුසානෙ සිඬගාලං යපෙන්වා අස්සගහණත්ථාය නගරං පක්ඛන්දි. ධනුග්ගහො ආගමනකාලෙ “අතිතිබ්ණො වෙගො”ති සිහං අවිජ්ඣිත්වා අස්සං ගහෙන්වා ගමනකාලෙ ගරුභාරතාය ඔලීනවෙගං සිහං තිබ්ණොන නාරාවෙන පච්ඡාභාගෙ විජ්ඣා. නාරාවො පුරිමකායෙන නික්ඛමිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. සිහො “විද්ධොස්මි”ති විරචි. ධනුග්ගහො තං විජ්ඣිත්වා අසනි විය ජියං පොථෙසි. සිඬගාලො සිහස්ස ව ජියාය ව සද්දං සුත්වා “සභායො මෙ ධනුග්ගහෙන විජ්ඣිත්වා මාරිතො හවිස්සති, මතකෙන හි සද්ධං විස්සාසො නාම නත්ථි, ඉදානි මම පකතියා වසනවනමෙව ගමිස්සාමි”ති අත්තනාව සද්ධං සල්ලපන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

8. “යථා වාපො නින්තමති, ජියා වාපි නිකුජති;
හඤ්ඤතෙ නුන මනොජො, මීගරාජා සබා මම.
9. “හන්ද දානි වනන්තානි, පක්කමාමි යථාසුඛං;
නෙතාදිසා සබා හොන්ති, ලබ්භා මෙ ජීවතො සබා”ති.

තත්ථ යථාති යෙනාකාරෙනෙව වාපො නින්තමති. හඤ්ඤතෙ නුනානි නුන හඤ්ඤති. නෙතාදිසානි එවරුපා මතකා සභායා නාම න හොන්ති. ලබ්භා මෙති ජීවතො මම සභායො නාම සක්කා ලද්ධං.

සිහොපි එකවෙගෙන ගන්ත්වා අස්සං ගුහාද්වාරෙ පාතෙන්වා සයම්පි මරිත්වා පති. අථස්ස ඤාතකා නික්ඛමිත්වා තං ලොභිතමක්ඛිතං පහාරමුඛෙහි පග්ගරිතලොභිතං පාපජනසෙවිතාය ජීවිතක්ඛයං පත්තං අද්දසංසු, දිස්වා වස්ස මාතා පිතා හගිනි පජාපතීති පටිපාටියා වතස්සො ගාථා භාසිංසු –

10. “න පාපජනසංසෙවී, අච්චන්තං සුඛමෙධති;
මනොජං පස්ස සෙමානං, ගිරියස්සානුසාසනී.
11. “න පාපසම්පවඩ්ඤෙන, මාතා පුත්තෙන නන්දති;
මනොජං පස්ස සෙමානං, අච්ඡන්තං සමිහි ලොභිතෙ.
12. “එවමාපජ්ජතෙ පොසො, පාපියො ව නිගච්ඡති;
යො වෙ භිතානං වචනං, න කරොති අත්ථදස්සිනං.
13. “එවඤ්ච සො හොති තතො ව පාපියො, යො උත්තමො අධමජනුපසෙවී;
පස්සුත්තමං අධමජනුපසෙවිතං, මීගාධිපං සරවරවෙගනිද්ධුක”න්ති.

තත්ථ අච්චන්තං සුඛමෙධතීති න විරං සුඛං ලභති. ගිරියස්සානුසාසනීති අයං එවරුපා ගිරියස්සානුසාසනීති ගරහන්තො ආහ. පාපසම්පවඩ්ඤනානි පාපෙසු සම්පවඩ්ඤන පාපසභායෙන. අච්ඡන්තන්ති නිමුග්ගං. පාපියො ව නිගච්ඡතීති පාපඤ්ච වින්දති. භිතානන්ති අත්ථකාමානං. අත්ථදස්සිනන්ති අනාගතඅත්ථං පස්සන්තානං. පාපියොති පාපතරො. අධමජනුපසෙවීති අධමජනං උපසෙවී. උත්තමන්ති සරිරබලෙන ජෙට්ඨකං.

පච්ඡිමා අභිසම්බුද්ධගාථා –

14. “නිභියති පුරිසො නිභීනසෙවී, න ව භායෙථ කදාචි තුල්‍යසෙවී;
සෙට්ඨමුපගමං උදෙති ඛිජ්ජං, තස්මාත්තනා උත්තරිතරං හපෙථා”ති.

තත්ථ නිභියතීති භික්ඛවෙ, නිභීනසෙවී නාම මනොජො සිහො විය නිභියති පරිභායති විනාසං පාපුණාති. තුල්‍යසෙවීති සීලාදීහි අත්තනා සදිසං සෙවමානො න භායති, වඩ්ඪියෙව පනස්ස හොති. සෙට්ඨමුපගමන්ති සීලාදීහි උත්තරිතරංයෙව උපගච්ඡන්තො. උදෙති ඛිජ්ජන්ති සීසමෙව සීලාදීහි ගුණෙහි උදෙති, වුද්ධං උපගච්ඡතීති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ විපක්ඛසෙවකො සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති.

තදා සිඬගාලො දෙවදන්තො අහොසි, මනොජො විපක්ඛසෙවකො, හගිනී උප්පලවණ්ණා, හරියා බෙමා භික්ඛුනී, මාතා රාහුලමාතා, පිතා සිහරාජා පන අහමෙව අහොසින්ති.

[398] 3. සුතනුජාතකවණ්ණනා මනොජජාතකවණ්ණනා දුතියා.

රාජා තෙ භත්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. වත්ථු සාමජාතකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) ආචි හවිස්සති.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො දුග්ගතගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති, සුතනුතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො හතිං කත්වා මාතෘපිතරො පොසෙත්වා පිතරි කාලකතෙ මාතරං පොසෙති. තස්මිං පන කාලෙ බාරාණසිරාජා මිගචිත්තකො අහොසි. සො එකදිවසං මහත්තෙන පරිවාරෙන යොජනද්වියොජනමත්තං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා “යස්ස ධීතට්ඨානෙන මිගො පලායති, සො ඉමං නාම ජිතො”ති සබ්බෙසං ආරොවාපෙසි. අමච්චා රඤ්ඤො ධුවමග්ගට්ඨානෙන කොට්ඨකං ඡාදෙත්වා අදංසු. මනුස්සෙහි මිගානං වසනට්ඨානානි පරිවාරෙත්වා උන්නාදෙන්තෙහි උට්ඨාපිතෙසු මිගෙසු එකො එණිමිගො රඤ්ඤො ධීතට්ඨානං පටිපජ්ජී. රාජා “තං විජ්ඣස්සාමි”ති සරං බිපි . උග්ගතිතමායො මිගො සරං මහාභාසුකාහිමුඛං ආගච්ඡන්තං ඤත්වා පරිවත්තිත්වා සරෙන විද්ධො විය හුත්වා පති. රාජා “මිගො මෙ විද්ධො”ති ගහණත්ථාය ධාවි. මිගො උට්ඨාය වාතවෙගෙන පලායි, අමච්චාදයො රාජානං අවහසිංසු. සො මිගං අනුබන්ධිත්වා කිලන්තකාලෙ බග්ගෙන ද්විධා ඡින්නිත්වා එකස්මිං දණ්ඩකෙ ලග්ගිත්වා කාජං වහන්තො විය ආගච්ඡන්තො “ථොකං විස්සමිස්සාමි”ති මග්ගසමිපෙ ධීතං වටරුක්ඛං උපගන්ත්වා නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි.

තස්මිං පන වටරුක්ඛෙ නිබ්බත්තො මසදෙවො නාම යක්ඛො තත්ථ පච්චියෙ වෙස්සවණස්ස සන්නිකා බාදිතුං ලභි. සො රාජානං උට්ඨාය ගච්ඡන්තං “තිට්ඨ හක්ඛොසි මෙ”ති හත්ථෙ ගණ්හි. “ත්ථං කොනාමොසි”ති? “අහං ඉධ නිබ්බත්තයක්ඛො, ඉමං ඨානං පච්චියකෙ බාදිතුං ලභාමි”ති. රාජා සතිං උපට්ඨපෙත්වා “කිං අජ්ජෙව මං බාදිස්සසි, උදාහු නිබ්ද්ධං බාදිස්සසි”ති පුච්ඡි. “ලහන්තො නිබ්ද්ධං බාදිස්සාමි”ති. රාජා “ඉමං අජ්ජ මිගං බාදිත්වා මං විස්සජ්ජෙහි, අහං තෙ ස්වෙ පට්ඨාය එකාය හත්තපානියා සද්ධිං එකං මනුස්සං පෙසෙස්සාමි”ති. “තෙන හි අජ්ජමත්තො හොහි, අපෙසිතදිවසෙ තඤ්ඤෙව බාදිස්සාමි”ති. “අහං බාරාණසිරාජා, මය්හං අවිජ්ජමානං නාම නත්ථි”ති. යක්ඛො පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා තං විස්සජ්ජෙසි. සො නගරං පවිසිත්වා තමත්ථං එකස්ස අත්ථවරකස්ස අමච්චස්ස කට්ඨෙත්වා “ඉදාහි කිං කාතබ්බ”න්ති පුච්ඡි. “දිවසපරිච්ඡෙදො කතො, දෙවා”ති? “න කතො”ති. “අයුත්තං වො කතං, එවං සන්නෙපි මා විත්තයිත්ථ, බහු බන්ධනාගාරෙ මනුස්සා”ති. “තෙන හි ත්ථං එතං කම්මං කර, මය්හං ජීවිතං දෙහි”ති.

අමච්චො “සාධු”ති සම්පට්චිත්තවා දෙවසිකං බන්ධනාගාරතො මනුස්සං නිහරිත්වා හත්තපානිං ගහෙත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා යක්ඛස්ස පෙසෙසි. යක්ඛො හත්තං භුඤ්ජිත්වා මනුස්සං බාදති. අපරභාගෙ බන්ධනාගාරානි නිම්මනුස්සානි ජාතානි. රාජා හත්තභාරකං අලහන්තො මරණභයෙන කම්පි. අථ නං අමච්චො අස්සාසෙත්වා “දෙව, ජීවිතාසාතො ධනාසාව බලවතරා, හත්ථික්ඛන්ධෙ සහස්සහණ්ඩිකං යපෙත්වා ‘කො ඉමං ධනං ගහෙත්වා යක්ඛස්ස හත්තං ආදාය ගම්ස්සති’ති හෙරිං වරාපෙමා”ති වත්වා තථා කාරෙසි. අථ තං සුත්වා බොධිසත්තො වින්තෙසි “අහං හතියා මාසකඩ්ඞමාසකං සඩ්ඝරිත්වා කිව්ඡෙන මාතරං පොසෙමි, ඉමං ධනං ගහෙත්වා මාතු දත්වා යක්ඛස්ස සන්නිකං ගම්ස්සාමි, සවෙ යක්ඛං දමෙතුං සක්ඛිස්සාමි, ඉච්චෙන කුසලං, නො වෙ සක්ඛිස්සාමි, මාතා මෙ සුඛං ජීවිස්සති”ති. සො තමත්ථං මාතු ආරොචෙත්වා “අලං තාත, න මම අත්ථො ධනෙනා”ති ද්වෙ වාරෙ පටික්ඛිපිත්වා තතියවාරෙ තං අනාපුච්ඡිත්වා “ආහරථ, අය්‍ය, සහස්සං, අහං හත්තං හරිස්සාමි”ති සහස්සං ගහෙත්වා මාතු දත්වා “අම්ම , මා විත්තයි , අහං යක්ඛං දමෙත්වා මහාජනස්ස සොත්ථිං කරිස්සාමි, අජ්ජෙව තව අස්සුකිලින්නමුඛං භාසාපෙන්නොව ආගච්ඡිස්සාමි”ති මාතරං වන්දිත්වා රාජපුරිසෙහි සද්ධිං රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

තතො රඤ්ඤො “තාත, ත්ථං හත්තං හරිස්සසි”ති චුත්තෙ “ආම, දෙවා”ති ආහ. “කිං තෙ ලද්ධං වට්ටති”ති? “තුම්භාකං සුවණ්ණපාදුකා, දෙවා”ති. “කිංකාරණා”ති? “දෙව, සො යක්ඛො අත්තතො රුක්ඛමුලෙ භූමියං ධීතකෙ බාදිතුං ලභති, අහං එතස්ස සත්තකභූමියං අට්ඨත්වා පාදුකාසු යස්සාමි”ති. “අඤ්ඤං කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “තුම්භාකං ඡත්තං, දෙවා”ති. “ඉදං කිමත්ථායා”ති? “දෙව, යක්ඛො අත්තතො රුක්ඛච්ඡායාය ධීතකෙ බාදිතුං ලභති, අහං තස්ස රුක්ඛච්ඡායාය අට්ඨත්වා ඡත්තච්ඡායාය යස්සාමි”ති. “අඤ්ඤං කිං ලද්ධං වට්ටති”ති. “තුම්භාකං බග්ගං, දෙවා”ති. “ඉම්නා කො අත්ථො”ති? “දෙව, අමනුස්සාපි ආවුධහත්ථානං භායන්තියෙවා”ති. “අඤ්ඤං කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “සුවණ්ණපානිං පුරෙත්වා තුම්භාකං භුඤ්ජනකහත්තං දෙව, දෙවා”ති. “කිංකාරණා, තාතා”ති? “දෙව, මාදිස්සස නාම පණ්ඩිතස්ස පුරිසස්ස මත්තිකපානියා ලුඛොපානං හරිතුං අනනුච්ඡික”න්ති. “සාධු, තාතා”ති රාජා සබ්බං දාපෙත්වා තස්ස වෙය්‍යාවච්චකරෙ පටිපාදෙසි.

බොධිසත්තො “මහාරාජ, මා භාගිත්ථ, අජ්ජාහං යක්ඛං දමෙත්වා තුම්භාකං සොත්ථිං කත්වා ආගමිස්සාමි”ති රාජානං වන්දිත්වා උපකරණානි ගාභාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මනුස්සෙ රුක්ඛස්සාට්ඨරෙ යපෙත්වා සුවණ්ණපාදුකං ආරුග්ග බග්ගං සන්නය්හිත්වා සෙතව්ඡත්තං මත්ථකෙ කත්වා කඤ්චනපානියා හත්තං ගහෙත්වා යක්ඛස්ස සන්නිකං පායාසි. යක්ඛො මග්ගං ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා “අයං පුරිසො න අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ආගමනනියාමෙන එති, කිං නු බො කාරණ”න්ති වින්තෙසි. බොධිසත්තොපි රුක්ඛස්මිපං ගන්ත්වා අසිතුණ්ඩෙන හත්තපානිං අත්තොජායාය කරිත්වා ඡායාය පරියන්තෙ ධීතො පයමං ගාථමාහ.

15. “රාජා තෙ හත්තං පාහෙසි, සුචිං මංසුපසෙවනං;
මසදෙවස්මිං අධිවත්ථෙ, එහි නික්ඛම්ම භුඤ්ජසු”ති.

තත්ථ පාහෙසිති පහිණි. මසදෙවස්මිං අධිවත්ථෙති මසදෙවොති වටරුක්ඛො චුච්චති, තස්මිං අධිවත්ථෙති දෙවතං ආලපති.

තං සුත්වා යක්ඛො “ඉමං පුරිසං වඤ්චෙත්වා අන්තොජායාය පට්ඨං බාදිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා දුතියං ගාථමාහ

16. “එහි මාණව ඔරෙන, හික්ඛමාදාය සුපිතං;
ත්වඤ්ච මාණව හික්ඛා ව, උභො භක්ඛා භවිස්සාමා”ති.

තත්ථ හික්ඛන්ති මම නිබද්ධහික්ඛං. සුපිතන්ති සුපසම්පන්නං.

තතො බොධිසත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

17. “අප්පකෙන තුවං යක්ඛ, ථුල්ලමත්ථං ජහිස්සසි;
හික්ඛං තෙ නාහරිස්සන්ති, ජනා මරණසඤ්ඤිනො.
18. “ලද්ධාය යක්ඛා තව නිව්වහික්ඛං, සුචිං පණිතං රසසා උපෙනං;
හික්ඛඤ්ච තෙ ආහරියො නරො ඉධ, සුදුල්ලභො හෙහිති භක්ඛිතෙ මයි”ති.

තත්ථ ථුල්ලමත්ථන්ති අප්පකෙන කාරණෙන මහන්නං අත්ථං ජහිස්සසීති දස්සෙති. නාහරිස්සන්ති ඉතො පට්ඨාය මරණසඤ්ඤිනො හුත්වා න ආහරිස්සන්ති, අථ ත්වං මිලානසාබො විය රුක්ඛො නිරාහාරො දුබ්බලො භවිස්සසීති. ලද්ධායන්ති ලද්ධඅයං ලද්ධාගමනං. ඉදං චුත්තං හොති - සම්ම යක්ඛ, යං අහං අප්ප ආහරිං, ඉදං තව නිව්වහික්ඛං සුචිං පණිතං උත්තමං රසෙන උපෙනං ලද්ධාගමනං දෙවසිකං තෙ ආගච්ඡිස්සති. ආහරියොති ආහරණකො. ඉදං චුත්තං හොති - “සචෙ ත්වං ඉමං හික්ඛං ගහෙත්වා ආගතං මං භක්ඛසි, අපෙචං මයි භක්ඛිතෙ හික්ඛඤ්ච තෙ ආහරණකො අඤ්ඤො නරො ඉධ සුදුල්ලභො භවිස්සති. කිංකාරණා? මාදිසො හි බාරාණසියං අඤ්ඤො පණ්ඩිතමනුස්සො නාම නත්ථි, මයි පන බාදිතෙ සුතනුපි නාම යක්ඛෙන බාදිතො, අඤ්ඤස්ස කස්ස සො ලප්ඡිස්සති”ති හත්තාහරණකං න ලහිස්සසි, අථ තෙ ඉතො පට්ඨාය හොජනං දුල්ලභං භවිස්සති, අම්භාකම්පි රාජානං ගණ්හිතුං න ලහිස්සසි. කස්මා? රුක්ඛතො බහිභාවෙන. සචෙ පනිදං හත්තං භුඤ්ජිත්වා මං පහිණිස්සසි, අහං තෙ රඤ්ඤො කපෙත්වා නිබද්ධං හත්තං පෙසෙස්සාමි, අත්තානම්පි ව තෙ බාදිතුං න දස්සාමි, අහම්පි තව සන්තිකෙ යානෙ න යස්සාමි, පාදුකාසු යස්සාමි, රුක්ඛච්ඡායායම්පි තෙ න යස්සාමි, අත්තනො ඡත්තච්ඡායායමෙච යස්සාමි, සචෙ පන මයා සද්ධිං විරුප්ඤ්ඤිස්සසි, බග්ගෙන තං ද්විධා හින්දිස්සාමි, අහඤ්ඤි අප්ප එතදත්ථමෙච සප්පො හුත්වා ආගතොති. එචං කිර නං මහාසත්තො තප්පෙසි.

යක්ඛො “යුත්තරූපං මාණවො වදති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා පසන්නවිත්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

19. “මමෙච සුතනො අත්ථො, යථා භාසසි මාණව;
මයා ත්වං සමනුඤ්ඤාතො, සොත්ථිං පස්සාහි මාතරං.
20. “බග්ගං ඡත්තඤ්ච පාතිඤ්ච, ගච්ඡමාදාය මාණව;
සොත්ථිං පස්සතු තෙ මාතා, ත්වඤ්ච පස්සාහි මාතරං”න්ති.

තත්ථ සුතනොති බොධිසත්තං ආලපති. යථා භාසසීති යථා ත්වං භාසසි, තථා යො එස තයා භාසිතො අත්ථො, එසො මමෙචත්ථො, මය්හමෙච වඩ්ඪීති.

යක්ඛස්ස කථං සුත්වා බොධිසත්තො “මම කම්මං නිප්පන්නං, දම්තො මෙ යක්ඛො, බහුඤ්ච ධනං ලද්ධං, රඤ්ඤො ව වචනං කත”න්ති තුට්ඨවිත්තො යක්ඛස්ස අනුමොදනං කරොන්තො ඕසානගාථමාහ -

21. “එචං යක්ඛ සුඛි හොහි, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
ධනඤ්ච මෙ අධිගතං, රඤ්ඤො ව වචනං කත”න්ති. -

වත්වා ව පන යක්ඛං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, ත්වං පුබ්බෙ අකුසලකම්මං කත්වා කක්ඛලො ඵරුසො පරෙසං ලොහිතමංසහක්ඛො යක්ඛො හුත්වා නිබ්බන්තො, ඉතො පට්ඨාය පාණානිපාතාදීනි මා කරි”ති සීලෙ ව ආනිසංසං, දුස්සීලො ව ආදීනවං කපෙත්වා යක්ඛං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “කිං තෙ අරඤ්ඤවාසෙන, එහි නගරද්වාරෙ නං නිසීදාපෙත්වා අග්ගහත්තලාහිං කරොමි”ති යක්ඛෙන සද්ධිං නික්ඛමිත්වා බග්ගාදීනි යක්ඛං ගාහාපෙත්වා බාරාණසිං අගමාසි. “සුතනු මාණවො යක්ඛං ගහෙත්වා එති”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා අමච්චපරිවුතො බොධිසත්තස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා යක්ඛං නගරද්වාරෙ නිසීදාපෙත්වා අග්ගහත්තලාහිනං කත්වා නගරං පවිසිත්වා හෙරිං වරාපෙත්වා නාගරෙ සන්තිපාතාපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ගුණං කපෙත්වා සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. අයඤ්ච බොධිසත්තස්ස ඕවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා යක්ඛො අඩ්ගුලිමාලො අහොසි, රාජා ආනන්දො, මාණවො පන අහමෙච අහොසිත්ති.

තෙ කථං නු කරිස්සන්තීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. චන්ද්‍ර සාමජානකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො ගිජ්ඣයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො වුද්ධෙ පරිභීනවක්ඛුකෙ මාතෘපිතරො ගිජ්ඣගුහායං යපෙන්වා ගොමංසාදීනි ආහරිත්වා පොසෙසි. තස්මිං කාලෙ බාරාණසියං සුසානෙ එකො නෙසාදො අනියමෙන්වා ගිජ්ඣානං පාසෙ ඔඩ්ඛෙසි. අටෙකදිවසං බොධිසත්තො ගොමංසාදිං පරියෙසන්තො සුසානං පවිට්ඨො පාදෙන පාසෙ බජ්ඣන්වා අත්තනො න චිත්තෙසි, වුද්ධෙ පරිභීනවක්ඛුකෙ මාතෘපිතරො අනුස්සරිත්වා “කථං නු බො මෙ මාතෘපිතරො යාපෙස්සන්ති, මම බද්ධභාවමිති අජානන්තා අනාථා නිජ්ජවිචයා පබ්බතගුහායමෙව සුස්සිත්වා මරිස්සන්ති මඤ්ඤෙ”ති විලපන්තො පයමං ගාමමාහ –

22. “තෙ කථං නු කරිස්සන්ති, වුද්ධා ගිරිදරිසයා;
අහං බද්ධොස්මි පාසෙන, නිලියස්ස වසං ගතො”ති.

තත්ථ නිලියස්සාති එවංනාමකස්ස නෙසාදපුත්තස්ස.

අථ නෙසාදපුත්තො ගිජ්ඣරාජස්ස පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා දුතියං ගාමමාහ –

23. “කිං ගිජ්ඣ පරිදෙවසි, කා නු තෙ පරිදෙවනා;
න මෙ සුතො වා දිට්ඨො වා, භාසන්තො මානුසිං දිජො”ති.

ගිජ්ඣො ආහ –

24. “භරාමි මාතෘපිතරො, වුද්ධෙ ගිරිදරිසයෙ;
තෙ කථං නු කරිස්සන්ති, අහං වසං ගතො තවා”ති.

නෙසාදො ආහ –

25. “යං නු ගිජ්ඣො යොජනසතං, කුණපානි අවෙක්ඛති;
කස්මා ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣසි”ති.

ගිජ්ඣරාජා ආහ –

26. “යදා පරාභවො භොති, පොසො ජීවිතසඬ්ඛයෙ;
අථ ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣති”ති.
27. “භරස්සු මාතෘපිතරො, වුද්ධෙ ගිරිදරිසයෙ;
මයා ත්වං සමනුඤ්ඤාතො, සොත්ථිං පස්සාහි ඤාතකෙ.
28. “එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
භරිස්සං මාතෘපිතරො, වුද්ධෙ ගිරිදරිසයෙ”ති. –

නෙසාදපුත්තෙන දුතියා, ගිජ්ඣෙන තනියාති ඉමා ගාථා පටිපාටියා වුත්තා.

තත්ථ යං නුති යං නු එතං ලොකෙ කථියති. ගිජ්ඣො යොජනසතං, කුණපානි අවෙක්ඛතීති යොජනසතං අතික්කම්ම ධීතානිපි කුණපානි පස්සති, තං යදි තථං, අථ කස්මා ත්වං ඉමං ජාලඤ්ච පාසඤ්ච ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣසි, සන්තිකං ආගන්ත්වාපි න ජානාසිති.

පරාභවොති විනාසො. භරස්සුති ඉදං සො බොධිසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා “පණ්ඩිතො ගිජ්ඣරාජා පරිදෙවන්තො න අත්තනො පරිදෙවති, මාතෘපිතූනං පරිදෙවති, නායං මාරතුං යුත්තො”ති කුස්සිත්වා ආහ, චත්ථා ව පන පියචිත්තෙන මුදුචිත්තෙන පාසං මොවෙසි.

අථස්ස බොධිසත්තො මරණමුඛා පමුත්තො සුඛිතො අනුමොදනං කරොන්තො ඔසානගාමං චත්ථා මුඛපුරං මංසං ආදාය මාතෘපිතූනං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා නෙසාදපුත්තො ඡන්තො අභොසි, මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි, ගිජ්ඣරාජා පන අහමෙව අභොසිත්ති.

අනුකීර්වාරී හද්දන්තෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපනන්දං සකාසුත්තං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි සාසනෙ පබ්බජිත්වා අප්පිච්ඡනාදිගුණෙ පහාය මහානණ්ඨො අහොසි. වස්සුපනායිකාය ද්වෙ තයො විහාරෙ පරිග්ගහෙන්වා එකස්මිං ඡත්තං වා උපාහනං වා එකස්මිං කත්තරයට්ඨිං වා උදකතුම්ඛං වා යපෙන්වා එකස්මිං සයං වසති. සො එකස්මිං ජනපදවිහාරෙ වස්සං උපගන්ත්වා “භික්ඛුහි නාම අප්පිච්ඡෙහි භවිතබ්බ”න්ති ආකාසෙ වන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය භික්ඛුනං පච්චයසන්තොසදිපකං අරියවංසපට්පදං කටෙසි. තං සුත්වා භික්ඛු මනාපාති පත්තව්වරානි ඡධ්ධෙන්වා මත්තිකාපත්තානි වෙව පංසුකුලව්වරානි ව ගණ්හිංසු. සො තානි අත්තනො වසනට්ඨානෙ යපෙන්වා චුත්ථවස්සො පචාරෙන්වා යානකං පුරෙන්වා ජෙනවනං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ එකස්ස අරඤ්ඤවිහාරස්ස පිට්ඨිභාගෙ පාදෙ වල්ලියා පලිබුද්ධො “අද්ධා එත්ථ කිඤ්චි ලද්ධබ්බං භවිස්සති”ති තං විහාරං පාවිසි. තත්ථ පන ද්වෙ මහල්ලකා භික්ඛු වස්සං උපගච්ඡිංසු. තෙ ද්වෙ ව පුලසාටකෙ එකඤ්ච සුබ්බකම්ඛලං ලභිත්වා භාජෙතුං අසක්කොන්තා තං දිස්වා “ටෙරො නො භාජෙත්වා දස්සති”ති තුට්ඨවිත්තා “මයං, භන්තෙ, ඉමං වස්සාවාසිකං භාජෙතුං න සක්කොම, ඉමං නො නිස්සාය විවාදො හොති, ඉදං අමිභාකං භාජෙත්වා දෙට්ඨා”ති ආහංසු. සො “සාධු භාජෙස්සාමි”ති ද්වෙ පුලසාටකෙ ද්විත්තමිපි භාජෙත්වා “අයං අමිභාකං විනයධරානං පාපුණාති”ති කම්ඛලං ගහෙන්වා පක්කාමි.

තෙපි ටෙරා කම්ඛලෙ සාලයා තෙනෙව සද්ධිං ජෙනවනං ගන්ත්වා විනයධරානං භික්ඛුනං තමත්ථං ආරොචෙන්වා “ලබ්භති නු බො, භන්තෙ, විනයධරානං එවං විලොපං බාදිතු”න්ති ආහංසු. භික්ඛු උපනන්දන්ටෙරෙන ආහනං පත්තව්වරාසිං දිස්වා “මහාපුඤ්ඤොසි ත්වං ආවුසො, බහුං තෙ පත්තව්වරං ලද්ධ”න්ති වදිංසු. සො “කුතො මෙ ආවුසො, පුඤ්ඤං, ඉමිනා මෙ උපායෙන ඉදං ලද්ධ”න්ති සබ්බං කටෙසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, උපනන්දො සකාසුත්තො මහානණ්ඨො මහාලොහො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිස්සන්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, උපනන්දෙන පට්පදාය අනුච්ඡවිකං කතං, පරස්ස පට්පදං කටෙන්තෙන නාම භික්ඛුනා පයමං අත්තනො අනුච්ඡවිකං කත්වා පච්ඡා පරො ඔවදිතබ්බො”ති.

“අත්තානමෙව පයමං, පතිරුපෙ නිවෙසයෙ;
අප්ඤ්ඤමනුසාසෙය්‍ය, න කිලිස්සෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති. (ධ. ප. 158) –

ඉමාය ධම්මපදෙ ගාථාය ධම්මං දෙසෙන්වා “න, භික්ඛවෙ, උපනන්දො ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මහානණ්ඨො මහාලොහොව, න ව පන ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ඉමෙසං සන්තකං විලුම්පියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො නදීතිරෙ රුක්ඛදෙවතා අහොසි. තදා එකො සිඬිගාලො මායාවිං නාම හරියං ගහෙන්වා නදීතිරෙ එකස්මිං යානෙ වසී. අටෙකදිවසං සිඬිගාලී සිඬිගාලං ආහ “දොහළො මෙ සාමි, උප්පන්නො, අල්ලරොහිතමච්ඡං බාදිතුං ඉච්ඡාමි”ති. සිඬිගාලො “අප්පොස්සුක්කා හොහි, ආහරිස්සාමි තෙ”ති නදීතිරෙ වරන්තො වල්ලියා පාදෙ පලිබුද්ධත්වා අනුකීර්මෙව අගමාසි. තස්මිං බණෙ ගම්භීර්වාරී ව අනුකීර්වාරී වාති ද්වෙ උද්දා මච්ඡෙ පරියෙසන්තා තීරෙ අට්ඨංසු. තෙසු ගම්භීර්වාරී මහන්තං රොහිතමච්ඡං දිස්වා වෙගෙන උදකෙ පවිසිත්වා තං නඬිගුට්ඨෙ ගණ්හි. බලවා මච්ඡො පරිකඩ්ඪන්තො යාසි. සො ගම්භීර්වාරී උද්දො “මහාමච්ඡො උහින්තමිපි නො පහොස්සති, එහි මෙ සභායො හොහි”ති ඉතරෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පයමං ගාථමාහ –

29. “අනුකීර්වාරී හද්දන්තෙ, සභායමනුධාව මං;
මහා මෙ ගහිතො මච්ඡො, සො මං හරති වෙගසා”ති.

තත්ථ සභායමනුධාව මන්ති සභාය අනුධාව මං, සන්ධිවසෙන ම-කාරො චුත්තො. ඉදං චුත්තං හොති – යථාහං ඉමිනා මච්ඡෙන න සංහීරාමි, එවං මං නඬිගුට්ඨිකණ්ඨෙ ගහෙන්වා ත්වං අනුධාවාති.

තං සුත්වා ඉතරො දුතියං ගාථමාහ –

30. “ගම්භීර්වාරී හද්දන්තෙ, දළ්භං ගණ්භාහි ථාමසා;
අහං තං උද්ධරිස්සාමි, සුපණ්ණො උරගාමිවා”ති.

තත්ථ ථාමසාති ථාමෙන. උද්ධරිස්සාමිති නිහරිස්සාමි. සුපණ්ණො උරගාමිවාති ගරුළො සප්පං විය.

අට් ද්වෙපි තෙ එකතො හුත්වා රොහිතමච්ඡං නිහරිත්වා ථලෙ යපෙන්වා මාරෙන්වා “ත්වං භාජෙහි, ත්වං භාජෙහි”ති කලහං කත්වා භාජෙතුං අසක්කොන්තා යපෙන්වා නිසීදිංසු. තස්මිං කාලෙ සිඬිගාලො තං යානං අනුප්පන්නො. තෙ තං දිස්වා උහොපි පච්චුග්ගමනං කත්වා “අයං, සම්ම, දබ්‍රපුප්ඵමච්ඡො අමිහෙහි එකතො හුත්වා ගහිතො, තං නො භාජෙතුං අසක්කොන්තානං විවාදො උප්පන්නො, සමභාගං නො භාජෙත්වා දෙහි”ති තතියං ගාථමාහංසු –

31. “විවාදො නො සමුප්පන්නො, දබ්බපුප්ඵ සුඤ්ඤානි මෙ;
සමෙහි මෙධගං සම්මා, විවාදො වූපසම්මත”න්ති.

තත්ථ දබ්බපුප්ඵානි දබ්බපුප්ඵසමානවණ්ණකාය තං ආලපන්ති. මෙධගන්ති කලහං.

තෙසං වචනං සුත්වා සිඬගාලො අත්තනො බලං දීපෙන්තො —

32. “ධම්මට්ඨොහං පුරෙ ආසිං, බහු අඬ්ඬා මෙ තීරිතා;
සමෙහි මෙධගං සම්මා, විවාදො වූපසම්මත”න්ති. —

ඉදං ගාථං වත්වා භාජෙන්තො —

33. “අනුතීරවාරි නඬගුට්ඨං, සීසං ගම්භීරවාරිනො;
අච්චායං මජ්ඣිමො ඛණ්ඩො, ධම්මට්ඨස්ස භවිස්සති”ති. —

ඉමං ගාථමාහ —

තත්ථ පයමගාථාය අයමත්ථො — අහං පුබ්බෙ රාජුතං විනිවිජයාමච්චො ආසිං, තෙන මයා විනිවිජයෙ නිසිදිත්වා බහු අඬ්ඬා තීරිතා, තෙසං තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදීනං බහු අඬ්ඬා තීරිතා විනිවිජිතා, ස්වාහං තුම්භාදිසානං සමජාතිකානං චතුප්පදානං අඬ්ඬං තීරෙතුං කිං න සක්ඛිස්සාමි, අහං වො සමෙහි මෙධගං, සම්මා මං නිස්සාය තුම්භාකං විවාදො වූපසම්මතූති .

එවඤ්ච පන වත්වා මච්ඡං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා අනුතීරවාරි ත්වං නඬගුට්ඨං ගණ්හ, සීසං ගම්භීරවාරිනො හොතු. අච්චායං මජ්ඣිමො ඛණ්ඩොති අපිච අයං මජ්ඣිමො කොට්ඨාසො. අථ වා අච්චානි අතිච්ච, ඉමෙ ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අතික්කම්ත්වා යීතො අයං මජ්ඣිමො ඛණ්ඩො ධම්මට්ඨස්ස විනිවිජයසාමිකස්ස මය්හං භවිස්සතිති.

එවං තං මච්ඡං විහජිත්වා “තුම්භෙ කලහං අකත්වා නඬගුට්ඨඤ්ච සීසඤ්ච බාද්ධා”ති වත්වා මජ්ඣිමඛණ්ඩං මුඛෙන ධංසිත්වා තෙසං පස්සන්තානංයෙව පලායි. තෙ සහස්සං පරාජිතා වීය දුම්මුඛා නිසිදිත්වා ගාථමාහංසු —

34. “විරම්භි භක්ඛො අභවිස්ස, සචෙ න විචදෙමසෙ;
අසීසකං අනඬගුට්ඨං, සිඬගාලො හරති රොහිත”න්ති.

තත්ථ විරම්භිති ද්වෙ තයො දිවසෙ සන්ධාය චුත්තං.

සිඬගාලොපි “අජ්ජ හරියං රොහිතමච්ඡං බාදාපෙස්සාමි”ති තුට්ඨවිත්තො තස්සා සන්තිකං අගමාසි. සා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අභිනන්දමානා —

35. “යථාපි රාජා නන්දෙයා, රජ්ජං ලද්ධාන ඛත්තියො;
එවාහමජ්ජ නන්දාමි, දිස්වා පුණ්ණමුඛං පති”න්ති. —

ඉමං ගාථං වත්වා අධිගමුපායං පුච්ඡන්ති —

36. “කථං නු ථලපො සන්තො, උදකෙ මච්ඡං පරාමසී;
පුට්ඨො මෙ සම්ම අක්ඛාහි, කථං අධිගතං තයා”ති. —

ඉමං ගාථමාහ —

තත්ථ කථං නුති “බාද, හද්දෙ”ති මච්ඡඛණ්ඩෙ පුරතො යපිතෙ “කථං නු ත්වං ථලපො සමානො උදකෙ මච්ඡං ගණ්හි”ති පුච්ඡි.

සිඬගාලො තස්සා අධිගමුපායං ආචික්ඛන්තො අනන්තරගාථමාහ —

37. “විවාදෙන කිසා භොන්ති, විවාදෙන ධනක්ඛයා;
ජීනා උද්දා විවාදෙන, භුඤ්ජ මායාචි රොහිත”න්ති.

තත්ථ විවාදෙන කිසා භොන්තිති හද්දෙ, ඉමෙ සත්තා විවාදං කරොන්තා විවාදං නිස්සාය කිසා අප්පමංසලොහිතා භොන්ති. විවාදෙන ධනක්ඛයාති හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනං ධනානං ඛයා විවාදෙනෙව භොන්ති. ද්විසුපි විචදන්තෙසු එකො පරාජිතො පරාජිතත්තා ධනක්ඛයං පාපුණාති, ඉතරො ජයභාගදානෙන. ජීනා උද්දාති ද්වෙ උද්දාපි විවාදෙනෙව ඉමං මච්ඡං ජීනා, තස්මා ත්වං මයා ආහතස්ස උප්පත්තිං මා පුච්ඡ, කෙවලං ඉමං භුඤ්ජ මායාචි රොහිතන්ති.

ඉතරා අභිසම්බුද්ධගාමා -

38. “එවමෙව මනුස්සෙසු, විවාදො යත්ථ ජායති;
ධම්මට්ඨං පට්ඨාවති, සො හි නෙසං විනායකො;
ධනාපි තත්ථ ජීයන්ති, රාජකොසො පවඨස්ති”ති.

තත්ථ එවමෙවාති භික්ඛවෙ, යථා එතෙ උද්දා ජීනා, එවමෙව මනුස්සෙසුපි යස්මිං යානෙ විවාදො ජායති, තත්ථ තෙ මනුස්සා ධම්මට්ඨං පට්ඨාවන්ති, විනිවිජයසාමිකං උපසඬකමන්ති. කිංකාරණා? සො හි නෙසං විනායකො, සො තෙසං විවාදාපන්නානං විවාදවූපසමකොති අත්ථො. ධනාපි තත්ථාති තත්ථ තෙ විවාදාපන්නා ධනතොපි ජීයන්ති, අත්තනො සත්තකා පරිභායන්ති, දණ්ඨෙන වෙව ජයභාගග්ගහණෙන ව රාජකොසො පවඨස්තිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා සිඬගාලො උපනන්දො අහොසි, උද්දා ද්වෙ මහල්ලකා, තස්ස කාරණස්ස පව්චක්ඛකාරිකා රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[401] 6. පණ්ණකජාතකවණ්ණනා දබ්භපුප්ඵජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

පණ්ණකං තිබ්ණධාරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ච භික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතො”ති වත්වා “පුරාණදුතියිකායා”ති වුත්තෙ “භික්ඛු අයං ඉත්ථී කුය්භං අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං ඉමං නිස්සාය වෙතසිකරොගෙන මරන්තො පණ්ඨිතෙ නිස්සාය ජීවිතං අලත්ථා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං මද්දවමභාරාජෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති, සෙනකකුමාරොතිස්ස නාමං අකංසු. සො වයස්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්ඨිත්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා මද්දවරඤ්ඤො අත්ථධම්මානුසාසකො අමච්චො අහොසි, “සෙනකපණ්ඨිතො”ති වුත්තෙ සකලනගරෙ වන්දො විය සුරියො විය ව පඤ්ඤාසි. තදා රඤ්ඤො පුරොහිතපුත්තො රාජ්‍යපට්ඨානං ආගතො සබ්බාලඬකාරපට්මණ්ඨිතං උත්තමරූපධරං රඤ්ඤො අග්ගමහෙසිං දිස්වා පට්ඨෙව්චිත්තො හුත්වා ගෙහං ගන්ත්වා නිරාහාරො නිපජ්ඡිත්වා සභායකෙහි පුට්ඨො තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජාපි “පුරොහිතපුත්තො න දිස්සති, කභං නු බො”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “අභං තෙ ඉමං සත්ත දිවසානි දම්මි, සත්තභං සරෙ කත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ ආනෙය්‍යාසි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්තිත්වා තං ගෙහං නෙත්වා තාය සද්ධිං අභිරම්. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං පට්ඨෙව්චිත්තා හුත්වා කඤ්ච අජානාපෙත්වා අග්ගද්වාරෙන පලායිත්වා අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො විජිතං අගමසුං, කොචි ගතට්ඨානං න ජානි, නාවාය ගතමග්ගො විය අහොසි. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා නානප්පකාරෙන විචිනන්තොපි තස්ස ගතට්ඨානං න අඤ්ඤාසි. අට්ඨස්ස තං නිස්සාය බලවසොකො උප්පජ්ජි, හදයං උණ්භං හුත්වා ලොහිතං පග්ගරි. තතො පට්ඨාය වස්ස කුච්ඡිතො ලොහිතං නික්ඛම්, බ්‍යාධි මහන්තො අහොසි. මහන්තාපි රාජවෙජ්ජා තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු.

බොධිසත්තො “ඉමස්ස රඤ්ඤො බ්‍යාධි නත්ථී, හරියං පන අපස්සන්තො වෙතසිකරොගෙන ථුට්ඨො, උපායෙන තං තිකිච්ඡස්සාමි”ති ආයුරඤ්ච පුක්කුසඤ්චාති ද්වෙ රඤ්ඤො පණ්ඨිතාමච්චෙ ආමන්තෙත්වා “රඤ්ඤො දෙවියා අදස්සනෙන වෙතසිකං රොගං යපෙත්වා අඤ්ඤො රොගො නත්ථී, බහුපකාරො ව බො පන අමිහාකං රාජා, තස්මා උපායෙන තං තිකිච්ඡාම, රාජධිගණෙ සමජ්ජං කාරෙන්වා අසිං ගිලිතුං ජානන්තෙන අසිං ගිලාපෙත්වා රාජානං සිහපඤ්ජරෙ කත්වා සමජ්ජං ඔලොකාපෙස්සාම, රාජා අසිං ගිලන්තං දිස්වා ‘අත්ථී නු බො ඉතො අඤ්ඤං දුක්කරතර’න්ති පඤ්ඤං පුච්ඡස්සති. තං සම්ම ආයුර, ත්වං ‘අසුකං නාම දදාමිති වචනං ඉතො දුක්කරතර’න්ති බ්‍යාකරෙය්‍යාසි, තතො සම්ම පුක්කුස, තං පුච්ඡස්සති, අට්ඨස්ස ත්වං ‘මහාරාජ, දදාමිති වත්වා අදදතො සා වාචා අඵලා හොති, තථාරූපං වාවං න කෙචි උපජීවන්ති න බාදන්ති න පිවන්ති, යෙ පන තස්ස වචනස්සානුච්ඡිකං කරොන්ති, යථාපට්ඨඤ්ඤාතමත්ථං දෙන්තියෙව, ඉදං තතො දුක්කරතර’න්ති එවං බ්‍යාකරෙය්‍යාසි, ඉතො පරං කත්තබ්බං අභං ජානිස්සාමි”ති වත්වා සමජ්ජං කාරෙසි.

අථ තෙ තයොපි පණ්ඨිතා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, රාජධිගණෙ සමජ්ජො වත්තති, තං ඔලොකෙන්තානං දුක්ඛම්පි න දුක්ඛං හොති, එහි ගච්ඡාමා”ති රාජානං නෙත්වා සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා සමජ්ජං ඔලොකාපෙසුං. බහු ජනා අත්තනො අත්තනො ජානනකසිප්පං දස්සෙසුං. එකො පන පුරිසො තෙත්තිංසඬගුලං තිබ්ණධාරං අසිරතනං ගිලති. රාජා තං දිස්වා “අයං පුරිසො එතං අසිං ගිලති, ‘අත්ථී නු බො ඉතො අඤ්ඤං දුක්කරතර’න්ති ඉමෙ පණ්ඨිතෙ පුච්ඡස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආයුරං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ -

39. “පණ්ණකං තිබ්ණධාරං, අසිං සම්පන්නපායිනං;
පරිසායං පුරිසො ගිලති, කිං දුක්කරතරං තතො;
යදඤ්ඤං දුක්කරං යානං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ප් පණ්ණකන්ති පණ්ණකරට්ඨෙ උප්පන්නං. සම්පන්නපායිනන්ති සම්පන්නං පරලොභිතපායිනං.
පරිසායන්ති පරිසමප්ඤ්ඤා ධනලොභෙන අයං පුරිසො ගිලති. යදඤ්ඤන්ති ඉතො අසිගිලනතො යං අඤ්ඤං දුක්කරතරං
කාරණං, තං මයා පුච්ඡිතො කට්ඨිති.

අට්ඨස්ස සො තං කට්ඨන්තො දුතියං ගාථමාහ —

40. “ගිලෙය්‍ය පුරිසො ලොභා, අසිං සම්පන්නපායිනං;
යො ච චජ්ජා දදාමීති, තං දුක්කරතරං තතො;
සබ්බඤ්ඤං සුකරං යානං, එවං ජානාහි මද්දවා”ති.

තත්ප් චජ්ජාති වදෙය්‍ය. තං දුක්කරතරන්ති “දදාමී”ති වචනං තතො අසිගිලනතො දුක්කරතරං. සබ්බඤ්ඤන්ති
“අසුකං නාම තච දස්සාමී”ති වචනං යපෙත්වා අඤ්ඤං සබ්බමිපි කාරණං සුකරං. මද්දවාති රාජානං ගොත්තෙන
ආලපති.

රඤ්ඤො ආයුරපණ්ඩිතස්ස වචනං සුත්වා “අසිගිලනතො කිර ‘ඉදං නාම දමිමී’ති වචනං දුක්කරං, අහඤ්ච
‘පුරොහිතපුත්තස්ස දෙවිං දමිමී’ති අචචං, අතිදුක්කරං වත මෙ කත”න්ති විමංසන්තස්සෙව හදයසොකො ථොකං
තනුත්තං ගතො. සො තතො “පරස්ස ඉමං දමිමීති වචනතො පන අඤ්ඤං දුක්කරතරං අත්ථි නු ඛො”ති වින්තෙත්වා
පුක්කුසපණ්ඩිතෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො තතියං ගාථමාහ —

41. “ඛ්‍යාකාසි ආයුරො පඤ්ඤං, අත්ථං ධම්මස්ස කොච්ඤො;
පුක්කුසං දානි පුච්ඡාමි, කිං දුක්කරතරං තතො;
යදඤ්ඤං දුක්කරං යානං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ප් පඤ්ඤං අත්ථන්ති පඤ්ඤස්ස අත්ථං ඛ්‍යාකාසිති වුත්තං හොති. ධම්මස්ස කොච්ඤොති තදත්ථජොතකෙ
ගන්ථෙ කුසලො. තතොති තතො වචනතො කිං දුක්කරතරන්ති.

අට්ඨස්ස ඛ්‍යාකරොන්තො පුක්කුසපණ්ඩිතො චතුත්ථං ගාථමාහ —

42. “න වාචමුපථිවන්ති, අඵලං ගිරමුදිරිතං;
යො ච දත්වා අවාකයිරා, තං දුක්කරතරං තතො;
සබ්බඤ්ඤං සුකරං යානං, එවං ජානාහි මද්දවා”ති.

තත්ප් දත්වාති “අසුකං නාම දමිමී”ති පටිඤ්ඤං දත්වා. අවාකයිරාති තං පටිඤ්ඤාතමත්ථං දදන්තො තස්මිං
ලොභං අවාකරෙය්‍ය ඡින්දෙය්‍ය, තං භණ්ඩං දදෙය්‍යාති වුත්තං හොති. තතොති තතො අසිගිලනතො “අසුකං නාම තෙ
දමිමී”ති වචනතො ච තදෙව දුක්කරතරං.

රඤ්ඤො තං වචනං සුත්වා “අහං ‘පුරොහිතපුත්තස්ස දෙවිං දමිමී’ති පයමං වත්වා වාචාය අනුච්ඡවිකං කත්වා තං
අදාසිං, දුක්කරං වත මෙ කත”න්ති පරිචිතක්කෙන්තස්ස සොකො තනුකතරො ජානො. අට්ඨස්ස එතදභොසි
“සෙනකපණ්ඩිතතො අඤ්ඤො පණ්ඩිතතරො නාම නත්ථි, ඉමං පඤ්ඤං එතං පුච්ඡිස්සාමී”ති. තතො තං පුච්ඡන්තො
පඤ්චමං ගාථමාහ —

43. “ඛ්‍යාකාසි පුක්කුසො පඤ්ඤං, අත්ථං ධම්මස්ස කොච්ඤො;
සෙනකං දානි පුච්ඡාමි, කිං දුක්කරතරං තතො;
යදඤ්ඤං දුක්කරං යානං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

අට්ඨස්ස ඛ්‍යාකරොන්තො සෙනකො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

44. “දදෙය්‍ය පුරිසො දානං, අප්පං වා යදි වා බහුං;
යො ච දත්වා නානුතප්පෙ, තං දුක්කරතරං තතො;
සබ්බඤ්ඤං සුකරං යානං, එවං ජානාහි මද්දවා”ති.

තත්ප් නානුතප්පෙති අත්තතො අතිකන්තං අතිමනාපං පියභණ්ඩං පරස්ස දත්වා “කිමත්ථං මයා ඉදං දින්ත”න්ති
එවං තං පියභණ්ඩං ආරබ්භ යො පච්ඡා න තප්පති න සොචති, තං අසිගිලනතො ච “අසුකං නාම තෙ දමිමී”ති
වචනතො ච තස්ස දානතො ච දුක්කරතරං.

ඉති මහාසත්තො රාජානං සඤ්ඤාපෙන්නා කට්ඨි. දානඤ්ඤි දත්වා අපරවෙනනාව දුස්සන්ධාරියා, තස්සා
සන්ධාරණදුක්කරතා වෙස්සන්තරජාතකෙන දීපිතා. වුත්තඤ්ඤෙනං —

“අදු වාපං ගහෙත්වාන, බග්ගං බන්ධිය වාමතො;

ආනෙස්සාමි සකෙ පුත්තෙ, පුත්තානඤ්ඤි වධො දුබ්බො.

“අට්ඨානමෙතං දුක්ඛරූපං, යං කුමාරා විහඤ්ඤරෙ;
සතඤ්ච ධම්මඤ්ඤාය, කො දත්වා අනුතප්පති”ති. (ජා. 2.22.2158-2159);

රාජාපි බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා සල්ලක්ඛෙසි “අහං අත්තනො මනෙනෙව පුරොහිතපුත්තස්ස දෙවිං දත්වා සකමනං සන්ධාරෙතුං න සක්කොමි, සොවාමි කිලමාමි, න මෙ ඉදං අනුච්ඡවිකං, සවෙ සා මයි සසිනෙහා භවෙය්‍යා , ඉමං ඉස්සරියං ඡඩ්ඛෙත්වා න පලායෙය්‍යා, මයි පන සිනෙහං අකත්වා පලානාය කිං තාය මය්හ”න්ති. තස්සෙවං විත්තෙන්තස්ස පදුමපත්තෙ උදකඛිත්ථු විය සබ්බසොකො නිවත්තිත්වා ගතො, තඤ්ඤාඤ්ඤෙවස්ස කුච්ඡි පරිසණ්ඨාසි. සො නිරොගො සුඛතො හුත්වා බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තො ඔසානගාථමාහ –

45. “බ්‍යාකාසි ආයුරො පඤ්ඤං, අපො පුක්කුසපොරිසො;
සබ්බෙ පඤ්ඤෙ අතිහොති, යථා භාසති සෙනකො”ති.

තත්ථ යථා භාසතීති යථා පණ්ඩිතො භාසති, තථෙවෙතං දානං නාම දත්වා නෙව අනුතප්පිතබ්බන්ති. ඉමං පනස්ස ථුතිං කත්වා තුට්ඨො බහුං ධනමදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා රාජමහෙසී පුරාණදුතියිකා අහොසි, රාජා උක්කණ්ඨිතභික්ඛු, ආයුරපණ්ඩිතො මොග්ගල්ලානො, පුක්කුසපණ්ඩිතො සාරිපුත්තො, සෙනකපණ්ඩිතො අහමෙව අහොසිත්ති.

[402] 7. සත්තුභස්තජාතකවණ්ණනා පණ්ණකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

විබ්භන්තවිත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අත්තනො පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු උම්භගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං ජනකො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති , සෙනකකුමාරොතිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා රාජානං පස්සි, රාජා තං අමච්චට්ඨානෙ යපෙසි, මහත්තඤ්ඤවස්ස යසං අනුප්පදාසි . සො රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසි, මධුරකපො ධම්මකථිකො හුත්වා රාජානං පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා දානෙ උපොසථකම්මෙ දසසු කුසලකම්මපටෙසුති ඉමාය කල්‍යාණපටිපදාය පතිට්ඨාපෙසි , සකලරට්ඨෙ බුද්ධානං උප්පන්තකාලො විය අහොසි. පක්ඛදිවසෙසු රාජා ච උපරාජාදයො ච සබ්බෙ සන්තිපතිත්වා ධම්මසහං සජ්ජෙත්ති. මහාසත්තො සජ්ජිතධම්මසභායං රතනපල්ලඤ්ඤවරගතො බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙති, බුද්ධානං ධම්මකථාසදිසාවස්ස කථා හොති.

අථ අඤ්ඤතරො මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො ධනභික්ඛං වරිත්වා කභාපණසහස්සං ලභිත්වා එකස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නික්ඛිපිත්වා පුත “භික්ඛං වරිස්සාමි”ති ගතො. තස්ස ගතකාලෙ තං කුලං කභාපණෙ වළඤ්ඤෙසි. සො ආගන්ත්වා කභාපණෙ ආභරාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො කභාපණෙ දාතුං අසක්කොන්තො අත්තනො ධිතරං තස්ස පාදපරිවාරිකං කත්වා අදාසි. බ්‍රාහ්මණො තං ගහෙත්වා බාරාණසිතො අවිදුරෙ එකස්මිං බ්‍රාහ්මණගාමෙ වාසං කප්පෙසි. අථස්ස භරියා දහරතාය කාමෙසු අතිත්තා අඤ්ඤෙන තරුණබ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං මිච්ඡාවාරං වරි. සොළස භි අතප්පතීයවත්ථුති නාම. කතමානි සොළස? සාගරො සබ්බසවත්තිති න තප්පති, අග්ගි උපාදානෙන න තප්පති, රාජා රට්ඨෙන න තප්පති, බාලො පාපෙහි න තප්පති, ඉන්ද්‍රී මෙථුනධම්මෙන අලඬිකාරෙන විජායෙනනාති ඉමෙහි තීති න තප්පති, බ්‍රාහ්මණො මන්තෙහි න තප්පති, ක්‍රියා විහාරසමාපත්තියා න තප්පති, සෙක්ඛො අපවයෙන න තප්පති, අප්පිච්ඡො ධුතඬිගගුණෙන න තප්පති, ආරද්ධවිරියො වීරියාරම්භෙන න තප්පති, ධම්මකථිකො සාකච්ඡාය න තප්පති, විසාරදො පරිසාය න තප්පති, සද්ධො සඬ්ඝුපට්ඨානෙන න තප්පති, දායකො පරිව්වාගෙන න තප්පති, පණ්ඩිතො ධම්මස්සවනෙන න තප්පති, වතස්සො පරිසා තථාගතදස්සනෙන න තප්පන්තිති.

සාපි බ්‍රාහ්මණි මෙථුනධම්මෙන, අතිත්තා තං බ්‍රාහ්මණං නිහරිත්වා විස්සත්ථා පාපකම්මං කාතුකාමා හුත්වා එකදිවසං දුම්මනා නිපජ්ජිත්වා “කිං හොති”ති චුත්තා “බ්‍රාහ්මණ, අහං තව ගෙහෙ කම්මං කාතුං න සක්කොමි, දාසිදාසං ආනෙහි”ති ආහ. “හොති ධනං මෙ නත්ථි, කිං දත්වා ආනෙමි”ති. “භික්ඛං වරිත්වා ධනං පරියෙසිත්වා ආනෙහි”ති. “තෙන භි හොති පාටෙය්‍යං මෙ සජ්ජෙහි”ති. “සා තස්ස බද්ධසත්තුනඤ්ච අබද්ධසත්තුනඤ්ච වම්මපසිබ්බකං පුරෙත්වා අදාසි”. බ්‍රාහ්මණො ගාමනිගමරාජධානීසු වරන්තො සත්ත කභාපණසනාති ලභිත්වා “අලං මෙ එත්තකං ධනං දාසිදාසමුලායා”ති නිවත්තිත්වා අත්තනො ගාමං ආගච්ඡන්තො එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ පසිබ්බකං මුඤ්ඤිත්වා සත්තුං බාදිත්වා පසිබ්බකමුඛං අබන්ධිත්වා පානීයං පිච්ඡුං ඔතිණ්ණො. අට්ඨකස්මිං රුක්ඛසුසිරෙ එකො කණ්ඨසප්පො සත්තුගන්ධං සායිත්වා පසිබ්බකං පවිසිත්වා හොගං ආභුජිත්වා සත්තුං බාදන්තො නිපජ්ජි. බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා පසිබ්බකස්ස අබ්භන්තරං අනොලොකෙත්වා පසිබ්බකං බන්ධිත්වා අංසෙ කත්වා පායාසි. අන්තරාමග්ගෙ එකස්මිං රුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතා බන්ධවිට්ඨෙ යත්වා “බ්‍රාහ්මණ, සවෙ අන්තරාමග්ගෙ

වසිස්සයි, සයං මරිස්සයි, සවෙ අප්ප සරං ගම්මස්සයි, හරියා තෙ මරිස්සති” ති වත්වා අන්තරාධායි. සො ඔලොකෙන්තො දෙවතං අදිස්වා භිතො මරණභයතප්පිතො රොදන්තො පරිදෙවන්තො ඛාරාණසිනගරද්වාරං සම්පාපුණි.

තදා ව පන්තරසුපොසපො හොති අලංකිකධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා බොධිසත්තස්ස ධම්මකථනදිවසො. මහාජනො නානාගන්ධසුප්පාදිහත්පො වග්ගවග්ගො හුත්වා ධම්මං කථං සොතුං ගවිජති. බ්‍රාහ්මණො තං දිස්වා “කහං ගවිජ්ජා” ති පුච්ඡිත්වා “බ්‍රාහ්මණ, අප්ප සෙනකපණ්ඩිතො මධුරස්සරෙන බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙති, කිං ත්වම්පි න ජානාසී” ති චුත්තෙ චිත්තෙයි “පණ්ඩිතො කිර ධම්මකථිකො, අහඤ්චම්භි මරණභයතප්පිතො, පණ්ඩිතා බො පන මහත්තම්පි සොකං හරිතුං සක්කොන්ති, මයාපි තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මං සොතුං වට්ටති” ති. සො තෙහි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා මහාසත්තං පරිවාරෙන්වා නිසින්නාය සරාජිකාය පරිසාය පරියන්තෙ සත්තුපසිබ්බකෙන ඛන්ධගතෙන ධම්මාසනතො අවිදුරෙ මරණභයතප්පිතො රොදමානො අට්ඨාසි. මහාසත්තො ආකාසගඬිගං ඔතරන්තො විය අමතවස්සං වස්සෙන්තො විය ව ධම්මං දෙසෙයි. මහාජනො සඤ්ජාතසොමනස්සො සාධුකාරං දත්වා ධම්මං අස්සොසි.

පණ්ඩිතා ව නාම දිසාවක්ඛුකා හොන්ති. තස්මිං බණ මහාසත්තො පසන්නපඤ්චපසාදානි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා සමන්තතො පරිසං ඔලොකෙන්තො තං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා චිත්තෙයි “එත්තකා පරිසා සොමනස්සජාතා සාධුකාරං දත්වා ධම්මං සුණන්ති, අයං පනෙකො බ්‍රාහ්මණො දොමනස්සප්පත්තො රොදති, එතස්ස අබ්භන්තරෙ අස්සුජනනසමත්ථෙන සොකෙන හවිතබ්බං, තමස්ස අම්බිලෙන පහරිත්වා තම්බමලං විය පදුමපලාසතො උදකඛිත්දුං විය චිතිවත්තෙන්වා එත්ථෙව නං නිස්සොකං තුට්ඨමානසං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි” ති. සො තං ආමන්තෙන්වා “බ්‍රාහ්මණ, සෙනකපණ්ඩිතො නාමාහං, ඉදානෙව තං නිස්සොකං කරිස්සාමි, විස්සත්ථො කථෙහි” ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පඨමං ගාථමාහ –

46. “විබ්භන්තචිත්තො කුපිතින්ද්‍රියොසි, නෙත්තෙහි තෙ වාරිගණා සවන්ති;
කිං තෙ නට්ඨං, කිං පන පත්ථයානො, ඉධාගමා බ්‍රහ්මෙ තදිඬ්ඝ බුහි” ති.

තත්ථ කුපිතින්ද්‍රියොසිති වක්ඛුන්ද්‍රියමෙව සන්ධාය “කුපිතින්ද්‍රියොසි” ති ආහ. වාරිගණාති අස්සුබ්බන්දුති. ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. තඤ්ඤි මහාසත්තො වොදෙන්තො එවමාහ “බ්‍රාහ්මණ, සත්තා නාම ද්විති කාරණෙහි සොවන්ති පරිදෙවන්ති සත්තසඬ්ඛාරෙසු කිස්මිඤ්චිදෙව පියජාතිකෙ නට්ඨෙ වා, කිඤ්චිදෙව පියජාතිකං පත්ථෙත්වා අලභන්තා වා. තත්ථ කිං තෙ නට්ඨං, කිං වා පන පත්ථයන්තො ත්වං ඉධ ආගතො, ඉදං මෙ බිජ්ජං බුහි” ති.

අථස්ස අත්තතො සොකකාරණං කථෙන්නො බ්‍රාහ්මණො දුතියං ගාථමාහ –

47. “මියොථ හරියා වජනො මමජ්ජ, අගච්ඡතො මරණමාහ යක්ඛො;
එතෙන දුක්ඛෙන පවෙධිතොස්මි, අක්ඛාහි මෙ සෙනක එතමත්ථ” ති.

තත්ථ වජනොති ගෙහං ගවිජන්තස්ස. අගච්ඡතොති අගච්ඡන්තස්ස. යක්ඛොති අන්තරාමග්ගෙ එකා රුක්ඛදෙවතා එවමාහාති වදති. සා කිර දෙවතා “පසිබ්බකෙ තෙ බ්‍රාහ්මණ, කණ්භසප්පො” ති අනාවික්ඛන්ති බොධිසත්තස්ස ඤාණානුභාවප්පකාසනත්ථං නාවික්ඛි. එතෙන දුක්ඛෙනාති ගවිජතො හරියාය මරණදුක්ඛෙන, අගච්ඡතො අත්තතො මරණදුක්ඛෙන, තෙනස්මි පවෙධිතො සට්ඨිතො කම්පිතො. එතමත්ථන්ති එතං කාරණං. යෙන මෙ කාරණෙන ගවිජතො හරියාය මරණං, අගච්ඡතො අත්තතො මරණං හොති, එතං මෙ කාරණං ආවික්ඛාහිති අත්ථො.

මහාසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්වා සමුද්දමත්ථකෙ ජාලං බිපන්නො විය ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා “ඉමෙසං සත්තානං බහුනි මරණකාරණානි. සමුද්දෙ නිමුග්ගාපි මරන්ති, තත්ථ වාලමච්ඡෙති ගහිතාපි, ගඬිගාය පතිතාපි, තත්ථ සුසුමාරෙහි ගහිතාපි, රුක්ඛතො පතිතාපි, කණ්ටකෙන විද්ධාපි, නානාප්පකාරෙහි ආවුධෙහි පහටාපි, විසං බාදිත්වාපි, උබ්බන්ධිත්වාපි, පපාතෙ පතිතාපි, අතිසීතාදීනි වා නානාප්පකාරෙහි වා රොගෙහි උපද්දුතාපි මරන්තියෙව, එවං බහුසු මරණකාරණෙසු කතරෙන නු බො කාරණෙන අප්පෙස බ්‍රාහ්මණො අන්තරාමග්ගෙ වසන්තො සයං මරිස්සති, ගෙහමස්ස වජනො හරියා මරිස්සති” ති චිත්තෙයි. චිත්තෙන්තො එව බ්‍රාහ්මණස්ස ඛන්ධෙ පසිබ්බකං දිස්වා “ඉමස්මිං පසිබ්බකෙ එකෙන සප්පෙන පවිට්ඨෙන හවිතබ්බං, පවිසන්තො ව පනෙසො ඉමස්මිං බ්‍රාහ්මණ පාතරාසසමයෙ සත්තුං බාදිත්වා පසිබ්බකමුඛං අබන්ධිත්වා පාතියං පාතුං ගතෙ සත්තුගන්ධෙන සප්පො පවිට්ඨො හවිස්සති. බ්‍රාහ්මණොපි පාතියං පිචිත්වා ආගතො සප්පස්ස පවිට්ඨභාවං අජානිත්වා පසිබ්බකං බන්ධිත්වා ආදාය පක්කන්තො හවිස්සති, සවායං අන්තරාමග්ගෙ වසන්තො සායං වසනට්ඨානෙ “සත්තුං බාදිස්සාමි” ති පසිබ්බකං මුඤ්චිත්වා හත්ථං පවෙසෙස්සති, අථ නං සප්පො හත්ථෙ ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති, ඉදමස්ස අන්තරාමග්ගෙ වසන්තස්ස මරණකාරණං. සවෙ පන ගෙහං ගවිජෙය්‍ය, පසිබ්බකො හරියාය හත්ථගතො හවිස්සති, සා ‘අත්තොහණ්ඩං ඔලොකෙස්සාමි’ ති පසිබ්බකං මුඤ්චිත්වා හත්ථං පවෙසෙස්සති, අථ නං සප්පො ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති, ඉදමස්ස අප්ප ගෙහං ගතස්ස හරියාය මරණකාරණං” ති උපායකොසල්ලඤාණෙනෙව අඤ්ඤාසි.

අථස්ස එතදහොසි “ඉමිනා කණ්භසප්පෙන සුරෙන නිබ්භයෙන හවිතබ්බං. අයඤ්ඤි බ්‍රාහ්මණස්ස මහාචාසුකං පහරන්තොපි පසිබ්බකෙ අත්තතො වලනං වා එන්දනං වා න දස්සෙති, එවරුපාය පරිසාය මජ්ඣෙපි අත්තතො අත්ථිභාවං න දස්සෙති, තස්මා ඉමිනා කණ්භසප්පෙන සුරෙන නිබ්භයෙන හවිතබ්බං” ති. ඉදම්පි සො උපායකොසල්ලඤාණෙනෙව දිබ්බවක්ඛුනා පස්සන්තො විය අඤ්ඤාසි. එවං සරාජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ සප්පං

පසිබ්බකං පටිසන්තං දිස්වා ධීතපුරිසො විය මහාසත්තො උපායකොසල්ලඤාණෙනෙව පරිච්ඡින්නදිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤාං කට්ඨන්තො තතියං ගාථමාහ -

48. “බහුනි යානානි විචිත්තයිත්වා, යමෙත්ථ චක්ඛාමි තදෙව සච්චං;
මඤ්ඤාමි තෙ බ්‍රාහ්මණ සත්තුහස්තං, අජානතො කණ්ඨසප්පො පට්ටියො”ති.

තත්ථ බහුනි යානානීති බහුනි කාරණානි. විචිත්තයිත්වානි පටිච්ඡික්ඛිත්වා වින්තාවසෙන පවත්තපට්ටිවෙධො හුත්වා. යමෙත්ථ චක්ඛාමිති යං තෙ අහං එතෙසු කාරණෙසු එතං කාරණං චක්ඛාමි. තදෙව සච්චන්ති තදෙව තථං දිබ්බවක්ඛුනා දිස්වා කථිතසදිසං භවිස්සතිති දිපෙති. මඤ්ඤාමිති සල්ලක්කමි. සත්තුහස්තන්ති සත්තුපසිබ්බකං. අජානතොති අජානන්තස්සෙව එකො කණ්ඨසප්පො පට්ටියොති මඤ්ඤාමිති.

එවඤ්ච පන වත්වා “අත්ථි තෙ බ්‍රාහ්මණ, එතස්මිං පසිබ්බකෙ සත්තු”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, පණ්ඨිතා”ති. “අප්ප පාතරාසවෙලාය සත්තුං බාදී”ති? “ආම, පණ්ඨිතා”ති. “කත්ථ නිසිදිත්වා”ති? “අරඤ්ඤෙ රුක්ඛමුලස්මිං, පණ්ඨිතා”ති. “සත්තුං බාදිත්වා පාතියං පාතුං ගච්ඡන්තො පසිබ්බකමුඛං බන්ධි, න බන්ධි”ති? “න බන්ධිං, පණ්ඨිතා”ති. “පාතියං පිචිත්වා ආගතො පසිබ්බකං ඔලොකෙන්වා බන්ධි”ති. “අනොලොකෙන්වා බන්ධිං, පණ්ඨිතා”ති. “බ්‍රාහ්මණ, තව පාතියං පාතුං ගතකාලෙ අජානන්තස්සෙව තෙ සත්තුගන්ධෙන පසිබ්බකං සප්පො පට්ටියොති මඤ්ඤාමි, එවමෙත්ථ ආගතො ත්වං, තස්මා පසිබ්බකං ඔතාරෙන්වා පරිසමප්ඤ්ඤා යපෙන්වා පසිබ්බකමුඛං මොචෙන්වා පටික්කම්ම ධීතො එකං දණ්ඩකං ගහෙන්වා පසිබ්බකං තාව පහර, තතො පත්ථට්ඨණං සුසුතිසද්දං කත්වා නික්ඛමන්තං කණ්ඨසප්පං දිස්වා නික්කඩ්ඛො භවිස්සති”ති චතුත්ථං ගාථමාහ -

49. “ආදාය දණ්ඩං පරිසුම්භ හස්තං, පස්සෙළමුගං උරගං දුජීවිහං;
ඡිත්ථප්ප කඩ්ඛං විචිකිච්ඡිතානි, භුජඩගමං පස්ස පමුඤ්ච හස්ත”න්ති.

තත්ථ පරිසුම්භානි පහර. පස්සෙළමුගන්ති එළං පග්ගරන්තෙන මුඛෙන එළමුගං පසිබ්බකතො නික්ඛමන්තං දුජීවිහං උරගං පස්ස. ඡිත්ථප්ප කඩ්ඛං විචිකිච්ඡිතානීති “අත්ථි නු ඛො මෙ පසිබ්බකෙ සප්පො, උදාහු නත්ථි”ති කඩ්ඛමෙව පුනස්පුනං උප්පජ්ජමානානි විචිකිච්ඡිතානි ච අප්ප ඡිත්ථ, මය්හං සද්දහ, අවිතථඤ්ඤි මෙ වෙය්‍යාකරණං, ඉදානෙව නික්ඛමන්තං භුජඩගමං පස්ස පමුඤ්ච හස්තන්ති.

බ්‍රාහ්මණො මහාසත්තස්ස කථං සුත්වා සංවිග්ගො භයජ්ජන්තො තථා අකාසි. සප්පොපි සත්තුහස්තෙ දණ්ඩෙන පහටෙ පසිබ්බකමුඛා නික්ඛමිත්වා මහාජනං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා පඤ්චමං ගාථමාහ -

50. “සංවිග්ගරූපො පරිසාය මප්ඤ්ඤා, යො බ්‍රාහ්මණො සත්තුහස්තං පමුඤ්චි;
අථ නික්ඛමි උරගො උග්ගතෙජො, ආසිවිසො සප්පො එණං කරිත්වා”ති.

සප්පස්ස එණං කත්වා නික්ඛන්තකාලෙ “මහාසත්තස්ස සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්සෙව බ්‍යාකරණං අහොසි”ති මහාජනො චෙලුක්ඛෙපසහස්සානි පවත්තෙසි, අඩ්ඟුලිචොටනසහස්සානි පරිබ්භමිංසු, සනමෙසවස්සං විය සත්තරතනවස්සං වස්සි, සාධුකාරසහස්සානි පවත්තිංසු, මහාපට්ඨිච්ඡ්ඡන්තසද්දො විය අහොසි. ඉදං පන බුද්ධලීලාය එවරූපස්ස පඤ්ඤාස්ස කථනං නාම නෙව ජාතියා බලං, න ගොත්තකුලජ්ජදෙසානං බලං, කස්ස පනෙතං බලන්ති? පඤ්ඤාය බලං. පඤ්ඤා භි පුග්ගලො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගද්වාරං විවරිත්වා අමතමහානිබ්බානං පටිසති, සාවකපාරමිමි පටිවෙකකොධමිමි සම්මාසම්බොධමිමි පටිච්ඡික්ඛති. අමතමහානිබ්බානසම්පාපකෙසු භි ධම්මෙසු පඤ්ඤාව සෙට්ඨා, අවසෙසා තස්සා පරිවාරා භොන්ති. තෙනෙතං වුත්තං -

“පඤ්ඤා භි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
සීලං සිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මො, අන්වායිකා පඤ්ඤාවතො භවන්ති”ති. (ජ. 2.17.81);

එවං කථිතෙ ව පන මහාසත්තෙන පඤ්ඤෙ එකො අභිතුණ්ඨිකො සප්පස්ස මුඛබන්ධනං කත්වා සප්පං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. බ්‍රාහ්මණො රාජානං උපසඩ්ධමිත්වා ජයාපෙන්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ රඤ්ඤො ථුතිං කරොන්තො උපඩ්ඪගාථමාහ -

51. “සුලද්ධලාභා ජනකස්ස රඤ්ඤො;
යො පස්සති සෙනකං සාධුපඤ්ඤ”න්ති.

තස්සත්ථො - යො සාධුපඤ්ඤං උත්තමපඤ්ඤං සෙනකපණ්ඨිතං අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ පියවක්ඛුති පස්සිතුං ලහති, තස්ස රඤ්ඤො ජනකස්ස එතෙ ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ දස්සනලාභා සුලද්ධලාභා වත, එතෙන ලද්ධෙසු සබ්බලාභෙසු එතෙව ලාභා සුලද්ධලාභා නාමාති.

බ්‍රාහ්මණොපි රඤ්ඤො ථුතිං කත්වා පුන පසිබ්බකතො සත්ත කහාපණසතානි ගහෙන්වා මහාසත්තස්ස ථුතිං කත්වා තුට්ඨිදායං දාතුකාමො දියඩ්ඪගාථමාහ -

“විවට්ඨජද්දො නුසි සබ්බදස්සි, ඤාණං නු තෙ බ්‍රාහ්මණ භිංසරුපං.

52. “ඉමානි මෙ සත්තසතානි අත්ථි, ගණ්භාහි සබ්බානි දදාමි තුය්හං;
තයා හි මෙ ජීවිතමජ්ජ ලද්ධං, අපොපි හරියාය මකාසි සොත්ථි”න්ති.

තත්ථ විවට්ඨජද්දො නුසි සබ්බදස්සිති කිං නු බො ත්වං සබ්බෙසු ධම්මාකාරෙසු විවට්ඨජදෙනො විවට්ඨනෙය්‍යාධම්මො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධොති ථුතිවසෙන පුච්ඡති. ඤාණං නු තෙ බ්‍රාහ්මණ භිංසරුපන්ති උදාහු අසබ්බඤ්ඤාස්සපි සතො තව ඤාණං අනිවිය භිංසරුපං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං විය බලවන්ති. තයා හි මෙති තයා හි දිත්තත්තා අජ්ජ මයා ජීවිතං ලද්ධං. අපොපි හරියාය මකාසි සොත්ථිත්ති අපොපි මෙ හරියාය ත්වමෙව සොත්ථිං අකාසි.

ඉති සො වත්ථා “සවෙපි සතසහස්සං භවෙය්‍ය, දදෙය්‍යමෙවාහං, එත්තකමෙව මෙ ධනං, ඉමානි මෙ සත්ත සතානි ගණ්භා”ති පුනස්පුනං බොධිසත්තං යාථි. තං සුත්ථා බොධිසත්තො අට්ඨමං ගාථමාහ —

53. “න පණ්ඩිතා චෙතනමාදියන්ති, විත්‍රාහි ගාථාහි සුභාසිතාහි;
ඉතොපි තෙ බ්‍රහ්මෙ දදන්තු චිත්තං, ආදාය ත්වං ගච්ඡ සකං නිකෙත”න්ති.

තත්ථ චෙතනන්ති චෙත්තනං, අයමෙව වා පායො. ඉතොපි තෙ බ්‍රහ්මෙති බ්‍රාහ්මණ, ඉතො මම පාදමූලතොපි තුය්හං ධනං දදන්තු. චිත්තං ආදාය ත්වං ගච්ඡාති ඉතො අඤ්ඤානි තිණි සතානි ගහෙත්වා සහස්සහණ්ඩිකං ආදාය සකනිවෙසනං ගච්ඡ.

එවඤ්ච පන වත්ථා මහාසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස සහස්සං පුරාපෙන්නො කභාපණෙ දාපෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කෙන ත්වං ධනභික්ඛාය පෙසිතො”ති පුච්ඡී. “හරියාය මෙ පණ්ඩිතා”ති. “හරියා පන තෙ මහල්ලිකා, දහරා”ති. “දහරා, පණ්ඩිතා”ති. “තෙන හි සා අඤ්ඤෙන සද්ධිං අනාචාරං කරොන්ති ‘නිබ්භයා හුත්වා කරිස්සාමි’ති තං පෙසෙසි, සවෙ ඉමෙ කභාපණෙ සරං නෙස්සසි, සා තෙ දුක්ඛෙන ලද්ධකභාපණෙ අත්තනො ජාරස්ස දස්සති, තස්මා ත්වං උජුකමෙව ගෙහං අගන්ත්වා බහිගාමෙ රුක්ඛමූලෙ වා යත්ථ කත්ථවි වා කභාපණෙ යපෙත්වා පවිසෙය්‍යාසි”ති වත්ථා තං උය්‍යාපෙසි. සො ගාමසමීපං ගන්ත්වා එකස්මිං රුක්ඛමූලෙ කභාපණෙ යපෙත්වා සායං ගෙහං අගමාසි. හරියාපිස්ස තස්මිං බණෙ ජාරෙන සද්ධිං නිසින්තා අහොසි. බ්‍රාහ්මණො ද්වාරෙ යත්ථා “හොති”ති ආහ. සා තස්ස සද්දං සල්ලක්ඛෙත්වා දීපං නිබ්බාපෙත්වා ද්වාරං විවරිත්වා බ්‍රාහ්මණෙ අත්තො පට්ටයෙ ඉතරං නිහරිත්වා ද්වාරමූලෙ යපෙත්වා ගෙහං පවිසිත්වා පසිබ්බකෙ කිඤ්චි අදිස්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං තෙ භික්ඛං වරිත්වා ලද්ධ”න්ති පුච්ඡී. “සහස්සං මෙ ලද්ධ”න්ති. “කහං පන ත”න්ති. “අසුකට්ඨානෙ නාම යපිතං, පාතොව ආහරිස්සාමි, මා චිත්තයි”ති. සා ගන්ත්වා ජාරස්ස ආචික්ඛි. සො නික්ඛමිත්වා අත්තනා යපිතං විය ගණ්භි.

බ්‍රාහ්මණො පුනදිවසෙ ගන්ත්වා කභාපණෙ අපස්සන්තො බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණා”ති ථුත්තෙ “කභාපණෙ න පස්සාමි, පණ්ඩිතා”ති ආහ. “හරියාය තෙ ආචික්ඛි”ති? “ආම, පණ්ඩිතා”ති. මහාසත්තො තාය ජාරස්ස ආචික්ඛිතභාවං ඤත්වා “අත්ථි පන තෙ බ්‍රාහ්මණ, හරියාය කුලුපකබ්‍රාහ්මණො”ති පුච්ඡී. “අත්ථි, පණ්ඩිතා”ති. “තුය්හමපි අත්ථි”ති? “ආම, පණ්ඩිතා”ති. අට්ඨස්ස මහාසත්තො සත්තන්තං දිවසානං පරිබ්බයං දාපෙත්වා “ගච්ඡ පට්ටදිවසෙ තව සත්ත, හරියාය තෙ සත්තානි වුද්දස බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා හොපෙථ, පුනදිවසතො පට්ඨාය එකෙකං භාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තව එකං, හරියාය තෙ එකන්ති ද්වෙ බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා හරියාය තෙ සත්ත දිවසෙ නිමන්තිතබ්‍රාහ්මණස්ස නිබද්ධං ආගමනභාවං ඤත්වා මය්හං ආරොචෙහි”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො තථා කත්වා “සල්ලක්ඛිතො මෙ පණ්ඩිත, නිබද්ධං භුඤ්ජනකබ්‍රාහ්මණො”ති මහාසත්තස්ස ආරොචෙසි.

බොධිසත්තො තෙන සද්ධිං පුරිසෙ පෙසෙත්වා තං බ්‍රාහ්මණං ආහරාපෙත්වා “අසුකරුක්ඛමූලතො තෙ ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සත්තකං කභාපණසහස්සං ගහිත”න්ති පුච්ඡී. “න ගණ්භාමි, පණ්ඩිතා”ති. “ත්වං මම සෙනකපණ්ඩිතභාවං න ජානාසි, ආහරාපෙස්සාමි තෙ කභාපණෙ”ති. සො හිතො “ගහිතා මෙ”ති සම්පට්චිඡී. “කුහිං තෙ යපිතා”ති? “තත්ථෙව, පණ්ඩිත, යපිතා”ති. බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණං පුච්ඡී “බ්‍රාහ්මණ, කිං තෙ සායෙව හරියා හොතු, උදාහු අඤ්ඤං ගණ්භිස්සසි”ති. “සායෙව මෙ හොතු, පණ්ඩිතා”ති. බොධිසත්තො මනුස්සෙ පෙසෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස කභාපණෙ ව බ්‍රාහ්මණිඤ්ච ආහරාපෙත්වා වොරබ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථනො කභාපණෙ බ්‍රාහ්මණස්ස දාපෙත්වා ඉතරස්ස රාජාණං කාරෙත්වා නගරා නිහරාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණියාපි රාජාණං කාරෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස මහන්තං යසං දත්වා අත්තනොයෙව සන්තිකෙ වසාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි සච්ඡිකරිංසු. තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා සාරිපුත්තො, පරිසා බුද්ධපරිසා, සෙනකපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසින්ති.

යෙමෙ අහං න ජානාමිති ඉදං සත්ථා ආලවිං නිස්සාය අග්ගාලවෙ වෙනියෙ විහරන්තො කුටිකාරසික්ඛාපදං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු හෙට්ඨා මණ්ඩකණ්ඩජාතකෙ (ජා. 1.3.7 ආදයො) කටීනමෙව. සත්ථා පන තෙ හික්ඛු ආමන්තෙත්වා “හික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතා පුබ්බෙ අනුප්පන්තො බුද්ධෙ බාහිරකපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා රාජුහි පචාරිතාපි ‘යාවනා නාම පරෙසං අප්පියො අමනාපා’ති න යාවිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං නිගමෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති, අට්ඨසෙනකුමාරොතිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පන්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා අපරභාගෙ කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා සරාවාසනො නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඝානාහිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා හිමවන්තපදෙසෙ චිරං වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජුයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ හික්ඛාය වරන්තො රාජඨගණං අගමාසි. රාජා තස්සාවාරවිහාරෙ පසිදිත්වා තං නිමන්තාපෙත්වා පාසාදතලෙ පල්ලඨකෙ නිසිදාපෙත්වා සුභොජනං භොජෙත්වා භොජනාවසානෙ අනුමොදනං සුත්වා පසන්තො පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා මහාසත්තං රාජුයානෙ වසාපෙසි, දිවසස්ස ව ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං අගමාසි. සො එකදිවසං ධම්මකථාය පසන්තො රජ්ජං ආදිං කත්වා “යෙන වො අත්ථො, තං වදෙය්‍යාථා”ති පචාරෙසි. බොධිසත්තො “ඉදං නාම මෙ දෙහී”ති න වදති. අඤ්ඤෙ යාවකා “ඉදං දෙහි, ඉදං දෙහී”ති ඉච්ඡිතිච්ඡිතං යාවන්ති, රාජා අසප්පමානො දෙතියෙව. සො එකදිවසං චින්තෙසි “අඤ්ඤෙ යාවනකවනිබ්බකා ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච අමිහාකං දෙහී’ති මං යාවන්ති, අයො පන අට්ඨසෙනො පචාරිතකාලතො පට්ඨාය න කිඤ්චි යාවති, පඤ්ඤවා බො පනෙස උපායකුසලො, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති. සො එකදිවසං භුත්තපාතරාසො ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො අඤ්ඤෙසං යාවනකාරණං තස්ස ව අයාවනකාරණං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ –

54. “යෙමෙ අහං න ජානාමි, අට්ඨසෙන වනිබ්බකෙ;
තෙ මං සඨගම්ම යාවන්ති, කස්මා මං ත්වං න යාවසි”ති.

තත්ථ වනිබ්බකෙති යාවනකෙ. සඨගම්මාති සමාගන්ත්වා. ඉදං චුත්තං හොති – අයා, අට්ඨසෙන, යෙමෙ වනිබ්බකෙ අහං නාමගොත්තජාතිකුලප්පදෙසෙන “ඉමෙ නාමෙතෙ”තිපි න ජානාමි, තෙ මං සමාගන්ත්වා ඉච්ඡිතිච්ඡිතං යාවන්ති, ත්වං පන කස්මා මං කිඤ්චි න යාවසිති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො දුතියං ගාථමාහ –

55. “යාවකො අප්පියො හොති, යාවං අදදමප්පියො;
තස්මාහං තං න යාවාමි, මා මෙ විදෙස්සනා අහු”ති.

තත්ථ යාවකො අප්පියො හොතීති යො හි, මහාරාජ, පුග්ගලො “ඉදං මෙ දෙහී”ති යාවකො, සො මාතාපිතුනම්පි මිත්තාමච්චාදීනම්පි අප්පියො හොති අමනාපො. තස්ස අප්පියභාවො මණ්ඩකණ්ඩජාතකෙන දීපෙතබ්බො. යාවන්ති යාවිතභණ්ඩං. අදදන්ති අදදමානො. ඉදං චුත්තං හොති – යොපි යාවිතං න දෙති, සො මාතාපිතරො ආදිං කත්වා අදදමානො පුග්ගලො යාවකස්ස අප්පියො හොතීති. තස්මාති යස්මා යාවකොපි දායකස්ස, යාවිතං භණ්ඩං අදදන්තොපි යාවකස්ස අප්පියො හොති, තස්මා අහං තං න යාවාමි. මා මෙ විදෙස්සනා අහුති සවෙ හි අහං යාවෙය්‍යාමෙව, තව විදෙස්සො භවෙය්‍යා, සා මෙ තව සන්තිකා උප්පන්තා විදෙස්සනා, සවෙ පන ත්වං න දදෙය්‍යාසි, මම විදෙස්සො භවෙය්‍යාසි, සා ව මම තයි විදෙස්සනා, එවං සබ්බථාපි මා මෙ විදෙස්සනා අහු, මා නො උභින්නම්පි මෙත්තා හිප්පීති එතමත්ථං සම්පස්සන්තො අහං තං න කිඤ්චි යාවාමිති.

අථස්ස වචනං සුත්වා රාජා තිස්සො ගාථා අභාසි –

56. “යො වෙ යාවනජීවානො, කාලෙ යාවං න යාවති;
පරඤ්ච පුඤ්ඤා ධංසෙති, අත්තනාපි න ජීවති.

57. “යො ව යාවනජීවානො, කාලෙ යාවඤ්චි යාවති;
පරඤ්ච පුඤ්ඤං ලබ්භෙති, අත්තනාපි ව ජීවති.

58. “න වෙදෙස්සන්ති සප්පඤ්ඤා, දිස්වා යාවකමාගතෙ;
බ්‍රහ්මචාරි පියො මෙසි, වද ත්වං භඤ්ඤම්චිප්පසි”ති.

තත්ථ යාවනජීවානොති යාවනජීවමානො, අයමෙව වා පාඨො. ඉදං චුත්තං හොති – අයා, අට්ඨසෙන යො යාවනෙන ජීවමානො ධම්මිකො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යාවිතබ්බයුත්තපත්තකාලෙ කිඤ්චිදෙව යාවිතබ්බං න යාවති, සො පරඤ්ච දායකං පුඤ්ඤා ධංසෙති පරිභාපෙති, අත්තනාපි ව සුඛං න ජීවති. පුඤ්ඤං ලබ්භෙතීති කාලෙ පන යාවිතබ්බං යාවන්තො පරඤ්ච පුඤ්ඤං අධිගමෙති, අත්තනාපි ව සුඛං ජීවති. න වෙදෙස්සන්තීති යං ත්වං වදෙසි “මා මෙ විදෙස්සනා අහු”ති, තං කස්මා වදෙසි. සප්පඤ්ඤා හි දානඤ්ච දානඵලඤ්ච ජානන්තා පණ්ඩිතා යාවකෙ ආගතෙ දිස්වා න දෙස්සන්ති න කුප්ඤ්ඤන්ති, අඤ්ඤදන්ථු පන පමුදිතාව හොන්තිති දීපෙති. යාවකමාගතෙති මංකාරො බ්‍රාහ්මණසන්ධිවසෙන චුත්තො, යාවකෙ ආගතෙති අත්ථො. බ්‍රහ්මචාරි පියො මෙසිති අයා අට්ඨසෙන, පරිසුද්ධචාරි

මහාපුඤ්ඤ, ත්වං මය්හං අනිච්ඡ පියො, තස්මා වරං ත්වං මං වදෙහි යාවාහියෙව. **හඤ්ඤමච්ඡසීති** යංකිඤ්ඤි වත්තබ්බං ඉච්ඡසී, සබ්බං වද, රජ්ජමපි තෙ දස්සාමියෙවාවාති.

එවං බොධිසත්තො රඤ්ඤා රජ්ජනාපි පචාරිතො නෙව කිඤ්ඤි යාවි. රඤ්ඤො පන එවං අත්තනො අප්ඤ්ඤායෙ කට්ඨෙ මහාසත්තොපි පබ්බජිතපටිපත්තිං දස්සෙතුං “මහාරාජ, යාවනා හි නාමෙසා කාමභොගීනං ගිහීනං ආවිණ්ණා, න පබ්බජිතානං, පබ්බජිතෙන පන පබ්බජිතකාලතො පටියාය ගිහීහි අසමානපරිසුද්ධාප්චෙන හවිතබ්බ”න්ති පබ්බජිතපටිපදං දස්සෙත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

59. “න වෙ යාවන්ති සප්පඤ්ඤා, ධීරො ව වෙදිතුමරහති;
උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති, එසා අරියාන යාවනා”ති.

තත්ථ සප්පඤ්ඤාති බුද්ධා ව බුද්දසාවකා ව බොධියා පටිපන්නා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා බොධිසත්තා ව සබ්බෙපි සප්පඤ්ඤා ව සුසීලා ව, එතෙ එවරුපා සප්පඤ්ඤා “අමිහාකං ඉදඤ්චිදඤ්ච දෙථා”ති න යාවන්ති. ධීරො ව වෙදිතුමරහති උපටියාකො පන ධීරො පණ්ඩිතො ගිලානකාලෙ ව අගිලානකාලෙ ව යෙන යෙනත්ථො, තං සබ්බං සයමෙව වෙදිතුං ඡානිතුං අරහති. **උද්දිස්ස අරියා තිට්ඨන්ති**ති අරියා පන වාවං අභිනිදිත්වා යෙනත්ථිකා භොන්ති, තං උද්දිස්ස කෙවලං භික්ඛාචාරවත්තෙන තිට්ඨන්ති, නෙව කායඛිගං වා වාවඛිගං වා කොපෙත්ති. කායචිකාරං දස්සෙත්වා නිමිත්තං කරොන්තො හි කායඛිගං කොපෙති නාම, වච්චෙදං කරොන්තො වාවඛිගං කොපෙති නාම, තදුභයං අකත්වා බුද්ධාදයො අරියා තිට්ඨන්ති. එසා අරියාන යාවනාති එසා කායඛිගවාවඛිගං අකොපෙත්වා භික්ඛාය තිට්ඨමානා අරියානං යාවනා නාම.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා “හත්තෙ, යදි සප්පඤ්ඤා උපටියාකො අත්තනාව ඤාත්වා කුලුපකස්ස දාතබ්බං දෙති, අහමපි තුම්භාකං ඉදඤ්චිදඤ්ච දමිමි”ති වදන්තො සත්තමං ගාථමාහ —

60. “දදාමි තෙ බ්‍රාහ්මණ රොහිණීනං, ගවං සහස්සං සහ පුඩගවෙන;
අරියො හි අරියස්ස කථං න දජ්ජා, සුත්වාන ගාථා තව ධම්මයුත්තා”ති.

තත්ථ රොහිණීනන්ති රත්තවණ්ණානං. ගවං සහස්සන්ති ධීරද්ධිආදිමධුරරසපරිභොගත්ථාය එවරුපානං ගුන්තං සහස්සං තුය්හං දමිමි, තං මෙ පටිග්ගණ්හ. අරියොති ආචාරඅරියො. අරියස්සාති ආචාරඅරියස්ස. කථං න දජ්ජාති කෙන කාරණෙන න දදෙය්‍ය.

එවං චුත්තෙ බොධිසත්තො “අහං මහාරාජ, අකිඤ්ඤානො පබ්බජිතො, න මෙ ගාවිහි අත්ථො”ති පටික්ඛිපි. රාජා තස්සොවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි. සොපි අපරිහීනප්ඤ්ඤානො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ඡාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිසු පතිට්ඨිතා. තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, අට්ඨිසෙනො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[404] 9. කපිඡාතකවණ්ණනා අට්ඨිසෙනඡාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යත්ථ වෙරී නිවසතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස පථවිපවෙසනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තස්මිඤ්ඤි පථවිං පටිට්ඨෙය්‍ය ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආචුසො, දෙවදත්තො සහ පරිසාය නට්ඨො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො සහ පරිසාය නට්ඨො, පුබ්බෙපි තස්සියෙව”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බන්තිත්වා පඤ්චසතකපිපරිවාරො රාජුය්‍යානෙ වසී. දෙවදත්තොපි කපියොනියං නිබ්බන්තිත්වා පඤ්චසතකපිපරිවාරො තත්ථෙව වසී. අට්ඨකදිවසං පුරොහිතෙ උය්‍යානං ගන්ත්වා න්හන්වා අලඬකරිත්වා නික්ඛමන්තෙ එකො ලොලකපි පුරෙතරං ගන්ත්වා රාජුය්‍යානද්වාරෙ තොරණමත්ථකෙ නිසීදිත්වා තස්ස මත්ථකෙ වච්චපිණ්ඩං පාතෙත්වා පුන උද්ධං ඔලොකෙන්තස්ස මුඛෙ පාතෙසි. සො නිවන්තිත්වා “හොතු, ඡානිස්සාමි තුම්භාකං කත්තබ්බ”න්ති මක්කටෙ සන්තප්ජෙත්වා පුන න්හන්වා පක්කාමි. තෙන වෙරං ගහෙත්වා මක්කටානං සන්තප්ජිතභාවං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. සො “වෙරිනං නිවසනට්ඨානෙ නාම වසිතුං න වට්ටති, සබ්බොපි කපිගණො පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡතු”ති කපිසහස්සස්සපි ආරොවාපෙසි. දුබ්බවකපි අත්තනො පරිවාරමක්කටෙ ගහෙත්වා “පච්ඡා ඡානිස්සාමි”ති තත්ථෙව නිසීදි. බොධිසත්තො අත්තනො පරිවාරං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පාවසී. අට්ඨකදිවසං එකිස්සා විහිකොට්ටිකාය දාසියා ආතපෙ පසාරිතවිහිං බාදන්තො එකො එළකො උම්මුක්කෙන පහාරං ලභිත්වා ආදිත්තසරීරො පලායන්තො එකිස්සා හත්ථිසාලං නිස්සාය තිණකුටියා කුට්ටෙ සරීරං සංසි. සො අග්ගි තිණකුටිකං ගණ්හි, තතො උට්ඨාය හත්ථිසාලං ගණ්හි, හත්ථිසාලාය හත්ථිනං පිට්ඨි කුසිය, හත්ථිවෙජ්ජා හත්ථිනං පටිපග්ගන්ති.

පුරොහිතොපි මක්කටානං ගහණුපායං උපධාරෙන්නො විවරති. අප් නං රාජුපට්ඨානං ආගන්ත්වා නිසින්තං රාජා ආහ “ආවරිය, බහු නො හන්ථි වණ්ණා ජාතා, හන්ථිවෙජ්ජා පටිජග්ගිතුං න ජානන්ති, ජානාසි නු බො කිඤ්චි හෙසජ්ජ”න්ති? “ජානාමි, මහාරාජා”ති. “කිං නාමා”ති? “මක්කටවසා, මහාරාජා”ති. “කහං ලභිස්සාමා”ති? “නනු උය්‍යානෙ බහු මක්කටා”ති? රාජා “උය්‍යානෙ මක්කටෙ මාරෙත්වා වසං ආනෙථා”ති ආහ. ධනුග්ගහා ගන්ත්වා පඤ්චසතෙපි මක්කටෙ විජ්ඣන්ත්වා මාරෙසුං. එකො පන ජෙට්ඨකමක්කටො පලායන්නො සරපහාරං ලභින්වාපි තත්ථෙව අපතිත්වා බොධිසත්තස්ස වසනට්ඨානං පත්වා පති. වානරා “අමීහාකං වසනට්ඨානං පත්වා මනො”ති තස්ස පහාරං ලද්ධා මනභාවං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. සො ගන්ත්වා කපිගණමජ්ඣෙ නිසින්තො “පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකත්වා වෙරිට්ඨානෙ වසන්තා නාම එවං විනස්සන්ති”ති කපිගණස්ස ඔවාදවසෙන ඉමා ගාථා අභාසි –

61. “යත්ථ වෙරි නිවසති, න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතො;
එකරත්තං ද්විරත්තං වා, දුක්ඛං වසති වෙරිසු.
62. “දිසො වෙ ලහුවිත්තස්ස, පොසස්සානුවිධියතො;
එකස්ස කපිනො හෙතු, යුථස්ස අනගො කතො.
63. “බාලොව පණ්ඩිතමානී, යුථස්ස පරිහාරකො;
සවිත්තස්ස වසං ගන්ත්වා, සයෙථායං යථා කපි.
64. “න සාධු බලවා බාලො, යුථස්ස පරිහාරකො;
අභිතො භවති ඤාතීනං, සකුණානංව චෙතකො.
65. “ධිරොව බලවා සාධු, යුථස්ස පරිහාරකො;
භිතො භවති ඤාතීනං, තිදසානංව වාසවො.
66. “යො ව සීලඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච, සුතඤ්චත්තති පස්සති;
උභින්නමත්ථං වරති, අත්තතො ව පරස්ස ව.
67. “තස්මා තුලෙය්‍ය මත්තානං, සීලපඤ්ඤාසුතාමිව;
ගණං වා පරිහරෙ ධිරො, එකො වාපි පරිබ්බජෙ”ති.

තත්ථ ලහුවිත්තස්සාති ලහුවිත්තො අස්ස. ඉදං චුත්තං හොති – යො පොසො ලහුවිත්තස්ස මිත්තස්ස වා ඤාතීනො වා අනුවිධියති අනුවත්තති, තස්ස පොසස්ස අනුවිධියතො සො ලහුවිත්තො දිසො හොති, වෙරිකිච්චං කරොති. එකස්ස කපිනොති පස්සථ එකස්ස ලහුවිත්තස්ස අත්ඨබාලස්ස කපිනො හෙතු අයං සකලස්ස යුථස්ස අනගො අවුඩ්ඪි මහාවිනාසො කතොති. පණ්ඩිතමානීති යො සයං බාලො හුත්වා “අහං පණ්ඩිතො”ති අත්තානං මඤ්ඤමානො පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකත්වා සකස්ස විත්තස්ස වසං ගච්ඡති, සො සවිත්තස්ස වසං ගන්ත්වා යථායං දුබ්බවකපි මතසයනං සපිනො, එවං සයෙථාති අත්ථො.

න සාධුති බාලො නාම බලසම්පන්නො යුථස්ස පරිහාරකො න සාධු න ලද්ධකො. කිංකාරණා? සො හි අභිතො භවති ඤාතීනං, විනාසමෙව චහති. සකුණානංව චෙතකොති යථා හි තිත්තිරසකුණානං දීපකතිත්තිරො දිවසමපි වස්සන්තො අඤ්ඤෙ සකුණෙ න මාරෙති, ඤාතකෙව මාරෙති, තෙසඤ්ඤෙව අභිතො හොති, එවන්ති අත්ථො. භිතො භවතීති කායෙනපි වාචායපි මනසාපි භිතකාරකොයෙව. උභින්නමත්ථං වරතීති යො ඉධ පුග්ගලො එතෙ සීලාදයො ගුණෙ අත්තති පස්සති, සො “මය්‍හං ආචාරසීලමපි අත්ථි, පඤ්ඤාපි සුතපරියත්තිපි අත්ථි”ති තථතො ජානිත්වා ගණං පරිහරන්නො අත්තතො ව පරෙසඤ්ච අත්තානං පරිවාරෙත්වා වරත්තානන්ති උභින්නමපි අත්ථමෙව වරති.

තුලෙය්‍ය මත්තානන්ති තුලෙය්‍ය අත්තානං. තුලෙය්‍යාති තුලෙත්වා. සීලපඤ්ඤාසුතාමිවාති එතානි සීලාදීනි විය. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා සීලාදීනි අත්තති සමනුපස්සන්තො උභින්නමත්ථං වරති, තස්මා පණ්ඩිතො එතානි සීලාදීනි විය අත්තානමපි තෙසු තුලෙත්වා “පතිට්ඨිතො නු බොමිති සීලෙ පඤ්ඤාය සුතෙ”ති තීරෙත්වා පතිට්ඨිතභාවං පච්චක්ඛං කත්වා ධිරො ගණං වා පරිහරෙය්‍ය, චතුසු ඉරියාපටෙසු එකො වා හුත්වා පරිබ්බජෙය්‍ය වත්තෙය්‍ය, පරිසුපට්ඨාකෙනපි විවෙකචාරිනාපි ඉමෙහි තිහි ධම්මෙහි සමන්තාගතෙනෙව භවිතබ්බන්ති. එවං මහාසත්තො කපිරාජා හුත්වාපි විනයපරියත්තිකිච්චං කටෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුබ්බවකපි දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසා, පණ්ඩිතකපිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[405] 10. බකජාතකවණ්ණනා කපිජාතකවණ්ණනා නවමා.

ද්වාසත්තතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො බකබ්‍රහ්මානං ආරබ්භ කටෙසි. තස්ස හි “ඉදං නිච්චං ධූවං සස්සතං අවචනාමිමං, ඉතො අඤ්ඤං ලොකනිස්සරණං නිබ්බානං නාම නත්ථි”ති එවං දිට්ඨි උප්පජ්ජි. හෙට්ඨුපපත්තිකො කිරෙස බ්‍රහ්මා පුබ්බෙ ක්‍රියානං භාවෙත්වා වෙහජ්චලෙසු නිබ්බත්තො, තත්ථ පඤ්චකප්පසතපරිමාණං ආයුං බෙපෙත්වා සුභකිණ්හෙසු නිබ්බත්තිත්වා චතුසට්ඨිකප්පං බෙපෙත්වා තතො වුතො

අට්ඨකථාපාසුකෙසු ආභස්සරෙසු නිබ්බන්ති, තත්ත්ව ඵසා දිට්ඨි උප්පජ්ජි. සො හි නෙව උපරිබ්‍රහ්මලොකනො වුතිං, න තත්ථ උපපත්තිං අනුස්සරි, තදුභයම්පි අපස්සන්තො එවං දිට්ඨිං ගණ්හි. භගවා තස්ස චෙතසා චෙතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය සෙය්‍යාපාපි නාම බලවා පුරිසො සම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරොය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව ජෙනවනෙ අන්තරහිතො තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ පාතුරහොසි. අප්ඨ බ්‍රහ්මා භගවන්තං දිස්වා “එහි බො, මාරිස, ස්වාගතං මාරිස, චිරස්සං බො, මාරිස, ඉමං පරියායමකාසි, යදිදං ඉධාගමනාය. ඉදඤ්ඤි මාරිස, නිච්චං ඉදං ධුවං ඉදං සස්සතං ඉදං කෙවලං ඉදං අවචනාධම්මං, ඉදඤ්ඤි න ව ජායති න ජීයති න මීයති න වචති න උපපජ්ජති, ඉතො ව පනඤ්ඤං උත්තරි නිස්සරණං තත්ථි”ති ආහ.

එවං වුත්තෙ භගවා බකං බ්‍රහ්මානං එතදවොච “අවිජ්ජාගතො වත භො බකො බ්‍රහ්මා, අවිජ්ජාගතො වත භො බකො බ්‍රහ්මා, යත්‍ර හි නාම අනිච්චඤ්ඤෙව සමානං නිච්චන්ති වක්ඛති...පෙ.... සන්තඤ්ඤෙව පනඤ්ඤං උත්තරි නිස්සරණං, තත්ථඤ්ඤං උත්තරි නිස්සරණන්ති වක්ඛති”ති (සං. නි. 1.175). තං සුත්වා බ්‍රහ්මා “ත්ථං එවං කපේසි, ත්ථං එවං කපේසි, ඉති මං එස අනුයුඤ්ජන්තො අනුබන්ධති”ති වින්තෙන්වා යථා නාම දුබ්බලො වොරො කතිපයෙ පහාරෙ ලභිත්වා “කිං අහමෙව වොරො, අසුකොපි වොරො අසුකොපි වොරො”ති සබ්බෙපි සභායකෙ ආචික්ඛති, තථෙව භගවතො අනුයොගහයෙන හීතො අඤ්ඤෙපි අන්තතො සභායකෙ ආචික්ඛන්තො පයමං ගාථමාහ -

68. “ද්වාසත්තති ගොතම පුඤ්ඤකම්මා, වසවන්තිනො ජාතිජරං අතීතා;
අයමන්තිමා වෙදගු බ්‍රහ්මපත්ති, අස්මාහිජ්ජපත්ති ජනා අනෙකා”ති. (සං. නි. 1.175);

තත්ථ ද්වාසත්තති න කෙවලං භො ගොතම, අහමෙව, අප්ඨ බො ඉමස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ මයං ද්වාසත්තති ජනා පුඤ්ඤකම්මා අඤ්ඤෙසං උපරි අත්ථනො වසං වත්තනෙන වසවන්තිනො ජාතිඤ්ඤෙව ජරඤ්ඤෙව අතීතා, අයං නො වෙදෙහි ගතත්තා වෙදගු, අයං භො ගොතම අන්තිමා බ්‍රහ්මපත්ති, පච්ඡිමකොට්ඨපත්ති සෙට්ඨභාවජ්ජපත්ති. අස්මාහිජ්ජපත්ති ජනා අනෙකාති අම්භෙ අඤ්ඤෙ බහු ජනා පඤ්ජලිකා හුත්වා - “අයං බො භවං බ්‍රහ්මා මහාබ්‍රහ්මා”ති ආදීනි වදන්තා නමස්සන්ති පත්ථෙත්ති පිහයන්ති, “අහො වත මයම්පි එවරූපා භවෙය්‍යාමා”ති ඉච්ඡන්තිති අත්ථො.

තස්ස වචනං සුත්වා සත්ථා දුතියං ගාථමාහ -

69. “අජ්ජං හි එතං න හි දිසමායු, යං ත්ථං බක මඤ්ඤසි දිසමායුං;
සතං සහස්සානි නිරබ්බදානං, ආයුං පජානාමි තවාහ බ්‍රහ්මෙ”ති. (සං. නි. 1.175);

තත්ථ සතං සහස්සානි නිරබ්බදානන්ති නිරබ්බදසඬ්ඛානානං ගණනානං සතසහස්සානි. වස්සානඤ්ඤි දසදසකං සතං, දස සතානං සහස්සං, සතං සහස්සානං සතසහස්සං, සතං සතසහස්සානං කොටි නාම, සතං කොටිසතසහස්සානං පකොටි නාම, සතං පකොටිසතසහස්සානං කොටිපකොටි නාම, සතං කොටිපකොටිසතසහස්සානං එකං නහුතං නාම, සතං නහුතසතසහස්සානං එකං නින්තහුතං නාම. ඡෙකො ගණකො එත්තකං ගණතුං සක්කොති, තතො පරං ගණනා නාම බුද්ධානමෙව විසයො. තත්ථ සතං නින්තහුතසතසහස්සානං එකං අබ්බදං, විසති අබ්බදානි එකං නිරබ්බදං, තෙසං නිරබ්බදසතසහස්සානං එකං අහහං නාම, එත්තකං බකස්ස බ්‍රහ්මුතො තස්මිං භවෙ අවසිට්ඨං ආයු, තං සන්ධාය භගවා එවමාහ.

තං සුත්වා බකො තතියං ගාථමාහ -

70. “අනන්තදස්සි භගවාහමස්මි, ජාතිජරං සොකමුපාතිවන්තො;
කිං මෙ පුරාණං වතසීලවත්තං, ආචික්ඛ මෙ තං යමහං විජඤ්ඤ”න්ති. (සං. නි. 1.175);

තත්ථ භගවාති භගවා තුම්භෙ “ආයුං පජානාමි තවාහ”න්ති වදන්තා “අහං අනන්තදස්සි ජාතිජරඤ්ඤෙව සොකඤ්ඤෙව උපාතිවන්තොස්මි”ති වදං. වතසීලවත්තන්ති වතසමාදානඤ්ඤෙව සීලවත්තඤ්ඤෙව. ඉදං වුත්තං හොති - යදි තුම්භෙ සබ්බඤ්ඤාබුද්ධා, එවං සන්තෙ කිං යමහං පුරාණං වතඤ්ඤෙව සීලවත්තඤ්ඤෙව, ආචික්ඛ මෙ තං, යමහං තයා ආචික්ඛිතං යාථාචසරසතො විජානෙය්‍යන්ති.

අප්ඨස්ස භගවා අතීතානි වත්ථුනි ආහරිත්වා ආචික්ඛන්තො වතස්සො ගාථා අභාසි -

71. “යං ත්ථං අපායෙසි බහු මනුස්සෙ, පිපාසිතෙ සම්මති සම්පරෙතෙ;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං, සුත්තජ්ජබුද්ධොව අනුස්සරාමි.

72. “යං එණිකුලස්මි ජනං ගහීතං, අමොවයි ගය්හක නියමානං;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං, සුත්තජ්ජබුද්ධොව අනුස්සරාමි.

73. “ගඬිගාය සොතස්මිං ගහීතනාවං, ලුද්දෙන නාගෙන මනුස්සකජ්ජා;
අමොවයි ත්ථං බලසා පසය්හ, තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං;
සුත්තජ්ජබුද්ධොව අනුස්සරාමි.

74. “කජ්ජො ව තෙ බද්ධවරො අහොසිං, සම්බුද්ධිමත්තං වතීතං අමඤ්ඤං;
තං තෙ පුරාණං වතසීලවත්තං, සුත්තජ්ජබුද්ධොව අනුස්සරාමි”ති. (සං. නි. 1.175);

තත්ථ අපායෙසිති පායෙසි. සම්මනි සම්පරෙතෙති සම්මෙන සම්පරෙතෙ අතිවිය ඵ්ථිධෙ සම්මකිලන්තෙ. සුත්තප්පඤ්ඤාද්ධොවාති පච්චුසකාලෙ සුපන්තො සුපිනං පස්සිත්වා නං සුපිනකං විය අනුස්සරාමි. සො කිර ඛකඛුභ්මා එකස්මිං කප්පෙ තාපසො හුත්වා මරුකන්තාරෙ වසන්තො ඛහුනං කන්තාරපට්ඨන්තානං පානියං ආහරිත්වා අදාසි. අට්ඨකදිවසං එකො සත්ථවාහො පඤ්චභි සකට්ඨතෙහි මරුකන්තාරං පට්ඨපජ්ජි. මනුස්සා දිසා වචන්තපෙතුං අසක්කොන්තා සත්ත දිවසානි ආභිණ්ඩිත්වා ඛණ්දාරුදකා නිරාහාරා උණ්භාහිභුතා “ඉදානි නො ජීවිතං නත්ථී”ති සකට්ඨෙ පරිවත්තෙත්වා ගොණෙ මොවෙත්වා හෙට්ඨාසකට්ඨසු නිපජ්ජිංසු. තදා තාපසො ආවජ්ජෙත්තො තෙ දිස්වා “මයි පස්සන්තෙ මා නස්සිංසු”ති වින්තෙත්වා අත්තනො ඉද්ධානුභාවෙන ගඬිගාසොතං උඛ්ඛන්තෙත්වා සත්ථවාහාහිමුඛං අකාසි, අවිදුරෙ ව එකං වනසණ්ඩං මාපෙසි. මනුස්සා පානියං පිවිත්වා න්හත්වා ගොණෙ සත්තප්පෙත්වා වනසණ්ඩතො තිණං ලායිත්වා දාරුනි ගහෙත්වා දිසං සල්ලක්ඛෙත්වා අරොගා කන්තාරං අතික්කමිංසු, නං සන්ධායෙන චුත්තං.

එණිකුලස්මිත්ති එණියා නාම නදියා කුලෙ. ගය්හක නියමානන්ති කරමරගාහං ගහෙත්වා නියමානං. සො කිර තාපසො අපරස්මිං කාලෙ එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය නදීතිරෙ වනසණ්ඩෙ විහාසි. අට්ඨකස්මිං දිවසෙ පඛිඛතතො වොරා ඔතරිත්වා නං ගාමං පහරිත්වා මහාජනං ගහෙත්වා පඛිඛතං ආරොපෙත්වා අත්තරාමග්ගෙ වාරකමනුස්සෙ යපෙත්වා පඛිඛතඛිලං පච්චිත්වා ආහාරං පවාපෙත්තා නිසීදිංසු. තාපසො ගොමහිංසාදීනඤ්ඤෙව දාරකදාරිකාදීනඤ්ඤෙව මහන්තං අට්ඨස්සරං සුත්වා “මයි පස්සන්තෙ මා නස්සිංසු”ති ඉද්ධානුභාවෙන අත්තභාවං ජහිත්වා චතුරඬිගිනියා සෙනාය පරිචුතො රාජා හුත්වා යුද්ධහෙරිං ආකොටාපෙත්තො තං යානං අගමාසි. වාරකමනුස්සා නං දිස්වා වොරානං ආරොවෙසුං. වොරා “රඤ්ඤා සද්ධිං විග්ගහො නාම න යුත්තො”ති සඛිඛං ගහිතගහිතං භණ්ඩකං ඡඩ්ඬෙත්වා භත්තං අභුඤ්ජිත්වා ව පලායිංසු. තාපසො තෙ සඛිඛෙ ආනෙත්වා සකගාමෙයෙව පතිට්ඨාපෙසි, නං සන්ධායෙන චුත්තං.

ගහිතනාවන්ති නිග්ගහිතනාවං. ලුද්දෙනාති කක්ඛලෙන. මනුස්සකප්පානි මනුස්සෙ විනාසෙතුකාමතාය. ඛලසාති ඛලෙන. පසස්භාති අභිභවිත්වා. අපරස්මිං කාලෙ සො තාපසො ගඬිගානීරෙ විහාසි. තදා මනුස්සා ද්වෙ තයො නාවාසඬිසාටෙ ඛන්ධිත්වා සඬිසාටමත්ථකෙ පුප්ඵමණ්ඩපං කාරෙත්වා සඬිසාටෙ නිසීදිත්වා ඛාදන්තා පිවන්තා සම්ඛන්ධකුලං ගච්ජන්ති. තෙ පිතාවසෙසං සුරං භුත්තඛාදිතාවසෙසානි භත්තමච්ඡමංසනම්බුලාදීනි ගඬිගායමෙව පාතෙත්ති. ගඬිගෙයො නාගරාජා “ඉමෙ උච්ඡිට්ඨකං මම උපරි ඛිපන්ති”ති කුප්ඤ්ඤිත්වා “සඛිඛෙ තෙ ජනෙ ගහෙත්වා ගඬිගාය ඔසීදාපෙස්සාමි”ති මහන්තං එකදොණිකනාවජ්ජමාණං අත්තභාවං මාපෙත්වා උදකං හින්දිත්වා එණං ධාරයමානො තෙසං අභිමුඛො පායාසි. තෙ නාගරාජානං දිස්වා මරණභයතජ්ජිතා එකප්පභාරෙතෙව මහාසද්දං කරිංසු. තාපසො තෙසං පරිදෙවිතසද්දං සුත්වා නාගරාජස්ස ව කුද්ධභාවං ඤාත්වා “මයි පස්සන්තෙ මා නස්සිංසු”ති ඛිජ්ජනිසන්තියා අත්තනො ආනුභාවෙන ඛිජ්ජං සුපණ්ණවණ්ණං අත්තානං මාපෙත්වා අගමාසි. නාගරාජා නං දිස්වා මරණභයතජ්ජිතො උදකෙ නිමුජ්ජි. මනුස්සා සොත්ථිභාවං පත්වා අගමංසු, නං සන්ධායෙන චුත්තං.

ඛද්ධවරොති අත්තෙවාසිකො. සම්බුද්ධිමත්තං වතිනං අමඤ්ඤන්ති බුද්ධිසම්පන්නො වෙව චතසම්පන්නො ව තාපසොති නං මඤ්ඤමානො. ඉමිනා කිං දස්සෙති? මහාබ්‍රහ්මෙ අහං අතීතෙ තව කෙසවතාපසකාලෙ කප්පො නාම අත්තෙවාසිකො වෙය්‍යාවච්චිකරො හුත්වා කුය්හං නාරදෙන නාම අමච්චෙන ඛාරාණසිතො හිමවන්තං ආනීතස්ස රොගං චූපසමෙසිං. අථ නං නාරදො දුතියවාරෙ ආගන්ත්වා නිරොගං දිස්වා ඉමං ගාථං අභාසි –

“මනුස්සින්දං ජහිත්වාන, සඛිඛකාමසම්දධිනං;
කථං නු භගවා කෙසි, කප්පස්ස රමති අස්සමෙ”ති. (ජා. 1.4.181);

තමෙනං ත්වං එතදවොච –

“සාදුනි රමණියානි, සන්ති වක්ඛා මනොරමා;
සුභාසිතානි කප්පස්ස, නාරද රමයන්ති ම”න්ති. (ජා. 1.4.182);

ඉතිස්ස භගවා ඉමං අත්තනා අත්තෙවාසිකෙන හුත්වා රොගස්ස චූපසම්භවාං දිපෙත්තො එවමාහ. තඤ්ච පන බ්‍රහ්මිනා මනුස්සලොකෙ කතකම්මං සඛිඛං මහාබ්‍රහ්මානං සල්ලක්ඛාපෙත්තොව කට්ඨෙසි.

සො සත්ථු වචනෙන අත්තනා කතකම්මං සරිත්වා තථාගතස්ස ථුතිං කරොන්තො ඔසානගාථමාහ –

75. “අද්ධා පජානාසි මමෙතමායුං, අඤ්ඤම්පි ජානාසි තථා හි බුද්ධො;
තථා හි තායං ජලිතානුභාවො, ඔභාසයං තිට්ඨති බ්‍රහ්මලොක”න්ති.

තත්ථ තථා හි බුද්ධොති තථා හි ත්වං බුද්ධො. බුද්ධානඤ්ඤි අඤ්ඤාතං නාම නත්ථී, සඛිඛධම්මානං බුද්ධත්තායෙව හි තෙ බුද්ධා නාමාති දස්සෙති. තථා හි තායන්ති බුද්ධත්තායෙව ව පන තව අයං ජලිතො සරිරප්පභානුභාවො. ඔභාසයං තිට්ඨතීති ඉමං සකලම්පි බ්‍රහ්මලොකං ඔභාසෙත්තො තිට්ඨති.

එවං සත්ථා අත්තනො බුද්ධගුණං ජානාපෙන්නො ධම්මං දෙසෙත්වා සව්වානි පකාසෙසි, සව්වපරියොසානෙ සම්පත්තානං දසමත්තානං බ්‍රහ්මසහස්සානං අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තානි විමුච්චිංසු. ඉති භගවා බහුනං බ්‍රහ්මානං අවස්සයො හුත්වා බ්‍රහ්මලොකා ජෙතවනං ආගන්ත්වා තත්ථ කථිතනියාමෙනෙව තං ධම්මදෙසනං භික්ඛූනං කට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා කෙසවනාපසො බකබ්‍රහ්මා අහොසි, කප්පමාණුවො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

බකජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුක්කුචග්ගො පටමො.

[406] 1. ගන්ධාරජාතකවණ්ණනා 2. ගන්ධාරවග්ගො

භික්ඛා ගාමසහස්සානීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො හෙසජ්ජසන්නිධිකාරසික්ඛාපදං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පන රාජගහෙ සමුට්ඨිතං. ආයස්මතා හි පිලින්දවච්ඡෙත ආරාමිකකුලං මොවෙතුං රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා රඤ්ඤො පාසාදෙ ඉද්ධිබලෙන සොවණ්ණමයෙ කතෙ මනුස්සා පසිදිත්වා ථෙරස්ස පඤ්ච හෙසජ්ජානි පහිණිංසු. සො තානි පරිසාය විස්සජ්ජෙසි. පරිසා පනස්ස බාහුල්ලිකා අහොසි, ලද්ධං ලද්ධං කොළම්බෙපි සටෙපි පත්තත්ථවිකායොපි පුරෙත්වා පටිසාමෙසි. මනුස්සා දිස්වා “මහිව්ඡා ඉමෙ සමිණා අත්තොකොට්ඨාගාරිකා”ති උජ්ඣාසිංසු. සත්ථා තං පවත්තිං සුත්වා “යානි බො පන තානි ගිලානානං භික්ඛූන”න්ති (පාරා. 622-623) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්වා “භික්ඛවෙ, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චසීලමත්තකං රක්ඛන්තාපි ලොණසක්ඛරමත්තකං පුනදිවසත්ථාය නිදහන්තෙ ගරහිංසු, තුම්හෙ පන එවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා දුතියතනියදිවසත්ථාය සන්තිධිං කරොන්තා අයුත්තං කරොථා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ බොධිසත්තො ගන්ධාරරඤ්ඤො පුත්තො හුත්වා පිතු අව්වයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. මජ්ඣිමපදෙසෙපි විදෙහරට්ඨෙ විදෙහො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තෙ ද්වෙපි රාජානො අදිට්ඨසභායා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ථීරවිස්සාසා අහෙසුං. තදා මනුස්සා දීඝායුකා හොත්ති, තිංස වස්සසහස්සානි ජීවන්ති. අට්ඨකදා ගන්ධාරරාජා පුණ්ණමුපොසට්ඨිවසෙ සමාදින්නසීලො මහාතලෙ පඤ්ඤත්තවරපල්ලඬකමජ්ඣගතො විවටෙන සිහපඤ්ජරෙන පාවිනලොකධාතුං ඔලොකෙත්තො අමච්චානං ධම්මත්ථයුත්තකථං කට්ඨෙත්තො නිසීදි. තස්මිං බණෙ ගගනතලං අතිලඬසන්නම්ච පරිපුණ්ණං වන්දමණ්ඩලං රාහු අවත්ථරි, වන්දප්පහා අත්තරධාසි. අමච්චා වන්දාලොකං අපස්සන්තා වන්දස්ස රාහුනා ගහිතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා වන්දං ඔලොකෙත්වා “අයං වන්දො ආගන්තුකඋපක්කිලෙසෙන උපක්කිලිට්ඨො නිප්පහො ජාතො, මය්හම්පෙස රාජපරිවාරො උපක්කිලෙසො, න බො පන මෙතං පතිරුපං, යාහං රාහුනා ගහිතවන්දො විය නිප්පහො භවෙය්‍යං, විසුද්ධෙ ගගනතරෙ විරොවන්තං වන්දමණ්ඩලං විය රජ්ජං පහාය පබ්බජිස්සාමි, කිං මෙ පරෙන ඔවදිනෙන , කුලෙ ව ගණෙ ව අලග්ගො හුත්වා අත්තානමෙව ඔවදන්තො විවරිස්සාමි, ඉදං මෙ පතිරුප”න්ති වින්තෙත්වා “යං ඉච්ඡට්ඨ, තං රාජානං කරොථා”ති රජ්ජං අමච්චානං නියායාදෙසි. සො රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඝානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙත්වා ඝානාරනිසමජ්ජිතො හිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි.

විදෙහරාජාපි “සුඛං මෙ සභායස්සා”ති වාණිජෙ පුච්ඡිත්වා තස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා “මම සභායෙ පබ්බජිතෙ අහං රජ්ජෙන කිං කරිස්සාමි”ති සත්තයොජනිකෙ මිටීලනගරෙ තියොජනසනිකෙ විදෙහරට්ඨෙ සොළසසු ගාමසහස්සෙසු පූරිතානි කොට්ඨාගාරානි, සොළසසහස්සා ව නාටකිත්ථියො ඡඩ්ඛෙත්වා පුත්තධිතරො අමනසිකත්වා හිමවන්තපදෙසං පවිසිත්වා පබ්බජිත්වා පවත්තඵලභොජනො හුත්වා සමප්පවත්තවාසං වසන්තො විවරි. තෙ උහොපි සමවත්තවාරං වරන්තා අපරභාගෙ සමාගච්ඡිංසු, න පන අඤ්ඤමඤ්ඤං සඤ්ජානිංසු, සම්මොදමානා එකතොව සමප්පවත්තවාසං වසිංසු. තදා විදෙහතාපසො ගන්ධාරතාපසස්ස උපට්ඨානං කරොති. තෙසං එකස්මිං පුණ්ණමදිවසෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා ධම්මත්ථයුත්තකථං කට්ඨෙත්තානං ගගනතලෙ විරොවමානං වන්දමණ්ඩලං රාහු අවත්ථරි. විදෙහතාපසො “කිං නු බො වන්දස්ස පහා නට්ඨා”ති ඔලොකෙත්වා රාහුනා ගහිතං වන්දං දිස්වා “කො නු බො එස ආවරිය, වන්දං අවත්ථරිත්වා නිප්පහමකාසි”ති පුච්ඡි. අත්තෙවාසික අයං රාහු නාම වන්දස්සෙකො උපක්කිලෙසො, විරොවිතුං න දෙති, අහම්පි රාහුගහිතං වන්දමණ්ඩලං දිස්වා “ඉදං පරිසුද්ධස්ස වන්දමණ්ඩලස්ස ආගන්තුකෙන උපක්කිලෙසෙන නිප්පහං ජාතං, මය්හම්පි ඉදං රජ්ජං උපක්කිලෙසො, යාව වන්දමණ්ඩලං රාහු විය ඉදං නිප්පහං න කරොති, තාව පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තදෙව රාහුගහිතං වන්දමණ්ඩලං ආරම්මණං කත්වා මහාරජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජිතොති. “ආවරිය, ත්වං ගන්ධාරරාජා”ති ? “ආම, අහ”න්ති. “ආවරිය, අහම්පි විදෙහරට්ඨෙ මිටීලනගරෙ විදෙහරාජා නාම, නනු මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං අදිට්ඨසභායා”ති. “කිං පන තෙ ආරම්මණං අහොසි”ති? අහං “තුම්හෙ පබ්බජිතා”ති සුත්වා “අද්ධා පබ්බජ්ජාය මහන්තං ගුණං අද්දසා”ති තුම්හෙයෙව ආරම්මණං කත්වා රජ්ජං පහාය පබ්බජිතොති. තෙ තතො පට්ඨාය අතිවිය සමග්ගා සම්මොදමානා පවත්තඵලභොජනා හුත්වා විහරිංසු. තත්ථ දීඝරත්තං වසිත්වා ව පන ලොණමිබ්බලෙසවනත්ථාය හිමවන්තතො ඔතරිත්වා එකං පච්චන්තගාමං සම්පාපුණිංසු.

මනුස්සා තෙසං ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා භික්ඛං දත්වා පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ රත්තිදිවට්ඨානාදීනි මාපෙත්වා වසාපෙසුං. අත්තරාමග්ගෙපි තෙසං භත්තකිච්චකරණත්ථාය උදකඵාසුකට්ඨානෙ පණ්ණසාලං කාරෙසුං. තෙ පච්චන්තගාමෙ භික්ඛං වරිත්වා තාය පණ්ණසාලාය නිසීදිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තෙපි මනුස්සා තෙසං ආහාරං දදමානා එකදා ලොණං පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා දෙන්ති, එකදා පණ්ණසුටෙ බන්ධිත්වා දෙන්ති,

එකදා අලොණකාභාරමෙව දෙන්නි. තෙ එකදිවසං පණ්ණසුටෙ බහුතරං ලොණං අදංසු. විදෙහනාපසො ලොණං ආදාය ගන්නවා බොධිසත්තස්ස හත්තකිව්වකාලෙ පහොනකං දන්වා අත්තනොපි පමාණයුත්තං ගහෙත්වා අතිරෙකං පණ්ණසුටෙ බන්ධිත්වා “අලොණකදිවසෙ හවිස්සති”ති තිණුවට්ටිකඅන්තරෙ යපෙසි. අපේකදිවසං අලොණකෙ ආභාරෙ ලද්දෙමෙ විදෙහො ගන්ධාරස්ස භික්ඛාභාජනං දන්වා තිණුවට්ටිකඅන්තරතො ලොණං ආහරිත්වා “ආවරිය, ලොණං ගණ්හවා”ති ආහ. “අප්ප මනුස්සෙහි ලොණං න දින්නං, ත්වං කුතො ලභසි”ති? “ආවරිය, පුරිමදිවසෙ මනුස්සා බහුං ලොණමදංසු, අපාහං ‘අලොණකදිවසෙ හවිස්සති’ති අතිරෙකං ලොණං යපෙසි”න්ති. අප් නං බොධිසත්තො “මොසපුරිය, තියොජනසතිකං විදෙහරට්ඨං පහාය පබ්බජිත්වා අකිඤ්චනභාවං පත්වා ඉදානි ලොණසක්ඛරාය තණ්හං ජනෙසි”ති තප්පෙත්වා ඔවදන්තො පයමං ගාමමාහ —

76. “හිත්වා ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සොළස;
කොට්ඨාගාරානි ඒතානි, සන්නිධං දානි කුබ්බසි”ති.

තත්ථ කොට්ඨාගාරානිති සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිරතතකොට්ඨාගාරානි වෙව දුස්සකොට්ඨාගාරානි ව ධඤ්ඤකොට්ඨාගාරානි ව. ඒතානිති පුරානි. සන්නිධං දානි කුබ්බසිති ඉදානි “ස්වෙ හවිස්සති, තතියදිවසෙ හවිස්සති”ති ලොණමත්තං සන්නිධං කරොසිති.

විදෙහො එවං ගරහියමානො ගරහං අසහන්නො පටිපක්ඛො හුත්වා “ආවරිය, කුම්භෙ අත්තනො දොසං අදිස්වා මය්හමෙව දොසං පස්සප්, නනු කුම්භෙ ‘කිං මෙ පරෙන ඔවදිනෙන, අත්තානමෙව ඔවදිස්සාමි’ති රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජිතා, කුම්භෙ ඉදානි මං කස්මා ඔවදපා”ති වොදෙන්තො දුතියං ගාමමාහ —

77. “හිත්වා ගන්ධාරවිසයං, පහුතධනධාරියං;
පසාසනතො නික්ඛන්තො, ඉධ දානි පසාසසි”ති.

තත්ථ පසාසනතොති ඔවාදානුසාසනිදානතො. ඉධ දානිති ඉදානි ඉධ අරඤ්ඤෙ කස්මා මං ඔවදපානි.

තං සුත්වා බොධිසත්තො තතියං ගාමමාහ —

78. “ධම්මං භණාමි වෙදෙහ, අධම්මො මෙ න රුච්චති;
ධම්මං මෙ භණමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති.

තත්ථ ධම්මන්ති සභාවං, බුද්ධාදිහි වණ්ණිතං පසත්ථං කාරණමෙව. අධම්මො මෙ න රුච්චතිති අධම්මො නාම අසභාවො මය්හං කදාවිසි න රුච්චති. න පාපමුපලිම්පතිති මම සභාවමෙව කාරණමෙව භණන්තස්ස පාපං නාම හදයෙ න ලිම්පති න අල්ලියති. ඔවාදදානං නාමෙතං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකබොධිසත්තානං පචෙණි. තෙහි දින්නොවාදං බාලා න ගණ්හන්ති, ඔවාදදායකස්ස පන පාපං නාම නත්ථි.

“නිධිනංව පවත්තාරං, යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිනං;
නිග්ගය්හවාදිං මෙධාවිං, තාදිසං පණ්ඩිතං භජෙ;
තාදිසං භජමානස්ස, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

“ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍යා, අසබ්භා ව නිවාරයෙ;
සතඤ්ඤි සො පියො හොති, අසතං හොති අප්පියො”ති. (ධ. ප. 76-77);

විදෙහනාපසො බොධිසත්තස්ස කථං සුත්වා “ආවරිය, අත්ථනිස්සිතං කථෙන්නෙනපි පරං සට්ඨෙත්වා රොසෙත්වා කථෙතුං න වට්ටති, ත්වං මං කුණ්ඩස්සත්ථකෙන මුණ්ඩෙත්තො විය අතිඵරුසං කථෙසි”ති වත්වා වතුත්ථං ගාමමාහ —

79. “යෙන කෙනවි වණ්ණෙන, පරො ලභති රුජ්ජනං;
මහත්ථියම්පි වෙ වාවං, න තං භාසෙය්‍යා පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ යෙන කෙනවිති ධම්මයුත්තෙනොපි කාරණෙන. ලභති රුජ්ජනන්ති සට්ඨනං දුස්සනං කුජ්ජනං ලභතියෙව. න තං භාසෙය්‍යානි තස්මා තං පරපුග්ගලං යාය සො වාවාය දුස්සති, තං මහත්ථියං මහත්තං අත්ථනිස්සිතම්පි වාවං න භාසෙය්‍යානි අත්ථො.

අථස්ස බොධිසත්තො පඤ්චමං ගාමමාහ —

80. “කාමං රුජ්ජතු වා මා වා, භුසංව විකිරියතු;
ධම්මං මෙ භණමානස්ස, න පාපමුපලිම්පති”ති.

තත්ප් කාමන්ති එකංසෙන. ඉදං චුත්තං හොති – අයුත්තකාරකො පුග්ගලො “අයුත්තං තෙ කත”න්ති ඔවදියමානො එකංසෙනෙව කුජ්ඣකු වා මා වා කුජ්ඣකු, අප් වා භුසමුට්ඨී විය විකිරියකු, මය්හං පන ධම්මං භණන්තස්ස පාපං නාම නත්ථිති.

එවඤ්ච පන වත්වා “න වො අහං, ආනන්ද, තථා පරක්කම්මස්සාමී, යථා කුම්භකාරො ආමකෙ ආමකමත්තෙ. නිග්ග්ග්හ නිග්ග්ග්හාහං ආනන්ද, වක්ඛාමී, යො සාරො සො යස්සති”ති (ම. නි. 3.196) ඉමස්ස සුගතොවාදස්ස අනුරූපාය පටිපත්තියා යත්වා “යථා කුම්භකාරො භාජනෙසු පුනප්පුනං ආකොටෙන්වා ආකොටෙන්වා ආමකං අග්ගහෙත්වා සුපක්කමෙව භාජනං ගණ්හාති, එවං පුනප්පුනං ඔවදිත්වා නිග්ග්ග්හිත්වා පක්කභාජනසදිසො පුග්ගලො ගහෙතඛිබ්බො”ති දස්සෙතුං පුන තං ඔවදන්තො –

81. “නො වෙ අස්ස සකා බුද්ධි, චිත්තයො වා සුසික්ඛිතො;
වනෙ අන්ධමහිංසොව, වරෙයා ඛහුකො ජනො.
82. “යස්මා ව පනිධෙකච්චෙ, ආවෙරමිහි සුසික්ඛිතා;
තස්මා විනිතචිත්තයා, වරන්ති සුසමාහිතා”ති. – ඉදං ගාථාද්වයමාහ;

තස්සත්ථො – සම්ම වෙදෙහ, ඉමෙසඤ්චි සත්තානං සවෙ අත්තනො බුද්ධි වා පණ්ඩිතෙ ඔවාදදායකෙ නිස්සාය ආචාරපණ්ණත්තිචිත්තයො වා සුසික්ඛිතො න භවෙයා, එවං සත්තෙ යථා තිණුලතාදිගහනෙ වනෙ අන්ධමහිංසො ගොවරාගොවරං සාසඬකතිරාසඬකඤ්ච යානං අජානන්තො වරති, තථා කුම්භාදිසො ඛහුකො ජනො වරෙයා. යස්මා පන ඉධ එකච්චෙ සකාය බුද්ධියා රහිතා සත්තා ආචරියසන්තිකෙ ආචාරපණ්ණත්තිසුසික්ඛිතා, තස්මා ආචරියෙහි අත්තනො අත්තනො අනුරූපෙන චිත්තයෙන විනිතත්තා විනිතචිත්තයා සුසමාහිතා එකග්ගචිත්තා හුත්වා වරන්තිති.

ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – ඉමිනා හි සත්තෙන ගිහිනා හුත්වා අත්තනො කුලානුරූපා, පබ්බජිතෙන පබ්බජිතානුරූපා සික්ඛා සික්ඛිතඛිබ්බා. ගිහිනොපි හි අත්තනො කුලානුරූපෙසු කසිගොරක්ඛාදිසු සික්ඛිතාව සම්පන්නාපීවා හුත්වා සුසමාහිතා වරන්ති, පබ්බජිතාපි පබ්බජිතානුරූපෙසු පාසාදිකෙසු අභික්කන්තපටික්කන්තාදිසු අධිසීලඅධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසික්ඛාසු සික්ඛිතාව විගතචික්ඛෙපා සුසමාහිතා වරන්ති. ලොකස්මිඤ්චි –

“බාහුසච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච, චිත්තයො ව සුසික්ඛිතො;
සුභාසිතා ව යා වාවා, එතං මඬිගලමුත්තම”න්ති. (බු. පා. 5.5; සු. නි. 264);

තං සුත්වා වෙදෙහතාපසො “ආචරිය, ඉතො පට්ඨාය මං ඔවදප් අනුසාසප්, අහං අනධිවාසනජාතිකතාය කුම්භෙහි සද්ධිං කට්ඨං, තං මෙ බම්ථා”ති වන්දිත්වා මහාසත්තං බමාපෙසි. තෙ සමග්ගවාසං වසිත්වා පුන හිමවන්තමෙව අගමංසු. තත්ත්ව බොධිසත්තො වෙදෙහතාපසස්ස කසිණපරිකම්මං කට්ඨං. සො තං කත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙසි. ඉති තෙ උභොපි අපරිහීනජ්ඣානා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වෙදෙහො ආනන්දො අහොසි, ගන්ධාරරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[407] 2. මහාකපිජාතකවණ්ණනා ගන්ධාරජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අත්තානං සඬකමං කත්වාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඤාතත්ථවරියං ආරබ්භ කට්ඨං. වත්ථු හද්දසාලජාතකෙ (ජා. 1.12.13 ආදයො) ආචි භවිස්සති. තදා පන ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධො ඤාතකානං අත්ථං වරති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො ඤාතිනං අත්ථං වරියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ආරොහපරිණාහසම්පන්නො ථාමබ්බුපෙතො පඤ්චහන්ටිබ්බපරිමාණො අසීතිසභස්සකපිගණපරිවුතො හිමවන්තපදෙසෙ වසති. තත්ප් ගඬිගාතිරං නිස්සාය සාබාචිට්ඨසම්පන්නො සන්දච්ඡායො බහලපත්තො පබ්බතකුටං විය සමුග්ගතො අම්බරුක්ඛො අහොසි “නිග්‍රොධරුක්ඛො”තිපි වදන්ති. තස්ස මධුරානි ඵලානි දිබ්බගන්ධරසානි මහන්තානි මහන්තකුම්භප්පමාණානි. තස්ස එකිස්සා සාබාය ඵලානි ඵලෙ පතන්ති, එකිස්සා සාබාය ගඬිගාජලෙ, ද්විත්තං සාබානං ඵලානි මජ්ඣෙ රුක්ඛමුලෙ පතන්ති. බොධිසත්තො කපිගණං ආදාය තත්ප් ඵලානි බාදන්තො “එකස්මිං කාලෙ ඉමස්ස රුක්ඛස්ස උදකෙ පතිනං ඵලං නිස්සාය අම්භාකං භයං උප්පජ්ජිස්සති”ති උදකමත්ථකෙ සාබාය එකඵලමිපි අනවසෙසෙත්වා පුප්ඵකාලෙ කළායමත්තකාලතො පට්ඨාය බාදාපෙති වෙව පාතාපෙති ව. එවං සන්තෙපි අසීතිවානරසභස්සෙහි අදිට්ඨං කිපිල්ලිකපුටපටිච්ඡන්තං එකං පක්කඵලං නදියං පතිත්වා උද්ධඤ්ච අධො ව ජාලං බන්ධාපෙත්වා උදකකීළං කීළන්තස්ස බාරාණසිරඤ්ඤො උද්ධංජාලෙ ලග්ගි. රඤ්ඤො දිවසං කීළිත්වා සායං ගමනසමයෙ කෙවට්ඨා ජාලං උක්ඛිපන්තා තං දිස්වා “අසුකඵලං නාමා”ති අජානන්තා රඤ්ඤො දස්සෙසුං.

රාජා “කිංචලං නාමෙත” න්ති ප්‍රච්ඡි. “න ජානාම, දෙවා” ති. “කෙ ජානිස්සන්ති” ති? “වනවරකා, දෙවා” ති. සො වනවරකෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං සන්තිකා “අම්බපක්ක” න්ති සුත්වා ජුරිකාය ඡීන්දිත්වා පයමං වනවරකෙ බාදාපෙත්වා පච්ඡා අත්තනාපි බාදි, ඉත්ථාගාරස්සාපි අම්බවානම්පි දාපෙසි. රක්ඛොදො අම්බපක්කරසො සකලසරීරං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සො රසතණ්භාය බජ්ඣත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස ධීතට්ඨානං වනවරකෙ ප්‍රච්ඡිත්වා තෙහි “හිමවන්තපදෙසෙ නදීතිරො” ති වුත්තෙ බහු නාවාසඬ්ඝාටෙ බන්ධාපෙත්වා වනවරකෙහි දෙසිතමග්ගෙන උද්ධංසොනං අගමාසි. “ඵත්තකානි දිවසානී” ති පරිච්ඡෙදො න කටීතො, අනුපුබ්බෙන පන තං යානං පත්වා “ඵසො දෙව, රුක්ඛො” ති වනවරකා රක්ඛොදො ආචික්ඛිංසු. රාජා නාවං යපෙත්වා මහාජනපරිවුතො පදසා තත්ථ ගන්ත්වා රුක්ඛමුලෙ සයනං පඤ්ඤපාපෙත්වා අම්බපක්කානි බාදිත්වා නානග්ගරසභොජනං භුක්ඛිත්වා නිපජ්ජි, සබ්බදිසාසු ආරක්ඛං යපෙත්වා අග්ගිං කරිංසු.

මහාසත්තො මනුස්සෙසු නිද්දං ඔක්කන්තෙසු අඬ්ඝරත්තසමයෙ පරිසාය සද්ධිං අගමාසි. අසීතිසහස්සවානරා සාබාය සාබං වරන්තා අම්බානි බාදන්ති. රාජා පබ්බජ්ඣත්වා කප්පිගණං දිස්වා මනුස්සෙ උට්ඨාපෙත්වා ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙත්වා “යථා එතෙ ඵලබාදකා වානරා න පලායන්ති, තථා තෙ පරික්ඛිපිත්වා විජ්ඣං, ස්වෙ අම්බානි වෙච වානරමංසඤ්ච බාදිස්සාමි” ති ආහ. ධනුග්ගහා “සාධු” ති සම්පට්චිජිත්වා රුක්ඛං පරිවාරෙත්වා සරෙ සන්තය්තිත්වා අට්ඨංසු. තෙ දිස්වා වානරා මරණභයහීනා පලායිතුං අසක්කොන්තා මහාසත්තං උපසඬ්ඝමිත්වා “දෙව, ‘පලායනමක්කටෙ විජ්ඣස්සාමා’ ති රුක්ඛං පරිවාරෙත්වා ධනුග්ගහා ධීතා, කිං කරොමා” ති ප්‍රච්ඡිත්වා කම්පමානා අට්ඨංසු. බොධිසත්තො “මා භාගිත්ථ, අහං වො ජීවිතං දස්සාමි” ති වානරගණං සමස්සාසෙත්වා උජුකං උග්ගතසාබං ආරුය්හ ගඬ්ඟාහිමුඛං ගතසාබං ගන්ත්වා තස්සා පරියන්තො පක්ඛන්දිත්වා ධනුසතමත්තං යානං අතික්කම්ම ගඬ්ඟානීරෙ එකස්මිං ගුම්බමත්ථකෙ පතිත්වා තතො ඔරුය්හ “මමාගතට්ඨානං ඵත්තකං භවිස්සති” ති ආකාසං පරිච්ඡන්දිත්වා එකං චෙත්තලතං මූලෙ ඡීන්දිත්වා සොධෙත්වා “ඵත්තකං යානං රුක්ඛෙ බජ්ඣස්සති, ඵත්තකං ආකාසට්ඨං භවිස්සති” ති ඉමානි ද්වෙ යානානි වචන්ථපෙත්වා අත්තනො කට්ඨං බන්ධනට්ඨානං න සල්ලක්ඛෙසි.

සො තං ලතං ආදාය එකං කොට්ඨං ගඬ්ඟානීරෙ පතිට්ඨිතරුක්ඛෙ බන්ධිත්වා එකං අත්තනො කට්ඨං බන්ධිත්වා වානච්ඡින්නවලාහකො විය වෙගෙන ධනුසතමත්තං යානං ලඬ්ඝිත්වා කට්ඨං බන්ධනට්ඨානස්ස අසල්ලක්ඛිතත්තා රුක්ඛං පාපුණිතුං අසක්කොන්තො උභොහි භත්ථෙහි අම්බසාබං දළ්භං ගණ්භිත්වා වානරගණස්ස සඤ්ඤමදාසි “සීඝං මම පිට්ඨිං මද්දමානා චෙත්තලතාය සොත්ථිගමනං ගච්ඡා” ති. අසීතිසහස්සවානරා මහාසත්තං වන්දිත්වා බමාපෙත්වා තථා අගමංසු. තදා දෙවදත්තොපි මක්කටො හුත්වා තෙසං අබ්භන්තරෙ හොති. සො “අයං මෙ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිතුං කාලො” ති උච්චං සාබං ආරුය්හ වෙගං ජනෙත්වා තස්ස පිට්ඨියං පති. මහාසත්තස්ස හදයං හිජ්ජි, බලවච්චෙදනා උජ්ජජ්ජි. සොපි තං චෙදනාජ්ජන්තං කත්වා පක්කාමි. මහාසත්තො එකකොච අහොසි. රාජා අනිද්දායන්තො වානරෙහි ච මහාසත්තෙන ච කතකිරියං සබ්බං දිස්වා “අයං තිරච්ඡානො හුත්වා අත්තනො ජීවිතං අගණෙත්වා පරිසාය සොත්ථිභාවමෙව අකාසි” ති චිත්තෙන්තො නිපජ්ජි.

සො පභාතාය රත්තියා මහාසත්තස්ස තුස්සිත්වා “න යුත්තං ඉමං කපිරාජානං නාසෙතුං, උපායෙන නං ඔතාරෙත්වා පට්ඨග්ගිස්සාමි” ති අත්තොගඬ්ඟාය නාවාසඬ්ඝාටං යපෙත්වා තත්ථ අට්ඨකං බන්ධාපෙත්වා සණ්ඨකං මහාසත්තං ඔතාරාපෙත්වා පිට්ඨියං කාසාවචන්ථං පත්ථරාපෙත්වා ගඬ්ඟොදකෙන න්භාපෙත්වා ථාණිතොදකං පායෙත්වා පරිසුද්ධසරීරං සහස්සපාකතෙලෙන අබ්භඤ්ජාපෙත්වා සයනපිට්ඨෙ ඵලකවම්මං සන්ථරාපෙත්වා සණ්ඨකං තත්ථ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනා නිවෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා පයමං ගාථමාහ –

83. “අත්තානං සඬ්ඝමං කත්වා, යො සොත්ථිං සමතාරයි;
කිං ත්වං තෙසං කිමෙ තුය්හං, හොන්ති එතෙ මහාකපි” ති.

තස්සත්ථො – අම්භො මහාකපි, යො ත්වං අත්තානං සඬ්ඝමං කත්වා තුලං ආරොපෙත්වා ජීවිතං පරිච්චිත්වා ඉමෙ වානරෙ සොත්ථිං සමතාරයි, බෙමෙන සන්තාරෙයි; කිං ත්වං තෙසං හොසි, කිමෙ තුය්හං වා කිංසු එතෙ හොන්තිති?

තං සුත්වා බොධිසත්තො රාජානං ඔවදන්තො සෙසගාථා අභාසි –

- 84. “රාජාහං ඉස්සරො තෙසං, යුථස්ස පරිභාරකො;
තෙසං සොකපරෙතානං, භීතානං තෙ අරින්දම.
- 85. “උල්ලඬ්ඝයිත්වා අත්තානං, විස්සට්ඨධනුනො සතං;
තතො අපරපාදෙසු, දළ්භං බන්ධං ලතාගුණං.
- 86. “ඡීන්තබ්බම්ච වාතෙන, නුණ්ණො රුක්ඛං උපාගමිං;
සොහං අජ්ජභවං තත්ථ, සාබං භත්ථෙහි අග්ගහිං.
- 87. “තං මං වියායතං සන්තං, සාබාය ච ලතාය ව;
සමනුක්කමන්තා පාදෙහි, සොත්ථිං සාබාමිගා ගතා.
- 88. “තං මං න තපතෙ බන්ධො, මතො මෙ න තපෙස්සති;
සුබමාහරිතං තෙසං, යෙසං රජ්ජමකාරයිං.

89. “එසා තෙ උපමා රාජ, තං සුඤ්ඤානී අරින්දම;
රඤ්ඤා රට්ඨස්ස යොග්ගස්ස, බලස්ස නිගමස්ස ව;
සබ්බෙසං සුබ්බමෙට්ඨබ්බං, බත්තියෙන පජානතා”ති.

තත්ථ තෙසන්ති තෙසං අසීතිසහස්සානං වානරානං. භීතානං තෙති තච විජ්ඣානත්ථාය ආණාපෙත්වා ධීතස්ස භීතානං. අරින්දමාති රාජානං ආලපති. රාජා හි වොරාදිනං අරින්දමනො “අරින්දමො”ති වුවිච්ඡිති. විස්සට්ඨධනුනො සතන්ති අනාරොපිතධනුසතප්පමාණං යානං අත්තානං ආකාසෙ උල්ලඬ්ඨයිත්වා විස්සජ්ජෙත්වා තතො ඉමම්භා රුක්ඛා ලඬ්ඨයිත්වා ගතට්ඨානතො. අපරපාදෙසුති පච්ඡාපාදෙසු. ඉදං කට්ඨාගං සන්ධාය වුත්තං. බොධිසත්තො හි කට්ඨාගෙ තං ලතාගුණං දළ්භං බන්ධිත්වා පච්ඡිමපාදෙහි භූමියං අක්කමිත්වා විස්සජ්ජෙත්වා වාතවෙගෙන ආකාසං පක්ඛන්දි. නුණ්ණො රුක්ඛං උපාගමිත්ති වාතවිජින්නං අබ්භමිව අත්තතො වෙගජ්ජිතෙන වාතෙන නුණ්ණො. යථා වාතවිජින්නබ්භං වාතෙන, එවං අත්තතො වෙගෙන නුණ්ණො හුත්වා ඉමං අමිබරුක්ඛං උපාගමි. අප්පභවන්ති සො අහං තත්ථ ආකාසප්පදෙසෙ රුක්ඛං පාපුණ්ණං අප්පහොන්තො තස්ස රුක්ඛස්ස සාබං හත්ථෙහි අග්ගහෙසින්ති අත්ථො.

විශායතන්ති රුක්ඛසාධාය ව වෙන්තලතාය ව විණාය හමරතන්ති විය විතතං ආකඬ්ඨිතසරීරං. සමනුක්කමන්තාති මයා අනුඤ්ඤාතා මං වන්දිත්වා පාදෙහි අනුක්කමන්තා නිරන්තරමෙව අක්කමන්තා සොත්ථිං ගතා. තං මං න තපනෙ බන්ධොති තං මං නාපි සො වල්ලියා බන්ධො තපති, නාපි ඉදානි මරණං තපෙස්සති. කිංකාරණා? සුබ්බාහරිතං තෙසන්ති යස්මා යෙසං අහං රජ්ජමකාරයිං, තෙසං මයා සුබ්බාහරිතං. එතෙ හි “මහාරාජ, අයං තො උප්පන්නං දුක්ඛං හරිත්වා සුබං ආහරිස්සති”ති මං රාජානං අකංසු. අහමපි “කුම්භාකං උප්පන්නං දුක්ඛං හරිස්සාමි”විචෙව එතෙසං රාජා ජාතො. තං අප්ප මයා එතෙසං මරණදුක්ඛං හරිත්වා ජීවිතසුබං ආහං, තෙන මං නාපි බන්ධො තපති, න මරණවධො තපෙස්සති.

එසා තෙ උපමාති එසා තෙ මහාරාජ, මයා කතකිරියාය උපමා. තං සුඤ්ඤානී තස්මා ඉමාය උපමාය සංසන්දෙත්වා අත්තතො දියාමානං ඔවාදං සුඤ්ඤානී. රඤ්ඤා රට්ඨස්සාති මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම උච්ඡ්‍රයන්තෙ උච්ඡ්‍රං විය රට්ඨං අපිළෙත්වා වතුබ්බිධං අගතිගමනං පහාය වතුහි සඬිගභවත්ථුහි සඬිගණ්හන්තෙන දසසු රාජධම්මෙසු පතිට්ඨාය මයා විය අත්තතො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා “කින්නිමෙ රට්ඨවාසිනො විගතභයා ගිම්භකාලෙ විචට්ඨවාරෙ ඤාතීහි ව පරිවාරකෙහි ව පරිවාරිතා උරෙ පුත්තෙ නච්චෙත්තා සිතෙන වාතෙන බීජියමානා යථාරූපි අත්තතො අත්තතො සත්තකං පරිභුඤ්ජන්තා කායිකචෙතසිකසුබ්බමධිගිනො හවෙය්‍ය”න්ති සකලරට්ඨස්ස ව රථසකටාදියුත්තවාහනස්ස යොග්ගස්ස ව පත්තිසඬ්ඛාතස්ස බලස්ස ව නිගමජනපදසඬ්ඛාතස්ස නිගමස්ස ව සබ්බෙසං සුබ්බමෙව එසිතබ්බං ගවෙසිතබ්බන්ති අත්ථො. බත්තියෙන පජානතාති බෙත්තානං අධිපතිභාවෙන “බත්තියො”ති ලද්ධනාමෙන පන එතෙන අවසෙසසත්තෙ අතික්කම්ම පජානතා ඤාණසම්පන්නෙන හවිතබ්බන්ති.

එවං මහාසත්තො රාජානං ඔවදන්තො අනුසාසන්තොව කාලමකාසී. රාජා අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “ඉමස්ස කපිරාජස්ස රාජුනං විය සරීරකිච්චං කරොථා”ති වත්වා ඉත්ථාගාරම්පි ආණාපෙසි “කුම්භෙ රත්තවත්ථනිවත්ථා විකිණ්ණකෙසා දණ්ඩදිපිකහත්ථා කපිරාජානං පරිවාරෙත්වා ආළාහනං ගච්ඡථා”ති. අමච්චා දාරුනං සකටසතමත්තෙන විතකං කරිත්වා රාජුනං කරණනියාමෙනෙව මහාසත්තස්ස සරීරකිච්චං කත්වා සීසකපාලං ගහෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රාජා මහාසත්තස්ස ආළාහනෙ වෙතියං කාරෙත්වා දීපෙ ජාලාපෙත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා සීසකපාලං සුවණ්ණබවිතං කාරෙත්වා කුන්තග්ගෙ යපෙත්වා පුරතො කත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්තො බාරාණසීං ගන්ත්වා අත්තොරාජද්වාරෙ යපෙත්වා සකලනගරං සජ්ජාපෙත්වා සත්තාහං ධාතුපුජං කාරෙසි. අථ නං ධාතුං ගහෙත්වා වෙතියං කාරෙත්වා යාවජීවං ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨාය දානාදිහි පුඤ්ඤානි කරොන්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, දුට්ඨකපි දෙවදත්තො, පරිසා බුද්ධපරිසා, කපිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[408] 3. කුම්භකාරජාතකවණ්ණනා මහාකපිජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අම්බාහමද්දං වනමන්තරස්මිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කිලෙසනිග්ගහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු පානීයජාතකෙ (ජා. 1.11.59 ආදයො) ආවි හවිස්සති. තදා පන සාවත්ථියං පඤ්චසතා සභායකා පබ්බජිත්වා අත්තොකොට්ඨන්ථා රෙ වසමානා අධිස්මරත්තසමයෙ කාමචිතක්කං චිතක්කයිංසු. සත්ථා අත්තතො සාවකෙ රත්තියා තයො වාරෙ, දිවසස්ස තයො වාරෙති රත්තීන්දිවං ජ වාරෙ ඔලොකෙන්තො කිකි අණ්ඩං විය, වමරි වාලධිං විය, මාතා පියපුත්තං විය, එකවක්ඛුකො පුරිසො වක්ඛුං විය රක්ඛති, තස්මිං තස්මිංයෙව බණෙ උප්පන්නකිලෙසං නිග්ගණ්හාති. සො තං දිවසං අධිස්මරත්තසමයෙ ජෙනවනං පරිග්ගණ්හන්තො තෙසං භික්ඛුනං චිතක්කසමුදාචාරං ඤත්වා “ඉමෙසං භික්ඛුනං අබ්භන්තරෙ අයං කිලෙසො වඩ්ඪන්තො අරහත්තස්ස හෙතුං භින්දිස්සති, ඉදානෙව නෙසං කිලෙසං නිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තං දස්සාමි”ති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා ආනන්දන්තො පක්කොසාපෙත්වා “ආනන්ද, අත්තොකොට්ඨන්ථා රෙ වසනකභික්ඛු සබ්බෙ සන්තිපාතෙහි”ති සන්තිපාතාපෙත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ

නිසිදිත්වා “න, හික්බවෙ, අන්තොපවත්තකිලෙසානං වසෙ වත්තිතුං වට්ටති, කිලෙසො හි වඩ්ඪමානො පච්චාමිත්තො විය මහාවිනාසං පාපෙති, හික්ඛුනා නාම අප්පමත්තකම්පි කිලෙසං නිග්ගණ්හිතුං වට්ටති, පොරාණකපණ්ඩිතා අප්පමත්තකං ආරම්මණං දිස්වා අබිහන්තරෙ පවත්තකිලෙසං නිග්ගණ්හිත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසීනගරස්ස ද්වාරගාමෙ කුම්භකාරකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා එකං පුත්තඤ්ච ධීතරඤ්ච ලභිත්වා කුම්භකාරකම්මං නිස්සාය පුත්තදාරං පොසෙසි. තදා කලිඨගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කරණ්ඩකො නාම රාජා මහත්තෙන පරිවාරෙන උයානං ගච්ඡන්තො උයානද්වාරෙ ඵලභාරහරිතං මධුරඵලං අමීඛරුක්ඛං දිස්වා හත්ථික්ඛන්ධවරගතොයෙව හත්ථං පසාරෙත්වා එකං අමීඛපිණ්ඩං ගහෙත්වා උයානං පවිසිත්වා මඩ්ගලසිලාය නිසිත්තො දාතබ්බයුත්තකානං දත්වා අමීඛං පරිභුඤ්ජී. “රඤ්ඤා ගහිතකාලතො පටියාය සෙසෙහි නාම ගහෙතබ්බමෙවා”ති අමච්චාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයොපි අමීඛානි පාතෙත්වා බාදිංසු. පච්ඡා ආගතා රුක්ඛං ආරුය්හ මුග්ගරෙහි පොටෙත්වා ඔහග්ගච්ඡග්ගසාධං කත්වා ආමකඵලම්පි අසෙසෙත්වා බාදිංසු.

රාජා දිවසං උයානෙ කිලිත්වා සායන්හසමයෙ අලඬිකතහත්ථික්ඛන්ධවරෙ නිසිදිත්වා ගච්ඡන්තො තං රුක්ඛං දිස්වා හත්ථිතො ඔහරිත්වා රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා රුක්ඛං ඔලොකෙත්වා “අයං පාතොව පස්සන්තානං අතිත්තිකරො ඵලභාරහරිතො සොහමානො අටියාසි, ඉදානි ගහිතඵලො ඔහග්ගච්ඡග්ගො අසොහමානො ධීතො”ති චිත්තෙත්වා පුන අඤ්ඤතො ඔලොකෙත්තො අපරං නිප්ඵලං අමීඛරුක්ඛං දිස්වා “එස රුක්ඛො අත්තනො නිප්ඵලභාවෙන මුණ්ඩමණ්පබ්බතො විය සොහමානො ධීතො, අයං පන සඵලභාවෙන ඉමං බ්‍යාසනං පත්තො, ඉදං අගාරමජ්ඣම්පි ඵලිතරුක්ඛසදිසං, පබ්බජ්ජා නිප්ඵලරුක්ඛසදිසා, සධනස්සෙව හයං අත්ථි, නිද්ධනස්ස හයං නත්ථි, මයාපි නිප්ඵලරුක්ඛෙත විය හවිතබ්බ”න්ති ඵලරුක්ඛං ආරම්මණං කත්වා රුක්ඛමූලෙ ධීතකොව තීණි ලක්ඛණානි සල්ලක්ඛෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙත්වා “විද්ධංසිතා දානි මෙ මාතුකුච්ඡිකුටිකා, ඡින්නා තිසු හවෙසු පටිසන්ධි, සොධිතා සංසාරඋක්කාරභූමි, සොසිතො මයා අස්සුසමුද්දො, හින්තො අට්ඨිපාකාරො, නත්ථි මෙ පුන පටිසන්ධි”ති ආවජ්ජෙත්තො සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතොව අටියාසි.

අථ නං අමච්චා ආහංසු “අතිබ්‍රහ්ම ධීතත්ථ, මහාරාජා”ති. “න මයං මහාරාජානො, පච්චෙකබුද්ධා නාම මය”න්ති. “පච්චෙකබුද්ධා නාම තුම්භාදිසා න භොන්ති, දෙවා”ති. “අථ කිදිසා භොන්ති”ති? “ඔරොපිතකෙසමස්සුකාසාවචන්ථපටිච්ඡන්තා කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා වාතච්ඡින්නවලාහකරාහුමුත්තවන්දමණ්ඩලපටිභාගා හිමවන්තෙ නන්දමූලකපබ්භාරෙ වසන්ති, ඵවරුපා දෙව, පච්චෙකබුද්ධා”ති. තස්මිං බණෙ රාජා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා සීසං පරාමසි, තාවදෙවස්ස ගිහිලිඬිගං අන්තරධාසි, සමණලිඬිගං පාතුරහොසි.

“තිථිවරඤ්ච පත්තො ව, වාසි සුචි ව බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අටියෙන, යුත්තයොගස්ස හික්ඛුනො”ති. —

ඵචං චුත්තා සමණපරික්ඛාරා කායපට්ඨද්ධාව අහෙසුං. සො ආකාසෙ යත්වා මහාජනස්ස ඔවාදං දත්වා අනිලපටෙන උත්තරහිමවන්තෙ නන්දමූලකපබ්භාරමෙව අගමාසි.

ගන්ධාරරට්ඨෙපි තක්කසිලනගරෙ නග්ගජි නාම රාජා උපරිපාසාදෙ පල්ලඬිකමජ්ඣගතො එකං ඉත්ථිං එකෙකහත්ථෙ එකෙකං මණ්ඩලයං පිළන්ධිත්වා අවිදුරෙ නිසිදිත්වා ගන්ධං පිසමානං දිස්වා “එතානි වලයානි එකෙකභාවෙන න සට්ටෙත්ති න විරවන්ති”ති ඔලොකෙත්තො නිසිදි. අථ සා දක්ඛිණහත්ථෙතො වලයං වාමහත්ථෙයෙව පිළන්ධිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙතො ගන්ධං සඬ්ඛකඩ්ඪිත්වා පිසිතුං ආරහි, වාමහත්ථෙ වලයං දුතියං ආගම්ම සට්ටියමානං සද්දමකාසි. රාජා තානි ද්වෙ වලයානි අඤ්ඤමඤ්ඤං සට්ටෙන්තානි විරවන්තානි දිස්වා චිත්තෙසි “ඉදං වලයං එකෙකකාලෙ න සට්ටෙසි, දුතියං ආගම්ම සට්ටෙති, සද්දං කරොති, ඵවමෙව ඉමෙ සත්තාපි එකෙකා න සට්ටෙන්ති න විවදන්ති, ද්වෙ තයො හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං සට්ටෙන්ති, කලහං කරොන්ති. අහං පන කස්මීරගන්ධාරෙසු ද්විසු රජ්ජෙසු රට්ඨවාසිනො විවාරෙමි, මයාපි එකවලයසදිසෙන හුත්වා පරං අවිවාරෙත්වා අත්තානමෙව විවාරෙත්තෙන වසිතුං වට්ටති”ති සඬ්ඛකට්ටනවලයං ආරම්මණං කත්වා යථානිසිත්තොව තීණි ලක්ඛණානි සල්ලක්ඛෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බත්තෙසි. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

විදෙහරට්ඨෙ මිලිලනගරෙ නිමි නාම රාජා භුත්තපාතරාසො අමච්චගණපරිචුතො විවට්ඨිහපඤ්ජරෙන අන්තරවිථිං පෙක්ඛමානො අටියාසි. අටෙකො සෙනො සුනාපණතො මංසපෙසිං ගහෙත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තමෙනං ඉතො විතො ව ගිජ්ඣාදයො සකුණා සම්පරිවාරෙත්වා ආහාරහෙතු තුණ්ඩෙන විජ්ඣන්තා පක්ඛෙති පහරන්තා පාදෙහි මද්දන්තා අගමංසු. සො අත්තනො වධං අසහමානො තං මංසං ඡඩ්ඬෙසි. අඤ්ඤො ගණ්හි, සකුණා ඉමං මුඤ්චිත්වා තං අනුබන්ධිංසු. තෙනපි විස්සට්ඨං අඤ්ඤො අග්ගහෙසි, තම්පි තටෙව විහෙයෙසුං. රාජා තෙ සකුණෙ දිස්වා චිත්තෙසි “යො යො මංසපෙසිං ගණ්හි, තස්ස තස්සෙව දුක්ඛං, යො යො තං විස්සජ්ජෙසි, තස්ස තස්සෙව සුඛං, ඉමෙපි පඤ්ච කාමගුණෙ යො යො ගණ්හානි, තස්ස තස්සෙව දුක්ඛං, ඉතරස්ස සුඛං, ඉමෙ හි බහුතං සාධාරණා, මය්හං බො පන සොළස ඉත්ථිසහස්සානි, මයා විස්සට්ඨමංසපිණ්ඩෙන විය සෙනෙන පඤ්ච කාමගුණෙ පහාය සුඛිතෙන හවිතුං

වට්ටනි”කි. සො යොනියො මනසි කරොන්තො යථාධිනොව තිණි ලක්ඛණානි සල්ලක්ඛෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බන්තෙසි. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

උත්තරපඤ්චාලරට්ඨෙ කපිලනගරෙ දුම්මුබො නාම රාජා භුත්තපාතරාසො සබ්බාලඤ්ඤාපට්ඨාණධිතො අමච්චගණපරිවුතො විවට්ඨිගපඤ්ජරෙ රාජධිගණං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ ගොපාලකා වජ්ජවාරං විවරිංසු, උසභා වජතො නික්ඛමිත්වා කිලෙසවසෙන එකං ගාචිං අනුබන්ධිංසු. තත්ථෙකො තිබ්බසිඨිගො මහාඋසභො අඤ්ඤං උසභං ආගච්ඡන්තං දිස්වා කිලෙසමච්ඡෙරාභිභූතො තිබ්බණෙන සිඨිගෙන අත්තරසන්ථිමිහි පහරි. තස්ස පහාරමුඛෙන අන්තානි නික්ඛමිංසු, සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. රාජා තං දිස්වා වින්තෙසි “ඉමෙ සත්තා තිරච්ඡාගතෙන ආදිං කත්වා කිලෙසවසෙන දුක්ඛං පාපුණන්ති, අයං උසභො කිලෙසං නිස්සාය ජීවිතක්ඛයං පත්තො, අඤ්ඤෙපි සත්තා කිලෙසෙහෙව කම්පන්ති, මයා ඉමෙසං සත්තානං කම්පනකිලෙසෙ පහාතුං වට්ටනි”කි. සො ඨිතකොව තිණි ලක්ඛණානි සල්ලක්ඛෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බන්තෙසි. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

අපේකදිවසං චත්තාරො පච්චෙකබුද්ධා භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා නන්දමූලකපබ්භාරා නික්ඛමිම අනොතත්තදහෙ නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා කතසරීරපට්ඨග්ගනා මනොසිලාතලෙ යත්වා නිවාසෙන්වා පත්තචීරමාදාය ඉද්ධියා ආකාසෙ උප්පතිත්වා පඤ්චවණ්ණවලාහකෙ මද්දමානා ගන්ත්වා බාරාණසිනගරද්වාරගාමකස්ස අවිදුරෙ ඔතරිත්වා එකස්මිං ඵාසුකට්ඨානෙ චීවරං පාරුපිත්වා පත්තං ගහෙන්වා ද්වාරගාමං පටිසිත්වා පිණ්ඩාය වරන්තා බොධිසත්තස්ස ගෙහද්වාරං සම්පාපුණිංසු. බොධිසත්තො තෙ දිස්වා තුට්ඨවිත්තො හුත්වා ගෙහං පච්චෙසෙන්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙත්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා සඬ්ඝත්ථෙරං වන්දිත්වා “භන්තෙ, තුම්භාකං පබ්බජ්ජා අතිවිය සොහති, විජ්ජසන්නානි වො ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ජච්චණ්ණො, කිං නු බො ආරම්මණං දිස්වා තුම්භෙ ඉමං භික්ඛාචරියපබ්බජ්ජං උපගතා”ති පුච්ඡි. යථා ව සඬ්ඝත්ථෙරං, එවං සෙසෙපි උපසඬ්ඝමිත්වා පුච්ඡි. අප්පස්ස තෙ චත්තාරොපි ජනා “අහං අසුකතගරෙ අසුකරට්ඨෙ අසුකරාජා නාම හුත්වා”ති ආදිනා නයෙන අත්තනො අත්තනො අභිනික්ඛමනච්ඡන්ති කපේත්වා පටිපාටියා එකෙකං ගාථමාහංසු –

90. “අම්බාහමද්දං වනමන්තරස්මිං, නිලොභාසං එලිතං සංවිරුල්හං;
තමද්දසං ඵලහෙතු විහග්ගං, තං දිස්වා භික්ඛාචරියං වරාමි.

91. “සෙලං සුමට්ඨං නරචීරනිට්ඨිතං, නාරි යුගං ධාරයි අප්පසද්දං;
දුතියඤ්ච ආගම්ම අහොසි සද්දො, තං දිස්වා භික්ඛාචරියං වරාමි.

92. “දිජා දිජං කුණපමාහරන්තං, එකං සමානං බහුකා සමෙච්ච;
ආහාරහෙතු පරිපාතයිංසු, තං දිස්වා භික්ඛාචරියං වරාමි.

93. “උසභාහමද්දං යුථස්ස මජ්ඣෙ, වලක්කකුං වණ්ණබලුපපන්තං;
තමද්දසං කාමහෙතු විතුන්තං, තං දිස්වා භික්ඛාචරියං වරාමි”කි.

තත්ථ අම්බාහමද්දන්ති අම්බරුක්ඛං අහං අද්දසං. වනමන්තරස්මිත්ති වනඅත්තරෙ, අම්බවනමජ්ඣෙති අත්ථො. සංවිරුල්හන්ති සුවඩ්ඨිතං. තමද්දසන්ති තං උය්‍යානතො නික්ඛන්තො ඵලහෙතු විහග්ගං පුන අද්දසං. තං දිස්වාති තං ඵලහෙතු විහග්ගං දිස්වා පටිලද්ධසංවෙගො පච්චෙකබොධිඤාණං නිබ්බන්තෙන්වා ඉමං භික්ඛාචරියපබ්බජ්ජං උපගතොස්මි, තස්මා භික්ඛාචරියං වරාමිති. ඉදං සො ඵලහෙතු විහග්ගං අම්බරුක්ඛං දස්සනතො පට්ඨාය සබ්බං විත්තාචාරං කපේසි. සෙසානං විස්සජ්ජනෙසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ අනුත්තානපදවණ්ණනා – සෙලන්ති මණ්ඩලයං. නරචීරනිට්ඨිතන්ති චීරනරෙහි නිට්ඨිතං, පණ්ඩිතපුරිසෙහි කතන්ති අත්ථො. යුගන්ති එකෙකස්මිං එකෙකං කත්වා එකං වලයයුගලං. දිජා දිජන්ති ගහිතමංසපිණ්ඩං දිජං අවසෙසදිජා. කුණපමාහරන්තන්ති මංසපිණ්ඩං ආදාය ආහරන්තං. සමෙච්චාති සමාගන්ත්වා සන්තිපතිත්වා. පරිපාතයිංසුති කොට්ටෙන්තා අනුබන්ධිංසු. උසභාහමද්දන්ති උසභං අහං අද්දසං. වලක්කකුන්ති වලක්කකුධං.

බොධිසත්තො එකෙකං ගාථං සුත්වා “සාධු, භන්තෙ, තුම්භාකමෙව තං ආරම්මණං අනුරූප”න්ති එකෙකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස ථුතිං අකාසි. තඤ්ච පන චතුහි ජනෙහි දෙසිතං ධම්මකථං සුත්වා සරාචාසෙ අනපෙක්ඛො හුත්වා පක්කන්තෙසු පච්චෙකබුද්ධෙසු භුත්තපාතරාසො සුබ්බතිස්සන්තො හරියං ආමන්තෙන්වා “භද්දෙ, එතෙ චත්තාරො පච්චෙකබුද්ධා රජ්ජං පහාය පබ්බජිත්වා අකිඤ්චනා අපලිබොධා පබ්බජ්ජාසුබෙන චිතිනාමෙන්ති, අහං පන භතියා ජීවිකං කප්පෙමි, කිං මෙ සරාචාසෙන, ත්වං පුත්තකෙ සඬගණ්හන්ති ගෙහෙ වසා”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

94. “කරණ්ඩකො කලිඬිගානං, ගන්ධාරානඤ්ච නග්ගජි;
නිමිරාජා විදෙහානං, පඤ්චාලානඤ්ච දුම්මුබො;
එතෙ රට්ඨානි භිත්වාන, පබ්බජිංසු අකිඤ්චනා.

95. “සබ්බෙපිමෙ දෙවසමා සමාගතා, අග්ගී යථා පජ්ජලිතො තපෙවිමෙ;
අභම්පි එකො වරස්සාමි භග්ගවි, භිත්වාන කාමානි යථොධිකානි”කි.

තාසං අත්ථො – හද්දෙ, එස සඬ්ඝත්ථෙරො පච්චෙකඛුද්ධො දන්තපුරෙ නාම නගරෙ කරණ්ඩකො නාම කලිඬ්භානං ජනපදස්ස රාජා, දුතියො තක්කසිලනගරෙ නග්ගපී නාම ගන්ධාරානං ජනපදස්ස රාජා, තතියො මිටිලනගරෙ නිමි නාම විදෙහානං ජනපදස්ස රාජා, චතුත්ථො කපිලනගරෙ දුම්මබො නාම උත්තරපඤ්චාලානං ජනපදස්ස රාජා, එතෙ එවරුපාති රට්ඨාති භිත්වා අකිඤ්චනා හුත්වා පබ්බජිංසු. සබ්බෙපිමෙති ඉමෙ පන සබ්බෙපි විසුද්ධිදෙවෙහි පුරිමපච්චෙකඛුද්ධෙහි සමානා එකතො සමාගතා. අග්ගී යථාති යථා හි අග්ගී පජ්ජලිතො ඔභාසති. තථෙවිමෙති ඉමෙපි තථෙව සීලාදිහි පඤ්චහි ගුණෙහි ඔභාසන්ති. යථා එතෙ, තථා අහම්පි පබ්බජිත්වා එකො වරිස්සාමිති අත්ථො. භග්ගච්ඡි හරියං ආලපති. භිත්වාන කාමානීති රුපාදයො වත්ථුකාමෙ භිත්වා. යථොධිකානීති අත්තනො ඔධිවසෙන ධිතාති. ඉදං චුත්තං හොති – රුපාදිඔධිවසෙන යථාධිතෙ කාමෙ පභාය අහම්පි පබ්බජිත්වා එකො වරිස්සාමිති. “යතොධිකානී”තිපි පායො, තස්සත්ථො – යතො උපරතො ඔධි එතෙසන්ති යතොධිකානී, උපරතකොට්ඨාසානි. පබ්බජිස්සාමිති චිත්තිතකාලතො පට්ඨාය හි කිලෙසකාමානං එකො කොට්ඨාසො උපරතො නාම හොති නිරුද්ධො, තස්ස වත්ථුහුතො කාමකොට්ඨාසොපි උපරතොව හොතීති.

සා තස්ස කථං සුත්වා “මය්හම්පි බො සාමී, පච්චෙකඛුද්ධානං ධම්මකථං සුතකාලතො පට්ඨාය අගාරෙ චිත්තං න සණ්ඨාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

96. “අයමෙව කාලො න හි අඤ්ඤො අත්ථී, අනුසාසිතා මෙ න භවෙය්‍ය පච්ඡා;
අහම්පි එකා වරිස්සාමි භග්ගච, සකුණිව මුත්තා පුරිස්සස්ස හත්ථා”ති.

තත්ථ අනුසාසිතා මෙ න භවෙය්‍ය පච්ඡාති අනුසාසකො ඔවාදකො න භවෙය්‍ය දුල්ලභත්තා ඔවාදකානං, තස්මා අයමෙව පබ්බජිතුං කාලො, න හි අඤ්ඤො අත්ථීති දස්සෙති. සකුණිව මුත්තාති යථා සාකුණිකෙන ගහෙත්වා සකුණුපච්චියං බිත්තාසු සකුණිසු තස්ස හත්ථතො මුත්තා එකා සකුණි අතිලපථං ලඬ්ඝයිත්වා යථාරුචිතට්ඨානං ගන්ත්වා එකිකාව වරෙය්‍ය, තථා අහම්පි තච හත්ථතො මුත්තා එකිකා වරිස්සාමිති සයම්පි පබ්බජිතුකාමා හුත්වා එවමාහ.

බොධිසත්තො තස්සා කථං සුත්වා තුණ්හි අහොසි. සා පන බොධිසත්තං වඤ්චෙත්වා පුරෙතරං පබ්බජිතුකාමා “සාමී, පාතියතිත්ථං ගම්ස්සාමී, දාරකෙ ඔලොකෙහි”ති සටං ආදාය ගච්ඡන්ති විය පලායිත්වා නගරසාමන්තෙ තාපසානං සන්තිකෙ ගන්ත්වා පබ්බජී. බොධිසත්තො තස්සා අනාගමනං ඤත්වා සයං දාරකෙ පොසෙසි. අපරභාගෙ තෙසු ථොකං වඩ්ඪිත්වා අත්තනො අයානායජානනාසමත්ථං සම්පත්තෙසු තෙසං වීමංසනත්ථං එකදිවසං හත්තං පචන්තො ථොකං උත්තණ්ඩුලං පච්චි, එකදිවසං ථොකං කිලිත්තං, එකදිවසං සුපක්කං, එකදිවසං අතිකිලිත්තං, එකදිවසං අලොණකං, එකදිවසං අතිලොණකං. දාරකා “තාත, අජ්ජ හත්තං උත්තණ්ඩුලං, අජ්ජ කිලිත්තං, අජ්ජ සුපක්කං, අජ්ජ අතිකිලිත්තං, අජ්ජ අලොණකං, අජ්ජ අතිලොණක”න්ති ආහංසු. තං සුත්වා බොධිසත්තො “ආම, තාතා”ති වත්වා චිත්තෙසි “ඉමෙ දාරකා ඉදාති ආමපක්කලොණිකඅතිලොණිකානි ජානන්ති, අත්තනො ධම්මතාය ජීවිතුං සක්ඛිස්සන්ති, මයා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති. අථ තෙ දාරකෙ ඤාතකානං දත්වා පටිච්ඡාපෙත්වා “අම්මතාතා, ඉමෙ දාරකෙ සාධුකං පොසෙථා”ති වත්වා සො ඤාතකානං පරිදෙවන්තානඤ්ඤෙව නගරා නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා නගරස්ස සාමන්තෙයෙව වසී.

අථ නං එකදිවසං බාරාණසියං භික්ඛාය වරන්තං පරිබ්බාජිකා දිස්වා වන්දිත්වා “අය්‍ය, දාරකා තෙ නාසිතා මඤ්ඤෙ”ති ආහ. මභාසත්තො “නාහං දාරකෙ නාසෙමී, තෙසං අත්තනො අයානායජානනාකාලෙ පබ්බජිතොමිහි, ත්ථං තෙසං අචිත්තෙත්වා පබ්බජ්ජාය අභිරමා”ති වත්වා ඔසානගාථමාහ –

97. “ආමං පක්කඤ්ච ජානන්ති, අථො ලොණං අලොණකං;
තමහං දිස්වාන පබ්බජී, වරෙව ත්ථං වරාමහ”න්ති.

තත්ථ තමහන්ති තං අහං දාරකානං කිරියං දිස්වා පබ්බජිතො. වරෙව ත්ථං වරාමහන්ති ත්ථම්පි භික්ඛාවරියමෙව වර, අහම්පි භික්ඛාවරියමෙව වරිස්සාමිති.

ඉති සො පරිබ්බාජිකං ඔවදිත්වා උය්‍යාපෙසි. සාපි ඔවාදං ගහෙත්වා මභාසත්තං වන්දිත්වා යථාරුචිතං යානං ගතා. යථෙත්වා කිර තං දිවසං න තෙ පුන අඤ්ඤමඤ්ඤං අද්දසංසු. බොධිසත්තො ව කුමානාහිඤ්ඤං නිබ්බන්තෙත්වා චුභ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ තෙ පඤ්චසතා භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. තදා ධිතා උප්පලවණ්ණො අහොසි, පුත්තො රාහුලකුමාරො, පරිබ්බාජිකා රාහුලමාතා, පරිබ්බාජකො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

අහං වෙ දළ්භධම්මස්සානි ඉදං සත්ථා කොසම්ඛිං නිස්සාය සොසිතාරාමෙ විහරන්තො උදෙනස්ස රඤ්ඤො හද්දවතිකං හත්ථීනිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්සා පන හත්ථීනියා ලද්ධවිධානඤ්ච උදෙනස්ස රාජවංසො ව මාතඤ්ඤානකො (ජා. 1.15.1 ආදයො) ආචි හවිස්සති. එකදිවසං පන සා හත්ථීනී නගරා නික්ඛමන්ති හගවන්තං පානොව අරියගණපරිවුතං අනොමාය බුද්ධසිරියා නගරං පිණ්ඩාය පවිසන්තං දිස්වා තථාගතස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “හගවා සබ්බඤ්ඤා සබ්බලොකනිත්ථරණ උදෙනො වංසරාජා මං තරුණකාලෙ කම්මං නිත්ථරිතුං සමත්ථකාලෙ ‘ඉමං නිස්සාය මයා ජීවිතඤ්ච රජ්ජඤ්ච දෙවි ව ලද්ධා’ති පියායිත්වා මහන්තං පරිහාරං අදාසි, සබ්බාලඤ්ඤානෙ අලඬකරිත්වා ධීතව්වානං ගන්ධෙන පරිහණ්ඩං කාරොත්වා මත්ථකෙ සුවණ්ණතාරකඛචිතවිතානං බන්ධාපෙත්වා සමන්තා විත්තසාණං පරික්ඛිපාපෙත්වා ගන්ධනෙලෙන දීපං ජාලාපෙත්වා ධුමනට්ඨකං යපාපෙත්වා කරිසජ්ඣධනට්ඨානෙ සුවණ්ණකටාහං පතිට්ඨපාපෙත්වා මං විත්තත්ථරණපිට්ඨෙ යපෙසි, රාජාරහඤ්ච මෙ නානග්ගරසභොජනං දාපෙසි. ඉදානි පන මෙ මහල්ලකකාලෙ කම්මං නිත්ථරිතුං අසමත්ථකාලෙ සබ්බං තං පරිහාරං අච්ඡින්නි, අනාථා නිජපච්චියා හුත්වා අරඤ්ඤෙ කෙතකානි බාදන්ති ජීවාමි, අඤ්ඤං මය්හං පටිසරණං නත්ථි, උදෙනං මම ගුණං සල්ලක්ඛාපෙත්වා පොරාණකපරිහාරං මෙ පටිපාකතිකං කාරොප් හගවා”ති පරිදෙවමානා තථාගතං යාචි.

සත්ථා “ගච්ඡ ත්වං, අහං තෙ රඤ්ඤො කට්ඨන්වා යසං පටිපාකතිකං කාරෙස්සාමි”ති වත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමාසි. රාජා තථාගතං අන්තොනිවෙසනං පවෙසෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස මහාදානං පවත්තෙසි. සත්ථා හත්තකිච්චපරියොසානෙ අනුමොදනං කරොන්තො “මහාරාජ, හද්දවතිකා කහ”න්ති පුච්ඡි. “න ජානාමි, හන්තෙ”ති. “මහාරාජ, උපකාරදානං යසං දන්වා මහල්ලකකාලෙ ගහෙතුං නාම න වට්ටති, කතඤ්ඤානා කතවෙදිනා හවිතුං වට්ටති. හද්දවතිකා ඉදානි මහල්ලිකා ජරාජිණ්ණා අනාථා හුත්වා අරඤ්ඤෙ කෙතකානි බාදන්ති ජීවති, තං ජිණ්ණකාලෙ අනාථං කාතුං තුම්භාකං අයුත්ත”න්ති හද්දවතිකාය ගුණං කට්ඨන්වා “සබ්බං පොරාණකපරිහාරං පටිපාකතිකං කරොමි”ති වත්වා පක්කාමි. රාජා තථා අකාසි. “තථාගතෙන කිරි හද්දවතිකාය ගුණං කට්ඨන්වා පොරාණකයසො පටිපාකතිකො කාරිතො”ති සකලනගරං පත්ථරි, භික්ඛුසඬ්ඝෙපි සා පවත්ති පාකටා ජාතා. අප් භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සත්ථාරා කිරි හද්දවතිකාය ගුණං කට්ඨන්වා පොරාණකයසො පටිපාකතිකො කාරිතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො එතිස්සා ගුණං කට්ඨන්වා නට්ඨයසං පටිපාකතිකං කාරෙසියෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං දළ්භධම්මො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො අමච්චකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තං රාජානං උපට්ඨහි. සො තස්ස සන්නිකා මහන්තං යසං ලභිත්වා අමච්චරතනට්ඨානෙ අට්ඨාසි. තදා තස්ස රඤ්ඤො එකා ඔට්ඨිබ්බාධි හත්ථීනී ථාමබලසම්පන්නා මහබ්බලා අහොසි. සා එකදිවසං යොජනසතං ගච්ඡති, රඤ්ඤො දුතෙය්‍යාහරණකිච්චං කරොති, සඬ්භාමෙ යුද්ධං කත්වා සත්තු මද්දනං කරොති. රාජා “අයං මෙ බහුපකාරා”ති තස්සා සබ්බාලඬකාරං දන්වා උදෙනෙන හද්දවතිකාය දින්නසදිසං සබ්බං පරිහාරං දාපෙසි. අප් ස්සා ජිණ්ණදුබ්බලකාලෙ රාජා සබ්බං යසං ගණ්හි. සා තතො පට්ඨාය අනාථා හුත්වා අරඤ්ඤෙ තිණපණ්ණානි බාදන්ති ජීවති. අපේකදිවසං රාජකුලෙ භාජනෙසු අප්පහොන්තෙසු රාජා කුම්භකාරං පක්කොසාපෙත්වා “භාජනානි කිරි නප්පහොන්ති”ති ආහ. “ගොමයාහරණයානකෙ යොජෙතුං ගොණෙ න ලභාමි, දෙවා”ති. රාජා තස්ස කථං සුත්වා “අම්භාකං ඔට්ඨිබ්බාධි කහ”න්ති පුච්ඡි. “අත්තනො ධම්මතාය වරති, දෙවා”ති. රාජා “ඉතො පට්ඨාය තං යොජෙත්වා ගොමයං ආහරා”ති තං කුම්භකාරස්ස අදාසි. කුම්භකාරො “සාධු, දෙවා”ති තථා අකාසි.

අපේකදිවසං සා නගරා නික්ඛමමානා නගරං පවිසන්තං බොධිසත්තං දිස්වා වන්දිත්වා තස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා පරිදෙවමානා “සාමි, රාජා මං ‘තරුණකාලෙ බහුපකාරා’ති සල්ලක්ඛෙත්වා මහන්තං යසං දන්වා ඉදානි මහල්ලකකාලෙ සබ්බං අච්ඡින්නිත්වා මයි විත්තම්පි න කරොති, අහං පන අනාථා අරඤ්ඤෙ තිණපණ්ණානි බාදන්ති ජීවාමි, එවං දුක්ඛප්පත්තං මං ඉදානි යානකෙ යොජෙතුං කුම්භකාරස්ස අදාසි, යපෙත්වා තුම්භෙ අඤ්ඤං මය්හං පටිසරණං නත්ථි, මයා රඤ්ඤො කතුපකාරං තුම්භෙ ජානාප්, සාධු ඉදානි මෙ නට්ඨං යසං පටිපාකතිකං කාරොපා”ති වත්වා තිස්සො ගාථා අභාසි -

- 98. “අහං වෙ දළ්භධම්මස්ස, වහන්ති නාභිරාධයි;
ධරන්ති උරසි සල්ලං, යුද්ධෙ වික්කන්තවාරිති.
- 99. “නුන රාජා න ජානාති, මම වික්කමපොරිසං;
සඬ්භාමෙ සුකතන්තානි, දුතවිජ්ජහිතානි ව.
- 100. “සා නුනාහං මරිස්සාමි, අබන්ධු අපරායිනි;
තදා හි කුම්භකාරස්ස, දින්නා ජකණ්භාරිකා”ති.

තත්ථ වහන්තිති දුතෙය්‍යාහරණං සඬ්භාමෙ බලකොට්ඨකභින්නං තං තං කිච්චං වහන්ති නිත්ථරන්ති. ධරන්ති උරසි සල්ලන්ති උරස්මිං බද්ධං කණ්ඩං වා අසිං වා සත්තිං වා යුද්ධකාලෙ සත්තුනං උපරි අභිහරන්ති. වික්කන්තවාරිනිති වික්කමං පරක්කමං කත්වා පරබලවිජ්ජයෙන යුද්ධෙ වික්කන්තගාමිනි. ඉදං වුත්තං හොති - සවෙ සාමි, අහං ඉමානි කිච්චානි කරොන්ති රඤ්ඤො දළ්භධම්මස්ස විත්තං නාරාධයිං න පරිනොසෙසිං, කො දානි අඤ්ඤො තස්ස විත්තං ආරාධයිස්සතිති.

මම වික්කමපොරිසන්ති මයා කතං පුරිසපරක්කමං. සුකතන්තානීති සුකතානි. යථා හි කම්මානෙව කම්මන්තානි, වනානෙව වනන්තානි, එවමිධ සුකතානෙව “සුකතන්තානී”ති වුත්තානි. දුතවිජ්ජනිකානි වාති ගලෙ පණ්ණං බන්ධිත්වා “අසුකරඤ්ඤො නාම දෙහී”ති පභිතාය මයා එකදිවසෙනෙව යොජනසතං ගන්ත්වා කතානි දුතපෙසනානි ව. නුන රාජා න ජානාතීති නුන තුම්භාකං එස රාජා එතානි මයා කතානි කිව්වානි න ජානාති. අපරාධිනීති අප්පතිට්ඨා අප්පට්ඨසරණා. තදා හීති තථා හි, අයමෙව වා පායො. දිත්තානි අහං රඤ්ඤො ඡකණභාරිකා කත්වා කුම්භකාරස්ස දිත්තානි.

බොධිසත්තො තස්සා කථං සුත්වා “ත්වං මා සොචි, අහං රඤ්ඤො කථෙත්වා තව යසං පටිපාකතිකං කරිස්සාමි”ති තං සමස්සාසෙත්වා නගරං පවිසිත්වා භුත්තපාතරාසො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙත්වා “මහාරාජ, නනු තුම්භාකං අසුකා නාම ඔට්ඨිබ්බාධි අසුකට්ඨානෙ ව අසුකට්ඨානෙ ව උරෙ සල්ලං බන්ධිත්වා සඬගාමං නිත්ථරි, අසුකදිවසං නාම ගීවාය පණ්ණං බන්ධිත්වා පෙසිතා යොජනසතං අගමාසි, තුම්භෙපිස්සා මහන්තං යසං අදත්ථ, සා ඉදානි කහ”න්ති පුච්ඡි. “තමහං කුම්භකාරස්ස ගොමයභරණත්ථාය අදාසි”න්ති. අථ නං බොධිසත්තො “අයුත්තං බො, මහාරාජ, තුම්භාකං තං කුම්භකාරස්ස යානකෙ යොජනත්ථාය දාතු”න්ති වත්වා රඤ්ඤො ඔවාදිවසෙන වතස්සො ගාථා අභාසි –

101. “යාවතාසීසනී පොසො, තාවදෙව පච්ඡති;
අත්ථාපායෙ ජහන්ති නං, ඔට්ඨිබ්බාධිංව බත්තියො.
102. “යො පුබ්බෙ කතකල්යාණො, කතත්ථො නාවුච්ඡකිති;
අත්ථා තස්ස පලුච්ඡන්ති, යෙ භොන්ති අභිපත්තිතා.
103. “යො පුබ්බෙ කතකල්යාණො, කතත්ථො මනුච්ඡකිති;
අත්ථා තස්ස පවඬ්ඨන්ති, යෙ භොන්ති අභිපත්තිතා.
104. “තං වො වදාමි හද්දන්තෙ, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
සබ්බෙ කතඤ්ඤුනො භොථ, චිරං සග්ගමිහි ධස්සථා”ති.

තත්ථ පඨමගාථාය තාව අත්ථො – ඉධෙකච්චො අඤ්ඤාණජාතිකො පොසො යාවතාසීසනී, යාව “ඉදං නාම මෙ අයං කාතුං සක්ඛිස්සනී”ති පච්චාසීසනි, තාවදෙව තං පුරිසං පච්ඡති හජති සෙවති, තස්ස පන අත්ථාපායෙ වඩ්ඪියා අපගමනෙ පරිහිනකාලෙ තං නානාකිච්චෙසු පත්තිතං පොසං එකච්චෙ බාලා ඉමං ඔට්ඨිබ්බාධිං අයං බත්තියො විය ජහන්ති.

කතකල්යාණොති පරෙන අත්තනො කතකල්යාණකම්මො. කතත්ථොති නිජ්ජාදිතකිච්චො. නාවුච්ඡකිති පච්ඡාපි තං පරෙන කතං උපකාරං තස්ස ජරාජිණ්ණකාලෙ අසමත්ථකාලෙ න සරති, අත්තනා දිත්තමිපි යසං පුන ගණ්හාති. පලුච්ඡන්තිති භිජ්ජන්ති තස්සන්ති. යෙ භොන්ති අභිපත්තිතානි යෙ කෙච් අත්ථා ඉච්ඡිතා නාම භොන්ති, සබ්බෙ තස්සන්තිති දිපෙති. මිත්තදුබ්භිපුග්ගලස්ස හි පත්තිතපත්තිතං අග්ගමිහි පක්ඛිත්තබ්බං විය නස්සති. කතත්ථො මනුච්ඡකිති කතත්ථො අනුච්ඡකිති, ම-කාරො බ්බාඤ්ජනසන්ධිවසෙන ගහිතො. තං වො වදාමිති තෙන කාරණෙන තුම්භෙ වදාමි. ධස්සථාති කතඤ්ඤුනො හුත්වා චිරකාලං සග්ගමිහි දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තා පතිට්ඨහිස්සථ.

එවං මහාසත්තො රාජානං ආදිං කත්වා සන්තිපතිතානං සබ්බෙසං ඔවාදං අදාසි. තං සුත්වා රාජා ඔට්ඨිබ්බාධියා යසං පටිපාකතිකං අකාසි. බොධිසත්තස්ස ව ඔවාදෙ ධත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ඔට්ඨිබ්බාධි හද්දවතිකා අභොසි, රාජා ආනන්දො, අමච්චො පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

[410] 5. සොමදත්තජාතකවණ්ණනාදුල්භධම්මජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

යො මං පුරෙ පච්චුඬ්ඨෙතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මහල්ලකං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිරෙකං සාමණෙරං පබ්බාපෙසි, සාමණෙරො තස්ස උපකාරකො හුත්වා තථාරූපෙන රොගෙන කාලමකාසි. මහල්ලකො තස්මිං කාලකතෙ රොදන්තො පරිදෙවන්තො විවරති. තං දිස්වා හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකමහල්ලකො සාමණෙරස්ස කාලකිරියාය රොදන්තො පරිදෙවන්තො විවරති, මරණස්සතිකම්මට්ඨානරහිතො මඤ්ඤෙ”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස ඉමස්මිං මනෙ රොදියෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තාවතිංසභවනෙ සක්කත්තං කාරෙසි. අපෙකො කාසිගාමවාසී බ්‍රාහ්මණමහාසාලො කාමෙ පභාය හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලඵලාඵලෙහි යාපෙත්තො වාසං කප්පෙසි. එකදිවසං ඵලාඵලත්ථාය ගතො එකං හත්ථිජාපං දිස්වා

අත්තනො අස්සමං ආනෙත්වා පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා සොමදත්තොතිස්ස නාමං කත්වා තිණපණ්ණානි බාදාපෙත්තො පටිප්ථගි. සො වයප්පත්තො මහාසිරො හුත්වා එකදිවසං ඛන්දං භොජනං ගහෙත්වා අජීරකෙන දුබ්බලො අහොසි. තාපසො තං අස්සමපදෙ කත්වා ඵලාඵලත්ථාය ගතො, තස්මිං අනාගතෙයෙව හත්ථිපොතකො කාලමකාසි. තාපසො ඵලාඵලං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තො “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු මෙ පුත්තො පච්චුග්ගමනං කරොති, අජ්ජ න දිස්සති, කහං නු බො ගතො”ති පරිදෙවන්තො පට්ඨං ගාථමාහ –

105. “යො මං පුරෙ පච්චුඩ්ඛෙති, අරඤ්ඤෙ දුරමායනො;
සො න දිස්සති මාතඬිගො, සොමදත්තො කුභිං ගතො”ති.

තත්ථ පුරෙති ඉතො පුරෙ. පච්චුඩ්ඛෙති පච්චුග්ගච්ඡති. අරඤ්ඤෙ දුරන්ති ඉමස්මිං නිම්මනුස්සෙ අරඤ්ඤෙ මං දුරං පච්චුඩ්ඛෙති. ආයතොති ආයාමසම්පන්නො.

එවං පරිදෙවමානො ආගන්ත්වා තං වඩ්ඛමනකොටියං පතිතං දිස්වා ගලෙ ගහෙත්වා පරිදෙවමානො දුතියං ගාථමාහ –

106. “අයං වා සො මනො සෙති, අල්ලසිඬිගංව වච්ඡිතො;
භූමා නිපතීතො සෙති, අමරා වත කුඤ්ජරො”ති.

තත්ථ අයං වාති විභාවනත්ථෙ වා-සද්දො. අයමෙව සො, න අඤ්ඤොති තං විභාවෙත්තො එවමාහ. අල්ලසිඬිගන්ති මාලුවලතාය අග්ගපවාලං. වච්ඡිතොති ඡින්නො, ගිම්හකාලෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ තත්තවාලිකාපුලිනෙ නබෙන ඡින්නිත්වා පාතිතො මාලුවලතාය අඬිකුරො වියාති චුත්තං හොති. භූමාති භූමියං. අමරා වතාති මනො වත, “අමරි”තිපි පායො.

තස්මිං බණෙ සක්කො ලොකං ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා “අයං තාපසො පුත්තදාරං පභාය පබ්බජිතො, ඉදානි හත්ථිපොතකෙ පුත්තසඤ්ඤං කත්වා පරිදෙවති, සංවෙපෙත්වා නං සතිං පටිලභාපෙස්සාමි”ති තස්ස අස්සමපදං ආගන්ත්වා ආකාසෙ ධිතොව තතියං ගාථමාහ –

107. “අනගාරියුපෙතස්ස, විජ්ජමුත්තස්ස තෙ සතො;
සමණස්ස න තං සාධු, යං පෙතමනුසොවසි”ති.

අට්ඨස්ස වචනං සුත්වා තාපසො චතුත්ථං ගාථමාහ –

108. “සංවාසෙන හවෙ සක්ක, මනුස්සස්ස මිගස්ස වා;
හදයෙ ජායතෙ පෙමං, තං න සක්කා අසොචිතු”න්ති.

තත්ථ මිගස්ස වාති ඉමස්මිං යානෙ සබ්බෙපි තිරච්ඡානා “මිගා”ති චුත්තා. තන්ති පියායිතං සත්තං.

අට්ඨ නං ඔවදන්තො සක්කො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

109. “මතං මරිස්සං රොදන්ති, යෙ රුදන්ති ලපන්ති ව;
තස්මා ත්වං ඉසි මා රොදි, රොදිතං මොසමාහු සන්නො.

110. “කන්දිතෙන හවෙ බ්‍රහ්මෙ, මනො පෙතො සමුට්ඨහෙ;
සබ්බෙ සඬිගම්ම රොදාම, අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඤාතකෙ”ති.

තත්ථ යෙ රුදන්ති ලපන්ති වාති බ්‍රහ්මෙ යෙ සත්තා රොදන්ති පරිදෙවන්ති ව, සබ්බෙ තෙ මතං, යො ව මරිස්සති, තං රොදන්ති, තෙසංයෙව එවං රොදන්තානං අස්සුසුක්ඛතකාලො නත්ථි, තස්මා ත්වං ඉසි මා රොදි. කිංකාරණා? රොදිතං මොසමාහු සන්නො, පණ්ඩිතා හි “රොදිතං නිජ්ජල”න්ති වදන්ති. මනො පෙතොති යදි එස පෙතොති සඬ්ඛං ගතො මනො රොදිතෙන සමුට්ඨහෙයා, එවං සන්නෙ සබ්බෙපි මයං සමාගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඤාතකෙ රොදාම, කිං නික්කම්මා අච්ඡාමාති.

තාපසො සක්කස්ස වචනං සුත්වා සතිං පටිලභිත්වා විගතසොකො අස්සුති පුඤ්ඡිත්වා සක්කස්ස ථුතිවසෙන සෙසගාථා අභ –

111. “ආදිත්තං වත මං සන්නං, සතස්සිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

112. “අබ්බහි වත මෙ සල්ලං, යමාසි හදයස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

113. “සොහං අබ්බුල්භසල්ලොස්මි, විතසොකො අනාවිලො;

න සොවාම් න රොදාම්, තව සුත්වාන වාසවා”ති.

තා හෙට්ඨා චුත්තත්ථායෙව. එවං සක්කො තාපසස්ස ඔවාදං දත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා හත්ථිපොතකො සාමණෙරො අහොයි, තාපසො මහල්ලකො, සක්කො පන අහමෙව අහොයි”න්ති.

[411] 6. සුසීමජාතකවණ්ණනා සොමදත්තජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

කාළානි කෙසානි පුරෙ අහෙසුන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාභිනික්ඛමනං ආරබ්භ කට්ඨි. තස්මිඤ්ච සමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං නිසීදිත්වා දසබලස්ස නික්ඛමනං වණ්ණයිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අනව්ඡරියං, භික්ඛවෙ, මයා දානි අනෙකානි කප්පකොට්ඨසතසභස්සානි පුරිතපාරමිතා මහාභිනික්ඛමනං, පුබ්බෙපාභං තියොජනසතිකෙ කාසිරට්ඨෙ රජ්ජං ඡඩ්ඞෙත්වා නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්ති, තස්ස ජාතදිවසෙයෙව බාරාණසිරඤ්ඤොපි පුත්තො ජායි. තෙසං නාමග්ගහණදිවසෙ මහාසත්තස්ස සුසීමකුමාරොති නාමං අකංසු, රාජපුත්තස්ස බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොති. බාරාණසිරාජා “පුත්තෙන මෙ සද්ධිං එකදිවසෙ ජාතො”ති බොධිසත්තං ආණාපෙන්වා ධාතියො දත්වා තෙන සද්ධිං එකතො වඩ්ඞෙයි. තෙ උභොපි වයප්පත්තා අභිරුපා දෙවකුමාරවණ්ණිකො හුත්වා තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගමිංසු. රාජපුත්තො උපරාජා හුත්වා බොධිසත්තෙන සද්ධිං එකතො බාදන්තො පිචන්තො නිසීදන්තො සයන්තො පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පත්වා මහාසත්තස්ස මහත්තං යසං දත්වා පුරොහිතට්ඨානෙ තං යපෙන්වා එකදිවසං නගරං සප්ජාපෙන්වා සක්කො දෙවරාජා විය අලඬිකතො අලඬිකතඵරාවණපටිභාගස්ස මත්තවරවාරණස්ස බන්ධෙ නිසීදිත්වා බොධිසත්තං පච්ඡාසනෙ හත්ථිපිට්ඨෙ නිසීදාපෙන්වා නගරං පදක්ඛිණං අකායි. මාතාපියස්ස “පුත්තං ඔලොකෙස්සාමි”ති සීහපඤ්ජරෙ යත්වා තස්ස නගරං පදක්ඛිණං කත්වා ආගච්ඡන්තස්ස පච්ඡතො නිසින්නං පුරොහිතං දිස්වා පටිබ්ද්ධවිත්තා හුත්වා සයනගබ්භං පච්ඡිත්වා “ඉමං අලහන්ති එත්ථෙව මරිස්සාමි”ති ආහාරං පච්ඡිත්තිත්වා නිපජ්ජි.

රාජා මාතරං අපස්සන්තො “කුභිං මෙ මාතා”ති පුච්ඡිත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “කිං අම්ම, අථාසුක”න්ති පුච්ඡි. සා ලජ්ජාය න කට්ඨි. සො ගන්ත්වා රාජපල්ලඬිකෙ නිසීදිත්වා අත්තනො අග්ගමහෙසිං පක්කොසිත්වා “ගච්ඡ අම්මාය අථාසුකං ජානාහි”ති පෙසෙයි. සා ගන්ත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්ති පුච්ඡි, ඉත්ථියො නාම ඉත්ථිනං රහස්සං න නිගුහන්ති, සා තස්සා තමත්ථං ආරොවෙයි. ඉතරාපි තං සුත්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙයි. රාජා “හොතු, ගච්ඡ නං සමස්සාසෙහි, පුරොහිතං රාජානං කත්වා තස්ස තං අග්ගමහෙසිං කරිස්සාමි”ති ආහ. සා ආගන්ත්වා තං සමස්සාසෙයි. රාජාපි පුරොහිතං පක්කොසාපෙන්වා එතමත්ථං ආරොවෙත්වා “සම්ම, මාතු මෙ ජීවිතං දෙහි, ත්වං රාජා හවිස්සයි, සා අග්ගමහෙසි, අහං උපරාජා”ති ආහ. සො “න සක්කා එවං කාතු”න්ති පටික්ඛිපිත්වා තෙන පුනප්පුනං යාවියමානො සම්පට්ඨි. රාජා පුරොහිතං රාජානං, මාතරං අග්ගමහෙසිං කාරෙන්වා සයං උපරාජා අහොයි.

තෙසං සමග්ගවාසං වසන්තානං අපරභාගෙ බොධිසත්තො අගාරමජ්ඣෙ උක්කණ්ඨිතො කාමෙ පභාය පබ්බජ්ජාය නින්තවිත්තො කිලෙසරතිං අනල්ලියන්තො එකකොච නිට්ඨති, එකකොච නිසීදති, එකකොච සයති, බන්ධනාගාරෙ බ්ද්ධො විය පඤ්ජරෙ පක්ඛිත්තකුක්කුටො විය ව අහොයි. අට්ඨස්ස අග්ගමහෙසි “අයං රාජා මයා සද්ධිං නාහිරමති, එකකොච නිට්ඨති නිසීදති සෙයාං කප්පෙති, අයං බො පන දහරො තරුණො, අහං මහල්ලිකා, සීසෙ මෙ පලිතානි පඤ්ඤායන්ති, යංනුනාහං ‘සීසෙ තෙ දෙව, එකං පලිතං පඤ්ඤායති’ති මුසාවාදං කත්වා එකෙනුපායෙන රාජානං පත්තියාපෙන්වා මයා සද්ධිං අභිරමාපෙයා”න්ති වින්තෙත්වා එකදිවසං රඤ්ඤො සීසෙ ඌකා විචින්නති විය හුත්වා “දෙව, මහල්ලකොසි ජාතො, සීසෙ තෙ එකං පලිතං පඤ්ඤායති”ති ආහ. “තෙන හි හද්දෙ, එතං පලිතං ලුඤ්ඡිත්වා මය්හං හත්ථෙ යපෙහි”ති. සා තස්ස සීසතො එකං කෙසං ලුඤ්ඡිත්වා අත්තනො සීසෙ පලිතං ගහෙත්වා “ඉදං තෙ, දෙව, පලිත”න්ති තස්ස හත්ථෙ යපෙයි. බොධිසත්තස්ස තං දිස්වා භීතතසිතස්ස කඤ්චනපට්ඨසදිසා නලාටා සෙදා මුච්චිංසු.

සො අත්තානං ඔවදන්තො “සුසීම, ත්වං දහරො හුත්වා මහල්ලකො ජාතො, එත්තකං කාලං ගුට්ඨකලලෙ නිමුග්ගො ගාමසුකරො විය කාමකලලෙ නිමුජ්ජිත්වා තං කලලං ඡහිතුං න සක්කොසි, නනු කාමෙ පභාය හිමවන්තං පච්ඡිත්වා පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මචරියවාසස්ස තෙ කාලො”ති වින්තෙත්වා පඨමං ගාථමාහ –

114. “කාළානි කෙසානි පුරෙ අහෙසුං, ජාතානි සීසමිති යථාපදෙසෙ;
තානජ්ජ සෙතානි සුසීම දිස්වා, ධම්මං වර බ්‍රහ්මචරියස්ස කාලො”ති.

තත්ථ යථාපදෙසෙති තව සීසෙ තස්මිං තස්මිං කෙසානං අනුරූපෙ පදෙසෙ ඉතො පුබ්බෙ කාළානි හමරපත්තවණ්ණානි කෙසානි ජාතානි අහෙසුන්ති වදති. ධම්මං වරානි දසකුසලකම්මපට්ඨමං වරානි අත්තානමෙව

ආණ්ඩාපති. බ්‍රහ්මචරියස්සාති මෙට්ඨනවිරතියා තෙ කාලොති අත්ථො.

එවං බොධිසත්තෙන බ්‍රහ්මචරියවාසස්ස ගුණෙ වණ්ණිතෙ ඉතරා “අහං ‘ඉමස්ස ලග්ගනං කරිස්සාමි’ ති විස්සජ්ජනමෙව කරි”න්ති භික්ෂුසිතා “ඉදානිස්ස අපබ්බජ්ජනත්ථාය සරිරවණ්ණං වණ්ණයිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

115. “මමෙව දෙව පලිතං න තුය්හං, මමෙව සීසං මම උත්තමධිගං;
‘අත්ථං කරිස්ස’න්ති මුසා අභාණං, එකාපරාධං ඛම රාජසෙට්ඨං.

116. “දහරො තුවං දස්සනියොසි රාජ, පට්මුග්ගතො හොති යථා කළීරො;
රජ්ජඤ්ච කාරෙහි මමඤ්ච පස්ස, මා කාලිකං අනුධාවී ජනිත්ථා”ති.

තත්ථ මමෙව සීසන්ති මමෙව සීසෙ සඤ්ජානං පලිතන්ති දීපෙති. ඉතරං තස්සෙව වෙවචනං. අත්ථන්ති අත්තනො චුඩ්ඪිං කරිස්සාමිති මුසා කට්ඨං. එකාපරාධන්ති. ඉමං මය්හං එකං අපරාධං. පට්මුග්ගතොති පට්මවයෙන උග්ගතො. හොතිති හොසි, පට්මවයෙ පතිට්ඨිතොසිති අත්ථො. “හොසි”තියෙව වා පාඨො. යථා කළීරොති යථා සිනිද්ධජවිතරුණකළීරො මන්දවාතෙරිතො අතිවිය සොහති, එවරුපොසි ත්වන්ති දස්සෙති. “පට්මුග්ගතො හොති”තිපි පාඨො, තස්සත්ථො – යථා පට්මුග්ගතො තරුණකළීරො දස්සනියො හොති, එවං ත්වමිපි දස්සනියොති. මමඤ්ච පස්සාති මමඤ්ච ඔලොකෙහි, මා මං අනාථං විධවං කරොහිති අත්ථො. කාලිකන්ති බ්‍රහ්මචරියවරණං නාම දුතියෙ වා තතියෙ වා අත්තභාවෙ විපාකදානතො කාලිකං නාම, රජ්ජං පන ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ කාමගුණසුච්ඡප්පාදනතො අකාලිකං, සො ත්වං ඉමං අකාලිකං පභාය මා කාලිකං අනුධාවීති වදති.

බොධිසත්තො තස්සා වචනං සුත්වා “හද්දෙ, ත්වං භවිතබ්බමෙවෙනං කථං කට්ඨං, පරිණමන්තෙ හි මම වයෙ ඉමෙහි කාලකෙසෙහි පරිවත්තෙන්වා සාණවාකසදියෙහි පණ්ඩරෙහි භවිතබ්බං. අහඤ්ච නීලුප්පලාදිකුසුමදාමසදියකුමාරානං කඤ්චනරූපපච්ඡාගානං උත්තමයොබ්බතවිලාසසම්පත්තානං ඛත්තියකඤ්ඤාදීනං වයෙ පරිණමන්තෙ ජරං පත්තානං වෙවණ්ණියඤ්චෙව සරිරභඩ්ගඤ්ච පස්සාමි. එවං විපත්තිපරියොසානොවෙස හද්දෙ, ජීවලොකො”ති වත්වා උපරි බුද්ධිලියා ධම්මං දෙසෙන්තො ගාථාද්වයමාහ –

117. “පස්සාමි වොහං දහරිං කුමාරිං, සාමට්ඨපස්සං සුතනුං සුමජ්ඣං;
කාලජප්පාලාව පචෙල්ලමානා, පලොභයන්තිව නරෙසු ගච්ඡති.

118. “තමෙන පස්සාමිපරෙන නාරිං, ආසිතිකං නාවුතිකංව ජච්චා;
දණ්ඩං ගහෙන්වාන පචෙධමානං, ගොපානසීභොග්ගසමං වරන්ති”න්ති.

තත්ථ වොති නිපාතමත්තං. සාමට්ඨපස්සන්ති සම්මට්ඨපස්සං. අයමෙව වා පාඨො, සබ්බපස්සෙසු මට්ඨජච්චණ්ණන්ති අත්ථො. සුතනුන්ති සුන්දරසරීරං. සුමජ්ඣන්ති සුසණ්ඨිතමජ්ඣං. කාලජප්පාලාව පචෙල්ලමානාති යථා නාම තරුණකාලෙ සුසමුග්ගතා කාලවල්ලී පචාලා වා හුත්වා මන්දවාතෙරිතා ඉතො විතො ව පචෙල්ලති, එවං පචෙල්ලමානා ඉත්ථිවිලාසං දස්සයමානා කුමාරිකා පලොභයන්තිව නරෙසු ගච්ඡති. සම්පත්ථෙ භුම්මවචනං, පුරිසානං සන්තිකෙ තෙ පුරිසෙ කිලෙසවසෙන පලොභයන්ති විය ගච්ඡති.

තමෙන පස්සාමිපරෙන නාරින්ති තමෙනං නාරිං අපරෙන සමයෙන ජරං පත්තං අත්තරහිතරූපසොහග්ගජ්ජන්තං පස්සාමි. බොධිසත්තො හි පට්මගාථාය රූපෙ අස්සාදං කට්ඨන්වා ඉදානි ආදීනවං දස්සෙන්තො එවමාහ. ආසිතිකං නාවුතිකංව ජච්චාති අසිතිසංවච්ඡරං වා නාවුතිසංවච්ඡරං වා ජාතියා. ගොපානසීභොග්ගසමන්ති ගොපානසීසමං හොග්ගං, ගොපානසීආකාරෙන භග්ගසරීරං ඔනමිත්වා නට්ඨකාකණිකං පරියෙසන්තිං විය වරමානන්ති අත්ථො. කාමඤ්ච බොධිසත්තෙන දහරකාලෙ දිස්වා පුන නාවුතිකකාලෙ දිට්ඨපුබ්බා නාම නත්ථි, ඤාණෙන දිට්ඨභාවං සන්ධාය පනෙතං චුත්තං.

ඉති මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය රූපස්ස ආදීනවං දස්සෙන්වා ඉදානි අගාරමජ්ඣෙ අත්තනො අනභිරතිං පකාසෙන්තො ගාථාද්වයමාහ –

119. “සොහං තමෙවානුච්චිත්තයන්තො, එකො සයාමි සයනස්ස මජ්ඣෙ;
‘අහමිපි එවං’ ඉති පෙක්ඛමානො, න ගහෙ රමෙ බ්‍රහ්මචරියස්ස කාලො.

120. “රජ්ජුලාලම්බනී වෙසා, යා ගෙහෙ වසතො රති;
එතමිපි ඡෙත්වාන වජන්ති ධීරා, අනපෙක්ඛිතො කාමසුඛං පභායා”ති.

තත්ථ සොහන්ති සො අහං. තමෙවානුච්චිත්තයන්තොති තමෙව රූපානං අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච වින්තෙන්තො. එවං ඉති පෙක්ඛමානොති “යථා එසා පරිණතා, අහමිපි ජරං පත්තො භග්ගසරීරො භවිස්සාමි”ති පෙක්ඛමානො. න ගහෙ රමෙති ගෙහෙ න රමාමි. බ්‍රහ්මචරියස්ස කාලොති හද්දෙ, බ්‍රහ්මචරියස්ස මෙ කාලො, තස්මා පබ්බජිස්සාමිති දීපෙති.

රජප්‍රවාලමඬනී වෙසානි ව-කාරො නිපාතමත්තො, ආලමඬනරජප්‍ර විය එසානි අත්ථො. කතරා? යා ගෙහෙ වසතො රති, යා ගෙහෙ වසන්තස්ස රූපාදිසු ආරම්මණෙසු කාමරතීති අත්ථො. ඉමීනා කාමානං අප්පස්සාදනං දස්සෙති. අයං එත්ථාධිප්පායො – යථා ගිලානස්ස මනුස්සස්ස අත්තනො ඛලෙන පරිවත්තිතුං අසක්කොන්තස්ස “ඉමං ආලමඬිත්වා පරිවත්තෙය්‍යාසී”ති ආලමඬනරජප්‍රං ඛන්ධෙය්‍යුං, තස්ස නං ආලමඬිත්වා පරිවත්තන්තස්ස අප්පමත්තකං කායිකචෙතසිකසුඛං භවෙය්‍ය, එවං කිලෙසාතුරානං සත්තානං විචෙකසුඛවසෙන පරිවත්තිතුං අසක්කොන්තානං අගාරමජ්ඣෙය්‍ය ධර්මානි කාමරතිදායකානි රූපාදීනි ආරම්මණානි තෙසං කිලෙසපරිලාභකාලෙ මෙට්ඨනධම්මපටිසෙවනවසෙන තානි ආරබ්භ පරිවත්තමානානං කායිකචෙතසිකසුඛසංඛාරා කාමරති නාම තං මුහුත්තං උප්පජ්ජමානා අප්පමත්තිකා හොති, එවං අප්පස්සාදා කාමානි. එතම්පි ඡෙත්වානානි යස්මා පන ඛුද්ධං කාමා ඛුද්ධායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොසා, තස්මා තං ආදීනවං සම්පස්සමානා පණ්ඩිතා එතම්පි රජප්‍රං ඡෙත්වා ගුරුකුපෙ නිමුග්ගපුරිසො තං පජ්ඣන්තො විය අනපෙක්ඛිතො එතං අප්පමත්තකං ඛුද්ධං කාමසුඛං පභාය වජන්ති, නික්ඛමිත්වා මනොරමං පබ්බජ්ජං පබ්බජන්තිති.

එවං මහාසත්තො කාමෙසු අස්සාදඤ්ථ ආදීනවඤ්ථ දස්සෙන්නො බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙත්වා සභායං පක්කොසාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා ඤාතිමිත්තසුභජ්ජානං රොදන්තානං පරිදෙවන්තානාමෙව සිරිච්චවං ඡඩ්ධෙත්වා භිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ඛුද්ධ ජනෙ අමතපානං පායෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අග්ගමහෙසී රාහුලමානා අහොසී, සභායරාජා ආනන්දො, සුසීමරාජා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[412] 7. කොටසිම්බලිජාතකවණ්ණනා සුසීමජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

අභං දසසතංඛ්‍යාමන්ති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො කිලෙසනිග්ගහං ආරබ්භ කපෙසී. වත්ථු පන පානීයජාතකෙ (ජා. 1.11.59 ආදයො) ආචි භවිස්සති. ඉධාපි සත්ථා අත්තොකොට්ඨසත්ථා රෙ කාමචිතක්කාභිභූතෙ පඤ්චසතෙ භික්ඛු දිස්වා භික්ඛුසඩ්ධං සන්තිපාතාපෙත්වා “භික්ඛවෙ, ආසඩ්ධිකිතබ්බයුත්තකං නාම ආසඩ්ධිකුං වට්ටති, කිලෙසා නාම වඩ්ඪන්තා වනෙ නිග්‍රොධාදයො විය රුක්ඛං, පුරිසං භඤ්ජන්ති, තෙනෙව පුබ්බෙපි කොටසිම්බලියං නිබ්බන්තදෙවතා එකං සකුණං නිග්‍රොධබ්ජානි බාදිත්වා අත්තනො රුක්ඛස්ස සාබන්තරෙ වච්චං පාතෙන්නං දිස්වා ‘ඉතො මෙ විමානස්ස විනාසො භවිස්සති’ති භයජ්ජන්තා අහොසී”ති වත්ථා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කොටසිම්බලියං රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. අපෙකො සුපණ්ණරාජා දියඩ්ඪයොජනසතිකං අත්තභාවං මාපෙත්වා පක්ඛවාතෙහි මහාසමුද්දෙ උදකං ද්විධා කත්වා එකං ඛ්‍යාමසභස්සායාමං නාගරාජානං නඬ්ගුට්ඨෙ ගහෙත්වා මුඛෙනස්ස ගහිතගොවරං ඡඩ්ධාපෙත්වා කොටසිම්බලිං සන්ධාය වනමත්ථකෙන පායාසී. නාගරාජා “ඔලම්බෙන්නො අත්තානං මොවෙස්සාමී”ති නිග්‍රොධරුක්ඛෙ හොගං පවෙසෙත්වා නිග්‍රොධං වෙදෙත්වා ගණ්හී. සුපණ්ණරුක්ඛෙ මහාබලතාය නාගරාජස්ස ව මහාසරීරතාය නිග්‍රොධරුක්ඛො සමුග්ගොං අගමාසී. නාගරාජා නෙව රුක්ඛං විස්සජ්ජෙසී, සුපණ්ණරාජා සද්ධිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙන නාගරාජානං ගහෙත්වා කොටසිම්බලිං පත්වා නාගරාජානං ඛන්ධපිට්ඨෙ නිපජ්ජාපෙත්වා උදරමස්ස එාලෙත්වා නාගමෙදං බාදිත්වා සෙසකලෙවරං සමුද්දෙ විස්සජ්ජෙසී. තස්මිං පන නිග්‍රොධෙ එකා සකුණිකා අත්ථි, සා නිග්‍රොධරුක්ඛෙ විස්සට්ඨෙ උප්පතිත්වා කොටසිම්බලියා සාබන්තරෙ නිසීදි. රුක්ඛදෙවතා තං දිස්වා “අයං සකුණිකා මම රුක්ඛක්ඛන්ධෙ වච්චං පාතෙස්සති, තතො නිග්‍රොධගච්ඡො වා පිලක්ඛගච්ඡො වා උට්ඨහිත්වා සකලරුක්ඛං ඔත්ථරිත්වා ගච්ඡිස්සති, අප් මෙ විමානං තස්සිස්සති”ති භීතතසිතා පවෙධි. තස්සා පවෙධන්තියා කොටසිම්බලිපි යාව මූලා පවෙධි. සුපණ්ණරාජා තං පවෙධමානං දිස්වා කාරණං පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසී –

- 121. “අභං දසසතංඛ්‍යාමං, උරගමාදාය ආගතො;
තඤ්ථ මඤ්ථ මහාකායං, ධාරයං නප්පවෙධසී.
- 122. “අට්ඨමං බුද්දකං පක්ඛිං, අප්පමංසතරං මයා;
ධාරයං බ්‍යාථසී භීතා, කමත්ථං කොටසිම්බලි”ති.

තත්ථ දසසතංඛ්‍යාමන්ති සභස්සඛ්‍යාමමත්තායාමං. උරගමාදාය ආගතොති එවං මහන්තං උරගං ආදාය ඉධ ආගතො. තඤ්ථ මඤ්ථාති තඤ්ථ උරගං මඤ්ථ. ධාරයන්ති ධාරයමානා. බ්‍යාථසීති කම්පසී. කමත්ථන්ති කිං අත්ථං, කෙන කාරණෙනාති පුච්ඡති, කං වා අත්ථං සම්පස්සමානානිපි අත්ථො. කොටසිම්බලිති රුක්ඛනාමෙන දෙවපුත්තං ආලපති. සො හි සිම්බලිරුක්ඛො ඛන්ධසාබ්‍යමහන්තතාය කොටසිම්බලිනාමං ලභති, තස්මිං අධිවත්ථදෙවපුත්තස්සපි තදෙව නාමං.

අථස්ස කාරණං කපෙන්නො දෙවපුත්තො වතස්සො ගාථා අභාසී –

123. “මංසහක්කො තුවං රාජ, එලහක්කො අයං දිජො;
අයං නිග්‍රොධබ්භානි, පිලක්ඛුදුම්බරානි ව;
අස්සත්ථානි ව භක්ඛිත්වා, ඛන්ධෙ මෙ ඔහදිස්සති.
124. “තෙ රුක්ඛා සංචිරුහන්ති, මම පස්සෙ නිවාතජා;
තෙ මං පරියොනන්ධිස්සන්ති, අරුක්ඛං මං කරිස්සරෙ.
125. “සන්ති අඤ්ඤෙපි රුක්ඛා සෙ, මුලිනො ඛන්ධිනො දුමා;
ඉමිනා සකුණජාතෙන, බීජමාහරිතා හතා.
126. “අජ්ඣාරුහාභිවඩ්ඪන්ති, බ්‍රහන්තම්පි වනප්පතිං;
තස්මා රාජ පච්චෙධාමි, සම්පස්සංනාගතං භය”න්ති.

තත්ථ ඔහදිස්සතිති වච්චං පාතෙස්සති. තෙ රුක්ඛාති තෙහි බීජෙහි ජාතා නිග්‍රොධාදයො රුක්ඛා. සංචිරුහන්තිති සංචිරුහිස්සන්ති වඩ්ඪිස්සන්ති. මම පස්සෙති මම සාධන්තරාදිසු. නිවාතජාති මම සාධාහි වාතස්ස නිවාරිතත්තා නිවාතෙ ජාතා. තෙ මං පරියොනන්ධිස්සන්තිති එතෙ එවං වඩ්ඪිතා මං පරියොනන්ධිස්සන්තිති අයමෙත්ථාධිප්පායො. කරිස්සරෙති අපේවං පරියොනන්ධිත්වා මං අරුක්ඛමෙව කරිස්සන්ති සබ්බසො භඤ්ජිස්සන්ති. රුක්ඛා සෙති රුක්ඛා. මුලිනො ඛන්ධිනොති මුලසම්පන්නා වෙව ඛන්ධසම්පන්නා ව. දුමාති රුක්ඛවෙවචනමෙව. බීජමාහරිතාති බීජං ආහරිත්වා. හතාති අඤ්ඤෙපි ඉමස්මිං වනෙ රුක්ඛා විනාසිතා සන්ති. අජ්ඣාරුහාභිවඩ්ඪන්තිති නිග්‍රොධාදයො රුක්ඛා අජ්ඣාරුහා හුත්වා මහන්තම්පි අඤ්ඤං වනප්පතිං අතික්කම්ම වඩ්ඪන්තිති දස්සෙති. එත්ථ පන වනෙ පති, වනස්ස පති, වනප්පතිති තයොපි පාඨායෙව. රාජාති සුපණ්ණං ආලපති.

රුක්ඛදෙවතාය වචනං සුත්වා සුපණ්ණො ඔසානගාථමාහ —

127. “සඬ්ඤ්‍යා සඬ්ඝිතබ්බානි, රක්ඛෙය්‍යානාගතං භයං;
අනාගතභයා ධිරො, උභො ලොකෙ අචෙක්ඛති”ති.

තත්ථ අනාගතං භයන්ති පාණාතිපාතාදිහි විරමන්තො දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි අනාගතං භයං රක්ඛති නාම, පාපමිත්තෙ චෙරිපුග්ගලෙ ව අනුපසඬ්ඝිතමන්තො අනාගතභයං රක්ඛති නාම. එවං අනාගතං භයං රක්ඛෙය්‍ය. අනාගතභයාති අනාගතභයකාරණා තං භයං පස්සන්තො ධිරො ඉධලොකඤ්ච පරලොකඤ්ච අචෙක්ඛති ඔලොකෙති නාම.

එවඤ්ච පන වත්වා සුපණ්ණො අත්තනො ආනුභාවෙන තං පක්ඛිං තම්භා රුක්ඛා පලාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ආසඬ්ඝිතබ්බයුත්තකං ආසඬ්ඝිතං වට්ටති”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ පඤ්චසතා භික්ඛු අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨංගිංසු.

තදා සුපණ්ණරාජා සාරිපුත්තො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අභමෙව අහොසින්ති.

[413] 8. ධුමකාරිජාතකවණ්ණනා ^{කොට්ඨිමිබලිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.}

රාජා අප්‍රච්ඡි විධුරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො ආගන්තුකසඬ්ගහං ආරබ්භ කපේසි. සො කිර එකස්මිං සමයෙ පච්චෙණ්ඤාගතානං පොරාණකයොධානං සඬ්ගහං අකත්වා අභිනවාගතානං ආගන්තුකානඤ්ඤෙව සක්කාරසම්මානං අකාසි. අපස්ස පච්චන්තෙ කුපිතෙ යුජ්ඣන්තත්ථාය ගතස්ස “ආගන්තුකා ලද්ධසක්කාරා යුජ්ඣස්සන්ති”ති පොරාණකයොධා න යුජ්ඣංසු, “පොරාණකයොධා යුජ්ඣස්සන්ති”ති ආගන්තුකාපි න යුජ්ඣංසු. වොරා රාජානං ජිනිංසු. රාජා පරාජිතො ආගන්තුකසඬ්ගහදොසෙන අත්තනො පරාජිතභාවං ඤත්වා සාවත්ථිං පච්චාගන්ත්වා “කිං නු ඛො අභමෙව එවං කරොන්තො පරාජිතො, උදාහු අඤ්ඤෙපි රාජානො පරාජිතපුබ්බාති දසබලං පුච්ඡිස්සාමි”ති භුත්තපාතරාසො ජෙනවනං ගන්ත්වා සක්කාරං කත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තමත්ථං පුච්ඡි. සත්ථා “න ඛො, මහාරාජ, ත්වමෙවෙකො, පොරාණකරාජානොපි ආගන්තුකසඬ්ගහං කත්වා පරාජිතා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතිතං ආහරි.

අතිතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ යුධිට්ඨිලගොත්තො ධනඤ්චයො නාම කොරබ්‍යරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා ඛොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බස්පානි උග්ගණ්හිත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථං පච්චාගන්ත්වා පිතු අච්චයෙන පුරොහිතට්ඨානං ලහිත්වා රඤ්ඤො අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි, විධුරපණ්ඩිතොතිස්ස නාමං කරිංසු. තදා ධනඤ්චයරාජා පොරාණකයොධෙ අගණෙත්වා ආගන්තුකානඤ්ඤෙව සඬ්ගහං අකාසි. තස්ස පච්චන්තෙ කුපිතෙ යුජ්ඣන්තත්ථාය ගතස්ස “ආගන්තුකා ජානිස්සන්ති”ති නෙව පොරාණකා යුජ්ඣංසු, “පොරාණකා යුජ්ඣස්සන්ති”ති න ආගන්තුකා යුජ්ඣංසු. රාජා පරාජිතො ඉන්ද්‍රපත්ථමෙව පච්චාගන්ත්වා “ආගන්තුකසඬ්ගහස්ස කතභාවෙන පරාජිතොමිහි”ති වින්තෙසි. සො එකදිවසං “කිං නු ඛො අභමෙව

ආගන්තුකසඬගහං කත්වා පරාජිතො, උදාහු අඤ්ඤෙපි රාජානො පරාජිතපුබ්බො අත්ථිති විධුරපණ්ඩිතං පුච්ඡස්සාමි”ති වින්තෙන්වා තං රාජපටියානං ආගන්ත්වා නිසින්තං තමත්ථං පුච්ඡි. අට්ඨස්ස තං පුච්ඡනාකාරං ආවිකරොන්තො සත්ථා උපඩ්ඨං ගාථමාහ –

“රාජා අපුච්ඡි විධුරං, ධම්මකාමො යුධිට්ඨිලො”ති.
128.

තත්ථ ධම්මකාමොති සුවරිතධම්මජ්ජියො.

“අපි බ්‍රාහ්මණ ජානාසි, කො එකො බහු සොවති”ති –
සෙසඋපඩ්ඨගාථාය පන අයමත්ථො – අපි නාම, බ්‍රාහ්මණ, ත්වං ජානාසි “කො ඉමස්මිං ලොකෙ

එකො බහු සොවති, නානාකාරණෙන සොවති”ති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “මහාරාජ, කිං සොකො නාම තුම්භාකං සොකො, පුබ්බෙ ධුමකාරී නාමෙකො අප්පාලබ්‍රාහ්මණො මහන්තං අප්පුථං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ වජං කත්වා තත්ථ අජා යපෙන්වා අග්ගිඤ්ච ධුමඤ්ච කත්වා අප්පුථං පටිපත්තොති ධීරාදීනි පරිභුඤ්ජන්තො වසි. සො තත්ථ ආගතෙ සුවණ්ණවණ්ණෙ සරහෙ දිස්වා තෙසු සිනෙහං කත්වා අජා අගණෙන්වා අජානං සක්කාරං සරහානං කත්වා සරදකාලෙ සරහෙසු පලායින්වා හිමවන්තං ගතෙසු අජාසුපි නටියාසු සරහෙ අපස්සන්තො සොකෙන පණ්ඩුරොගී හුත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො, අයං ආගන්තුකසඬගහං කත්වා තුම්හෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සොවින්වා කිලමින්වා විනාසං පත්තො”ති ඉදං උදාහරණං ආනෙන්වා දස්සෙන්තො ඉමා ගාථා ආහ –

129. “බ්‍රාහ්මණො අප්පුථොන, පහුතෙජො වනෙ වසං;
ධුමං අකාසි වාසෙට්ඨො, රත්තින්දිවමතන්දිතො.

130. “තස්ස තංධුමගන්ධෙන, සරහා මකසඩ්ඨිතා;
වස්සාවාසං උපගච්ඡං, ධුමකාරිස්ස සන්තිකො.

131. “සරහෙසු මනං කත්වා, අජා සො නාවබුජ්ඣුථ;
ආගච්ඡන්ති වජන්ති වා, තස්ස තා විනසුං අජා.

132. “සරහා සරදෙ කාලෙ, පහීනමකසෙ වනෙ;
පාවිසුං ගිරිඳුග්ගානි, නදීතං පහවානි ව.

133. “සරහෙ ව ගතෙ දිස්වා, අජා ව විහවං ගතා;
කිසො ව විවණ්ණො වාසි, පණ්ඩුරොගී ව බ්‍රාහ්මණො.

134. “එවං යො සං නිරංකත්වා, ආගන්තුං කුරුතෙ පියං;
සො එකො බහු සොවති, ධුමකාරීව බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ථ පහුතෙජොති පහුතඉන්ධනො. ධුමං අකාසිති මක්ඛිකපරිපන්ථහරණත්ථාය අග්ගිඤ්ච ධුමඤ්ච අකාසි. වාසෙට්ඨොති තස්ස ගොත්තං. අනන්දිතොති අනලසො හුත්වා. තංධුමගන්ධෙනාති තෙන ධුමගන්ධෙන. සරහාති සරහමිගා. මකසඩ්ඨිතාති මකසෙහි උපද්ද්‍යතා පිළිතා. සෙසමක්ඛිකාපි මකසග්ගහණෙනෙව ගතිතා. වස්සාවාසන්ති වස්සාරත්තවාසං වසිංසු. මනං කත්වාති සිනෙහං උප්පාදෙන්වා. නාවබුජ්ඣුථාති අරඤ්ඤතො වරින්වා වජං ආගච්ඡන්ති වෙව වජතො අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති ව “එත්තකා ආගතා, එත්තකා අනාගතා”ති න ජානාති. තස්ස තා විනසුන්ති තස්ස තා එවං අපච්චවෙක්ඛන්තස්ස සිහපරිපන්ථාදිතො අරක්ඛියමානා අජා සිහපරිපන්ථාදීහි විනස්සිංසු, සබ්බොව විනට්ඨා.

නදීතං පහවානි වාති පබ්බතෙය්‍යානං නදීතං පහවටියානානි ව පටිට්ඨා. විහවන්ති අභාවං. අජා ව විනාසං පත්තා දිස්වා ජානින්වා. කිසො ව විවණ්ණොති ධීරාදිදායිකා අජා පහාය සරහෙ සඬගණන්වා තෙපි අපස්සන්තො උහතො පරිහීනො සොකාහිභුතො කිසො වෙව දුබ්බණ්ණො ව අහොසි. එවං යො සං නිරංකත්වාති එවං මහාරාජ, යො සකං පොරාණං අජ්ඣන්තිකං ජනං නිහරින්වා පහාය කිස්මිඤ්චි අගණෙන්වා ආගන්තුකං පියං කරොති, සො තුම්භාදිසො එකො බහු සොවති, අයං තෙ මයා දස්සිතො ධුමකාරී බ්‍රාහ්මණො වීය බහු සොවතිති.

එවං මහාසත්තො රාජානං සඤ්ඤාපෙන්තො කට්ඨෙ. සොපි සඤ්ඤත්තං ගන්ත්වා තස්ස පසිදින්වා බහුං ධනං අදාසි. තතො පටියාය ව අජ්ඣන්තිකසඬගහමෙව කරොන්තො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කොරබ්‍යරාජා ආනන්දො අහොසි, ධුමකාරී පසෙනදිකොසලො, විධුරපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කොඩ ජාගරනං සුත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤාතරං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි සොනාපන්තො අරියසාවකො සාවත්ථිතො සකට්ඨන්තො සද්ධිං කන්තාරමග්ගං පටිපජ්ජී. සත්ථවාහො තත්ථ එකස්මිං උදකථාසුකට්ඨානෙ පඤ්ච සකට්ඨනාති මොවෙත්වා බාදනියභොජනියං සංවිදහිත්වා වාසං උපගච්ඡී. තෙ මනුස්සා තත්ථ තත්ථ නිපජ්ජිත්වා සුපිංසු, උපාසකො පන සත්ථවාහස්ස සන්තිකෙ එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤමං අධිට්ඨාසි. අථ නං සත්ථං විලුම්පිතුකාමා පඤ්චසනා වොරා නානාවුධාති ගභෙන්වා සත්ථං පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. තෙ නං උපාසකං වඩ්ඤමන්තං දිස්වා “ඉමස්ස නිද්දායනකාලෙ විලුම්පිස්සාමා”ති තත්ථ තත්ථ අට්ඨංසු, සොපි තියාමරන්ති. වඩ්ඤමියෙව. වොරා පච්චුසසමයෙ ගහිතගහිතා පාසාණමුග්ගරාදයො ඡඩ්ඨෙන්වා “හො සත්ථවාහ, ඉමං අප්පමාදෙන ජග්ගන්තං පුරිසං නිස්සාය ජීවිතං ලභිත්වා තච සන්තකස්ස සාමිකො ජාතො, එතස්ස සක්කාරං කරොයාසි”ති වත්වා පක්කමිංසු. මනුස්සා කාලස්සෙව වුට්ඨාය තෙහි ඡඩ්ඨිතපාසාණමුග්ගරාදයො දිස්වා “ඉමං නිස්සාය අමිහෙහි ජීවිතං ලද්ධං”න්ති උපාසකස්ස සක්කාරං අකංසු. උපාසකොපි ඉච්ඡිතට්ඨානං ගන්ත්වා කතකිච්චො පුන සාවත්ථිං ආගන්ත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා තථාගතං පුජෙන්වා වන්දිත්වා නිසිත්තො “කිං, උපාසක, න පඤ්ඤායසි”ති වුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො, උපාසක, ත්වංයෙව අනිද්දායිත්වා ජග්ගන්තො විසෙසං ලභී, පොරාණකපණ්ඩිතාපි ජග්ගන්තා විසෙසං ගුණං ලභිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගන්ත්වා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තො අපරභාගෙ නික්ඛමිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා න විරස්සෙව කුඩානාහිඤ්ඤං නිබ්බන්තෙන්වා හිමවන්තපදෙසෙ යානවඩ්ඤමීරියාපථො හුත්වා වසන්තො නිද්දං අනුපගන්ත්වා සබ්බරත්තිං වඩ්ඤමති. අථස්ස වඩ්ඤමනකොටියං නිබ්බන්තරුක්ඛදෙවතා තුස්සිත්වා රුක්ඛවිටපෙ යත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්ති පයමං ගාථමාහ –

135. “කොඩ ජාගරනං සුත්තො, කොඩ සුත්තෙසු ජාගරො;
කො මමෙතං විජානාති, කො තං පටිභණාති මෙ”ති.

තත්ථ කොධාති කො ඉධ. කො මමෙතන්ති කො මම එතං පඤ්භං විජානාති. කො තං පටිභණාති මෙති එතං මයා පුට්ඨං පඤ්භං මය්හං කො පටිභණාති, කො බ්‍යාකරිතුං සක්ඛිස්සතිති පුච්ඡති.

බොධිසත්තො තස්සා වචනං සුත්වා –

136. “අහං ජාගරනං සුත්තො, අහං සුත්තෙසු ජාගරො;
අහමෙතං විජානාමි, අහං පටිභණාමි තෙ”ති. –

ඉමං ගාථං වත්වා පුන තාය –

137. “කථං ජාගරනං සුත්තො, කථං සුත්තෙසු ජාගරො;
කථං එතං විජානාසි, කථං පටිභණාසි මෙ”ති. –

ඉමං ගාථං පුට්ඨො තමත්ථං බ්‍යාකරොන්තො –

138. “යෙ ධම්මං නප්පජානන්ති, සංයමොති දමොති ව;
තෙසු සුප්පමානෙසු, අහං ජග්ගාමි දෙවතෙ.

139. “යෙසං රාගො ව දොසො ව, අවිජ්ජා ව විරාජිතා;
තෙසු ජාගරමානෙසු, අහං සුත්තොස්මි දෙවතෙ.

140. “එවං ජාගරනං සුත්තො, එවං සුත්තෙසු ජාගරො;
එවමෙතං විජානාමි, එවං පටිභණාමි තෙ”ති. – ඉමා ගාථා ආහ;

තත්ථ කථං ජාගරනං සුත්තොති කථං ත්වං ජාගරනං සත්තානං අන්තරෙ සුත්තො නාම භොසි. එස නයො සබ්බත්ථ. යෙ ධම්මන්ති යෙ සත්තා නවට්ඨං ලොකුත්තරධම්මං න පජානන්ති. සංයමොති දමොති වාති “අයං සංයමො, අයං දමො”ති එවඤ්ච යෙ මග්ගෙන ආගතං සීලඤ්චෙව ඉන්ද්‍රියසංවරඤ්ච න ජානන්ති. ඉන්ද්‍රියසංවරො හි මනවිජට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං දමනතො “දමො”ති වුච්චති. තෙසු සුප්පමානෙසුති තෙසු කිලෙසනිද්දාවසෙන සුපන්තෙසු සත්තෙසු අහං අප්පමාදවසෙන ජග්ගාමි.

“යෙසං රාගො වා”ති ගාථාය යෙසං මහාබ්ණාසවානං පදසතෙන නිද්දිට්ඨදියඨිඨසහස්සකණ්භාලොභසඬ්ඛාතො රාගො ව නවආසාතවත්ථුසමුට්ඨානො දොසො ව දුක්ඛාදිසු අට්ඨසු වත්ථුසු අඤ්ඤාණභූතා අවිජ්ජා වාති ඉමෙ කිලෙසා විරාජිතා පහීනා, තෙසු අරියෙසු සබ්බාකාරෙන ජාගරමානෙසු තෙ උපාදාය අහං සුත්තො නාම දෙවතෙති අත්ථො. එවං ජාගරතන්ති එවං දෙවතෙ අහං ඉමීනා කාරණෙන ජාගරනං සුත්තො නාමාති. එස නයො සබ්බපදෙසු.

එවං මහාසත්තෙන පඤ්භෙ කට්ඨෙන තුට්ඨා දෙවතා තස්ස ථුතිං කරොන්ති ඔසානගාථමාහ –

141. “සාධු ජාගරතං සුත්තො, සාධු සුත්තෙසු ජාගරො;
සාධු මෙනං විජානාසි, සාධු පටිභණ්ඩං මෙ”ති.

තත්ථ සාධුති භද්දකං කත්වා ත්වං ඉමං පඤ්ඤං කට්ඨෙසි, මයම්පි නං එවමෙව කට්ඨමාති. එවං සා බොධිසත්තස්ස ථුතිං කත්වා අත්තනො විමානමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දෙවධිතා උප්පලවණ්ණා අභොසි, තාපසො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[415] 10. කුම්මාසපිණ්ඩිජාතකවණ්ණනා නවමා.

න කිරත්ථීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මල්ලිකං දෙවිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා හි සාවත්ථියං එකස්ස මාලාකාරපෙට්ඨකස්ස ධිතා උත්තමරූපධරා මහාපුඤ්ඤා සොළසවස්සිකකාලෙ එකදිවසං කුමාරිකාහි සද්ධිං පුප්ඵාරාමං ගච්ඡන්ති තයො කුම්මාසපිණ්ඩෙ ගභෙන්වා පුප්ඵපච්ඡියං යපෙන්වා ගච්ඡති. සා නගරතො නික්ඛමනකාලෙ භගවත්තං සරීරප්පභං විස්සජ්ජෙන්වා හික්ඛුසඨිසපරිවුතං නගරං පවිසන්තං දිස්වා තයො කුම්මාසපිණ්ඩෙ උපනාමෙසි. සත්ථා චතුමහාරාජදත්තියං පත්තං උපනෙන්වා පටිග්ගහෙසි. සාපි තථාගතස්ස පාදෙ සිරසා වන්දිත්වා බුද්ධාරම්මණං පිතිං ගභෙන්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. සත්ථා තං ඔලොකෙන්වා සිතං පාත්වාකාසි. ආයස්මා ආනන්දො “කො භූ බො, භන්තෙ, භෙනු කො පච්චයො තථාගතස්ස සිතකරණෙ”ති භගවත්තං පුච්ඡී. අට්ඨස්ස සත්ථා “ආනන්ද, අයං කුමාරිකා ඉමෙසං කුම්මාසපිණ්ඩානං එලෙන අජ්ජෙව කොසලරඤ්ඤො අග්ගමහෙසි භවිස්සති”ති සිතකාරණං කට්ඨෙසි.

කුමාරිකාපි පුප්ඵාරාමං ගතා . තං දිවසමෙව කොසලරාජා අජාතසත්තුනා සද්ධිං යුජ්ඣන්තො යුද්ධපරාජිතො පලායිත්වා අස්සං අභිරුය්භ ආගච්ඡන්තො තස්සා ගීතසද්දං සුත්වා පටිබද්ධවිත්තො අස්සං තං ආරාමාහිමුඛං පෙසෙසි. පුඤ්ඤසම්පන්නා කුමාරිකා රාජානං දිස්වා අපලායිත්වා ආගන්ත්වා අස්සස්ස නාසරජ්ජයා ගණ්හි, රාජා අස්සපිට්ඨියං නිසින්තොව “සසාමිකාසි, අසාමිකාසි”ති පුච්ඡිත්වා අසාමිකභාවං ඤාත්වා අස්සා ඔරුය්භ වාතාතපකිලන්තො තස්සා අඬකෙ නිපන්තො මුහුත්තං විස්සමිත්වා තං අස්සපිට්ඨියං නිසීදාපෙන්වා බලකායපරිවුතො නගරං පවිසිත්වා අත්තනො කුලසරං පෙසෙන්වා සායන්භසමයෙ යානං පභිණ්ණිත්වා මහන්තෙන සක්කාරසම්මානෙන කුලසරතො ආභරාපෙන්වා රතනරාසිමිති යපෙන්වා අභිසෙකං දත්වා අග්ගමහෙසිං අකාසි. තතො පට්ඨාය ව සා රඤ්ඤො පියා අභොසි මනාපා, පුබ්බුට්ඨායිකාදීහි පඤ්චහි කල්‍යාණධම්මෙහි සමන්තාගතා පතිදෙවතා, බුද්ධානම්පි වල්ලභා අභොසි. තස්සා සත්ථු තයො කුම්මාසපිණ්ඩෙ දත්වා තං සම්පත්තිං අධිගතභාවො සකලනගරං පත්ථරිත්වා ගතො.

අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, මල්ලිකා දෙවී බුද්ධානං තයො කුම්මාසපිණ්ඩෙ දත්වා තෙසං එලෙන තං දිවසඤ්ඤෙව අභිසෙකං පත්තා, අභො බුද්ධානං මහාගුණතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය භුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “අනච්ඡරියං, හික්ඛෙවෙ, මල්ලිකාය එකස්ස සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්ස තයො කුම්මාසපිණ්ඩෙ දත්වා කොසලරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවාධිගමො. කස්මා? බුද්ධානං ගුණමහන්තතාය. පොරාණකපණ්ඩිතා පන පච්චෙකබුද්ධානං අලොණකං අස්නෙහං අථාණිතං කුම්මාසං දත්වා තස්ස එලෙන දුතියෙ අත්තභාවෙ තියොජනසතිකෙ කාසිරිට්ඨෙ රජ්ජසිරිං පාපුණ්ණ”ති වත්වා අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං දලිද්දකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො එකං සෙට්ඨිං නිස්සාය භතියා කම්මං කරොන්තො ජීවිකං කප්පෙසි. සො එකදිවසං “පාතරාසත්ථාය මෙ භවිස්සති”ති අන්තරාපණතො වත්තාරො කුම්මාසපිණ්ඩෙ ගභෙන්වා කම්මන්තං ගච්ඡන්තො වත්තාරො පච්චෙකබුද්ධෙ හික්ඛාචාරත්ථාය බාරාණසිනගරාහිමුඛෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ හික්ඛං සන්ධාය බාරාණසිං ගච්ඡන්ති , මය්ගම්පිමෙ වත්තාරො කුම්මාසපිණ්ඩා අත්ථී, යංනුනාහං ඉමෙ ඉමෙසං දදෙයා”න්ති වින්තෙන්වා තෙ උපසංකම්පිත්වා වන්දිත්වා “භන්තෙ, ඉමෙ මෙ භත්ථෙව වත්තාරො කුම්මාසපිණ්ඩා, අහං ඉමෙ තුම්භාකං දදාමි, සාධු මෙ, භන්තෙ, පටිග්ගණ්හථ, එච්ඡිදං පුඤ්ඤං මය්හං භවිස්සති දීසරත්තං හිතාය සුබ්බායා”ති වත්වා තෙසං අධිවාසනං විදිත්වා වාලිකං උස්සාපෙන්වා වත්තාරි ආසනානි පඤ්ඤපෙන්වා තෙසං උපරි සාබාහඬිගං අත්ථරිත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ පටිපාටියා නිසීදාපෙන්වා පණ්ණපුටෙන උදකං ආභරිත්වා දක්ඛිණොදකං පාතෙන්වා චතුසු පත්තෙසු වත්තාරො කුම්මාසපිණ්ඩෙ පතිට්ඨාපෙන්වා වන්දිත්වා “භන්තෙ, එතෙසං නිස්සන්දෙන දලිද්දගෙහෙ නිබ්බත්ති නාම මා භොතු, සබ්බඤ්ඤාඤාණප්පට්ඨෙවධස්ස පච්චයො භොතු”ති ආහ. පච්චෙකබුද්ධා පරිභුඤ්ජිංසු, පරිභොගාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා උප්පතිත්වා නන්දමූලකපබ්බාරමෙව අගමංසු.

බොධිසත්තො අඤ්ජලිං පග්ගය්භ පච්චෙකබුද්ධගතං පිතිං ගභෙන්වා තෙසු වක්ඛුපථං අතීතෙසු අත්තනො කම්මන්තං ගන්ත්වා යාවතායුකං දානං අනුස්සරිත්වා කාලං කත්වා තස්ස එලෙන බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බත්ති, බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොතිස්ස නාමං අකංසු. සො අත්තනො පදසා ගමනකාලතො පට්ඨාය “අහං ඉමස්මිංයෙව නගරෙ භතකො හුත්වා කම්මන්තං ගච්ඡන්තො පච්චෙකබුද්ධානං වත්තාරො කුම්මාසපිණ්ඩෙ දත්වා තස්ස දානස්ස එලෙන ඉධ නිබ්බත්තො”ති පසන්තාදාසෙ මුඛනිමිත්තං විය සබ්බං පුරිමජාතිකිරියං ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන පාකටං කත්වා පස්සි. සො වයප්පත්තො තක්කසිලායං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගන්ත්වා සික්ඛිතසිප්පං පිතු දස්සෙන්වා තුට්ඨෙත පිතරා ඔපරජ්ජෙ පතිට්ඨාපිතො, අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි.

අප්පස්ස උත්තමරූපධරං කොසලරඤ්ඤො ධීතරං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිං අකංසු, ඡත්තමඤ්ඤාදිවසෙ පනස්ස සකලනගරං දෙවනගරං විය අලඬකරිංසු.

සො නගරං පදක්ඛිණං කත්වා අලඬකතපාසාදං අභිරුහිත්වා මහාතලමජ්ඣෙ සමුස්සිතසෙනවිජන්තං පල්ලඬකං අභිරුය්හ නිසින්තො පරිවාරෙත්වා ධීතෙ එකතො අමච්චෙ, එකතො බ්‍රාහ්මණගහපතිආදයො නානාවිහවෙ සිරිවිලාසසමුජ්ජලෙ, එකතො නානාවිධපණ්ණාකාරහත්ථෙ නාගරමනුස්සෙ, එකතො අලඬකතදෙවච්ඡරසඬ්ඝං විය සොළසසහස්සසඬ්ඝං නාටකිත්ථිගණන්ති ඉමං අතිමනොරමං සිරිවිහවං ඔලොකෙන්තො අත්තනො පුබ්බකම්මං අනුස්සරිත්වා “ඉදං සුවණ්ණපිණ්ඩකං කඤ්චනමාලං සෙනවිජන්තං, ඉමානි ච අනෙකසහස්සානි හත්ථිවාහනඅස්සවාහනරථවාහනානි, මණ්ඩුත්තාදිපුරිතා සාරගබ්භා, නානාවිධධඤ්ඤපුරිතා මහාපථී, දෙවච්ඡරපටිහාගා නාරියො වානි සබ්බොපෙස මය්හං සිරිවිහවො න අඤ්ඤස්ස සත්තකො, චතුත්තං පච්චෙකඛුද්ධානං දිත්තස්ස චතුකුම්මාසපිණ්ඩදානස්සෙව සත්තකො, තෙ නිස්සාය මයා එස ලද්ධො”ති පච්චෙකඛුද්ධානං ගුණං අනුස්සරිත්වා අත්තනො කම්මං පාකටං අකාසි. තස්ස තං අනුස්සරත්තස්ස සකලසරිරං පිතියා පුරි. සො පිතියා තෙමිහදයො මහාජනස්ස මජ්ඣෙ උදානගීතං ගායන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

142. “න කිරත්ථි අනොමදස්සිසු, පාරිවරියා ඛුද්ධෙසු අප්පිකා;
සුක්ඛාය අලොණිකාය ච, පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා.

143. “හත්ථිගවාස්සා විමෙ බහු, ධනධඤ්ඤං පථවී ච කෙවලා;
නාරියො විමා අච්ඡරුපමා, පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා”ති.

තත්ථ අනොමදස්සිසුති අනොමස්ස අලාමකස්ස පච්චෙකබොධඤ්ඤාණස්ස දිට්ඨත්තා පච්චෙකඛුද්ධා අනොමදස්සිනො නාම. පාරිවරියාති අභිවාදනපච්චුට්ඨානඤ්ජලිකම්මාදිභෙදා සාමිච්ඡිකරියාපි, සම්පත්තෙ දිස්වා අත්තනො සත්තකං අප්පං වා බහුං වා ලුඛං වා පණිතං වා දෙයාධම්මං චිත්තං පසාදෙත්වා ගුණං සල්ලක්ඛෙත්වා තිස්සො චෙතනා විසොධෙත්වා ඵලං සද්දහිත්වා පරිච්චජනකරියාපි . ඛුද්ධෙසුති පච්චෙකඛුද්ධෙසු. අප්පිකාති මන්දා පරිත්තා නාම නත්ථි කිර. සුක්ඛායාති නිස්සෙහාය. අලොණිකායාති ඵාණිතවිරහිතාය. නිප්ඵාණිතත්තා හි සා “අලොණිකා”ති වුත්තා. කුම්මාසපිණ්ඩියාති වත්තාරො කුම්මාසපිණ්ඩෙ එකතො කත්වා ගහිතං කුම්මාසං සත්ථාය ඵචමාහ. ගුණවත්තානං සමණබ්‍රාහ්මණානං ගුණං සල්ලක්ඛෙත්වා චිත්තං පසාදෙත්වා ඵල්ලප්පත්තිං පාටිකඬ්ඛමානානං තිස්සො චෙතනා විසොධෙත්වා දිත්තපදක්ඛිණා අප්පිකා නාම නත්ථි, නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මහාසම්පත්තිමෙව දෙතිති වුත්තං හොති. හොති චෙත්ථ -

“නත්ථි චිත්තෙ පසන්තම්හි, අප්පිකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්ඛුද්ධෙ, අථ වා තස්ස සාවකෙ.

“තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි, සමෙ චිත්තෙ සමං ඵලං;
වෙතොපණ්ඩිහෙතු හි, සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගති”න්ති. (වි. ව. 804, 806);

ඉමස්ස පනත්ථස්ස දීපනත්ථාය -

“බිරොදනං අභමදාසිං, හික්ඛුනො පිණ්ඩාය වරන්තස්ස; (වි. ව. 413);
තස්සා මෙ පස්ස විමානං, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනිහමස්මි. (වි. ව. 334);

“අච්ඡරාසහස්සස්සාහං , පවරා පස්ස පුඤ්ඤානං විපාකං;
තෙන මෙතාදියො වණ්ණො, තෙන මෙ ඉධ මිජ්ඣති.

“උප්පජ්ජන්ති ච මෙ හොගා, යෙ කෙවි මනසො පියා;
තෙනාමිහි ඵචං ජලිතානුභවා, වණ්ණො ව මෙ සබ්බදියා පභාසති”ති. (වි. ව. 334-336) -

ඵචමාදීනි විමානවත්ථුනි ආහරිතබ්බානි.

ධනධඤ්ඤන්ති මුත්තාදිධනඤ්ඤව සත්ත ධඤ්ඤානි ව. පථවී ච කෙවලාති සකලා වෙසා මහාපථවීති සකලපථවිං හත්ථගතං මඤ්ඤමානො වදති. පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියාති අත්තනො දානඵලං අත්තනාව දස්සෙන්තො ඵචමාහ. දානඵලං කිර බොධිසත්තා ව සබ්බඤ්ඤඛුද්ධායෙව ච ජානන්ති. තෙනෙව සත්ථා ඉතිවුත්තකෙ සුත්තන්තං කථෙන්නො

“ඵචඤ්චෙ, හික්ඛෙවෙ, සත්තා ජානෙය්‍යුං දානසංවිහාගස්ස විපාකං, යථාහං ජානාමි, න අදත්වා භුඤ්ජෙය්‍යුං, න ච තෙසං මච්ඡෙරමලං චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨෙය්‍ය. යොපි තෙසං අස්ස වරිමො ආලොපො වරිමං කබලං, තතොපි න අසංවිහජිත්වා භුඤ්ජෙය්‍යුං, සවෙ තෙසං පටිග්ගාහකා අස්සු. යස්මා ච බො,

හික්බවෙ, සත්තා න එවං ජානන්ති දානසංවිභාගස්ස විපාකං, යථාහං ජානාමි, තස්මා අදත්වා භුඤ්ජන්ති,
මච්ඡෙරමලඤ්ච නෙසං චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති”ති (ඉතිවු. 26).

බොධිසත්තොපි අත්තනො ඡත්තමඛිගලදිවසෙ සඤ්ජානපීතිපාමොජ්ජො ඉමාහි ද්විති ගාථාහි උදානගීතං ගායි.
තනො පටියාය “රඤ්ඤො පියගීත”න්ති බොධිසත්තස්ස නාටකිත්ථියො ව සෙසනාටකගන්ධබ්බාදයොපි ව
අන්තෙපුරප්පනොපි අත්තොනගරවාසිනොපි බහිනගරවාසිනොපි පානාගාරෙසුපි අමච්චමණ්ඩලෙසුපි “අම්භාකං
රඤ්ඤො පියගීත”න්ති තදෙව ගීතං ගායන්ති. එවං අද්ධානෙ ගතෙ අග්ගමහෙසී තස්ස ගීතස්ස අත්ථං ජානිතුකාමා
අහොසි, මහාසත්තං පන පුච්ඡිතුං න විසහති. අට්ඨස්සා එකස්මිං ගුණෙ පසිදිත්වා එකදිවසං රාජා “හද්දෙ, වරං තෙ
දස්සාමි, වරං ගණ්හාමි”ති ආහ. “සාධු, දෙව, ගණ්හාමි”ති. “හත්ථිඅස්සාදීසු තෙ කිං දම්මි”ති? “දෙව, තුම්හෙ නිස්සාය
මය්හං න කිඤ්ච නත්ථි, න මෙ එතෙහි අත්ථො, සචෙ පන දාතුකාමාත්ථ, තුම්භාකං ගීතස්ස අත්ථං කථෙත්වා දෙථා”ති.
“හද්දෙ, කො තෙ ඉමිනා වරෙන අත්ථො, අඤ්ඤං ගණ්හාමි”ති. “දෙව, අඤ්ඤෙන මෙ අත්ථො නත්ථි, එතදෙව
ගණ්හාමි”ති. “සාධු හද්දෙ, කථෙස්සාමි, තුය්හං පන එකිකාය රහො න කථෙස්සාමි, ද්වාදසයොජනිකාය බාරාණසියා
හෙරිං වරාපෙත්වා රාජද්වාරෙ රතනමණ්ඩපං කාරෙත්වා රතනපල්ලඛිකං පඤ්ඤාපෙත්වා අමච්චබ්බාභ්මණාදීහි ව
නාගරෙහි වෙච සොළසහි ඉත්ථිසහස්සෙහි ව පරිවුතො තෙසං මජ්ඣෙ රතනපල්ලඛිකෙ නිසිදිත්වා කථෙස්සාමි”ති. සා
“සාධු, දෙව”ති සම්පට්ඨිති.

රාජා තථා කාරෙත්වා අමරගණපරිවුතො සක්කො දෙවරාජා විය මහාජනකායපරිවුතො රතනපල්ලඛිකෙ නිසිදි.
දෙවිපි සබ්බාලඛිකාරපටිමණ්ඩිතා කඤ්චනභද්දපියං අත්ථරිත්වා එකමන්තෙ අක්ඛිකොටියා ඔලොකෙත්වා තථාරූපෙ
යානෙ නිසිදිත්වා “දෙව, තුම්භාකං තුස්සිත්වා ගායනමඛිගලගීතස්ස තාව මෙ අත්ථං ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං
උට්ඨාපෙත්තො විය පාකටං කත්වා කථෙථා”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

144. “අහික්බණං රාජකුඤ්ජර, ගාථා භාසසි කොසලාධිප;
පුච්ඡාමි තං රට්ඨවඩ්ඨන, බාළ්භං පීතිමනො පභාසසි”ති.

තත්ථ කොසලාධිපාති න සො කොසලරට්ඨාධිපො, කුසලෙ පන ධම්මෙ අධිපතිං කත්වා විහරති, තෙන නං
ආලපන්ති එවමාහ, කුසලාධිප කුසලජ්ඣාසයාති අත්ථො. බාළ්භං පීතිමනො පභාසසිති අතිවිය පීතියුත්තචිත්තො
හුත්වා භාසසි, තස්මා කථෙථ තාව මෙ එතාසං ගාථානං අත්ථන්ති.

අට්ඨස්ස ගාථානමත්ථං ආවි කරොන්තො මහාසත්තො වතස්සො ගාථා අභාසි –

145. “ඉමස්මිංයෙව නගරෙ, කුලෙ අඤ්ඤතරෙ අහුං;
පරකම්මකරො ආසිං, හතකො සීලසංවුතො.
146. “කම්මාය නික්ඛමන්තොහං, චතුරො සමණෙද්දසං;
ආචාරසීලසම්පන්නෙ, සීතිභූතෙ අනාසචෙ.
147. “තෙසු චිත්තං පසාදෙත්වා, නිසිදෙත්වා පණ්ණසන්ථනෙ;
අදං බුද්ධානං කුම්මාසං, පසන්තො සෙහි පාණ්හි.
148. “තස්ස කම්මස්ස කුසලස්ස, ඉදං මෙ එදිසං ඵලං;
අනුභොමි ඉදං රජ්ජං, ජීතං ධරණිමුත්තම”න්ති.

තත්ථ කුලෙ අඤ්ඤතරෙති නාමෙන වා ගොත්තෙන වා අපාකටෙ එකස්මිංයෙව කුලෙ. අහුන්ති නිබ්බන්ති.
පරකම්මකරො ආසින්ති තස්මිං කුලෙ ජානොවාහං දලිද්දතාය පරස්ස කම්මං කත්වා ජීවිකං කප්පෙත්තො
පරකම්මකරො ආසිං. හතකොති පරවෙනනහතො. සීලසංවුතොති පඤ්චසීලසංවරෙ ධීතො, හතියා ජීවන්තොපි
දුස්සීලාං පභාය සීලසම්පන්නොව අහොසින්ති දීපෙති. කම්මාය නික්ඛමන්තොහන්ති තං දිවසං කත්තබ්බකිච්චස්ස
කරණත්ථාය නික්ඛන්තො අහං. චතුරො සමණෙද්දසන්ති හද්දෙ, අහං නගරා නික්ඛම්ම මහාමග්ගං ආරුය්හ අත්තනො
කම්මභූමිං ගච්ඡන්තො හික්ඛාය බාරාණසිනගරං පවිසන්තෙ සම්මතපාපෙ වත්තාරො පබ්බජිතෙ අද්දසං.
ආචාරසීලසම්පන්නෙති එකථිසතියා අනෙසනාහි ජීවිකකප්පනං අනාවාරො නාම, තස්ස පටිපක්ඛෙන ආචාරෙන වෙච
මග්ගඵලෙහි ආගතෙන සීලෙන ව සමන්තාගතෙ. සීතිභූතෙති රාගාදිපරිලාභවූපසමෙන වෙච
එකාදසඅග්ගිතිබ්බාපනෙන ව සීතිභාවජ්ජන්තෙ. අනාසචෙති කාමාසවාදිවරහිතෙ. නිසිදෙත්වාති වාලිකාසනානං උපරි
සන්ථනෙ පණ්ණසන්ථරෙ නිසිදාපෙත්වා. සන්ථරො හි ඉධ සන්ථනොති වුත්තො. අදන්ති නෙසං උදකං දත්වා
සක්කච්චං සකෙහි හත්ථෙති කුම්මාසං අදාසිං. කුසලස්සාති ආරොග්ගානවජ්ජට්ඨෙන කුසලස්ස. ඵලන්ති තස්ස
නිස්සන්දඵලං. ජීතන්ති සබ්බසම්පත්තිචුල්ලිතං.

එවඤ්ච මහාසත්තස්ස අත්තනො කම්මඵලං චිත්ථාරෙත්වා කථෙත්තස්ස සුත්වා දෙවි පසන්නමනා “සචෙ,
මහාරාජ, එවං පච්චක්ඛන්තො දානඵලං ජානාමි, ඉතො දානි පටියාය එකං හත්තපිණ්ඩං ලහිත්වා
ධම්මිකසමණබ්බාභ්මණානං දත්වා ව පරිභුඤ්ජෙය්‍යාමා”ති බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරොන්ති –

149. “දදං භුඤ්ජ මා ව පමාදො, වක්කං වත්තය කොසලාධිප;
මා රාජ අධම්මිකො අහු, ධම්මං පාලය කොසලාධිපා”ති. — ගාථමාහ;

තත්ථ දදං භුඤ්ජාති අඤ්ඤෙසං දත්වාච අත්තනා භුඤ්ජ. මා ව පමාදොති දානාදිසු පුඤ්ඤෙසු මා පමජ්ජි. වක්කං වත්තය කොසලාධිපාති කුසලජ්ඣාසය, මහාරාජ, පතිරුපදෙසවාසාදිකං චතුබ්බිධං ධම්මචක්කං පවත්තෙහි. පකතිරොපො හි ද්විච්චි වක්කෙහි ගච්ඡති, අයං පන කායො ඉමෙහි චතුහි වක්කෙහි දෙවලොකං ගච්ඡති, තෙන තෙ “ධම්මචක්ක”න්ති සඬ්ඛාං ගතා, තං ත්වං වක්කං පවත්තෙහි. අධම්මිකොති යථා අඤ්ඤෙ ඡන්දාගතිං ගච්ඡන්තා ලොකං උච්ඡියන්තෙ පිළෙත්වා විය ධනමෙව සංකඩ්ඪන්තා අධම්මිකා භොන්ති, තථා ත්වං මා අධම්මිකො අහු. ධම්මං පාලයාති —

“දානං සීලං පරිච්චාගං, අජ්ජවං මද්දවං තපං;
අක්කොධං අවිහිංසඤ්ච, ඛන්තිඤ්ච අවිරොධන”න්ති. (ජා. 2.21.176) —

ඉමං පන දසවිධං රාජධම්මමෙව පාලය රක්ඛ, මා පරිච්චජි.

මහාසත්තො තස්සා චචනං සම්පට්ඨිජන්තො —

150. “සොහං තදෙව පුනජ්ජුනං, වටුමං ආවරිස්සාමි සොහනෙ;
අරියාවරිතං සුකොසලෙ, අරහන්තො මෙ මනාපාච පස්සිතු”න්ති. — ගාථමාහ;

තත්ථ වටුමන්ති මග්ගං. අරියාවරිතන්ති අරියෙහි බුද්ධාදීහි ආචිණ්ණං. සුකොසලෙති සොහනෙ කොසලරඤ්ඤො ධිතෙති අත්ථො. අරහන්තොති කිලෙසෙහි ආරක්කන්තා, අරානඤ්ච අරිනඤ්ච හතත්තා, පච්චයානං අරහත්තා එවංලද්ධනාමා පච්චෙකබුද්ධා. ඉදං චුත්තං භොති — හද්දෙ, කොසලරාජධිතෙ සො අහං “දානං මෙ දින්න”න්ති තිත්තිං අකත්වා පුනජ්ජුනං තදෙව අරියාවරිතං දානමග්ගං ආවරිස්සාමි. මය්හඤ්චි අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යත්තා අරහන්තො මනාපදස්සනා, චීවරාදීනි දාතුකාමතාය තෙයෙව පස්සිතුං ඉච්ඡාමිති.

එවඤ්ච පන වත්වා රාජා දෙවියා සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “හද්දෙ, මයා තාව පුරිමභවෙ අත්තනො කුසලකම්මං විත්ථාරෙත්වා කට්ඨං, ඉමාසං පන නාරිතං මජ්ඣෙ රූපෙන වා ලීළාවිලාසෙන වා තයා සදිසි එකාපි නත්ථි, සා ත්වං කිං කම්මං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභී”ති පුච්ඡන්තො පුන ගාථමාහ —

151. “දෙවි විය අච්ඡරුපමා, මජ්ඣෙ නාරිගණස්ස සොහසි;
කිං කම්මමකාසි හද්දකං, කෙනාසි චණ්ණවතී සුකොසලෙ”ති.

තස්සත්ථො — හද්දෙ සුකොසලෙ කොසලරඤ්ඤො සුධිතෙ ත්වං රූපසම්පත්තියා අච්ඡරුපමා තිදසපුරෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අඤ්ඤතරා දෙවධිතා විය ඉමස්ස නාරිගණස්ස මජ්ඣෙ සොහසි, පුබ්බෙ කිං නාම හද්දකං කල්‍යාණකම්මං අකාසි, කෙනාසි කාරණෙන එවං චණ්ණවතී ජානාති.

අටස්ස සා පුරිමභවෙ කල්‍යාණකම්මං කට්ඨන්ති සෙසගාථාද්වයමාහ —

152. “අම්බට්ඨකුලස්ස ඛන්තිය, දාස්‍යාහං පරපෙසියා අහුං;
සඤ්ඤතා ව ධම්මජීවිති, සීලවතී ව අපාපදස්සනා.

153. “උද්ධට්ඨන්තං අහං තදා, වරමානස්ස අදාසිං භික්ඛුනො;
විත්තා සුමනා සයං අහං, තස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදිස”න්ති.

සාපි කිර ජාතිස්සරාව අහොසි, තස්මා අත්තනො ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නත්වාච කට්ඨසි.

තත්ථ අම්බට්ඨකුලස්සාති කුටුම්භියකුලස්ස. දාස්‍යාහන්ති දාසි අහං, “දාසාහ”න්තිපි පාඨො. පරපෙසියාති පරෙහි තස්ස තස්ස කිව්චස්ස කරණත්ථාය පෙසිතබ්බා පෙසනකාරිකා. සඤ්ඤතාති දාසියො නාම දුස්සීලා භොන්ති, අහං පන තිහි ද්වාරෙහි සඤ්ඤතා සීලසම්පන්නා. ධම්මජීවිතීති පරවඤ්චනාදීනි අකත්වා ධම්මෙන සමෙන පවත්තිතජීවිකා. සීලවතීති ආචාරසම්පන්නා ගුණවතී. අපාපදස්සනාති කල්‍යාණදස්සනා පියධම්මා.

උද්ධට්ඨන්තන්ති අත්තනො පත්තකොට්ඨාසවසෙන උද්ධරිත්වා උද්ධභාගහත්තං. භික්ඛුනොති භින්නකිලෙසස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස. විත්තා සුමනාති තුට්ඨා සොමනස්සජාතා කම්මඵලං සද්දහන්ති. තස්ස කම්මස්සාති තස්ස එකභික්ඛාදානකම්මස්ස. ඉදං චුත්තං භොති — අහං, මහාරාජ, පුබ්බෙ සාවත්ථියං අඤ්ඤතරස්ස කුටුම්භියකුලස්ස දාසි හුත්වා අත්තනො උද්ධභාගහත්තං ආදාය නික්ඛමන්ති එකං පච්චෙකබුද්ධං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා අත්තනො තණ්හං මීලාපෙත්වා සඤ්ඤතාදිගුණසම්පන්නා කම්මඵලං සද්දහන්ති තස්ස තං හත්තං අදාසිං, සාහං යාවතායුකං ධන්වා කාලං කත්වා තත්ථ සාවත්ථියං කොසලරඤ්ඤො අග්ගමභෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්තිත්වා ඉදානි තච පාදෙ පරිවරමානා

එවරුපං සම්පත්තිං අනුභවාමි, තස්ස මම කම්මස්ස ඉදමිදිසං ඵලන්ති. තත්ථ ගුණසම්පන්නානං දින්නදානස්ස මහජ්ඵලභාවදස්සන්තං -

“අග්ගතො වෙ පසන්නාන”න්ති (ඉතිවු. 90) ව.

“එස දෙවමනුස්සානං, සබ්බකාමදො නිධි”ති (බු. පා. 8.10) ව. -

ආදිගාථා විත්ථාරෙනබ්බා.

ඉති තෙ උභොපි අත්තනො පුරිමකම්මං විත්ථාරනො කථෙත්වා තනො පට්ඨාය වතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා සකලජම්බුදීපං උන්නඩිගලං කත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා සීලං රක්ඛිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපරායණා අභෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා දෙවී රාහුලමාතා අභොසි, රාජා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[416] 11. පරන්තපජාතකවණ්ණනා කුම්මාසපිණ්ඩිජාතකවණ්ණනා දසමා.

ආගම්ස්සති මෙ පාපන්ති ඉදං සත්ථා වෙඵ්වනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො තථාගතස්ස මාරණත්ථමෙව පරිසක්කති, ධනුග්ගහෙ පයොපෙසි, සීලං පච්ඡෙති, නාළාගිරිං විස්සජ්ජාපෙසි, තථාගතස්ස විනාසත්ථමෙව උපායං කරොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මම වධාය පරිසක්කති, තාසමත්තම්පි පන කාතුං අසක්කොන්තො අත්තනාව දුක්ඛං අනුභොසි”ති වත්වා අතීතං ආභරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලායං සබ්බසිජ්ජාති සික්ඛි, සබ්බරුතජානනමන්තං උග්ගණ්හි. සො ආවරියස්ස අනුයොගං දත්වා බාරාණසිං පච්චාගච්ඡි, පිතා තං ඔපරජ්ජෙ යපෙසි. කිඤ්චාපි ඔපරජ්ජෙ යපෙති, මාරාපෙතුකාමො පන නං හුත්වා දට්ඨුමිති න ඉච්ඡි. අපෙකා සිඬිගාලී ද්වෙ පොතකෙ ගහෙත්වා රත්ති. මනුස්සෙසු පටිසල්ලිනෙසු නිද්ධමනෙන නගරං පාවිසි. බොධිසත්තස්ස ව පාසාදෙ සයනගබ්භස්ස අවිදුරෙ එකා සාලා අත්ථී, තත්ථෙකො අද්ධිකමනුස්සො උපාහනා ඔමුඤ්චිත්වා පාදමුලෙ භූමියං යපෙත්වා එකස්මිං ඵලකෙ නිපජ්ජි, න තාව නිද්දායති. තදා සිඬිගාලියා පොතකා ජාතා විරවිංසු. අථ තෙසං මාතා “තාතා, මා සද්දං කරිත්ථ, එතිස්සා සාලාය එකො මනුස්සො උපාහනා ඔමුඤ්චිත්වා භූමියං යපෙත්වා ඵලකෙ නිපන්නො න තාව නිද්දායති, එතස්ස නිද්දායනකාලෙ එතා උපාහනා ආභරිත්වා කුම්මෙ බාදාපෙස්සාමි”ති අත්තනො භාසාය ආහ. බොධිසත්තො මන්තානුභාවෙන තස්සා භාසං ජානිත්වා සයනගබ්භා නික්ඛමම වාතපානං විවරිත්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. “අහං, දෙව, අද්ධිකමනුස්සො”ති. “උපාහනා තෙ කුහි”න්ති? “භූමියං, දෙවා”ති. “උක්ඛිත්වා ඔලම්බෙත්වා යපෙහි”ති. තං සුත්වා සිඬිගාලී බොධිසත්තස්ස කුජ්ඣි.

පුන එකදිවසං සා තථෙව නගරං පාවිසි. තදා වෙකො මත්තමනුස්සො “පානියං පිච්ඡසාමි”ති පොක්ඛරණං ඔතරන්තො පතිත්වා නිමුග්ගො නිරස්සාසො මරි. නිවත්ථා පනස්ස ද්වෙ සාටකා නිවාසනන්තරෙ කභාපණසහස්සං අඬිගුලියා ව මුද්දිකා අත්ථී. තදාපි සා පුත්තකෙ “ජාතම්භා, අම්මා”ති විරවන්තෙ “තාතා, මා සද්දං කරිත්ථ, එතිස්සා පොක්ඛරණියා මනුස්සො මනො, තස්ස ඉදඤ්චිදඤ්ච අත්ථී, සො පන මරිත්වා සොපානෙයෙව නිපන්නො, කුම්මෙ එතං මනුස්සං බාදාපෙස්සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තො තං සුත්වා වාතපානං විවරිත්වා “සාලාය කො අත්ථී”ති වත්වා එකෙනුට්ඨාය “අහං, දෙවා”ති වුත්තෙ “ගච්ඡ එතිස්සා පොක්ඛරණියා මතමනුස්සස්ස සාටකෙ ව කභාපණසහස්සඤ්ච අඬිගුලිමුද්දිකඤ්ච ගහෙත්වා සරිරමස්ස යථා න උට්ඨෙති, එවං උදකෙ ඔසිදාපෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. සා පුනපි කුජ්ඣිත්වා “පුරිමදිවසෙ තාව මෙ පුත්තකානං උපාහනා බාදිතුං න අදාසි, අජ්ජ මතමනුස්සං බාදිතුං න දෙති, හොතු, ඉතො දානි තතියදිවසෙ එකො සපත්තරාජා ආගන්ත්වා නගරං පරික්ඛිපිස්සති. අථ නං පිතා යුද්ධන්ථාය පෙසෙස්සති, තත්‍ර තෙ සීසං ඡින්නිස්සන්ති, අථ තෙ ගලලොහිතං පිච්චිත්වා වෙරං මුඤ්චිස්සාමි. ත්වං මයා සද්ධිං වෙරං බන්ධසි, ජානිස්සාමි”ති විරවිත්වා බොධිසත්තං තජ්ජෙත්වා පුත්තකෙ ගහෙත්වා නික්ඛමති.

තතියදිවසෙ එකො සපත්තරාජා ආගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙසි. රාජා බොධිසත්තං “ගච්ඡ, තාත, තෙන සද්ධිං යුජ්ඣාමි”ති ආහ. “මයා, දෙව, එකං දිට්ඨං අත්ථී, ගන්තුං න විසභාමි, ජීවිතන්තරායං භායාමි”ති. “මය්හං තයි මනෙ වා අමනෙ වා කිං, ගච්ඡාහෙව ත්වං”න්ති? සො “සාධු, දෙවා”ති මහාසත්තො පරිසං ගහෙත්වා සපත්තරඤ්ඤො ධීතද්වාරෙන අතික්ඛමිත්වා අඤ්ඤං ද්වාරං විවරිත්වා නික්ඛමි. තස්මිං ගච්ඡන්තෙ සකලනගරං කුච්ඡං විය අභොසි. සබ්බෙ තෙනෙව සද්ධිං නික්ඛමිංසු. සො එකස්මිං සභාගට්ඨානෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙත්වා අච්ඡි. රාජා විත්තෙසි “උපරාජා නගරං කුච්ඡං කත්වා බලං ගහෙත්වා පලායි, සපත්තරාජාපි නගරං පරිවාරෙත්වා ධීතො, ඉදානි මය්හං ජීවිතං නන්ථී”ති. සො “ජීවිතං රක්ඛිස්සාමි”ති දෙවිඤ්ච පුරොහිතඤ්ච පරන්තපං නාමෙකං පාදමුලිකඤ්ච දාසං ගහෙත්වා රත්තිභාගෙ අඤ්ඤාතකවෙසෙන පලායිත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. බොධිසත්තො තස්ස පලාතභාවං ඤත්වා නගරං පච්ඡිත්වා යුද්ධං කත්වා සපත්තං පලාපෙත්වා රජ්ජං ගණ්හි. පිතාපිස්ස එකස්මිං නදීතිරෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා

එලාඵලෙන යාපෙන්නො වසි. රාජා ව පුරොහිතො ව එලාඵලත්ථාය ගච්ඡන්ති. පරන්තපදාසො දෙවියා සද්ධිං පණ්ණසාලායමෙව හොති. තත්‍රාපි රාජානං පටිච්ච දෙවියා කුච්ඡිස්මිං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා අභිණ්හසංසග්ගවසෙන පරන්තපෙන සද්ධිං අතිවරි. සා එකදිවසං පරන්තපං ආහ “රක්ඛා ඤාතෙ නෙව තව, න මය්හං ජීවිතං අත්ථී, තස්මා මාරොහි න”න්ති. “කථං මාරොථී”ති? එස තං බග්ගඤ්ච න්හානසාටකඤ්ච ගාභාපෙත්වා න්හායිතුං ගච්ඡති, තත්‍රස්ස න්හානට්ඨානෙ පමාදං ඤත්වා බග්ගෙන සිසං ඡින්දිත්වා සරිරං බණ්ඩාබණ්ඩිකං කත්වා භූමියං නිබණ්හාහිති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

අපේකදිවසං පුරොහිතොයෙව එලාඵලත්ථාය ගන්ත්වා අවිදුරෙ රක්ඛා න්හානතිත්ථසාමන්තෙ එකං රුක්ඛං ආරුශ්භ එලාඵලං ගණ්හාති. රාජා “න්හායිස්සාමී”ති පරන්තපං බග්ගඤ්ච න්හානසාටකඤ්ච ගාභාපෙත්වා නදීතිරං අගමාසි. තත්ථ නං න්හානකාලෙ පමාදමාපන්නං “මාරොස්සාමී”ති පරන්තපො ගීවාය ගහෙත්වා බග්ගං උක්ඛිපි. සො මරණභයෙන විරචි. පුරොහිතො තං සද්දං සුත්වා ඔලොකෙන්නො පරන්තපං රාජානං මාරොත්තං දිස්වා භීතතසිතො සාබං විස්සජ්ජෙත්වා රුක්ඛතො ඔරුශ්භ එකං ගුම්ඛං පච්ඡිත්වා නිලිපි. පරන්තපො තස්ස සාබාවිස්සජ්ජනසද්දං සුත්වා රාජානං මාරොත්වා භූමියං බණ්හිත්වා “ඉමස්මිං යානෙ සාබාවිස්සජ්ජනසද්දො අහොසි, කො නු බො එත්ථා”ති විචිනන්නො කඤ්ච අදිස්වා න්හත්වා ගතො. තස්ස ගතකාලෙ පුරොහිතො නිසින්තට්ඨානා නික්ඛමිත්වා රක්ඛා සරිරං බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා ආවාටෙ නිබානභාවං ඤත්වා න්හත්වා අත්තතො වධභයෙන අන්ධවෙසං ගහෙත්වා පණ්ණසාලං අගමාසි. තං දිස්වා පරන්තපො “කිං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, කත”න්ති ආහ. සො අජානන්නො විය “දෙව, අක්ඛිති මෙ නාසෙත්වා ආගතොමිහි, උස්සන්තාසිවිසෙ අරඤ්ඤෙ එකස්මිං වම්මිකපස්සෙ අට්ඨාසිං, තත්‍රෙකෙන ආසිවිසෙන නාසවාතො විස්සට්ඨො මෙ භවිස්සති”ති ආහ. පරන්තපො “න මං සඤ්ජානාති, ‘දෙව’ති වදති, සමස්සාසෙස්සාමී න”න්ති වින්තෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, මා වින්තයි, අහං තං පටිපග්ගිස්සාමී”ති අස්සාසෙත්වා එලාඵලං දත්වා සන්තප්පෙසි. තතො පට්ඨාය පරන්තපදාසො එලාඵලං ආහරි, දෙවිපි පුත්තං විජායි. සා පුත්තෙ වඩ්ඪන්තෙ එකදිවසං පච්චුසසමයෙ සුඛනිසින්තා සණ්ඨං පරන්තපදාසං එතදවොච “ත්ථං රාජානං මාරොත්තො කෙනවි දිට්ඨො”ති. “න මං කොචි අද්දස, සාබාවිස්සජ්ජනසද්දං පන අස්සොසිං, තස්සා සාබාය මනුස්සෙන වා තිරච්ඡානෙන වා විස්සට්ඨභාවං න ජානාමි, යදා කදාචි පන මෙ භයං ආගච්ඡන්තං සාබාවිස්සට්ඨට්ඨානතො ආගමිස්සති”ති තාය සද්ධිං සල්ලපන්නො පයමං ගාට්ඨාහ –

154. “ආගමිස්සති මෙ පාපං, ආගමිස්සති මෙ භයං;
තදා හි වලිතා සාබා, මනුස්සෙන මීගෙන වා”ති.

තත්ථ පාපන්ති ලාමකං අනිට්ඨං අකන්නං. භයන්ති චිත්තුත්‍රාසභයමිපි මෙ ආගමිස්සති, න සක්කා නාගන්තුං. කිංකාරණා? තදා හි වලිතා සාබා මනුස්සෙන මීගෙන වාති න පඤ්ඤායති, තස්මා තතො මං භයං ආගමිස්සති.

තෙ “පුරොහිතො නිද්දායති”ති මඤ්ඤිංසු. සො පන අනිද්දායමානොව තෙසං කථං අස්සොසි. අපේකදිවසං පුරොහිතො පරන්තපදාසෙ එලාඵලත්ථාය ගතෙ අත්තතො බ්‍රාහ්මණිං සරිත්වා විලපන්නො දුකියං ගාට්ඨාහ –

155. “භීරුයා නුත මෙ කාමො, අවිදුරෙ වසන්තියා;
කරිස්සති කිසං පණ්ඩුං, සාව සාබා පරන්තප”න්ති.

තත්ථ භීරුයාති ඉත්ථී ව නාම අප්පමත්තකෙනාපි භායති, තස්මා “භීරු”ති වුච්චති. අවිදුරෙති නාතිදුරෙ ඉතො කතිපයයොජනමත්ථකෙ වසන්තියා භීරුයා මය්හං බ්‍රාහ්මණියා යො මම කාමො උප්පන්නො, සො නුත මං කිසඤ්ච පණ්ඩුඤ්ච කරිස්සතිති දස්සෙති. “සාව සාබා”ති ඉමිනා පන ඔපම්මං දස්සෙති, යථා සාබා පරන්තපං කිසං පණ්ඩුං කරොති, එවන්ති අත්ථො.

ඉති බ්‍රාහ්මණො ගාට්මෙව වදති, අත්ථං පන න කට්ඨති, තස්මා ඉමාය ගාථාය කිච්චං දෙවියා අපාකටං. අට්ඨ නං “කිං කට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. සොපි “සල්ලකඛිතං මෙ”ති වත්වා පුත එකදිවසං තතියං ගාට්ඨාහ –

156. “සොවයිස්සති මං කන්තා, ගාමෙ වසමනින්දිතා;
කරිස්සති කිසං පණ්ඩුං, සාව සාබා පරන්තප”න්ති.

තත්ථ සොවයිස්සතිති සොකුප්පාදනෙන සුක්ඛාපෙස්සති. කන්තාති ඉට්ඨහරියා. ගාමෙ වසන්ති බාරාණසියං වසන්තිති අධිප්පායො. අනින්දිතාති අගරහිතා උත්තමරූපධරා.

පුතෙකදිවසං චතුත්ථං ගාට්ඨාහ –

157. “තයා මං අසිතාපඬ්ඨි, සිතාති භණ්තාති ව;
කිසං පණ්ඩුං කරිස්සන්ති, සාව සාබා පරන්තප”න්ති.

තත්ථ තයා මං අසිතාපඬ්ඨිති තයා මං අසිතා අපඬ්ඨි. ඉදං වුත්තං හොති – භද්දෙ, අක්ඛිකොටිතො අඤ්ජනසලාකාය නිහරිත්වා අභිසඬ්ඛනඅසිතාපඬ්ඨි තයා පචත්තිතාති මන්දභසිතාති ව මධුරභාසිතාති ව මං සා විස්සට්ඨසාබා විරච්චානා පරන්තපං විය කිසං පණ්ඩුං කරිස්සතිති. ප-කාරස්ස ව-කාරං කත්වා “වඬ්ඨි”තිපි පාඨොයෙව.

අපරහාගෙ කුමාරො වයජ්ජත්තො අහොසි සොළසවස්සුද්දෙසිකො. අථ නං බ්‍රාහ්මණො යට්ඨිකොටිං ගාභාපෙත්වා න්භානතිත්ථං ගන්ත්වා අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඔලොකෙසි. කුමාරො “නනු ත්වං බ්‍රාහ්මණ, අන්ධො”ති ආභ. සො “නාහං අන්ධො, ඉමිනා මෙ උපායෙන ජීවිතං රක්ඛාමි”ති වත්වා “තව පිතරං ජානාසි”ති ආභ. “අයං මෙ පිතා”ති චුත්තෙ “නායං තව පිතා, පිතා පන තෙ බාරාණසිරාජා, අයං තුම්භාකං දාසො, සො මාතරි තෙ විජ්ජපිපජ්ජිත්වා ඉමස්මිං යානෙ තව පිතරං මාරෙන්වා නිබ්බන්ධි”ති අට්ඨිති නිහරිත්වා දස්සෙසි. කුමාරස්ස බලවකොධො උජ්ජජ්ජි. අථ නං “ඉදානි කිං කරොමි”ති පුච්ඡි. “යං තෙ ඉස්මිංයෙව තිත්ථෙ පිතු තෙන කතං, තං කරොහි”ති සබ්බං පවත්ති. ආචික්ඛිත්වා කුමාරං කතිපාහං උරුගණ්හනං සික්ඛාපෙසි. අට්ඨකදිවසං කුමාරො බග්ගඤ්ච න්භානසාටකඤ්ච ගහෙන්වා “න්භායිතුං ගච්ඡාම, තාතා”ති ආභ. පරන්තපො “සාධු”ති තෙන සද්ධිං ගතො. අථස්ස න්භායිතුං ඔතිණ්ණකාලෙ දක්ඛිණහත්ථෙත අසිං, වාමහත්ථෙත චූළං ගහෙන්වා “ත්වං කිර ඉමස්මිංයෙව තිත්ථෙ මම පිතරං චූළාය ගහෙන්වා විරවන්තං මාරෙසි, අහමිපි තං තථෙව කරිස්සාමි”ති ආභ. සො මරණභයහීතො පරිදෙවමානො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

158. “ආගමා නුන සො සද්දො, අසංසි නුන සො තව;
අක්ඛාතං නුන තං තෙන, යො තං සාබමකම්පසි.

159. “ඉදං බො තං සමාගම්ම, මම බාලස්ස වින්තිතං;
තදා හි චලිතා සාබා, මනුස්සෙන මිගෙන වා”ති.

තත්ථ ආගමාති සො සාබසද්දො නුන තං ආගතො සම්පත්තො. අසංසි නුන සො තවාති සො සද්දො තව ආරොවෙසි මඤ්ඤෙ. අක්ඛාතං නුන තං තෙනාති යො සත්තො තදා තං සාබං අකම්පසි, තෙන “ඵවං තෙ පිතා මාරිතො”ති නුන තං කාරණං අක්ඛාතං. සමාගම්මාති සඬිගම්ම, සමාගතන්ති අත්ථො. යං මම බාලස්ස “තදා චලිතා සාබා මනුස්සෙන මිගෙන වා, තතො මෙ භයං උජ්ජජ්ජිස්සති”ති වින්තිතං පරිචිතක්කිතං අහොසි, ඉදං තයා සද්ධිං සමාගතන්ති චුත්තං හොති.

තතො කුමාරො ඔසානගාථමාභ –

160. “තථෙව ත්වං අවෙදෙසි, අවඤ්චි පිතරං මම;
හන්ත්වා සාබාහි ජාදෙන්තො, ආගමිස්සති මෙ භය”න්ති.

තත්ථ තථෙව ත්වං අවෙදෙසිති තථෙව ත්වං අඤ්ඤාසි. අවඤ්චි පිතරං මමාති ත්වං මම පිතරං “න්භායිතුං ගච්ඡාමා”ති විස්සාසෙන්වා න්භායන්තං මාරෙන්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා නිබ්බන්ධිවා “සවෙ කොචි ජානිස්සති, මය්හමිපි ඵවරූපං භයං ආගච්ඡිස්සති”ති වඤ්චෙසි, ඉදං බො පන මරණභයං ඉදානි තවාගතන්ති.

ඉති තං වත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා නිබ්බන්ධිවා සාබාහි පට්ඨිජාදෙන්වා බග්ගං ධොවිත්වා න්භන්වා පණ්ණසාලං ගන්ත්වා තස්ස මාරිතභාවං පුරොහිතස්ස කථෙන්වා මාතරං පරිභාසිත්වා “ඉධ කිං කරිස්සාමා”ති තයො ජනා බාරාණසිමෙව අගමංසු. බොධිසත්තො කානිට්ඨස්ස ඔපරජ්ජං දත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපදං පූරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිතුරාජා දෙවදත්තො අහොසි, පුරොහිතො ආනන්දො, පුත්තරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පරන්තපජාතකවණ්ණනා ඵකාදසමා.

ගන්ධාරවග්ගො දුතියො.

ජාතකුද්දානං –

කුක්කු මනොජ සුතනො, ගිජ්ඣ දබ්භපුජ්ථ පණ්ණකො;
සත්තුභස්ස අට්ඨිසෙතො, කපි බකබ්‍රහ්මා දස.

ගන්ධාරො මහාකපි ව, කුම්භකාරො දළ්භධම්මො;
සොමදත්තො සුසිමො ව, කොටසිම්බලී ධුමකාරී;
ජාගරො කුම්මාසපිණ්ඩො, පරන්තපා ඵකාදස.

සත්තකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. අට්ඨකතිපාතො

[417] 1. කච්චානිජාතකවණ්ණනා

ඔදාතවත්ථා සුවි අල්ලකෙසානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මාතුපොසකං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කිර සාවත්ථියං කුලදාරකො ආචාරසම්පන්නො පිතරි කාලකතෙ මාතුදෙවතො හුත්වා මුඛධොවනදන්තකට්ඨදානන්භාපනපාදධොවනාදිවෙය්‍යාවච්චකම්මෙන වෙච යාගුහන්තාදීනි ව මාතරං පටිජග්ගි. අථ නං මාතා “තාත, තච අඤ්ඤානිපි සරාචාසකිච්චානි අත්ථී, එකං සමජාතිකං කුලකුමාරිකං ගණ්භානි, සා මං පොසෙස්සති, ත්වම්පි අත්තනො කම්මං කරිස්සසි”ති ආහ. “අම්ම, අහං අත්තනො නිතසුඛං අපච්චාසිසමානො තුම්හෙ උපට්ඨහාමි, කො අඤ්ඤො එවං උපට්ඨනිස්සති”ති? “කුලවඩස්නකම්මං නාම තාත, කාතුං වට්ටති”ති. “න මය්හං සරාචාසෙන අත්ථො, අහං තුම්හෙ උපට්ඨනිත්වා තුම්හාකං ධුමකාලෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. අථස්ස මාතා පුතප්පුතං යාවිත්ථාපි මනං අලභමානා තස්ස ඡන්දං අග්ගහෙත්වා සමජාතිකං කුලකුමාරිකං ආනෙසි. සො මාතරං අප්පටික්ඛිතීත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සාපි “මය්හං සාමිකො මහන්තෙන උස්සාහෙන මාතරං උපට්ඨහති, අහම්පි නං උපට්ඨනිස්සාමි, එවමස්ස පියා භවිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තං සක්කච්චං උපට්ඨති. සො “අයං මෙ මාතරං සක්කච්චං උපට්ඨති”ති තතො පට්ඨාය ලද්ධලද්ධානි මධුරබාදනියාදීනි තස්සායෙව දෙති. සා අපරභාගෙ වින්තෙසි “අයං ලද්ධලද්ධානි මධුරබාදනියාදීනි මය්හඤ්ඤෙව දෙති, අද්ධා මාතරං නිහරිතුකාමො භවිස්සති, නිහරණුපායමස්සා කරිස්සාමි”ති එවං අයොනිසො උම්මුජ්ජිත්වා එකං දිවසං ආහ – “සාමි, තයි ඛනි නික්ඛමන්තෙ තච මාතා මං අක්කොසති”ති. සො තුණ්හි අහොසි.

සා වින්තෙසි – “ඉමං මහල්ලිකං උජ්ඣාපෙත්වා පුත්තස්ස පටිකුලං කාරෙස්සාමි”ති. තතො පට්ඨාය යාගුං දදමානා අච්චුණ්හං වා අතිසීතලං වා අතිලොණං වා අලොණං වා දෙති. “අම්ම, අච්චුණ්හා”ති වා “අතිලොණා”ති වා චුත්තෙ පුරෙත්වා සීතොදකං පක්ඛිපති. පුත “අතිසීතලා, අලොණායෙවා”ති චුත්තෙ “ඉදානෙව ‘අච්චුණ්හා, අතිලොණා’ති වත්ථා පුත ‘අතිසීතලා, අලොණා’ති වදසි, කා තං තොසෙතුං සක්ඛිස්සති”ති මහාසද්දං කරොති. න්භානොදකම්පි අච්චුණ්හං කත්වා පිට්ඨියං ආසිඤ්චති. “අම්ම, පිට්ඨි මෙ දහති”ති ව චුත්තෙ පුත පුරෙත්වා සීතොදකං පක්ඛිපති. “අතිසීතං, අම්මා”ති චුත්තෙ “ඉදානෙව ‘අච්චුණ්හ’න්ති වත්ථා පුත ‘අතිසීත’න්ති වදති, කා එතිස්සා අවමානං සහිතුං සක්ඛිස්සති”ති පටිච්ඡෙසකානං කට්ඨෙ. “අම්ම, මඤ්චකෙ මෙ ඛහු මඩ්ගලා”ති ව චුත්තා මඤ්චකං නිහරිත්වා තස්ස උපරි අත්තනො මඤ්චකං පොට්ඨත්වා “පොට්තො මෙ”ති අතිහරිත්වා පඤ්ඤපෙති. මහාඋපාසිකා දිගුණෙහි මඩ්ගලෙහි ඛජ්ජමානා සබ්බරත්තිං නිසින්තාව විතිනාමෙත්වා “අම්ම, සබ්බරත්තිං මඩ්ගලෙහි බාදිතාමිහි”ති වදති. ඉතරා “හියො තෙ මඤ්චකො පොට්තො, කා ඉම්ස්සා කිච්චං නිත්ථරිතුං සක්කොති”ති පටිවත්ථා “ඉදානි නං පුත්තෙන උජ්ඣාපෙස්සාමි”ති තත්ථ තත්ථ ඛෙළසිඬ්ඝාණිකාදීනි විජ්ජකිරිත්වා “කා ඉමං සකලගෙහං අසුචිං කරොති”ති චුත්තෙ “මාතා තෙ එවරුපං කරොති, ‘මා කරි’ති චුච්චමානා කලහං කරොති, අහං එවරුපාය කාළකණ්ණියා සද්ධිං එකගෙහෙ වසිතුං න සක්කොමි, එතං වා සරෙ වසාපෙහි, මං වා”ති ආහ.

සො තස්සා වචනං සුත්වා “හද්දෙ, ත්වං තරුණා යත්ථ කත්ථවි ගන්ත්වා ජීවිතුං සක්කා, මාතා පන මෙ ජරාදුඛිබලා, අහමෙවස්සා පටිසරණං, ත්වං නික්ඛමිත්වා අත්තනො කුලගෙහං ගච්ඡාහි”ති ආහ. සා තස්ස වචනං සුත්වා හිතා වින්තෙසි “න සක්කා ඉමං මාතු අත්තරෙ හින්දිතුං, එකංසෙනස්ස මාතා පියා, සවෙ පනාහං කුලසරං ගම්ස්සං, විධවචාසං වසන්ති දුක්ඛිතා භවිස්සාමි, පුරිමනායෙනෙව සස්සුං ආරාධෙත්වා පටිජග්ගිස්සාමි”ති. සා තතො පට්ඨාය පුරිමසදිසමෙව තං පටිජග්ගි. අට්ඨකදිවසං සො උපොසකො ධම්මස්සවනත්ථාය ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. “කිං, උපාසක, ත්වං පුඤ්ඤකම්මෙසු න පමජ්ජසි, මාතුඋපට්ඨානකම්මං පුරෙසි”ති ව චුත්තො “ආම, හන්තෙ, සා පන මම මාතා මය්හං අරුචියායෙව එකං කුලදාරිකං ආනෙසි, සා ඉදඤ්චිදඤ්ච අනාචාරකම්මං අකාසි”ති සබ්බං සත්ථු ආචික්ඛිත්වා “ඉති භගවා සා ඉත්ථී නෙව මං මාතු අත්තරෙ හින්දිතුං සක්ඛි, ඉදානි නං සක්කච්චං උපට්ඨහති”ති ආහ. සත්ථා තස්ස කථං සුත්වා “ඉදානි තාව ත්වං උපාසක, තස්සා වචනං න අකාසි, පුබ්බෙ පනෙතිස්සා වචනෙන තච මාතරං නික්කඩ්ඪිත්වා මං නිස්සාය පුත ගෙහං ආනෙත්වා පටිජග්ගි”ති වත්ථා තෙන යාවිතො අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස පුත්තො පිතරි කාලකතෙ මාතුදෙවතො හුත්වා චුත්තනියාමෙනෙව මාතරං පටිජග්ගිති සබ්බං හෙට්ඨා කථිතනායෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. “අහං එවරුපාය කාළකණ්ණියා සද්ධිං වසිතුං න සක්කොමි, එතං වා සරෙ වසාපෙහි, මං වා”ති චුත්තෙ තස්සා කථං ගහෙත්වා “මාතුයෙව මෙ දොසො”ති මාතරං ආහ “අම්ම, ත්වං නිච්චං ඉමස්මිං සරෙ කලහං කරොසි, ඉතො නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤස්මිං යථාරුචිතෙ යානෙ වසාහි”ති. සා “සාධු”ති රොදමානා නික්ඛමිත්වා එකං සම්ද්ධකුලං නිස්සාය හතිං කත්වා දුක්ඛෙන ජීවිකං කප්පෙසි. සස්සුයා සරා නික්ඛන්තකාලෙ සුණ්ණියාය ගබ්භො පතිට්ඨති. සා “තාය කාළකණ්ණියා ගෙහෙ වසමානාය ගබ්භම්පි න පටිලභිං, ඉදානි මෙ ගබ්භො ලද්ධො”ති පතීනො ව පටිච්ඡෙසකානඤ්ච කට්ඨන්ති විචරති.

අපරභාගෙ පුත්තං විජායිත්වා සාමිකං ආහ “තච මාතරි ගෙහෙ වසමානාය පුත්තං න ලභිං, ඉදානි මෙ ලද්ධො, ඉම්නාපි කාරණෙන තස්සා කාළකණ්ණිභාවං ජානාහි”ති. ඉතරා “මම කිර නික්කඩ්ඪිතකාලෙ පුත්තං ලභි”ති සුත්වා වින්තෙසි “අද්ධා ඉමස්මිං ලොකෙ ධම්මො මතො භවිස්සති, සවෙ හි ධම්මො මතො න භවෙය්‍ය, මාතරං පොට්ඨත්වා නික්කඩ්ඪන්තා පුත්තං න ලභෙය්‍යං, සුඛං න ජීවෙය්‍යං, ධම්මස්ස මතකහත්තං දස්සාමි”ති. සා එකදිවසං තිලපිට්ඨඤ්ච

තණ්ඩුලඤ්ච පවනථාලිඤ්ච දබ්බිඤ්ච ආදාය ආමකසුසානං ගන්ත්වා තිභි මනුස්සසීසෙහි උද්ධනං කත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා උදකං ඔරුය්හ සසීසං න්හත්වා සාටකං නිවාසෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උද්ධනට්ඨානං ගන්ත්වා කෙසෙ මොවෙත්වා තණ්ඩුලෙ ධොවිතුං ආරභී. තදා බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා අහොසී. බොධිසත්තා ච නාම අප්පමත්තා භොන්ති, සො තස්මිං බණෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තං දුක්ඛජ්ජත්තං “ධම්මො මතො”ති සඤ්ඤාය ධම්මස්ස මතකහත්තං දාතුකාමං දිස්වා “අජ්ජ මය්හං බලං දස්සෙස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණවෙසෙන මහාමග්ගං පටිපන්නො විය හුත්වා තං දිස්වා මග්ගා ඔක්කම්ම තස්සා සන්තිකෙ යත්වා “අම්ම, සුසානෙ ආහාරං පවත්තා නාම නත්ථී, ත්වං ඉම්නා ඉධ පක්කෙන තිලොදනෙන කිං කරිස්සසී”ති කථං සමුට්ඨාපෙන්තො පයමං ගාථමාහ —

1. “ඔදාතචත්ථා සුචි අල්ලකෙසා, කච්චානි කිං කුම්භිමධිස්සයිත්වා;
පිට්ඨා තිලා ධොවසි තණ්ඩුලානි, තිලොදනො හෙහිති කිස්සහෙතු”ති.

තත්ථ කච්චානීති තං ගොත්තෙන ආලපති. කුම්භිමධිස්සයිත්වානි පවනථාලිකං මනුස්සසීසුද්ධනං ආරොපෙත්වා. හෙහිතිති අයං තිලොදනො කිස්ස හෙතු භවිස්සති, කිං අත්තනා භුඤ්ජිස්සසී, උදාහු අඤ්ඤං කාරණමත්ථීති.

අථස්ස සා ආචික්ඛන්ති දුතියං ගාථමාහ —

2. “න බො අයං බ්‍රාහ්මණ භොජනත්ථා, තිලොදනො හෙහිති සාධුපක්කො;
ධම්මො මතො තස්ස පහුත්තමජ්ජ, අහං කරිස්සාමි සුසානමජ්ඣෙ”ති.

තත්ථ ධම්මොති ජෙට්ඨාපවායනධම්මො වෙච තිව්ධසුචරිතධම්මො ච. තස්ස පහුත්තමජ්ජාති තස්සාහං ධම්මස්ස ඉදං මතකහත්තං කරිස්සාමිති අත්ථො.

තතො සක්කො තතියං ගාථමාහ —

3. “අනුච්චිච කච්චානි කරොහි කිච්චං, ධම්මො මතො කො නු තවෙච සංසි;
සහස්සනෙත්තො අතුලානුභාවො, න මියාති ධම්මවරො කදාචී”ති.

තත්ථ අනුච්චිචානි උපපරික්ඛිත්වා ජානිත්වා. කො නු තවෙච සංසිති කො නු තච ඵලං ආචික්ඛි. සහස්සනෙත්තොති අත්තනාං ධම්මවරං උත්තමධම්මං කත්වා දස්සෙන්තො ඵලමාහ.

තං වචනං සුත්වා ඉතරා ද්වෙ ගාථා අහාසි —

4. “දළ්භජ්ජමාණං මම ඵත්ථ බ්‍රහ්මෙ, ධම්මො මතො නත්ථී මමෙත්ථ කඩ්ඛා;
යෙ යෙච දානි පාපා භවන්ති, තෙ තෙච දානි සුඛිතා භවන්ති.
5. “සුණ්ඪා හි මය්හං වඤ්ඤා අහොසී, සා මං වධිත්වාන විජායි පුත්තං;
සා දානි සබ්බස්ස කුලස්ස ඉස්සරා, අහං පනම්හි අපචිද්ධා ඵකිකා”ති.

තත්ථ දළ්භජ්ජමාණන්ති දළ්භං ථීරං නිස්සංසයං බ්‍රාහ්මණ ඵත්ථ මම පමාණන්ති වදති. යෙ යෙති තස්ස මතභාවෙ කාරණං දස්සෙන්ති ඵලමාහ. වධිත්වානානි පොථෙත්වා නික්කඩ්ඪිත්වා. අපචිද්ධානි ඡඩ්ඪිතා අනාථා හුත්වා ඵකිකා වසාමි.

තතො සක්කො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

6. “ජීවාමි වොහං න මතොහමස්මි, තවෙච අත්ථාය ඉධාගතොස්මි;
යා තං වධිත්වාන විජායි පුත්තං, සභාව පුත්තෙන කරොමි හස්ම”න්ති.

තත්ථ වොති නිපාතමත්තං.

ඉතරා තං සුත්වා “ධි අහං කිං කථෙසිං, මම නත්තු අමරණකාරණං කරිස්සාමි”ති සත්තමං ගාථමාහ —

7. “ඵචඤ්ච තෙ රුච්චති දෙවරාජ, මමෙච අත්ථාය ඉධාගතොසි;
අභඤ්ච පුත්තො සුණ්ඪා ච නත්තා, සම්මොදමානා සරමාවසෙමා”ති.

අථස්සා සක්කො අට්ඨමං ගාථමාහ —

8. “ඵචඤ්ච තෙ රුච්චති කාතියානි, හතාපි සත්තා න ජහාසි ධම්මං;
තුචඤ්ච පුත්තො සුණ්ඪා ච නත්තා, සම්මොදමානා සරමාවසෙමා”ති.

තත්ථ හතාපි සත්තානි යදි ත්වං පොථිතාපි නික්කඩ්ඪිතාපි සමානා තච දාරකෙසු මෙත්තධම්මං න ජහාසි, ඵලං සත්තෙ යථා ත්වං ඉච්ඡසී, තථා භොතු, අහං තෙ ඉමස්මිං ගුණෙ පසන්නොති.

එවැනිව පන වත්වා අලංකාරකරවියත්තෝ සක්කෝ අත්තනෝ ආනුභාවෙන ආකාසෙ යත්වා “කච්චානි ත්වං මා භාසි, පුත්තෝ ව තෙ සුඤ්ඤා ව මමානුභාවෙන ආගන්ත්වා අත්තරාමග්ගෙ තං ඛමාපෙත්වා ආදාය ගමීස්සන්ති, අප්පමත්තා භොති” ති වත්වා අත්තනෝ යානමෙව ගතෝ. තෙපි සක්කානුභාවෙන තස්සා ගුණං අනුස්සරිත්වා “කභං නො මාතා” ති අත්තොගාමෙ මනුස්සෙ පුච්ඡිත්වා “සුසානාහිමුඛං ගතා” ති සුත්වා “අම්ම, අම්මා” ති සුසානමග්ගං පටිපජ්ජිත්වා තං දිස්වා ව පාදෙසු පතිත්වා “අම්ම, අම්මාකං දොසං ඛමාති” ති තං ඛමාපෙසුං. සාපි නත්තාරං ගණ්හි. ඉති තෙ සම්මොදමානා ගෙහං ගන්ත්වා තතො පට්ඨාය සමග්ගවාසං වසිංසු.

9. “සා කානිසානි සුඤ්ඤාය සද්ධිං, සම්මොදමානා සරමාවසිත්ථ; පුත්තෝ ව නත්තා ව උපට්ඨන්ති, දෙවානම්න්දෙන අධිග්ගහිතා” ති. —

අයං අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ සා කානිසානිති භික්ඛවෙ, සා කච්චානගොත්තා. දෙවානම්න්දෙන අධිග්ගහිතාති දෙවින්දෙන සක්කෙන අනුග්ගහිතා හුත්වා තස්සානුභාවෙන සමග්ගවාසං වසිංසුති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා මාතුපොසකො එතරහි මාතුපොසකො අභොසි, හරියාපිස්ස තදා හරියායෙව, සක්කො පන අභමෙව අභොසිත්ති.

[418] 2. අට්ඨසද්දජාතකවණ්ණනා කච්චානිජාතකවණ්ණනා පයමා.

ඉදං පුරෙ නින්තමාහුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො අඬ්ඨරත්තසමයෙ සුතං භිංසනකං අවිනිබ්භොගසද්දං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා ලොභකුම්භිජාතකෙ (ජා. 1.4.53 ආදයො) කථිතසදිසමෙව. ඉධ පන සත්ථා “මය්හං, භන්තෙ, ඉමෙසං සද්දානං සුතත්තා කිත්ති භවිස්සති” ති චුත්තෙ “මා භාසි, මහාරාජ, න තෙ එතෙසං සුතපච්චයා කොචි අත්තරායො භවිස්සති, න හි, මහාරාජ, එවරුපං භයානකං අවිනිබ්භොගසද්දං ත්වමෙවෙකො සුඤ්ඤ, පුබ්බෙපි රාජානො එවරුපං සද්දං සුත්වා බ්‍රාහ්මණානං කථං ගහෙත්වා සබ්බවතුක්කයඤ්ඤං යජිතුකාමා පණ්ඩිතානං වචනං සුත්වා යඤ්ඤභරණත්ථාය ගහිතසත්තෙ විස්සජ්ජෙත්වා නගරෙ මාසාතභෙරිං වරාපෙසු” ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අසිතිකොට්ඨිභවෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං උග්ගහිතසිප්පො මාතාපිතුනං අච්චයෙන රතනවිලොකනං කත්වා සබ්බං විභවජාතං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා කාමෙ පභාය හිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා අපරභාගෙ ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං වරන්තො බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසී. තදා බාරාණසිරාජා සිරිසයනෙ නිසින්නො අඬ්ඨරත්තසමයෙ අට්ඨ සද්දෙ අස්සොසි — පයමං රාජනිවෙසනසාමන්තා උය්‍යානෙ එකො ඛකො සද්දමකාසි, දුතියං තස්මිං සද්දෙ අනුපවිජින්නෙයෙව භත්ථිසාලාය තොරණනිවාසිනී කාකී සද්දමකාසි, තතියං රාජගෙහෙ කණ්ණිකායං නිචුත්ථසුභපාණකො සද්දමකාසි, චතුත්ථං රාජගෙහෙ පොසාවනියකොකිලො සද්දමකාසි, පඤ්චමං තත්ථෙව පොසාවනියමිගො සද්දමකාසි, ඡට්ඨං තත්ථෙව පොසාවනියවානරො සද්දමකාසි, සත්තමං තත්ථෙව පොසාවනියකින්නරො සද්දමකාසි, අට්ඨමං තස්මිං සද්දෙ අනුපවිජින්නෙයෙව රාජනිවෙසනමත්ථකෙන උය්‍යානං ගවිජන්තො පච්චෙකබුද්ධො එකං උදානං උදානෙන්තො සද්දමකාසි.

බාරාණසිරාජා ඉමෙ අට්ඨ සද්දෙ සුත්වා භීතතසිතො පුනදිවසෙ බ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡී. බ්‍රාහ්මණා “අත්තරායො තෙ, මහාරාජ, භවිස්සති, සබ්බවතුක්කයඤ්ඤං යජිස්සාමා” ති වත්වා රඤ්ඤො “යථාරුචිතං කරොථා” ති අනුඤ්ඤාතා හට්ඨපහට්ඨා රාජකුලතො නික්ඛම්ත්වා යඤ්ඤකම්මං ආරහිංසු. අථ නෙසං ජෙට්ඨකස්ස යඤ්ඤකාරබ්‍රාහ්මණස්ස අත්තෙවාසී මාණවො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො ආවරියං ආහ — “ආවරිය, එවරුපං කක්ඛළං ඵරුසං අසාතං බහුනං සත්තානං විනාසකම්මං මා කරි” ති. “තාත, ත්වං කිං ජානාසි, සවෙපි අඤ්ඤං කිඤ්චි න භවිස්සති, මච්ඡමංසං තාව බහුං බාදිතුං ලභිස්සාමා” ති. “ආවරිය, කුච්ඡිං නිස්සාය නිරයෙ නිබ්බත්තනකම්මං මා කරොථා” ති. තං සුත්වා සෙසබ්‍රාහ්මණා “අයං අම්මාකං ලාභන්තරායං කරොති” ති තස්ස කුජ්ඣිංසු. මාණවො තෙසං භයෙන “තෙන හි තුම්හෙව මච්ඡමංසබාදනුපායං කරොථා” ති වත්වා නික්ඛම්ත්වා බහිනගරෙ රාජානං නිවාරෙතුං සමත්ථං ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණං උපධාරෙන්තො රාජ්‍යයානං ගන්ත්වා බොධිසත්තං දිස්වා වන්දිත්වා “භන්තෙ, කිං තුම්මාකං සත්තෙසු අනුකම්මපා නත්ථි, රාජා බහු සත්තෙ මාරෙන්වා යඤ්ඤං යජාපෙති, කිං වො මහාජනස්ස බන්ධනමොක්ඛං කාතුං න වට්ටති” ති ආහ. “මාණව, එත්ථ නෙව රාජා අම්මෙ ජානාති, න මයං රාජානං ජානාමා” ති. “ජානාථ පන, භන්තෙ, රඤ්ඤා සුතසද්දානං නිජ්ජත්ති” ති? “ආම, ජානාමි” ති. “ජානන්තා රඤ්ඤො කස්මා න කටෙථා” ති? “මාණව කිං සක්කා ‘අහං ජානාමි’ ති නලාටෙ සිඬ්ඨං බන්ධිත්වා වරිතුං, සවෙ ඉධාගන්ත්වා පුච්ඡිස්සති, කටෙස්සාමි” ති.

මාණවො වෙගෙන රාජකුලං ගන්ත්වා “කිං, තාතා” ති චුත්තෙ “මහාරාජ, තුම්හෙහි සුතසද්දානං නිජ්ජත්තිං ජානනකො එකො තාපසො තුම්මාකං උය්‍යානෙ මඬ්ගලසිලායං නිසින්නො ‘සවෙ මං පුච්ඡිස්සති, කටෙස්සාමි’ ති වදති,

ගන්නවා නං පුවිඡිතුං වට්ටනි”ති ආහ. රාජා වෙගෙන තත්ථ ගන්නවා තාපසං වන්දිත්වා කතපට්ඨන්ථාරො නිසිදිත්වා “සච්චං කිර, හන්තෙ, තුම්හෙ මයා සුතසද්දානං නිප්ථන්ති ජානාථා”ති පුවිඡි. “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි කට්ඨං තං මෙ”ති. “මහාරාජ, තෙසං සුතපච්චයා තච කොචි අන්තරායො නත්ථී , පොරාණුයානෙ පන තෙ එකො ඛකො අත්ථී, සො ගොචරං අලහන්තො ජීසව්ජාය පරෙතො පයමං සද්දමකාසී”ති තස්ස කිරියං අත්තනො ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා පයමං ගාථමාහ –

10. “ඉදං පුරෙ නින්නමාහු, ඛහුමච්ඡං මහොදකං;
ආවාසො ඛකරාජස්ස, පෙත්තිකං භවනං මම;
තාප්ප්භෙකෙන යාපෙම, ඔකං න විජහාමසෙ”ති.

තත්ථ ඉදන්ති මඬගලපොක්ඛරණිං සන්ධාය වදති. සා හි පුබ්බෙ උදකතුම්බෙන උදකෙ පට්ඨන්තෙ මහොදකා ඛහුමච්ඡා, ඉදානි පන උදකස්ස පච්ඡින්නත්තා න මහොදකා ජාතා. තාප්ප්භෙකෙනාති තෙ මයං අප්ප් මච්ඡෙ අලහන්තා මණ්ඩුකමත්තෙන යාපෙම. ඔකන්ති එවං ජීසව්ජාය පිළිතාපි වසනට්ඨානං න විජහාම.

ඉති, මහාරාජ, සො ඛකො ජීසව්ජාපිළිතො සද්දමකාසී. සචෙපි තං ජීසව්ජාතො මොචෙතුකාමො, තං උයානං සොධාපෙත්වා පොක්ඛරණිං උදකස්ස පුරෙහීති. රාජා තථා කාරෙතුං එකං අමච්චං ආණාපෙසී.

“හත්ථිසාලතොරණෙ පන තෙ, මහාරාජ, එකා කාකී වසමානා අත්තනො පුත්තසොකෙන දුතියං සද්දමකාසී, තතොපි තෙ භයං නත්ථී”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

11. “කො දුතියං අසිලිස්ස, ඛන්ධරස්සක්ඛි භෙව්ජති;
කො මෙ පුත්තෙ කුලාවකං, මඤ්ච සොත්ථිං කරිස්සති”ති.

වත්වා ව පන “කො නාම තෙ, මහාරාජ, හත්ථිසාලාය හත්ථිමෙණ්ඩො”ති පුවිඡි. “ඛන්ධරො නාම, හන්තෙ”ති. “එකක්ඛිකාණො සො, මහාරාජා”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. මහාරාජ, හත්ථිසාලාය තෙ ද්වාරතොරණෙ එකා කාකී කුලාවකං කත්වා අණ්ඩකානි නික්ඛිපි. තානි පරිණතානි කාකපොතකා නික්ඛන්තා, හත්ථිමෙණ්ඩො හත්ථිං ආරුය්භ සාලතො නික්ඛමන්තො ව පට්ඨන්තො ව අඬකුසකෙන කාකිමිපි පුත්තකෙපිස්සා පහරති, කුලාවකමිපි විද්ධංසෙති. සා තෙන දුක්ඛෙන පිළිතා තස්ස අක්ඛිහෙදනං ආයාචන්ති එවමාහ, සචෙ තෙ කාකියා මෙත්තවිත්තං අත්ථී, එතං ඛන්ධරං පක්කොසාපෙත්වා කුලාවකවිද්ධංසනතො වාරෙහීති . රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා පරිභාසිත්වා භාරෙත්වා අඤ්ඤස්ස තං හත්ථිං අදාසී.

“පාසාදකණ්ණිකාය පන තෙ, මහාරාජ, එකො සුණපාණකො වසති. සො තත්ථ ඵෙග්ගුං ඛාදිත්වා තස්මිං ඛිණෙ සාරං ඛාදිතුං නාසක්ඛි, සො භක්ඛං අලහිත්වා නික්ඛමිතුමිපි අසක්කොන්තො පරිදෙවමානො තතියං සද්දමකාසී, තතොපි තෙ භයං නත්ථී”ති වත්වා තස්ස කිරියං අත්තනො ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා තතියං ගාථමාහ –

12. “සඛ්ඛා පරික්ඛතා ඵෙග්ගු, යාව තස්සා ගතී අහු;
ඛිණභක්ඛො මහාරාජ, සාරෙ න රමතී සුණො”ති.

තත්ථ යාව තස්සා ගතී අහුති යාව තස්සා ඵෙග්ගුයා නිප්ථන්ති අහොසී, සා සඛ්ඛා ඛාදිතා. න රමතීති “මහාරාජ, සො පාණකො තතො නික්ඛමිත්වා ගමනට්ඨානමිපි අපස්සන්තො පරිදෙවති, නිහරාපෙහි න”න්ති ආහ. රාජා එකං පුරිසං ආණාපෙත්වා උපායෙන නං නිහරාපෙසී.

“නිවෙසනෙ පන තෙ, මහාරාජ, එකා පොසාවනියා කොකිලා අත්ථී”ති? “අත්ථී, හන්තෙ”ති. “මහාරාජ, සා අත්තනා නිවුත්ථපුබ්බං වනසණ්ඩං සරිත්වා උක්කණ්ඩිත්වා ‘කදා නු ඛො ඉමම්භා පඤ්ජරා මුච්චිත්වා රමණියං වනසණ්ඩං ගච්ඡිස්සාමි’ති වතුත්ථං සද්දමකාසී, තතොපි තෙ භයං නත්ථී”ති වත්වා වතුත්ථං ගාථමාහ –

13. “සා නුනාහං ඉතො ගන්නවා, රඤ්ඤො මුත්තා නිවෙසනා;
අත්තානං රමයිස්සාමි, දුමසාඛනිකෙතිති”ති.

තත්ථ දුමසාඛනිකෙතිතීති සුපුප්ථිතාසු රුක්ඛසාඛාසු සකනිකෙතා හුත්වා. එචඤ්ච පන වත්වා “උක්කණ්ඩිතා, මහාරාජ, සා කොකිලා, විස්සජ්ජෙහි න”න්ති ආහ. රාජා තථා කාරෙසී.

“නිවෙසනෙ පන තෙ, මහාරාජ, එකො පොසාවනියො මිගො අත්ථී”ති? “අත්ථී, හන්තෙ”ති. “මහාරාජ, සො එකො යුථපති අත්තනො මිගිං අනුස්සරිත්වා කිලෙසවසෙන උක්කණ්ඩිතො පඤ්චමං සද්දමකාසී, තතොපි තෙ භයං නත්ථී”ති වත්වා පඤ්චමං ගාථමාහ –

14. “සො නුනාහං ඉතො ගන්නවා, රඤ්ඤො මුත්තො නිවෙසනා;
අග්ගොදකානි පිස්සාමි, යුථස්ස පුරතො වජ්”න්ති.

තත්ප් අග්ගොදකානීති අග්ගඋදකානී, අඤ්ඤෙහි මිගෙහි පටමතරං අපිතානි අනුච්ඡිට්ඨොදකානි යුපස්ස පුරතො ගච්ඡන්තො කදා ණු බො පිට්ඨසාමිති.

මහාසත්තො තම්පි මිගං විස්සජ්ජාපෙත්වා “නිවෙසනෙ පන තෙ, මහාරාජ, පොසාවනියො මක්කටො අත්ථී”ති පුච්ඡී. “අත්ථී, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “සොපි, මහාරාජ, හිමවන්තපදෙසෙ යුපපති මක්කටිහි සද්ධිං කාමගිද්ධො හුත්වා විවරන්තො භරතෙන නාම ලුද්දෙන ඉධ ආනිතො, ඉදානි උක්කණ්ඨිත්වා තත්ථෙව ගන්තුකාමො ඡට්ඨං සද්දමකාසි, තතොපි තෙ භයං නත්ථී”ති වත්වා ඡට්ඨං ගාථමාහ –

15. “තං මං කාමෙහි සම්මත්තං, රත්තං කාමෙසු මුච්ඡිතං;
ආනයි භරතො ලුද්දො, බාහිකො භද්දමත්ථු තෙ”ති.

තත්ප් බාහිකොති බාහිකරට්ඨවාසී. භද්දමත්ථු තෙති ඉමමත්ථං සො වානරො ආහ, තුය්හං පන භද්දමත්ථු, විස්සජ්ජෙහි නත්ති.

මහාසත්තො තං වානරං විස්සජ්ජාපෙත්වා “නිවෙසනෙ පන තෙ, මහාරාජ, පොසාවනියො කින්නරො අත්ථී”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථී”ති චුත්තෙ “සො, මහාරාජ, අත්තතො කින්නරියා කතගුණං අනුස්සරිත්වා කිලෙසාතුරො සද්දමකාසි. සො හි තාය සද්ධිං ඵකදිවසං තුඬිගපබ්බතසිරං ආරුහි. තෙ තත්ප් වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නානි නානාපුප්ඵානි ඔච්චන්තා පිළන්ධන්තා සූරියං අත්ථභිගතං න සල්ලක්ඛෙසුං, අත්ථභිගතෙ සූරියෙ ඔතරන්තානං අන්ධකාරො අහොසි. තත්තං කින්නරී ‘සාමී, අන්ධකාරො වත්තති, අපක්ඛලන්තො අප්පමාදෙන ඔතරාහි’ති වත්වා හත්ථෙ ගහෙන්වා ඔතාරෙසි, සො තාය තං වචනං අනුස්සරිත්වා සද්දමකාසි, තතොපි තෙ භයං නත්ථී”ති තං කාරණං අත්තතො ඤාණබලෙන පරිච්ඡිත්තීත්වා පාකටං කරොන්තො සත්තමං ගාථමාහ –

16. “අන්ධකාරතිමිසායං, තුඬිගෙ උපරිපබ්බතෙ;
සා මං සණ්භෙන මුදුනා, මා පාදං බලි යස්මති”ති.

තත්ප් අන්ධකාරතිමිසායන්ති අන්ධභාවකාරකෙ තමෙ. තුඬිගෙහි තිබ්බණෙ. සණ්භෙන මුදුනාති මට්ඨෙත මුදුකෙන වචනෙන. මා පාදං බලි යස්මතිති ය-කාරො බ්‍යඤ්ජනසන්ධිවසෙන ගහිතො. ඉදං චුත්තං හොති – සා මං කින්නරී සණ්භෙන මුදුකෙන වචනෙන “සාමී, අප්පමත්තො හොහි, මා පාදං බලි යස්මති, යථා තෙ උපක්ඛලිත්වා පාදො පාසාණස්මිං න බලති, තථා ඔතරා”ති වත්වා හත්ථෙව ගහෙන්වා ඔතාරෙසිති.

ඉති මහාසත්තො කින්නරෙන කතසද්දකාරණං කට්ඨත්වා තං විස්සජ්ජාපෙත්වා “මහාරාජ, අට්ඨමො උදානසද්දො අහොසි. නන්දමුලකපබ්භාරස්මිං කිර ඵකො පච්චෙකබුද්ධො අත්තතො ආයුසංඛාරපරික්ඛයං ඤත්වා ‘මනුස්සපථං ගන්ත්වා බාරාණසිරඤ්ඤො උය්‍යානෙ පරිනිබ්බායිස්සාමී, තස්ස මෙ මනුස්සා සරිරතික්ඛෙපං කාරෙත්වා සාධුකීළං කීළිත්වා ධාතුපුප්ඵං කත්වා සග්ගපථං පුරෙස්සන්ති’ති ඉද්ධානුභාවෙන ආගච්ඡන්තො තව පාසාදස්ස මත්ථකං පත්තකාලෙ බන්ධහාරං ඔතාරෙත්වා නිබ්බානපුරපවෙසනදීපනං උදානං උදානෙසී”ති පච්චෙකබුද්ධෙන චුත්තං ගාථමාහ –

17. “අසංසයං ජාතිබයන්තදස්සී, න ගබ්භසෙය්‍යං පුනරාවච්ඡිස්සං;
අයමන්තිමා පච්ඡිමා ගබ්භසෙය්‍යා, බිණ්ණො මෙ සංසාරො පුනබ්භවායා”ති.

තස්සත්ථො – ජාතියා බයන්තසංඛාරාසස්ස නිබ්බානස්ස දිට්ඨන්තා ජාතිබයන්තදස්සී අහං අසංසයං පුන ගබ්භසෙය්‍යං න ආවච්ඡිස්සං, අයං මෙ අන්තිමා ජාති, පච්ඡිමා ගබ්භසෙය්‍යා, බිණ්ණො මෙ පුනබ්භවාය බන්ධපටිපාටිසංඛාරො සංසාරොති.

“ඉදඤ්ච පන සො උදානං වත්වා ඉමං උය්‍යානවනං ආගම්ම ඵකස්ස සුපුප්ඵිතස්ස සාලස්ස මූලෙ පරිනිබ්බුතො, ඵහි, මහාරාජ, සරිරකිච්චමස්ස කරිස්සාමා”ති මහාසත්තො රාජානං ගහෙන්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස පරිනිබ්බුතට්ඨානං ගන්ත්වා සරිරං දස්සෙසි. රාජා තස්ස සරිරං දිස්වා සද්ධිං බලකායෙන ගන්ධමාලාදීහි පුෂෙත්වා බොධිසත්තස්ස වචනං නිස්සාය යඤ්ඤං භාරෙත්වා සබ්බසත්තානං ජීවිතදානං දත්වා නගරෙ මාසාතහෙරිං වරාපෙත්වා සත්තාහං සාධුකීළං කීළිත්වා සබ්බගන්ධවිතකෙ මහන්තෙන සක්කාරෙන පච්චෙකබුද්ධස්ස සරිරං ක්‍රොපෙත්වා ධාතුයො වතුමහාපටෙ ථූපං කාරෙසි. බොධිසත්තොපි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “අප්පමත්තො හොහි”ති ඔවදිත්වා හිමවන්තමෙව පච්ඡිත්වා බ්‍රහ්මචිහාරෙසු පරිකම්මං කත්වා අපරිහිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “මහාරාජ, තස්ස සද්දස්ස සුතකාරණා තව කොචි අන්තරායො නත්ථී”ති යඤ්ඤං භරාපෙත්වා “මහාජනස්ස ජීවිතං දෙහි”ති ජීවිතදානං දාපෙත්වා නගරෙ ධම්මහෙරිං වරාපෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, මාණ්ඩො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

ඉදං සුවණ්ණකායුරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනාථපිණ්ඩිකස්ස දාසිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා කිර එකස්මිං උස්සවදිවසෙ දාසිගණෙන සද්ධිං උය්‍යානං ගච්ඡන්ති අත්තනො සාමීනිං පුඤ්ඤලක්ඛණදෙවිං ආභරණං යාචි. සා තස්සා සතසහස්සමූලං අත්තනො ආභරණං අදාසි. සා තං පිළන්ධන්වා දාසිගණෙන සද්ධිං උය්‍යානං පාවිසි. අට්ඨකො වොරො තස්සා ආභරණෙ ලොභං උප්පාදෙන්වා “ඉමං මාරෙන්වා ආභරණං හරිස්සාමි”ති තාය සද්ධිං සල්ලපන්නො උය්‍යානං ගන්ත්වා තස්සා මච්ඡමංසසුරාදීනි අදාසි. සා “කිලෙසවසෙන දෙනි මඤ්ඤෙ”ති ගහෙන්වා උය්‍යානකීළං කීළිත්වා වීමංසනත්ථාය සායන්භසමයෙ නිපන්නෙ දාසිගණෙ උට්ඨාය තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො “හද්දෙ, ඉමං යානං අප්පට්ච්ඡන්තං, ටොකං පුරතො ගච්ඡාමා”ති ආභ. තං සුත්වා ඉතරා “ඉමස්මිං යානෙ සක්කා රහස්සකම්මං කාතුං, අයං පන නිස්සංසයං මං මාරෙන්වා පිළන්ධනභණ්ඩං හරිතුකාමො භවිස්සති, හොතු, සික්ඛාපෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙන්වා “සාමි, සුරාමදෙන මෙ සුක්ඛං සරිරං, පානියං තාව මං පායෙහි”ති එකං කූපං නෙන්වා “ඉතො මෙ පානියං ඔසිඤ්වා”ති රජ්ජුඤ්ච සටඤ්ච දස්සෙසි. වොරො රජ්ජුං කූපෙ ඔතාරෙසි, අට්ඨං ඔනමිත්වා උදකං ඔසිඤ්චන්තං මහබ්බලදාසී උභොහි භත්තෙහි ආණ්ඩදං පහරිත්වා කූපෙ බිපිත්වා “න ත්වං එත්තකෙන මරිස්සසි”ති එකං මහන්තං ඉට්ඨකං මත්තකෙ ආසුමිහි. සො තත්තෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. සාපි නගරං පවිසිත්වා සාමීනියා ආභරණං දදමානා “මනමිහි අප්ප ඉමං ආභරණං නිස්සාය මතා”ති සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි, සාපි අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරොවෙසි, අනාථපිණ්ඩිකො තථාගතස්ස ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො, ගහපති, ඉදානෙව සා දාසී යානුප්පත්තිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා, පුබ්බෙපි සමන්තාගතාව, න ච ඉදානෙව තාය සො මාරිතො, පුබ්බෙපි නං මාරෙසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ සුලසා නාම නගරසොහිනී පඤ්චසතවණ්ණදාසිපරිවාරා අහොසි, සහස්සෙන රත්තිං ගච්ඡති. තස්මිංයෙව නගරෙ සත්තුකො නාම වොරො අහොසි නාගබ්බො, රත්තිභාගෙ ඉස්සරසරානි පවිසිත්වා යථාරූචිං විලුම්පති. නාගරා සන්තිපතිත්වා රඤ්ඤො උපක්කොසිංසු. රාජා නගරගුත්තිකං ආණාපෙන්වා තත්තං තත්තං ගුම්ඛං යපාපෙන්වා වොරං ගණ්භාපෙන්වා “සීසමස්ස ඡින්දා”ති ආභ. තං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා චතුක්කෙ චතුක්කෙ කසාහි තාලෙන්වා ආසානනං නෙන්ති. “වොරො කිර ගහිතො”ති සකලනගරං සඩ්ධුහි. තදා සුලසා වාතපානෙ යත්වා අත්තරවීම්ඵ. ඔලොකෙන්ති තං දිස්වා පට්ඨෙද්ධවිත්තා හුත්වා “සචෙ ඉමං වොරොති ගහිතපුරිසං මොවෙතුං සක්ඛිස්සාමි, ඉදං කිලිට්ඨකම්මං අකත්වා ඉමිනාව සද්ධිං සමග්ගවාසං කප්පෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා හෙට්ඨා කණුවෙරජාතකෙ (ජා. 1.4.69 ආදයො) චුත්තනායෙනෙව නගරගුත්තිකස්ස සහස්සං පෙසෙන්වා තං මොවෙත්වා තෙන සද්ධිං සම්මොදමානා සමග්ගවාසං වසි. වොරො තිණ්ණං චතුත්තං මාසානං අච්චයෙන වින්තෙසි “අහං ඉමස්මිංයෙව යානෙ වසිතුං න සක්ඛිස්සාමි, තුව්ඡහත්තෙව පලායිතුම්පි න සක්කා, සුලසාය පිළන්ධනභණ්ඩං සතසහස්සං අග්ගති, සුලසං මාරෙන්වා ඉදං ගණ්භිස්සාමි”ති. අට්ඨං එකදිවසං ආභ – “හද්දෙ, අහං තදා රාජපුරිසෙහි නියමානො අසුකපබ්බතමත්තකෙ රුක්ඛදෙවතාය බලිකම්මං පටිස්සුණිං, සා මං බලිකම්මං අලභමානා භායාපෙනි, බලිකම්මමස්සා කරොමා”ති. “සාධු, සාමි, සප්පෙත්වා පෙසෙහි”ති. “හද්දෙ, පෙසෙතුං න වට්ටති, මයං උභොපි සබ්බාභරණපට්මණ්ඩිතා මහන්තෙන පරිවාරෙන ගන්ත්වා දස්සාමා”ති. “සාධු, සාමි, තථා කරොමා”ති.

අට්ඨං තථා කාරෙන්වා පබ්බතපාදං ගතකාලෙ ආභ – “හද්දෙ, මහාජනං දිස්වා දෙවතා බලිකම්මං න සම්පට්ච්ඡිස්සති, මයං උභොව අභිරුහිත්වා දෙමා”ති. සො තාය “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිතො තං බලිපාතිං උක්ඛිපාපෙන්වා සයං සන්තද්ධපඤ්චාවුධො හුත්වා පබ්බතමත්තකං අභිරුහිත්වා එකං සතපොරිසපපාතං නිස්සාය ජාතරුක්ඛමූලෙ බලිභාජනං යපාපෙන්වා “හද්දෙ, නාහං බලිකම්මත්ථාය ආගතො, තං පන මාරෙන්වා පිළන්ධනං තෙ ගහෙන්වා ගම්ස්සාමිති ආගතොමිති, තව පිළන්ධනං ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරසාටකෙන භණ්ඩිකං කරොහි”ති ආභ. “සාමි, මං කස්මා මාරෙසි”ති? “ධනකාරණා”ති. “සාමි, මයා කතගුණං අනුස්සර, අහං තං බන්ධිත්වා නියමානං සෙට්ඨිපුත්තෙන පරිවත්තෙන්වා බහුං ධනං දත්වා ජීවිතං ලභාපෙසිං, දෙවසිකං සහස්සං ලභමානාපි අඤ්ඤං පුරිසං න ඔලොකෙමි, එවඤ්ඤි තව උපකාරිකං මා මං මාරෙහි, බහුඤ්ච තෙ ධනං දස්සාමි, තව දාසී ච භවිස්සාමි”ති යාවන්ති පයමං ගාථමාහ –

18. “ඉදං සුවණ්ණකායුරං, මුත්තා වෙඨරියා බහු;
සබ්බං හරස්සු හද්දන්තෙ, මඤ්ච දාසීනි සාවයා”ති.

තත්තං කායුරන්ති ගීවායං පිළන්ධනපසාධනං කායුරං. සාවයානි මහාජනමජ්ඣෙ සාවෙන්වා දාසිං කත්වා ගණ්භානි.

තතො සත්තුකෙන –

19. “ඔරොපයස්සු කල්‍යාණි, මා බාළ්භං පරිදෙවසි;
න වාහං අභිජානාමි, අහන්ත්වා ධනමාහන”න්ති. –

අත්තනො අජ්ඣාසයානුරූපං දුතියගාථාය චුත්තාය සුලසා යානුප්පත්තිකාරණං පටිලභිත්වා “අයං වොරො මය්හං ජීවිතං න දස්සති, උපායෙන නං පයමතරං පපානෙ පානෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ගාථාද්වයමාහ –

20. “යතො සරාමි අත්තානං, යතො පත්තාස්මි විඤ්ඤුතං;
න වාහං අභිජානාමි, අඤ්ඤං පියතරං තයා.

21. “එහි තං උපගුහිස්සං, කරිස්සඤ්ච පදක්ඛිණං;
න හි දානි සුන අත්ථි, මම තුය්හඤ්ච සඬගමො”ති.

සත්තුකො තස්සාධිප්පායං අජානන්තො “සාධු, හද්දෙ, එහි උපගුහස්ස ම”න්ති ආහ. සුලසා තං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා උපගුහිත්වා “ඉදානි තං, සාමී, චතුසු පස්සෙසු චන්දිස්සාමී”ති චත්වා පාදපිට්ඨියං සීසං යපෙත්වා බාහුපස්සෙ චන්දිත්වා පච්ඡිමපස්සං ගන්ත්වා චන්දමානා විය හුත්වා නාගබ්බා ගණිකා වොරං ද්විසු පච්ඡාපාදෙසු ගහෙත්වා හෙට්ඨා සීසං කත්වා සතපොරිසෙ නරකෙ බිසි. සො තත්ථෙව චුණ්ණච්චුණ්ණං පත්වා මරි. තං කිරියං දිස්වා පබ්බතමත්ථකෙ නිබ්බන්තදෙවතා ඉමා ගාථා අභාසි -

22. “න හි සබ්බෙසු යානෙසු, පුරිසො හොති පණ්ඩිතො;
ඉත්ථිපි පණ්ඩිතා හොති, තත්ථ තත්ථ විචක්ඛණා.
23. “න හි සබ්බෙසු යානෙසු, පුරිසො හොති පණ්ඩිතො;
ඉත්ථිපි පණ්ඩිතා හොති, ලහුං අත්ථං විචින්තිකා.
24. “ලහුඤ්ච චත ඛිප්පඤ්ච, නිකට්ඨෙ සමචෙතයි;
මිගං පුණ්ණායතෙනෙව, සුලසා සත්තුකං වධි.
25. “යොධ උප්පතිතං අත්ථං, න ඛිප්පමනුච්ඡිකති;
සො හඤ්ඤති මන්දමති, වොරොව ගිරිගබ්බරෙ.
26. “යො ච උප්පතිතං අත්ථං, ඛිප්පමෙව නිබොධති;
මුච්චතෙ සත්තුසම්බාධා, සුලසා සත්තුකාමිවා”ති.

තත්ථ පණ්ඩිතා හොතිති ඉත්ථිපි පණ්ඩිතා තත්ථ තත්ථ විචක්ඛණා හොති, අථ වා ඉත්ථි පණ්ඩිතා වෙව තත්ථ තත්ථ විචක්ඛණා ච හොති. ලහුං අත්ථං විචින්තිකාති ලහුං ඛිප්පං අත්ථං විචින්තිකා. ලහුඤ්ච චතාති අදන්ධඤ්ච චත. ඛිප්පඤ්චාති අවිරෙනෙව. නිකට්ඨෙ සමචෙතයිති සන්තිකෙ ධීතාව තස්ස මරණුපායං චින්තෙසි. පුණ්ණායතෙනෙවති පුරිතධනස්මිං. ඉදං චුත්තං හොති - යථා ඡෙකො මිගලුද්දකො සකණ්ඩපුණ්ණධනස්මිං ඛිප්පං මිගං වධති, එවං සුලසා සත්තුකං වධිති. යොධාති යො ඉමස්මිං සත්තලොකෙ. නිබොධතිති ජානාති. සත්තුකාමිවාති සත්තුකා ඉව, යථා සුලසා මුත්තා, එවං මුච්චතිති අත්ථො.

ඉති සුලසා වොරං වධිත්වා පබ්බතා ඔරුය්හ අත්තනො පරිජනස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අය්‍යපුත්තො කහ”න්ති පුට්ඨා “මා තං පුච්ඡාමි”ති චත්වා රථං අභිරුහිත්වා නගරමෙව පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා තෙ උභොපි ඉමෙයෙව අහෙසුං, දෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[420] 4. සුමඬගලජාතකවණ්ණනා සුලසාජාතකවණ්ණනා තතියා.

භුසම්භි කුද්ධොති ඉදං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො රාජොවාදසුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තදා පන සත්ථා රඤ්ඤා යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බන්තො වයප්පත්තො පිතු අච්චයෙන රජ්ජං කාරෙසි, මහාදානං පචත්තෙසි. තස්ස සුමඬගලො නාම උය්‍යානපාලො අහොසි. අට්ඨකො පච්චෙකබුද්ධො නන්දමුලකපබ්බාරා නික්ඛමිත්වා වාරිකං වරමානො බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ නගරං පිණ්ඩාය පාවිසි. තමෙනං රාජා දිස්වා පසන්තවිත්තො චන්දිත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා රාජාසනෙ නිසීදාපෙත්වා නානග්ගරසෙහි බාදනියහොජනියෙහි පරිවිසිත්වා අනුමොදනං සුත්වා පසන්තො අත්තනො උය්‍යානෙ වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගාභාපෙත්වා උය්‍යානං පච්චෙසත්වා සයම්පි භුත්තපාතරාසො තත්ථ ගන්ත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදීනි සංවිදහිත්වා සුමඬගලං නාම උය්‍යානපාලං වෙය්‍යාවච්චකරං කත්වා නගරං පාවිසි. පච්චෙකබුද්ධො තතො පට්ඨාය නිබ්බදං රාජගෙහෙ භුඤ්ජන්තො තත්ථ චිරං වසි, සුමඬගලොපි නං සක්කච්චං උපට්ඨති.

අට්ඨකදිවසං පච්චෙකබුද්ධො සුමඬගලං ආමන්තෙත්වා “අහං කතිපාහං අසුකගාමං නිස්සාය වසිත්වා ආගච්ඡිස්සාමි, රඤ්ඤො ආරොවෙහි”ති චත්වා පක්කාමි. සුමඬගලොපි රඤ්ඤො ආරොවෙසි. පච්චෙකබුද්ධො කතිපාහං තත්ථ වසිත්වා සායං සූරියෙ අත්ථංගතෙ තං උය්‍යානං පච්චාගමි. සුමඬගලො තස්ස ආගතභාවං අජානන්තො අත්තනො ගෙහං අගමාසි. පච්චෙකබුද්ධොපි පත්තච්චිරං පටිසාමෙත්වා ථොකං වඬිකමිත්වා පාසාණඵලකෙ නිසීදි. තං දිවසං පන උය්‍යානපාලස්ස සරං පාහුනකා ආගමිංසු. සො තෙසං සුපබ්‍යාඤ්ජනත්ථාය “උය්‍යානෙ අභයලද්ධං මිගං මාරස්සාමි”ති ධනුං ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා මිගං උපධාරෙන්තො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා “මහාමිගො භවිස්සති”ති සඤ්ඤාය සරං සන්තය්හිත්වා විජ්ඣි. පච්චෙකබුද්ධො සීසං විවරිත්වා “සුමඬගලා”ති ආහ. සො සංවෙගප්පත්තො

වන්දිත්වා “හන්තෙ, අහං තුම්භාකං ආගතභාවං අජානන්තො ‘මිගො’ති සඤ්ඤාය විජ්ඣං, ඛමං මෙ”ති වන්වා “හොතු දානි කිං කරිස්සසි, එහි සරං ලුඤ්චිත්වා ගණ්භාහි”ති චුත්තෙ වන්දිත්වා සරං ලුඤ්චි, මහති වෙදනා උප්පජ්ජි. පච්චෙකඛුද්ධො තත්ථෙව පරිනිබ්බාසි. උය්‍යානපාලො “සචෙ රාජා ජානිස්සති, නාසෙස්සති”ති පුත්තදාරං ගහෙත්වා තතොව පලාසි. තාවදෙව “පච්චෙකඛුද්ධො පරිනිබ්බානො”ති දෙවතානුභාවෙන සකලනගරං එකකොලාහලං ජාතං.

පුනදිවසෙ මනුස්සා උය්‍යානං ගන්ත්වා පච්චෙකඛුද්ධං දිස්වා “උය්‍යානපාලො පච්චෙකඛුද්ධං මාරෙත්වා පලානො”ති රඤ්ඤො කථයිංසු. රාජා මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා සත්තාහං සරිරපුජං කත්වා මහන්තෙන සක්කාරෙන කුම්භපෙත්වා ධාතුයො ආදාය වෙනියං කත්වා තං පුජෙත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සුමඬගලොපි එකසංවච්ඡරං චිතිනාමෙත්වා “රඤ්ඤො චිත්තං ජානිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා එකං අමච්චං පස්සිත්වා “මයි රඤ්ඤො චිත්තං ජානාමි”ති ආහ. අමච්චොපි රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස ගුණං කථෙසි. රාජා අසුණන්තො විය අහොසි. පුන කිඤ්චි අවත්වා රඤ්ඤො අනත්තමනභාවං සුමඬගලස්ස කථෙසි. සො දුතියසංවච්ඡරෙපි ආගන්ත්වා තථෙව රාජා තුණ්හි අහොසි. තතියසංවච්ඡරෙ ආගන්ත්වා පුත්තදාරං ගහෙත්වා ආගමි. අමච්චො රඤ්ඤො චිත්තමුදුභාවං ඤත්වා තං රාජද්වාරෙ යපෙත්වා තස්සාගතභාවං රඤ්ඤො කථෙසි. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “සුමඬගල, කස්මා තයා මම පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං පච්චෙකඛුද්ධො මාරිතො”ති පුච්ඡි. සො “නාහං, දෙව, ‘පච්චෙකඛුද්ධං මාරෙමි’ති මාරෙසිං, අපිච ඛො ඉමිනා නාම කාරණෙන ඉදං නාම අකාසි”න්ති තං පවත්තිං ආචික්ඛි. අථ තං රාජා “තෙන හි මා භාසි”ති සමස්සාසෙත්වා පුන උය්‍යානපාලමෙව අකාසි.

අථ තං සො අමච්චො පුච්ඡි “දෙව, කස්මා තුම්හෙ ද්වෙ වාරෙ සුමඬගලස්ස ගුණං සුත්වාපි කිඤ්චි න කථයිත්ථ, කස්මා පන තතියවාරෙ සුත්වා තං පක්කොසිත්වා අනුකම්පිත්ථා”ති? රාජා “තාත, රඤ්ඤො නාම කුද්ධෙන සහසා කිඤ්චි කාතුං න වට්ඨති, තෙනාහං පුබ්බෙ තුණ්හි හුත්වා තතියවාරෙ සුමඬගලෙ මම චිත්තස්ස මුදුභාවං ඤත්වා තං පක්කොසාපෙසි”න්ති රාජචත්තං කථෙත්තො ඉමා ගාථා ආහ –

27. “භුසම්භි කුද්ධොති අවෙක්ඛියාන, න තාව දණ්ඩං පණයෙය්‍ය ඉස්සරො;
අට්ඨානසො අප්පතිරුපමත්තනො, පරස්ස දුක්ඛානි භුසං උදිරයෙ.
28. “යතො ව ජානෙය්‍ය පසාදමත්තනො, අත්ථං නියුඤ්ජෙය්‍ය පරස්ස දුක්කථං;
තදායමත්ථොති සයං අවෙක්ඛිය, අථස්ස දණ්ඩං සදිසං නිවෙසයෙ.
29. “න වාපි කුම්භපති පරං න අත්තනං, අමුච්ඡිතො යො නයතෙ නයානයං;
යො දණ්ඩධාරො භවතිධ ඉස්සරො, ස වණ්ණගුත්තො සිරියා න ධංසති.
30. “යෙ ඛත්තියා සෙ අතිසම්මකාරිනො, පණෙත්ති දණ්ඩං සහසා පමුච්ඡිතා;
අවණ්ණසංයුතා ජහන්ති ජීවිතං, ඉතො විමුත්තාපි ව යන්ති දුග්ගතිං.
31. “ධම්මෙ ව යෙ අරියප්පවෙදිනෙ රතා, අනුත්තරා තෙ වචසා මනසා කම්මුනා ව;
තෙ සන්තිසොරච්චසමාධිසණ්ඨිතා, වජන්ති ලොකං දුහයං තථාවිධා.
32. “රාජාහමස්මි නරපමදානම්ස්සරො, සචෙපි කුජ්ඣාමි යපෙමි අත්තනං;
නිසෙධයන්තො ජනතං තථාවිධං, පණෙමි දණ්ඩං අනුකම්ප යොනිසො”ති.

තත්ථ අවෙක්ඛියානාති අවෙක්ඛිත්වා ජානිත්වා. ඉදං චුත්තං හොති – තාත, පථවිස්සරො රාජා නාම “අහං භුසං කුද්ධො ඛලවකොධාහිභුතො”ති ඤත්වා අට්ඨවත්ථුකාදිහෙදං දණ්ඩං පරස්ස න පණයෙය්‍ය න චත්තෙය්‍ය. කිංකාරණා? කුද්ධො හි අට්ඨවත්ථුකං සොළසවත්ථුකං කත්වා අට්ඨානෙන අකාරණෙන අත්තනො රාජභාවස්ස අනනුරූපං “ඉමං එත්තකං නාම ආහරථ, ඉදඤ්ච තස්ස කරොථා”ති පරස්ස භුසං දුක්ඛානි ඛලවදුක්ඛානි උදිරයෙ.

යතොති යදා. ඉදං චුත්තං හොති – යදා පන රාජා පරස්මිං උප්පන්නං අත්තනො පසාදං ජානෙය්‍ය, අථ පරස්ස දුක්කථං අත්ථං නියුඤ්ජෙය්‍ය උපපරික්ඛෙය්‍ය, තදා එවං නියුඤ්ජන්තො “අයං නාමෙත්ථ අත්ථො, අයං එතස්ස දොසො”ති සයං අත්තපච්චක්ඛං කත්වා අථස්ස අපරාධකාරකස්ස අට්ඨවත්ථුකහෙතු අට්ඨෙව, සොළසවත්ථුකහෙතු සොළසෙව කභාපණෙ ගණ්භමානො දණ්ඩං සදිසං කතදොසානුරූපං නිවෙසයෙ යපෙය්‍ය පවත්තෙය්‍යාති.

අමුච්ඡිතොති ඡන්දාදිහි අගතිකිලෙසෙහි අමුච්ඡිතො අනභිභුතො හුත්වා යො නයානයං නයතෙ උපපරික්ඛති, සො නෙව පරං කුම්භපති, න අත්තනං. ඡන්දාදිවසෙන හි අහෙතුකං දණ්ඩං පවත්තෙන්තො පරම්පි තෙන දණ්ඩෙන කුම්භපති දහති පිළෙති, අත්තානම්පි තතොනිදානෙන පාපෙන. අයං පන න පරං කුම්භපති, න අත්තනං. යො දණ්ඩධාරො භවතිධ ඉස්සරොති යො ඉධ පථවිස්සරො රාජා ඉධ සත්තලොකෙ දොසානුච්ඡිකං දණ්ඩං පවත්තෙන්තො දණ්ඩධාරො හොති. ස වණ්ණගුත්තොති ගුණවණ්ණෙන වෙව යසවණ්ණෙන ව ගුත්තො රක්ඛිතො සිරියා න ධංසති න පරිභායති. අවණ්ණසංයුතා ජහන්ති අධම්මිකා ලොලරාජානො අවණ්ණෙන යුත්තා හුත්වා ජීවිතං ජහන්ති.

ධම්මෙ ව යෙ අරියප්පවෙදිනෙති යෙ රාජානො ආචාරඅරියෙහි ධම්මිකරාජුහි පවෙදිනෙ දසවිධෙ රාජධම්මෙ රතා. අනුත්තරා තෙති තෙ වචසා මනසා කම්මුනා ව තීහිපි එතෙහි අනුත්තරා ජෙට්ඨකා. තෙ සන්තිසොරච්චසමාධිසණ්ඨිතාති

තෙ අගතිපහානෙන කිලෙසසන්තියඤ්ච සුසිලාසඬ්ඛානෙ සොරච්චෙ ව එකග්ගතාසමාධිමිති ව සණ්ඨිතා පතිට්ඨිතා ධම්මිකරාජානො. වජ්ජති ලොකං දුභයන්ති ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්වා මනුස්සලොකතො දෙවලොකං, දෙවලොකතො මනුස්සලොකන්ති උභයලොකමෙව වජ්ජති, නිරයාදිසු න නිබ්බත්තන්ති. නරපමදානන්ති නරානඤ්ච නාරිනඤ්ච. යපෙම් අත්තනන්ති කුද්ධොපි කොධවසෙන අගන්ත්වා අත්තානං පොරාණකරාජුහි යපිතනයස්මිංයෙව ධම්මෙ යපෙම්, විනිවිජයධම්මං න හින්දාමිති.

එවං ඡහි ගාථාහි රඤ්ඤා අත්තනො ගුණෙ කට්ඨෙන සබ්බාපි රාජපරිසා තුට්ඨා “අයං සීලාචාරගුණසම්පන්නි තුම්භාකඤ්ඤෙව අනුරූපා”ති රඤ්ඤො ගුණෙ කපෙසුං. සුමඬ්ගලො පන පරිසාය කට්ඨිතාවසානෙ උට්ඨාය රාජානං වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ රඤ්ඤො ථුතිං කරොන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි –

- 33. “සිරි ව ලක්ඛි ව තවෙව ඛත්තිය, ජනාධිප මා විජහි කුදාවනං;
අක්කොධනො නිව්වපසන්නවිත්තො, අනීසො තුවං වස්සසතානි පාලය.
- 34. “ගුණෙහි එතෙහි උපෙන ඛත්තිය, ධීතමරියවත්ති සුවවො අකොධනො;
සුඛි අනුජ්ජිල පසාස මෙදිනිං, ඉතො විමුක්තොපි ව යාහි සුග්ගතිං.
- 35. “එවං සුනිතෙන සුභාසිතෙන, ධම්මෙන ඤායෙන උපායසො නයං;
නිබ්බාපයෙ සඬ්ඛිතිං මහාජනං, මහාව මෙසො සලිලෙන මෙදිනි”න්ති.

තත්ථ සිරි ව ලක්ඛි වාහි පරිවාරසම්පන්නි ව පඤ්ඤා ව. අනීසොති නිද්දුක්ඛො හුත්වා. උපෙන ඛත්තියාති උපෙනො ඛත්තිය, අයමෙව වා පායො. ධීතමරියවත්ති ධීතඅරියවත්ති, අරියවත්ති නාම දසරාජධම්මසඬ්ඛානං පොරාණරාජවත්තං, තත්ථ පතිට්ඨිතත්තා ධීතරාජධම්මො හුත්වාහි අත්ථො. අනුජ්ජිල පසාස මෙදිනිත්ති අනුජ්ජිලං පසාස මෙදිනිඤ්ච, අයමෙව වා පායො. සුනිතෙනාති සුනායෙන සුට්ඨු කාරණෙන. ධම්මෙනාති දසකුසලකම්මපට්ඨමෙන. ඤායෙනාති පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං. උපායසොති උපායකොසල්ලෙන. නයන්ති නයන්තො රජ්ජං අනුසාසන්තො ධම්මිකරාජා. නිබ්බාපයෙති ඉමාය පටිපත්තියා කායිකචෙතසිකදුක්ඛං දරථං අපනෙන්නො කායිකචෙතසිකදුක්ඛසඬ්ඛිතිමපි මහාජනං මහාමෙසො සලිලෙන මෙදිනිං විය නිබ්බාපෙයා, ත්වම්පි තපෙව නිබ්බාපෙහිති දස්සෙන්නො එවමාහ.

සත්ථා කොසලරඤ්ඤො ඔවාදවසෙන ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පච්චෙකබුද්ධො පරිනිබ්බුතො, සුමඬ්ගලො ආනන්දො අහොසි, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[421] 5. ගඬ්ගලාලජාතකවණ්ණනා සුමඬ්ගලජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

අඬ්ගාරජාතාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උපොසප්පකම්මං ආරබ්භ කපෙසි. එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා උපොසට්ඨෙ උපාසකෙ ආමන්තෙත්වා “උපාසකා සාධුරූපං වො කතං උපොසථං උපවසන්තෙහි, දානං දාතබ්බං, සීලං රක්ඛිතබ්බං, කොධො න කාතබ්බො, මෙත්තා භාවෙතබ්බා, උපොසථවාසො වසිතබ්බො, පොරාණකපණ්ඨිතා හි එකං උපධිසුපොසප්පකම්මං නිස්සාය මහායසං ලභිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ තස්මිං නගරෙ සුවිපරිවාරො නාම සෙට්ඨි අහොසි අසිතිකොට්ඨනවිභවො දානාදිපුඤ්ඤාහිරතො. තස්ස පුත්තදාරාපි පරිජනොපි අත්තමසො තස්මිං සරෙ වච්ඡපාලකාපි සබ්බෙ මාසස්ස ඡ දිවසෙ උපොසථං උපවසන්ති. තදා බොධිසත්තො එකස්මිං දලිද්දකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා හතිං කත්වා කිච්ඡෙන ජීවති. සො “හතිං කරිස්සාමි”ති තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො “කිං ආගතොසි”ති චුත්තෙ “තුම්භාකං ගෙහෙ හතියා කම්මකරණන්ථ”න්ති ආහ. සෙට්ඨි අඤ්ඤෙසං හතිකානං ආගතදිවසෙයෙව “ඉමස්මිං ගෙහෙ කම්මං කරොන්තා සීලං රක්ඛන්ති, සීලං රක්ඛිතුං සක්කොන්තා කම්මං කරොථා”ති වදති, බොධිසත්තස්ස පන සීලරක්ඛණආවික්ඛණෙ සඤ්ඤං අකත්වා “සාධු, තාත, අත්තනො හතිං ජානිත්වා කම්මං කරොහි”ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය සුවවො හුත්වා උරං දත්වා අත්තනො කිලමථං අගණෙත්වා තස්ස සබ්බකිච්චානි කරොති, පාතොව කම්මන්තං ගන්ත්වා සායං ආගවිජති.

අපේකදිවසං නගරෙ ඡණං සොසෙසුං. මහාසෙට්ඨි දාසිං ආමන්තෙත්වා “අජ්ජුපොසප්පදිවසො, ගෙහෙ කම්මකරානං පාතොව හත්තං පචිත්වා දෙහි, කාලස්සෙව භුඤ්ජිත්වා උපොසට්ඨිකා හවිස්සන්ති”ති ආහ. බොධිසත්තො කාලස්සෙව උට්ඨාය කම්මන්තං අගමාසි, “අජ්ජුපොසට්ඨිකො හවෙය්‍යාසි”ති තස්ස කොචි නාරොවෙසි. සෙසකම්මකරා පාතොව භුඤ්ජිත්වා උපොසට්ඨිකාව අගෙසුං. සෙට්ඨිපි සපුත්තදාරො සපරිජනො උපොසථං අධිට්ඨති, සබ්බෙපි උපොසට්ඨිකා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සීලං ආවජ්ජෙන්නා නිසීදිංසු. බොධිසත්තො සකලදිවසං කම්මං කත්වා සූරියත්ථඬ්ගමනවෙලාය ආගතො. අපස්ස හත්තකාරිකා හත්ථධොවනං දත්වා පාතියං හත්තං වඬ්චෙත්වා උපනාමෙසි. බොධිසත්තො “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමාය වෙලාය මහාසද්දො හොති, අජ්ජ කහං ගතා”ති පුච්ඡි. “සබ්බෙ උපොසථං සමාදියිත්වා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානානි ගතා”ති. තං සුත්වා බොධිසත්තො වින්තෙසි “එත්තකානං සීලවත්තානං අත්තරෙ අහං එකො දුස්සීලො හුත්වා න වසිස්සාමි, ඉදානි උපොසථධ්ගෙසු

අධිවිධිනෙසු හොඳි නු බො උපොසථකම්මං, නො”ති. සො ගන්ත්වා සෙට්ඨිං පුච්ඡි. අථ නං සෙට්ඨි “තාත පාතොව අනධිවිධිතත්තා සකලං උපොසථකම්මං න හොති, උපධිච්ඡපොසථකම්මං පන හොති”ති ආහ.

සො “එත්තකම්පි හොතු”ති සෙට්ඨිස්ස සන්තිකෙ සමාදින්නසිලො හුත්වා උපොසථකම්මං අධිවිධිය අත්තනො වසනොකාසං පවිසිත්වා සීලං ආවජ්ජෙත්තො නිපජ්ජි. අථස්ස සකලදිවසං නිරාහාරතාය පච්ඡිමයාමසමනත්තරෙ සත්ථකවාතා සමුට්ඨංසු. සෙට්ඨිනා නානාවිධානි හෙසජ්ජානි ආහරිත්වා “භුඤ්ජා”ති වුච්චමානොපි “උපොසථං න හින්දිස්සාමි, ජීවිතපරියන්තිකං කත්වා සමාදිසි”න්ති ආහ. බලවච්චෙදනා උප්පජ්ජි, අරුණුග්ගමනවෙලාය සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං නාසක්ඛි. අථ නං “ඉදානි මරිස්සති”ති නිහරිත්වා “ඔසාරකෙ නිපජ්ජාපෙසුං. තස්මිං බණෙ බාරාණසිරාජා රථවරගතො මහත්තෙන පරිවාරෙන නගරං පදක්ඛණං කරොන්තො තං යානං සම්පාපුණි. බොධිසත්තො තස්ස සිරිං ඔලොකෙත්වා තස්මිං ලොහං උප්පාදෙත්වා රජ්ජං පත්ථෙසි. සො චචිත්වා උපධිච්ඡපොසථකම්මතිස්සන්දෙන තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා ලද්ධගබ්භපරිහාරා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජායි, “උදයකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිප්පත්තිං පාපුණි, ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන අත්තනො පුබ්බකම්මං සරිත්වා “අප්පකස්ස කම්මස්ස ඵලං මම ඉද”න්ති අභික්ඛණං උදානං උදානෙසි. සො පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පත්වාපි අත්තනො මහත්තං සිරිවිහවං ඔලොකෙත්වා තදෙව උදානං උදානෙසි.

අපේකදිවසං නගරෙ ඡණං සජ්ජයිංසු, මහාජනො කීළාපසුනො අහොසි. තදා බාරාණසියා උත්තරද්වාරවාසී එකො හතිකො උදකහතිං කත්වා ලද්ධං අඬ්ඪමාසකං පාකාරිට්ඨකාය අත්තරෙ ය්පෙත්වා හතිං කරොන්තො දක්ඛණද්වාරං පත්වා තත්ථ උදකහතිමෙව කත්වා ජීවමානාය එකාය කපණ්ණිට්ඨාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා තං ආහ – “සාමි, නගරෙ ඡණො වත්තති, සවෙ තෙ කිඤ්චි අත්ථි, මයම්පි කීළෙය්‍යාමා”ති? “ආම, අත්ථි”ති. “කිත්තකං, සාමි”ති? “අඬ්ඪමාසකො”ති. “කහං සො”ති? “උත්තරද්වාරෙ ඉට්ඨකබ්භත්තරෙ ය්පිතොති ඉතො මෙ ද්වාදසයොජනත්තරෙ නිධානං, තව පන හත්ථෙ කිඤ්චි අත්ථි”ති? “ආම, අත්ථි”ති. “කිත්තක”න්ති? “අඬ්ඪමාසකොවා”ති. “ඉති තව අඬ්ඪමාසකො, මම අඬ්ඪමාසකොති මාසකොව හොති, තතො එකෙන කොට්ඨාසෙන මාලං, එකෙන කොට්ඨාසෙන ගන්ධං, එකෙන කොට්ඨාසෙන සුරං ගහෙත්වා කිළිස්සාම, ගච්ඡ තයා ය්පිතං අඬ්ඪමාසකං ආහරා”ති. සො “හරියාය මෙ සන්තිකා කථා ලද්ධා”ති හට්ඨතුට්ඨො “හද්දෙ, මා විත්තයි, ආහරිස්සාමි න”න්ති වත්වා පක්කාමි. නාගබලො හතිකො ඡ යොජනානි අතික්කම්ම මජ්ඣන්තිකසමයෙ විතච්චිකඩ්ඨගාරසන්ථතං විය උණ්හං වාලුකං මද්දන්තො ධනලොභෙන හට්ඨපහට්ඨො කසාවරත්තතිවාසනො කණ්ණෙ තාලපණ්ණං පිළන්ධිත්වා එකෙන ආයොගවත්තෙන ගීතං ගායන්තො රාජධිගණෙන පායාසි.

උදයරාජා සීහපඤ්ජරං විවරිත්වා ධීතො තං තථා ගච්ඡන්තං දිස්වා “කිං නු බො එස ඵවරුපං වාතාතපං අගණෙත්වා හට්ඨතුට්ඨො ගායන්තො ගච්ඡති, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති විත්තෙත්වා පක්කොසනත්ථාය එකං පුරිසං පහිණි. තෙන ගන්ත්වා “රාජා තං පක්කොසති”ති වුත්තෙ “රාජා මය්හං කිං හොති, නාහං රාජානං ජානාමි”ති වත්වා බලක්කාරෙන නීතො එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං රාජා පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

36. “අඬ්ඨගාරජාතා පථවී, කුක්කුළානුගතා මහී;
අථ ගායසි වත්තානි, න තං තපති ආතපො.
37. “උද්ධං තපති ආදිච්චො, අධො තපති වාලුකා;
අථ ගායසි වත්තානි, න තං තපති ආතපො”ති.

තත්ථ අඬ්ඨගාරජාතා හො පුරිස, අයං පථවී විතච්චිකඩ්ඨගාරා විය උණ්හජාතා. කුක්කුළානුගතානි ආදිත්තජාරිකසඬ්ඨාතෙන කුක්කුළෙන විය උණ්හවාලුකාය අනුගතා. වත්තානීති ආයොගවත්තානි ආරොපෙත්වා ගීතං ගායසිති.

සො රඤ්ඤො කථං සුත්වා තතියං ගාථමාහ –

38. “න මං තපති ආතපො, ආතපා තපයන්ති මං;
අත්ථා හි විවිධා රාජ, තෙ තපන්ති න ආතපො”ති.

තත්ථ ආතපානි වත්ථුකාමකිලෙසකාමා. පුරිසඤ්ඤි තෙ අභිතපන්ති, තස්මා “ආතපා”ති වුත්තා. අත්ථා හි විවිධානි, මහාරාජ, මය්හං වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ නිස්සාය කත්තබ්බා නානාකිච්චසඬ්ඨාතා විවිධා අත්ථා අත්ථි, තෙ මං තපන්ති, න ආතපොති.

අථ නං රාජා “කො නාම තෙ අත්ථො”ති පුච්ඡි. සො ආහ “අහං, දෙව, දක්ඛණද්වාරෙ කපණ්ණිට්ඨාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසිං, සා මං ‘ඡණං කිළිස්සාම, අත්ථි තෙ කිඤ්චි හත්ථෙ’ති පුච්ඡි, අථ නං අහං ‘මම නිධානං උත්තරද්වාරෙ පාකාරත්තරෙ ය්පිත’න්ති අවචං, සා ‘ගච්ඡ තං ආහර, උහොපි කිළිස්සාමා’ති මං පහිණි, සා මෙ තස්සා කථා හදයං න විජහති, තං මං අනුස්සරන්තං කාමතපො තපති, අයං මෙ, දෙව, අත්ථො”ති. අථ “ඵවරුපං වාතාතපං අගණෙත්වා කිං තෙ තුස්සනකාරණං, යෙන ගායන්තො ගච්ඡසි”ති? “දෙව, තං නිධානං ආහරිත්වා ‘තාය සද්ධිං අභිරම්ස්සාමි’ති ඉමිනා කාරණෙන තුට්ඨො ගායාමි”ති. “කිං පන තෙ, හො පුරිස, උත්තරද්වාරෙ ය්පිතනිධානං

සහසහස්සමත්තං අත්ථි”ති? “නත්ථි, දෙවා”ති. රාජා “තෙන හි පඤ්ඤාස සහස්සානි, චත්තාලීස, තිංස, වීස, දස, සහස්සං, පඤ්ච සනානි, චත්තාරි, තිංස, ද්වෙ, එකං, සතං, පඤ්ඤාසං, චත්තාලීසං, තිංසං, වීසං, දස, පඤ්ච, චත්තාරි, තයො, ද්වෙ, එකො කභාපණො, අධිසො, පාදො, චත්තාරො මාසකා, තයො, ද්වෙ, එකො මාසකො”ති පුට්ඨි. සබ්බං පටික්ඛිතවා “අධිමාසකො”ති චුත්තො “ආම, දෙව, එත්තකං මය්හං ධනං, තං ආහරිත්වා තාය සද්ධිං අහිරමිස්සාමිති ගච්ඡාමි, තාය පීතියා තෙන සොමනස්සෙන න මං එස වාතාතපො තපති”ති ආහ.

අට්ඨං රාජා “භො පුරිස, එවරුපෙ ආතපෙ තත්ථ මා ගමි, අහං තෙ අධිමාසකං දස්සාමි”ති ආහ. “දෙව, අහං තුම්භාකං කථාය යත්වා තඤ්ච ගණ්හිස්සාමි, ඉතරඤ්ච ධනං න නාසෙස්සාමි, මම ගමනං අභාපෙත්වා තම්පි ගහෙස්සාමි”ති. “භො පුරිස, නිවත්ත, මාසකං තෙ දස්සාමි, ද්වෙ මාසකෙහි එවං වඩ්ඪෙත්වා කොටිං කොටිසතං අපරිමිතං ධනං දස්සාමි, නිවත්තා”ති චුත්තෙපි “දෙව, තං ගහෙත්වා ඉතරම්පි ගණ්හිස්සාමි”ඉව්වෙව ආහ. තතො සෙට්ඨිට්ඨානාදිහි යානන්තරෙහි පලොභිතො යාව උපරජ්ජා තට්ථ වත්වා “උපඩ්ඨරජ්ජං තෙ දස්සාමි, නිවත්තා”ති චුත්තෙ සම්පට්ඨි. රාජා “ගච්ඡ මම සභායස්ස කෙසමස්සුං කාරෙත්වා න්භාපෙත්වා අලඬකරිත්වා ආනෙට්ඨන්ති” අමච්චෙ ආණාපෙසි. අමච්චා තථා අකංසු. රාජා රජ්ජං ද්විධා හින්දිත්වා තස්ස උපඩ්ඨරජ්ජං අදාසි. “සො පන තං ගහෙත්වාපි අධිමාසකපෙමෙන උත්තරපස්සං ගතොයෙවා”ති වදන්ති. සො අධිමාසකරාජා නාම අභොසි. තෙ සමග්ගා සම්මොදමානා රජ්ජං කාරෙත්වා එකදිවසං උය්‍යානං ගමිංසු. තත්ථ කිලිත්වා උදයරාජා අධිමාසකරඤ්ඤො අධිකෙ සිසං කත්වා නිපජ්ජි. තස්මිං නිද්දං ඔක්කන්තෙ පරිවාරමනුස්සා කිලානුභවනවසෙන තත්ථ තත්ථ අගමංසු.

අධිමාසකරාජා “කිං මෙ නිව්චකාලං උපඩ්ඨරජ්ජෙන, ඉමං මාරෙත්වා අහමෙව සකලරජ්ජං කාරෙස්සාමි”ති ඛග්ගං අබ්බාහිත්වා “පහරිස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා පුන “අයං රාජා මං දලිද්දකපණං මනුස්සං අත්තනා සමානං කත්වා මහන්තෙ ඉස්සරියෙ පතිට්ඨපෙසි, එවරුපං නාම යසදායකං මාරෙත්වා රජ්ජං කාරෙස්සාමිති මම ඉච්ඡා උප්පන්නා, අයුත්තං වත මෙ කම්ම”න්ති සතිං පටිලභිත්වා අසිං පවෙසෙසි. අට්ඨස්ස දුතියම්පි තතියම්පි තට්ථ විත්තං උප්පජ්ජි. තතො වින්තෙසි “ඉදං විත්තං පුනප්පුනං උප්පජ්ජමානං මං පාපකම්මෙ නියොපෙය්‍යා”ති. සො අසිං භූමියං බිහිත්වා රාජානං උට්ඨාපෙත්වා “බමාහි මෙ, දෙවා”ති පාදෙසු පති. “නනු සම්ම, තව මමන්තරෙ දොසො නත්ථි”ති? “අත්ථි, මහාරාජ, අහං ඉදං නාම අකාසි”න්ති. “තෙන හි සම්ම, බමාමි තෙ, ඉච්ඡන්තො පන රජ්ජං කාරෙහි, අහං උපරාජා හුත්වා තං උපට්ඨහිස්සාමි”ති. සො “න මෙ, දෙව, රජ්ජෙන අත්ථො, අයඤ්ඤි තණ්හා මං අපායෙසු නිබ්බත්තාපෙස්සති, තව රජ්ජං ත්වමෙව ගණ්හ, අහං පබ්බජිස්සාමි, දිට්ඨං මෙ කාමස්ස මූලං, අයඤ්ඤි සධ්කප්පෙන වඩ්ඪති, න දානි නං තතො පට්ඨාය සධ්කප්පෙස්සාමි”ති උදානෙත්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

39. “අද්දසං කාම තෙ මූලං, සධ්කප්පා කාම ජායසි;
න තං සධ්කප්පයිස්සාමි, එවං කාම න හෙහිසි”ති.

තත්ථ එවන්ති එවං මමන්තරෙ. න හෙහිසිති න උප්පජ්ජස්සිති.

එවඤ්ච පන වත්වා පුන කාමෙසු අනුසුඤ්ජන්තස්ස මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්තො පඤ්චමං ගාථමාහ –

40. “අප්පාපි කාමා න අලං, බහුහිපි න තප්පති;
අභහා බාලලපනා, පරිවජ්ජෙට්ඨ ජග්ගතො”ති.

තත්ථ අභහානි සංවෙගදීපනං. ජග්ගතොති ජග්ගන්තො. ඉදං චුත්තං භොති – මහාරාජ, ඉමස්ස මහාජනස්ස අප්පකාපි වත්ථුකාමකිලෙසකාමා න අලං පරියත්තාව, බහුහිපි ව තෙහි න තප්පතෙව, “අහො ඉමෙ මම රුපා මම සද්දා”ති ලපනතො බාලලපනා කාමා, ඉමෙ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං භාවනානුයොගමනුයුත්තො ජග්ගන්තො කුලසුත්තො පරිවජ්ජෙට්ඨ, පරිඤ්ඤාපහානාහිසමයෙහි අහිසමෙත්වා පජ්ඣෙය්‍යාති.

එවං සො මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා උදයරාජානං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා මහාජනං අස්සුමුඛං රොදමානං පහාය හිමවත්තං පවිසිත්වා පබ්බජිත්වා ඤානාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා විහාසි. තස්ස පබ්බජිතකාලෙ රාජා තං උදානං සකලං කත්වා උදානෙත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

41. “අප්පස්ස කම්මස්ස ඵලං මමෙදං, උදයො අප්ඤ්ඤාමා මහත්තපත්තං;
සුලද්ධලාහො වත මාණවස්ස, යො පබ්බජී කාමරාගං පහායා”ති.

තත්ථ උදයොති අත්තානං සන්ධාය වදති. මහත්තපත්තන්ති මහත්තභාවජ්ජත්තං විපුලං ඉස්සරියං අප්ඤ්ඤාමා. මාණවස්සාති සත්තස්ස මය්හං සභායස්ස සුලද්ධලාහො, යො කාමරාගං පහාය පබ්බජිතොති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

ඉමිස්සා පන ගාථාය න කොච්චි අත්ථං ජානාති. අට්ඨං එකදිවසං අග්ගමහෙසි ගාථාය අත්ථං පුට්ඨි, රාජා න කට්ඨෙසි. එකො පනස්ස ගඬිගමාලො නාම මඩ්ගලන්භාපිතො, සො රඤ්ඤො මස්සුං කරොත්තො පයමං ධුරපරිකම්මං කත්වා පච්ඡා සණ්ඨාසෙන ලොමානි ගණ්හාති, රඤ්ඤො ව ධුරපරිකම්මකාලෙ සුඛං භොති, ලොමහරණකාලෙ දුක්ඛං. සො පයමං තස්ස වරං දාතුකාමො භොති, පච්ඡා සිසවිජ්ජෙදනමාකඩ්ඛති. අට්ඨකදිවසං “හද්දෙ, අම්භාකං ගඬිගමාලකප්පකො බාලො”ති දෙවියා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “කි පන, දෙව, කාතුං වට්ටති”ති චුත්තෙ “පයමං

සංස්කෘත ලෝමානි ගහෙන්වා පවිෂ්ට බුරපරිකම්ම”න්ති ආහ. සා තං කප්පකං පක්කොසාපෙන්වා “තාන, ඉදානි රක්ඛේදො මස්සුකරණදිවසෙ පයමං ලෝමානි ගහෙන්වා පවිෂ්ට බුරපරිකම්මං කරොයාසි, රක්ඛේදො ව ‘වරං ගණ්හාහි’ති චුත්තෙ ‘අක්ඛේදන, දෙව, මෙ අත්ථො නත්ථී, තුම්හාකං උදානගාථාය අත්ථං ආචික්ඛං’ති වදෙයාසි, අහං තෙ ඛන්ධනං දස්සාමි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා මස්සුකරණදිවසෙ පයමං සංස්කෘතං ගණ්හි. “කිං, භණෙ ගඬගමාල, අපුබ්බං තෙ කරණ”න්ති රක්ඛේදො චුත්තෙ “දෙව, කප්පකා නාම අපුබ්බමපි කරොන්ති”ති වත්වා පයමං ලෝමානි ගහෙන්වා පවිෂ්ට බුරපරිකම්මං අකාසි. රාජා “වරං ගණ්හාහි”ති ආහ. “දෙව, අක්ඛේදන මෙ අත්ථො නත්ථී, තුම්හාකං උදානගාථාය අත්ථං කථෙට්ඨා”ති. රාජා අත්තනො දලිද්දකාලෙ කතං කථෙට්ඨං ලප්පන්තො “තාන, ඉම්නා තෙ වරෙන කො අත්ථො, අක්ඛේදං ගණ්හාහි”ති ආහ. “එතමෙව දෙහි, දෙවා”ති. සො මුසාවාදහයෙන “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා කුම්මාසපිණ්ඩිජාතකෙ චුත්තනයෙනෙව සබ්බං සංවිදහාපෙන්වා රතනපල්ලධිකෙ නිසිදිත්වා “අහං ගඬගමාල, පුරිමහවෙ ඉමස්මිංයෙව නගරෙ”ති සබ්බං පුරිමකිරියං ආචික්ඛිත්වා “ඉම්නා කාරණෙන උපධිස්ථගාටං, ‘සහායො පන මෙ පබ්බජිතො, අහං පමත්තො හුත්වා රජ්ජමෙව කාරෙමි’ති ඉම්නා කාරණෙන පවිෂ්ට උපධිස්ථගාටං වදාමි”ති උදානස්ස අත්ථං කථෙසි.

තං සුත්වා කප්පකො “උපධිසුපොසට්ඨකම්මෙන කිර රක්ඛේදො අයං සම්පත්ති ලද්ධා, කුසලං නාම කාතබ්බමෙව, යංනුනාහං පබ්බජිත්වා අත්තනො පතිට්ඨං කරොයා”න්ති චිත්තෙන්වා ඤාතිභොගපරිවට්ටං පහාය රාජානං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙන්වා හිමවත්තං ගන්ත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තිලක්ඛණං ආරොපෙන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පච්චෙකබොධිං පත්වා ඉද්ධියා නිබ්බන්තපත්තවිවරධරො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ පඤ්චෙකබ්බස්සානි වසිත්වා “බාරාණසිරාජානං ඔලොකෙස්සාමි”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා උයානෙ මඬගලසිලායං නිසිදි. උයානපාලො සඤ්ජාතිත්වා ගන්ත්වා රක්ඛේදො ආරොවෙසි “දෙව, ගඬගමාලො පච්චෙකබුද්ධො හුත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා උයානෙ නිසිත්තො”ති. රාජා තං සුත්වා “පච්චෙකබුද්ධං චන්දිස්සාමි”ති වෙගෙන නික්ඛමි. රාජමාතා ව පුත්තෙන සද්ධිංයෙව නික්ඛමි. රාජා උයානං පවිසිත්වා තං චන්දිත්වා එකමත්තං නිසිදි සද්ධිං පරිසාය. සො රක්ඛේදො සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තො “කිං, බ්‍රහ්මදත්ත, අප්පමත්තොසි, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොසි”ති රාජානං කුලනාමෙන ආලපිත්වා පටිසන්ථාරං කරොති. තං සුත්වා රක්ඛේදො මාතා “අයං භීනජච්චො මලමජ්ජකො න්භාපිතපුත්තො අත්තානං න ජානාති, මම පුත්තං පට්ඨස්සරං ජාතික්ඛන්තියං ‘බ්‍රහ්මදත්තා’ති නාමෙනාලපති”ති කුප්පිත්වා සත්තමං ගාථමාහ –

42. “තපසා පජහන්ති පාපකම්මං, තපසා න්භාපිතකුම්මකාරභාවං;
තපසා අභිභුයා ගඬගමාල, නාමෙනාලපසජ්ජ බ්‍රහ්මදත්තා”ති.

තස්සත්ථො – ඉමෙ තාව සත්තා තපසා අත්තනා කතෙන තපොගුණෙන පාපකම්මං ජහන්ති, කිං පනෙන තපසා න්භාපිතකුම්මකාරභාවමපි ජහන්ති, යං ත්වං ගඬගමාල, අත්තනො තපසා අභිභුයා මම පුත්තං බ්‍රහ්මදත්තං නාමෙනාලපසි, පතිරූපං නු තෙ එතන්ති?

රාජා මාතරං වාරෙන්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස ගුණං පකාසෙන්තො අට්ඨමං ගාථමාහ –

43. “සන්දිට්ඨිකමෙව අම්ම පස්සට්ඨ, ඛන්තිසොරච්චස්ස අයං විපාකො;
යො සබ්බජනස්ස චන්දිතොහු, තං චන්දාම සරාජිකා සමච්චා”ති.

තත්ථ ඛන්තිසොරච්චස්සානි අධිවාසනඛන්තියා ව සොරච්චස්ස ව. තං චන්දාමානි තං ඉදානි මයං සරාජිකා සමච්චා සබ්බෙ චන්දාම, පස්සට්ඨ අම්ම, ඛන්තිසොරච්චානං විපාකන්ති.

රක්ඛේදො මාතරි වාරිතාය සෙසමභාජනො උට්ඨන්තිවා “අයුත්තං වත, දෙව, එවරූපස්ස භීනජච්චස්ස තුම්හෙ නාමෙනාලපන”න්ති ආහ. රාජා මභාජනමපි පටිබාහිත්වා තස්ස ගුණකථං කථෙට්ඨං ඔසානගාථමාහ –

44. “මා කිඤ්චි අවචුත්ථ ගඬගමාලං, මුනිනං මොනපථෙසු සික්ඛමානං;
එසො හි අතරි අණ්ණං, යං තරිත්වා වරන්ති චීතසොකා”ති.

තත්ථ මුනිනන්ති අගාරිකානගාරිකසෙක්ඛාසෙක්ඛපච්චෙකමුනිසු පච්චෙකමුනි. මොනපථෙසු සික්ඛමානන්ති පුබ්බභාගපටිපදාබොධිපක්ඛියධම්මසඬබාතෙසු මොනපථෙසු සික්ඛමානං. අණ්ණංවන්ති සංසාරමභාසමුද්දං.

එවඤ්ච පන වත්වා රාජා පච්චෙකබුද්ධං චන්දිත්වා “භත්තෙ, මය්හං මාතු බමට්ඨා”ති ආහ. “බමාමි, මහාරාජා”ති. රාජපරිසාපි නං බමාපෙසි. රාජා අත්තානං නිස්සාය වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං යාචි. පච්චෙකබුද්ධො පන පටිඤ්ඤං අදත්වා සරාජිකාය පරිසාය පස්සන්තියාව ආකාසෙ යත්වා රක්ඛේදො ඔවාදං දත්වා ගන්ධමාදනමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවඤ්ච උපාසකා උපොසට්ඨාසො නාම වසිතබ්බයුත්තකො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පච්චෙකබුද්ධො පරිනිබ්බාසි, අඬ්ඬමාසකරාජා ආනන්දො අහොසි, රක්ඛේදො මාතා මහාමායා, අග්ගමහෙසි රාහුලමාතා, උදයරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

ධම්මො භවෙ භතො භන්තිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස පච්චිප්පෙසනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්ඤි දිවසෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා පථවිං පච්චියො අච්චිපරායණො ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි පථවිං පච්චියොයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ පයමකප්පෙ මහාසම්මතො නාම රාජා අසඬ්ඛොයායායුකො අහොසි. තස්ස පුත්තො රොජො නාම, තස්ස පුත්තො වරරොජො නාම, තස්ස පුත්තො කල්‍යාණො නාම, කල්‍යාණස්ස පුත්තො වරකල්‍යාණො නාම, වරකල්‍යාණස්ස පුත්තො උපොසථො නාම, උපොසථස්ස පුත්තො වරඋපොසථො නාම, වරඋපොසථස්ස පුත්තො මන්ධානා නාම, මන්ධානස්ස පුත්තො වරමන්ධානා නාම, වරමන්ධානස්ස පුත්තො වරො නාම, වරස්ස පුත්තො උපවරො නාම අහොසි, උපවරොතිපි තස්සෙව නාමං. සො වෙතියරටියෙ සොත්ථියනගරෙ රජ්ජං කාරෙසි, චතුර් රාජ්ද්ධිති සමන්තාගතො අහොසි උපවරො ආකාසගාමී, වත්තාරො නං දෙවපුත්තා චතුසු දිසාසු බග්ගහත්ථා රක්ඛන්ති, කායතො වන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො උප්පලගන්ධො. තස්ස කපිලො නාම බ්‍රාහ්මණො පුරොහිතො අහොසි. කපිලබ්‍රාහ්මණස්ස පත කනිටියො කොරකලම්බො නාම රඤ්ඤා සද්ධිං එකාවරියකුලෙ උග්ගහිතසිප්පො බාලසභායො. සො තස්ස කුමාරකාලෙයෙව “අහං රජ්ජං පත්වා තුය්හං පුරොහිතට්ඨානං දස්සාමි”ති පටිජානි. සො රජ්ජං පත්වා පිතු පුරොහිතං කපිලබ්‍රාහ්මණං පුරොහිතට්ඨානතො වාවතුං නාසක්ඛි. පුරොහිතෙ පත අත්තනො උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තෙ තස්මිං ගාරවෙන අපච්ඡිතාකාරං දස්සෙසි. බ්‍රාහ්මණො තං සල්ලක්ඛෙන්වා “රජ්ජං නාම සමවයෙහි සද්ධිං සුපරිහාරං හොති, අහං රාජානං ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා “දෙව, අහං මහල්ලකො, ගෙහෙ කුමාරකො අත්ථී, තං පුරොහිතං කරොහි, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති රාජානං අනුජානාපෙන්වා පුත්තං පුරොහිතට්ඨානෙ යපාපෙන්වා රාජ්‍යානං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙන්වා පුත්තං නිස්සාය තත්ථෙව වාසං කප්පෙසි.

කොරකලම්බො “අයං පබ්බජන්තොපි න මය්හං යානන්තරං දාපෙසි”ති භාතරි ආසාතං බන්ධිත්වා එකදිවසං සුඛකථාය නිසින්තසමයෙ රඤ්ඤා “කොරකලම්බ කිං ත්වං පුරොහිතට්ඨානං න කරොසි”ති චුත්තෙ “ආම, දෙව, න කරොමි, භාතා මෙ කරොති”ති ආහ. “නනු තෙ භාතා පබ්බජිතො”ති? “ආම පබ්බජිතො, යානන්තරං පත පුත්තස්ස දාපෙසි”ති. “තෙන හි ත්වං කරොහි”ති? “දෙව, පවෙණියා ආගතං යානන්තරං මම භාතරං අපනෙන්වා න සක්කා මයා කාතු”න්ති. “එවං සන්නෙ අහං තං මහල්ලකං කත්වා භාතරං තෙ කනිටියං කරිස්සාමි”ති. “කථං, දෙවා”ති? “මුසාවාදං කත්වා”ති. “කිං දෙව, න ජානාථ, යදා මම භාතා මහන්තෙන අබ්භුතධම්මෙන සමන්තාගතො විජ්ජාධරො, සො අබ්භුතධම්මෙන තුම්හෙ වඤ්ඤෙවස්සති, වත්තාරො දෙවපුත්තෙ අන්තරහිතෙ විය කරිස්සති, කායතො ව මුඛතො ව සුගන්ධං දුග්ගන්ධං විය කරිස්සති, තුම්හෙ ආකාසා ඔතාරෙන්වා භූමියං ධීතෙ විය කරිස්සති, තුම්හෙ පථවිං පච්ඡන්තා විය භවිස්සථ, තදා තුම්හාකං කථාය පතිට්ඨාතුං න සක්ඛිස්සථා”ති. “ත්වං එවං සඤ්ඤං මා කරි, අහං කාතුං සක්ඛිස්සාමි”ති. “කදා කරිස්සථ, දෙවා”ති? “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ”ති. සා කථා සකලනගරෙ පාකටා අහොසි. “රාජා කිරි මුසාවාදං කත්වා මහල්ලකං බුද්දකං, බුද්දකං මහල්ලකං කරිස්සති, යානන්තරං බුද්දකස්ස දාපෙසිස්සති, කිදිසො නු බො මුසාවාදො නාම, කිං නීලකො, උදාහු පිතකාදිසු අඤ්ඤතරවණ්ණො”ති එවං මහාජනස්ස විතක්කො උදපාදි. තදා කිරි ලොකස්ස සච්චවාදිකාලො, “මුසාවාදො නාම එවරූපො”ති න ජානන්ති.

පුරොහිතපුත්තොපි තං කථං සුත්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා කට්ඨෙසි “තාත, රාජා කිරි මුසාවාදං කත්වා තුම්හෙ බුද්දකෙ කත්වා අම්භාකං යානන්තරං මම වුළුපිතුස්ස දස්සති”ති. “තාත, රාජා මුසාවාදං කත්වාපි අම්භාකං යානන්තරං හරිතුං න සක්ඛිස්සති. කතරදිවසෙ පත කරිස්සති”ති? “ඉතො කිරි සත්තමෙ දිවසෙ”ති. “තෙන හි තදා මය්හං ආරොවෙය්‍යාසි”ති. සත්තමෙ දිවසෙ මහාජනා “මුසාවාදං පස්සිස්සාමා”ති රාජධිගණෙ සන්තිපතිත්වා මඤ්ඤාතිමඤ්ඤෙව බන්ධිත්වා අට්ඨංසු. කුමාරො ගන්ත්වා පිතු ආරොවෙසි. රාජා අලඬ්ඛකපටියත්තො නික්ඛම්ම මහාජනමජ්ඣෙ රාජධිගණෙ ආකාසෙ අට්ඨාසි. තාපසො ආකාසෙනාගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො නිසිදනවම්මං අත්ථරිත්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඛකෙන නිසිදිත්වා “සච්චං කිරි ත්වං මහාරාජ, මුසාවාදං කත්වා බුද්දකං මහල්ලකං කත්වා තස්ස යානන්තරං දාතුකාමොසි”ති? “ආම ආවරිය, එවං මෙ කථිත”න්ති. අථ නං සො ඔවදන්තො “මහාරාජ, මුසාවාදො නාම භාරියො ගුණපරිධංසකො චතුසු අපායෙසු නිබ්බන්තාපෙති. රාජා නාම මුසාවාදං කරොන්තො ධම්මං හනති, සො ධම්මං හනිත්වා සයමෙව හඤ්ඤති”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ –

45. “ධම්මො භවෙ භතො භන්ති, නාහතො භන්ති කිඤ්චනං;
තස්මා හි ධම්මං න හනෙ, මා ත්වං ධම්මො භතො හනි”ති.

තත්ථ ධම්මොති ජෙට්ඨාපවායනධම්මො ඉධාධිප්පෙනො.

අථ නං උත්තරිපි ඔවදන්තො “සච්ච, මහාරාජ, මුසාවාදං කරිස්සසි, වතස්සො ඉද්ධියො අන්තරධායිස්සන්ති”ති වත්වා දුතියං ගාථමාහ –

46. “අලිකං භාසමානස්ස, අපක්කමන්ති දෙවතා;
පුතිකඤ්ච මුඛං වානි, සකට්ඨානා ව ධංසති;

යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාදා නං වියාකරෙ”ති.

තත්ථ අපක්කමන්ති දෙවතාති මහාරාජ, සචෙ අලිකං භණ්ණස්සසී, චත්තාරො දෙවපුත්තා ආරක්ඛං ඡඩ්ඛෙත්වා අන්තරධායිස්සන්තිති අධිප්පායෙනෙතං වදති. පුත්තිකඤ්ච මුඛං වාතීති මුඛඤ්ච තෙ කායො ව උභො පුතිගන්ධං වායිස්සන්තිති සන්ධායාහ. සකථයානා ව ධංසනීති ආකාසනො භස්සිත්වා පථවිං පටිසිස්සසීති දීපෙන්තො එවමාහ.

තං සුත්වා රාජා භීතො කොරකලම්භං ඔලොකෙසී. අථ නං සො “මා භායි, මහාරාජ, නනු මයා පයමමෙව තුම්භාකං එතං කථිත”න්ති ආහ. රාජා කපිලස්ස වචනං සුත්වාපි අනාදියිත්වා අත්තනා කථිතමෙව පුරතො කරොන්තො “ත්වංසී, භන්තෙ, කනිට්ඨො, කොරකලම්භො ජෙට්ඨො”ති ආහ. අථස්ස සහ මුසාවාදෙන චත්තාරො දෙවපුත්තා “තාදිස්ස මුසාවාදිනො ආරක්ඛං න ගණ්හිස්සාමා”ති ඛග්ගෙ පාදමුලෙ ඡඩ්ඛෙත්වා අන්තරධායිංසු, මුඛං භින්තකුක්කුටණ්ඩපුති විය, කායො විචටචච්චකුටි විය දුග්ගන්ධං වායි, ආකාසනො භස්සිත්වා පථවියං පතිට්ඨහි, චතස්සොපි ඉද්ධියො පරිභායිංසු. අථ නං මහාපුරොහිතො “මා භායි, මහාරාජ, සචෙ සචිවං භණ්ණස්සසී, සබ්බං තෙ පාකතිකං කරිස්සාමි”ති චත්වා තතියං ගාථමාහ –

47. “සචෙ හි සචිවං භණ්ණසී, හොහි රාජ යථා පුරෙ;
මුසා චෙ භාසසෙ රාජ, භූමියං තිට්ඨ චෙතියා”ති.

තත්ථ භූමියං තිට්ඨාති භූමියංයෙව පතිට්ඨ, පුත ආකාසං ලඬ්ඝිතුං න සක්ඛිස්සසීති අත්ථො.

සො “පස්ස, මහාරාජ, පයමං මුසාවාදෙනෙව තෙ චතස්සො ඉද්ධියො අන්තරහිතා, සල්ලක්ඛෙහි, ඉදානිපි සක්කා පාකතිකං කාතු”න්ති චුත්තොපි “එවං චත්වා තුම්භෙ මං වඤ්චෙතුකාමා”ති දුතියමිපි මුසාවාදං භණ්ණවා යාච ගොජ්ඣකා පථවිං පාවිසී. අථ නං පුතපි බ්‍රාහ්මණො “සල්ලක්ඛෙහි, මහාරාජ, ඉදානිපි සක්කා පාකතිකං කාතු”න්ති චත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ –

48. “අකාලෙ වස්සනී තස්ස, කාලෙ තස්ස න වස්සනී;
යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාදා නං වියාකරෙ”ති.

තත්ථ තස්සාති යො ජානන්තො පුච්ඡිතං පඤ්ඤං මුසාවාදං කත්වා අඤ්ඤාදා ඛ්‍යාකරොති, තස්ස රඤ්ඤො විජිතෙ දෙවො යුත්තකාලෙ අවස්සිත්වා අකාලෙ වස්සනීති අත්ථො.

අථ නං පුතපි මුසාවාදඵලෙන යාච ජඩ්ඝා පථවිං පටිට්ඨං “සල්ලක්ඛෙහි, මහාරාජා”ති චත්වා පඤ්චමං ගාථමාහ –

49. “සචෙ හි සචිවං භණ්ණසී, හොහි රාජ යථා පුරෙ;
මුසා චෙ භාසසෙ රාජ, භූමිං පටිස චෙතියා”ති.

සො තතියමිපි “ත්වංසී, භන්තෙ, කනිට්ඨො, ජෙට්ඨො කොරකලම්භො”ති මුසාවාදමෙව කත්වා යාච ජාණුකා පථවිං පාවිසී. අථ නං පුතපි “සල්ලක්ඛෙහි, මහාරාජා”ති චත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසී –

50. “ජීවිහා තස්ස ද්විධා හොති, උරගස්සෙව දිසම්පති;
යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාදා නං වියාකරෙ.

51. “සචෙ හි සචිවං භණ්ණසී, හොහි රාජ යථා පුරෙ;
මුසා චෙ භාසසෙ රාජ, හියොයා පටිස චෙතියා”ති.

ඉමා ද්වෙ ගාථා චත්වා “ඉදානි සක්කා පාකතිකං කාතු”න්ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං සුත්වාපි අනාදියිත්වා “ත්වංසී, භන්තෙ, කනිට්ඨො, ජෙට්ඨො කොරකලම්භො”ති චතුත්ථමිපි මුසාවාදං කත්වා යාච කටිතො පථවිං පාවිසී. අථ නං බ්‍රාහ්මණො “සල්ලක්ඛෙහි, මහාරාජා”ති චත්වා පුත ද්වෙ ගාථා අභාසී –

52. “ජීවිහා තස්ස න භවති, මච්ඡස්සෙව දිසම්පති;
යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාදා නං වියාකරෙ.

53. “සචෙ හි සචිවං භණ්ණසී, හොහි රාජ යථා පුරෙ;
මුසා චෙ භාසසෙ රාජ, හියොයා පටිස චෙතියා”ති.

තත්ථ මච්ඡස්සෙවාති නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මුසාවාදිනො මච්ඡස්ස විය කථනසමත්ථා ජීවිහා න හොති, මූගොව හොතිති අත්ථො.

සො පඤ්චමමිපි “ත්වංසී කනිට්ඨො, ජෙට්ඨො කොරකලම්භො”ති මුසාවාදං කත්වා යාච නාහිතො පථවිං පාවිසී. අථ නං බ්‍රාහ්මණො පුතපි “සල්ලක්ඛෙහි, මහාරාජා”ති චත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසී –

54. “විශොව තස්ස ජායන්ති, න පුමා ජායරෙ කුලෙ;
යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාදා නං වියාකරෙ.

55. “සචෙ හි සච්චං භණ්ඩං, හොති රාජ යථා පුරෙ;
මුසා චෙ භාසසෙ රාජ, හියොයා පච්ඡ චෙතියා”ති.

තත්ථ විශොවාති නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ මුසාවාදිස්ස ධිතරොව ජායන්ති, පුත්තා න ජායන්තීති අත්ථො.

රාජා තස්ස වචනං අනාදිසිත්වා ඡට්ඨමිපි තථෙව මුසාවාදං භණ්ණිත්වා යාව ථනා පථවිං පාවිසි. අථ නං පුනපි බ්‍රාහ්මණො “සල්ලක්ඛෙති, මහාරාජා”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

56. “පුත්තා තස්ස න භවන්ති, පක්කමන්ති දිසොදිසං;
යො ජානං පුච්ඡිතො පඤ්ඤං, අඤ්ඤාදා නං වියාකරෙ.

57. “සචෙ හි සච්චං භණ්ඩං, හොති රාජ යථා පුරෙ;
මුසා චෙ භාසසෙ රාජ, හියොයා පච්ඡ චෙතියා”ති.

තත්ථ පක්කමන්තීති සචෙ මුසාවාදිස්ස පුත්තා භවන්ති, මාතාපිතුනං අනුපකාරා හුත්වා පලායන්තීති අත්ථො.

සො පාපමිත්තසංසග්ගදොසෙන තස්ස වචනං අනාදිසිත්වා සත්තමමිපි තථෙව මුසාවාදං අකාසි. අථස්ස පථවි විවරං අදාසි, අච්චිතො ජාලා උට්ඨහිත්වා ගණ්හි.

58. “ස රාජා ඉසිනා සත්තො, අන්තලික්ඛවරො පුරෙ;
පාවෙක්ඛි පථවිං චෙච්චො, භීනත්තො පත්ථ පරියායං.

59. තස්මා හි ඡන්දාගමනං, නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා;
අදුට්ඨචිත්තො භාසෙය්‍ය, ගිරං සච්චුපසංහිත”න්ති. -

ඉමා ද්වෙ අභිසම්බුද්ධගාථා භොන්ති.

තත්ථ ස රාජාති හික්ඛවෙ, සො රාජා චෙතියො පුබ්බෙ අන්තලික්ඛවරො හුත්වා පච්ඡා ඉසිනා අභිසත්තො පරිභීනසභාවො හුත්වා. පත්ථ පරියායන්ති අත්තතො කාලපරියායං පත්වා පථවිං පාවිසිති අත්ථො. තස්මාති යස්මා චෙතියරාජා ඡන්දාගමනෙන අච්චිපරායණො ජානො, තස්මා. අදුට්ඨචිත්තොති ඡන්දාදිහි අදුසිතචිත්තො හුත්වා සච්චමෙව භාසෙය්‍ය.

මහාජනො “චෙතියරාජා ඉසිං අක්කොසිත්වා මුසාවාදං කත්වා අච්චිං පච්චියො”ති භයජ්ජන්තො අභොසි. රඤ්ඤො පඤ්ච පුත්තා ආගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පාදෙසු පතිත්වා “අම්භාකං අවස්සයො භොහී”ති වදිංසු. බ්‍රාහ්මණො “තාතා, තුම්භාකං පිතා ධම්මං නාසෙත්වා මුසාවාදං කත්වා ඉසිං අක්කොසිත්වා අච්චිං උපපන්තො, ධම්මො නාමෙස භතො භනති, තුම්භෙහි න සක්කා ඉධ වසිතු”න්ති වත්වා තෙසු සබ්බජෙට්ඨකං “ඵහි ත්වං, තාත, පාචීනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උජුකං ගච්ඡන්තො සබ්බසෙන සත්තපතිට්ඨං භත්ථීරතනං පස්සිස්සසි, තාය සඤ්ඤාය තත්ථ නගරං මාපෙත්වා වස, තං නගරං භත්ථීපුරං නාම භවිස්සති”ති ආහ. දුතියං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, තාත, දක්ඛිණද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උජුකමෙව ගච්ඡන්තො සබ්බසෙන අස්සරතනං පස්සිස්සසි, තාය සඤ්ඤාය තත්ථ නගරං මාපෙත්වා වස, තං නගරං අස්සපුරං නාම භවිස්සති”ති ආහ. තතියං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, තාත, පච්ඡිමද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උජුකමෙව ගච්ඡන්තො කෙසරසිහං පස්සිස්සසි, තාය සඤ්ඤාය තත්ථ නගරං මාපෙත්වා වස, තං නගරං සීහපුරං නාම භවිස්සති”ති ආහ. චතුත්ථං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, තාත, උත්තරද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා උජුකමෙව ගච්ඡන්තො සබ්බරතනමයං චක්කපඤ්ජරං පස්සිස්සසි, තාය සඤ්ඤාය තත්ථ නගරං මාපෙත්වා වස, තං නගරං උත්තරපඤ්චාලං නාම භවිස්සති”ති ආහ. පඤ්චමං ආමන්තෙත්වා “තාත, තායා ඉමස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්කා, ඉමස්මිං නගරෙ මහාදුපං කත්වා නික්ඛමිත්වා පච්ඡිමුත්තරාය දිසාය උජුකමෙව ගච්ඡන්තො ද්වෙ පබ්බතෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං පහරිත්වා පහරිත්වා දද්දරසද්දං කරොන්තෙ පස්සිස්සසි, තාය සඤ්ඤාය තත්ථ නගරං මාපෙත්වා වස, තං නගරං දද්දරපුරං නාම භවිස්සති”ති ආහ. තෙ පඤ්චමි ජනා තාය තාය සඤ්ඤාය ගන්ත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ නගරාති මාපෙත්වා වසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා පථවිං පච්චියො”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා චෙතියරාජා දෙවදත්තො අභොසි, කපිලබ්‍රාහ්මණො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[423] 7. ඉන්ද්‍රියජාතකවණ්ණනා චෙතියජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

යො ඉන්ද්‍රියානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතිසිකාපලොභනං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිරෙකො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා “න සක්කා අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන ඵකන්තපරිපුණ්ණං

එකන්තපරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං වරිතං, නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමි” නි සරෙ විභවං පුත්තදාරස්ස නියාදෙත්වා නික්ඛම්ත්වා සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථාපිස්ස පබ්බජ්ජං දාපෙසි. තස්ස ආවරියුපජ්ඣායෙහි සද්ධං පිණ්ඩාය වරතො නවකත්තා වෙව භික්ඛුනං බහුභාවෙන ව කුලසරෙ වා ආසනසාලාය වා ආසනං න පාපුණාති, සඬ්ඝනවකානං කොටියං පීඨකං වා ඵලකං වා පාපුණාති. ආහාරොපි උඵඬ්ඝපිට්ඨෙන සට්ඨිතා භින්නසිත්ථකයාගු වා පුතිස්සුක්ඛච්ඡේදකං වා ඝාමස්සුක්ඛකුරො වා පාපුණාති, යාපනපමාණං න භොති. සො අත්තනා ලද්ධං ගහෙත්වා පුරාණදුතියිකාය සන්තිකං ගච්ඡති. අට්ඨස්ස සා පත්තං ගහෙත්වා වන්දිත්වා පත්තතො භත්තං නිහරිත්වා සුසම්පාදිතානි යාගුහත්තසුපබ්බාද්දන්තානි දෙනි. මහල්ලකො රසනණ්භාය බජ්ඣත්වා පුරාණදුතියිකං ජහිතුං න සක්කොති. සා වින්තෙසි “බද්ධො නු බො, නොති විමංසිස්සාමි න” න්ති.

අපේකදිවසං ජනපදමනුස්සං සෙනමත්තිකාය න්භාපෙත්වා ගෙහෙ නිසීදාපෙත්වා අඤ්ඤෙපිස්ස කතිපයෙ පරිවාරමනුස්සෙ ආණාපෙත්වා ථොකථොකං පානභොජනං දාපෙසි. තෙ බාදන්තා භුක්ඛන්තා නිසීදිංසු. ගෙහද්වාරෙ ව වක්කෙසු ගොණෙ බන්ධාපෙත්වා එකං සකට්ඨිපි යපාපෙසි, සයං පන පිට්ඨිගබ්භෙ නිසීදිත්වා පුට්ඨෙ පච්චි. මහල්ලකො ආගන්ත්වා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා එකො මහල්ලකපුරිසො “අයො, එකො ථෙරො ද්වාරෙ ධීතො” නි ආහ. “වන්දිත්වා අතිවිජාපෙහි” නි. සො “අතිවිජප්, භන්තෙ” නි පුනස්පුනං කථෙත්වාපි තං අගච්ඡන්තං දිස්වා “අයො, ථෙරො න ගච්ඡති” නි ආහ. සා ආගන්ත්වා සාණං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙන්වා “අම්භො අයං මම දාරකපිතා” නි වන්වා නික්ඛම්ත්වා පත්තං ගහෙත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා පරිච්ඡිත්වා භොජනපරියොසානෙ වන්දිත්වා “භන්තෙ, තුම්භෙ ඉධෙව පරිනිබ්බායප්, මයං එත්තකං කාලං අඤ්ඤං කුලං න ගණ්භිමිහ, අසාමිකෙ පන සරෙ සරාවාසො න සණ්ඨාති, මයං අඤ්ඤං කුලං ගණ්භාම, දුරං ජනපදං ගච්ඡිස්සාම, තුම්භෙ අප්පමන්තා භොප්, සවෙ මෙ දොසො අත්ථී, බමථා” නි ආහ. මහල්ලකස්ස හදයථාලනකාලො විය අහොසි. අප් නං “අහං තං ජහිතුං න සක්කොමි, මා ගච්ඡ, විබ්භමිස්සාමි, අසුකට්ඨානෙ මෙ සාටකං පෙසෙහි, පත්තවිවරං පටිවිජාපෙත්වා ආගච්ඡිස්සාමි” නි ආහ. සා “සාධු” නි සම්පට්චිඡි. මහල්ලකො විහාරං ගන්ත්වා ආවරියුපජ්ඣායෙ පත්තවිවරං පටිවිජාපෙත්තො “කස්මා, ආවුසො, එවං කරොසි” නි චුත්තො “පුරාණදුතියිකං ජහිතුං න සක්කොමි විබ්භමිස්සාමි” නි ආහ. අප් නං තෙ අතිවිජන්තඤ්ඤෙව සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා “කිං, භික්ඛවෙ, ඉමං අතිවිජන්තඤ්ඤෙව ආනයිත්වා” නි චුත්තෙ “භන්තෙ, අයං උක්කණ්ඨිත්වා විබ්භමිතුකාමො” නි වදිංසු. අප් නං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි” නි පුච්ඡි. “සච්චං, භන්තෙ” නි. “කො තං උක්කණ්ඨාපෙසි” නි? “පුරාණදුතියිකා භන්තෙ” නි චුත්තෙ “භික්ඛු න ඉදානෙව සා ඉත්ථී තුය්හං අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙසි ත්වං තං නිස්සාය වතුහි ඝානෙහි පරිභිතො මහාදුක්ඛං පත්වා මං නිස්සාය තම්භා දුක්ඛා මුච්චිත්වා නට්ඨජ්ඣානං පට්ටහි” නි වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතං පට්චිව තස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්ති. ජාතදිවසෙ වස්ස සකලනගරෙ ආවුධානි පජ්ජලිංසු, තෙනස්ස “ජොතිපාලකුමාරො” නි නාමං කරිංසු. සො වයජ්ජන්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්භිත්වා රඤ්ඤො සිජ්ජං දස්සෙත්වා ඉස්සරියං පභාය කඤ්චි අජානාපෙත්වා අග්ගද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා අරඤ්ඤං පච්ඡිත්වා සක්කදත්තියෙ කච්චිකඅස්සමෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඝානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙසි. තං තත්ථ වසන්තං අනෙකානි ඉසිසතානි පරිවාරෙසු, මහාසමාගමො අහොසි. සො සරහඬ්ගසත්ථා නාම අහොසි, තස්ස සත්ත අන්තවාසිකපෙට්ඨකා අහෙසු. තෙසු සාලිස්සරො නාම ඉසි කච්චිකඅස්සමා නික්ඛම්ත්වා සුරට්ඨජනපදෙ පුරත්ථීමජනපදෙ සාතොදිකාය නාම නදියා තීරෙ අනෙකසහස්සඉසිපරිවාරො වසි. මෙණ්ඩිස්සරො නාම ඉසි පජ්ජොතකපඤ්චාලරඤ්ඤො චිත්තෙ කලබ්බවුළකං නාම නිගමං නිස්සාය අනෙකසහස්සඉසිපරිවාරො වසි. පබ්බතො නාම ඉසි එකං අට්චජනපදං නිස්සාය අනෙකසහස්සඉසිපරිවාරො වසි. කාලදෙවිලො නාම ඉසි අවන්තිදක්ඛිණාපථෙ එකග්ගනසෙලං නිස්සාය අනෙකසහස්සඉසිපරිවාරො වසි. කිසවච්ඡො නාම ඉසි එකකොව දණ්ඩකිරඤ්ඤො කුම්භවතීනගරං නිස්සාය උයානෙ වසි. අනුපියතාපසො පන බොධිසත්තස්ස උපට්ඨාකො තස්ස සන්තිකෙ වසි. නාරදො නාම ඉසි කාලදෙවිලස්ස කතිට්ඨො මජ්ඣිමදෙසෙ ආරඤ්ජරගිරිමිහි පබ්බතජාලන්තරෙ එකකොව එකස්මිං ගුහාලෙණෙ වසි.

ආරඤ්ජරගිරිතො නාම අවිදුරෙ එකො ආකිණ්ණමනුස්සො නිගමො අත්ථී, තෙසං අන්තරෙ මහති නදී අත්ථී, තං නදිං බහු මනුස්සා ඔතරන්ති. උත්තමරූපධරා වණ්ණදාසියොපි පුරිසෙ පලොභයමානා තස්සා නදියා තීරෙ නිසීදන්ති. නාරදතාපසො තාසු එකං දිස්වා පට්ඨෙවිත්තො හුත්වා ඝානං අන්තරධාපෙත්වා නිරාහාරො පරිසුස්සන්තො කිලෙසවසං ගන්ත්වා සත්තාහං වසිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨස්ස භාතා කාලදෙවිලො ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා ලෙණං පාචිසි. නාරදො තං දිස්වා “කස්මා භවං ආගතොසි” නි ආහ. “භවං ‘අකල්ලකො’ නි භවන්තං පට්චජග්ගිතුං ආගතොමිහි” නි. අප් නං සො “අභුතං කථං කථෙසි, අලිකං තුච්ඡං කථෙසි” නි මුසාවාදෙන නිග්ගණ්භි. සො “නෙතං පහාතුං වට්ටහි” නි සාලිස්සරං ආනෙසි, මෙණ්ඩිස්සරං ආනෙසි, පබ්බතමිහි ආනෙසි. ඉතරොපි තෙ තයො මුසාවාදෙන නිග්ගණ්භි. කාලදෙවිලො “සරහඬ්ගසත්ථාරං ආනෙස්සාමි” නි ආකාසෙනාගන්ත්වා තං ආනෙසි. සො ආගන්ත්වා තං දිස්වා “ඉන්ද්‍රියවසං ගතො” නි ඤත්වා “කච්චි නාරද, ඉන්ද්‍රියානං වසං ගතො” නි පුච්ඡි. ඉතරෙන තං සුත්ථාව උට්ඨාය වන්දිත්වා “ආම, ආවරියා” නි චුත්තෙ “නාරද, ඉන්ද්‍රියවසං ගතා නාම ඉමස්මිං අත්තභාවෙ සුස්සන්තා දුක්ඛං අනුභවිත්වා දුතියෙ අත්තභාවෙ නිරයෙ නිබ්බන්තන්ති” නි වත්වා පඨමං ගාථමාහ -

60. “යො ඉන්ද්‍රියානං කාමෙන, වසං නාරද ගච්ඡති;
සො පරිච්චජ්ජුහො ලොකෙ, ජීවන්තොව විසුස්සති” නි.

තත්ප යො ඉන්ද්‍රියානන්ති නාරද, යො පුරිසො රූපාදීසු සුභාකාරං ගහෙන්වා කිලෙසකාමවසෙන ඡන්තං ඉන්ද්‍රියානං වසං ගච්ඡති. පරිච්චජ්ජුහො ලොකෙති සො මනුස්සලොකඤ්ච දෙවලොකඤ්චාති උභොලොකෙ පරිච්චජ්ජන්වා නිරයාදීසු නිබ්බත්තන්තිති අත්ථො. ජීවන්තොව විසුස්සතීති ජීවන්තොයෙව අත්තනා ඉච්ඡිතං කිලෙසවත්ථුං අලහන්තො සොකෙන විසුස්සති, මහාදුක්ඛං පාපුණාතීති.

තං සුත්වා නාරදො “ආචරිය, කාමසෙවනං නාම සුඛං, ඵලරූපං සුඛං කිං සන්ධාය දුක්ඛන්ති වදසී”ති පුච්ඡි. අට්ඨස්ස සරහඬිගො “තෙන හි සුභාහී”ති දුතියං ගාථමාහ –

61. “සුඛස්සානන්තරං දුක්ඛං, දුක්ඛස්සානන්තරං සුඛං;
සොසි පත්තො සුඛා දුක්ඛං, පාටිකඬ්ඛ වරං සුඛ”න්ති.

තත්ප සුඛස්සානන්තරන්ති කාමසුඛස්ස අනන්තරං නිරයදුක්ඛං. දුක්ඛස්සාති සීලරක්ඛණදුක්ඛස්ස අනන්තරං දිබ්බමානුසකසුඛඤ්චෙව නිබ්බානසුඛඤ්ච. ඉදං වුත්තං හොති – නාරද, ඉමෙ හි සත්තා කාමසෙවනසමයෙ කාලං කත්වා ඵකන්තදුක්ඛෙ නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති, සීලං රක්ඛන්තා විපස්සනාය කම්මං කරොන්තා ව පන කිලමන්ති, තෙ දුක්ඛෙන සීලං රක්ඛන්වා සීලබලෙන වුත්තජ්ජකාරං සුඛං ලහන්ති, ඉදං දුක්ඛං සන්ධායාහං ඵවං වදාමීති. සොසි පත්තොති සො ත්වං නාරද, ඉදානි ඤානසුඛං නාසෙත්වා තතො සුඛා මහන්තං කාමනිස්සිතං චෙතසිකදුක්ඛං පත්තො. පාටිකඬ්ඛාති ඉදං කිලෙසදුක්ඛං ඡඩ්ඛෙන්වා පුන තදෙව වරං උත්තමං ඤානසුඛං ඉච්ඡ පත්ථෙහිති.

නාරදො “ඉදං ආචරිය, දුක්ඛං දුස්සහං, න තං අධිවාසෙතුං සක්කොමී”ති ආහ. අට් නං මහාසත්තො “නාරද, දුක්ඛං නාම උප්පන්නං අධිවාසෙතබ්බමෙවා”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

62. “කිච්ඡකාලෙ කිච්ඡසහො, යො කිච්ඡං නාතිවත්තති;
ස කිච්ඡන්තං සුඛං ධිරො, යොගං සමධිගච්ඡති”ති.

තත්ප නාතිවත්තතීති නානුවත්තති, අයමෙව වා පායො. ඉදං වුත්තං හොති – නාරද, යො කායිකචෙතසිකදුක්ඛසඬ්ඛාතස්ස කිච්ඡස්ස උප්පන්නකාලෙ අප්පමත්තො තස්ස කිච්ඡස්ස හරණුපායං කරොන්තො කිච්ඡසහො හුත්වා තං කිච්ඡං නානුවත්තති, තස්ස වසෙ අවත්තිත්වා තෙහි තෙහි උපායෙහි තං කිච්ඡං අභිභවති විනාසෙති, සො ධිරො කිච්ඡස්ස අන්තිමසඬ්ඛාතං නිරාමිසසුඛසඬ්ඛාතං ඤානසුඛං අධිගච්ඡති, තං වා කිච්ඡන්තං යොගසුඛං අධිගච්ඡති, අකිලමන්තොව පාපුණාතීති.

සො “ආචරිය, කාමසුඛං නාම උත්තමසුඛං, න තං ජහිතුං සක්කොමී”ති ආහ. අට් නං මහාසත්තො “නාරද, ධම්මො නාම න කෙනචි කාරණෙන නාසෙතබ්බො”ති වත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ –

63. “න හෙව කාමාන කාමා, නානත්ථා නාත්ථකාරණා;
න කතඤ්ච නිරඬ්ඛකත්වා, ධම්මා චචිතුමරහසී”ති.

තත්ප කාමාන කාමාති කාමානං කාමා, වත්ථුකාමානං පත්ථනායාති අත්ථො. නානත්ථා නාත්ථකාරණාති න අනත්ථතො න අත්ථකාරණා. න කතඤ්ච නිරඬ්ඛකත්වාති කතඤ්ච නිප්ථාදිතං ඤානං නිරංකත්වා. ඉදං වුත්තං හොති – නාරද, න හෙව වත්ථුකාමපත්ථනාය ධම්මා චචිතුමරහසී, ඵකස්මිං අනත්ථෙ උප්පන්නෙ තං පච්චනිතුකාමො නානත්ථා න අත්ථෙතපි කාරණභුතෙන ධම්මා චචිතුමරහසී, “අසුකො නාම මෙ අත්ථො උප්පජ්ජිස්සති”ති ඵවම්පි අත්ථකාරණාපි න ධම්මා චචිතුමරහසී, කතං පන නිප්ථාදිතං ඤානසුඛං නිරංකත්වා විනාසෙත්වා නෙව ධම්මා චචිතුමරහසීසී.

ඵවං සරහඬිගෙන චතුහි ගාථාහි ධම්මෙ දෙසිතෙ කාළදෙවිලො අත්තනො කනිට්ඨං ඔවදන්තො පඤ්චමං ගාථමාහ

64. “දක්ඛං ගහපතී සාධු, සංචිහජ්ජඤ්ච හොජනං;
අභාසො අත්ථලාහෙසු, අත්ථබ්‍යාපත්ති අබ්‍යථො”ති.

තත්ප දක්ඛං ගහපතීති නාරද සරාවාසං වසන්තානං ගහපතීනං හොගුප්පාදනත්ථාය අනලසායනකකුසලභාවසඬ්ඛාතං දක්ඛං නාම සාධු, දක්ඛභාවො හද්දකො. සංචිහජ්ජඤ්ච හොජනන්ති දුක්ඛෙන උප්පාදිතහොගානං ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං සංචිහජ්ජන්වා පරිභොගකරණං දුතියං සාධු. අභාසො අත්ථලාහෙසුති මහන්තෙ ඉස්සරියෙ උප්පන්නෙ අප්පමාදවසෙන අභාසො අනුප්පිලාවිතත්තං තතියං සාධු. අත්ථබ්‍යාපත්තීති යදා පන අත්තනො අත්ථබ්‍යාපත්ති යසවිනාසො හොති, තදා අබ්‍යථො අකිලමනං චතුත්ථං සාධු, තස්මා ත්වං, නාරද, “ඤානං මෙ අත්තරහිත”න්ති මා සොචි, සචෙ ඉන්ද්‍රියානං වසං න ගමිස්සසී, නට්ඨම්පි තෙ ඤානං පුන පාකතිකමෙව භවිස්සතීති.

තං පුන කාළදෙවිලෙන නාරදස්ස ඔවදිතභාවං ඤත්වා සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඡට්ඨං ගාථමාහ –

65. “එත්තාවතෙතං පණ්ඩිච්චං, අපි සො දෙවිලො බ්‍රවි;
න යිතො කිඤ්චි පාපියො, යො ඉන්ද්‍රියානං වසං වජෙ”ති.

තස්සත්ථො – හික්ඛවෙ, එත්තකං එතං පණ්ඩිච්චං සොයං දෙවිලො අබ්‍රවි. යො පන කිලෙසවසෙන ඉන්ද්‍රියානං වසං වජති, ඉතො අඤ්ඤො පාපියො නත්ථීති.

අප් නං සරහඬිගො ආමන්තෙත්වා “නාරද, ඉදං තාව සුඤ්ඤං, යො හි පයමමෙව කත්තබ්බයුත්තකං න කරොති, සො අරඤ්ඤං පට්ඨමාණවකො විය සොවති පරිදෙවති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ එකස්මිං කාසිනිගමෙ එකො බ්‍රාහ්මණමාණවො අභිරුපො අහොසි ථාමසම්පන්නො නාගබ්බො. සො චිත්තෙසි – “කිං මෙ කසිකම්මාදීනි කත්වා මාතාපිතුහි පුට්ඨෙහි, කිං පුත්තදාරෙන, කිං දානාදීහි පුඤ්ඤෙහි කතෙහි, කඤ්චි අපොසෙත්වා කිඤ්චි පුඤ්ඤං අකත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මිගෙ මාරෙත්වා අත්තානංයෙව පොසෙස්සාමි”ති? සො පඤ්චාවුධසන්නද්ධො හිමවන්තං ගන්ත්වා නානාමිගෙ වධිත්වා බාදන්තො අත්තොතිමවන්තෙ විධවාය නාම නදියා තිරෙ ගිරිපරික්කිත්තං මහන්තං පබ්බතජාලං පත්වා තත්ථ මිගෙ වධිත්වා අඬිගාරෙ පක්කමංසං බාදන්තො වාසං කප්පෙසි. සො චිත්තෙසි “අහං සබ්බදා ථාමසම්පන්නො න භවිස්සාමි, දුබ්බලකාලෙ අරඤ්ඤෙ වරිතුං න සක්කිස්සාමි, ඉදානෙව නානාවණ්ණෙ මිගෙ පබ්බතජාලං පවෙසෙත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා අරඤ්ඤං අනාහිණ්ඩන්තොව යථාරුචියා මිගෙ වධිත්වා බාදිස්සාමි”ති තථා අකාසි. අප්පස්ස කාලෙ අතික්කන්තෙ තං කම්මං මත්ථකප්පත්තං දිට්ඨධම්මවෙදනීයං ජාතං, අත්තනො හත්ථපාදෙහි න ලභි ගන්තුං, අපරාපරං පරිවත්තෙතුං නාසක්ඛි, නෙව කිඤ්චි බාදනීයං භොජනීයං, න පානීයං පස්සි, සරිරං මිලාසි, මනුස්සපෙනො අහොසි, ගිම්හකාලෙ පථවී විය සරිරං හිජ්ජිත්වා රාජියො දස්සෙසි, සො දුරුපො දුස්සණ්ඩිතො මහාදුක්ඛං අනුභවි.

එවං අද්ධානෙ ගතෙ සිවිරට්ඨෙ සිවිරාජා නාම “අරඤ්ඤෙ අඬිගාරපක්කමංසං බාදිස්සාමි”ති අමච්චානං රජ්ජං නියායාදෙන්වා පඤ්චාවුධසන්නද්ධො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මිගෙ වධිත්වා මංසං බාදමානො අනුපුබ්බෙන තං පදෙසං පත්වා තං පුරිසං දිස්වා හිතොපි සතිං උපට්ඨපෙත්වා “කොසි ත්වං අම්භො පුරිසා”ති පුච්ඡි. “සාමි, මනුස්සපෙනො අහං, අත්තනො කතකම්මස්ස එලං අනුභොමි, ත්වං පන කොසි”ති? “සිවිරාජාහමස්මි”ති. “අප් කස්මා ඉධාගතොසි”ති? “මිගමංසං බාදනත්ථායා”ති. අප්පස්ස සො “අහමි මහාරාජ, ඉමිනාව කාරණෙන ආගන්ත්වා මනුස්සපෙනො ජාතො”ති සබ්බං චිත්ථාරෙන කට්ඨත්වා අත්තනො දුක්ඛිතභාවං රඤ්ඤො ආචික්ඛන්තො සෙසගාථා ආහ –

- 66. “අමිත්තානංව හත්ථත්ථං, සිවි පප්පොති මාමිව;
කම්මං විජ්ජඤ්ච දක්ඛෙය්‍යං, විවාහං සිලමද්දවං;
එතෙ ව යසෙ භාපෙත්වා, නිබ්බන්තො සෙහි කම්මෙහි.
- 67. “සොහං සහස්සජීනොව, අබන්ධු අපරායණො;
අරියධම්මා අපක්කන්තො, යථා පෙනො තට්ඨවහං.
- 68. “සුඛකාමෙ දුක්ඛාපෙත්වා, ආපන්නොස්මි පදං ඉමං;
සො සුඛං නාධගච්ඡාමි, යිතො භාණුමතාමිවා”ති.

තත්ථ අමිත්තානංව හත්ථත්ථත්ති අමිත්තානං හත්ථෙ අත්ථං විනාසං විය. සිවිති රාජානං ආලපති. පප්පොති මාමිවාති මාදිසො පාපකම්මෙන පාපුණාති, අත්තනොව කම්මෙන විනාසං පාපුණාතිති වුත්තං හොති. කම්මන්ති කසිකම්මාදිහෙදං ආජීවසාධකං කිව්චං. විජ්ජන්ති නානප්පකාරකං හත්ථිසිප්පාදිකං සිප්පං. දක්ඛෙය්‍යන්ති නානප්පකාරෙන භොගුප්පාදනකොසල්ලං. විවාහන්ති ආවාහවිවාහසම්බන්ධං. සිලමද්දවන්ති පඤ්චවිධසිලඤ්චෙව මුදුවවනං හිතකාමං පාපනිවාරණං කල්‍යාණමිත්තකඤ්ච. සො හි ඉධ මද්දවොති අධිප්පෙනො. එතෙ ව යසෙ භාපෙත්වාති එතෙ එත්තකෙ යසදායකෙ ධම්මෙ භාපෙත්වා ව. නිබ්බන්තො සෙහි කම්මෙහිති අත්තනො කම්මෙහි නිබ්බන්තො. ඉදං වුත්තං හොති – අහං, මහාරාජ, ඉමස්මිං ලොකෙ ඉස්සරියදායකං කත්තබ්බයුත්තකං කම්මං අකත්වා සිප්පං අසික්කිත්වා උපායෙන හොගෙ අනුප්පාදෙන්වා ආවාහවිවාහං අකත්වා සිලං අරක්කිත්වා මං අකිව්චං කරොන්තං පාපනිවාරණසමත්ථෙ කල්‍යාණමිත්තෙ අභජිත්වා ඉමෙ එත්තකෙ යසදායකත්තා “යසෙ”ති සඩ්ධං ගතෙ ලොකප්පවත්තිධම්මෙ භාපෙත්වා ජඩ්ඨෙත්වා ඉමං අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සයං කතෙහි පාපකම්මෙහි ඉදානි මනුස්සපෙනො හුත්වා නිබ්බන්තොස්මිති.

සහස්සජීනොවාති සහස්සජීනපුරිසො වියාති අත්ථො. ස්වාහං සම්මා පටිපජ්ජිත්වා හොගෙ උප්පාදෙය්‍යං, තෙහි අනෙකසහස්සෙහි හොගෙහි ජිතොතිපි අත්ථො. අපරායණොති අසරණො, නිප්පතිට්ඨොති අත්ථො. අරියධම්මාති සප්පුරිසධම්මතො. යථා පෙනොති යථා මතො පෙනො හුත්වා උප්පජ්ජෙය්‍ය, ජීවමානොයෙව තථා මනුස්සපෙනො ජාතොස්මිති අත්ථො. සුඛකාමෙ දුක්ඛාපෙත්වාති සුඛකාමෙ සත්තෙ දුක්ඛාපෙත්වා. “සුඛකාමො”තිපි පාඨො, සයං සුඛකාමො පරං දුක්ඛාපෙත්වාති අත්ථො. ආපන්නොස්මි පදං ඉමන්ති එවරූපං කොට්ඨාසං පත්තොස්මි. පථන්තිපි පාඨො, ඉදං දුක්ඛස්ස පථභූතං අත්තභාවං පත්තොස්මිති අත්ථො. යිතො භාණුමතාමිවාති භාණුමා වුවවති අග්ගි,

විතවිකඩගාරෙහි සමන්තා පරිකිණිණො විය සරීරෙ උට්ඨිතෙන මහාදාහෙන දය්හන්තො කායිකවෙනසිකසුඛං න වින්දාමිති වදනි.

එවඤ්ච පන වත්වා “අභං, මහාරාජ, සුඛකාමො පරං දුක්ඛාපෙත්වා දිට්ඨෙව ධම්මෙ මනුස්සපෙනො ජාතො, තස්මා ත්වං පාපං මා කරි, අත්තනො නගරං ගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොහි”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි. සරහඬගසත්ථා ඉමං කාරණං ආහරිත්වා තාපසං සඤ්ඤාපෙසි. සො තස්ස ධම්මකථාය සංවෙගං පටිලභිත්වා තං වන්දිත්වා බමාපෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා නට්ඨං ඤානං පටිපාකතිකං අකාසි. සරහඬගො තස්ස තත්ථ වසිතුං අදත්වා තං ආදාය අත්තනො අස්සමං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි.

තදා නාරදො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, නගරසොහිණී පුරාණදුතියිකා, සාලස්සරො සාරිපුත්තො, මෙණ්ඩස්සරො කස්සපො, පබ්බතො අනුරුද්ධො, කාළදෙවිලො කච්චායනො, අනුපියො ආනන්දො, කිසවච්ඡො මහාමොග්ගල්ලානො, සරහඬගො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[424] 8. ආදිත්තජාතකවණ්ණනා ඉන්ද්‍රියජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

ආදිත්තස්මිත්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අසදිසදානං ආරබ්භ කටෙසි. අසදිසදානං මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනාතො (දී. නි. අට්ඨ. 2.296) විත්ථාමරත්වා කටෙතබ්බං. තස්ස පන දිත්තදිවසෙනො දුතියදිවසෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, කොසලරාජා විචිනිත්වාච , පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං ඤත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස අරියසඬ්ඨස්ස අසදිසදානං අදාසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, රඤ්ඤො විචිනිත්වා අනුත්තරෙ පුඤ්ඤක්ඛෙන්තෙ දානපතිට්ඨාපනං, පොරාණකපණ්ඩිතාපි විචිනිත්වාච මහාදානං අදංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ සිවිරට්ඨෙ රොරුවනගරෙ රොරුවමහාරාජා නාම දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා චතුර්හි සඬගභවත්ථුහි ජනං සඬගණ්හන්තො මහාජනස්ස මාතාපිතුට්ඨානෙ යත්වා කපණ්දධිකවනිබ්බකයාවකාදීනං මහාදානං පවත්තෙසි. තස්ස සමුද්දිවජයා නාම අග්ගමහෙසී අහොසි පණ්ඩිතා ඤාණසම්පන්නා. සො එකදිවසං දානග්ගං ඔලොකෙන්තො “මය්හං දානං දුස්සීලා ලොලසත්තා භුඤ්ජන්ති, තං මං න භාසෙති, අහං බො පන සීලවන්තානං අග්ගඤ්ඤිණෙයානං පච්චෙකබුද්ධානං දාතුකාමො, තෙ ච භිමවන්තපදෙසෙ වසන්ති, කො නු බො තෙ නිමන්තෙත්වා ආනෙස්සති, කං පෙසෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං දෙවියා ආරොවෙසි. අථ නං සා ආහ “මහාරාජ, මා වින්තයිත්ථ, අම්භාකං දාතබ්බදාතබ්බෙතෙ සීලබ්බෙතෙ සච්චබ්බෙතෙ පුජ්ථානි පෙසෙත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ නිමන්තෙත්වා තෙසං ආගතකාලෙ සබ්බපරික්ඛාරසම්පන්නදානං දස්සාමා”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “සකලනගරවාසීනො සීලං සමාදියන්තු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා සයම්පි සපරිජනො උපොසථඬගානි අධිට්ඨාය මහාදානං පවත්තෙත්වා සුමනපුජ්ථපුණ්ණං සුවණ්ණසමුග්ගං ගාභාපෙත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රාජඬ්ඨගණෙ යත්වා පඤ්චඬ්ඨගානි පට්ඨියං පතිට්ඨාපෙත්වා පාචිතදිසාහිමුබො වන්දිත්වා “පාචිතදිසාය අරහන්තෙ වන්දාමි, සවෙ අම්භාකං කොචි ගුණො අත්ථී, අම්හෙසු අනුකම්පං කත්වා අම්භාකං භික්ඛං ගණ්භවා”ති වත්වා සත්ත පුජ්ථමුට්ඨියො බිපි. පාචිතදිසාය පච්චෙකබුද්ධානං අභාවෙන පුනදිවසෙ නාගමීංසු. දුතියදිවසෙ දක්ඛිණදිසං නමස්සි, තතොපි නාගතා. තතියදිවසෙ පච්ඡිමදිසං නමස්සි, තතොපි නාගතා. චතුත්ථදිවසෙ උත්තරදිසං නමස්සි, නමස්සිත්වා ච පන “උත්තරභිමවන්තපදෙසවාසීනො පච්චෙකබුද්ධා අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හන්තු”ති සත්ත පුජ්ථමුට්ඨියො විස්සජ්ජෙසි. පුජ්ථානි ගන්ත්වා නන්දමූලකපබ්බාරෙ පඤ්චන්තං පච්චෙකබුද්ධසත්තං උපරි පතිංසු.

තෙ ආවජ්ජමානා රඤ්ඤා අත්තනො නිමන්තිතභාවං ඤත්වා පුනදිවසෙ සත්ත පච්චෙකබුද්ධෙ ආමන්තෙත්වා “මාරිසා, රාජා වො නිමන්තෙති, තස්ස සඬගහං කරොථා”ති වදිංසු. සත්ත පච්චෙකබුද්ධා ආකාසෙනාගන්ත්වා රාජද්වාරෙ ඔතරිංසු. තෙ දිස්වා රාජා සොමනස්සජාතො වන්දිත්වා පාසාදං ආරොපෙත්වා මහන්තං සක්කාරං කත්වා දානං දත්වා භත්තකිච්චපරියොසානෙ පුනදිවසත්ථාය පුනදිවසත්ථායානි එවං ඡ දිවසෙ නිමන්තෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බපරික්ඛාරදානං සජ්ජෙත්වා සත්තරත්තබ්බිතානි මඤ්චපියාදීනි පඤ්ඤපෙත්වා තිච්චරාදිකෙ සබ්බසමණපරිභොගෙ සත්තන්තං පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකෙ යපෙත්වා “මයං ඉමෙ පරික්ඛාරෙ තුම්භාකං දෙමා”ති වත්වා තෙසං භත්තකිච්චපරියොසානෙ රාජා ච දෙවී ච උහොපි නමස්සමානා අට්ඨංසු. අථ තෙසං අනුමොදනං කරොන්තො සඬ්ඨස්සත්ථෙරො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

69. “ආදිත්තස්මිං අගාරස්මිං, යං නිහරති භාජනං;
තං තස්ස භොති අත්ථාය, නො ච යං තත්ථ ඩය්හති.
70. “එවමාදිපිතො ලොකො, ජරාය මරණෙන ව;
නිහරෙට්ඨ දානෙන, දින්නං භොති සුනිහත”න්ති.

තත්ප් ආදිත්තස්මිත්ති තඨමණෙ පජ්ජලිතෙ. භාජනන්ති උපකරණං. නො ව යං තත්ප් ධස්හතීති යං පන තත්ප් ධස්හති, අන්තමසො තිණසන්ථාරොපි, සබ්බං තස්ස අනුපකරණමෙව හොති. ජරාය මරණෙන වාති දෙසනාසීසමෙතං, අත්පතො පනෙස ඵකාදසහි අග්ගිහි ආදිපිතො නාම. නිහරෙට්ඨාති තතො ඵකාදසහි අග්ගිහි පජ්ජලිතලොකා දසවිධදානවත්ථුහෙදං තං තං පරික්ඛාරදානං චෙතනාය නික්කඨමෙට්ඨෙව. දින්නං හොතීති අප්පං වා බහුං වා යං දින්නං, තදෙව සුනිහතං නාම හොතීති.

එවං සඨස්සත්ථෙරො අනුමොදනං කත්වා “අප්පමත්තො හොති, මහාරාජා”ති රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා පාසාදකණ්ණිකං ද්විධා කත්වා ගන්ත්වා නන්දමූලකපබ්බාරෙයෙව ඔතරි. තස්ස දින්නපරික්ඛාරොපි තෙනෙව සද්ධිං උප්පතිත්වා නන්දමූලකපබ්බාරෙයෙව ඔතරි. රඤ්ඤො ච දෙවියා ච සකලසරිරං පිතියා පුණ්ණං අහොසි. එවං තස්මිං ගතෙ අවසෙසාපි –

71. “යො ධම්මලද්ධස්ස දදාති දානං, උට්ඨානවිරියාධිගතස්ස ජන්තු;
අතික්කම්ම සො චෙතරණිං යමස්ස, දිබ්බානි යානානි උපෙති මච්චො.
72. “දානඤ්ච යුද්ධඤ්ච සමානමාහු, අප්පාපි සන්තා බහුකෙ ජිනන්ති;
අප්පමිපි චෙ සද්දහානො දදාති, තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථං.
73. “විවෙයා දානං සුගතප්පසත්ථං, යෙ දක්ඛිණෙයා ඉධ ජීවලොකෙ;
එතෙසු දින්නානි මහප්ඵලානි, බිජානි චුත්තානි යථා සුඛෙත්තෙ.
74. “යො පාණභුතානි අහෙයං වරං, පරුපවාදා න කරොති පාපං;
භිරුං පසංසන්ති න තත්ප් සුරං, භයා හි සන්තො න කරොන්ති පාපං.
75. “භීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, ඛත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ච දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති.
76. “අද්ධා හි දානං බහුධා පසත්ථං, දානා ච බො ධම්මපදංව සෙයො;
පුබ්බෙව හි පුබ්බතරෙව සන්තො, නිබ්බානමෙවජ්ඣගමුං සපඤ්ඤා”ති. –

එවමෙකෙකාය ගාථාය අනුමොදනං කත්වා තථෙව අගමිංසු සද්ධිං පරික්ඛාරෙහි.

තත්ප් ධම්මලද්ධස්සානි ඛිණාසවං ආදිං කත්වා යාව සුක්ඛවිපස්සකයොගාවචරො පුග්ගලො ධම්මස්ස ලද්ධත්තා ධම්මලද්ධො නාම. ස්වෙව උට්ඨානවිරියෙන තස්ස ධම්මස්ස අධිගතත්තා උට්ඨානවිරියාධිගතො නාම. තස්ස පුග්ගලස්ස යො ජන්තු දදාති දානන්ති අත්ථො, ධම්මෙන ලද්ධස්ස උට්ඨානසඬ්ඛාතෙන විරියෙන අධිගතස්ස දෙයාධම්මස්ස අග්ගං ගහෙත්වා යො ජන්තු සීලවත්තෙසු දානං දදාතීතිපි අත්ථො. උපයොගත්ථෙ වා සාමීච්චනං කත්වාපෙත්ථ අත්ථො චෙදිතබ්බො. චෙතරණන්ති දෙසනාසීසමෙතං, අට්ඨ මහානිරයෙ සොළස ච උස්සදෙ අතික්කම්මවාති අත්ථො. දිබ්බානි යානානි උපෙතිති දෙවලොකෙ උප්පජ්ජති.

සමානමාහුති සදිසං වදන්ති. බයභිරුකස්ස හි දානං නත්ථී, භයභිරුකස්ස යුද්ධං නත්ථී. ජීවිතෙ ආලයං විජහිත්වා යුජ්ජන්තොව යුජ්ඣන්තං සක්කොති, හොගෙසු ආලයං විජහිත්වා දායකො දාතුං සක්කොති, තෙනෙව තං උභයං “සමාන”න්ති වදන්ති. අප්පාපි සන්තාති ථොකාපි සමානා පරිච්චන්තජීවිතා බහුකෙ ජිනන්ති, එවමෙව අප්පාපි මුඤ්ඤවෙතනා බහුමිපි මච්ඡෙරචිත්තං ලොභාදිං වා කිලෙසගහනං ජිනාති. අප්පමිපි චෙති ථොකමිපි චෙ දෙයාධම්මං කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහන්තො දෙති. තෙනෙව සොති තෙන පරිත්තදෙයාධම්මවත්ථුකෙන පරිත්තකෙනාපි වාගෙන සො පරත්ථං සුඛි හොති, මහාරාජාති.

විවෙයා දානන්ති දක්ඛිණඤ්ච දක්ඛිණෙයාඤ්ච විචිනිත්වා දින්නදානං. තත්ප් යං වා තං වා අදත්වා අග්ගං පණිතං දෙයාධම්මං විචිනිත්වා දදන්තො දක්ඛිණං විචිනාති නාම, යෙසං තෙසං වා අදත්වා සීලාදිගුණසම්පන්නෙ විචිනිත්වා තෙසං දදන්තො දක්ඛිණෙයාං විචිනාති නාම. සුගතප්පසත්ථන්ති එවරුපං දානං බුද්ධෙහි පසත්ථං. තත්ප් දක්ඛිණෙයාවිචිනනං දස්සෙතුං “යෙ දක්ඛිණෙයා”තිආදි චුත්තං. තත්ප් දක්ඛිණෙයානි දක්ඛිණාය අනුච්ඡවිකා බුද්ධාදයො.

පාණභුතානිති පාණසඬ්ඛාතානි භුතානි. අහෙයං වරන්ති කාරුඤ්ඤෙන අවිහෙයයන්තො වරමානො. පරුපවාදාති පරුපවාදභයෙන පාපං න කරොති. භිරුන්ති උපවාදභිරුකං. න තත්ප් සුරන්ති යො පන අයොනිසොමනසිකාරෙන තස්මිං උපවාදෙ සුරො හොති, තං පණ්ඩිතා නප්පසංසන්ති. භයා හීති උපවාදභයෙන හි පණ්ඩිතා පාපං න කරොන්ති.

භීනෙන බ්‍රහ්මවරියෙනාති බාහිරතිත්ථායතනෙ තාව මෙට්ඨනවිරතිසීලමත්තකං භීනං බ්‍රහ්මවරියං නාම, තෙන ඛත්තියකුලෙ උප්පජ්ජති. ඥානස්ස උපවාරමත්තං මජ්ඣිමං, තෙන දෙවලොකෙ උප්පජ්ජති. අට්ඨ සමාපත්තියො උත්තමං, තෙන බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජන්තො විසුජ්ඣති නාම. සාසනෙ පන සීලවත්තස්සෙව එකං දෙවතිකායං

පණ්ඩාය බ්‍රහ්මවරයං භීතං නාම, පරිසුද්ධසිලස්සෙව සමාපත්තිනිබ්බත්තනං මජ්ඣිමං නාම, පරිසුද්ධසිලෙ යත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තුප්පත්ති උත්තමං නාම.

ඔසානගාථාය අයමත්ථො – මහාරාජ, කිඤ්චාපි එකංසෙනෙව දානං බහුධා පසත්ථං වණ්ණිතං, දානතො පන සමථවිපස්සනාසඬ්ඛානං නිබ්බානසඬ්ඛානඤ්ච ධම්මකොට්ඨාසභූතං ධම්මපදමෙව උත්තරිතරං. කිංකාරණා? පුබ්බෙව හි ඉමස්මිං කප්පෙ කස්සපදසබ්බාදයො පුබ්බතරෙව වෙස්සභූදසබ්බාදයො සන්තො සප්පුරිසා සපඤ්ඤා සමථවිපස්සනං භාවෙත්වා නිබ්බානමෙව අජ්ඣගමුං අධිගතාති.

එවං සත්ත පච්චෙකබුද්ධා අනුමොදනාය රඤ්ඤො අමතමහානිබ්බානං වණ්ණෙත්වා රාජානං අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා චූත්තනයෙනෙව අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. රාජාපි සද්ධිං අග්ගමහෙසියා දානං දත්වා යාවජීවං යත්වා තතො චට්ඨත්වා සග්ගපුරං පුරෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා විවෙය්‍යා දානං අදංසු”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පච්චෙකබුද්ධා පරිනිබ්බාසිංසු, සමුද්දව්ජයා රාහුලමාතා අහොසි, රොරුචමහාරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[425] 9. අට්ඨානජාතකවණ්ණනා ආදිත්තජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ගඬගා කුමුදිනීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්භි භික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චූත්තෙ “කිංකාරණා”ති වත්වා “කිලෙසවසෙනා”ති චූත්තෙ “භික්ඛු මාතුගාමො නාම අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි අවිස්සාසනීයො. අනිතෙ පණ්ඩිතා දෙවසිකං සහස්සං දෙන්තාපි මාතුගාමං තොසෙනුං නාසක්ඛිංසු. සා එකදිවසමත්තං සහස්සං අලභිත්වා ව තෙ ගීවායං ගාභාපෙත්වා නිහරාපෙසි, එවං අකතඤ්ඤා මාතුගාමො, මා තස්ස කාරණා කිලෙසවසං ගච්ඡා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස ව පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො, බාරාණසියසෙට්ඨිනො ව පුත්තො මහාධනකුමාරො නාම. තෙ උහොපි සහපංසුකීළකා සභායකා අහෙසුං, එකාවරියකුලෙයෙව සිජ්පං ගණ්ණිංසු. රාජකුමාරො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි, සෙට්ඨිපුත්තොපිස්ස සන්තිකෙයෙව අහොසි. බාරාණසියඤ්ච එකා නගරසොභිණී වණ්ණදාසී අභිරුපා අහොසි සොභග්ගප්පත්තා. සෙට්ඨිපුත්තො දෙවසිකං සහස්සං දත්වා නිච්චකාලෙ තායෙව සද්ධිං අභිරමන්තො පිතු අච්චයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං ලභිත්වාපි න තං විජහි, තට්ඨෙව දෙවසිකං සහස්සං දත්වා අභිරමී. සෙට්ඨිපුත්තො දිවසස්ස තයො වාරෙ රාජුපට්ඨානං ගච්ඡති. අට්ඨස්ස එකදිවසං රාජුපට්ඨානං ගතස්ස රඤ්ඤො සද්ධිං සමුල්ලපත්තස්සෙව සුරියො අන්ථඬගමී, අන්ධකාරං ජාතං. සො රාජකුලා නික්ඛමිත්වා “ඉදානි ගෙහං ගන්ත්වා ආගමනවෙලා නත්ථී, නගරසොභිණියායෙව ගෙහං ගමිස්සාමී”ති උපට්ඨාකෙ උය්‍යාපෙත්වා එකකොව තස්සා ගෙහං පාවිසි. අට්ඨ නං සා දිස්වා “අය්‍යපුත්ත, සහස්සං ආභත”න්ති ආභ. “හද්දෙ, අහං අජ්ජෙව අතිවිකාලො ජාතො, තස්මා ගෙහං අගන්ත්වා මනුස්සෙ උය්‍යාපෙත්වා එකකොව පටිට්ඨොස්මි, ස්වෙ පන තෙ ද්වෙ සහස්සානි දස්සාමී”ති.

සා චිත්තෙසි “සචාහං අජ්ජ ඔකාසං කරිස්සාමි, අඤ්ඤෙසුපි දිවසෙසු තුව්ඡහත්ථකොව ආගමිස්සති, එවං මෙ ධනං පරිහාසිස්සති, න දානිස්ස ඔකාසං කරිස්සාමී”ති. අට්ඨ නං එවමාහ “සාමි, මයං වණ්ණදාසියො නාම, අමිහාකං සහස්සං අදත්වා කෙළි නාම නත්ථී”ති. “හද්දෙ, ස්වෙ දිගුණං ආහරිස්සාමී”ති පුනප්පුනං යාචි. නගරසොභිණී දාසියො ආණාපෙසි “එතස්ස ඉධ යත්වා මං ඔලොකෙනුං මා අදත්ථ, ගීවායං තං ගහෙත්වා නිහරිත්වා ද්වාරං පිදහථා”ති. තං සුත්වා දාසියො තථා කරිංසු. අට්ඨ සො චිත්තෙසි “අහං ඉමාය සද්ධිං අසීතිකොට්ඨනං බාදිං, සා මං එකදිවසං තුව්ඡහත්ථං දිස්වා ගීවායං ගහෙත්වා නිහරාපෙසි, අහො මාතුගාමො නාම පාපො නිල්ලජ්ජො අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි”ති. සො මාතුගාමස්ස අගුණං අනුස්සරන්තොව විරජ්ජී, පටිකුලසඤ්ඤා පටිලභි, සරාචාසෙපි උක්කණ්ඨිනො “කිං මෙ සරාචාසෙන, අජ්ජෙව නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමී”ති පුන ගෙහං අගන්ත්වා රාජානමිපි අදිස්වා ව නගරා නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤා පටිසිත්වා ගඬගානීරෙ අස්සමං මාපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමානාභිඤ්ඤායො උජ්ජාදෙත්වා වනමූලඵලාභාරො තත්ථ වාසං කප්පෙසි.

රාජා තං අපස්සන්තො “කහං මම සභායො”ති පුච්ඡි. නගරසොභිණියාපි කතකම්මං සකලනගරෙ පාකට්ඨං ජාතං. අට්ඨස්ස තමත්ථං ආචික්ඛිත්වා “ඉති තෙ දෙව, සභායො ලජ්ජාය සරමිපි අගන්ත්වා අරඤ්ඤා පටිසිත්වා පබ්බජිතො හවිස්සති”ති ආභංසු. රාජා තං සුත්වා නගරසොභිණීං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං එකදිවසං සහස්සං අලභිත්වා මම සභායං ගීවායං ගාභාපෙත්වා නිහරාපෙසි”ති පුච්ඡි. “සච්චං, දෙවා”ති. “පාපෙ ජමිමී, සීසං මම සභායස්ස ගතට්ඨානං ගන්ත්වා තං ආනෙහි, තො වෙ ආනෙස්සසි, ජීවිතං තෙ නත්ථී”ති. සා රඤ්ඤො වචනං සුත්වා භීතා රථං ආරුග්ග මහන්නෙන පරිවාරෙන නගරා නික්ඛමිත්වා තස්ස වසනට්ඨානං පරියෙසන්ති සුතවසෙන තං යානං සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වන්දිත්වා “අය්‍ය, මයා අන්ධබාලභාවෙන කතං දොසං බමථ, අහං න පුනෙවං කරිස්සාමී”ති යාචිත්වා “සාධු, බමාමි තෙ, නත්ථී මෙ තයි ආසාතො”ති චූත්තෙ “ස්වෙ මෙ බමථ, මයා සද්ධිං රථං අභිරුහථ, නගරං ගච්ඡිස්සාම, ගතකාලෙ යං මම සරෙ ධනං අත්ථී, සබ්බං දස්සාමී”ති ආභ. සො තස්සා වචනං සුත්වා “හද්දෙ, ඉදානි

තයා සද්ධිං ගන්තුං න සක්කා, යදා පන ඉමස්මිං ලොකෙ යෙන න භවිතබ්බං, තං භවිස්සති, අපි නාම තදා ගච්ඡෙය්‍යා”න්ති චත්වා පට්ඨං ගාථමාහ -

77. “ගඬගා කුමුදිනී සන්තා, සඬබ්බණ්ණා ව කොකිලා;
ඡම්බු තාලඵලං දජ්ජා, අථ නුන තදා සියා”ති.

තස්සත්ථො - හද්දෙ, යථා හි කුමුදසරා කුමුදෙහි සඤ්ජන්තා තිට්ඨන්ති, තථෙව සචෙ සකලාපි මහාගඬගා කුමුදිනී සීසසොතං පභාය සන්තා උපසන්තා සියා, සබ්බෙ කොකිලා ව සඬබ්බණ්ණා භවෙය්‍යුං, සබ්බො ඡම්බුරුක්කො ව තාලඵලං දදෙය්‍ය. අථ නුන තදා සියාති අථ තාදිසෙ කාලෙ අමිභාකම්පි සමාගමො නුන සියා, භවෙය්‍ය නාමාති චුත්තං හොති.

එවඤ්ච චත්වා පුනපි තාය “එහි, අය්‍ය, ගච්ඡාමා”ති චුත්තෙ “ගච්ඡිස්සාමා”ති චත්වා “කස්මිං කාලෙ”ති චුත්තෙ “අසුකස්මිඤ්ච අසුකස්මිඤ්චා”ති චත්වා සෙසගාථා අභාසි -

78. “යදා කච්ඡපලොමානං, පාවාරො තිව්ධො සියා;
හෙමන්තිකං පාචුරණං, අථ නුන තදා සියා.
79. “යදා මකසපාදානං, අට්ඨාලො සුකතො සියා;
දළ්හො ව අවිකම්පි ව, අථ නුන තදා සියා.
80. “යදා සසව්සාණානං, නිස්සෙණි සුකතා සියා;
සග්ගස්සාරොහණත්ථාය, අථ නුන තදා සියා.
81. “යදා නිස්සෙණිමාරුය්හ, චන්දං බාදෙය්‍යු මුසිකා;
රාහුඤ්ච පරිපාතෙය්‍යුං, අථ නුන තදා සියා.
82. “යදා සුරාසටං පිත්වා, මක්ඛිකා ගණවාරිණි;
අඬගාරෙ වාසං කජ්ජෙය්‍යුං, අථ නුන තදා සියා.
83. “යදා බිම්බොට්ඨසම්පන්නො, ගද්දහො සුමුබො සියා;
කුසලො නච්චගීතස්ස, අථ නුන තදා සියා.
84. “යදා කාකා උලුකා ව, මන්තයෙය්‍යුං රහොගතා;
අඤ්ඤමඤ්ඤං පිභයෙය්‍යුං, අථ නුන තදා සියා.
85. “යදා මුළාලපත්තානං, ඡත්තං ථීරතරං සියා;
චස්සස්ස පටිසාතාය, අථ නුන තදා සියා.
86. “යදා කුලකො සකුණො, පබ්බතං ගන්ධමාදනං;
තුණ්ඨෙනාදාය ගච්ඡෙය්‍ය, අථ නුන තදා සියා.
87. “යදා සාමුද්දිකං නාවං, සයන්තං සචටාකරං;
චෙටො ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය, අථ නුන තදා සියා”ති.

තත්ථ කිව්ධොති එකො කච්ඡපලොමමයෙන පුජ්ජේන, එකො තුලෙන, එකො උභයෙනාති එවං තිජ්ජකාරො. හෙමන්තිකං පාචුරණන්ති හිමපාතසමයෙ පාචුරණාය භවිතුං සමත්ථො. අථ නුන තදා සියාති අථ තස්මිං කාලෙ මම තයා සද්ධිං එකංසෙනෙව සංසග්ගො සියා. එවං සබ්බත්ථ පච්ඡිමපදං යොජෙතබ්බං. අට්ඨාලො සුකතොති අභිරුහිත්වා යුජ්ඣන්තං පුරිසසතං ධාරෙතුං යථා සක්කොති, එවං සුකතො. පරිපාතෙය්‍යුන්ති පලාපෙය්‍යුං. අඬගාරෙති විතච්චිකඬගාරසන්ථරෙ. වාසං කජ්ජෙය්‍යුන්ති එකෙකං සුරාසටං පිවිත්වා මන්තා වසෙය්‍යුං. බිම්බොට්ඨසම්පන්නොති බිම්බඵලසදිසෙහි ඔට්ඨෙහි සමන්තාගතො. සුමුබොති සුචණ්ණආදාසසදිසො මුබො. පිභයෙය්‍යුන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සම්පත්තිං ඉච්ඡන්තා පිභයෙය්‍යුං පත්ථෙය්‍යුං. මුළාලපත්තානන්ති සණ්භානං මුළාලගච්ඡපත්තානං. කුලකොති එකො බුද්දකසකුණො. සාමුද්දිකන්ති සමුද්දපක්ඛන්දනමහානාවං. සයන්තං සචටාකරන්ති යන්තෙන චෙව වටාකරෙන ව සද්ධිං සබ්බසම්භාරයුත්තං. චෙටො ආදායාති යදා එවරුපං නාවං බුද්දකො ගාමදාරකො හත්ථෙන ගහෙත්වා ගච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො.

ඉති මහාසත්තො ඉමිනා අට්ඨානපරිකජ්ජෙන එකාදස ගාථා අභාසි. තං සුත්වා නගරසොහිණි මහාසත්තං බමාපෙත්වා නගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො තං කාරණං ආරොචෙත්වා අත්තනො ජීවිතං යාවිත්වා ගණ්හි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං හික්ඛු මාතුගාමො නාම අකතඤ්ඤු මිත්තදුබ්භි”ති චත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙන උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසින්ති.

බමනියං යාපනියන්ති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො එකං ඵළිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ මහාමොග්ගල්ලානන්ටෙරො ගිරිපරික්ඛිත්තෙ එකද්වාරෙ ගිරිබ්බජ්ජෙනාසනෙ විහාසි. ද්වාරසමීපෙයෙවස්ස වඩ්ඤාමො අහොසි. තදා එළකපාලකා “එළකා එත්ථ වරන්තු”ති ගිරිබ්බජං පවෙසෙත්වා කිලන්තා විහරන්ති. තෙසු එකදිවසං සායං ආගන්ත්වා එළකෙ ගහෙන්වා ගච්ඡන්තෙසු එකා ඵළිකා දුරෙ වරමානා එළකෙ නික්ඛමන්තෙ අදිස්වා ඔභිසි. තං පච්ඡා නික්ඛමන්තිං එකො දීපිකො දිස්වා “බාදිස්සාමි න”න්ති ගිරිබ්බජ්ජද්වාරෙ අට්ඨාසි. සාපි ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්ති තං දිස්වා “එස මං මාරෙත්වා බාදිතුකාමනාය ධීතො, සවෙ නිවත්තිත්වා පලායිස්සාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථී, අජ්ජ මයා පුරිසකාරං කාතුං වට්ඨති”ති වින්තෙන්වා සිඬගානි උක්ඛිපිත්වා තස්ස අභිමුඛං වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා දීපිකස්ස “ඉතො ගණ්ඨිස්සාමි, ඉතො ගණ්ඨිස්සාමි”ති විජ්ජන්දතොව ගහණං අනුපගන්ත්වා වෙගෙන පලායිත්වා එළකානං අන්තරං පාඨසි. අථ ටෙරො තං තෙසං කිරියං දිස්වා පුනර්දිවසෙ ගන්ත්වා තථාගතස්ස ආරොචෙත්වා “එවං හන්තෙ, සා ඵළිකා අත්තනො උපායකුසලතාය පරක්කමං කත්වා දීපිකතො මුච්චි”ති ආහ. සත්ථා “මොග්ගල්ලාන, ඉදානි තාව සො දීපිකො තං ගහෙතුං නාසක්ඛි, පුබ්බෙ පන නං විරවන්තිං මාරෙත්වා බාදී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කුමාරාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙන්වා විරං භිමවන්තෙ වසිත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය රාජගහං ගන්ත්වා එකස්මිංයෙව ගිරිබ්බජෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වාසං කප්පෙසි. තදා ඉමිනාව නියාමෙන එළකපාලකෙසු එළකෙ වරන්තෙසු එකදිවසං එවමෙව එකං ඵළිකං පච්ඡා නික්ඛමන්තිං දිස්වා එකො දීපිකො “බාදිස්සාමි න”න්ති ද්වාරෙ අට්ඨාසි. සාපි තං දිස්වා “අජ්ජ මයං ජීවිතං නත්ථී, එකෙනුපායෙන ඉමිනා සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා හදයමස්ස මුදුකං ජනෙන්වා ජීවිතං රක්ඛිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා දුරතොව තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්ති ආගච්ඡමානා පඨමං ගාථමාහ –

88. “බමනියං යාපනියං, කච්චි මාතුල තෙ සුඛං;
සුඛං තෙ අම්මා අවච, සුඛකාමාව තෙ මය”න්ති.

තත්ථ සුඛං තෙ අම්මානි මය්හං මාතාපි “තුම්භාකං සුඛං පුච්ඡෙය්‍යාසි”ති අජ්ජ මං අවචානි අත්ථො. මයන්ති මාතුල මයමිපි තුම්භාකං සුඛං එව ඉච්ඡාමානි.

තං සුත්වා දීපිකො “අයං ධුත්තිකා මං මාතුලවාදෙන වඤ්චෙතුකාමා, න මෙ කක්ඛලභාවං ජානාති”ති වින්තෙන්වා දුතියං ගාථමාහ –

89. “නඬගුට්ඨං මෙ අවක්කම්ම, හෙය්‍යිත්වාන ඵළිකෙ;
සාජ්ජ මාතුලවාදෙන, මුඤ්චිතබ්බා නු මඤ්ඤසි”ති.

තස්සත්ථො – ත්වං මම නඬගුට්ඨමණ්ඩලං අක්කම්මිත්වා හෙය්‍යිත්වා ආගච්ඡසි, සා ත්වං “අජ්ජ මාතුලවාදෙන මුඤ්චිතබ්බාහමස්මි”ති මඤ්ඤසි නු, එවං මඤ්ඤසි මඤ්ඤෙති.

තං සුත්වා ඉතරා “මාතුල, මා එවං කරි”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

90. “පුරන්ථාමුබ්බො නිසින්තොසි, අහං තෙ මුඛමාගතා;
පච්ඡතො තුය්හං නඬගුට්ඨං, කථං බ්වාහං අවක්කම්මි”න්ති.

තත්ථ මුඛන්ති අභිමුඛං. කථං බ්වාහං අවක්කම්මන්ති තව පච්ඡතො ධීතං අහං කථං අවක්කම්මන්ති අත්ථො.

අථ නං සො “කිං කට්ඨෙසි ඵළිකෙ, මම නඬගුට්ඨස්ස අට්ඨිතට්ඨානං නාම නත්ථී”ති වත්වා වතුත්ථං ගාථමාහ –

91. “යාවතා වතුරො දීපා, සසමුද්දා සපබ්බතා;
තාවතා මය්හං නඬගුට්ඨං, කථං බො තං විචජ්ජයි”ති.

තත්ථ තාවතානි එත්තකං යානං මම නඬගුට්ඨං පරික්ඛිපිත්වා ගතන්ති වදති.

තං සුත්වා එළිකා “අයං පාපො මධුරකථාය න අල්ලියති, පටිසත්තු හුත්වා තස්ස කට්ඨස්සාමි”ති වත්වා පඤ්චමං ගාථමාහ –

92. “පුබ්බෙව මෙතමක්ඛිංසු, මාතා පිතා ව භාතරො;
දීඝං දුට්ඨස්ස නඬගුට්ඨං, සාමිහි වෙභායසාගතා”ති.

තත්ථ අක්ඛිංසුති පුබ්බෙව මෙ එතං මාතා ව පිතා ව භාතරො ව ආචික්ඛිංසු. සාමිහිති සා අහං ඤාතකානං සන්තිකා තව නඬගුට්ඨස්ස දීඝභාවං සුත්වා තව නඬගුට්ඨං පරිහරන්ති වෙභායසා ආකාසෙන ආගතානි.

අප්‍රේමයා සො “ජානාමි තෙ අහං ආකාසෙන ආගතභාවං, එවං ආගච්ඡන්ති පන මය්හං භක්ඛෙ නාසෙත්වා ආගතාසි”ති වත්වා ඡට්ඨං ගාථමාහ —

93. “තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තිං, අන්තලික්ඛස්මි එළිකෙ;
මිගසඬ්ඛො පලායිත්ථ, භක්ඛො මෙ නාසිතො තයා”ති.

තං සුත්වා ඉතරා මරණභයහීනා අඤ්ඤං කාරණං ආහරිතුං අසක්කොන්ති “මාතුල, මා එවරුපං කක්ඛළකම්මං කරි, ජීවිතං මෙ දෙහි”ති විලපි. ඉතරොපි නං විලපන්තිඤ්ඤෙව ඛන්ධෙ ගහෙත්වා මාරෙත්වා බාදි.

94. “ඉච්චෙවං විලපන්තියා, එළකියා රුහග්ගසො;
ගලකං අත්ථාවමද්දි, නත්ථි දුට්ඨෙ සුභාසිතං.

95. “නෙව දුට්ඨෙ නයො අත්ථි, න ධම්මො න සුභාසිතං;
නික්කමං දුට්ඨෙ යුඤ්ඤෙථ, සො ච සබ්බිං න රඤ්ජති”ති. —

ඉමා ද්වෙ අභිසම්බුද්ධගාථා —

තත්ථ රුහග්ගසොති රුහිරභක්ඛො ලොහිතපායි සාහසිකදීපිකො. ගලකං අත්ථාවමද්දිති ගිවං මද්දි, ඩංසිත්වා එළෙසිති අත්ථො. නයොති කාරණං. ධම්මොති සභාවො. සුභාසිතන්ති සුකථිතවචනං, සබ්බමෙතං දුට්ඨෙ නත්ථිති අත්ථො. නික්කමං දුට්ඨෙ යුඤ්ඤෙථාති භික්ඛවෙ, දුට්ඨපුග්ගලෙ පරක්කමමෙව යුඤ්ඤෙය්‍ය. සො ච සබ්බිං න රඤ්ජතිති සො පන පුග්ගලො සබ්බිං සුන්දරං සුභාසිතං න රඤ්ජති, න පියායතීති අත්ථො. තාපසො තෙසං කිරියං සබ්බං අද්දස.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා එළිකාව එතරහි එළිකා අහොසි, දීපිකොපි එතරහි දීපිකොව, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දීපිජාතකවණ්ණනා දසමා.

ජාතකුද්දානං —

කච්චානී අට්ඨසද්දඤ්ච, සුලසා ච සුමඬ්ගලං;
ගඬ්ගමාලඤ්ච චෙතියං, ඉන්ද්‍රියඤ්චෙව ආදිත්තං;
අට්ඨානඤ්චෙව දීපි ච, දස අට්ඨනිපාතකො.

අට්ඨකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. නවකනිපාතො

[427] 1. ගිජ්ඣාසානකවණ්ණනා

පරිසඬකුපථො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර එකො කුලපුත්තො නියයානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වාපි අත්ථකාමෙහි ආවරියුපජ්ඣායෙහි වෙව සබ්බමචාරිහි ව “එවං තෙ අභික්කමිතබ්බං, එවං පටික්කමිතබ්බං, එවං ආලොකිතබ්බං, එවං විලොකිතබ්බං, එවං සමිඤ්ජිතබ්බං, එවං පසාරිතබ්බං, එවං නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං, එවං පත්තො ගහෙතබ්බො, යාපනමත්තං හත්තං ගහෙත්වා පච්චෙක්ඛිත්වාපි පරිභුඤ්ජිතබ්බං, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරොන භොජනෙ මත්තඤ්ඤානා ජාගරියමනුයුත්තෙන භවිතබ්බං, ඉදං ආගන්තුකවත්තං නාම ජානිතබ්බං, ඉදං ගමිකවත්තං නාම, ඉමානි වුද්දස ඛන්ධකවත්තානි, අසීති මහාවත්තානි. තත්ථ තෙ සම්මා වත්තිතබ්බං, ඉමෙ තෙරස ධුතඬගගුණා නාම, එතෙ සමාදාය වත්තිතබ්බං”න්ති ඔවදියමානො දුබ්බවො අහොසි අක්ඛමො අප්පදක්ඛිණගාහී අනුසාසනී. “අහං තුම්හෙ න වදාමි, තුම්හෙ පන මං කස්මා වදං, අහමෙව අත්තනො අත්ථං වා අනත්ථං වා ජානිස්සාමි”ති අත්තානං අවච්ඡායං අකාසි. අප්පස්ස දුබ්බවහාවං ඤත්වා හික්ඛු ධම්මසභායං අගුණකථං කටෙන්තා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ තං හික්ඛුං පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු දුබ්බවොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “කස්මා හික්ඛු එවරුපෙ නියයානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්ථකාමානං වචනං න කරොසි, පුබ්බෙපි ත්වං පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා වෙරම්භවාතමුඛෙ වුණ්ණවිවුණ්ණො ජාතො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගිජ්ඣාකුටෙ පබ්බතෙ බොධිසත්තො ගිජ්ඣායොනියං නිබ්බන්ති. පුත්තො පනස්ස සුපත්තො නාම ගිජ්ඣාරාජා අනෙකසහස්සගිජ්ඣාපරිවාරො ථාමසම්පන්නො අහොසි. සො මාතෘපිතරො පොසෙසි, ථාමසම්පන්නත්තා පන අතිදුරං උප්පතති. අප් නං පිතා “තාත, එත්තකං නාම යානං අභික්කමිත්වා න ගන්තබ්බං”න්ති ඔවදි. සො “සාධු”ති වත්වාපි එකදිවසං පන වුට්ඨො දෙවෙ ගිජ්ඣෙහි සද්ධිං උප්පතිත්වා සෙසෙ ඔහාය අතිභූමිං ගන්ත්වා වෙරම්භවාතමුඛං පත්වා වුණ්ණවිවුණ්ණහාවං පාපුණි. සත්ථා තමත්ථං දස්සෙන්තො අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමා ගාථා අහාසි –

1. “පරිසඬකුපථො නාම, ගිජ්ඣාපන්ථො සනත්තනො;
තත්‍රාසි මාතෘපිතරො, ගිජ්ඣො පොසෙසි ජිණ්ණකෙ;
තෙසං අප්ගරමෙදං, අච්චහාසි බහුත්තසො.
2. “පිතා ව පුත්තං අවච, ජානං උච්චං පපාතිනං;
සුපත්තං ථාමසම්පන්නං, තෙජස්සිං දුරගාමිනං.
3. “පරිප්ලවත්තං පථවිං, යදා තාත විජානහි;
සාගරොන පරික්ඛිත්තං, වක්කංව පරිමණ්ඩලං;
තතො තාත නිවත්තස්සු, මාස්සු එත්තො පරං ගමි.
4. “උදපත්තොසි වෙගෙන, බලී පක්ඛි දිජුත්තමො;
ඔලොකයන්තො වක්කඬගො, පබ්බතානි වනානි ව.
5. “අද්දස්ස පථවිං ගිජ්ඣො, යථාසාසි පිතුස්සුතං;
සාගරොන පරික්ඛිත්තං, වක්කංව පරිමණ්ඩලං.
6. “තඤ්ච සො සමතික්කම්ම, පරමෙවච්චවත්තථ;
තඤ්ච වාතසිඛා තික්ඛා, අච්චහාසි බලිං දිජං.
7. “නාසක්ඛාතිගතො පොසො, පුනදෙව නිවත්තිතුං;
දිජො බ්‍යසනමාපාදි, වෙරම්භානං වසං ගතො.
8. “තස්ස පුත්තා ව දාරා ව, යෙ වඤ්ඤෙ අනුජීවිතො;
සබ්බෙ බ්‍යසනමාපාදුං, අනොවාදකරෙ දිජෙ.
9. “එවමපි ඉධ වුඩ්ඞානං, යො වාක්‍යං නාවබුජ්ඣති;
අතිසීමවරො දිත්තො, ගිජ්ඣොවාතීතසාසනො;
ස වෙ බ්‍යසනං පප්පොති, අකත්වා වුඩ්ඞසාසන”න්ති.

තත්ථ පරිසඬකුපථොති සඬකුපථො. මනුස්සා හිරඤ්ඤසුවණ්ණත්ථාය ගච්ජන්තා තස්මිං පදෙසෙ බාණුකෙ කොට්ටෙන්වා තෙසු රජ්ජයො ඛන්ධිත්වා ගච්ජන්ති, තෙන සො ගිජ්ඣාපබ්බතෙ ජඬ්ඝමග්ගො “සඬකුපථො”ති වුච්චති. ගිජ්ඣාපන්ථොති ගිජ්ඣාපබ්බතමත්ථකෙ මහාමග්ගො. සනත්තනොති පොරාණො. තත්‍රාසීති තස්මිං ගිජ්ඣාපබ්බතමත්ථකෙ සඬකුපථෙ එකො ගිජ්ඣො ආසි, සො ජිණ්ණකෙ මාතෘපිතරො පොසෙසි. අප්ගරමෙදන්ති අප්ගරානං මෙදං. අච්චහාසීති අතිවිය ආහරි. බහුත්තසොති බහුසො. ජානං උච්චං පපාතිනන්ති “පුත්තො තෙ අතිඋච්චං යානං ලඬ්ඝති”ති සුත්වා “උච්චෙ පපාති අය”න්ති ජානන්තො. තෙජස්සින්ති පුරිසතෙජසම්පන්නං. දුරගාමිනන්ති තෙනෙව තෙජෙන දුරගාමිං. පරිප්ලවත්තන්ති උප්පලපත්තං විය උදකෙ උප්ලවමානං. විජානහිති විජානාසි. වක්කංව

පරිමණ්ඩලයන්හි යස්මිං තෙ පදෙසෙ යිතස්ස සමුද්දෙන පරිච්ඡින්නො ජම්බුදීපො චක්කමණ්ඩලංව පඤ්ඤායති, තතො තාත නිවත්තාහිති ඔවදන්නො එවමාහ.

උදපත්තොසිති පිතු ඔවාදං අකත්වා එකදිවසං ගිජ්ඣෙහි සද්ධිං උප්පත්තො තෙ ඔහාය පිතරා කථිතට්ඨානං අගමාසි. ඔලොකයන්තොති තං යානං පත්වා හෙට්ඨා ඔලොකෙන්තො. චක්කඩ්ඨොති වඩ්ඨගිවො. යථාසාසි පිතුස්සුතන්ති යථාස්ස පිතු සන්තිකා සුතං ආසි, තථෙව අද්දස, “යථාස්සාසි” තිපි පායො. පරමෙවච්චත්තපාති පිතරා අක්ඛාතට්ඨානතො පරං අතිවත්තොව. තඤ්ච වාතසිඛා තික්ඛාති තං අනොවාදකං ඛලිමිපි සමානං දිජං තිබ්බෙවරම්භවාතසිඛා අච්චහාසි අතිහරි, වුණ්ණවිවුණ්ණං අකාසි. නාසක්ඛාතිගතොති නාසක්ඛි අතිගතො. පොසොති සත්තො. අනොවාදකරෙති තස්මිං දිජෙ පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකරොන්තෙ සබ්බෙපි තෙ මහාදුක්ඛං පාපුණ්ණං. අකත්වා වුඩ්ඪසාසනන්ති වුඩ්ඪානං භිතකාමානං වචනං අකත්වා එවමෙව බ්‍යාසනං මහාදුක්ඛං පාපුණාති. තස්මා ත්වං භික්ඛු මා ගිජ්ඣසදිසො භව, අත්ථකාමානං වචනං කරොහිති. සො සත්ථාරා එවං ඔවදිතො තතො පට්ඨාය සුවවො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුබ්බවගිජ්ඣෙ ඵතරහි දුබ්බවභික්ඛු අහොසි, ගිජ්ඣපිතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[428] 2. කොසම්බියජාතකවණ්ණනා ගිජ්ඣජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

පුටුසද්දොති ඉදං සත්ථා කොසම්බිං නිස්සාය සොසිතාරාමෙ විහරන්තො කොසම්බියං භණ්ඩනකාරකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු කොසම්බකක්ඛන්ධකෙ (මහාව. 451 ආදයො) ආගතමෙව, අයං පනෙත්ථ සඩ්ඛෙපො. තදා කිර ද්වෙ භික්ඛු එකස්මිං ආවාසෙ වසිංසු විනයධරො ව සුත්තන්තිකො ව. තෙසු සුත්තන්තිකො එකදිවසං සරීරවලඤ්ජං කත්වා උදකකොට්ඨකෙ ආවමනඋදකාවසෙසං භාජනෙ යපෙත්වා නික්ඛමි. පච්ඡා විනයධරො තත්ථ පටිට්ඨො තං උදකං දිස්වා නික්ඛමිත්වා ඉතරං පුච්ඡි “ආවුසො, තයා උදකං යපිත”න්ති. “ආමාවුසො”ති. “කිං පනෙත්ථ ආපත්තිභාවං න ජානාසි”ති? “ආමාවුසො න ජානාමි”ති. “හොති, ආවුසො, එත්ථ ආපත්ති”ති? “තෙන හි පටිකරිස්සාමි න”න්ති. “සවෙ පන තෙ, ආවුසො, අසඤ්චිච්ච අසතියා කතං, නත්ථි ආපත්ති”ති. සො තස්සා ආපත්තියා අනාපත්තිදිට්ඨි අහොසි. විනයධරොපි අත්තතො නිස්සිතකානං “අයං සුත්තන්තිකො ආපත්තිං ආපජ්ජමානොපි න ජානාති”ති ආරොවෙසි. තෙ තස්ස නිස්සිතකෙ දිස්වා “තුම්භාකං උපජ්ඣායො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වාපි ආපත්තිභාවං න ජානාති”ති ආහංසු. තෙ ගන්ත්වා අත්තතො උපජ්ඣායස්ස ආරොවෙසු. සො එවමාහ – “අයං විනයධරො පුබ්බෙ ‘අනාපත්ති’ති වත්වා ඉදාති ‘ආපත්ති’ති වදති, මුසාවාදි එසො”ති. තෙ ගන්ත්වා “තුම්භාකං උපජ්ඣායො මුසාවාදි”ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහං වඩ්ඪමිංසු. තතො විනයධරො ඔකාසං ලභිත්වා තස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙන උක්ඛෙපනීයකම්මං අකාසි. තතො පට්ඨාය තෙසං පච්චයදායකා උපාසකාපි ද්වෙ කොට්ඨාසා අහෙසු. ඔවාදපටිග්ගාහිකා භික්ඛුනියොපි ආරක්ඛදෙවතාපි ද්වෙ කොට්ඨාසා අහෙසු. තාසං සන්දිට්ඨසම්භත්තා ආකාසට්ඨදෙවතාපි යාව බ්‍රහ්මලොකා සබ්බෙ පුටුජ්ජනා ද්වෙ පක්ඛා අහෙසු. යාව අකනිට්ඨභවතා පන ඉදං කොලාභලං අගමාසි.

අටෙකො භික්ඛු තථාගතං උපසඩ්ධමිත්වා උක්ඛෙපකානං “ධම්මිකෙනෙව කම්මෙන අයං උක්ඛිත්තො, උක්ඛිත්තානුවත්තකානං අධම්මිකෙන කම්මෙන උක්ඛිත්තො”ති ලද්ධං, උක්ඛෙපකෙහි වාරියමානානම්පි තෙසං තං අනුපරිවාරෙන්වා වරණභාවඤ්ච සත්ථු ආරොවෙසි. භගවා “සමග්ගා කිර භොන්තු”ති ද්වෙ වාරෙ පෙසෙන්වා “න ඉච්ඡන්ති භන්තෙ සමග්ගා භවිතු”න්ති සුත්වා තතියවාරෙ “භින්නො භික්ඛුසඩ්ඨො”ති තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා උක්ඛෙපකානං උක්ඛෙපනෙ, ඉතරෙසඤ්ච අසඤ්චිච්ච ආපත්තියා අදස්සනෙ ආදීනවං වත්වා පක්කාමි. පුන තෙසං තත්ථෙව එකසිමායං උපොසථාදීති කාරෙන්වා භත්තග්ගාදීසු භණ්ඩනජාතානං “ආසනන්තරිකාය නිසිදිතබ්බ”න්ති භත්තග්ගෙ වත්තං පඤ්ඤාපෙත්වා “ඉදානිපි භණ්ඩනජාතා විහරන්ති”ති සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා “අලං, භික්ඛවෙ, මා භණ්ඩන”න්තිආදීති වත්වා අඤ්ඤතරෙන භික්ඛුනා ධම්මවාදිනා භගවතො විහෙසං අනිච්ඡන්තෙන “ආගමෙතු, භන්තෙ, භගවා ධම්මසාමි, අප්පොස්සුක්කො භන්තෙ, භගවා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං අනුයුත්තො විහරතු, මයං තෙන භණ්ඩනෙන කලහෙන විග්ගහෙන විවාදෙන පඤ්ඤායිස්සාමා”ති වුත්තෙ –

භුතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො නාම කාසිරාජා අහොසිති බ්‍රහ්මදත්තෙන දීඝිතිස්ස කොසලරඤ්ඤො රජ්ජං අච්ඡන්දිත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන වසන්තස්ස මාරිතභාවඤ්චෙව දීඝාවුකුමාරෙන අත්තතො ජීවිතෙ දින්නෙ තතො පට්ඨාය තෙසං සමග්ගභාවඤ්ච කට්ඨෙත්වා “තෙසඤ්ඤි නාම, භික්ඛවෙ, රාජුතං ආදින්තදණ්ඩානං ආදින්තසත්ථානං එවරුපං ඛන්තිසොරච්චං භවිස්සති. ඉධ බො තං, භික්ඛවෙ, සොහෙට්, යං තුම්භෙ එවං ස්වාක්ඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිතා සමානා බමා ව භවෙය්‍යාට් සොරතා වා”ති ඔවදිත්වා දුතියමිපි තතියමිපි “අලං, භික්ඛවෙ, මා භණ්ඩන”න්ති වාරෙන්වා අනොරමන්තෙ දිස්වා “පරියාදිණ්ණරූපා බො ඉමෙ මොසපුරිසා, න යිමෙ සුකරා සඤ්ඤාපෙතු”න්ති පක්කමිත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ගන්ධකුටියා ථොකං විස්සමිත්වා සෙනාසනං සංසාමෙන්වා අත්තතො පත්තච්චරමාදාය සඩ්ඨමජ්ඣෙ ආකාසෙ යත්වා ඉමා ගාථා අහාසි –

10. “පුටුසද්දො සමජනො, න බාලො කොච් මඤ්ඤට්;
සඩ්ඨස්මිං භිජ්ජමානස්මිං, නාඤ්ඤං හියොයා අමඤ්ඤරුං.

11. “පරිමුච්ඡා පණ්ඩිතාභාසා, වාචාගොචරභාණිනො;
යාවිච්ඡන්ති මුඛායාමං, යෙන නීතා න තං විදු.
12. “අක්කොච්ඡි මං අවධි මං, අජිනි මං අභාසි මෙ;
යෙ ව තං උපනස්භන්ති, වෙරං තෙසං න සම්මති.
13. “අක්කොච්ඡි මං අවධි මං, අජිනි මං අභාසි මෙ;
යෙ ව තං නුපනස්භන්ති, වෙරං තෙසුපසම්මති.
14. “න හි වෙරෙන වෙරානි, සම්මන්තිධ කුදාවනං;
අවෙරෙන ව සම්මන්ති, එස ධම්මො සනන්තනො.
15. “පරෙ ව න විජානන්ති, මයමෙත්ථ යමාමසෙ;
යෙ ව තත්ථ විජානන්ති, තතො සම්මන්ති මෙධගා.
16. “අට්ඨිච්ඡින්නා පාණහරා, ගවාස්සධනහාරිනො;
රට්ඨං විලුම්පමානානං, තෙසම්පි හොති සඬගති;
කස්මා තුම්භාක නො සියා.
17. “සවෙ ලහෙථ නිපකං සභායං, සද්ධිංවරං සාධුවිහාරිධිරං;
අභිභුයා සබ්බානි පරිස්සයානි, චරෙයා තෙනත්තමනො සතීමා.
18. “නො වෙ ලහෙථ නිපකං සභායං, සද්ධිංවරං සාධුවිහාරිධිරං;
රාජාව රට්ඨං විජිතං පභාය, එකො වරෙ මාතඬගරඤ්ඤෙව නාගො.
19. “එකස්ස වරිතං සෙය්‍යො, නත්ථි බාලෙ සභායතා;
එකො වරෙ න පාපානි කයිරා, අප්පොස්සුක්කො මාතඬගරඤ්ඤෙව නාගො”ති.

තත්ථ පුටු මහාසද්දො අස්සාති පුටුසද්දො. සමජනොති සමානො එකසදිසො ජනො, සබ්බොවායං භණ්ඩනකාරකජනො සමන්තනො සද්දනිච්ඡාරණෙන පුටුසද්දො වෙච සදිසො වානි චුත්තං හොති. න බාලො කොච්ඡි මඤ්ඤාති තත්ථ කොච්ඡි එකොපි “අභං බාලො”ති න මඤ්ඤත්ථ, සබ්බෙ පණ්ඩිතමානිනො, සබ්බොවායං භණ්ඩනකාරකො ජනොයෙව. නාඤ්ඤං භියො අමඤ්ඤරුන්ති කොච්ඡි එකොපි “අභං බාලො”ති න මඤ්ඤත්ථ, භියො ව සඬසස්මිං භිජ්ජමානෙ අඤ්ඤම්පි එකං “මයං කාරණා සඬසො භිජ්ජති”ති ඉදං කාරණං න මඤ්ඤත්ථානි අත්ථො.

පරිමුච්ඡාති මුච්ඡස්සතිනො. පණ්ඩිතාභාසාති අත්තනො පණ්ඩිතමානෙන පණ්ඩිතසදිසා. වාචාගොචරභාණිනොති රා-කාරස්ස රස්සාදෙසො කතො, වාචාගොචරා ව න සතිපට්ඨානාදිඅරියධම්මගොචරා, භාණිනො ව. කථං භාණිනො? යාවිච්ඡන්ති මුඛායාමන්ති, යාව මුඛං පසාරෙතුං ඉච්ඡන්ති, තාව පසාරෙත්වා අග්ගපාදෙහි යත්වා භාණිනො, එකොපි සඬසගාරවෙන මුඛසඬකොචනං න කරොතිති අත්ථො. යෙන නීතාති යෙන භණ්ඩනෙන ඉමං නිල්ලජ්ජභාවං නීතා. න තං විදුති එවං “ආදිනවං ඉද”න්ති තං න ජානන්ති.

යෙ ව තං උපනස්භන්තිති තං “අක්කොච්ඡි ම”න්තිආදිකං ආකාරං යෙ උපනස්භන්ති. සනන්තනොති පොරාණො. පරෙති පණ්ඩිතෙ යපෙත්වා තතො අඤ්ඤෙ භණ්ඩනකාරකා පරෙ නාම. තෙ එත්ථ සඬසමජ්ඣෙ කොලාහලං කරොත්තා “මයං යමාමසෙ උපයමාම නස්සාම, සතතං සමීතං මච්චුසන්තිකං ගච්ඡාමා”ති න ජානන්ති. යෙ ව තත්ථ විජානන්තිති යෙ තත්ථ පණ්ඩිතා “මයං මච්චුසමීපං ගච්ඡාමා”ති විජානන්ති. තතො සම්මන්ති මෙධගාති භික්ඛවෙ, එවඤ්ඤි තෙ ජානන්තා යොනිසොමනසිකාරං උප්පාදෙත්වා මෙධගානං කලභානං වූපසමාය පටිපජ්ජන්ති.

අට්ඨිච්ඡින්නාති අයං ගාථා බ්‍රහ්මදත්තඤ්ඤෙ දිසාවුකුමාරඤ්ඤෙ සන්ධාය චුත්තා. තෙසම්පි හොති සඬගති. කස්මා තුම්භාකං න හොති? යෙසං වො නෙව මාතාපිතුනං අට්ඨිනි ඡින්නානි, න පාණා හටා, න ගවාස්සධනානි හටානි. ඉදං චුත්තං හොති – භික්ඛවෙ, තෙසඤ්ඤි නාම ආදින්නදණ්ඩානං ආදින්නසත්ථානං රාජුනං එවරුපා සඬගති සමාගමො ආවාහවිවාහසම්බන්ධං කත්වා එකතො පානභොජනං හොති, තුම්භෙ එවරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තනො වෙරමත්තම්පි ජහිතුං න සක්කොථ, කො තුම්භාකං භික්ඛුභාවොති.

සවෙ ලහෙථාතිආදිගාථායො පණ්ඩිතසභායස්ස ව බාලසභායස්ස ව වණ්ණාවණ්ණදිපනත්ථං චුත්තා. අභිභුයා සබ්බානි පරිස්සයානීති සබ්බෙ පාකට්පරිස්සයෙ ව පටිච්ඡන්තපරිස්සයෙ ව අභිභවිත්වා තෙන සද්ධිං අත්තමනො සතිමා චරෙයා. රාජාව රට්ඨං විජිතං පභායාති යථා අත්තනො විජිතං රට්ඨං මහාජනකරාජා ව අරින්දමරාජා ව පභාය එකකොච වරිංසු, එවං වරෙයානි අත්ථො. මාතඬගරඤ්ඤෙව නාගොති මාතඬගො අරඤ්ඤෙ නාගොව. මාතඬගොති හත්ථි වූච්චති, නාගොති මහත්තාධිවචනමෙතං. යථා හි මාතුපොසකො මාතඬගනාගො අරඤ්ඤෙ එකකො වරි, න ව පාපානි අකාසි, යථා ව සීලවහත්ථිනාගො. යථා ව පාලිලෙයාකො, එවං එකො වරෙ, න ව පාපානි කයිරාති චුත්තං හොති.

සත්ථා එවං කටේත්වාපි තෙ භික්ඛු සමග්ගෙ කාතුං අසක්කොන්තො ඛාලකලොණකගාමං ගන්ත්වා භගුත්ථෙරස්ස එකීභාවෙ ආනිසංසං කටේත්වා තතො තිණ්ණං කුලපුත්තානං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තෙසං සාග්ගිවාසෙ ආනිසංසං කටේත්වා තතො පාලිලෙයාකවනසණ්ඩං ගන්ත්වා තත්ථ තෙමාසං වසිත්වා පුන කොසම්බිං අගන්ත්වා සාවත්ථිමෙව අගමාසි. කොසම්බිවාසිනොපි උපාසකා “ඉමෙ බො අයා, කොසම්බකා භික්ඛු බහුනො අම්භාකං අනත්ථස්ස කාරකා, ඉමෙහි උබ්බාළ්භො භගවා පක්කන්තො, ඉමෙසං නෙව අභිවාදනාදීනි කරිස්සාම, න උපගතානං පිණ්ඩපාතං දස්සාම, එවං ඉමෙ පක්කමිස්සන්ති වා වෙරං විරමිස්සන්ති වා භගවන්තං වා පසාදෙස්සන්ති”ති සම්මන්ත්‍රයිත්වා තට්ඨ අකංසු. තෙ තෙන දණ්ඩකම්මෙන පිළිතා සාවත්ථිං ගන්ත්වා භගවන්තං බමාපෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා අහොසි, මාතා මහාමායා, දීඝාචුකුමාරො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[429] 3. මහාසුවජාතකවණ්ණනා කොසම්බියජාතකවණ්ණනා දුතියා.

දුමො යදා හොතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සන්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා කොසලජනපදෙ අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමං උපනිස්සාය අරඤ්ඤෙ විහාසි. මනුස්සා තස්ස රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි සම්පාදෙත්වා ගමනාගමනසම්පන්නො යානෙ සෙනාසනං කත්වා සක්කච්චං උපට්ඨන්සු. තස්ස වස්සුපගතස්ස පයමමාසෙයෙව සො ගාමො ක්‍රමාසි, මනුස්සානං ඛිජමත්තම්පි අවසිට්ඨං නාහොසි. තෙ තස්ස පණ්ණං පිණ්ඩපාතං දාතුං නාසක්ඛිංසු. සො සප්පායසෙනාසනෙපි පිණ්ඩපාතෙන කිලමන්තො මග්ගං වා එලං වා නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. අථ නං තෙමාසච්චයෙන සත්ථාරං වන්දිතුං ආගතං සත්ථා පටිසන්ථාරං කත්වා “කච්චි භික්ඛු පිණ්ඩපාතෙන න කිලමන්තොසි, සෙනාසනසප්පායඤ්ඤෙව අහොසි”ති පුවඡී. සො තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “තස්ස සෙනාසනං සප්පාය”න්ති ඤත්වා “භික්ඛු සමණෙන නාම සෙනාසනසප්පායෙ සති ලොලුප්පචාරං පහාය කිඤ්චිදෙව යථාලද්ධං පරිභුඤ්ජිත්වා සන්තුට්ඨෙන සමණධම්මං කාතුං වට්ටති. පොරාණකපණ්ඩිතා නිරව්ඡානෙයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අත්තනො නිවාසසුක්ඛරුක්ඛෙ වුණ්ණං බාදන්තාපි ලොලුප්පචාරං පහාය සන්තුට්ඨා මිත්තධම්මං අභින්දිත්වා අඤ්ඤත්ථ න ගමිංසු, ත්වං පන කස්මා ‘පිණ්ඩපාතො පරිත්තො ලුබ්බො’ති සප්පායසෙනාසනං පරිච්චජී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආභරි.

අතීතෙ භිමවන්තෙ ගඬගාතීරෙ එකස්මිං උදුම්බරවනෙ අනෙකසතසහස්සා සුකා වසිංසු. තත්‍ර එකො සුවරාජා අත්තනො නිවාසරුක්ඛස්ස එලෙසු ඛිණෙසු යදෙව අවසිට්ඨං හොති අඬකුරො වා පත්තං වා තවො වා පපට්ඨා වා, තං බාදිත්වා ගඬගාය පානියං පිවිත්වා පරමජිවිජසන්තුට්ඨො හුත්වා අඤ්ඤත්ථ න ගච්ජති. තස්ස අජිවිජසන්තුට්ඨභාවගුණෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආවජ්ජමානො තං දිස්වා තස්ස විමංසනත්ථං අත්තනො ආනුභාවෙන තං රුක්ඛං සුක්ඛාපෙසි. රුක්ඛො බාණුකමත්තො හුත්වා ඡීද්දාවජ්ජිද්දො වාතෙ පහරන්තෙ ආකොටියමානො විය අට්ඨාසි. තස්ස ඡීද්දෙහි වුණ්ණානි නික්ඛමන්ති. සුවරාජා තානි වුණ්ණානි බාදිත්වා ගඬගාය පානියං පිවිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා වාතාතපං අගණෙත්වා උදුම්බරබාණුකෙ නිසිදි. සක්කො තස්ස පරමජිවිජභාවං ඤත්වා “මිත්තධම්මගුණං කථාපෙත්වා වරමස්ස දත්වා උදුම්බරං අමතඵලං කරිත්වා ආගමිස්සාමි”ති එකො භංසරාජා හුත්වා සුජං අසුරකඤ්ඤං පුරතො කත්වා තං උදුම්බරවනං ගන්ත්වා අවිදුරෙ එකරුක්ඛස්ස සාබාය නිසිදිත්වා තෙන සද්ධිං කථං සමුට්ඨාපෙන්නො පයමං ගාථමාහ –

20. “දුමො යදා හොති ඵලුපපන්නො, භුඤ්ජන්ති නං විහඬගමා සම්පතන්නා;
ඛිණන්ති ඤත්වාන දුමං ඵලච්චයෙ, දියොදිසං යන්ති තතො විහඬගමා”ති.

තස්සත්ථො – සුවරාජ, රුක්ඛො නාම යදා ඵලසම්පන්නො හොති, තදා තං සාබතො සාබං සම්පතන්නාව විහඬගමා භුඤ්ජන්ති, තං පන ඛිණං ඤත්වා ඵලානං අච්චයෙන තතො රුක්ඛතො දියොදිසං විහඬගමා ගච්ජන්තිති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා තතො තං උයෙයාපෙතුං දුතියං ගාථමාහ –

21. “වර වාරිකං ලොභිතතුණ්ඩ මා මරි, කිං ත්වං සුව සුක්ඛදුමම්හි ක්‍රමාසි;
තදිඬස මං බුහි වසන්තසන්නිභ, කස්මා සුව සුක්ඛදුමං න රිඤ්චසි”ති.

තත්ථ ක්‍රමාසිති කිංකාරණා සුක්ඛබාණුමත්ථකෙ ක්‍රමායන්නො පජ්ක්‍රමායන්නො තිට්ඨසි. ඉඬ්ඝානි වොදනත්ථෙ නිපාතො. වසන්තසන්නිභානි වසන්තකාලෙ වනසණ්ඩො සුවගණසමොකිණ්ණො විය නිලොභාසො හොති, තෙන තං “වසන්තසන්නිභා”ති ආලපති. න රිඤ්චසිති න ඡඩ්ඬෙසි.

අථ නං සුවරාජා “අභං භංස අත්තනො කතඤ්ඤකතවෙදිතාය ඉමං රුක්ඛං න ජහාමි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි

22. “යෙ වෙ සබ්බං සබාරො භවන්ති, පාණච්චයෙ දුක්ඛසුඛෙසු භංස;
ඛිණං අඛිණම්පි න තං ජහන්ති, සන්නො සතං ධම්මමනුස්සරන්තා.

23. “සොහං සතං අඤ්ඤතරොස්මි හංස, ඤාතී ව මෙ හොති සබ්බා ව රුක්ඛො;
තං නුස්සහෙ ජීවිකත්ථො පහාතුං, බිණන්ති ඤත්වාන න හෙස ධම්මො”ති.

තත්ථ යෙ වෙ සබ්බන් සබ්බාරො හවන්තිති යෙ සභායානං සභායා හොන්ති. බිණං අබිණම්පිති පණ්ඩිතා නාම අත්තනො සභායං හොගපරික්ඛයෙන බිණම්පි අබිණම්පි න ජහන්ති. සතං ධම්මමනුස්සරන්තාති පණ්ඩිතානං පච්චෙණං අනුස්සරමානා. ඤාතී ව මෙති හංසරාජ, අයං රුක්ඛො සම්පියායනත්ථොන මය්හං ඤාතී ව සමාවිණ්ණචරණතාය සබ්බා ව. ජීවිකත්ථොති තමහං ජීවිකාය අත්ථිකො හුත්වා පහාතුං න සක්කොමි.

සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨො පසංසිත්වා වරං දාතුකාමො ද්වෙ ගාථා අභාසී –

24. “සාධු සක්ඛි කතං හොති, මෙත්ති සංසති සන්ථවො;
සචෙනං ධම්මං රොචෙසි, පාසංසොසි විජානතං.
25. “සො තෙ සුච වරං දම්මි, පත්තයාන විහඬිගම;
වරං වරස්සු වක්කඬිග, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසී”ති.

තත්ථ සාධුති සම්පහංසනං. සක්ඛි කතං හොති, මෙත්ති සංසති සන්ථවොති සබ්බාවො ව මෙත්ති ව පරිසමප්ඤ්ඤා සන්ථවො වාති තයා මිත්තං කතං සාධු හොති ලද්ධකං හද්දකමෙව. සචෙනං ධම්මන්ති සචෙ එතං මිත්තධම්මං. විජානතන්ති එවං සන්තෙ විඤ්ඤානං පසංසිතබ්බයුත්තකොසිති අත්ථො. සො තෙති සො අහං තුය්හං. වරස්සුති ඉච්ඡස්සු. යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසීති යං කිඤ්චි මනසා ඉච්ඡසී, සබ්බං තං වරං දදාමි තෙති.

තං සුත්වා සුවරාජා වරං ගණ්හන්තො සත්තමං ගාථමාහ –

26. “වරඤ්ච මෙ හංස හවං දදෙයා, අයඤ්ච රුක්ඛො පුනරායුං ලභෙථ;
සො සාබ්බා ඵලිමා සංවිරුළ්භො, මධුන්ථිකො තිට්ඨතු සොහමානො”ති.

තත්ථ සාබ්බාති සාබ්බසම්පන්නො. ඵලිමාති ඵලෙන උපෙනො. සංවිරුළ්භොති සමන්තතො විරුළ්භපන්නො තරුණපත්තසම්පන්නො හුත්වා. මධුන්ථිකොති සංවිජ්ජමානමධුරඵලෙසු පක්ඛිත්තමධු විය මධුරඵලො හුත්වාති අත්ථො.

අථස්ස සක්කො වරං දදමානො අට්ඨමං ගාථමාහ –

27. “තං පස්ස සම්ම ඵලිමං උළාරං, සභාව තෙ හොතු උදුම්බරෙන;
සො සාබ්බා ඵලිමා සංවිරුළ්භො, මධුන්ථිකො තිට්ඨතු සොහමානො”ති.

තත්ථ සභාව තෙ හොතු උදුම්බරෙනාති තච උදුම්බරෙන සද්ධිං සහ එකතොව වාසො හොතු.

එවඤ්ච පන වත්වා සක්කො තං අත්තභාවං විජිහිත්වා අත්තනො ව සුජාය ව ආනුභාවං දස්සෙත්වා ගඬිගානො හත්ථොන උදකං ගහෙත්වා උදුම්බරබාණුකං පහරී. තාවදෙව සාබ්බාච්චපසච්ඡන්තො මධුරඵලො රුක්ඛො උට්ඨහිත්වා මුණ්ඩමණ්ඩපබ්බතො විය විලාසසම්පන්නො අට්ඨාසි. සුවරාජා තං දිස්වා සොමනස්සප්පන්නො සක්කස්ස ථුතිං කරොන්තො නවමං ගාථමාහ –

28. “එවං සක්ක සුඛි හොහි, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ සුඛිතො, දිස්වාන සඵලං දුම”න්ති.

සක්කොපි තස්ස වරං දත්වා උදුම්බරං අමනඵලං කත්වා සද්ධිං සුජාය අත්තනො යානමෙව ගතො. තමත්ථං දීපයමානා ඔසානෙ අභිසම්බුද්ධගාථා යපිතා –

29. “සුවස්ස ව වරං දත්වා, කත්වාන සඵලං දුමං;
පක්කාමි සහ හරියාය, දෙවානං නන්දනං වන”න්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං භික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතා තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බන්තාපි අලොලුප්පවාරා අහෙසුං. ත්වං පන කස්මො එවරුපෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලොලුප්පවාරං වරසී, ගච්ඡ තත්ථොව වසාහි”ති කම්මට්ඨානමස්ස කථෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. සො භික්ඛු තත්ථ ගන්ත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්තො අරහත්තං පාපුණි. තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, සුවරාජා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

සන්නි රුක්ඛාති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං ජෙනවනෙ විහරන්තො වෙරඤ්ජකණ්ඩං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සත්ථරි වෙරඤ්ජායං වස්සං වසින්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථියං අනුප්පත්තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, තථාගතො ඛත්තියසුඛුමාලො බුද්ධසුඛුමාලො මහන්තෙන ඉද්ධානුභාවෙන සමන්තාගතොපි වෙරඤ්ජබ්බාභ්මණෙන නිමන්තිතො තෙමාසං වසන්තො මාරාවට්ටනවසෙන තස්ස සන්නිකා එකදිවසම්පි භික්ඛං අලභින්වා ලොලුප්පවාරං පභාය තෙමාසං පත්ථපුලකපිට්ඨොදකෙන යාපෙන්තො අඤ්ඤත්ථ න අගමාසි, අහො තථාගතානං අප්පිච්ඡසන්නුට්ඨිභාවො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුච්ඡින්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස ඉදානි ලොලුප්පවාරප්පභානං, පුබ්බෙපි තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බන්තොපි ලොලුප්පවාරං පභාසි”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි. සබ්බම්පි වත්ථු පුරිමනායෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං.

30. “සන්නි රුක්ඛා හරිපත්තා, දුමා නෙකඵලා බහු;
කස්මා නු සුක්ඛෙ කොළාපෙ, සුවස්ස නිරතො මනො.
31. “එලස්ස උපභුඤ්ජේම්හා, නෙකවස්සගණෙ බහු;
අඵලම්පි විදින්වාන, සාව මෙත්ති යථා පුරෙ.
32. “සුක්ඛඤ්ච රුක්ඛං කොළාපං, ඔපත්තමඵලං දුමං;
ඔභාය සකුණා යන්ති, කිං දොසං පස්සසෙ දිජ.
33. “යෙ ඵලත්ථා සම්භජන්ති, අඵලොති ජහන්ති නං;
අත්තත්ථපඤ්ඤා දුම්මෙධා, තෙ හොන්ති පක්ඛපාතිනො.
34. “සාධු සක්ඛි කතං හොති, මෙත්ති සංසති සන්ථවො;
සවෙනං ධම්මං රොවෙසි, පාසංසොසි විජානතං.
35. “සො තෙ සුව වරං දම්මී, පත්තයාන විහඬිගම;
වරං වරස්ස වක්කඬිග, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි.
36. “අපි නාම නං පස්සෙය්‍යං, සපත්තං සඵලං දුමං;
දලිද්දොව නිධිං ලද්ධා, නන්දෙය්‍යාහං පුනප්පුනං.
37. “තතො අමතමාදාය, අභිසිඤ්චි මභිරුහං;
තස්ස සාඛා විරුහිංසු, සිතච්ඡායා මනොරමා.
38. “ඵචං සක්ක සුඛි හොති, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ සුඛිතො, දිස්වාන සඵලං දුමං.
39. “සුවස්ස ව වරං දත්වා, කත්වාන සඵලං දුමං;
පක්කාමි සහ හරියාය, දෙවානං නන්දනං වන”න්ති. —

පඤ්ඤාපට්ඨපඤ්ඤාපි අත්ථොපි පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බා, අනුත්තානපදමෙව පන වණ්ණයිස්සාම.

හරිපත්තාති නිලපත්තසච්ඡන්තා. කොළාපෙති වාතෙ පහරන්තෙ ආකොට්ඨසද්දං විය මුඤ්චමානෙ නිස්සාරෙ. සුවස්සාති ආයස්මතො සුවරාජස්ස කස්මා ඵවරුපෙ රුක්ඛෙ මනො නිරතො. එලස්සාති ඵලං අස්ස රුක්ඛස්ස. නෙකවස්සගණෙති අනෙකවස්සගණෙ. බහුති සමානෙපි අනෙකසතෙ න ද්වෙ තයො, අථ බො බහුව. විදින්වානාති හංසරාජ ඉදානි අම්භාකං ඉමං රුක්ඛං අඵලං විදින්වාපි යථා පුරෙ එතෙන සද්ධිං මෙත්ති, සාව මෙත්ති, තඤ්ඤි මයං න භින්දාම, මෙත්තිං භින්දන්තා හි අනරියා අසප්පුරිසා නාම හොන්තිති පකාසෙන්නො ඵවමාහ.

ඔපත්තන්ති අවපත්තං නිප්පත්තං පතිතපත්තං. කිං දොසං පස්සසෙති අඤ්ඤෙ සකුණා එතං ඔභාය අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති, ත්වං ඵචං ගමනෙ කිං නාම දොසං පස්සසි. යෙ ඵලත්ථාති යෙ පක්ඛිනො ඵලත්ථාය ඵලකාරණා සම්භජන්ති උපගච්ඡන්ති, අඵලොති ඤත්වා එතං ජහන්ති. අත්තත්ථපඤ්ඤාති අත්තනො අත්ථාය පඤ්ඤා, පරං අනොලොකෙත්වා අත්තනියෙව වා ධීතා එතෙසං පඤ්ඤාති අත්තත්ථපඤ්ඤා. පක්ඛපාතිනොති තෙ අත්තනොයෙව වුඩ්ඪිං පච්චාසිසමානා මිත්තපක්ඛං පාතෙන්නි නාසෙන්නිති පක්ඛපාතිනො නාම හොන්ති. අත්තපක්ඛෙයෙව වා පනන්තිති පක්ඛපාතිනො.

අපි නාම නන්ති හංසරාජ, සවෙ මෙ මනොරථො නිප්පජ්ජෙය්‍ය, තයා දින්තො වරො සම්පජ්ජෙය්‍ය, අපි නාම අහං ඉමං රුක්ඛං සපත්තං සඵලං පුන පස්සෙය්‍යං, තතො දලිද්දො නිධිං ලභින්වාපි පුනප්පුනං එතං අභිනන්දෙය්‍යං, තං දිස්වාපි පමොදෙය්‍යං. අමතමාදායාති අත්තනො ආනුභාවෙන ධීතො ගඬිගොදකං ගහෙත්වා අභිසිඤ්චයිති අත්ථො. ඉමස්මිං ජාතකෙ ඉමාය සද්ධිං ද්වෙ අභිසම්බුද්ධගාථා හොන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා සක්කො අනුරුද්ධො අහොසි, සුවරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුතං මෙන මහාබ්‍රහ්මෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්ඤි භික්ඛුං එකං අලඬකතමාතුගාමං දිස්වා උක්කණ්ඨිතං දිසකෙසනබලොමං විබ්භම්මකාමං ආවරිසුපජ්ඣායෙහි අරුටියා ආනිතං. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡන්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කිංකාරණා”ති වත්වා “අලඬකතමාතුගාමං දිස්වා කිලෙසවසෙන, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු කිලෙසො නාම ගුණවිද්ධංසකො අප්පස්සාදො නිරයෙ නිබ්බත්තාපෙති, එස පන කිලෙසො කිංකාරණා තං න කිලමෙස්සති? න භි සිනෙරුං පහරිත්වා පහරණවානො පුරාණපණ්ණස්ස ලජ්ජති, ඉමඤ්ඤි කිලෙසං නිස්සාය බොධඤ්ඤාණස්ස අනුපදං වරමානා පඤ්චඅභිඤ්ඤඅට්ඨසමාපත්තිලාභිනො විසුද්ධමහාපුරිසාපි සතිං උපට්ඨපෙතුං අසක්කොන්තා ඤානං අන්තරධාපෙසු”න්ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධසත්තො එකස්මිං නිගමෙ අසිතිකොට්ඨිභවෙ බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බත්ති, කඤ්චනජවිතාය පනස්ස “හරිතවතුමාරො”ති නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලං ගන්ත්වා උග්ගහිතසිප්පො කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා මාතෘපුත්‍රං අච්චයෙන ධනවිලොකනං කත්වා “ධනමෙව පඤ්ඤායති, ධනස්ස උප්පාදකා න පඤ්ඤායන්ති, මයාපි මරණමුඛෙ වුණ්ණවිවුණ්ණෙන භවිතබ්බ”න්ති මරණභයභිතො මහාදානං දත්වා භිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා තත්ථ චිරං වනමුලඵලාභාරො යාපෙත්වා ලොණමිබ්බලසෙවනත්ථාය පබ්බතා ඔතරිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා සුනදිවසෙ බාරාණසියං භික්ඛාය වරන්තො රාජද්වාරං සම්පාපුණි. රාජා තං දිස්වා පසන්තවිත්තො පක්කොසාපෙත්වා සමුස්සිතසෙනවිජත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා නානග්ගරසභොජනං භොජෙත්වා අනුමොදනාවසානෙ අතිරෙකතරං පසිදිත්වා “කහං, හන්තෙ, ගච්ඡථා”ති වත්වා “වස්සාවාසට්ඨානං උපධාරෙම, මහාරාජා”ති චුත්තෙ “සාධු, හන්තෙ”ති භුත්තපාතරාසො තං ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදීනි කාරාපෙත්වා උය්‍යානපාලං පරිවාරකං කත්වා දත්වා වන්දිත්වා නික්ඛම්. මහාසත්තො තතො පට්ඨාය නිබ්බදං රඤ්ඤො ගෙහෙ භුඤ්ජන්තො ද්වාදස වස්සානි තත්ථ වසි.

අටෙකදිවසං රාජා පච්චන්තං කුපිතං වූපසමෙතුං ගච්ඡන්තො “අම්භාකං පුඤ්ඤක්ඛෙන්තං මා පමජ්ජී”ති මහාසත්තං දෙවියා නිය්‍යාදෙන්වා අගමාසි. තතො පට්ඨාය සා මහාසත්තං සහත්ථා පරිවිසති. අටෙකදිවසං සා භොජනං සම්පාදෙන්වා තස්මිං විරායමානෙ ගන්ධොදකෙන න්හත්වා සණ්ඨං මට්ඨසාටකං නිවාසෙන්වා සිහපඤ්ජරං විවරාපෙත්වා සරීරෙ වාතං පහරාපෙන්ති බුද්දකමඤ්චකෙ නිපජ්ජී. මහාසත්තොපි දිවාතරං සුනිවත්ථො සුපාරුතො භික්ඛාභාජනං ආදාය ආකාසෙනාගන්ත්වා සිහපඤ්ජරං පාපුණි. දෙවියා තස්ස වාකවිරසද්දං සුත්වා වෙගෙන උට්ඨහන්තියා මට්ඨසාටකො භස්සි, මහාසත්තස්ස විසභාගාරම්මණං වක්ඛුං පටිභඤ්ඤි. අටස්ස අනෙකවස්සකොට්ඨසතසහස්සකාලෙ අබ්භන්තරෙ නිවුත්ථකිලෙසො කරණ්ඩකෙ සයිතආසිවිසො විය උට්ඨහිත්වා ඤානං අන්තරධාපෙසි. සො සතිං උපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා දෙවිං හත්ථෙ ගණ්ඨි, තාවදෙව සාණිං පරික්ඛිපිංසු. සො තාය සද්ධිං ලොකධම්මං සෙවිත්වා භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා තතො පට්ඨාය දෙවසිකං තට්ඨ අකාසි. තස්ස තාය සද්ධිං ලොකධම්මපටිසෙවනං සකලනගරෙ පාකටං ජාතං. අම්ච්චා “හරිතවතාපසො ඵ්චමකාසී”ති රඤ්ඤො පණ්ණං පභිණිංසු. රාජා “මං භින්දිතුකාමා ඵ්චං වදන්ති”ති අසද්දහිත්වා පච්චන්තං වූපසමෙන්වා බාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා දෙවියා සන්තිකං ගන්ත්වා “සච්චං, කිර මම අයොග්‍ය හරිතවතාපසො තයා සද්ධිං ලොකධම්මං පටිසෙවති”ති පුච්ඡී. “සච්චං, දෙවා”ති. සො තස්සාපි අසද්දහිත්වා “තමෙව පටිපුච්ඡිස්සාමී”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා තං පුච්ඡන්තො පඨමං ගාථමාහ -

40. “සුතං මෙන මහාබ්‍රහ්මෙ, කාමෙ භුඤ්ජති භාරිතො;
කච්චෙනං වචනං තුච්ඡං, කච්චි සුද්ධො ඉරියාසි”ති.

තත්ථ කච්චෙනන්ති කච්චි එතං “භාරිතො කාමෙ පරිභුඤ්ජති”ති අම්භෙහි සුතං වචනං තුච්ඡං අභුතං, කච්චි ත්වං සුද්ධො ඉරියාසි විහරසීති.

සො චින්තෙසි - “අයං රාජා ‘නාහං පරිභුඤ්ජාමී’ති චුත්තෙපි මම සද්දහිස්සතෙව, ඉමස්මිං ලොකෙ සච්චසදිසි පතිට්ඨා නාම නත්ථී. උජ්ඣිකසච්චා භි බොධිමුලෙ නිසිදිත්වා බොධිං පාපුණිතුං න සක්කොන්ති, මයා සච්චමෙව කටෙතුං වට්ටතී”ති. බොධිසත්තස්ස භි එකච්චෙසු යානෙසු පාණානිපානොපි අදින්නාදානම්පි කාමෙසුම්ච්ඡාවාරොපි සුරාමෝරයමජ්ජපානම්පි භොතියෙව, අත්ථහෙදකච්ඡංවාදනං පුරක්ඛන්වා මුසාවාදො නාම න භොති, තස්මා සො සච්චමෙව කටෙන්තො දුතියං ගාථමාහ -

41. “ඵචමෙනං මහාරාජ, යථා තෙ වචනං සුතං;
කුම්මග්ගං පටිපන්නොස්මි, මොහනෙයොසු මුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ මොහනෙයොසුති කාමගුණෙසු. කාමගුණෙසු භි ලොකො මුය්හති, තෙ ව ලොකං මොහයන්ති, තස්මා තෙ “මොහනෙයා”ති වුච්චන්තිති.

තං සුත්වා රාජා තතියං ගාථමාහ -

42. “අදු පඤ්ඤා කිමත්ථියා, නිපුණා සාධුවිත්තිනි;
යාය උප්පතිතං රාගං, කිං මනො න විනොදයෙ”ති.

තත්ථ අදුති නිපාතො. ඉදං චුත්තං හොති – හත්තෙ, ගිලානස්ස නාම භෙසජ්ජං, පිපාසිතස්ස පානියං පටිසරණං, තුම්භාකං පනෙසා නිපුණා සාධුනං අත්ථානං විත්තිනි පඤ්ඤා කිමත්ථියා, යාය පුන උප්පතිතං රාගං කිං මනො න විනොදයෙ, කිං විත්තං විනොදෙත්තුං නාසක්ඛිති.

අප්පස්ස කිලෙසබලං දස්සෙන්නො භාරිතො චතුත්ථං ගාථමාහ –

43. “චත්තාරොමෙ මහාරාජ, ලොකෙ අතිබලා භුසා;
රාගො දොසො මදො මොහො, යත්ථ පඤ්ඤා න ගාධති”ති.

තත්ථ යත්ථාති යෙසු පරියුට්ඨානං පත්තෙසු මහොසෙ පතිතා විය පඤ්ඤා ගාධං පතිට්ඨං න ලභති.

තං සුත්ථා රාජා පඤ්චමං ගාථමාහ –

44. “අරහා සීලසම්පන්නො, සුද්ධො චරති භාරිතො;
මෙධාවී පණ්ඩිතො චෙව, ඉති නො සම්මතො භව”න්ති.

තත්ථ ඉති නො සම්මතොති එවං අම්භාකං සම්මතො සම්භාවිතො භවං.

තතො භාරිතො ඡට්ඨමං ගාථමාහ –

45. “මෙධාවීනම්පි හිංසන්ති, ඉසිං ධම්මගුණෙ රතං;
චිත්තකා පාපකා රාජ, සුභා රාගුපසංහිතා”ති.

තත්ථ සුභාති සුභනිමිත්තග්ගහණෙන පචත්තාති.

අථ නං කිලෙසප්පහානෙ උස්සාහං කාරෙන්නො රාජා සත්තමං ගාථමාහ –

46. “උප්පන්නායං සරිරජො, රාගො චණ්ණවිදුසනො තව;
තං පජහ හද්දමත්ථු තෙ, බහුන්නාසි මෙධාවිසම්මතො”ති.

තත්ථ චණ්ණවිදුසනො තවාති තව සරිරචණ්ණස්ස ච ගුණචණ්ණස්ස ච විදුසනො. බහුන්නාසීති බහුනං ආසි මෙධාවීති සම්මතො.

තතො මහාසත්තො සතිං ලභිත්ථා කාමෙසු ආදීනවං සල්ලක්ඛෙත්ථා අට්ඨමං ගාථමාහ –

47. “තෙ අන්ධකාරකෙ කාමෙ, බහුදුක්ඛෙ මහාවිසෙ;
තෙසං මූලං ගවෙසිස්සං, ඡෙවිජං රාගං සබන්ධන”න්ති.

තත්ථ අන්ධකාරකෙති පඤ්ඤාවක්ඛුවිනාසනතො අන්ධභාවකරෙ. බහුදුක්ඛෙති එත්ථ “අප්පස්සාදා කාමා”තිආදීනි (ම. නි. 1.234; පාඨ. 417; චූළව. 65) සුත්තානි හරිත්ථා තෙසං බහුදුක්ඛතා දස්සෙතබ්බා. මහාවිසෙති සම්පයුත්තකිලෙසවිසස්ස චෙව විපාකවිසස්ස ච මහත්තතාය මහාවිසෙ. තෙසං මූලන්ති තෙ චුත්තප්පකාරෙ කාමෙ පහාතුං තෙසං මූලං ගවෙසිස්සං පරියෙසිස්සාමී. කිං පන තෙසං මූලන්ති? අයොනියොමනසිකාරො. ඡෙවිජං රාගං සබන්ධනන්ති මහාරාජ, ඉදානෙව පඤ්ඤාබග්ගෙන පහරිත්ථා සුභනිමිත්තබන්ධනෙන සබන්ධනං රාගං ඡින්නස්සාමීති.

ඉදඤ්ච පන චත්ථා “මහාරාජ, ඔකාසං තාව මෙ කරොහි”ති ඔකාසං කාරෙත්ථා පණ්ණසාලං පටිසිත්ථා කසිණමණ්ඩලං ඔලොකෙත්ථා පුන නට්ඨජ්ඣානං උප්පාදෙත්ථා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්ථා ආකාසෙ පල්ලඬකෙන නිසීදිත්ථා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්ථා “මහාරාජ, අහං අට්ඨානෙ චුත්ථකාරණා මහාජනමජ්ඣෙ ගරහප්පත්තො, අප්පමත්තො හොහි, පුන දානි අහං අනිත්ථිගන්ධවනසණ්ඩමෙව ගමිස්සාමී”ති රඤ්ඤො රොදන්තස්ස පරිදෙවන්තස්ස හිමවන්තමෙව ගන්ත්ථා අපරිහිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා තං කාරණං ඤාත්ථා –

48. “ඉදං චත්ථාන භාරිතො, ඉසි සච්චපරක්කමො;
කාමරාගං විරාජෙත්ථා, බ්‍රහ්මලොකුපගො අහු”ති. –

අභිසම්බුද්ධෝ හුත්වා ඉමං ගාථං වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨති.

තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, හරිතවතාපසො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[432] 6. පදකුසලමාණවජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

බහුස්සුතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දාරකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සාවත්ථියං කුටුම්භිකපුත්තො සත්තවස්සකාලෙයෙව පදකුසලො අහොසි. අට්ඨස්ස පිතා “ඉමං වීමංසිස්සාමි”ති තස්ස අජානන්තස්සෙව මිත්තසරං අගමාසි. සො පිතු ගතට්ඨානං අපුච්ඡිත්ථාව තස්ස පදානුසාරෙන ගන්ත්වා පිතු සන්තිකෙ අට්ඨාසි. අට්ඨ නං පිතා එකදිවසං පුච්ඡි “තාත, ත්වං මයි තං අජානාපෙත්වා ගතෙපි මම ගතට්ඨානං කිං ජානාසි”ති? “තාත, පදං තෙ සඤ්ජානාමි, පදකුසලො අහ”න්ති. අට්ඨස්ස වීමංසනත්ථාය පිතා භුත්තපාතරාසො සරා නික්ඛමිත්ථා අනන්තරං පටිවිස්සකසරං ගන්ත්වා තතො දුතියං, තතො තතියං සරං පටිසිත්ථා තතියසරා නික්ඛමිත්ථා පුන අත්තනො සරං ආගන්ත්වා තතො උත්තරද්වාරෙන නික්ඛමිත්ථා නගරං වාමං කරොන්තො ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්ථා ධම්මං සුඤ්ඤාන්තො නිසිදි. දාරකො “කහං මෙ පිතා”ති පුච්ඡිත්ථා “න ජානාමා”ති චුත්තෙ තස්ස පදානුසාරෙන අනන්තරපටිවිස්සකස්ස සරං ආදිං කත්වා පිතු ගතමග්ගෙනෙව ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්ථා පිතු සන්තිකෙ අට්ඨාසි. පිතරා ව “කථං තාත, මම ඉධාගතභාවං අඤ්ඤාසි”ති පුට්ඨො “පදං තෙ සඤ්ජානිත්ථා පදානුසාරෙන ආගතොමිහි”ති ආහ. සත්ථා “කිං කට්ඨෙසි උපාසකා”ති පුච්ඡිත්ථා “හන්තෙ, අයං දාරකො පදකුසලො, අහං ඉමං වීමංසන්තො ඉමිනා නාම උපායෙන ආගතො, අයමිපි මං ගෙහෙ අදිස්වා මම පදානුසාරෙන ආගතො”ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, උපාසක, භූමියං පදසඤ්ජානනං, පොරාණකපණ්ඩිතා ආකාසෙ පදං සඤ්ජානිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ තස්ස අග්ගමහෙසි අතිවරිත්ථා රඤ්ඤා පුච්ඡිතා “සචෙ අහං තුමිහෙ අතිවරාමි, අස්සමුඛි යක්ඛිනී හොමි”ති සපථං කත්වා තතො කාලං කත්වා එකස්මිං පබ්බතපාදෙ අස්සමුඛි යක්ඛිනී හුත්වා ලෙණගුහායං වසමානා මහාඅට්ඨියං පුබ්බත්තතො අපරන්තං ගමනමග්ගෙ අනුසඤ්චරන්තෙ මනුස්සෙ ගහෙත්වා බාදති. සා කිර තිණි වස්සානි වෙස්සවණං උපට්ඨතිත්ථා ආයාමතො තිංසයොජනෙ විත්ථාරතො පඤ්චයොජනෙ යානෙ මනුස්සෙ බාදිතුං ලභි. අට්ඨෙකදිවසං එකො අඩ්ඨෙයා මහද්ධනො මහාහොගො අභිරුපො බ්‍රාහ්මණො බහුභි මනුස්සෙහි පරිවුතො තං මග්ගං අභිරුභි. තං දිස්වා යක්ඛිනී තුස්සිත්ථා පක්ඛන්දි, තං දිස්වා පරිවාරමනුස්සා පලායිංසු. සා වාතවෙගෙන ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණං ගහෙත්වා පිට්ඨියා නිපජ්ජාපෙත්වා ගුහං ගච්ඡන්ති පුරිසසම්ඵස්සං පටිලභිත්වා කිලෙසවසෙන තස්මිං සිනෙහං උප්පාදෙත්වා තං අබාදිත්වා අත්තනො සාමිකං අකාසි. තෙ උහොපි සමග්ගසංවාසං වසිංසු තතො පට්ඨාය යක්ඛිනී මනුස්සෙ ගණ්හන්ති වත්ථතණ්ඩුලතෙලාදීනිපි ගහෙත්වා තස්ස නානග්ගරසහොජනං උපනෙත්වා අත්තනා මනුස්සමංසං බාදති. ගමනකාලෙ තස්ස පලායනහයෙන මහතියා සිලාය ගුහාද්වාරං පිදහිත්වා ගච්ඡති. එවං තෙසු සම්මොදමානෙසු වසන්තෙසු බොධිසත්තො නිබ්බත්තට්ඨානා වචිත්ථා බ්‍රාහ්මණං පටිච්ච තස්සා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජායිත්වා පුත්තෙ ව බ්‍රාහ්මණෙ ව බලවසිනෙහා හුත්වා උහොපි පොසෙසි. සා අපරභාගෙ පුත්තෙ වුඩ්ඨිජ්ජත්තෙ පුත්තමිපි පිතරා සද්ධිං අන්තොගුහායං පචෙසෙත්වා ද්වාරං පිදහි.

අට්ඨෙකදිවසං බොධිසත්තො තස්සා ගතකාලං ඤත්වා සිලං අපනෙත්වා පිතරං බහි අකාසි. සා ආගන්ත්වා “කෙන සිලා අපනිතා”ති වත්වා “අම්ම, මයා අපනිතා, අන්ධකාරෙ නිසිදිතුං න සක්කොමි”ති චුත්තෙ පුත්තසිනෙහෙන න කිඤ්චි අවොච. අට්ඨෙකදිවසං බොධිසත්තො පිතරං පුච්ඡි “තාත, මය්හං මාතු මුඛං අඤ්ඤාදිසං, තුම්භාකං මුඛං අඤ්ඤාදිසං, කිං නු බො කාරණ”න්ති? “තාත, තච මාතා මනුස්සමංසබාදිකා යක්ඛිනී, මයං උහො මනුස්සා”ති. “තාත, යදි එවං, ඉධ කස්මා වසාම, එහි මනුස්සපථං ගච්ඡාමා”ති. “තාත, සචෙ මයං පලායිස්සාම, උහොපි අම්මෙ තච මාතා බාදිස්සති”ති. බොධිසත්තො “මා භායි, තාත, තච මනුස්සපථසම්පාපනං මම භාරො”ති පිතරං සමස්සාසෙත්වා පුනදිවසෙ මාතරි ගතාය පිතරං ගහෙත්වා පලායි. යක්ඛිනී ආගන්ත්වා තෙ අදිස්වා වාතවෙගෙන පක්ඛන්දිත්ථා තෙ ගහෙත්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං පලායසි, කිං තෙ ඉධ තත්ථි”ති වත්වා “හද්දෙ, මා මය්හං කුජ්ඣි, පුත්තො තෙ මං ගහෙත්වා පලායති”ති චුත්තෙ පුත්තසිනෙහෙන කිඤ්චි අවත්වා තෙ අස්සාසෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානඤ්ඤෙව තෙ ගහෙත්වා ගන්ත්වා එවං පුනපි කතිපයෙ දිවසෙ පලායන්තෙ ආනෙසි.

බොධිසත්තො වින්තෙසි “මය්හං මාතු පරිච්ඡින්නෙන ඔකාසෙන භවිතබ්බං, යංනුනාහං ඉමිස්සා ආණාපචත්තිට්ඨානසිමං පුච්ඡෙයාං, අට්ඨ නං අතික්කමිත්ථා පලායිස්සාමා”ති. සො එකදිවසං මාතරං ගහෙත්වා එකමන්තං නිසිත්තො “අම්ම, මාතුසන්තකං නාම පුත්තානං පාපුණානි, අක්ඛාහි තාව මෙ අත්තනො සන්තකාය භූමියා පරිච්ඡෙද”න්ති ආහ. සා සබ්බදිසාසු පබ්බතනදීනිමිත්තාදීනි කට්ඨෙත්වා ආයාමතො තිංසයොජනං, විත්ථාරතො පඤ්චයොජනං පුත්තස්ස කට්ඨෙත්වා “ඉදං එත්තකං යානං සල්ලක්ඛෙහි පුත්තා”ති ආහ. සො ද්වෙ තයො දිවසෙ අතික්කමිත්ථා මාතු අට්ඨගතකාලෙ පිතරං බන්ධං ආරොපෙත්වා තස්සා දින්නසඤ්ඤාය වාතවෙගෙන පක්ඛන්දො පරිච්ඡෙදනදීතිරං සම්පාපුණි. සාපි ආගන්ත්වා තෙ අපස්සන්ති අනුබන්ධි. බොධිසත්තො පිතරං ගහෙත්වා නදීමජ්ඣං අගමාසි. සා ආගන්ත්වා නදීතිරෙ යත්වා අත්තනො පරිච්ඡෙදං අතික්කන්තභාවං ඤත්වා තත්ථෙව යත්වා “තාත, පිතරං ගහෙත්වා එහි, කො මය්හං දොසො, තුම්භාකං මං නිස්සාය කිං නාම න සම්පජ්ජති, නිවත්ත, සාමි”ති පුත්තඤ්ච

පතිඤ්ච යාවි. අප බ්‍රාහ්මණෝ නදිං උත්තරි. සා පුත්තමෙව යාවන්ති “තාත, මා එවං කරි, නිවත්තාහි” ති ආහ. “අම්ම, මයං මනුස්සා, ත්වං යක්ඛිනී, න සක්කා සබ්බකාලං තව සන්තිකෙ වසිතු”න්ති. “තෙව නිවත්තිස්සසි, තාතා” ති. “ආම, අම්මා” ති. “තාත, යදි න නිවත්තිස්සසි, මනුස්සලොකෙ ජීවිතං නාම දුක්ඛං, සිප්පං අජානන්තා ජීවිතුං න සක්කොන්ති, අහං එකං චිත්තමණිං නාම විජ්ජං ජානාමි, තස්සානුභාවෙන ද්වාදසසංවච්ඡරමත්ථකෙ භට්ඨණ්ඩම්පි පදානුපදං ගන්ත්වා සක්කා ජානිතුං. අයං තෙ ජීවිකා භවිස්සති, උග්ගණ්හ, තාත, අනග්ගං මන්ත”න්ති තථාරූපෙන දුක්ඛෙන අභිභූතාපි පුත්තසිනෙහෙන මන්තං අදාසි.

බොධිසත්තො නදියා ධීතකොව මාතරං වන්දිත්වා අතිසක්කවචං සුතං කත්වා මන්තං ගහෙත්වා මාතරං වන්දිත්වා “ගච්ඡට්, අම්මා” ති ආහ. “තාත, තුම්හෙසු අනිවත්තන්තෙසු මය්හං ජීවිතං නත්ථි” ති වත්වා –

“එහි පුත්ත නිවත්තිස්සු, මා අනාථං කරොහි මෙ;
අජ්ජ පුත්තං අපස්සන්ති, යක්ඛිනී මරණං ගතා” ති.

යක්ඛිනී උරං පහරි, තාවදෙවස්සා පුත්තසොකෙන හදයං එලි. සා මරිත්වා තත්ථෙව පතිතා. තදා බොධිසත්තො තස්සා මතභාවං ඤත්වා පිතරං පක්කොසිත්වා මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා චිතකං කත්වා ක්කාපෙත්වා ආළාභනං නිබ්බාපෙත්වා නානාවණ්ණෙහි පුජ්ථෙහි පූජෙත්වා වන්දිත්වා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා පිතරං ආදාය බාරාණසිං ගන්ත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා “පදකුසලො මාණුවො ද්වාරෙ ධීතො” ති රඤ්ඤො පටිවෙදෙත්වා “තෙන හි ආගච්ඡතු” ති චූත්තෙ පවිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “තාත, කිං සිප්පං ජානාසි” ති චූත්තෙ “දෙව, ද්වාදසසංවච්ඡරමත්ථකෙ භට්ඨණ්ඩං පදානුපදං ගන්ත්වා ගණ්හිතුං ජානාමි” ති ආහ. “තෙන හි මං උපට්ඨාහි” ති. “දෙව, දෙවසිකං සහස්සං ලහන්තො උපට්ඨතිස්සාමි” ති. “සාධු තාත, උපට්ඨහා” ති. රාජා දෙවසිකං සහස්සං දාපෙසි.

අට්ඨකදිවසං පුරොහිතො රාජානං ආහ – “මහාරාජ, මයං තස්ස මාණවස්ස සිප්පානුභාවෙන කස්සපි කම්මස්ස අකතන්තා ‘සිප්පං අත්ථි වා නත්ථි වා’ ති න ජානාම, වීමංසිස්සාම තාව න”න්ති. රාජා “සාධු” ති සම්පට්චිත්ත්වා උභොපි ජනා නානාරතනගොපකානං සඤ්ඤා දත්වා රතනසාරභණ්ඩිකං ගහෙත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රාජනිවෙසනන්තරෙ තික්ඛන්තුං ආචිජ්ඣිත්වා නිස්සෙණිං අත්ථරිත්වා පාකාරමත්ථකෙන බහි ඔතරිත්වා චිතිච්ඡයාලං පවිසිත්වා තත්ථ නිසිදිත්වා පුත ගන්ත්වා නිස්සෙණිං අත්ථරිත්වා පාකාරමත්ථකෙන ඔතරිත්වා අන්තෙපුරෙ පොක්ඛරණියා තීරං ගන්ත්වා පොක්ඛරණිං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඔතරිත්වා අන්තොපොක්ඛරණියං භණ්ඩිකං යපෙත්වා පාසාදං අභිරුහිංසු. පුතදිවසෙ “රාජනිවෙසනතො කිර රතනං හරිංසු” ති එකකොලාභලං අහොසි. රාජා අජානන්තො විය හුන්වා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, රාජනිවෙසනතො බහුරතනභණ්ඩං භට්ඨං, හන්ද නං අනුච්චිතිතුං වට්ටති” ති ආහ. “මහාරාජ, ද්වාදසසංවච්ඡරමත්ථකෙ භට්ඨණ්ඩං වොරානං පදානුපදං ගන්ත්වා ආහරණසමත්ථස්ස මම අනච්ඡරියං අජ්ජ රත්තිං භට්ඨණ්ඩං ආහරිතුං, ආහරිස්සාමි තං, මා චිත්තසිත්ථා” ති. “තෙන හි ආහරා” ති. සො “සාධු, දෙවා” ති වත්වා මාතරං වන්දිත්වා මන්තං පරිවත්තෙත්වා මහාතලෙ ධීතොව “මහාරාජ, ද්විත්තං වොරානං පදං පඤ්ඤායති” ති වත්වා රඤ්ඤො ව පුරොහිතස්ස ව පදානුසාරෙන සිරිගබ්භං පවිසිත්වා තතො නික්ඛමිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ රාජනිවෙසනන්තරෙ තික්ඛන්තුං පරිගන්ත්වා පදානුසාරෙනෙව පාකාරසමීපං ගන්ත්වා පාකාරෙ යත්වා “මහාරාජ, ඉමස්මිං යානෙ පාකාරතො මුච්චිත්වා ආකාසෙ පදං පඤ්ඤායති, නිස්සෙණිං අත්ථරාපෙත්වා දෙථා” ති නිස්සෙණිං පාකාරමත්ථකෙන ඔතරිත්වා පදානුසාරෙනෙව චිතිච්ඡයාලං ගන්ත්වා පුත රාජනිවෙසනං ආගන්ත්වා නිස්සෙණිං අත්ථරාපෙත්වා පාකාරමත්ථකෙන ඔරුය්හ පොක්ඛරණිං ගන්ත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා “මහාරාජ, වොරා ඉමං පොක්ඛරණිං ඔතිණ්ණා” ති වත්වා අත්තනා යපිතං විය භණ්ඩිකං නිහරිත්වා රඤ්ඤො දත්වා “මහාරාජ, ඉමෙ ද්වෙ වොරා අභිඤ්ඤාතමභාවොරා ඉමිනා මග්ගෙන රාජනිවෙසනං අභිරුළ්භා” ති ආහ. මහාජනා තුට්ඨපහට්ඨා අභිගුලියො ඵොටෙසුං, වෙලුක්ඛෙපා පවත්තිංසු.

රාජා චිත්තෙසි – “අයං මාණුවො පදානුසාරෙන ගන්ත්වා වොරෙහි යපිතභණ්ඩට්ඨානමෙව මඤ්ඤෙ ජානාති, වොරෙ පන ගණ්හිතුං න සක්කොති” ති. අප් නං ආහ “වොරෙහි භට්ඨණ්ඩං තාව තො තයා ආහට්ඨං, වොරා පන න ආහට්ඨා” ති. “මහාරාජ, ඉධෙව වොරා, න දුරෙ” ති. “කො ව කො වා” ති. “යො මහාරාජ, ඉච්ඡති, සොව වොරො හොති, තතො තුම්භාකං භණ්ඩිකස්ස ලද්ධකාලතො පට්ඨාය වොරෙහි කො අත්ථො, මා පුච්ඡිත්ථා” ති. “තාත, අහං තුය්හං දෙවසිකං සහස්සං දම්මි, වොරෙ මෙ ගහෙත්වා දෙහි” ති. “මහාරාජ, ධනෙ ලද්ධෙ කිං වොරෙහි” ති. “ධනතොපි නො, තාත, වොරෙ ලද්ධං වට්ටති” ති. “තෙන හි, මහාරාජ, ‘ඉමෙ නාම වොරා’ ති තුම්භාකං න කට්ඨස්සාමි, අතීතෙ පවත්තකාරණං පන තෙ ආහරිස්සාමි, සවෙ තුම්හෙ පඤ්ඤවන්තො, තං කාරණං ජානාථා” ති සො එවං වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසිතො අවිදුරෙ නදීතිරගාමකෙ පාටලි නාම එකො නටො වසති. සො එකස්මිං උස්සවදිවසෙ හරියමාදාය බාරාණසිං පවිසිත්වා නච්චිත්වා වීණං වාදිත්වා ගායිත්වා ධනං ලභිත්වා උස්සවපරියොසානෙ බහුං සුරාභත්තං ගාභාපෙත්වා අත්තතො ගාමං ගච්ඡන්තො නදීතිරං පත්වා නවොදකං ආගච්ඡන්තං දිස්වා භත්තං භුඤ්ජන්තො සුරං පිවන්තො නිසිදිත්වා මත්තො හුන්වා අත්තතො බලං අජානන්තො “මහාවීණං ගීවාය බන්ධිත්වා නදිං උත්තරිත්වා ගම්මස්සාමි” ති හරියං භත්ථෙ ගහෙත්වා නදිං ඔතරි. වීණාජ්ඣ්දෙහි උදකං පාවිසි. අප් නං සා වීණා උදකෙ ඔසිදාපෙසි. හරියා පනස්ස ඔසිදනභාවං ඤත්වා තං විස්සජ්ජෙත්වා උත්තරිත්වා තීරෙ අට්ඨාසි. නටපාටලි සකිං උම්මුජ්ජති, සකිං නිමුජ්ජති, උදකං පවිසිත්වා උද්ධුමානඋදරො අහොසි. අප්ස්ස හරියා චිත්තෙසි “මය්හං සාමිකො

ඉදානි මරිස්සති, එකං නං ගීතකං යාවත්වා පරිසමජ්ඣෙ තං ගායන්ති ජීවිකං කප්පෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “සාමි, ත්වං උදකෙ නිමුජ්ජසි, එකං මෙ ගීතකං දෙහි, තෙන ජීවිකං කප්පෙස්සාමි”ති වත්වා ගාථමාහ –

49. “බහුස්සුතං විත්තකට්ඨං, ගඬිගා වහනි පාටලිං;
වුස්භමානක හද්දන්තෙ, එකං මෙ දෙහි ගාථක”න්ති.

තත්ථ ගාථකන්ති වුද්දකං ගාථං.

අථ නං නටපාටලි “හද්දෙ, කථං තව ගීතකං දස්සාමි, ඉදානි මහාජනස්ස පටිසරණභූතං උදකං මං මාරෙති”ති වත්වා ගාථමාහ –

50. “යෙන සිඤ්චන්ති දුක්ඛිතං, යෙන සිඤ්චන්ති ආතුරං;
තස්ස මජ්ඣෙ මරිස්සාමි, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වත්වා “මහාරාජ, යථා උදකං මහාජනස්ස පටිසරණං, තථා රාජානොපි, තෙසං සන්තිකා භයෙ උජ්ජන්තෙ තං භයං කො පටිබාහිස්සති”ති වත්වා “මහාරාජ, ඉදං කාරණං පටිච්ඡන්තං, මයා පන පණ්ඩිතවෙදනියං කත්වා කට්ඨං, ජානාහි, මහාරාජා”ති ආහ. “තාන අහං එවරූපං පටිච්ඡන්තකථං න ජානාමි, වොරෙ මෙ ගහෙත්වා දෙහි”ති. අථස්ස මහාසත්තො “තෙන හි, මහාරාජ, ඉදං සුත්වා ජානාහි”ති අපරමපි කාරණං ආහරි. දෙව, පුබ්බෙ ඉමස්මිංයෙව බාරාණසියා ද්වාරගාමෙ එකො කුම්භකාරො භාජනත්ථාය මත්තිකං ආහරන්තො එකස්මිංයෙව යානෙ නිබද්ධං ගණ්හිත්වා අන්තොපබ්භාරං මහන්තං ආවාටං ඛණි. අපේකදිවසං තස්ස මත්තිකං ගණ්හන්තස්ස අකාලමහාමෙසො උට්ඨහිත්වා මහාවුට්ඨිං පාතෙසි. උදකං අවත්ථරමානං ආවාටං පාතෙසි, තෙනස්ස මත්ථකො හිජ්ජි. සො පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

51. “යත්ථ බිජානි රූහන්ති, සත්තා යත්ථ පතිට්ඨිතා;
සා මෙ සීසං නිපිළෙති, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ නිපිළෙති නිපතිත්වා පිළෙති හින්දති.

යථා හි දෙව, මහාජනස්ස පටිසරණභූතා මහාපට්ඨි කුම්භකාරස්ස සීසං හින්දි, එවමෙව මහාපට්ඨිසමෙ සබ්බලොකස්ස පටිසරණෙ නරින්දෙ උට්ඨාය වොරකම්මං කරොන්තෙ කො බාහිස්සති, සක්ඛිස්සසි, මහාරාජ, එවං පටිච්ඡාදෙන්වා කට්ඨං වොරං ජානිතුන්ති. තාන, මය්හං පටිච්ඡන්තෙන කාරණං නත්ථි, අයං වොරොති එවං මෙ වොරං ගහෙත්වා දෙහිති. සො රාජානං රක්ඛන්තො “ත්වං වොරො”ති අවත්වා අපරමපි උදාහරණං ආහරි. මහාරාජ, පුබ්බෙ ඉමස්මිංයෙව නගරෙ එකස්ස පුරිසස්ස ගෙහං ආදිත්තං. සො “අන්තො පටිසිත්වා හණ්ඩකං නිහරා”ති අඤ්ඤං ආණාපෙසි. තස්මිං පටිසිත්වා නිහරන්තෙ ගෙහද්වාරං පිදහි. සො ධූමන්ධො හුත්වා නික්ඛමනමග්ගං අලහන්තො උජ්ජන්තඛාහදුක්ඛො හුත්වා අන්තො ධීතොව පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

52. “යෙන හත්තානි පච්චන්ති, සීතං යෙන විහඤ්ඤති;
සො මං ඩහති ගත්තානි, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ සො මං ඩහතිති සො මෙ ඩහති, අයමෙව වා පායො.

“මහාරාජ, අග්ගි විය මහාජනස්ස පටිසරණභූතො එකො මනුස්සො රතනහණ්ඩිකං හරි, මා මං වොරං පුච්ඡා”ති. “තාන, මය්හං වොරං දෙහියෙවා”ති. සො රාජානං “ත්වං වොරො”ති අවත්වා අපරමපි උදාහරණං ආහරි. දෙව, පුබ්බෙ ඉමස්මිංයෙව නගරෙ එකො පුරිසො අතිබහුං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො වෙදනාජ්ජන්තො හුත්වා පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

53. “යෙන භුත්තෙන යාපන්ති, පුට්ඨ ඛාග්ගණ්ඨකන්තියා;
සො මං භුත්තො බ්‍යාපාදෙති, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ සො මං භුත්තො බ්‍යාපාදෙතිති සො ඔදනො භුත්තො මං බ්‍යාපාදෙති මාරෙති.

“මහාරාජ, හත්තං විය මහාජනස්ස පටිසරණභූතො එකො හණ්ඩං හරි, තස්මිං ලද්ධෙ කිං වොරං පුච්ඡසි”ති? “තාන, සක්කොන්තො වොරං මෙ දෙහි”ති. සො තස්ස සඤ්ඤාපනත්ථං අපරමපි උදාහරණං ආහරි. මහාරාජ, පුබ්බෙපි ඉමස්මිංයෙව නගරෙ එකස්ස වාතො උට්ඨහිත්වා ගත්තානි හඤ්ජි. සො පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

54. “ගිම්භානං පච්ඡිමෙ මාසෙ, වාතමිච්ඡන්ති පණ්ඩිතා;
සො මං හඤ්ජති ගත්තානි, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

ඉති මහාරාජ, සරණතො භයං උජ්ජන්තං, ජානාහි තං කාරණන්ති. තාන, වොරං මෙ දෙහිති. සො තස්ස සඤ්ඤාපනත්ථං අපරමපි උදාහරණං ආහරි. දෙව, අතීතෙ හිමවන්තපදෙසෙ සාබාට්ටපසම්පන්නො මහාරුක්ඛො

අහොයි පුළුල්වලසම්පන්නො අනෙකසහස්සානං සකුණානං නිවාසො තස්ස ද්වෙ සාධා අඤ්ඤාමඤ්ඤං සඨසංචට්ඨෙසු,
තතො ධුමො උප්පජ්ජී, අග්ගිවුණ්ණානි පතිංසු. තං දිස්වා සකුණපෙට්ඨකො ගාමමාහ -

55. “යං නිස්සිතා ජගතිරුහං, ස්වායං අග්ගිං පමුඤ්චති;
දිසා භජං වක්කඨගා, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ ජගතිරුහන්ති මහීරුහං.

යථා හි, දෙව, රුක්ඛො පක්ඛිනං පටිසරණං, එවං රාජා මහාජනස්ස පටිසරණං, තස්මිං වොරිකං කරොන්තෙ කො
පටිබාහිස්සති, සල්ලක්ඛෙහි, දෙවාති. තාත, මය්හං වොරමෙව දෙහිති. අට්ඨස්ස සො අපරමපි උදාහරණං ආහරි. මහාරාජ,
එකස්මිං කාසිගාමෙ අඤ්ඤතරස්ස කුලසරස්ස පච්ඡිමභාගෙ කක්ඛලා සුසුමාරනදී අත්ථී, තස්ස ච කුලස්ස එකොව
පුත්තො. සො පිතරි කාලකතෙ මාතරං පටිජග්ගි. තස්ස මාතා අනිච්ඡමානස්සෙව එකං කුලධිතරං ආනෙසි. සා
පුබ්බභාගෙ සස්සුං සමපියායිත්වා පච්ඡා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිමානා තං නිහරිතුකාමා අහොසි. තස්සා පත මාතාපි
තස්මිංයෙව සරෙ වසති. සා සාමිකස්ස සන්තිකෙ සස්සුයා නානප්පකාරං දොසං වත්වා පරිහින්දිත්වා “අහං තෙ මාතරං
පොසෙතුං න සක්කොමි, මාරෙහි න”න්ති වත්වා “මනුස්සමාරණං නාම භාරියං, කථං නං මාරෙමි”ති චුත්තෙ
“නිද්දොක්කමනකාලෙ නං මඤ්චකෙනෙව සද්ධිං ගහෙත්වා සුසුමාරනදියං බිපිස්සාම, අට්ඨං සුසමාරා
බාදිස්සන්ති”ති ආහ. “තුය්හං පත මාතා කහ”න්ති? “තස්සායෙව සන්තිකෙ සුපති”ති. “තෙන හි ගච්ඡ, තස්සා
නිපන්තමඤ්චකෙ රජ්ජුං බන්ධිත්වා සඤ්ඤං කරොහි”ති. සා තථා කත්වා “කතා මෙ සඤ්ඤා”ති ආහ. ඉතරො
“ථොකං අධිවාසෙහි, මනුස්සා තාව නිද්දායන්තු”ති නිද්දායන්තො විය නිපජ්ජිත්වා ගන්ත්වා තං රජ්ජුකං හරියාය මාතු
මඤ්චකෙ බන්ධිත්වා හරියං පබොධෙත්වා උභොපි ගන්ත්වා තං මඤ්චකෙනෙව සද්ධිං උක්ඛිපිත්වා නදියං බිපිංසු.
තත්ථ නං නිද්දායමානං සුසුමාරා විද්ධංසෙත්වා බාදිංසු.

සා පුතදිවසෙ මාතු පරිවත්තිතභාවං ඤත්වා “සාමි, මම මාතාව මාරිතා, ඉදානි තව මාතරං මාරෙහි”ති වත්වා
“තෙන හි සාධු”ති චුත්තෙ “සුසානෙ චිතකං කත්වා අග්ගිමිහි නං පක්ඛිපිත්වා මාරෙස්සාමා”ති ආහ. අට්ඨං
නිද්දායමානං උභොපි සුසානං තෙත්වා යපයිංසු. තත්ථ සාමිකො හරියං ආහ “අග්ගි තෙ ආහතො”ති? “පමුට්ඨාස්මි,
සාමි”ති. “තෙන හි ගන්ත්වා ආනෙහි”ති. “න සක්කොමි සාමි, ගන්තුං, තයි ගතෙපි යාතුං න සක්ඛිස්සාමි, උභොපි මයං
ගච්ඡිස්සාමා”ති. තෙසු ගතෙසු මහල්ලිකා සීතවාතෙන පබොධිතා සුසානභාවං ඤත්වා “ඉමෙ මං මාරෙතුකාමා
අග්ගිඅත්ථාය ගතා”ති ච උපධාරෙත්වා “න මෙ බලං ජානන්ති”ති එකං මතකලෙවරං ගහෙත්වා මඤ්චකෙ
නිපජ්ජාපෙත්වා උපරි පිලොතිකාය පටිච්ඡාදෙත්වා සයං පලායිත්වා තත්ථෙව ලෙණගුහං පාවිසි. ඉතරෙ අග්ගිං
ආහරිත්වා “මහල්ලිකා”ති සඤ්ඤාය කලෙවරං ඤාපෙත්වා පක්කමිංසු. එකෙන වොරෙන තස්මිං ගුහාලෙණෙ පුබ්බෙ
භණ්ඩිකා යපිතා, සො “තං ගණ්ඨිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා මහල්ලිකං දිස්වා “එකා යක්ඛිනී භවිස්සති, භණ්ඩිකා මෙ
අමනුස්සපරිගහිතා”ති එකං භූතවෙජ්ජං ආනෙසි. වෙජ්ජො මන්තං කරොන්තො ගුහං පාවිසි.

අට්ඨං සා ආහ “නාහං යක්ඛිනී, එහි උභොපි ඉමං ධනං භාජෙස්සාමා”ති. “කථං සද්දහිතබ්බ”න්ති? “තව ජීවිහං
මම ජීවිහාය යපෙහි”ති. සො තථා අකාසි. අට්ඨස්ස සා ජීවිහං ඩංසිත්වා ජින්දිත්වා පාතෙසි. භූතවෙජ්ජො “අද්ධා එසා
යක්ඛිනී”ති ජීවිහාය ලොහිතං පග්ගරන්තියා විරවමානො පලායි. මහල්ලිකා පුතදිවසෙ මට්ඨසාටකං නිවාසෙත්වා
නානාරතනභණ්ඩිකං ගහෙත්වා සරං අගමාසි. සුණ්ඨා තං දිස්වා “කහං තෙ, අම්ම, ඉදං ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. “අම්ම,
එකස්මිං සුසානෙ දාරුවිතකාය ඤාපිතා එවරුපං ලහන්ති”ති. “අම්ම, මයාපි සක්කා ලද්ධු”න්ති. “මාදිසි හුත්වා
ලහිස්සමි”ති. සා ලද්ධභණ්ඩිකලොභෙන සාමිකස්ස කටෙත්වා තත්ථ අත්තානං ඤාපෙසි. අට්ඨං පුතදිවසෙ සාමිකො
අපස්සන්තො “අම්ම, ඉමායපි වෙලාය ත්වං ආගතා, සුණ්ඨා තෙ නාගච්ඡති”ති ආහ. සා තං සුත්වා “අරෙ පාපපුරිස, කිං
මතා නාම ආගච්ඡන්ති”ති තං තජ්ජෙත්වා ගාමමාහ -

56. “යමානයිං සොමනස්සං, මාලිනිං වන්දනුස්සදං;
සා මං සරා නිච්ඡුහති, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ සොමනස්සන්ති සොමනස්සං උප්පාදෙත්වා. “සොමනස්සා”තිපි පායො, සොමනස්සවති හුත්වාති අත්ථො.
ඉදං චුත්තං භොති - යමහං “ඉමං මෙ නිස්සාය පුත්තො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිස්සති, මඤ්ච මහල්ලිකකාලෙ
පොසෙස්සති”ති මාලිනිං වන්දනුස්සදං කත්වා අලඬකරිත්වා සොමනස්සජාතා ආනෙසිං. සා මං අජ්ජ සරා නිහරති,
සරණතොයෙව මෙ භයං උප්පන්තන්ති.

“මහාරාජ, සුණ්ඨා විය සස්සුයා මහාජනස්ස රාජා පටිසරණං, තතො භයෙ උප්පන්තෙ කිං සක්කා කාතුං,
සල්ලක්ඛෙහි, දෙවා”ති. තං සුත්වා රාජා “තාත, නාහං තයා ආනිතකාරණානි ජානාමි, වොරමෙව මෙ දෙහි”ති ආහ.
සො “රාජානං රක්ඛිස්සාමි”ති අපරමපි උදාහරණං ආහරි. දෙව, පුබ්බෙ ඉමස්මිංයෙව නගරෙ එකො පුරිසො පත්ථනං
කත්වා පුත්තං ලභි. සො පුත්තජාතකාලෙ “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති සොමනස්සජාතො තං පොසෙත්වා
වයප්පත්තකාලෙ දාරෙන සංයොජෙත්වා අපරභාගෙ ජරං පත්වා කම්මං අධිට්ඨාතුං නාසක්ඛි. අට්ඨං පුත්තො “ත්වං
කම්මං කාතුං න සක්කොසි, ඉතො නික්ඛමා”ති ගෙහතො නිහරි. සො කිච්ඡෙන කසිරෙන ජීවිකං කප්පෙත්තො
පරිදෙවමානො ගාමමාහ -

57. “යෙන ජාතෙන නන්දිස්සං, යස්ස ච භවමිච්ඡිසං;
සො මං සරා නිවිජුහති, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ සො මන්ති සො පුත්තො මං සරතො නිවිජුහති නිහරති. ස්වාහං හික්ඛං වරින්වා දුක්ඛෙන ජීවාමි,
සරණතොයෙව මෙ භයං උප්පන්නන්ති.

“මහාරාජ, යථා පිතා නාම මහල්ලකො පට්ඨලෙන පුත්තෙන රක්ඛිතබ්බො, එවං සබ්බොපි ජනපදො රක්ඛිතබ්බො, ඉද්දෙව භයං උප්පජ්ජමානං සබ්බසත්තෙ රක්ඛන්තස්ස රක්ඛෙය්වා සන්නිකා උප්පන්නං, ඉමිනා කාරණෙන ‘අසුකො නාම වොරො’ති ජානාහි, දෙවා”ති. “තාත, නාහං කාරණං වා අකාරණං වා ජානාමි, වොරං වා මෙ දෙහි, ත්විඤ්ඤෙව වා වොරො හොහි”ති එවං රාජා පුනස්පුනං මාණවං අනුයුක්ඛී. අථ නං සො එවමාහ “කිං පන, මහාරාජ, එකංසෙන වොරගහණං රොවෙථා”ති? “ආම, තාතා”ති. තෙන හි “අසුකො ච අසුකො ච වොරො”ති පරිසමජ්ඣෙ පකාසෙමිති. “එවං කරොහි, තාතා”ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා “අයං රාජා අත්තානං රක්ඛිතුං න දෙති, ගණ්හිස්සාමි දානි වොර”න්ති සන්නිපතිතෙ මහාජනෙ ආමන්තෙත්වා ඉමා ගාථා ආහ –

58. “සුඤ්ඤා මෙ ජානපදා, තෙගමා ච සමාගතා;
යතොදකං තදාදිත්තං, යතො ඛෙමං තතො භයං.

59. “රාජා විලුම්පතෙ රට්ඨං, බ්‍රාහ්මණො ච පුරොහිතො;
අත්තගුත්තා විහරථ, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ යතොදකං තදාදිත්තන්ති යං උදකං තදෙව ආදිත්තං. යතො ඛෙමන්ති යතො රාජතො ඛෙමෙන භවිතබ්බං, තතොව භයං උප්පන්නං. අත්ථගුත්තා විහරථාති තුම්හෙ ඉදානි අනාථා ජාතා, අත්තානං මා විනාසෙථ, අත්තනාව ගුත්තා හුත්වා අත්තතො සන්නිකං ධනධක්ඛං රක්ඛථ, රාජා නාම මහාජනස්ස පටිසරණං, තතො තුම්හාකං භයං උප්පන්නං, රාජා ච පුරොහිතො ච විලොපබාදකවොරා, සවෙ වොරෙ ගණ්හිතුකාමත්ථ, ඉමෙ ද්වෙ ගහෙන්වා කම්මකරණං කරොථාති.

තෙ තස්ස කථං සුත්වා වින්තයිංසු “අයං රාජා රක්ඛණාරහොපි සමානො ඉදානි අක්ඛස්ස උපරි දොසං ආරොපෙත්වා අත්තතො භණ්ඩිකං සයමෙව පොක්ඛරණියං යපෙත්වා වොරං පරියෙසාපෙති, ඉතො දානි පට්ඨාය පුන වොරකම්මස්ස අකරණත්ථාය මාරෙම නං පාපරාජාන”න්ති. තෙ දණ්ඩමුග්ගරාදිහත්ථා උට්ඨාය තත්ථෙව රාජානක්ඛෙව පුරොහිතක්ඛෙව පොථෙත්වා ජීවිතක්ඛියං පාපෙත්වා මහාසත්තං අහිංසකිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨපෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “අනච්ඡරියං, උපාසක, පට්ඨියං පදසක්ඛජානනං, පොරාණකපණ්ඩිතා එවං ආකාසෙ පදං සක්ඛජානිංසු”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො ච පුත්තො ච සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. තදා පිතා කස්සපො අහොසි, පදකුසලමාණවො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[433] 7. ලොමසකස්සපජාතකවණ්ණනා පුදකුසලමාණවජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

අස්ස ඉන්ද්‍රියමො රාජාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තක්ඛි හික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “හික්ඛු සිනෙරුකම්පනවාතො කිං පුරාණපණ්ණානි න කම්පෙස්සති, යසසමඬ්ඛිතොපි සප්පුරිසා ආයසකාං පාපුණන්ති, කිලෙසා නාමෙනෙ පරිසුද්ධසත්තෙපි සංකිලිට්ඨෙ කරොන්ති, පගෙව තාදිස”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බ්‍රහ්මදත්තස්ස පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො නාම පුරොහිතපුත්තො ච කස්සපො නාම ද්වෙ සභායකා හුත්වා එකාවරියකුලෙ සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිංසු. අපරභාගෙ බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි. කස්සපො වින්තෙසි “මය්හං සභායො රාජා ජාතො, ඉදානි මෙ මහන්තං ඉස්සරියං දස්සති, කිං මෙ ඉස්සරියෙන, අහං මාතාපිතරො ව රාජානක්ඛෙව ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො රාජානක්ඛෙව මාතාපිතරො ව ආපුච්ඡිත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ අහික්ඛෙව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා උක්ඛ්චාරියාය යාපෙන්නො විහාසි. පබ්බජිතං පන නං “ලොමසකස්සපො”ති සක්ඛජානිංසු. සො පරමජිතින්ද්‍රියො සොරතපො තාපසො අහොසි. තස්ස තෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආචජ්ජෙන්නො තං දිස්වා වින්තෙසි “අයං තාපසො අනිච්ඤ උග්ගතෙජො සක්කභවාපි මං වාචෙයා, බාරාණසිරක්ඛෙව සද්ධිං එකතො හුත්වා තපමස්ස හින්දිස්සාමි”ති. සො සක්කානුභාවෙන අඬ්ඬරත්තසමයෙ බාරාණසිරක්ඛෙව සිරිගබ්භං පවිසිත්වා සකලගබ්භං සරිථපභාය ඔභාසෙත්වා රක්ඛෙය්වා සන්නිකෙ ආකාසෙ යිතො “උට්ඨෙහි, මහාරාජ”ති රාජානං පබොධෙසි. “කොසි ත්ව”න්ති චුත්තෙ “සක්කොහමස්මි”ති ආහ. “කිමත්ථං ආගතොසි”ති? “මහාරාජ, සකලජම්බුදීපෙ එකරජ්ජං ඉච්ඡෙසි, න ඉච්ඡෙසි”ති? “කිස්ස න ඉච්ඡාමි”ති? අථ නං සක්කො “තෙන හි ලොමසකස්සපං ආනෙත්වා පසුසාතයක්ඛං යජාපෙහි, සක්කසමො අජරාමරො හුත්වා සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං කාරෙස්සෙසි”ති වත්වා පඨමං ගාථමාහ –

60. “අස්ස ඉන්ද්‍රියමො රාජ, අච්චන්තං අජරාමරො;

සවෙ ත්වං යඤ්ඤං යාජෙය්‍යා, ඉසිං ලොමසකස්සප්”න්ති.

තත්ථ අස්සාති භවිස්සයි. යාජෙය්‍යාති සවෙ ත්වං අරඤ්ඤායතනතො ඉසිං ලොමසකස්සපං ආනෙත්වා යඤ්ඤං යාජෙය්‍යාසීති.

තස්ස වචනං සුත්වා රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. සක්කො “තෙන හි මා පපඤ්චං කරි”ති වත්වා පක්කාමි. රාජා පුනර්වසෙ සෙය්‍යං නාම අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, මය්හං පියසභායකස්ස ලොමසකස්සපස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා මම වචනෙන එවං වදෙහි ‘රාජා කිර තුම්හෙහි පසුභාතයඤ්ඤං යජාපෙත්වා සකලජම්බුදීපෙ එකරාජා භවිස්සති, තුම්හාකම්පි යත්තකං පදෙසං ඉච්ඡං, තත්තකං දස්සති, මයා සද්ධිං යඤ්ඤං යජිතුං ආගච්ඡං””ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති තාපසස්ස වසනොකාසජානනත්ථං නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා එකෙන වනවරකෙන “අහං ජානාමි”ති චුත්තෙන තං පුරතො කත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන තත්ථ ගන්ත්වා ඉසිං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො තං සාසනං ආරොවෙසි. අථ නං සො “සෙය්‍යා කිං නාමෙතං කට්ඨං”ති වත්වා පටික්ඛිපන්තො වතස්සො ගාථා අභාසි -

61. “සසමුද්දපරියායං, මහිං සාගරකුණ්ඩලං;
න ඉච්ඡෙ සහ නින්දාය, එවං සෙය්‍යා විජානහි.
62. “ධිරත්ථු තං යසලාහං, ධනලාභඤ්ච බ්‍රාහ්මණ;
යා චුත්ති විනිපාතෙන, අධම්මවරණෙන වා.
63. “අපි වෙ පත්තමාදාය, අනගාරො පරිබ්බජෙ;
සායෙව ජීවිකා සෙය්‍යො, යා වාධම්මෙන එසනා.
64. “අපි වෙ පත්තමාදාය, අනගාරො පරිබ්බජෙ;
අඤ්ඤං අභිංසයං ලොකෙ, අපි රජ්ජෙන තං වර”න්ති.

තත්ථ සසමුද්දපරියායන්ති සසමුද්දපරික්ඛෙපං. සාගරකුණ්ඩලන්ති වත්තාරො දීපෙ පටික්ඛිපන්වා ධීනසාගරෙහි කණ්ණවලියා යපිතකුණ්ඩලෙහි විය සමන්තාගතං. සහ නින්දායාති “ඉමිනා පසුභාතකම්මං කත”න්ති ඉමාය නින්දාය සහ වක්කවාලපරියන්තං මහාපට්ඨං න ඉච්ඡාමිති වදති. යා චුත්ති විනිපාතෙනාති නරකෙ විනිපාතකම්මෙන යා ව ජීවිතචුත්ති හොති, තං ධිරත්ථු, ගරභාමි තං චුත්තින්ති දීපෙති. සායෙව ජීවිකාති පබ්බජිතස්ස මත්තිකාපත්තං ආදාය පරසරාති උපසඬකම්මත්වා ආහාරපරියෙසනාජීවිකාව යසධනලාභතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන වරතරාති අත්ථො අපි රජ්ජෙන තං වරන්ති තං අනගාරස්ස සතො අඤ්ඤං අවිභිංසන්තස්ස පරිබ්බජනං සකලජම්බුදීපරජ්ජෙනපි වරන්ති අත්ථො.

අමච්චො තස්ස කථං සුත්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා “අනාගච්ඡන්තෙ කිං සක්කා කාතු”න්ති තුණ්හි අහොසි. පුන සක්කො අධිස්මරත්තසමයෙ ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා “කිං, මහාරාජ, ලොමසකස්සපං ආනෙත්වා යඤ්ඤං න යජාපෙසි”ති ආහ. “මයා පෙසිතොපි නාගච්ඡති”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, අත්තනො ධීතරං වන්දවතිං කුමාරිකං අලඬකරිත්වා සෙය්‍යං තට්ථ පෙසෙත්වා ‘සවෙ කිර ආගන්ත්වා යඤ්ඤං යජිස්සයි, රාජා තෙ ඉමං කුමාරිකං දස්සති’ති වදාපෙහි, අද්ධා සො කුමාරිකාය පටිබ්ද්ධවිත්තො හුත්වා ආගච්ඡිස්සති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පුනර්වසෙ සෙය්‍යස්ස භත්ථෙ ධීතරං අදාසි. සො රාජධීතරං ගහෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ඉසිං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා දෙවච්ඡරපටිභාගං රාජධීතරං තස්ස දස්සෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ ඉසි ඉන්ද්‍රියාති හින්දිත්වා තං ඔලොකෙසි, සහ ඔලොකනෙනෙව පටිබ්ද්ධවිත්තො හුත්වා ඤානා පරිභාසි. අමච්චො තස්ස පටිබ්ද්ධවිත්තභාවං ඤාත්වා “හන්තෙ, සවෙ කිර යඤ්ඤං යජිස්සං, රාජා තෙ ඉමං දාරිකං පාදපරිවාරිකං කත්වා දස්සති”ති ආහ. සො කිලෙසවසෙන කම්පන්තො “ඉමං කිර මෙ දස්සති”ති ආහ. “ආම, යඤ්ඤං යජන්තස්ස තෙ දස්සති”ති. සො “සාධු ඉමං ලභන්තො යජිස්සාමි”ති වත්වා තං ගහෙත්වා සහෙව ජට්ඨාහි අලඬකතරං අභිරුය්හ බාරාණසිං අගමාසි. රාජාපි “ආගච්ඡති කිරා”ති සුත්වා යඤ්ඤවාටෙ කම්මං පට්ඨපෙසි. අථ නං ආගතං දිස්වා “ස්වෙ යඤ්ඤං යජාහි, අහං ඉන්ද්‍රසමො භවිස්සාමි, යඤ්ඤපරියොසානෙ තෙ ධීතරං දස්සාමි”ති ආහ. කස්සපො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. අථ නං රාජා පුනර්වසෙ තං ආදාය වන්දවතියා සද්ධිංයෙව යඤ්ඤවාටං ගතො. තත්ථ හත්ථිඅස්සඋසභාදිසබ්බවතුප්පදා පටිපාටියා යපිතාව අහෙසුං. කස්සපො තෙ සබ්බෙ හන්තිවාස ආනෙත්වා යඤ්ඤං යජිතුං ආරභි. අථ නං තත්ථ සන්තිපතිතො මහාජනො දිස්වා “ඉදං තෙ ලොමසකස්සප අයුත්තං අප්පතිරුපං, කිං නාමෙතං කරොසි”ති වත්වා පරිදෙවන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

65. “බලං වන්දො බලං සුරියො, බලං සමණබ්‍රාහ්මණා;
බලං වෙලා සමුද්දස්ස, බලාතිබලම්ත්ථියො.
66. “යථා උග්ගතපං සන්තං, ඉසිං ලොමසකස්සපං;
පිතු අත්ථා වන්දවති, වාජපෙය්‍යං අයාජයි”ති.

තත්ථ බලං වන්දො බලං සුරියොති මහත්ධකාරවිධමනෙ අඤ්ඤං බලං නාම නත්ථි, වන්දිමසුරියාවෙන්ථ බලවන්තොති අත්ථො. සමණබ්‍රාහ්මණාති ඉට්ඨානිට්ඨපියයවෙගසහනෙ බත්තිබලඤ්ඤාණබලෙන සමන්තාගතා සම්මතපාපබාහිතපාපා සමණබ්‍රාහ්මණා. බලං වෙලා සමුද්දස්සාති මහාසමුද්දස්ස උත්තරිතුං අදත්වා උදකං ආවරිත්වා

විනාසෙනු සමත්ථතාය වෙලා බලං නාම. බලාතිබලමිත්ථියොති ඉත්ථියො පන විසදඤාණෙපි අවිතරාගෙ අත්තනො වසං ආනෙත්වා විනාසෙනු සමත්ථතාය තෙනි සබ්බෙහි බලෙහිපි අතිබලා නාම, සබ්බබලෙහි ඉත්ථිබලමෙව මහත්තන්ති අත්ථො. යථාති යස්මා. පිතු අත්ථාති පිතු වුඩ්ඪිඅත්ථාය. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා ඉමං උග්ගතපං සමානං සීලාදිගුණානං එසිත්තං ඉසිං අයං වන්දවතී නිස්සීලං කත්වා පිතු වුඩ්ඪිඅත්ථාය වාජපෙය්‍යං යඤ්ඤං යාජෙති, තස්මා ජාතිතබ්බමෙතං “බලාතිබලමිත්ථියො”ති.

තස්මිං සමයෙ කස්සපො යඤ්ඤං යජනත්ථාය “මඛගලහත්ථිං ගීවායං පහරිස්සාමි”ති බග්ගරතනං උක්ඛිපි. හත්ථි තං දිස්වා මරණභයතප්පිතො මහාරවං රචි. තස්ස රවං සුත්වා සෙසාපි හත්ථිඅස්සඋසභාදයො මරණභයතප්පිතා භයෙන විරවිංසු. මහාජනොපි විරවි. කස්සපො තං මහාවිරවං සුත්වා සංවෙගප්පත්තො හුත්වා අත්තනො ජටාදීති ඔලොකෙසි. අටස්ස ජටාමස්සුකච්ඡලොමාති පාකටාති අහෙසුං. සො විප්පට්ඨාරි හුත්වා “අනනුරූපං වත මෙ පාපකම්මං කත”න්ති සංවෙගං පකාසෙත්තො අට්ඨමං ගාථමාහ –

67. “තං ලොභපකතං කම්මං, කටුකං කාමහෙතුකං;
තස්ස මූලං ගවෙසිස්සං, ඡෙවිජං රාගං සබන්ධන”න්ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, යං එතං මයා වන්දවතියා ලොභං උප්පාදෙත්වා තෙන ලොභෙන පකතං කාමහෙතුකං පාපකං, තං කටුකං තිබ්බෙව්පාකං. තස්සාහං අයොනිසොමනසිකාරසඬ්ඛාතං මූලං ගවෙසිස්සං, අලං මෙ ඉමීනා බග්ගෙන, පඤ්ඤාබග්ගං නිහරිත්වා සුභනිමිත්තබන්ධනෙන සද්ධිං සබන්ධනං රාගං ඡින්දිස්සාමිති.

අට්ඨං රාජා “මා භාගි සම්ම, ඉදාති තෙ වන්දවතිං කුමාරිඤ්ච රට්ඨඤ්ච සත්තරතතරාසිඤ්ච දස්සාමි, යජාහි යඤ්ඤ”න්ති ආහ. තං සුත්වා කස්සපො “න මෙ, මහාරාජ, ඉමීනා කිලෙසෙන අත්ථො”ති වත්වා ඔසානගාථමාහ –

68. “ධිරත්ථු කාමෙ සුබහුපි ලොකෙ, තපොව සෙය්‍යො කාමගුණෙහි රාජ;
තපො කරිස්සාමි පභාය කාමෙ, තවෙව රට්ඨං වන්දවතී ව හොතු”ති.

තත්ථ සුබහුපිති අතිබහුකෙපි. තපො කරිස්සාමිති සීලසංයමතපමෙව කරිස්සාමි.

සො එවං වත්වා කසිණං සමන්තාහරිත්වා නට්ඨං විසෙසං උප්පාදෙත්වා ආකාසෙ පල්ලඬ්ඛකෙන නිසිදිත්වා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “අප්පමත්තො හොති”ති ඔවදිත්වා යඤ්ඤාචාටං විද්ධංසාපෙත්වා මහාජනස්ස අභයදානං දාපෙත්වා රඤ්ඤො යාවත්තස්සෙව උප්පතිත්වා අත්තනො වසන්ට්ඨානමෙව ගන්ත්වා යාවජීවං යත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්ඛණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා සෙය්‍යො මහාඅම්චිවො සාරිපුත්තො අහොසි, ලොමසකස්සපො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[434] 8. වක්කවාකජාතකවණ්ණනා ලොමසකස්සපජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

කාසායවත්ථෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර ලොලො අහොසි පච්චයලුද්ධො, ආවරිපුප්ප්ඤ්ඤායවත්තාදීති ඡඩ්ඛෙත්වා පාතොව සාවත්ථිං පච්චිත්වා විසාබාය ගෙහෙ අනෙකබාදනීයපරිවාරං යාගුං පිච්චිත්වා නානග්ගරසසාලිමංසොදනං භුඤ්ජිත්වාපි තෙන අතිත්තො තතො වුළුඅනාටපිණ්ඩිකස්ස මහාඅනාටපිණ්ඩිකස්ස කොසලරඤ්ඤොති තෙසං තෙසං නිවෙසනාති සන්ධාය විවරි. අටෙකදිවසං තස්ස ලොලභාවං ආරබ්භ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු ලොලො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු කස්මා ලොලොසි, පුබ්බෙපි ත්වං ලොලභාවෙන බාරාණසියං හත්ථිකුණපාදීති බාදිත්වා විවරන්තො තෙනි අතිත්තො තතො නික්ඛමිත්වා ගඬගාතීරෙ විවරන්තො හිමවන්තං පට්ටයො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ එකො ලොලකාකො බාරාණසියං හත්ථිකුණපාදීති බාදිත්වා විවරන්තො තෙනි අතිත්තො “ගඬගාකුලෙ මච්ඡමං බාදිස්සාමි”ති ගන්ත්වා තත්ථ මතමච්ඡෙ බාදන්තො කතිපාහං වසිත්වා හිමවන්තං පච්චිත්වා නානාඵලාඵලාති බාදන්තො බහුමච්ඡකච්ඡපං මහන්තං පදුමසරං පත්වා තත්ථ සුවණ්ණවණ්ණෙ ද්වෙ වක්කවාකෙ සෙවලං බාදිත්වා වසන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ අතිවිය වණ්ණසම්පන්නා සොහග්ගප්පත්තා, ඉමෙසං භොජනං මනාපං භවිස්සති, ඉමෙසං භොජනං පුච්ඡිත්වා අහමිපි තදෙව භුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණවණ්ණො භවිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකස්මිං සාබපරියන්තෙ නිසිදිත්වා තෙසං පසංසනපටිසංයුත්තං කථං කට්ඨෙත්තො පට්ඨමං ගාථමාහ –

69. “කාසායවත්ථෙ සකුණෙ වදාමි, දුට්ඨෙ දුට්ඨෙ නන්දමනෙ වරන්තෙ;
කං අණ්ඩජං අණ්ඩජා මානුසෙසු, ජාතිං පසංසන්ති තදිඬ්ඨං වුට්ඨා”ති.

තත්ථ කාසායවත්ථෙති සුවණ්ණවණ්ණෙ කාසායවත්ථෙ විය. දුවෙ දුවෙති ද්වෙ ද්වෙ හුත්වා. නන්දමනෙති තුට්ඨවිත්තෙ. කං අණ්ඩපං අණ්ඩපා මානුසෙසු ජාතිං පසංසන්තිති අම්භො අණ්ඩපා තුම්භෙ මනුස්සෙසු පසංසන්තා කං අණ්ඩපං ජාතිං කතරං නාම අණ්ඩපන්ති වත්වා පසංසන්ති, කං සකුණං නාමාති වත්වා තුම්භෙ මනුස්සානං අන්තරෙ වණ්ණෙන්නිති අත්ථො. “කං අණ්ඩපං අණ්ඩපමානුසෙසු”තිපි පාඨො. තස්සත්ථො – තුම්භෙ අණ්ඩපෙසු ව මානුසෙසු ව කතරං අණ්ඩපන්ති වත්වා පසංසන්තිති.

තං සුත්වා චක්කවාකො දුතියං ගාථමාහ –

70. “අම්භෙ මනුස්සෙසු මනුස්සහිංස, අනුබ්බතෙ චක්කවාකෙ වදන්ති;
කල්‍යාණභාවම්භෙ දිපෙසු සම්මතා, අභිරූපා විවරාම අණ්ණවෙ”ති.

තත්ථ මනුස්සහිංසාති කාකො මනුස්සෙ හිංසති විභෙදෙති, තෙන නං එවං ආලපති. අනුබ්බතෙති අඤ්ඤාමඤ්ඤාං අනුගතෙ සම්මොදමානෙ වියසංවාසෙ. චක්කවාකෙති චක්කවාකා නාම සා අණ්ඩපජාතිති පසංසන්ති වණ්ණෙන්නි කට්ඨෙති. දිපෙසුති යත්තකා පක්ඛිනො නාම, තෙසු මයං “කල්‍යාණභාවා”තිපි මනුස්සෙසු සම්මතා. දුතියෙ අත්ථවිකප්පෙ මනුස්සෙසු අම්භෙ “චක්කවාකා”තිපි වදන්ති, දිපෙසු පන මයං “කල්‍යාණභාවා”ති සම්මතා, “කල්‍යාණභාවා”ති නො දිජා වදන්තිති අත්ථො. අණ්ණවෙති ඉමස්මිං යානෙ සරො “අණ්ණවො”ති චුත්තො, ඉමස්මිං පදුමසරෙ මයමෙව ද්වෙ ජනා පරෙසං අහිංසනතො අභිරූපා විවරාමාති අත්ථො. ඉමස්සාය පන ගාථාය චතුත්ථපදං “න සාසහෙතුපි කරොම පාප”න්ති පඨන්ති. තස්සත්ථො – යස්මා මයං සාසහෙතුපි පාපං න කරොම, තස්මා “කල්‍යාණභාවා”ති අම්භෙ මනුස්සෙසු ව දිපෙසු ව සම්මතා.

තං සුත්වා කාකො තතියං ගාථමාහ –

71. “කිං අණ්ණවෙ කාති ඵලාති භුඤ්ජෙ, මංසං කුතො ඛාදට්ඨ චක්කවාකා;
කිං භොජනං භුඤ්ජට්ඨ වො අනොමා, බලඤ්ච වණ්ණො ව අනප්පරූපා”ති.

තත්ථ කිත්ති පුච්ඡාවසෙන ආලපනං, කිං භො චක්කවාකාති චුත්තං භොති. අණ්ණවෙති ඉමස්මිං සරෙ. භුඤ්ජෙති භුඤ්ජට්ඨ, කිං භුඤ්ජට්ඨාති අත්ථො මංසං කුතො ඛාදට්ඨාති කතරපාණානං සරීරතො මංසං ඛාදට්ඨ. භුඤ්ජට්ඨ වොති වොකාරො නිපාතමත්තං, පරපදෙන වාස්ස සම්බන්ධො “බලඤ්ච වා වණ්ණො ව අනප්පරූපා”ති.

තතො චක්කවාකො චතුත්ථං ගාථමාහ –

72. “න අණ්ණවෙ සන්ති ඵලාති ධඩ්ඛ, මංසං කුතො ඛාදිතුං චක්කවාකෙ;
සෙවාලභක්ඛම්භ අපාණභොජනා, න සාසහෙතුපි කරොම පාප”න්ති.

තත්ථ චක්කවාකෙති චක්කවාකස්ස. අපාණභොජනාති පාණකරහිතඋදකභොජනා. අම්භාකඤ්ඤි සෙවාලඤ්චෙව උදකඤ්ච භොජනන්ති දස්සෙති. න සාසහෙතුපි තුම්භාදිසා විය මයං සාසහෙතු පාපං න කරොමාති.

තතො කාකො ද්වෙව ගාථා අභාසි –

73. “න මෙ ඉදං රූච්චති චක්කවාක, අස්මිං භවෙ භොජනසන්තිකාසො;
අභොසි පුබ්බෙ තතො මෙ අඤ්ඤට්ඨා, ඉච්චෙව මෙ විමති එත්ථ ජාතා.

74. “අභම්පි මංසාති ඵලාති භුඤ්ජෙ, අන්තාති ව ලොණියතෙලියාති;
රසං මනුස්සෙසු ලභාමි භොත්තුං, සුරොව සඬගාමමුඛං විජෙත්වා;
න ව මෙ තාදිසො වණ්ණො, චක්කවාක යථා තවා”ති.

තත්ථ ඉදන්ති ඉදං තුම්භාකං භුඤ්ජනභොජනං මය්හං න රූච්චති. අස්මිං භවෙ භොජනසන්තිකාසොති ඉමස්මිං භවෙ භොජනසන්තිකාසො යං ඉමස්මිං චක්කවාකභවෙ භොජනං, ත්වං තෙන සන්තිකාසො තංසදිසො තදනුරූපො අභොසි, අතිවිය පසන්නසරීරොසීති අත්ථො. තතො මෙ අඤ්ඤට්ඨාති යං මය්හං පුබ්බෙ තුම්භෙ දිස්වාච එතෙ එත්ථ නානාවිධාති ඵලාති වෙච මච්ඡමංසඤ්ච ඛාදන්ති, තෙන එවං සොභග්ගප්පත්තාති අභොසි, ඉදාති මෙ තතො අඤ්ඤට්ඨා භොතිති අත්ථො. ඉච්චෙව මෙති එතෙනෙව මෙ කාරණෙන එත්ථ තුම්භාකං සරීරවණ්ණෙ විමති ජාතා “කට්ඨං නු ඛො එතෙ එවරූපං ලුඛභොජනං භුඤ්ජන්තා වණ්ණවන්තො ජාතා”ති. අභම්පිති අභඤ්ඤි, අයමෙව වා පාඨො. භුඤ්ජෙති භුඤ්ජාමි. අන්තාති වාති භොජනාති ව. ලොණියතෙලියාති ලොණතෙලයුත්තාති. රසන්ති මනුස්සෙසු පරිභොගං පණිතරසං. විජෙත්වාති යථා සුරො වීරයොධො සඬගාමමුඛං විජෙත්වා විලුම්පිත්වා පරිභුඤ්ජති, තථා විලුම්පිත්වා පරිභුඤ්ජාමීති අත්ථො. යථා තවාති එවං පණිතං භොජනං භුඤ්ජන්තස්සපි මම තාදිසො වණ්ණො නත්ථී, යාදිසො තව වණ්ණො, තෙන තව වචනං න සද්දභාමීති දිපෙති.

අට්ඨස්ස වණ්ණසම්පත්තියා අභාවකාරණං අත්තනො ව භාවකාරණං කට්ඨෙත්තො චක්කවාකො සෙසගාථා අභාසි

75. “අසුද්ධභක්ඛොසි ඛණානුපාතී, කිච්ඡෙන තෙ ලබ්භති අන්තපානං;
න තුස්සසි රුක්ඛඵලෙහි ධඩ්ඛ, මංසානි වා යානි සුසානමජ්ඣේ.”
76. “යො සාහසෙන අධිගම්ම හොගෙ, පරිභුඤ්ජති ධඩ්ඛ ඛණානුපාතී;
තතො උපක්කොසති නං සභාවො, උපක්කුට්ඨො වණ්ණබලං ජහාති.
77. “අප්පමිපි වෙ නිබ්බුතිං භුඤ්ජති යදි, අසාහසෙන අපරුපසාතී;
බලඤ්ච වණ්ණො ව තදස්ස හොති, න හි සබ්බො ආභාරමයෙන වණ්ණො”ති.

තත්ථ අසුද්ධභක්ඛොසීති ත්වං ථෙතෙත්වා වඤ්චෙත්වා භක්ඛනතො අසුද්ධභක්ඛො අසි. ඛණානුපාතීති පමාදක්ඛණෙ අනුපනනසිලො. කිච්ඡෙන තෙති තයා දුක්ඛෙන අන්තපානං ලබ්භති. මංසානි වා යානි යානි වා සුසානමජ්ඣේ මංසානි, තෙහි න තුස්සසි. තතොති පච්ඡා. උපක්කොසති නං සභාවොති අත්තාව තං පුග්ගලං ගරහි. උපක්කුට්ඨොති අත්තනාපි පරෙහිපි උපක්කුට්ඨො ගරහිතො විජ්ජිසාරිතාය වණ්ණඤ්ච බලඤ්ච ජහාසි. නිබ්බුතිං භුඤ්ජති යදිති යදි පන පරං අවිභෙදෙත්වා අප්පකම්පි ධම්මලද්ධං නිබ්බුතිභොජනං භුඤ්ජති. තදස්ස හොතීති තදා අස්ස පණ්ඩිතස්ස සරිරෙ බලඤ්ච වණ්ණො ව හොති. ආභාරමයෙනාති නානප්පකාරෙන ආභාරෙනෙව. ඉදං චුත්තං හොති – හො කාක, වණ්ණො නාමෙස චතුසමුට්ඨානො, සො න ආභාරමත්තෙනෙව හොති, උතුචිත්තකම්මෙහිපි හොතියෙවාවති.

ඵවං වක්කවාකො අනෙකපරියායෙන කාකං ගරහි. කාකො හරායිත්වා “න මය්හං තව වණ්ණෙන අත්ථො, කා කා”ති වස්සන්තො පලාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ ලොලහික්ඛු අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා කාකො ලොලහික්ඛු අහොසි, වක්කවාකී රාහුලමාතා, වක්කවාකො පන අභමෙව අහොසිත්ති.

[435] 9. හලිද්දිරාගජාතකවණ්ණනා වක්කවාකජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

සුතිතික්ඛන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ථුල්ලකුමාරිකාපලොභනං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු තෙරසකනිපාතෙ චූළනාරදජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආචි භවිස්සති. අතීතවත්ථුමිති පන සා කුමාරිකා තස්ස තාපසකුමාරස්ස සීලං හින්දිත්වා අත්තතො වසෙ ධීතභාවං ඤත්වා “ඉමං වඤ්චෙත්වා මනුස්සපථං නෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “රුපාදිකාමගුණවිරහිතෙ අරඤ්ඤෙ රක්ඛිතසීලං නාම න මහප්ඵලං හොති, මනුස්සපථෙ රුපාදීනං පච්චුපට්ඨානෙ මහප්ඵලං හොති, ඵහි මයා සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා සීලං රක්ඛාමි, කිං තෙ අරඤ්ඤෙ”ති චත්ථා පට්ඨං ගාථමාහ –

78. “සුතිතික්ඛං අරඤ්ඤමිහි, පන්තමිහි සයනාසනෙ;
යෙ ව ගාමෙ තිතික්ඛන්ති, තෙ උළාරතරා තයා”ති.

තත්ථ සුතිතික්ඛන්ති සුට්ඨු අධිවාසනං. තිතික්ඛන්ති සිතාදීනි අධිවාසෙන්ති.

තං සුත්ථා තාපසකුමාරො “පිතා මෙ අරඤ්ඤං ගතො, තස්මිං ආගතෙ තං ආපුච්ඡිත්වා ගමිස්සාමි”ති ආහ. සා චිත්තෙසි “පිතා කිරස්ස අත්ථී, සවෙ මං සො පස්සිස්සති, කාජකොටියා මං පොථෙත්වා විනාසං පාපෙස්සති, මයා පට්ඨමෙව ගන්තබ්බ”න්ති. අථ නං සා “තෙන හි අහං මග්ගසඤ්ඤං කුරුමානා පට්ඨතරං ගමිස්සාමි, ත්වං පච්ඡා ආගච්ඡාහි”ති චත්ථා අගමාසි. සො තස්සා ගතකාලෙ නෙව දාරුනි ආහරි, න පානීයං, න පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙසි, කෙවලං පජ්ඣායන්තොව නිසීදි, පිතු ආගමනකාලෙ පච්චුග්ගමනං නාකාසි. අථ නං පිතා “ඉත්ථීනං වසං ගතො ඵසො”ති ඤත්වාපි “කස්මා තාත, නෙව දාරුනි ආහරි, න පානීයං, න පරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙසි, පජ්ඣායන්තොයෙව පන නිසින්නොසි”ති ආහ. අථ නං තාපසකුමාරො “තාත, අරඤ්ඤෙ කිර රක්ඛිතසීලං නාම න මහප්ඵලං හොති, මනුස්සපථෙ මහප්ඵලං, අහං තත්ථ ගන්ත්වා සීලං රක්ඛිස්සාමි, සභායො මෙ මං ‘ආගච්ඡෙය්‍යාසි’ති චත්ථා පුරතො ගතො, අහං තෙනෙව සද්ධිං ගමිස්සාමි, තත්ථ පන වසන්තෙන මයා කතරො පුරිසො සෙවිතබ්බො”ති පුච්ඡන්තො දුතියං ගාථමාහ –

79. “අරඤ්ඤා ගාමමාගම්ම, කිංසීලං කිංවතං අහං;
පුරිසං තාත සෙවෙය්‍යං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡන්තො”ති.

අථස්ස පිතා කටෙන්නො සෙසගාථා අභාසි –

80. “යො තෙ විස්සාසයෙ තාත, විස්සාසඤ්ච බමෙය්‍ය තෙ;
සුස්සුසි ව තිතික්ඛි ව, තං භජෙහි ඉතො ගතො.

81. “යස්ස කායෙන වාචාය, මනසා නත්ථී දුක්කටං;

උරසිව පතිට්ඨාය, තං භජෙහි ඉතො ගතො.

82. “යො ව ධම්මෙන වරති, වරන්තොපි න මඤ්ඤති;
විසුද්ධිකාරිං සප්පඤ්ඤං, තං භජෙහි ඉතො ගතො.
83. “භලිද්දිරාගං කපිචිත්තං, පුරිසං රාගචිරාගිනං;
තාදිසං තාත මා සෙවි, නිම්මනුස්සම්පි වෙ සියා.
84. “ආසිවිසංව කුපිතං, මිළ්භලිත්තං මහාපථං;
ආරකා පරිවජ්ජෙහි, යානිව විසමං පථං.
85. “අනත්ථා තාත වඩ්ඪන්ති, බාලං අවිචුපසෙවතො;
මාස්සු බාලෙන සංගච්ඡී, අමිත්තෙනෙව සබ්බදා.
86. “තං තාහං තාත යාවාමි, කරස්සු වචනං මම;
මාස්සු බාලෙන සංගච්ඡී, දුක්ඛො බාලෙහි සඬගමො”ති.

තත්ථ යො තෙ විස්සාසයෙනි යො තව විස්සාසෙය්‍යා. ඛමෙය්‍යා තෙනි යො ව තව අත්තනි තයා කතං විස්සාසං ඛමෙය්‍යා. සුස්සුසි ව තිතික්ඛි වාති තව වචනං සුස්සුසාය වෙව වචනාධිවාසනෙන ව සමන්තාගතො භවෙය්‍යාති අත්ථො. උරසිව පතිට්ඨායාති යථා මාතු උරසි පුත්තො පතිට්ඨාති, එවං පතිට්ඨහිත්වා අත්තනො මාතරං විය මඤ්ඤමානො තං භජෙය්‍යාසිති වදති. යො ව ධම්මෙන වරතිති යො තිව්ධෙන සුවරිතෙන ධම්මෙන ඉරියති. න මඤ්ඤතිති තථා වරන්තොපි “අහං ධම්මං වරාමි”ති මානං න කරොති. විසුද්ධිකාරිත්ති විසුද්ධානං දසකුසලකම්මපථානං කාරකං.

රාගචිරාගිනන්ති රාගිනඤ්ඤව විරාගිනඤ්ඤව රජ්ජිත්වා තංඛණඤ්ඤව විරජ්ජනසභාවං. නිම්මනුස්සම්පි වෙ සියාති සවෙපි සකලජම්බුදීපතලං නිම්මනුස්සං හොති, සොයෙව එකො මනුස්සො තිට්ඨති, තථාපි තාදිසං මා සෙවි. මහාපථන්ති ගුප්තක්ඛිතං මග්ගං විය. යානිවාති යානෙන ගච්ඡන්තො විය. විසමන්ති නින්තඋත්තනබාණුපාසාණාදිවිසමං. බාලං අවිචුපසෙවතොති බාලං අප්පඤ්ඤං අතිසෙවන්තස්ස. සබ්බදාති තාත, බාලෙන සහ සංවාසො නාම අමිත්තසංවාසො විය සබ්බදා නිව්වකාලමෙව දුක්ඛො. තං තාහන්ති තෙන කාරණෙන තං අහං.

සො එවං පිතරා ඔවදිතො “තාත, අහං මනුස්සපථං ගන්ත්වා තුම්භාදිසෙ පණ්ඩිතෙ න ලභිස්සාමි, තත්ථ ගන්තුං භායාමි, ඉධෙව තුම්භාකං සන්තිකෙ වසිස්සාමි”ති ආහ. අප්පස්ස භියොපි ඔවාදං දත්වා කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. සො න විරස්සෙව අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා සද්ධිං පිතරා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි.

තදා තාපසකුමාරො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, කුමාරිකා පුල්ලකුමාරිකාව, පිතා තාපසො පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[436] 10. සමුග්ගජාතකවණ්ණනා භලිද්දිරාගජාතකවණ්ණනා නවමා.

කුතො නු ආගච්ඡථාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්චි සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “කස්මා භික්ඛු මාතුගාමං පත්ථෙසි, මාතුගාමො නාමෙස අසබ්බො අකතඤ්ඤා, පුබ්බෙ දානවරක්ඛසා ගිලිත්වා කුච්ඡිනා පරිහරන්තාපි මාතුගාමං රක්ඛිතුං එකපුරිසනිස්සිතං කාතුං නාසක්ඛිංසු, ත්වං කථං සක්ඛිස්සසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කාමෙ පභාය භිමවන්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා එලාඵලෙන යාපෙන්තො විහාසි. තස්ස පණ්ණසාලාය අවිදුරෙ එකො දානවරක්ඛසො වසති. සො අන්තරන්තරා මහාසත්තං උපසඬකම්මිත්වා ධම්මං සුණාති, අට්ඨියං පන මනුස්සානං සඤ්චරණමග්ගෙ යත්වා ආගතාගතෙ මනුස්සෙ ගහෙන්වා බාදති. තස්මිං කාලෙ එකා කාසිරට්ඨෙ කුලධිතා උත්තමරූපධරා අඤ්ඤතරස්මිං පච්චන්තගාමෙ නිවුත්ථා හොති. තස්සා එකදිවසං මාතාපිතුනං දස්සනත්ථාය ගන්ත්වා පච්චාගමනකාලෙ පරිවාරමනුස්සෙ දිස්වා සො දානවො හෙරවරූපෙන පක්ඛන්දි. මනුස්සා භිතා ගහිතගහිතාවුධානි ජඩ්ඛෙන්වා පලායිංසු. දානවො යානෙ නිසින්නං අභිරූපං මාතුගාමං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා තං අත්තනො ගුහං තෙන්වා හරියං අකාසි. තතො පට්ඨාය සප්පිතෙලතණ්ඩුලමච්ඡමංසාදිනි වෙව මධුරඵලාඵලානි ව ආහරිත්වා තං පොසෙසි, වත්ථාලඬකාරෙහි ව නං අලඬකරිත්වා රක්ඛණත්ථාය එකස්මිං කරණ්ඩකෙ පක්ඛිපිත්වා කරණ්ඩකං ගිලිත්වා කුච්ඡිනා පරිහරති. සො එකදිවසං න්භායිතුකාමතාය එකං සරං ගන්ත්වා කරණ්ඩකං උග්ගිලිත්වා තං තතො නිහරිත්වා න්භාපෙන්වා විලිම්පෙන්වා අලඬකාරෙන්වා “ථොකං තව සරීරං උතුං ගණ්භාපෙහි”ති තං කරණ්ඩකසම්පෙ යථෙත්වා සයං න්භානතිත්ථං ඔතරිත්වා තං අනාසඬකමානො ථොකං දුරං ගන්ත්වා න්භාසි.

තස්මිං සමයෙ වායුස්සපුත්තො නාම විජ්ජාධරො සන්නද්ධඛග්ගො ආකාසෙන ගච්ඡති. සා තං දිස්වා “එහි”ති හත්ථමුද්දං අකාසි, විජ්ජාධරො ඛිජ්ජං ඔතරි. අප් නං සා කරණ්ඩකෙ පක්ඛිපිත්වා දානවස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්ති කරණ්ඩකුපරි නිසිදිත්වා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා තස්ස අත්තානං දස්සෙන්වා තස්මිං කරණ්ඩකසමීපං අසම්පන්නෙයෙව කරණ්ඩකං විවරිත්වා අත්තො පවිසිත්වා විජ්ජාධරස්ස උපරි නිපජ්ජිත්වා අත්තනො සාටකං පාරුපි. දානවො ආගන්ත්වා කරණ්ඩකං අසොධෙන්වා “මාතුගාමොයෙව මෙ”ති සඤ්ඤාය කරණ්ඩකං ගිලිත්වා අත්තනො ගුහං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ චිත්තෙසි “තාපසො මෙ චිරං දිට්ඨො, අජ්ජ තාව නං ගන්ත්වා වන්දිස්සාමි”ති. සො තස්ස සන්නිකං අගමාසි. තාපසොපි නං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා ද්විත්තං ජනානං කුච්ඡිගතභාවං ඤත්වා සල්ලපන්නො පටමං ගාථමාහ –

87. “කුතො නු ආගච්ඡප්ථ හො තයො ජනා, ස්වාගතා එප් නිසිද්ධාසනෙ;
කච්චිත්ථ, හොන්තො කුසලං අනාමයං, චිරස්සමබ්භාගමනඤ්ඤි වො ඉධා”ති.

තත්ථ හොති ආලපනං. කච්චිත්ථාති කච්චි හොථ හවථ විජ්ජප්ථ. හොන්තොති පුන ආලපන්නො ආහ. කුසලං අනාමයන්ති කච්චි තුම්භාකං කුසලං ආරොග්ගං. චිරස්සමබ්භාගමනඤ්ඤි වො ඉධාති අජ්ජ තුම්භාකං ඉධ අබ්භාගමනඤ්ඤි චිරං ජාතං.

තං සුත්වා දානවො “අහං ඉමස්ස තාපසස්ස සන්නිකං එකකොව ආගතො, අයඤ්ච තාපසො ‘තයො ජනා’ති වදන්ති, කිං නාමෙස කථෙති, කිං නු ඛො සභාවං ඤත්වා කථෙති, උදාහු උම්මත්තකො හුත්වා විලපති”ති චිත්තෙන්වා තාපසං උපසඩ්ධම්මිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො දුතියං ගාථමාහ –

88. “අහමෙව එකො ඉධ මජ්ජ පන්නො, න වාපි මෙ දුතියො කොචි විජ්ජති;
කිමෙව සන්ධාය තෙ භාසිතං ඉසෙ, කුතො නු ආගච්ඡප්ථ හො තයො ජනා”ති.

තත්ථ ඉධ මජ්ජාති ඉධ අජ්ජ. කිමෙව සන්ධාය තෙ භාසිතං ඉසෙති හන්තෙ, ඉසි කිං නාමෙතං සන්ධාය තයා භාසිතං, පාකටං තාව මෙ කත්වා කථෙහීති.

තාපසො “එකංසෙනෙවාටුසො සොතුකාමොසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “තෙන හි සුඤ්ඤා”ති වත්වා තතියං ගාථමාහ –

89. “තුවඤ්ච එකො හරියා ව තෙ පියා, සමුග්ගපක්ඛිත්තනිකිණ්ණමන්තරෙ;
සා රක්ඛිතා කුච්ඡිගතාව තෙ සදා, වායුස්සපුත්තෙන සභා තහිං රතා”ති.

තත්ථ තුවඤ්ච එකොති පටමං තාව ත්වං එකො ජනො. පක්ඛිත්තනිකිණ්ණමන්තරෙති පක්ඛිත්තනිකිණ්ණඅන්තරෙ තං තත්ථ හරියං රක්ඛිතුකාමෙන සදා තයා සමුග්ගෙ පක්ඛිත්තා සද්ධිං සමුග්ගෙන නිකිණ්ණා අන්තරෙ, අත්තොකුච්ඡියං යපිතාති අත්ථො. වායුස්සපුත්තෙන සභාති එවංනාමකෙන විජ්ජාධරෙන සද්ධිං. තහිං රතාති තත්ථ තව අත්තොකුච්ඡියඤ්ඤෙව කිලෙසරතියා රතා. සො දාති ත්වං මාතුගාමං “එකං පුරිසනිස්සිතං කරිස්සාමි”ති කුච්ඡිනාපි පරිහරන්නො තස්සා ජාරං උක්ඛිපිත්වා වරසීති.

තං සුත්වා දානවො “විජ්ජාධරා නාම බහුමායා හොන්ති, සවස්ස ඛග්ගො හත්ථගතො හවිස්සති, කුච්ඡිං මෙ එාලෙන්වාපි පලායිස්සති”ති භීතතසිතො හුත්වා ඛිජ්ජං කරණ්ඩකං උග්ගිලිත්වා පුරතො යපෙසි. සත්ථා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා තං පවත්තිං පකාසෙන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ –

90. “සංවිග්ගරූපො ඉසිනා වියාකතො, සො දානවො තත්ථ සමුග්ගමුග්ගිලි;
අද්දක්ඛි හරියං සුවිමාලධාරිනිං, වායුස්සපුත්තෙන සභා තහිං රත”න්ති.

තත්ථ අද්දක්ඛිති සො කරණ්ඩකං විවරිත්වා අද්දස.

කරණ්ඩකෙ පන විවටමන්නෙයෙව විජ්ජාධරො විජ්ජං ජප්පිත්වා ඛග්ගං ගහෙන්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තං දිස්වා දානවො මහාසත්තස්ස කුසසිත්වා ථුතිපුබ්බධිගමා සෙසගාථා අභාසි –

91. “සුදිට්ඨරූපමුග්ගහපානුවත්තිනා, භීනා නරා යෙ පමදාවසං ගතා;
යථා හවෙ පාණරිවෙන්ථ රක්ඛිතා, දුට්ඨා මයි අඤ්ඤමහිජ්ජමොදයි.

92. “දිවා ව රත්තො ව මයා උපට්ඨිතා, තපස්සිනා ජොතිරිවා වනෙ වසං;
සා ධම්මමුක්කම්ම අධම්මමාවරි, අකිරියරූපො පමදාහි සන්ථවො.

93. “සරිරමජ්ඣම්භි ධීනාති මඤ්ඤහං, මය්හං අයන්ති අසතිං අසඤ්ඤනං;
සා ධම්මමුක්කම්ම අධම්මමාවරි, අකිරියරූපො පමදාහි සන්ථවො.

94. “සුරක්ඛිතං මෙති කථං නු විස්සෙසෙ, අනෙකචිත්තාසු න හත්ථී රක්ඛණා;
එතා හි පාතාලපපාතසන්නිහා, එත්ථජ්ජමන්නො ඛාසනං නිගච්ඡති.

95. “තස්මා හි තෙ සුඛිනො චිතසොකා, යෙ මාතුගාමෙහි වරන්ති නිස්සටා;
එතං සිවං උත්තමමාහිපත්ථයං, න මාතුගාමෙහි කරොයා සන්ථව”න්ති.

තත්ථ සුදිට්ඨරූපමුග්ගහපානුවත්තිනාති හන්තෙ, ඉසි උග්ගහපානුවත්තිනා තයා සුදිට්ඨරූපං ඉදං කාරණං. භීනාති නිවා. යථා හවෙ පාණ්ඩුවෙන්ථ රක්ඛිතාති අයං මයා අත්තනො පාණා විය එන්ථ අන්තොකුච්ඡියං පරිහරන්තෙන රක්ඛිතා. දුට්ඨා මයිති ඉදාති මයි මිත්තදුඛිතිකම්මං කත්වා දුට්ඨා අඤ්ඤං පුරිසං අභිප්පමොදති. ජොතිරිවා වනෙ වසන්ති වනෙ වසන්තෙන තපස්සිනා අග්ගි විය මයා උපට්ඨිතා පරිවරිතා. සා ධම්මමුක්කම්මාති සා එසා ධම්මං ඔක්කම්මිත්වා අතික්කම්මිත්වා. අකිරියරූපොති අකත්තබ්බරූපො. සරිරමජ්ඣම්මිති ධීතාති මඤ්ඤං, මය්හං අයන්ති අසතිං අසඤ්ඤතන්ති ඉමං අසතිං අසප්පුරිසධම්මසමන්තාගතං අසඤ්ඤතං දුස්සිලං “මය්හං සරිරමජ්ඣම්මිති ධීතා”ති ව “මය්හං අය”න්ති ව මඤ්ඤාමි.

සුරක්ඛිතං මෙති කථං නු විස්සසෙති අයං මයා සුරක්ඛිතාති කථං පණ්ඩිතො විස්සාසෙය්‍යා, යත්‍ර හි නාම මාදිසොපි අන්තොකුච්ඡියං රක්ඛන්තො රක්ඛිතං නාසක්ඛි. පාතාලපපාතසන්නිභාති ලොකස්සාදෙන දුප්පුරණියත්තා මහාසමුද්දෙ පාතාලසඬ්ඛාතෙන පපාතෙන සදිසා. එන්ථප්පමන්තොති එතාසු එවරූපාසු නිග්ගුණාසු පමන්තො පුරිසො මහාධ්‍යාසනං පාපුණාති. තස්මා භීති යස්මා මාතුගාමවසං ගතා මහාවිනාසං පාපුණන්ති, තස්මා යෙ මාතුගාමෙහි නිස්සටා හුත්වා වරන්ති, තෙ සුඛිනො. එතං සිවන්ති යදෙනං මාතුගාමතො නිස්සටානං විසංසට්ඨානං වරණං, එතං කුමානසුඛමෙව සිවං බෙමං උත්තමං අභිපත්ථෙතබ්බං, එතං පත්ථයමානො මාතුගාමෙහි සද්ධිං සන්ථවං න කරොයාති.

එවඤ්ච පන වත්වා දානවො මහාසත්තස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා “හන්තෙ, තුම්හෙ නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධං, අහං ඉමාය පාපධම්මාය විජ්ජාධරෙන මාරාපිනො”ති මහාසත්තං අභිත්ථවි. සොපිස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා “ඉමිස්සා මා කිඤ්චි පාපං අකාසි, සීලාති ගණ්භාහි”ති තං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. දානවො “අහං කුච්ඡිනා පරිහරන්තොපි තං රක්ඛිතං න සක්කොමි, අඤ්ඤො කො රක්ඛිස්සති”ති තං උයොපෙත්වා අත්තනො අරඤ්ඤමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා දිබ්බවක්ඛුකතාපසො අහමෙව අහොසින්ති.

[437] 11. පුත්තිමංසජාතකවණ්ණනා සමුග්ගජාතකවණ්ණනා දසමා.

න බො මෙ රූච්චතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඉන්ද්‍රියඅසංවරං ආරබ්භ කපෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ බහු භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු අගුන්තද්වාරා අහෙසුං. සත්ථා “ඉමෙ භික්ඛු ඔවදිතුං වට්ටති”ති ආනන්දන්තෙරස්ස වත්වා අනියමවසෙන භික්ඛුසඬ්ඛං සන්නිපාතාපෙත්වා අලඬ්ඛකපල්ලඬ්ඛකවරමජ්ඣගතො භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම රූපාදිසු සුභනිමිත්තවසෙන නිමිත්තං ගහෙතුං වට්ටති, සවෙ හි තස්මිං සමයෙ කාලං කරොති, නිරයාදිසු නිබ්බන්තති, තස්මා රූපාදිසු සුභනිමිත්තං මා ගණ්භථ. භික්ඛුනා නාම රූපාදිගොවරෙන න හචිතබ්බං, රූපාදිගොවරා හි දිට්ඨෙව ධම්මෙ මහාවිනාසං පාපුණන්ති, තස්මා වරං, භික්ඛවෙ, තත්තාය අයොසලාකාය ආදිත්තාය සම්පජ්ජලිතාය සජොතිභුතාය වක්ඛුන්ද්‍රියං සම්පලිමට්ඨ”න්ති විත්ථාරෙත්වා “තුම්හාකං රූපං ඔලොකනකාලොපි අත්ථි අනොලොකනකාලොපි. ඔලොකනකාලෙ සුභවසෙන අනොලොකෙත්වා අසුභවසෙනෙව ඔලොකෙය්‍යාථ, එවං අත්තනො ගොවරා න පරිහාසිස්සථ. කො පන තුම්හාකං ගොවරොති? වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, අරියො අට්ඨඬ්ඛිකො මග්ගො, නව ලොකුත්තරධම්මා. එතස්මිඤ්ඤි වො ගොවරෙ වරන්තානං න ලච්ඡති මාරො ඔතාරං, සවෙ පන කිලෙසවසිකා හුත්වා සුභනිමිත්තවසෙන ඔලොකෙස්සථ, පුත්තිමංසසිඬ්ඛාලො විය අත්තනො ගොවරා පරිහාසිස්සථා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ හිමවන්තපදෙසෙ අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතගුහායං අනෙකසතා එළකා වසන්ති. තෙසං වසනට්ඨානතො අවිදුරෙ එකිස්සා ගුහාය පුත්තිමංසො නාම සිඬ්ඛාලො වෙණියා නාම හරියාය සද්ධිං වසති. සො එකදිවසං හරියාය සද්ධිං විවරන්තො තෙ එළකෙ දිස්වා “එකෙන උපායෙන ඉමෙසං මංසං බාදිතුං වට්ටති”ති චිත්තෙන්වා උපායෙන එකෙකං එළකං මාරෙසි. තෙ උහොපි එළකමංසං බාදන්තා ථාමසම්පන්නා ථූලසරීරා අහෙසුං. අනුපුබ්බෙන එළකා පරික්ඛයං අගමංසු. තෙසං අත්තරෙ මෙණ්ඩමානා නාම එකා එළිකා ඛාත්තා අහොසි උපායකුසලා. සිඬ්ඛාලො තං මාරෙතුං අසක්කොන්තො එකදිවසං හරියාය සද්ධිං සම්මන්තෙන්තො “හද්දෙ, එළකා ඛිණා, ඉමං එළිකං එකෙන උපායෙන බාදිතුං වට්ටති, අයං පනෙත්ථ උපායො, ත්වං එකිකාව ගන්ත්වා එතාය සද්ධිං සබ්බි හොහි, අථ තෙ තාය සද්ධිං විස්සාසෙ උප්පන්නෙ අහං මතාලයං කරිත්වා නිපජ්ජිස්සාමි, ත්වං එතං උපසඬ්ඛිකම්මිත්වා ‘එළිකෙ සාමිකො මෙ මනො, අහඤ්ච අනාථා, ධ්වපෙත්වා තං අඤ්ඤො මෙ ඤාතකො නත්ථි, එහි රොදිත්වා කන්දිත්වා තස්ස සරිරකිච්චං කරිස්සාමා’ති වත්වා තං ගහෙත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසි, අථ තං අහං උප්පතිත්වා ගිවාය ඩංසිත්වා මාරෙස්සාමි”ති ආහ.

සා “සාඬු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා තාය සද්ධිං සබ්භාවං කත්වා විස්සාසෙ උප්පන්නෙ එළිකං තථා අවොච. එළිකා “ආළි සිඬ්ඛාලි තව සාමිකෙන සබ්බෙ මම ඤාතකා බාදිතා, භායාමි න සක්කොමි ගන්තු”න්ති ආහ. “ආළි, මා භාසි, මතකො කිං කරිස්සති”ති? “බරමන්තො තෙ සාමිකො, භායාමෙවාහ”න්ති සා එවං වත්වාපි තාය පුනප්පුනං

යාවියමානා “අද්ධා මනො භවිස්සති” නි සම්පට්ඨිත්වා තාය සද්ධිං පායාසි. ගච්ඡන්ති පන “කො ජානාති, කිං භවිස්සති” නි තස්මිං ආසඬ්ඛායා සිඬ්ඛාලිං පුරතො කත්වා සිඬ්ඛාලං පරිගණ්හන්තියෙව ගච්ඡති. සිඬ්ඛාලො තාසං පදසද්දං සුත්වා “ආගතා නු ඛො ඵළිකා” නි සීසං උක්ඛිපිත්වා අක්ඛිති පරිවත්තෙන්වා ඔලොකෙසි. ඵළිකා තං තථා කරොන්තං දිස්වා “අයං පාපධම්මො මං වඤ්ඤෙත්වා මාරෙතුකාමො මතාලයං දස්සෙන්වා නිපන්නො” නි නිවත්තිත්වා පලායන්ති සිඬ්ඛාලියා “කස්මා පලායසී” නි චුත්තෙ තං කාරණං කථෙන්නී පයමං ගාථමාහ –

96. “න ඛො මෙ රුච්චති ආළි, පුත්තිමංසස්ස පෙක්ඛනා;
එතාදිසා සබ්බරස්මා, ආරකා පරිවජ්ජයෙ” නි.

තත්ථ ආළිති ආලපනං, සබ්බ සභායිකෙති අත්ථො. එතාදිසා සබ්බරස්මාති එවරුපා සභායකා අපක්කම්භිත්වා තං සභායකං ආරකා පරිවජ්ජයායාති අත්ථො.

එවඤ්ඤා පන වත්වා සා නිවත්තිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. සිඬ්ඛාලි තං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්ති තස්සා කුප්පිකිත්වා අත්තනො සාමිකස්සෙව සන්නිකං ගන්ත්වා පජ්ඣායමානා නිසීදි. අථ නං සිඬ්ඛාලො ගරහන්තො දුතියං ගාථමාහ –

97. “උම්මත්තිකා අයං චෙණි, වණ්ණෙති පතීනො සබ්බං;
පජ්ඣායා පටිගච්ඡන්තිං, ආගතං මෙණ්ඩමාතර” නි.

තත්ථ චෙණිති තස්සා නාමං. වණ්ණෙති පතීනො සබ්බන්ති පයමමෙව අත්තනො සබ්බං ඵළිකං “මයි සිනෙහා විස්සාසිකා ආගමිස්සති නො සන්නිකං, මතාලයං කරොහී” නි පතීනො සන්නිකෙ වණ්ණෙති. අථ නං සා ඉදානි ආගතං මම සන්නිකං අනාගන්ත්වාපි පටිගච්ඡන්තිං මෙණ්ඩමාතරං පජ්ඣායාති අනුසොවතිති.

තං සුත්වා සිඬ්ඛාලි තතියං ගාථමාහ –

98. “ත්ථං ඛොසි සම්ම උම්මත්තො, දුම්මෙධො අච්චක්ඛණො;
යො ත්ථං මතාලයං කත්වා, අකාලෙන විපෙක්ඛසී” නි.

තත්ථ අච්චක්ඛණොති විචාරණපඤ්ඤාරහිතො. අකාලෙන විපෙක්ඛසීති ඵළිකාය අත්තනො සන්නිකං අනාගතායෙව ඔලොකෙසීති අත්ථො.

99. “න අකාලෙ විපෙක්ඛයා, කාලෙ පෙක්ඛෙයා පණ්ඩිතො;
පුත්තිමංසොව පජ්ඣායා, යො අකාලෙ විපෙක්ඛති” නි. – අයං අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ථ අකාලෙති කාමගුණෙ ආරබ්භ සුභවසෙන චිත්තුප්පාදකාලෙ. අයඤ්ඤි භික්ඛුනො රූපං ඔලොකෙතුං අකාලො නාම. කාලෙති අසුභවසෙන අනුස්සන්තිවසෙන කසිණවසෙන වා රූපග්ගණකාලෙ. අයඤ්ඤි භික්ඛුනො රූපං ඔලොකෙතුං කාලො නාම. තත්ථ අකාලෙ සාරත්තකාලෙ රූපං ඔලොකෙන්තා මහාවිනාසං පාපුණන්තිති හරිතචජාතකලොමසකස්සපජාතකාදිහි දිපෙතබ්බං. කාලෙ අසුභවසෙන ඔලොකෙන්තා අරහත්තෙ පතිට්ඨහන්තිති අසුභකම්මිකතිස්සත්ථෙරවත්ථුනා කථෙතබ්බං. පුත්තිමංසොව පජ්ඣායාති භික්ඛවෙ, යථා පුත්තිමංසසිඬ්ඛාලො අකාලෙ ඵළිකං ඔලොකෙන්වා අත්තනො ගොචරා පරිහීනො පජ්ඣායාති, එවං භික්ඛු අකාලෙ සුභවසෙන රූපං ඔලොකෙන්වා සතිපට්ඨානාදිගොචරා පරිහීනො දිට්ඨධම්මෙ සම්පරායෙපි සොචති පජ්ඣායාති කිලමතිති.

චෙණිපි ඛො සිඬ්ඛාලි පුත්තිමංසං අස්සාසෙන්වා “සාමී, මා චිත්තෙසි, අහං තං පුනපි උපායෙන ආනෙස්සාමී, ත්ථං ආගතකාලෙ අප්පමත්තො ගණ්හෙය්‍යාසී” නි වත්වා තස්සා සන්නිකං ගන්ත්වා “ආළි, තච ආගතකාලෙයෙව නො අත්ථො ජාතො, තච ආගතකාලස්මිංයෙව හි මෙ සාමිකො සතිං පටිලහි, ඉදානි ජීවති, එහි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොහී” නි වත්වා පඤ්ඤාමං ගාථමාහ –

100. “පියං ඛො ආළි මෙ හොතු, පුණ්ණපත්තං දදාහි මෙ;
පති සඤ්ඡීවිතො මය්හං, එය්‍යාසි පියපුච්ඡිකා” නි.

තත්ථ පුණ්ණපත්තං දදාහි මෙති පියක්ඛානං අක්ඛායිකා මය්හං තුට්ඨිදානං දෙහි. පති සඤ්ඡීවිතො මය්හන්ති මම සාමිකො සඤ්ඡීවිතො උට්ඨිතො අරොගොති අත්ථො. එය්‍යාසිති මයා සද්ධිං ආගච්ඡ.

ඵළිකා “අයං පාපධම්මො මං වඤ්ඤෙතුකාමා, අයුත්තං ඛො පන පටිපක්ඛකරණං, උපායෙනෙව නං වඤ්ඤෙස්සාමී” නි චිත්තෙන්වා ඡට්ඨං ගාථමාහ –

101. “පියං ඛො ආළි තෙ හොතු, පුණ්ණපත්තං දදාමි තෙ;
මහතා පරිවාරෙන, එස්සං කයිරාහි හොජන” නි.

තත්ථ එස්සන්ති ආගමිස්සාමී. ආගච්ඡමානා ව අත්තනො ආරක්ඛං කත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන ආගමිස්සාමීති.

අප් නං සිඬගාලි පරිවාරං පුව්ඡන්ති සත්තමං ගාථමාහ –

102. “කිදිසො තුය්හං පරිවාරො, යෙසං කාහාමි භොජනං;
කිං නාමකා ව තෙ සබ්බෙ, තෙ මෙ අක්කාහි පුව්ඡිතා”ති.

සා ආචික්ඛන්ති අට්ඨමං ගාථමාහ –

103. “මාලියො චතුරක්කො ච, පිඬගියො අප් ජම්බුකො;
ඵදිසො මය්හං පරිවාරො, තෙසං කයිරාහි භොජන”න්ති.

තත්ථ තෙ මෙනි තෙ පරිවාරෙ මය්හං ආචික්ඛි. මාලියොතිආදීනි චතුර්නං සුනඛානං නාමානි. “තත්ථ ඵකෙකස්ස පඤ්ච පඤ්ච සුනඛසතානි පරිවාරන්ති, ඵචං ද්විති සුනඛසහස්සෙහි පරිවාරිතා ආගමිස්සාමි”ති චත්ථා “සචෙ තෙ භොජනං න ලහිස්සන්ති, තුම්හෙ ද්වෙපි ජනෙ මාරොත්ථා බාදිස්සන්ති”ති ආහ.

තං සුත්ථා සිඬගාලි හීතා “අලං ඉමිස්සා තත්ථ ගමනෙන, උපායෙනස්සා අනාගමනමෙව කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්ථා නවමං ගාථමාහ –

104. “නික්ඛන්තාය අගාරස්මා, හණ්ඩකම්පි විනස්සති;
ආරොග්ගං ආළිනො වජ්ජං, ඉධෙව වස මාගමා”ති.

තස්සත්ථො – ආළි, තච ගෙහෙ බහුහණ්ඩකං අත්ථි, තං තෙ නික්ඛන්තාය අගාරස්මා අනාරක්ඛං හණ්ඩකං විනස්සති, අහමෙව තෙ ආළිනො සභායකස්ස ආරොග්ගං වජ්ජං වදිස්සාමි, ත්ථං ඉධෙව වස මාගමාති.

ඵචඤ්ච පන චත්ථා මරණභයහීතා වෙගෙන සාමිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්ථා තං ගහෙත්ථා පලායි. තෙ පුන තං යානං ආගන්තුං නාසක්ඛිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා ජාතකං සමොධානෙයි “තදා අහං තස්මිං යානෙ චනජෙට්ඨකරුක්ඛෙ නිබ්බන්තදෙවතා අහොසි”න්ති.

[438] 12. දද්දරජාතකවණ්ණනා පුතිමංසජාතකවණ්ණනා ඵකාදසමා.

යො තෙ පුත්තකෙති ඉදං සත්ථා ගිජ්ඣකුටෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්මිඤ්භි සමයෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අහො ආවුසො දෙවදත්තො නිල්ලජ්ජො අනරියො ඵචං උත්තමගුණධරස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස අජාතසත්තූනා සද්ධිං ඵකතො හුත්ථා ධනුග්ගහපයොජනසිලාපවිජ්ඣනානාළාගිරිවිස්සජ්ජනෙහි වධාය උපායං කරොති”ති. සත්ථා ආගන්ත්ථා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුව්ඡන්ත්ථා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කි, ඉදානි පන මෙ තාසමත්තම්පි කාතුං නාසක්ඛි”ති චත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ ඵකො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො පඤ්චසතානං මාණවකානං සිජ්ජං වාවෙන්තො ඵකදිවසං වින්තෙයි “මය්හං ඉධ වසන්තස්ස පලිබොධො භොති, මාණවකානම්පි සිජ්ජං න නිට්ඨාති, හිමචන්තපදෙසෙ අරඤ්ඤායතනං පටිසිත්ථා තත්ථ වසන්තො වාවෙස්සාමි”ති. සො මාණවකානං කට්ඨත්ථා තිලනණ්ඩුලතෙලවත්ථාදීනි ගාහාපෙත්ථා අරඤ්ඤං පටිසිත්ථා මග්ගතො අවිදුරෙ යානෙ පණ්ණසාලං කාරොත්ථා නිවාසං කජ්ජෙයි, මාණවාපි අත්තනො පණ්ණසාලං කරිංසු. මාණවකානං ඤාතකා තෙලනණ්ඩුලාදීනි පෙසෙත්ති. රට්ඨවාසිනොපි “දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො කිර අරඤ්ඤෙ අසුකට්ඨානෙ නාම වසන්තො සිජ්ජං උග්ගණ්භාපෙති”ති තස්ස තණ්ඩුලාදීනි අභිහරන්ති, කන්තාරජ්ජපට්ඨනාපි දෙන්ති, අඤ්ඤතරොපි පුරිසො බිරපානත්ථාය සචච්ඡං ධෙනුං අදාසි. ආවරියස්ස පණ්ණසාලාය සන්තිකෙ ද්විති පොතකෙහි සද්ධිං ඵකා ගොධා වසති, සිහබාග්ඝාපිස්ස උපට්ඨානං ආගච්ඡන්ති. ඵකො තිත්තිරොපි තත්ථ නිබද්ධවාසො අහොසි. සො ආවරියස්ස මාණවානං මන්තෙ වාවෙන්තස්ස සද්දං සුත්ථා තයොපි වෙදෙ උග්ගණ්භි. මාණවා තෙන සද්ධිං අතිවිස්සාසිකා අහෙසුං.

අපරභාගෙ මාණවෙසු නිජ්ජන්ති. අජ්ජත්තෙසුයෙව ආවරියො කාලමකාසි. මාණවා තස්ස සරිරං ඤාපෙත්ථා වාලුකාය ථූපං කත්ථා නානාපුජ්ජෙහි පුජෙත්ථා රොදන්ති පරිදෙවන්ති. අප් නෙ තිත්තිරො “කස්මා රොද්ථා”ති ආහ. “ආවරියො නො සිජ්ජෙ අනිට්ඨිතෙයෙව කාලකතො, තස්මා රොදාමා”ති. “ඵචං සන්තෙ මා සොචිත්ථ, අහං වො සිජ්ජං වාවෙස්සාමි”ති. “ත්ථං කථං ජානාසි”ති? “අහං ආවරියෙ තුම්මාකං වාවෙන්තෙ සද්දං සුත්ථා තයො වෙදෙ පගුණෙ අකාසිත්ති. තෙන හි අත්තනො පගුණභාවං අම්මි ජානාපෙහි”ති. තිත්තිරො “තෙන හි පුණාථා”ති තෙසං ගණ්ඨිට්ඨානමෙව පබ්බතමත්ථකා නදිං ඔතරන්තො විය ඔසාරෙයි. මාණවා හට්ඨකුට්ඨා හුත්ථා තිත්තිරපණ්ඩිතස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං පට්ඨපෙසුං. සොපි දිසාපාමොක්ඛාවරියස්ස යානෙ යත්ථා තෙසං සිජ්ජං වාවෙසි. මාණවා තස්ස සුචණ්ණපඤ්ජරං කරිත්ථා උපරි විතානං බන්ධිත්ථා සුචණ්ණතට්ටකෙ මධුලාජාදීනි උපහරන්තා නානාවණ්ණෙහි

පුප්ඵෙහි පුප්ඵෙන්නා මහන්නං සක්කාරං කරිංසු. “තිත්තිරො කිර අරඤ්ඤායනනෙ පඤ්චසනෙ මාණවකෙ මන්නං වාවෙති”ති සකලජම්බුදිපෙ පාකටො අහොසි.

තදා ජම්බුදිපෙ ගිරග්ගසමජ්ජසදිසං මහන්නං ඡණං සොසයිංසු. මාණවානං මානාපිතරො “ඡණදස්සන්තං ආගච්ඡන්තු”ති පෙසෙසු. මාණවා තිත්තිරස්ස ආරොවෙන්වා තිත්තිරපණ්ඩිතං සබ්බඤ්ච අස්සමපදං ගොධං පටිච්ඡාපෙන්වා අත්තනො අත්තනො නගරමෙව අගමිංසු. තදා එකො නික්කාරුණිකො දුට්ඨතාපසො තත්ථ තත්ථ විවරන්තො තං යානං සම්පාපුණි. ගොධා තං දිස්වා පටිසන්ථාරං කත්වා “අසුකට්ඨානෙ තණ්ඩුලා, අසුකට්ඨානෙ තෙලාදිනි අත්ථි, භත්තං පචිත්වා භුඤ්ජාහි”ති චත්වා ගොවරන්ථාය ගතා. තාපසො පාතොව භත්තං පචිත්වා ද්වෙ ගොධාපුත්තකෙ මාරෙන්වා බාදි, දිවා තිත්තිරපණ්ඩිතඤ්ච වච්ඡකඤ්ච මාරෙන්වා බාදි, සායං ධෙනුං ආගච්ඡන්තං දිස්වා තම්පි මාරෙන්වා මංසං බාදිත්වා රුක්ඛමුලෙ නිපජ්ජිත්වා සුරුසුරායන්තො නිද්දං ඔක්කම්. ගොධා සායං ආගන්ත්වා පුත්තකෙ අපස්සන්ති උපධාරයමානා විවරි. රුක්ඛදෙවතා ගොධං පුත්තකෙ අදිස්වා කම්පමානං ඔලොකෙන්වා ඛන්ධවිටපබ්බතන්තරෙ දිබ්බානුභාවෙන යත්වා “ගොධෙ මා කම්පි, ඉමිනා පාපපුරිසෙන තව පුත්තකා ව තිත්තිරො ව වච්ඡො ව ධෙනු ව මාරිතා, ගීවාය නං ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙහි”ති සල්ලපන්ති පයමං ගාථමාහ –

105. “යො තෙ පුත්තකෙ අබාදි, දින්නහත්තො අදුසකෙ;
තස්මිං දායං නිපානෙහි, මා තෙ මුච්චිත්ථ ජීවතො”ති.

තත්ථ දින්නහත්තොති භත්තං පචිත්වා භුඤ්ජාහිති තයා දින්නහත්තො. අදුසකෙති නිද්දොසෙ නිරපරාධෙ. තස්මිං දායං නිපානෙහිති තස්මිං පාපපුරිසෙ වතස්සොපි දායා නිපානෙහිති අධිප්පායො. මා තෙ මුච්චිත්ථ ජීවතොති ජීවන්තො සජීවො හුත්වා තව භත්තො එසො පාපධම්මො මා මුච්චිත්ථ, මොක්ඛං මා ලභතු, ජීවිතක්ඛයං පාපෙහිති අත්ථො.

තතො ගොධා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

106. “ආකිණ්ණලුද්දො පුරිසො, ධානිවෙලංව මක්ඛිතො;
පදෙසං තං න පස්සාමි, යත්ථ දායං නිපානයෙ.

107. “අකතඤ්ඤස්ස පොසස්ස, නිව්චං විවරදස්සිතො;
සබ්බං වෙ පට්ඨං දජ්ජා, නෙව නං අභිරාධයෙ”ති.

තත්ථ ආකිණ්ණලුද්දොති ගාල්හලුද්දො. විවරදස්සිතොති ඡිද්දං ඔතාරං පරියෙසන්තස්ස. නෙව නං අභිරාධයෙති එවරුපං පුග්ගලං සකලපට්ඨං දෙන්තොපි තොසෙතුං න සක්කුණෙය්‍යා, කිම්ඛිගං පනාහං භත්තමත්තදායිකාති දස්සෙති.

ගොධා එවං චත්වා “අයං පබුජ්ඣිත්වා මම්පි බාදෙය්‍යා”ති අත්තනො ජීවිතං රක්ඛමානා පලායි. තෙපි පන සීහබ්‍යග්ගො තිත්තිරස්ස සභායකාව, කදාවි තෙ ආගන්ත්වා තිත්තිරං පස්සන්ති, කදාවි සො ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙන්වා ආගච්ඡති, තස්මිං පන දිවසෙ සීහො බ්‍යග්ගං ආහ – “සම්ම, චිරං දිට්ඨො තො තිත්තිරො, අජ්ජ සත්තට්ඨදිවසා භොන්ති, ගච්ඡ, තාවස්ස පචත්තිං ඤාත්වා එහි”ති. බ්‍යග්ගො “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා ගොධාය පලායනකාලෙ තං යානං පත්වා තං පාපපුරිසං නිද්දායන්තං පස්සි. තස්ස ජටන්තරෙ තිත්තිරපණ්ඩිතස්ස ලොමානි පඤ්ඤායන්ති, ධෙනුයා ව වච්ඡකස්ස ව අට්ඨිති පඤ්ඤායන්ති. බ්‍යග්ගරාජා තං සබ්බං දිස්වා සුවණ්ණපඤ්ජරෙ ව තිත්තිරපණ්ඩිතං අදිස්වා “ඉමිනා පාපපුරිසෙන එතෙ මාරිතා භවිස්සන්ති”ති තං පාදෙන පහරිත්වා උට්ඨාපෙසි. සොපි තං දිස්වා භීතතසිතො අහොසි. අථ තං බ්‍යග්ගො “ත්වං එතෙ මාරෙන්වා බාදසි”ති පුච්ඡි. “නෙව මාරෙමි, න බාදාමි”ති. “පාපධම්ම තයි අමාරෙන්තෙ අඤ්ඤො කො මාරෙස්සති, කට්ඨි තාව කාරණං, අකට්ඨන්තස්ස ජීවිතං තෙ තත්ථි”ති. සො මරණභයහීතො “ආම, සාමි, ගොධාපුත්තකෙ ව වච්ඡකඤ්ච ධෙනුඤ්ච මාරෙන්වා බාදාමි, තිත්තිරං පන න මාරෙමි”තිආහ. සො තස්ස බහුං කට්ඨන්තස්සපි අසද්දහිත්වා “ත්වං කුතො ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සාමි, කලිඬගරට්ඨනො වාණිජකානං භණ්ඩං වහන්තො ජීවිකහෙතු ඉදඤ්චිදඤ්ච කම්මං කත්වා ඉදානිමිහි ඉධාගතො”ති තෙන සබ්බස්මිං අත්තනා කතකම්මෙ කථිතෙ “පාපධම්ම තයි තිත්තිරං අමාරෙන්තෙ අඤ්ඤො කො මාරෙස්සති, එහි සීහස්ස මිගරඤ්ඤො සන්තිකං තං නෙස්සාමි”ති තං පුරතො කත්වා තාසෙන්තො අගමාසි. සීහරාජා තං ආනෙන්තං බ්‍යග්ගං පුච්ඡන්තො වතුත්ථං ගාථමාහ –

108. “කිං හු සුබාහු තරමානරුපො, පච්චාගතොසි සහ මාණවෙන;
කිං කිච්චමත්ථං ඉධමත්ථී තුය්‍හං, අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථ”න්ති.

තත්ථ සුබාහුති බ්‍යග්ගං නාමෙනාලපති. බ්‍යග්ගස්ස හි පුරිමකායො මනාපො භොති, තෙන තං එවමාහ. කිං කිච්චමත්ථං ඉධමත්ථී තුය්‍හන්ති කිං කරණීයං අත්ථස්සඤ්ඤිතං ඉමිනා මාණවෙන ඉධ අත්ථී. “තුය්‍හං කිං කිච්චමත්ථ”න්තිපි පායො, අයමෙවත්ථො.

තං සුත්වා බ්‍යග්ගො පඤ්චමං ගාථමාහ –

109. “යො තෙ සබා දද්දරො සාධුරුපො, තස්ස වධං පරිසඬිකාමි අජ්ජ;
පුරිසස්ස කම්මායතනානි සුත්වා, නාහං සුබ්බං දද්දරං අජ්ජ මඤ්ඤෙ”ති.

තත්ප දද්දරොති තිත්තිරො. තස්ස වධන්ති තස්ස තිත්තිරපණ්ඩිතස්ස ඉමමිහා පුරිසමිහා අප්ප වධං පරිසඬිකාමි.
නාහං සුඛිත්ති අහං අප්ප දද්දරං සුඛං අරොගං න මඤ්ඤාමි.

අප්ප නං සීහො ඡට්ඨං ගාථමාහ –

110. “කානිස්ස කම්මායතනානි අස්සු, පුරිසස්ස චුත්තිසමොධානතාය;
කං වා පටිඤ්ඤං පුරිසස්ස සුත්වා, පරිසඬිකස්ස දද්දරං මාණවෙනා”ති.

තත්ප අස්සුති අස්සොසි. චුත්තිසමොධානතායාති ජීවිතචුත්තිසමොධානතාය, කානි නාම ඉමිනා අත්තනො
කම්මානි තුය්හං කප්පිතානිති අත්ථො. මාණවෙනාති කිං සුත්වා ඉමිනා මාණවෙන මාරිතං පරිසඬිකස්සි.

අප්පස්ස කථෙන්නො ඛ්‍යාතසරාජා සෙසගාථා අහාසි –

111. “විණ්ණො කලිඬිගා වරිතා වණ්ඨජා, චෙත්තාවරො සඬිකුපථොපි විණ්ණො;
නටෙහි විණ්ණං සහ වාතුරෙහි, දණ්ඩෙන යුද්ධමිපි සමප්පමජ්ඣෙයි.

112. “බද්ධා කුලිකා මිතමාළකෙන, අක්ඛා ජිතා සංයමො අබ්භතීතො;
අබ්බාහිතං පුබ්බකං අඬ්ඨරත්තං, හත්ථා දඩ්ඨා පිණ්ඩපට්ඨගහෙන.

113. “තානිස්ස කම්මායතනානි අස්සු, පුරිසස්ස චුත්තිසමොධානතාය;
යථා අයං දිස්සති ලොමපිණ්ඩො, ගාවො හතා කිං පන දද්දරස්සා”ති.

තත්ප විණ්ණො කලිඬිගාති වාණිජකානං හණ්ඩං වහන්තෙන කිර තෙන කලිඬිගරට්ඨෙ විණ්ණො. වරිතා වණ්ඨජාති
වණ්ඨජාපි තෙන කතා. චෙත්තාවරොති චෙත්තෙහි සඤ්චරිතබ්බො. සඬිකුපථොපි විණ්ණොති ඛාණ්ඩකමග්ගොපි
වලඤ්ඡිතො. නටෙහිති ජීවිකහෙතුයෙව නටෙහිපි සද්ධිං. විණ්ණං සහ වාතුරෙහිති වාතුරං වහන්තෙන වාතුරෙහි සද්ධිං
වරිතං. දණ්ඩෙන යුද්ධන්ති දණ්ඩෙන යුද්ධමිපි කිර තෙන යුජ්ඣිතං.

බද්ධා කුලිකාති සකුණිකාපි කිර තෙන බද්ධා. මිතමාළකෙනාති ධඤ්ඤමාපකකම්මමිපි කිර තෙන කතං. අක්ඛා
ජිතාති අක්ඛද්ධන්තානං වෙය්‍යාවච්චං කරොන්නෙන අක්ඛා හටා. සංයමො අබ්භතීතොති ජීවිතචුත්තිං නිස්සාය
පබ්බජන්තෙනෙව සීලසංයමො අතික්කන්තො. අබ්බාහිතන්ති අපග්ගරණං කතං. පුබ්බකන්ති ලොහිතං. ඉදං චුත්තං
හොති – ඉමිනා කිර ජීවිකං නිස්සාය රාජාපරාධිකානං හත්පාදෙ ඡිත්තදිත්වා තෙ ආනෙත්වා සාලාය නිපජ්ජාපෙත්වා
වණ්ඩුබෙහි පග්ගරත්තං ලොහිතං අඬ්ඨරත්තසමයෙ තත්ප ගන්ත්වා කුණ්ඩකද්ධමං දත්වා යපිතන්ති. හත්ථා දඩ්ඨාති
ආජීවිකපබ්බජ්ජං පබ්බජිතකාලෙ උණ්හපිණ්ඩපාතපට්ඨගහණෙ හත්ථාපි කිරස්ස දඩ්ඨා.

තානිස්ස කම්මායතනානිති තානි අස්ස කම්මානි. අස්සුති අස්සොසි. යථා අයන්ති යථා එස එතස්ස ඡටන්තරෙ
තිත්තිරලොමපිණ්ඩොපි දිස්සති, ඉමිනා කාරණෙන වෙදිතබ්බමෙන “එතෙනෙව සො මාරිතො”ති. ගාවො හතා කිං
පන දද්දරස්සාති ගාවොපි එතෙන හතා, දද්දරස්ස පන කිං න හනිතබ්බං, කස්මා එස තං න මාරෙස්සතිති.

සීහො තං පුරිසං පුච්ඡි “මාරිතො තෙ තිත්තිරපණ්ඩිතො”ති? “ආම, සාමී”ති. අප්පස්ස සච්චවචනං සුත්වා සීහො තං
විස්සජ්ජෙතුකාමො අහොසි. ඛ්‍යාතසරාජා පන “මාරෙතබ්බයුත්තකො එසො”ති වත්වා තත්ථෙව නං දායාහි පහරිත්වා
මාරෙත්වා ආවාටං බණ්ණිත්වා පක්ඛිපි. මාණවා ආගන්ත්වා තිත්තිරපණ්ඩිකං අදිස්වා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා නිවත්තිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො පුබ්බෙපි මය්හං වධාය පරිසක්කී”ති වත්වා
ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුට්ඨට්ඨො දෙවදත්තො අහොසි, ගොධා උප්පලවණ්ණො, ඛ්‍යාතසො මොග්ගල්ලානො,
සීහො සාරිපුත්තො, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො මහාකස්සපො, තිත්තිරපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දද්දරජාතකවණ්ණනා ද්වාදසමා.

ජාතකුද්දානං –

ගිජ්ඣකොසමිබ්බි සුචඤ්ච, චුළසුචං හරිත්තවං;
කුසලං ලොමකස්සපං, චක්කවාකං හලිද්දි ව.

සමුග්ගං පුතිමංසඤ්ච, දද්දරඤ්චෙව ද්වාදස;
ජාතකෙ නවතිපාතෙ, ගිසිංසු ගිතිකාරකා.

නවකතිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(කතියො හාගො නිට්ඨො.)